உ

சிவமயம். Cl. 50037 1996

ஸ்ரீ. தாண்டவராய சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கைவல்ய நவநீதம்

மூலமும்,

ஸ்ரீ கோவிலூர்

பொன்னம்பலசுவாமிகள்

இயற்றிய

தத்துவார்த்த தீபமென்னும்

உரையும்

இவை

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

சிவசிதம்பர முதலியாரால்

மெய்த்திருத்தப்பட்டு

மேற்படி சுவாமிகளின் மாணாக்கர்களாகிய

தெ. ராம. செல்லப்பசுவாமி, சி-இராமாநுஜமுதலியார்

இவர்களால்

சி. துரைசாமிபிள்ளை யவர்களது

தஞ்சை "நாஷனல் அச்சுக்கூடத்தில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சருவஜித்து ௵ கார்த்திகை ௴

இதன் விலை ரூ. ௨

Copy Right.

தத்துவவிளக்கப்படலத்தின்
அநுக்கிரமணிகை.

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.		பக்கத்தொகை.
௧	மங்களாசரணை	...	௩
௨	ஆசையனைத்தும் மூவேடணையுளடங்கல்	...	௪
௩	அஞ்ஞானிகளிடத்து விராகம் மந்தம், ஞானிகளிடத்து விராகம் திடம் எனல்	...	௫
௪	பொன்னிலமாதர் என்பதற்கு, வேறுபொருள்	...	௬
௫	சேதனப்பிரபஞ்சமாத்திரத்தில், சாட்சித்தன்மையுண்மையும், அசேதனப்பிரபஞ்சத்தில் அஃதின்மையும்	...	டை
௬	விசேஷணலட்சணம் உபாதிலட்சணங்களோடு அவச்சேதவாதத்தன்மை ஆபாசவாதத்தன்மைகள்	...	டை
௭	இந்நூலாசிரியர்க்கு ஆபாசவாதமே உடன்பாடு அவச்சேதவாதமன்றெனல்	...	௮
௮	அவச்சேதவாதத்திற்குற்றம்	...	௯
௯	தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசப்பிரகாசமும், சாட்சிப்பிரகாசமும்	...	௧௦
௧௦	உள்ளே ஆபாசப்பிரகாசமும், சாட்சிப்பிரகாசமும்	..	டை
௧௧	சாட்சிப்பிரகாசத்தில் விருத்தியபேக்ஷாபட்சம்	..	௧௧
௧௨	ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்தாற் கொள்ளக்கிடந்த தோர்ரகசியம்	..	௧௨
௧௩	மனோலயமே பிரமோபலப்திஸ்தானமெனல்	...	௧௩
௧௪	செய்யுளின் பூர்வார்த்தத்திற்கு வேறுமொரு பொருள்	...	டை
௧௫	ஏகநாடகன் என்றதற்குப்பொருள்	...	௧௪
௧௬	காரணப்பிரமத்திற்குச் சாட்சித்தன்மை அசம்பவமாகாமை	.	டை
௧௭	பதங்கள் என்றது, விவாதவிஷயமாதலால், அதற்குச்சமாதானம்	...	டை
௧௮	வேதாந்தாசாரியசிரோமணியாகிய வியாசபகவான் கருத்து	...	௧௫
௧௯	அக்கியத்தின்கீழ்மை ஒன்றன்றுயின்பொருட்டெனபதற்குத் திருஷ்டாந்தம்	...	௧௬
௨௦	ஐந்துதேவதைகளினுபாசகர்க்கும் சமபயன்	...	௧௭

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்	பக்கத்தொகை.
உக	பரமாத்மாவொருவரிடத்து நானாநாமரூபங்கடோன்றுமாறு	கசு
உஉ	புராணவாக்கியங்களின் விரோதங்களுக்கு முக்கியசமாதானம்	டிை
உங	மந்தப்பிரஞ்ஞர் காரியப்பிரமத்தை உபாசிக்குமாறு	ககூ
உச	காரணப்பிரமத்தை உபாசிக்குமாறு	உ0
உரு	உபலக்ஷணம்	டிை
உசா	வியாசாபிப்பிராயமறியாமற் சைவராதியோர் துக்கிக்குமாறு	உக
உஎ	சீவப்பிரமங்களினேகத்துவம் பேதபாடன்று சுபாவசித்தமாமெனல்	உஉ
உஅ	நூற்கு அதிகாரி	உ...
உகூ	நூற்கு விஷயம்	டிை
ங0	நூற்குச் சம்பந்தம்	[illegible]
ஙக	நூற்குப் பயன்	ஙக
ஙஉ	சாதனசதுஷ்டயம்	ஙரு
ஙங	தாபத்திரயம்	ச0
ஙச	அதிகாரிபேதம்	டிை
ஙரு	விதிவத்துபசந்நத்துவம்	சக
ஙசா	கிடைசெய்தியற்கைக்குருசோதித்தல்	ரு
ஙஎ	கஅ-முதல் உ0-வது செ-ள வரையும், போதன பிரகாரம்	[illegible]
ஙஅ	சீவாதிசத்தவாசியம்	...7
ஙகூ	சாக்கிராதி அவஸ்தைகளின்பெ...	ரு
ச0	அத்தியாசசாமக்கிரிகள்	
சக	திருஷ்டாந்தத்தில் அத்தியாசோபாதிகள்	
சஉ	சத்கியாதிவாதிநிரூபணமும், கண்டனமும்	...
சங	அசத்கியாதிவாதிகள் கொள்கை	
சச	ஆத்மக்கியாதிவாதிகள் கொள்கை	டிை
சரு	அந்நியதாக்கியாதிகள் கொள்கை	டிை
சசா	அசத்கியாதி, ஆத்மக்கியாதி, அந்நியதாக்கியாதிகளீதிகண்டனத்தோடு அக்கியாதிவாதிகள் கொள்கை	...
சஎ	அக்கியாதிமதகண்டனம்	ரு0
சஅ	அத்வைதசித்தாந்தமாகிய அநிர்வசனீயக்கியாதிநிரூபணம்	ருக

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
௪௯	பரிணாமவிவர்த்தங்களினிலக்கணம்	௬௩
௫0	பிரதியாசப்பத்திற்கதிஷ்டானம் இரச்சுவுபஹிதசேதனம் எனல்	ஷை
௫௧	இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பநிவிர்த்திகூடாதெனல்	ஷை
௫௨	இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பநிவிர்த்திகூடுமாறு	௬௪
௫௩	இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பஞானநிவிர்த்திகூடாதெனல்	ஷை
௫௪	இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பஞானநிவிர்த்திகூடுமாறு	௬௫
௫௫	நிவிர்த்திஇருவகைத்தெனல்	ஷை
௫௬	மற்றுமொருசமாதானம்	ஷை
௫௭	பின்னுமொரு சமாதானம்	௬௬
௫௮	சர்ப்பத்திற்கும், அதன்ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டானமொன்றேயெனல்	ஷை
௫௯	சத்தசத்விலக்ஷணத்திற்குப் பொருள்கூறுவது பொருந்தாதெனல்	௬௭
௬0	அதற்குச்சமாதானம்	ஷை
௬௧	அத்தியாசவிலக்கணம்	௬௮
௬௨	அத்தியாசத்திற்குப் பிரமாணத்தைக்கூறினதற்குத்தரம்	௭௧
௬௩	அத்தியாசவேறுபாட்டிற்குதாரணம்	௭௨
௬௪	தற்காலத்தில் அத்தியாசவிலக்கணம்	௭௩
௬௫	அபவித்திரசித்தாந்தக்கூற்றுப்பொருள்	௭௪
௬௬	முக்குணங்களின்ரூபம்	ஷை
௬௭	பிரகிருதிவகைச்சிருஷ்டி	[illegible]
௬௮	சத்துற்பத்தியில் முக்திக்கபிப்பிராயமன்றெனல்	௭௫
௬௯	சத்துற்பத்திக்கிரமத்தில், ருத்திரகாரர், பூர்வகாரரபிப்பிராயம்	௮0
௭0	அவித்தை அநந்தமென்பதுமுதலியவாசஸ்பதிமதம்	௮௨
௭௧	வாசஸ்பதிமதத்தின்தோஷம்	ஷை
௭௨	அஞ்ஞானம் பக்ஷம், அம்சம் அநேகம்	௮௫
௭௩	அஞ்ஞானம் சுவாசிரய சுவவிஷயமெனும்பக்ஷம்.	ஷை
௭௪	விரோசனமதம்	௯௩
௭௫	சார்வாகைகதேசிகளின் இந்திரியாத்மவாதம்	௯௪
௭௬	பிராணாத்மவாதம்	ஷை

அநுக்கிரமணிகை.

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.		பக்கத்தொகை.
௭௭	பாஞ்சராத்திரமதாநுசாரியர்கொள்கை	...	௯௫
௭௮	க்ஷணிகவிஞ்ஞானவாதம்	...	ஷை
௭௯	பாட்டமதம்	...	௯௬
௮௦	சூனியவாதியரானபௌத்தமதம்	...	ஷை
௮௧	பிரபாகரமதம்	...	௯௭
௮௨	சரீரத்திரயங்களை ஈசுரனுக்குக்கோசமாகக்கூறியதற்குத்தாற்பரியம்	...	௯௮
௮௩	அத்தியாரோபத்திலுபயோகம்	...	௪௦௦
௮௪	சாக்கிரபதார்த்தத்தினைஸமிருதியாகலின், சொப்பனம் சத்தியமெனனுமபூர்வபட்சம்	...	௪௦௧
௮௫	மற்றும் பூர்வபட்சமாகச்சொப்பனம சத்தியமெனல்	..	ஷை
௮௬	சொப்பனம் ஸமிருதியெனபாரைமறுத்தல்	.	ஷை
௮௭	பிரத்தியட்சஞானம் இருவகைத்தெனல்	..	௪௦௨
௮௮	சொப்பனம் சத்தியமெனனும் மற்றொருபூர்வபட்சமறுப்பு	...	௪௦௩
௮௯	சொப்பனபதார்த்தங்கட்கு அநிர்வசனீயமாக உற்பத்தியுணடெனல	...	௪௦௪
௯௦	சொப்பனபதார்த்தம உற்பத்தியாமேல், சத்தியமாமெனனுஞசங்கைக்குச் சமாதானம	...	௪௦௫
௯௧	சாக்கிரசொப்பனமஇரணடிறகும் அதிஷ்டானமும், உபாதானமும்ஒன்றெனில், அவற்றிற்குப்பேதங்கூடாதெனனுஞசங்கையும, சமாதானமும்	..	௪௦௬
௯௨	சொப்பனமபோலச சாக்கிரத்திற்கும் தேசகாலசாமக்கிரியின்மை	.	௪௦௭
௯௩	சாக்கிரப்பிரபஞ்சத்திறகுத தேசகாலசாமக்கிரியின்றென்பதிற்பிரமாணம்	...	௪௦௯
௯௪	மதுசூதனசுவாமிகளின்வாக்கியம்பற்றிச் சாக்கிரப்பிரபஞ்சத்திற்கு யொக்கியகாலதேசம் உணடெனல்	...	ஷை
௯௫	சாக்கிரப்பிரசஞ்சத்திற்கு யோக்கியகாலதேசம் உண்டென்று மதுசூதனசுவாமிகளுக்கு அபிப்பிராயம இன்றெனல்	...	ஷை
௯௬	மதுசூதனசுவாமிகள் அபிப்பிராயம்	...	௪௧௦

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
கூஎ	தேசகாலங்களிற் காரணத்தன்மையின்மைக்கு ஏதுக்கள் ...	ஷை
கூஅ	பூர்வபட்சமாகத் தேசகாலங்கட்குக் காரணத்தன்மை உண்டென்பதில் ஏதுக்கள் ...	ககக
கூகூ	பிரமத்தின்காரணத்தன்மை தேசகாலங்களில் அந்நியதாக்கியாதிரீதியாற் றோற்றுகின்றதெனல் ...	ககஉ
க00	பிரமத்தின்காரணத்தன்மை அந்நியதாக்கியாதிரீதியால் சர்வத்திலுந்தோன்றவேண்டுமென்னும் பூர்வபட்சியின்சங்கைக்குச் சமாதானம் ...	ககங
க0க	திருஷ்டாந்தமுகத்தால் பரமார்த்தமாகத்தேசகாலங்களிற் காரணத்தன்மை இன்றெனல் ...	ககச
க0உ	சொப்பனபதார்த்தத்திலும் சாக்கிரபதார்த்தம் விலட்சணமாமெனல் ...	ககரு
க0ங	சித்தாந்தம் ...	ஷை
க0ச க0ரு க0சு	சாக்கிரபதார்த்தங்கள் சொப்பனபதார்த்தங்கள்போல அவித்தையின் பரிணாமமல்லவெனவும் வேறு காரணங்களினின்றுமுண்டாகின்றனவெனவுஞ் சங்கையும், அதன்மறுப்பும், திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதமும் ...	ககசு ககஎ ஷை
க0எ	சசு, சஎ-வது செய்யுளில் அபவாதவிலக்கணம் ...	கஉக
க0அ	சசு-முதல் ருஉ-வது செ-ள் வரையும், ஆவரணசத்தியின்றன்மை ...	கஉரு
க0கூ	சாமான்யவிசேஷவிலக்கணம் ...	கஉஅ
கக0	ஈசரனிடத்தில் ஆவரணமங்கீகாரம் அத்வைதக்கிரந்தங்களில் இன்றெனல் ...	கஙக
ககக	ருங-முதல் ருகூ-ம் செ-ள் வரையும், விட்சேபசத்தி, ஆவரணசத்திகளாலுறும் வேறுபாடு ...	கஙஉ
ககஉ	விட்சேபசத்திபொய்யாகவின், அதனாற்பெறப்படுமுத்தியும் பொய்யாமென்னுங்கடாவும், அதற்குவிடையும் ...	கஙரு
ககங	கற்பிதநிவிர்த்தி அதிஷ்டானரூபமெனல் ...	கஙசு
ககச	அவித்தைநீங்குமாறு ...	ஷை

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை
கக௫	௫அ-முதல ௬௫-ம செ-ள வரையும, திருஷ்டாந்தத்தோடு சிவசப்தாவஸ்தை ..	க௬எ
கக௬	௬௪-முதல அஉ-ம செ-ள வரையும, மஹாவாக்கியவிசாரம	க௬உ
ககஎ	சக்திவிருத்தி • லட்சணாவிருத்திகளினியல்பு ...	க[illegible]
ககஅ	பிரமத்தினியல்பு	க[illegible]
கக௯	ஈசுரனியல்பு ..	க[illegible]
க௨0	கூடஸ்தனியல்பு ..	க[illegible]எ
க௨க	சீவனியல்பு	க[illegible]
க௨௨	௬எ-முதல ௬[illegible]-ம செ-ள வரையும, [illegible]சகோசவிவேகம	க[illegible]
க௨௩	ஆணவமலலக்கணமும, அஞ்ஞானமலலக்கணமும	க[illegible]0
க௨௪	அப்பிரகாசமாகியகடஞானம் அநுவியவசாயத்தாலபிரகாசிக்கிறதென்னும் நியாயமதத்தில அநவஸ்தாதோஷம	க[illegible]
க௨௫	நியாயமதகண்டனம் ..	க௬0
க௨௬	முராரிமிசிரமதகண்டனம	க௬உ
க௨எ	பட்டாமதகண்டனம	ஷை
க௨அ	பிரபாகரமதகண்டனம	ஷை
க௨௯	எ௬-முதல எஎ-ம செ-ள வரையும, அநுபவரூபஞானமா அநுபவவிஷயமாகாதெனல	க௬[illegible]
க௩0	வாசசியார்த்தங்கள பேதாபேதமுடையனவாகவின, அவற்றிற்கு அயிக்கியங்கூடாதெனல ...	க௬௬
க௩க	எஅ-முதல அஉ-ம செ-ள் வரையும, ஐக்கியலக்கணையும, அவைகளினுதாரணமும ...	க௬எ
க௩௨	தாஷ்டாந்தத்தில பாகத்தியாகலட்சணையால சாமவேதமஹாவாக்கியத்திற்குப் பொருள கோளியல்பு	கஎ0
க௩௩	ஏனையமஹாவாக்கியங்களின் பொருள்கோளியல்பு ...	கஎ௨
க௩௪	சத்தியாதிபதங்களின பொருள்கோளியல்பு ...	ஷை
க௩௫	துவிதவிருத்தியாதி .	கஎ௪
க௩௬	அநுபூதிநிலை ...	கஎ௫
க௩எ	அ௬-முதல ௯உ-ம செ-ள் வரையும, பிரதிபந்தத்திரயமும, அவைகளின்விரோதிகளான சிரவணாதிகளினியல்பும ..	கஎ௬

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
க௩அ	குருமுதலகோசாயசெல்வனையும், ஜீவன்முக்தனைப்பற்றுபாடு, அவர்களினிலக்ஷணம்	க௯௬
க௩௯	ஜீவன்முக்தனிலக்ஷணம் ...	க௯௭
க௪0	காமத்திரயவொழிப்பு	க௯அ
க௪க	சஞ்சிதாகாமியங்களைப்போல பிராரத்தமும் பொருந்தாதென்று ஒரோவிடத்திற்கூறுவதற்கு அபிப்பிராயம் ..	க௯௯
க௪உ	நாநாசரீரங்களையெடுக்காமற் கருமங்களால் பிராரப்த சரீரத்திலிருந்தவனே யானாலும், அவனுக்கு சஞ்சிதகாமியப் பிராப்தியுண்டென்னுஞ் சங்கைக்குச் சமாதானம் .	[illegible]
க௪௩	பிராரத்தானுபவகாலத்தில் ஞானியின்தேகத்தாலுளதாகும் ஆகாமியபாபமில்லை	௨00
க௪௪	விதேகமுத்தியினியல்பு	௨0க
க௪௫	ஞானிகளதேகபாதத்திற் காலதேசாதிநியமமின்மை	௨0௩
க௪௬	உபாசகர்களுக்குத் தேகபாதத்தில் காலதேசாதிகளினபேக்ஷை	௨0௪
க௪௭	ஞானிக்கு தேகபதனமானபின்பில் அந்த விதேககைவல்லியமுண்டென்னும் சங்கைக்குச்சமாதானம் .	௨0௫
க௪அ	பிரபஞ்சமுண்டாக்கவேயுள்ளதனை ஞானமாகவுணர்ந்தனென்னல	௨0௬

தத்துவவிளக்கப்படலத்தின் அநுக்கிரமணிகை முற்றும்.

சந்தேகந்தெளிதற்படலத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

க௪௯	சமுசயபேதம்	௨0௭
க௫0	ஐவகைப்பேதம்	௨க0
க௫க	பிரமம் பிரமாணசித்தமென்னல ...	௨கஎ
க௫௨	பிரத்தியட்சாதிப்பிரமாணங்களுள், மதவாதிகளுடன்பாடு ..	௨க௪

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
௧௫௩	பிரமஞானவிலக்கணம் ...	௨௧௯
௧௫௪	பிரமம் பிரத்தியட்சப்பிரமாணவிஷயமாகாமை ...	௨௨0
௧௫௫	அநுமானப்பிரமாணம் ...	௨௨௧
௧௫௬	வேதாந்தார்த்தாநுசாரமாக அநேகஅநுமானம் ...	டை
௧௫௭	பிரமம் அநுமானப்பிரமாணவிஷயமாகாமை ...	௨௨௨
௧௫௮	பிரமம் உபமானப்பிரமாணவிஷயமாகாமை ..	௨௨௩
௧௫௯	சப்தப்பிரமாணத்திற்குப் பிரமம்விஷயமாதலும், விஷயமாகாமையும் ...	டை
௧௬0	இவர்பிரமாணம் ஞானமென்றெடுத்ததற்கபிப்பிராயம் .	௨௨௪
௧௬௧	அர்த்தாபத்திப்பிரமாணம் ..	டை
௧௬௨	சிஞ்ஞானக்கநுகூலமாகியவர்த்தாபத்தியினுதாரணம். ...	டை
௧௬௩	அநுபலப்திப்பிரமாணம ..	௨௨௫
௧௬௪	சிஞ்ஞானக்கநுபலப்திநிரூபணவுபயோகம் ...	டை
௧௬௫	பிரமம் வாக்குக்குவிஷயமாமாறு ...	௨௨௬
௧௬௬	பிரமம் வாக்குக்குக்கோசராகோசரமாமெனபதற்கு வேறொருசமாதானம ...	௨௨௭
௧௬௭	௧0-முதல் ௧௪-ம் செ-ள் வரையும், இரண்டாம் சங்கைக்குச சமாதானம் ...	௨௨௮
௧௬௮	அஞானமபதார்த்தங்களில் விருத்திவியாப்தி பலவியாப்தி .	௨௨௯
௧௬௯	ஆன்மாவில் விருத்திவியாப்திமாத்திரம ..	௨௩௧
௧௭0	பிரமம் மனத்திற்குக்கோசரமாமாறும, அகோசரமாமாறும ...	டை
௧௭௧	பிரமம் மானசஞானவிஷயமன்றென்னும் நிஷேதத்திற்கபிப்பிராயம்	௨௩௨
௧௭௨	மானதவிஷயத்தன்மைநிஷேதமபோலப் பிரமம சப்தவிஷயத்தன்மைநிஷேதத்திற்கபிப்பிராயம் .	டை
௧௭௩	மனது சமாதியடையுமாறுவிருதல் ...	௨௩௩
௧௭௪	௧௬-முதல் ௧௮-ம் செ-ள்வரையும், மனதுசமாதியடையுமாறு ..	௨௩௪
௧௭௫	மனதின்சொரூபம் ...	௨௩௫
௧௭௬	வாசனையின்சொரூபமும், அதன்பேதங்களும் ...	டை
௧௭௭	மலினவாசனை ...	௨௩௬
௧௭௮	உலகவாசனை ...	டை

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
௧௭௯	உலகவாசனைமலினமென்பதற்குதாரணம் ...	ஷை
௧௮0	உலகவாசனைகசித்தற்குபாயம் ...	ஷை
௧௮௧	சாஸ்திரவாசனையினபேதம் ...	உ௩௭
௧௮௨	சாஸ்திரபாடாபிமானம மலினமென்பதற் குதாரணம் ...	ஷை
௧௮௩	சாஸ்திரத்தினாத்தாபிமானம மலினமென்ப தற்குதாரணம ...	ஷை
௧௮௪	அநுஷ்டானுபிமானம மலினமென்பதற்குதா ரணம் ...	ஷை
௧௮௫	தேகவாசனையின்பாகுபாடு ...	உ௩௮
௧௮௬	லௌகிகசாஸ்திரீயபேதத்தால் தேகத்திற்குக் குணசம்பாதனங்கள ...	ஷை
௧௮௭	லௌகிகசாஸ்திரீயபேதத்தால் தேகத்தின் ஞேஷத்தைப்போக்குவன ...	ஷை
௧௮௮	தேகவாசனை, உலகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை மூன்றும் மலினமாதலால், அவைவிடற்பால னவாமென்பதற்குக் காரணங்கூறிமறுத்தல் ...	ஷை
௧௮௯	சுத்தவாசனையின்சொரூபம் ...	உ௩௯
௧௯0	மனமிறந்தாற்போகமும, மனமிருந்தால்ஜீவன் முத்தியும் கூடுமோவெனுங்னெனல் ...	உ௪௨
௧௯௧	இருவகைமனநாசம ...	உ௪௩
௧௯௨	அருவமனமிருத்தலாற்போகமும், உருவமனமி றத்தலாற் சீவன்முத்தியுங்கூடுமோ று ...	ஷை
௧௯௩	திடஞானம, அதிடஞானம ...	உ௪௬
௧௯௪	உ௪-முதல் உ௫-ம் செ-ள்வரையும், மாகர்த்த ன், மாபோகி, மாத்தியாகிகளினியல்பு ...	உ௪௮
௧௯௫	உ௯-ம செ-ளிலும், உ௭-ம் செ-ளிலும் சரீரதா ரியாய்ப்பிராரத்தவசத்தால் கிரியையில்நிற் பவன் எங்ஙன் கிருதகிருத்தியனுவனெனும் வினுவும், விடையும் ...	உ௫௧
௧௯௬	உ௮-ம செ-ளிலும், உ௯-ம் செ-ளிலும் ஞானி க்கு ஞானதிடத்தின்பொருட்டுச் சிரவணு தி வேண்டுமேயெனும்வினுவும், அதற்கு வி டையும் ...	உ௫௧
௧௯௭	௩0-முதல் ௩௫-ம் செ-ள்வரையும், ஆரூடனி ன்கிருதகிருத்தியதன்மையைக் கடாவி டைகளாலுணர்த்துதல் ...	உ௫௫

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
௧௯௮	சமாதியினியல்பு ...	௨௫௮
௧௯௯	ஆரூடனுக்குக் கர்த்தவ்வியமின்மையும், வியவகாரமும், ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்மையும் ...	௨௫௯
௨௦௦	ஒருவாற்றான், ஞானி ஈசுரனோடு ஒப்பாமெனல் .	௨௬௧
௨௦௧	௩௭-முதல் ௩௯-ம் செ-ள் வரையும், ஞானி சர்வான்மாவாயின், அவன் முத்தியடைந்து ஏனையோரடையாமைக்குக் காரணமென்னையெனுங் கடாவும், விம்பப்பிரதிவிம்பநியாயத்தால் அதற்கு விடையும் ...	௨௬௨
௨௦௨	௪௦-முதல் ௪௨-ம் செ-ள் வரையும், ஈசுரவிபூதிகளில்லாத ஞானி அவரோடொப்பாமாறெங்ஙனெனும் வினாவும், அதற்கு விடையும் ...	௨௬௪
௨௦௩	ஈசுரன் அணிமாதி, முனிகளுக்குண்டாயிருத்தற்குக் காரணம் ...	௨௬௭
௨௦௪	௪௪, ௪௫-ம் செ-ளில் வாதராயணர் முதலிய பூர்வாசாரியர்போல இக்காலத்து ஞானிகளிடத்துச் சித்தியும், ஞானமும் ஏனில்லையெனும் வினாவும், அதற்கு விடையும் ...	௸
௨௦௫	சித்திகளாற் பயனின்மையின், பூர்வகாலத்து ஞானிகளிலும் சிலர் சித்தியடையாமை ...	௨௬௯
௨௦௬	சித்திகளாற் பயனின்றேல், பூர்வகாலத்து ஞானிகளிற் சிலர், அவற்றிற்கு மெய்வருத்த முற்றதென்னென்னும் வினாவும், விடையும் .	௸
௨௦௭	௪௯, ௫௦, ௫௧-இம் மூன்று செ-ளாலும், தாந்தான் செய்த கர்மம் அநுபவித்தாலன்றித் தீராதென்றும், சஞ்சிதகர்மங்களை முழுதையும் ஞானாக்கினி சுடுமென்றும் கூறுமிடத்து, இவ்வாக்கியங்கள் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகலின், அவற்றில் யாதுண்மையெனும் வினாவும், அதற்கு விடையும் ...	௨௭௧
௨௦௮	அறிந்தோரும் ஞானமானியமறியாமல் காமப்படுகுழியில் வீழ்வானேனெனும் வினாவும், அதற்கு விடையும் ..	௨௭௪
௨௦௯	௫௪-முதல் ௫௮-ம் செ-ள் வரையும், ஈசுரசிருஷ்டியும், சீவசிருஷ்டியும் வேறென்று வினவை முன்னிட்டுச் சுருதியுத்தியநுபவங்களானுணர்த்தல் ...	௨௭௬

பிரகரணத் தொகை.	விஷயம்.	பக்கத் தொகை.
உக0	அச்சுவத்தமெனனுமகருதிகருப பாவி யார்த்தம ...	உஅ0
உகக	வியஞசனுவிருததியினசொருபம	உஅக
உகஉ	தறசெயலானகாமாதிகளாத தறசெயலெனறு நுசாகசெயலெனபவரும, அவை ஈசுரசசெயலலல தறசெயலேயென்பவருமடையுமபயன ...	ஷை
உகங	சு0-முதல சுக-ம செ-ள வரையும, ஈசுரனிடதது வைஷம்மியதோஷமினறெனபதைக கடாவிடைகளாலுணாததல .	உஅங
உகச	தமக்குறுதிவேண்டினரால் செயற்பாலனவாஞசோபானம ..	உஅரு
உகரு	ஞானததிறகு முககியவநதரஙகசாதனமாகிய விசாரசொருபம	உஅசு
உகசு	ஞானததிறகு அநதரஙகபகிரஙகசாதனங்கள் ...	உஅஎ
உகஎ	சுச-முதல சுஎ-ம செ-ள வரையும, நிஷகாமகாமானுஷடானம சிததசுததிவாயிலாலலலது, நேரே விசாரமபோலஞானததிறகுககாரணமனறெனபதைக் கடாவிடைகளாலுணாததல .	உகூ0
உகஅ	சுஅ-முதல் எக-ம செ-ளவரையும், பேராநநசாதனம் ஞானமேயலலது, கருமமனறெனக் கடாவிடைகளாலுணாததல ...	உகூங
உகசூ	எஉ-முதல எசு-ம செ-ள்வரையும், ஞானமே சுகததைப்பயவாநிறகுமெனனுஞசுருதிகளாததாலும அஃதுளதாமெனனல எஙஙனமெனவினவும, அதறகுவிடையும் .	உகசு
உஉ0	எஎ-முதல எசு-ம செ-ள்வரையும், அகமபிரமமெனனும அந்தக்கரணததினபிரோடசவிருததிஞானமே மூலவஞ்ஞானவிரோதியெனக் கடாவிடைகளாலுணாததல .	ங0உ
உஉக	அஞ்ஞானததினவிரோதியைவிரிததுரைததல ...	ங0சு
உஉஉ	அச்சசேதவாததததில அஞ்ஞானவிரோதி ..	ங0எ
உஉங	ஆபாசவாததததில அஞ்ஞானவிரோதி ...	ஷை
உஉச	அ0-முதல அங-ம செ-ள்வரையும், கருமமும், ஞானமும அநதக்கரணகாரியமாயினும அஞ்ஞானவிரோதிகாரியமலல ஞானமேயெனபதை விளைவுமுனனிட்டுணாததல	ங0அ

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
௨௨௫	வஸ்துதந்திர கர்த்ததந்திரங்களினியல்பு ...	௩௧௧
௨௨௬	௮௪-முதல் ௮௫-ம் செ-ள்வரையும், தியானம் உண்மையன்றாயினும், அதற்குண்மையான முத்திபயக்கும் ஆற்றலுண்டென்பதைக் கடாவிடைகளாலுணர்த்தல் ...	௩௧௩
௨௨௭	தியானத்தான்முத்திவரின், விசாரமும், ஞானமும் எனனுனும்விஞவிற்குவிடை ...	௩௧௫
௨௨௮	அகண்டாநுபவசித்தி கூடுமோறுவிஞவும்,விடையும்.	௩௧௬
௨௨௯	அகண்டாநுபவஞ்சிவனமுத்தரிடத்திருக்குமாறு.	௩௧௭
௨௩0	செகத்தில் அகாதரபுத்தியுண்டாதற்கு ஓருக் ஞாயிகை ...	௩௨0
௨௩௧	காரணந்துச்சமாகலின், காரியமும், அங்ஙனேயெனவுணர்த்திப் பொய்யினுறக்கமும்,மெய்யில்விழிப்புமாயிருவெனல் ...	௩௨௧
௨௩௨	௯௧-முதல் ௯௩-ம் செ-ள்வரையும், மித்தையானசெகத்தைமித்தையெனபதால் தோஷயின்றென்பதைக்கடாவிடைகளாலுணர்த்தல் ..	௩௨௨
௨௩௩	மாயையினியலபறிய அதனை அறுவகையாக விஞதல் ...	௩௨௫
௨௩௪	முதலநான்குவிஞக்களுக்குவிடை ..	௩௨௬
௨௩௫	மாயை அவாச்யவடிவாமெனபதை விரித்துணாத்தல் ...	௩௨௭
௨௩௬	௯௬-முதல் ௯௮-ம் செ-ளவரையும, மாயையும், பிரமமும வேறெனின,—வஸ்து துவிதமாமே? வெனறெனின;—வஸ்து மித்தையாமே? என்னும இரண்டுவிஞக்களுககுவிடை ...	௩௩0
௨௩௭	௯௯-முதல் ௧00-ம் செ-ள்வரையும, பரமாாத்தமாகசசத்தியில்லையாயினும் வியவகாரத்தில்,யுத்தியினாற்கொள்ளற்பாலதெனல் ..	௩௩௩
௨௩௮	மாயாநிவிர்த்திமுத்தியாகலின், அதுநீக்குமாறுவிஞதல ...	௩௩௫
௨௩௯	மாயாநிவிர்த்தியுபாயம் ...	௩௩௬
௨௪0	பிருகதாரணியகசுருதியின்றாற்பரியமும், சாந்தோக்கியசுருதியின்பொருளும் ..	௩௩௭
௨௪௧	திருஷ்டாந்தத்தில காரியம், சத்தி, ஆதாரம் இவைகளினியலபு ...	௩௩௮

பிரசங்கத்தொகை	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
உசஉ	அநுமானத்தாலும் கடபிதத்தையெனல் ...	கசo
உசங	மன்சத்தியமென்பதில் அநுமானம் ...	ஷை
உசச	பரிணாமஆரம்பவாதங்களின்மறுப்பும், சித்தாந்தமாகியவிவர்த்தவாதமும் ...	ஷை
உசரு	சூட்சுமதிருஷ்டியால் கடாதிசகலகற்பிதங்களுக்கும் சேதனமேஅதிஷ்டானமெனல் ...	கசக
உசசா	உண்மையில்லாதஅசத்தாதிகளை நிவர்த்திக்குமாறுவினுதலும், அதற்குவிடையும் ...	கசஉ
உசஎ	இதனாற்பயனின்று இதனாற்பயனுண்டெனல் ...	கசங
உசஅ	அத்வைதானந்தம் ...	கசரு
உசகூ	சாவிருத்திகளிலும் ஆனந்ததோன்றுகைக்குக்காரணம்வினுதலும், அதற்குவிடையும் .	கசசா
உருo	சச்சிதானந்தவிலக்கணம்வினுதலும், அதற்குவிடையும்	கருo
உருக	சத்திலக்கணவிரி .	கருக
உருஉ	சித்திலக்கணவிரி ...	ஷை
உருங	ஆனந்தவிலக்கணவிரி .	கருங
உருச	கஉஉ-முதல் கசுச-ம் செய்யுள்வரையும், ஆன்மாவினிடத்துச் சச்சிதானந்தவுருபமாம்வினுதலும், அதற்குவிடையும் ...	கருரு
உருரு	ஆன்மா சச்சிதானந்தமன்றெனல் .	கசாo
உருசா	ஆன்மாவிடத்துள்ளபிரியம் நிரதிசயமெனல்	கசாக
உருஎ	ஆன்மா துவேஷத்திற்குவிஷயமாகாதெனின்;—அன்றெனல்	கசாஉ
உருஅ	விததபுத்திராதிகளில் ஆன்மாவைக்கிட்டினதற்குத்தக்க தாரதம்மியப்பிரியம், ஆன்மாவின்முக்கியப்பிரியம் என்றெனல் ...	கசாங
உருகூ	கௌணமாமுதலியவற்றுள், இத்தன்மைத்தகவானமாமுக்கியமெனல் .	கசாச
உசாo	கௌணவிருத்தி .	கசாஎ
உசாக	ஆன்மானந்தம் .	கசாஅ
உசாஉ	ஆனந்தபேதங்கூறல் . .	கசாகூ
உசாங	முன்றானந்தத்தில் மனோமயவாசனானந்தங்கூறல் ...	ஷை
உசாச	தொகுத்து வணவகையானந்தங்களின் பேதங்கூறல்	கஎக
உசாரு	விஷயானந்தவியல்பு .	கஎஉ
உசாசா	பிரமானந்தவியல்பு ...	கஎங

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்	பக்கத்தொகை.
௨௬௭	சுழுத்தியாநந்தத்திற்குச்சுருதிபிற்கூறும் ஐந்துதிருஷ்டாந்தம் ...	௩௭௩
௨௬௮	குமாரன்முதலியமூவரைஉதாரணங்கூறினதன்றாற்பரியம். ...	௩௭௫
௨௬௯	சுழுத்தியாநந்தத்திற்குச் சுருதியுத்தியநுவபம்	௩௭௭
௨௭0	௧௬௭-முதல ௧௬௮-ம் செ-ள்வரையும், ஆநந்தமயனநுபவம விஞ்ஞானமயனிடத்தில எங்ஙனம உதிக்கலாமெனவினுதலும, அதற்கு விடையும ...	௩௭௭
௨௭௧	பிரமாநந்தத்திலமூழ்ந்திருந்தோன் அதைவிடவும், வெளிவரவும காரணம்வினுதலும, அதற்கு விடையும, வாசனாநந்தவியல்பும	௩௭௯
௨௭௨	நிஜாநந்தவிலக்கணம ...	௩௮0
௨௭௩	முக்கியாநந்தவிலக்கணம் ...	௩௮௧
௨௭௪	முக்கியாநந்தமகிமை ...	௩௮௪
௨௭௫	சார்வபூமன்முதலியோர் இணையரெனல் ...	௩௮௪
௨௭௬	முக்கியாநந்தமடைந்தோரினைத் துதித்தல் ..	௩௮௫
௨௭௭	சச்சிதாநந்தங்களினொருமையறியவினுதல ...	௩௮௭
௨௭௮	திருஷ்டாந்தமுகத்தால சச்சிதாநந்தங்களினொருமையுணர்த்தல .	௩௮௮
௨௭௯	சச்சிதாநந்தங்களினொருமையைச் சுருதியாலுணர்த்தப்புகுந்து பிரமத்திற்குச் சுருதிபிற்சொல்லியவிதிநாமங்கூறல	௩௯0
௨௮0	விலக்குநாமங்கள ..	௩௯௩
௨௮௧	விதிவிலக்குக்குணங்களாகச் சொன்னதற்குக் காரணமும, அவைகுணங்களல்ல பிரமத்தினசொரூபமெனலும ...	௩௯௮
௨௮௨	௧௯௧-முதல ௧௯௨-ம் செ-ள்வரையும், சச்சிதாநந்தங்களினொருமையை யுத்தியாலுணர்த்தல்	௪00
௨௮௩	சச்சிதாநந்தங்களினொருமையை அநுபவத்தாலுணர்த்தல	௪0௩
௨௮௪	சீடன குருவருளின்படி அநுபூதியினின்றும உத்தித்துயாரூடனுதல் .	௪0௫
௨௮௫	அஞ்ஞானபூமிகளினுமம் ...	௪0௮
௨௮௬	௧௯௭-முதல ௧௯௮-ம செ-ள்வரையும, அஞ்ஞானபூமிகளினியல்பு .	௪0௯
௨௮௭	ஞானபூமிகளினுமம ...	௪௧௧

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
௨௮௮	௧௫௦-முதல் ௧௫௩-ம செ-ள்வரையும், ஞானபூமிகளினியல்பு .	௪௧௨
௨௮௯	ஞானபூமிகளேழையும் ஐந்தவஸ்தைகளாகக்கூறல...	௪௧௫
௨௯௦	விதேககைவல்யத்தைத் துரியாதீதமெனபவரபிப்பிராயம்	௪௧௬
௨௯௧	ஞானபூமிகளையடைந்தோர்க்குறும்நாமவேறுபாடு .	௪௧௭
௨௯௨	௧௫௫-முதல் ௧௫௭-ம் செ-ள்வரையும, ஞானபூமிகளின்பெருமை ...	௪௧௮
௨௯௩	முத்திக்குத் துறவேகாரணமெனச் சிலர்கூறும பக்கமகற்றவேண்டுமெனல	௪௨௧
௨௯௪	௧௫௮-முதல ௧௬௯-ம செ-ள்வரையும், துறவுக்குக்காரணமும், துறவினவேறுபாடும, சங்கைக்குச்சமாதானமும ...	ஷை
௨௯௫	பிராமணவர்ணமாத்திரத்திற்குச்சந்நியாசவதிகாரம் ...	௪௨௭
௨௯௬	துறவறமன்றியும் இல்லறத்தார்க்கும் ஞானமுண்டெனல் ...	ஷை
௨௯௭	க்ஷத்திரியவைசியர்க்கு வித்துவசசந்நியாசத்திலதிகாரமுண்டு விவிதிஷாசந்நியாசத்திலதிகாரமில்லையெனல .	ஷை
௨௯௮	வார்த்திககாரர்கொள்கை ...	௪௨௮
௨௯௯	மற்றொருகிரந்தகாரர்கொள்கை ...	ஷை
௩௦௦	சூத்திரர்க்கு ஞானவேதுவானசிரவணத்திலதிகாரமில்லையென்னும ஓர்கிரந்தகாரர்மதம ...	௪௩௦
௩௦௧	சூத்திரர்க்கு இதிகாசபுராணாதிகளின்சிரவணத்திலதிகாரமும, அவர்க்கு உபதேசநிஷேதத்தின அபிப்பிராயமும, வித்தையினுபயோகிகளான காமத்தினபாவத்தாலதிகாரமில்லையெனபதற்குச்சமாதானமும், வேதத்திற்குப்பின்னமான அத்தியாத்மகிரந்தசிரவணாதிகளிலதிகாரமும், இவ்வாறேபாஷியகாரர் அபிமதமாமெனலும் ...	ஷை
௩௦௨	வேதாநுசாரிகளைப்போலச் சகலமநுடர்க்கும் தத்துவஞானத்திலதிகாரமுண்டெனல்	௪௩௧
௩௦௩	ஞானவேதுவான தெய்வசம்பத்தினியல்பும், அது தாரதம்மியமாயிருத்தலும், அதனிலாபத்தால்சூத்திரர்க்குப் புராணாதிகளின்விசாரத்தாலும்,அந்நியசாதிகட்குப்பாஷாப்பிரபந்தா ...	ஷை

பிரசங்கத்தொகை.	விஷயம்.	பக்கத்தொகை.
	திகளின் சிரவணத்தாலும் ஞானவாயிலாக முத்தியுண்டாமெனல்	
௱0ச	ககூச-முதல் ககூஎ-ம் செ-ள்வரையும், துக்காபாவம்.	சகூஉ
௱0ரு	ககூஅ-முதல் கஎக-ம்செ-ள்வரையும், சருவகாமாப்தி.	சகூகூ
௱0சு	கஎஉ-முதல் கஎங-ம் செ-ள்வரையும், கிருதிருத்தியம் ...	சச0
௱0எ	கஎச-முதல கஎஎ-ம செ-ள்வரையும, பிராப்தப்பிராபபியததன்மை ..	சசக
௱0அ	நூறபயன் ...	சசச
௱0கூ	நூல்செய்ததறகுக்காரணம .	சசரு
௱க0	திருஷ்டாநதமுகமாக நூலாலவிளைபயன் ..	ஷை

சநதேகநதெளிதற்படலத்தின்
அநுககிரமணிகை முற்றும.

சிவமயம்.

கைவல்லியநவநீத

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை முடியின்
பொருளனைத்த சூத்திரம் புகன்றனன் மேனாட்
டயாவுடை வல்லபத் தனிமுனி வரனும்
வியாதனுங் கதற்கு விரித்தனர் பாடியம்
பற்பல ரவையெலாம் பக்க பாதச்
சொற்பயில் வனவே தூயவல் வியாதன்
பொங்கர வணிந்த புராந்தகன் கலையே
சங்கர நாமந் தயங்கவோர் பாற்கர
னெனத் தோன்றி யெனதுருக திரத்துக
குன்னத மெய்ப்பொரு ளுரைத்துமற் றும்பல
அற்புத நடத்தி யவிர்தரு மெனவே
பொற்புறு மற்புத புராண மதனில்
முந்துரைத் திடுமெருண் மொழிப்படி கவியுள
வந்தவ தரித்து வதரிநன் னாக
ரூர்த்தியைத் தேவ முழங்குநீ நதியின்
ரூர்ததெடுத் தத்தலத் தமாதரத் தாபனஞ்
செயதுபுன் சமண்முதற் செறிபல மதத்தையு
மைதுவென் றோங்கு மரியசீர்ச் சங்கர
பகவற் பாதர்செய் பாடிய மதுவே
தகவிற் பொதுமையாத் தழைத்துமன் னியதால்
அன்னபா டியவழி யறிஞாபற் பலரும்
சொன்னநூல் தமக்கோ தொகையிலை யவையெலாம

தென்னிதி னுய்க்துணா சிக்கையன் றெய்வதக்
கன்னிவர் தருமதுக் காடெனப் பெயரிய
திருநல் விலதொளி திகழ்தரு மரபில்
வருமொரு தாண்ட வராயநா மத்தோன்
நாரா யணப்பெயர் நயந்தநன் னுசான்
சாராத் தனதுயர் சமாதியோ கதிடை
அனபரீ பொருவே தாந்தநூ லறைகுதி
யென்பதா வருளிய வின்னுரை கடைப்பிடித்
தாயந்தபன னூற்பொரு ளனைத்தையுந் திரட்டிநீ
வாயந்தகை வலவிய மாநவ நீதமாம்
பெயரிற் புகனறனன் பேசுமந் நூற்கோ
அயர்வுறு முறைபல ரறைந்துள நூலைவிற்க
இந்தநா ளினிலோ ரினியநற் பேருரை
முந்துநூற் பொருளெலா முழங்கிமன் விளங்கச்
சொன்னயம பொருணயந தொடைநய மாதி
யெநநயங் களுஞ்சிறந தெழுந்துமே லோங்கத்
தத்து வாாததீ பம்மெனத் தகுபெயா
வைததினி தியற்றி மகிக்கு வழங்கினன்
அங்கவ னுரெனி லறைகுவன் முன்புகல்
சங்கர பகவற் பாதாதம் மரபிற்
போந்தொரு சமிவனப் புண்ணிய கேத்திரம
ஆந்தகு மான வணிவணி காகளவாழ
தருதிருக் கோயி லூர்த் தண்ணறும் பதிக்கட்
டிருநெல்லை நாயகித் தேவியோ டமர்ந்த
கொற்ற வாளீசா பொற் கோயில்வா னளாவி
யுற்றகோ புரங்களு மொளிர்விமா னங்களும
வளமலி விடைமதிள மண்டபங் களுந்திருக்
குளமுநீ ராழிக் கோதில்மண் டபமும்
மற்றைய பிறவும வயங்கிமன் பொலிவு
பெற்றிட வியற்றிப் பெரியோர் வசித்திட
தகுமடா லயமதுஞ் சால்புறச் சமைத்துத்
தொகுமடி யார்கடெலாந தாசன முதவிச்

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

சாந்தமந் தருவேநாக்நன் குணர்ந்தி
வீற்றினி திருந்த விழுத்தவ சிவ
முத்துரா மலிங்க முதல்வனுண் மலரடி
சித்தத் திருத்தித் திகழ்தே சிகனும்
சிதம்பர முனிபத சேகர னெவர்க்கும்
இதம்பகர் வாய்மை யின்சொன் மாட்சியன்
கற்றவர்க் கினியன் கவின்றமை யுருவன்
உற்றவர் குறைதப வுதவுசீ ருதாரன்
தென்கலை வடகலை திகழ்தருஞ் ஞானி
மன்கலை யாதியும் வாய்மடுத் துயர்ந்தோன்
சிவகா ருணியத் தெள்ளமு தக்கடல்
பாவக விசுர பத்திவா ரணியம
வாமுறு பாச வயிராக வியமலை
பிரம ஞானப் பெருந்தனிப் பாற்கரன்
விரும்புற் றெத்தவ மேலவ ருஞ்சார்
பெரும்பற் றப்புலி யூரமா பெரியோன்
தன்னம் பினர்க்கொரு தருவெனும
பொன்னம் பலப்பெயர்ப் புநிதமா தவனே.

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர

க. ரா. சிவசிதம்பரமுதலியார

இயற்றியது.

உ

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

உரைப்பாயிரம்.

குருவணக்கம்.

வேத நான்கினும் பொருளினை மறைத்தவெந் *தமக்குப்
போத பானுவாய்ப் புனிதநல் லருளுருப் புனைந்து
சேது வாய்ப்பரந் தகந்தினைந் திகழ்தர விளங்கும்
நாத நாயனை மலரடி முடிமிசை வைப்பாம். (௧)

இதுவு மது.

பொய்க்கருணை யாய நகங்களா புண்ணிய மனைத்து மொன்றாய
அங்குபுல னெல்லா மகந்தோண் டருமறைப் பொருளை யாக்கும்
அங்கையி னெல்லிபோல வளித்தருள் விமலா னந்த
சங்கர பகவற் பாதன் றண்மலர் கந்த லைக்கே. (௨)

* தமத்திற்கு என்பதுபோல அத்துச்சாரியை குறைந்து தமக்கென நின்றது.

இட்டலிங்க மகிமை.

உகந்த தேசிக னெண்டனிப் பதத்தையிவ் வுலகை
இகந்த முத்தரா மப்பெய ரிறைமல ரடியைச்
செகந்த னுதெனு சிதம்பர தேவனற் றுணையை
அகந்தை தீரவெம் மகத்தினு சிரத்தினு மணிவாம். (௧)

நூலாசிரியர் வணக்கம்.

மாண்ட மெய்ப்பொருள் கைபிலா மலகமே யென்ன
ஈண்டி யாவரு மெளிதினி லுணாதர வெவையும்
தூண்டு சோதியே வந்தெனன் றியாவருந் துதிக்கும்
தாண்ட வப்பெருந் தண்ணருண் மூர்த்திதாள் சரவாம் (௨)

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

அன்ப ராயத்தனை நினைபவ ரகத்திருந் தருளும்
இன்ப நாடகத் திறைமல ரடியுளத் திருத்தி
முன்பு கன்றமு தறிஞா னுன் முறைபிற ழாமே
எனபு லத்தள விதறகுனா யியம்புவ னெடுத்தே. (௩)

உ

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீதம.

மூலமும்,

தத்துவார்த்ததீபமென்னும்

உரையும்.

நான்முகம்.

முதனூலிருக்கவும் வழிநூல் சார்புநூல் செய்யப்புகுவோர் ஆதிக்கணே மங்கலஞ் செயற்பாலது அவசியமே; என்னை? கிரந்தசமாப்திக்குப் பிரதிபந்தங்களாகவுள்ள எவ்வித விக்கினங்களும் அம்மங்கலத்தால் நாசமுறுதலின். விக்கினமென்பது பாவம். பாவத்தினால் சுபகாரியங்கள் சமாப்தியாகா; ஆகலின் அப்பாவங்களைப் போக்கவல்ல மங்கலம்வேண்டும். பாவமில்லையாயினோவெனின்? அவர்களும் மங்கலஞ்செய்யத் தக்கதேயாம், இனிமேல் அந்நூலை ஓதுவோர்க்கெல்லாம் நூலாசிரியனுடைத்து ஞானசித்திப் பிராப்தியுண்டாம் அதுநோக்கி மங்கலஞ்செய்வாரென்க.

(க) அப்படிச்செய்யுமங்கலம் வஸ்துநிர்த்தேசரூபமங்கலமென்றும், நமஸ்காரரூபமங்கலமென்றும், ஆசீர்வாதரூபமங்கலமென்றும் மூவகைத்தாம். சகுணம், அல்லது நிர்க்குணமாகவுள்ள பரமாத்மாவே வஸ்துவாம். அவ்வஸ்துவின் கீர்த்தனமே வஸ்துநிர்த்தேச மங்கலமென்பதே. அப்படிக்கன்றி அவ்வஸ்துவுக்கு வணக்கங்கூறுவது நமஸ்காரரூபமங்கலமாம். தனது அல்லது மாணாக்கரது வாஞ்சிதவஸ்துவைப் பிரார்த்திப்பது ஆசீர்வாதமங்கலம்.

இந்நூலாசிரியர் இங்கே சிஷ்டாசாரந்தாம்பெற்ற இஷ்டதெய்வ நமஸ்கார ரூபமங்கலத்தை அங்கீகரிக்கின்றார்.

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற் சிவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்கும்
எந்நிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம்
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி. (௧)

(இதன்பொருள்) பொன் நிலம் மாதர் ஆசை பொருந்தினர் பொருந்தார்-பொன்னாசை மண்ணாசை பெண்ணாசை இயைந்த அஞ்ஞானிகளும் இயையாத ஞானிகளுமாகிய இவர்களது—உள்ளந்தன்னில-அந்தக்கரணங்களில—அந்தரத்தில-(தாரதம்மியமான பட்டுப் பொற்குடங்களிற்பெய்யும் பண்டங்கட்குத் தாரதம்மியமற அவகாசங்கொடுப்பதுமாத்திரமாய் நிற்கும்) ஆகாயத்தைப்போல—சிவ சாட்சி மாத்திரமாய் நிற்கும்-சிவசாட்சிமாத்திரமாக நிற்கின்ற—ஏக நாயகன்-அகண்டைகரசனான சிவபெருமானுடைய—பதங்கள் போற்றி-பாதங்கட்கு நமஸ்காரம்—என்றவாறு.

நிலத்திற் குரிமையுடைய மைந்தரை ஆகுபெயரால் "நிலம்" என்றார்.

(உ) அங்ஙனமாயினும் விடயபேதத்தால் மனோரதங்கள் அநேகமாயிருக்கவும் இவர் மூவகையாகத் தொகுத்தது யாது கருதியோ வெனின்? எல்லா ஆசையும் அம்மூவகையுள் அடங்கியிருத்தல் பற்றி எனக.

இவ்வாறே, "மனைவியு மகவும் பொன்னும் [illegible], நினைவின் மேனயனுஞ் செய்து [illegible] துள்ள [illegible], [illegible] ஆக்கச் செய்வர்" என வாசிட்டத்தும், "விழைவென [illegible] மென்மெல, வழலவிர்ந்த கனகந் தருமபிசன், [illegible] இற பட்டாந்துபைங், குழவி [illegible] பூந்துவிட டோங்குமால்" என பாகவதத்தும், மனோரதங்களனைத்தையும் அம்மூவகையுளடக்கக் கூறியிருக்கின்றமை காண்க. அருணகிரிநாதரும் இக்கருத்தே பற்றியன்றே "மூவேடணையென முடிந்திடுமோ" என்றார்.

அற்றேலஃதாகுக. உலகில் அஞ்ஞானிகளுள்ளும் சில்லோர் மனைவி மக்களை அர்த்தவேடணைத்தியாகிகளாகக் காணப்படுதலின், "ஆசையிலையாதாரா ஞானிகள்" என விரித்தது அதிவியாப்தி* யாமேயெனின்? மூவேடணை யாத்திரயொழிந்த அவர்கட்குப் பிரபஞ்சத்திற்றொடரு மபிமானமும், பரோட்சஞானமும் புத்தியின்கண் விராக முண்டாயிருப்பினும், பிரபஞ்சத்தின்கண் அபரோட்சச த்தியப்புத்தி பிரபலமாக விருத்தலின் றொடங்கலைவிட [illegible] புத்தியுளதா [illegible], அத்துணைதாகவே விராக [illegible] இராகமுளதா [illegible] ன, அஞ்ஞானிகளுள்ள விராக [illegible] [illegible] ஞானிகளுக்கிலையெனின்? அவர்கட்குப் பிரபஞ்சத்தின் அபரோட்ச [illegible] புத்தியால விராகமுளதா [illegible] ன், அது [illegible] "குறைவுபட்ட பிணிப [illegible] [illegible] புலனைக் [illegible] [illegible] அறிவினிலலா" எனக் [illegible] [illegible] வருளிச்செய் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஞானிகள், என்றது அதிவி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யினையும், உண்மையும் ஞானி அஞ்ஞானிகட்குச் [illegible] யாகக் கூறியிருப்பது காண்க.

* அதிவியாப்தி—இலக்கியமல்லாதனகண்ணுஞ் சேறுப்பது அது "ஆவிற்குக்கோடுடைமை." அவ்வியாப்தி—இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தின் இலக்கணமல்லாமை அது "ஆவிற்குக் கபில நிறத்தன்மை." அசம்பவம்—இலக்கிய முழுதினுமின்மை; அது "ஆவிற்கு ஒற்றைக்குளம்புடைமை."

(௪) பொன்னில மாதர் என்பதைப்- பொன்னில் அம்மாதர் எனப்பிரித்துத், திருமகள்போலும் அழகினையுடைய பஞ்சவிடய சமஷ்டிரூபமான பெண்களிடத்து எனப்பொருளுரைப்பினும் அமையும்.

இஃதமையுமாறு, "பாரியை யுடையோன் யாவனவனுக்கே யுறும் போகம், நாரியை யில்லார் தாக்குப் போகத்தி னவமெங் குண்டாங், காரிகை தன்னை நீங்கற் கருத்துறு சகத்து நீங்கும், பேரிய சகத்து நீங்கிற பிரிவில்பே ரின்ப முண்டாம்" என வாசிட்டத்திற்கூறியுள்ள இரகுநந்தனார் திருவாக்கானும், "செயவிட்ட கருங்குழலார் தம்பால வைத்த நெஞ்சொழிந்தா ரைம்புலன்சே ரன்பு சேராத, கைவிட்டா ரொழியாவா நந்த போகக் காமுகராய் முடிந்தபடி காணமின் காணமின்" என்னுட அருளுவலத்தபரணியின் செய்யுளானும் அறிக.

(௫) "ஆசைபொருந்தினார் பொருந்தா" எனச்சிறப்புப்பற்றி உயர்திணைமேல வைத்துச் சொன்னாரேனும், "ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் பிரமாமுதற் றம்பபரியந்தமான சேதனப் பிரபஞ்ச முழுவதுங் கொள்ளற்பாலனவாம். "உள்ளம்" என்றது அந்தக்கரணம். "உள்ளந்தன்னில" என்றது சாக்ஷி பொருமை.

கிரகதியாதிய வசேதனப்பிரபஞ்சத்தினகண ணந்தக்கரண மின்மையின், அவைகளில அசேசினனசேதனம் ஞானமென்றும், சாக்ஷியென்றுஞ் சொல்லப்படவில்லை.

"ஆசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந் தன்னிலக் தத்திறச் சிவ சாட்சிமாத திரமாய் நிற்கும்" என்றதால அந்தக்கரணமென்பதே பிரமாதாவுக்கு விசேடணமும், சாட்சிக்கு உபாதியுமாம் என்பது பெறும்.

(௬) அங்ஙனமாயின், அவ்விரண்டின் றன்மையும் யாவையோவெனின்? ஒன்றன் சொருபத்திற் பிரவேசித்து வியாவர்த்தகமாகிறபது விசேடணம். அங்ஙியத்தினின்றும் ஒன்

றை வேறுபடுத்துவது வியாவர்த்தகமாம். எது வேறுபடுத்துக்காட்டப்படுமோ அது வியாவர்த்தியமாம். நீலக்குடமென்புழி நீலத்தன்மை குடத்தின் விசேடணம். ஏனெனின்? நீலக்குடத்தில் நீலத்தன்மை பிரவேசித்து அதனைப் பொன்மைக்குட முதலியவற்றினும் வேறுபடுத்துக் காண்பித்தலான், அந்நீலத்தன்மை விசேடணமாம். அவ்வாறு பிரமாதாவுக்கு அந்தக்கரணம் விசேடணமாம். ஏனெனின்? பிரமாதாவின் சொரூபத்தி லந்தக்கரணம் பிரவேசித்து அதனைப் பிரமேய சேதனத்தினின்றும் வேறுபடுத்துக்காண்பித்தலால் எனக.

யாதொன்று தன் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வியாவர்த்தகமாய் நிற்கு மியாது அது உபாதியெனப்படும். நியாயமதத்தில் கர்ணசட்குலியின் அவச்சின்னாகாயமே சுரோத்திரேந்திரிய மெனப்படும்; அங்கே கர்ணசட்குலி சுரோத்திரேந்திரியத்திற்கு உபாதியாம். ஏனெனின்? சுரோத்திரேந்திரியத்தின் சொரூபத்திற் கர்ணசட்குலி பிரவேசியாமல் வாஹ்ய ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரேந்திரியத்தை வேறுபடுத்துக் காண்பித்தலால் உபாதியாம். [கர்ணசட்குலியென்பது செவித்துளை]

வேறுமொரு திருஷ்டாந்தம்.

கடாகாயமானது மணு* பரிமாண அன்னத்திற்கு அவகாசங்கொடுத்தலால் ஆகாயத்திற்குக் கடம் உபாதியாம். ஏனெனின்? மணு அன்னத்திற்கு இடங்கொடுக்கும் ஆகாயத்தின் சொரூபத்தில் கடம் பிரவேசியாமல், வியாபக ஆகாயத்தினும் வேறுபடுத்துக் காண்பித்தலால் மணு அன்னத்திற்கு அவகாசங்கொடுக்கும் ஆகாயத்திற்குக் கடம் உபாதியாம்.

அதுபோல அந்தக்கரணவுபஹித சேதனம் சாட்சியாமென்புழி, அந்தக்கரணம் சாட்சிக்கு உபாதியாம். ஏனெனின்? அந்தக்கரணம் சாட்சியின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல், பிரமேய சேதனத்தினும் சாட்சியை வேறுபடுத்துக் காட்டுவதால் எனக. அந்தக்கரணமொன்றே சாட்சிக்கு உபாதியாகவும், பிரமாதாவுக்கு விசேடணமாகவும் நின்றமை காண்க. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரண வுபஹிதசேதனமே சாட்சியாம். அந்தக்கரண விசிட்ட சேதனம் பிரமாதாவாம்.

---

* மணு—மணங்கென்னும் நிறுத்தலளவை.

உபாதியுடையது, உபகிதமென்றும், விசேடண முடையது, விசிட்ட மென்றுங் கூறப்படும்.

அந்தக்கரண விசிட்டமான பிரமாதாவே கர்த்தா, போக்தா, சுகி, துக்கி என்னும் சம்சாரியாகிய சீவனும்; இது அவச்சேதவாதத்தின் றன்மை.

இனி ஆபாசவாதம்.

ஆபாசவாதத்தில் ஆபாச சகித அந்தக்கரணஞ் சீவனுக்கு விசேடணம்; ஆபாசசகிதவந்தக்கரணஞ் சாட்சிக்கு உபாதியாம், ஆதலால் ஆபாசத்தோடு கூடின அந்தக்கரண விசிட்டசேதனஞ் சீவனாம்; ஆபாசத்தோடு கூடின அந்தக்கரண வுபகிதசேதனஞ் சாட்சியாம். இரண்டு பட்சத்திலும் விசேடணத்தோடு கூடின சேதனஞ் சீவனாம், அவனே சம்சாரியாம். ஆயினும் விசேடிய பாகமான சேதனத்தின் கண்ணேயோ, ஜநநமரண முதலிய சம்சாரசம்பந்தமில்லை; விசேடண பாகத்திலே சம்சாரமுண்டு. ஆதலான இக்கருத்தை யறிவித்தற் பொருட்டே பிரமகீதையில் "பருதி நெருப்பினு மொழிந்த வன்னியினு மரனே, கரிய தாகின்ற றறிபவன்" என்றும், "உருத்திரன் முதலாகத் தயப்பிற வுள பொருட்குருக் கானவன் பொருளவன்" என்றும், பாகவதத்தில், "சொன்ன பரமிறை காயனத் தோன்றிடா வறிவை" என்றும், கூறப்பட்டிருப்பது போல, "ஆசை யொன்றிலி னார் பொருந்தா ருள்ளந்தனிற் சிவசாட்சியாய் நிற்கும்." என்றோதியாது, "சாட்சிமாத்திரமாய் நிற்கும்" என்று "மாத்திரம்" பதந்தந்து விசேடித்துக் கூறினார்.

(எ) ஆபாச சாட்சியென்னாது "சிவசாட்சி" என வெடுத்துப் படக் கூறினமையின், இவ்வாசிரியர்க்கு அவச்சேதவாதந்தான் உடன்பாடாமோ வெனின்? இராமாயணத்தில் "உன்முகம் போற்கண்ணாடிக் குள்ளொரு முகங் கண்டாற்போல, சின்மய வடிவின் சாயை சித்தத்தே புகுந்து தோன்றும்" என்றுபாசவாதங் கூறப்பட்டிருத்தலால், இவர்க்கஃதுடன்பாடன்றென்க. இவருடன்பாடின்மைக்குக் காரண மென்னையோ வெனின்? பாஷ்யகாரர் ஆபாசவாத மங்கீகரித்திருப்பதாலும், வித்தியாரண்ணிய

சுவாமிகளை அவச்சேதவாதத்திற் றோடஞ்சொல்லியிருப்பதாறுமெனக.

வித்தியாரணிய சுவாமிகள் அவச்சேதவாதத்திற் செல்லிய தோடமெனனையோவெனின்? அது கூறுதும். ஆபாசரஹிதவந்தக்கரணாவச்சின்ன சேதனத்தைப் பிரமாதாவாக வொப்பிடில்? கடாவச்சின்ன சேதனமும் பிரமாதாவாக வேண்டும். ஏனெனில்? எப்படி அந்தக்கரணம் பூதங்களின் காரியமோ அப்படிக்கடமும் பூதகாரியமாம் அன்றியும், அந்தக் கரணம் சேதனத்தின் வியாப்த்தமாக எப்படியுள்ளதோ அப்படிக்கடமும் சேதனத்தின் வியாப்த்தமாம், ஆதலால் அந்தக்கரண விசிட்டம்போலக் கடவிசிட்டமும் பிரமாதாவாதல்வேண்டும். அந்தக் கரணத்தினகணாபாசக் கிரகணம் அங்கீகரிக்கில் இவ்வாறான தோடமின்றாம். ஏனெனில்? அந்தக் கரணம் பூதங்களின் சத்துவகுண காரியமாதலின், சொச்சமாம்; கடமுதலியவை பூதங்களின் றமோகுண காரியமாதலின் சொச்சமல்ல. யாது சொச்ச பதார்த்தமோ அதுவே ஆபாசயோக்கியமாம் மலினபதார்த்தம் ஆபாசயோக்கியமாகாது; இஃதெதுபோலவெனின்? கண்ணாடியும், அதனையடியும் போல வெனக. இவ்வாறால அந்தக் கரணத்தினகண் இருவிதப் பிரகாசமுள, ஒன்று வியாபகமான சேதனப் பிரகாசம், மற்றொன்றாபாசப் பிரகாசம். சுவரினிடத்தும், குடமுதலியவற்றினும் ஒரு வியாபகமான சேதனத்தின் பிரகாசமேயாம், மற்றொராபாசப் பிரகாசமிலை. ஆதலால் இருவிதப் பிரகாசத்தோடிருக்கின்ற அந்தக்கரண விசிட்ட சேதனமே பிரமாதாவென்றும், ஒரு வியாபகச்சேதனப் பிரகாசத்தோடு கூடின கடாதி விசிட்ட சேதனம் பிரமாதாவன்று. [illegible] ய பக்கத்தில் அந்தக் கரணத்தில் ஆபாசங்கிலையாம். அவனுடைய பக்கத்தில் கடாதிகளைப் போல அந்தக்கரணத்தினும் ஆபாசப் பிரகாசமிலை. வியாபக சேதனத்தினது ஒருவகைப் பிரகாசம் அந்தக் கரணத்தினகண்ணுமுண்டோ, அவ்வியாபக சேதனத்தின் பிரகாசமே கடாதி

க்கண்ணும உளது; ஆதலால் அந்தக்கரண விசிட்டம போலக் கடவிசிட்ட சேதனமும், சரீரவிசிட்டசேதன மும, குடடியவிசிட்ட சேதனமும பிரமாதாவாதல் வே ணடும. அஙஙன மாகாமையின, ஆபாசவாதமே உத தமம. அவசசேதவாதம் அன்று. இவவாறுணர்தோட ங கூறியிருததலின அவசசேதவாதம இவாக்குஉடனபா டனறெனக

(௯) எப்படி அநதககரணம் ஆபாசசகிதமாகவுளதோ, அபபடி யே அநதக்கரணததின் விருததியும ஆபாசசகிதமாகவேயு ளது. அநதககரண விருததி நேததிரேந்திரியவாயிலாகப் புறமபோந்து விடயசமாகாகார மடையும; அப்போது அவ விருததிபாகத்தால விடயததின்கண் ஆவரணம்பங்கமாம; ஆகவேஆபாசனால இதுகடம, இதுபடம என இவவாறுவி டயம பிரகாசியா நிறகும. இவவாறே ஏனையவிந்திரிய வாயிலாகப்புறமபோந்தறும் விருத்திகளினும் ஊகிக்க.

புறமபே சாட்சிப்பிரகாசம எவவா றுள்ளதோவெனின? கடத தை நான கணடேனெனறு கடஞானததின பினனிகழாநிறகும பிர காசமே சாட்சியாமெனக. [பிரகாசமெனினும, ஞானமெனினுமது கரும]

(௧0) இனி உளளே இருவிதப்பிரகாசஙகளைக் கூறுதும இச சை, ஞானம, கிரியை, சுகம, துக்கம, துவேடம இவை ஆறும பிரதானகுணஙகள. நியாயமதததில இவைகளை ஆனமாவின குணமெனபா வேதாநததநில அநதககர ணததின பரிணாமமெனப. இவைகளில ஒனறு பிரகாச மாகுமபோது சிதாபாசனைககாணலாம. அலலாதபோது அவனைககாணக்கூடாது. ஆகலின தபதாயபிணடததக்கி னி போனறு அவைகளே தானுகபிரகாசிப்பவன ஆபா சன.

சாககிரசொப்பனஙகளிலவிருததிகள், விருததிகளின அந்தரான ம, சுழுததிமுதலியவறறில விருததிகளின அபாவம ஆகிய இவைகளை

ப்பிரகாசிப்பிப்பது சாட்சியாமென்க. சாட்சிப்பிரகாசத்தில் விருத்தியங்கீகார பட்சம் உரைக்கப்பட்டது.

இனி விருத்தியங்கீகாரபட்சம்.

(கக) அவித்தை, அந்தக்கரணங்களின்பரிணாமம்விருத்தியெனப்படும். ச்ரோத்ராதிகளும், ஆகாசாதிகளும்முறையே அந்தக்கரணம், அவித்தை இவைகளின் பரிணாமமாயினும் அவைகளால் யாதொருவிஷயமும்பிரகாசியாமையின், அவை விருத்தியென்றுசொல்லப்படவில்லை. மற்றெதை விருத்தியென்பரோவெனின்? அவித்தை, அந்தக்கரணங்களின்ஞான ரூபபரிணாமத்தால் விடயங்கள் பிரகாசமாகலின், அதனையேவிருத்தியென்பர்.

சுகதுக்கம், காமக்குரோத முதலிய எவ்வளவு அந்தக்கரணத்தின்பரிணாம முண்டோ அவைகளனைத்தையும், விருத்தியென்றுசாஸ்திரங்களில்விவகரித்திருக்கினும் தத்வாநுசந்தான அத்வைதக்ரௌஸ்துப முதலியக்கிரந்தங்களில் பிரகாசகபரிணாமமேவிருத்தியென்றனர். ஆதலான், மாயை, அந்தக்கரணங்களின் ஞானரூபபரிணாமமேவிருத்தி சத்தத்திற்கு அத்வைதமதத்தில பாரிபாஷிக* ப்பொருளாம். அவ்விருத்தி ஞானம் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரமா ரூபம் மற்றொன்று அப்பிரமா ரூபம். பிரமாணஜந்ய ஞானத்தை பிரமாவென்பர். அதனின் வேறான ஸம்ஸ்கார ஞானம், சாக்ஷிகோசர ஞானம், ஸ்மிருதி ஞானம், பிரம (ஹ்ரூ8) ஞானம், ஆகிய இவை அப்பிரமா ரூபமாம். அப்படியன்றே, சுகஞான முதலியவை யதார்த்த அப்பிரமா பிரம (ஹ்ரூ8) ஞானம், அயதார்த்த அப்பிரமா. இவைகளின் விரிவை யறியவேண்டின் விருத்திப்பிரபாகரத்திற்காண்க இது நிற்க.

எப்போது அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமம் சுகரூபமாக, அல்லது துக்கரூபமாகவுளதாமோ, அப்போது அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூப விருத்திக்கதுக்க கோசரமாகவுளதாகும்; அவ்விருத்தியினகண ஞரு

*சாஸ்திரத்தின் அசாதாரணசங்கேதம் பரிபாஷை; பரிபாஷையிலுறை சொல்லும்பொருள் பாரிபாஷிகப்பொருளாம்.

டமான சாட்சி அவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது ஆகலின் இராகத் ராக சுகதுக்கம் சாட்சிக்கு விடயமென்றனர். விருத்தியன்றிக் கேவலம் சாட்சிக்கு விடயமாகா

ஈண்டிது இரகசியம்.

(௧௨) "அந்தரத்தில்" என ஆகாயத்தை உவமானமாகக் காட்டினமையின் ஆகாயத்தின்கண் கடாகாயமென்னு நாமமும், சலம் கொண்டதலாகிய காரியமும், கடரூப உபாதி இருஷ்டியாற்றோன்றிக் கடரூப உபாதி இருஷ்டியன்றி அவை தோன்றாமல் கடாகாயமாத்திரமே தோன்றுவதால் கடாகாயம் எப்படி மகாகாயரூபமோ அப்படிச் சேதனத்தின்கண் சாட்சியென்னு நாமமும், சுகதுக்காதிதர்மங்களோடு கூடின அந்தக்கரணத்தின் பிரகாசரூபமாகிய காரியமும், அந்தக்கரணரூப உபாதி இருஷ்டியாற்றோன்றி அந்தக்கரணரூப உபாதி இருஷ்டியன்றிச் சாட்சியென்னு நாமமும், சுகதுக்காதி தர்மங்களோடுகூடின அந்தக்கரணத்தின் பிரகாசரூபமான காரியமுந் தோன்றாமற் சைதன்யமாத்திரமான பிரமமே தோன்றுவதாலே சாட்சி "பிரமரூபம்" என்னும் சித்தாந்தம் [illegible] காண்க.

கடவுபாதியிருந்த கடாகாயமும் [illegible] பினும், மகாகாயத்திற்குப் பின்னமன்றி [illegible] றதுபோல அந்தக்கரணவுபாதியால் சாட்சியும் [illegible] னமாயிருப்பினும் வியாபகமான பிரமத்திற்கு [illegible] பிரமரூபம் அமையுள்ளது ஆதலால், "ஆனை [illegible] ருள்ளந் தனினில [illegible] க நாயகன்" என்று [illegible] "சேசாட்சி" என [illegible] வனுக்குச் சாட்சி, கேவல சாட்சி எனவியம்.

"எங்கிலங் கணினும் பக்க மெழுந்தில பழமறையே, மண்ணில மருவும்" என்றது ஏகநாயகனுக்கு விசேடணம். (இ-ள்) எங்கிலங்களினும்—(சாங்கியர், யோகியர் முதலிய மதஸ்தர்களால் நாபேதமாகக் கூறப்படுகின்றனவாகிய) ஞானபூமிகளனைத்திலும்—

..க்க எழுநிலம்- (நிரதிசயானந்தத்தைத்தருதலால் ஆனந்தாகடகபிமதமாகச) சிறந்தவை (சுபேச்சைமுதலியஞான)சத்தபூமிகளாம்—அவற்றில்-அப்பூமிகளுள—மேலாம நன்னிலம் மருவும்-மேலாகிய துரியபூமியினகட் பொருந்தியொளிராநிற்கும்—ஏகநாயகனை பதங்களை போற்றி.—எ-று.

துரியத்திற்குமேல் விதேககைவல்லியமாவதேயல்லாமல் வேறு பூமியின்மையின், "மேலாய நன்னிலம்" என்றும், மகாசுத்தமயமாதலின், துரியத்தை "நன்னிலம்" என்றும், தன்சொரூபமுள்ளவாறு வெளிப்படுதானமாகலின், "நன்னிலமருவும" என்றுங்கூறினரெனக

இரண்டாமபடலத்தினாதத்தில ஞானசத்த பூமிகளை இவ்வாசிரியரே விஸ்தாரமாகக் கூறியிருப்பதால் அவைகளை ஈண்டுவிரித்திலேம சுபேச்சை, விசாரணை, தநுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம என்பன அப்பூமிகளின் நாமங்களாம.

(கஎ) சாக்கிரம, சொப்பனம, சுழுத்தி என்னும அவஸ்தைகளினபிமானமே பந்தமெனப்படும்; அவ்வவஸ்தைகளும், கோரம், சாந்தம், மூடம் என்னும், மனோவிருத்திகளாதலால விகாரமும், அவ்வது நியாமகமாகிய பிரத்தியகாத்மா [illegible] அவைகளுக்குசாக்ஷியாம, ஆகவே அவைகட்குக் காரணமான [illegible] பிரபஞ்சப்பிரகாசத்தில [illegible], ஆகவே [illegible] அகண்டாகாரமாத் [illegible] விளங்காநிற்கும். [illegible] ஆகவே [illegible] பிரத்தியகாத்மா [illegible] அஞ்ஞானமும், அதன் காரியங்களுமாகிய [illegible] விளங்காநிற்கும் [illegible] முடிசுதநிலமான துரியம் [illegible] பிரவிசுது, வான, [illegible] என்னும் [illegible] [illegible] [illegible], துரியமெனறுபெயராம.

(கஅ) அவ்வது "நன்னிலம" என்பது துரியத்திற்கு வேதாந்தத்தின் பரிபாஷையாகிய சத்தமனமையின, "எக்கிலங்க

னினு மக்க வெழுநில மவற்றின மேலாம், நன்னில மரு
வும" எனபதறகு, எல்லாப்பதிகளிலுஞ் சிறந்தொளிரா
நிறகும சததபுரியிலுஞசிறநத நன்னிலமென்னுந்தலத்தி
னகணணே எழுநதருளாநிற்குமென்று வேறுமொருபொ
ருளகூறினு மமையும, இஃதமையுமாறு, "நனனிலநத
னி லெழுநத நாரணன கிருபை யாலே, தனனிய ஞனே
ன நான," என்று இநநூலினந்ததனில் விதியாகநதஙகூ
றுஙகாலேயிற கூறியிருககுஙகாரணததினுல அறிக

"நனனிலம" எனபது சிலேடையாயததாயபூமியையும, மது
வனமெனனும ஸதலததையும உணாததாநினறது

(கரு) அயனரியுருததிரராதியாபோறறுெறற மொகேகமனமை
யின,"ஏகம" எனறும, அனேனாககும தான இறைய
கலின, "நாயகன" எனறுஙகூறினா. இவவாறறுல, இத
காரணபிரமமெனபது பெறறும.

(கசு) மாயாவிசிட்டசைதநியததைக காரணப் பிரமமெனறு
கூறி யிருககினறன ராகலின், அதறகு உளளநதன்னிற
சாட்சிமாததிரமாயநிறகை அசம்பவமாமேயெனின? அ
து பரமாாததமாகச சுததபபிரமமேயாகலான, சாட்சித்த
னமை அதறகு அசமபவமாகாதெனக

(கஎ) இவவாறறுல, இஃது தோடமினறுயினுககு. "பதஙகள"
எனனுஞசததம உபலடசணமாய் ஆபாதமஸதக பாயநத
மான மூாததிபோதகமாயிருததலின,இது சுததபபிரமத்தி
றகுமா, அபபடியே காரணபபிரமததிறகும பொருநதாத
கலின, சரீரவிசிஷட சைதநியஙகளான காரியபபிரமங
களுளளே யாதானுமொனறைக கூறலாமேயெனின?
அஙஙனங கூறுதறகுச சதுாபபுஜ, திரிநேததிர, சதுாமுக,
அஷடபுஜாதிகளான காரியபபிரமஙகளின சினனஙகளு
ளளே யாதானுமொரு சினனஙகளையெடுதது விசேஷித்
திருததலவேண்டும. அஙஙனம விசேஷியாமல, "ஏக
நாயகன பதஙகள போறறி" எனறதால காரியபபிர..

ங்களுள் யாதானு மொன்றைக் கூறுதல் பொருந்தாது. ஆயின், "பதங்கள்" என்பது காரணபிரமத்திற்கு அசம்பவமாமேயெனின்? அக்காரணபிரமம் ஓரோர் காலையில் பக்தாநுக்கிரகார்த்தம் அவாவேண்டிய அருளுருக் கொண்டாவிர்ப்பவிக்கும் ஆற்றலுடைத்தாதலையின், அதற்குப்பாதங்கூறிய துபசாரமும், அசம்பவமுமாகாது. இதனை, "புருட னென்றுரை செய்யப்படுவதுபர் பூரணமாகின்ற, சொருப நின்றவா நிற்கவியங்கருவொடுந்தே னற வல லவன்றனே, யாது மன்றுமா லயனுமன் றெவர்க்கு முன னாகியே யாவர்க்கும், தேர்வ ருஞ்சிவ னவனியல் கொருங்கிய சிகழையா மெனிவரே." என்னும் பிரமகீதையினும், "சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தானை வாவிவவுலகுபடு மழிதுயாதிரப் பதறகாக, பேதாதினேயென மாயையினான் மெய்யேபோ, லோவாது பிறந்திடுவே னுகந்தோறு முகந்தோறும்" என்னும் பகவற்கீதையினும், "துயரில் சுடரொளி தனனுடைசசோதி நின்ற வண்ணம் நிற்கவே, துயரின் மலியும் மனிதப்பிறவியிற் றோன்றிக்கண் காணவந்து, துயரங்கள் செய்து தன்தெய்வ நிலையுலகில் புகவுய்க்கும் அம்மான், துயரிலசீக்கண்ணனை யான் புகழ்நற்ற யாரோ துன்பமிலேனே" என்னும் திருவாய்மொழியினும், தன்பராபரம் தானிரு மே னிசிலையிற சலனம்னற்ம ...ரு தன்மையினின்னருளியே, யன்பரானவர்க வெருப்ளினிது வந்தவடிவா யங்கு வந்தவர்க ளுய்யுமவகை செய்தருளும்." என்னும் அருணவதைப்பரணியினும் அறிக. இது, சிறுவர்கடையோர் உபாசிக்கத்தக்கது காரணபிரமமேயென்னும் சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தன்றுழுக்கத்தால் உபதேசித்தது.

(௧௮) ஸ்ரீ வியாசபகவானது அபிப்பிராயமும் இதுவே. என்னை? வியாசபகவான் ஒருவரே ஸகாந்தபுராணத்தில் சிவனுக்கு, சுதந்தரத்துவமுதலிய ஈசுரத்தன்மை கூறினர். அந்நிய தேவர்க்கு, சிவகிருபையினால் ஈசுவிபூதியின் பிராப்தி கூறி அதனால் சிவதன்மம் கூறினர். அப்படியே ஒருவர்க்குப் புராணத்திலும், ஒருவர்க்கு உபபுராணத்திலுமாக வியேனு,

சிவன் இவரின வேறானதனேசாதிகட்கும், ஈசரத்தனமை கூறினர்; இவவாறனுல், வியாசருடைய வாக்கியஙகளில விரோதந தோன்றுகிறதினறதே எனின்?

அதற்குச சமாதானம்.

சாவமுமாசுரனே. எநதப்பிரகரணததில அநநியதெய்வத்தி ன நிநதைகூறியிருககிறதோ, அநநிநதை அதனுபாசனைத்தி யாகததினபொருட்டனறு. அபபடிவியாசாககு அபிபிரா யமிலலை மறறெனனையோவெனின்? வைஷ்ணவ புராண ஙகளில சிவன முதலியோா நிநதையும, விஷ்ணுவின துதி யும விஷ்ணுவின உபாசனையில பிரவிரததிததறகே தவா யிருககிறது. அப்படியே சிவபுராணஙகளில விஷ்ணுவாதி களின நிநதையும, அவாகளினுபாசனைததியாகத்தின பொ ருட்டாகாமல சிவனுடைய உபாசனையில பிரவிரத்திதத றகே ஏதுவாம. ஓா பிரகரணத்தில் அநநியதினுடைய நிந தைதியாகத்தின் பொருட்டேயாமாயின, சாவ தெய்வங்க ளினுடைய உபாசனைகளுமன்றோ தியாகமாகும, அதனுல அநநியத்தின நிநதை ஒனறன ஸ்துதியின பொருட்டாக வே உளது. தியாகததின பொருட்டனறு.

இதறகுத திருஷ்டாந்தம.

(கசு) வேதத்தில் அக்கினிஹோத்திரத்திற்கு இரண்டுகாலஙகூறி யிருக்கினறது ஒனறு சூரியோதயததிற்குப்பிரதமம, மற றொனறு சூரியோதயததிறகுநதரகாலம. அஙகே உதயகா லததினபிரசஙகததில அநுதயகாலததைநிநதிததிருக்கிறது அநுதயகாலததினபிரசஙகததில் உதயகாலத்தை நிநதித்தி ருககிறது; அநநிநதையினறாற்பரியம தியாகததிலாயி னை, இரணடு காலததிலும ஓமததினறியாகமாம நிநதியாத தினதியாகஙகூடுமோ? ஆகலின, உதயகாலததைத துதித்த பொருட்டு அநுதயகாலததையும, அநுதயகாலததைத துதி ததற்பொருட்டு உதயகாலததையும நிநதிததிருககிறது; அ பபடி ஓாதேவதையின உபாசனையின பிரசஙகததில அந நியததின நிநதை ஒனறன ஸதுதியில தாறபாியமாம. அந் நியததின நிந்தையில் அனறு.

(உ௪) எப்படிச்சாகாபேதத்தால் ஒருவர் உதயகாலத்திலோமஞ்செய்ய, ஒருவர் அநுதயகாலத்தில் ஓமஞ்செய்ய, பயனிருவருக்குஞ்சமானமாக உண்டாகின்றதோ! அப்படி இச்சாபேதத்தால ஐந்துதெய்வங்களில் எதனை உபாசித்தாலும் பிரமலோகப்பிராப்தியாம். அங்கே போகங்களைப் புசித்திருந்து இறுதியில விதேகமோட்சமும் அடைவர். விஷ்ணுவாதிகளின் உபாசனைகளால் வைகுண்டலோகாதிகளின்பிராப்தி புராணங்களிற் கூறியிருக்கின்றதன்றிப் பிரமலோகத்தின் பிராப்திகூறவில்லையே யெனின்? அங்ஙனம் கூறியிருப்பினும், உத்தம உபாசகராய விதேகமுத்திக்கு அதிகாரிகளாயினோர் சகலரும் தேவயானமார்க்கத்தால பிரமலோகத்திற்கே போகின்றார். பிரமலோகம் ஒன்றே, வைஷ்ணவ உபாசகர்க்கு வைகுண்டரூபமாகத் தோன்றுகிறது, அவ்வுலகவாசிகளனைவரும் அவர்க்குச்சதுர்ப்புஜபார்ஷதரூபராய்த் தோன்றுகிறார் தாமும் சதுர்ப்புஜமூர்த்தியாகின்றார், அப்படியே சைவஉபாசகர்க்கும் பிரமலோகமே சிவலோகமாகத்தோன்றுகிறது; அவ்வுலகவாசிகளனைவரும் இருத்திராதிகளாகத்தமமோடு கூடத்தோன்றுகின்றார், இவ்வாற்றால, சாக்தஉபாசகர்க்கும் பிரமலோகமேயன்றே தத்தம் உபாசியத்தினுடையலோகமாகத்தோன்றுகிறது. எனெனின்? தேவயானமார்க்கமன்றி அந்நியமார்க்கத்தால் யாவர் செல்லாநிற்பரோ! அவர்க்கு மீளுதலுண்டாகும்; இது நியமம். தேவயானமார்க்கம் ஓர் பிரமலோகத்திற்கே உள்ளது. ஆகலின், விதேக மோட்சத்திற்கு யோக்கியரான உபாசகரனைவரும்பிரமலோகத்திற்கே போகின்றார்; அது, உபாசகருடைய இச்சையின் அநுசாரமாகச்சகல சாமக்கிரிகளோடு கூட அவரவர்க்குத்தோன்றுகிறது; இப்படிப்பட்ட அற்புத மகிமை அந்தப்பிரமலோகத்திற்கே உள்ளது. இவ்வாற்றால், ஐந்துதேவதைகளின் உபாசகர்க்கும் பயன் சமமாகவேயுண்டாகின்றது.

* பார்ஷதர் — கணங்கள், அல்லது சபையிலிருப்பவர்.

(உக) அங்ஙனமாயின், ஐந்து தேவதைகளுக்கும் நாமரூபங்கள் வெவ்வேறாகக் கூறியிருக்கின்றன. ஈசுரனோ ஒருவன்; ஒரு ஈசுரனுக்கு நானா நாமரூபம் எங்ஙனங் கூடுமெனின்?

அதற்குச்சமாதானம்.

பரமார்த்தமாக நாமரூபங்களொன்றும் பரமான்மாவின்கண்ணே யுள்ளதாக இல்லை. மந்தபுத்தியுடையோர்க்கு உபாசனையின்பொருட்டு நாமரூபரகிதமான பரமான்மாவுக்கு, மாயையினாற்பண்ணப்பட்ட கற்பிதநாமரூபங்களை கூறினார். ஆதலால், ஓர் பரமான்மாவின்கண்ணே மாயையினாற்பண்ணப்பட்ட நானா கற்பிதநாமரூபங்கள் கூடும், இவ்வாறல்ல, சர்வபுராணவாக்கியங்களின் விரோதமும் நிவிர்த்தியாய்விடும்

(உ) புராணவாக்கியங்களில் விரோதசங்கைக்கு, முக்கியசமாதானம் யாதெனில்? விஷ்ணு, சிவன், கணேசன், தேவி, சூரியன் என்பன முதலாக எவ்வளவுநாமங்கள் ஒவ்வொன்றற்குண்டோ! அவைமுழுவதும் காரணப்பிரமத்தினுடைய நாமங்களேயாம் காரியப்பிரமங்கட்கும், அவைமுழுவதும் நாமங்களாகப்பொருந்தும்; அது எங்ஙனமெனில் மாயாவிசிட்டமானகாரணத்தைப் பிரமமென்றவர், இரணியகர்ப்பரான காரியத்தையும் பிரமமென்றனர், ஆகவின், விஷ்ணு, சிவன், கணேசன், தேவி, சூரியன் என்னும்பதங்கள் காரணப்பிரமத்தையும், காரியப்பிரமங்களையும் உணர்த்துகின்றன, அப்படியே அப்பதங்களின் பரியாயநாமங்களாயுள்ள நாராயணன், நீலகண்டன், விக்கினேசன், சத்தி, பாநு இவைமுதலிய அநந்தபதங்களும் அவ்விருவகைப்பிரமங்களையும் உணர்த்துகின்றன. பிரசங்கத்திற்கேற்க ஓரிடத்தில் காரணப்பிரமத்தையும், ஓரிடத்தில் காரியப்பிரமங்களையும் உணர்த்தும்.

அஃதெப்படியெனின்? சைந்தவபதம் அசுவம், லவணம் இரண்டினையும் உணர்த்துமேனும், போஜனப்பிரசங்கத்தில் லவணத்தையும், கமனப்பிரசங்கத்தில் அசுவத்தையும் உணர்த்துவதுபோலெனக. வைஷ்ணவபுராணத்தில் விஷ்ணு, நாராயணாதிபதங்கள் காரணப்பிர

மத்தையும், சிவன், கணேசன், சூரியாதிபதங்கள் காரியப்பிரமங்களையும் உணர்த்தாநிற்பனவாம். ஆதலால் வைஷ்ணவ கிரந்தத்திலுள்ள விஷ்ணுவின் துதிக்கும், சிவன்முதலியோர் நிந்தைக்கும் வியாசரது அபிப்பிராயம் காரணப்பிரமம் உபாசிக்கத்தக்கது காரியப்பிரமங்கள் உபாசிக்கத்தக்கனவல்லவென்பதாம்; அப்படியே ஸ்காந்தபுராணமுதலிய சைவகிரந்தங்களில் சிவன், மகேசன் முதலியபதங்கள் காரணப்பிரமத்தையும், விஷ்ணு, கணேசன், தேவி, சூரியாதிபதங்கள் காரியப்பிரமங்களையும் உணர்த்துவனவாம். ஆதலால், அவைகளிலும் காரணப்பிரமத்தின் ஸ்துதியும், காரியப்பிரமங்களின் நிந்தையும் உள. கணேசபுராணத்தில் கணேசபதம் காரணப்பிரமத்தின் வாசகம்; விஷ்ணு, சிவன்முதலியபதங்கள் காரியப்பிரமங்களின் வாசகங்களாம், அதிலும் காரணத்தின் ஸ்துதியும், காரியங்களின் நிந்தையும் உள. காளிபுராணம், சூரியபுராணங்களிலும் அப்படியேயுண்டு; இவ்வாறு, சகலபுராணங்களிலும், காரியகாரணங்களின் நாமசங்கேதங்கட்குப்பேதமுள, கொள்ளற்பாலதும், தள்ளற்பாலதும் ஆகிய பொருள்கட்குப்பேதமில்லை. சகலபுராணங்களிலும் காரணப்பிரமத்தின் உபாசனை கொள்ளற்பாலதும், காரியங்களின் உபாசனை தள்ளற்பாலதுமாம், அதனால் சகலபுராணங்களும் ஓர் காரணப்பிரமத்தை உபாசிக்கத்தக்கதாகவே உணர்த்துகின்றன, அவைகளுக்குத் தம்மில் விரோதமில்லை.

(உ௯) எப்படியும் சதுர்ப்புஜ, திரிநேத்திர, சதுர்முக, அஷ்டபுஜாதி மூர்த்திகள் மாயையின் பரிணாமமும், சேதனத்தின் விவர்த்தமுமாம்; ஆகலின், காரியம் அவைகளின் உபாசனையுங்கூறப்பட்டிருக்கின்றது, அங்ஙனங்கூறப்பட்டிருப்பினும், அச்சதுர்ப்புஜாதி மூர்த்திகளுக்கும், மாயா விசிஷ்ட காரணப்பிரமத்திற்கும் விசாரிக்குமிடத்துப்பேதமில்லை. ஆதலால், காரியப்பிரமங்களின் ஆகாரங்களை வாதித்து* அவர்களைக் காரணரூபமாக உபாசிக்க வேண்டுமென்பது தாற்பரியம். என்னை? ஆகாரம் காரியமாதலின், துச்சம்; காரணம் சத்தியம். யாவரது மந்தப்பிரஞ்ஞை ஆகாரத்திலேயே ஸ்திதமாமோ! அவர் சாஸ்திரத்திற்சொன்ன ஆ

---

*வாதித்தல்=காரியம், காரணப்பிரமமே அந்நியமன்று என்பதாம்.

காரதனதயே உபாசனைசெய்க ; அதனுடைய பிரஞ்ஞை நி சசலமாயக காரணபபிரமத்தின் உபாசனையில் ஸ்திதி பெ றும இவவாறே திருவாய்மொழியிலும, " உணாநதுணா ந இழிந்தகனறுயாந் தருவியந்த விநிலைமை, யுணாநது ணாநதுணரினு மிறைநிலை யுணாவரி துயிரகா, ளுணாந து ணாந துணாத துணாத தரியய னரனெனனு மிவனை, யுணா நதுணாந் துணாத துணாத திறைஞ்சுமின் மனபபட் டதொனறே." எ-ம, ஒனறெனப் பலவென வறிவரும வடி வினு ளினற, நனறெழி ஞான ஞான்முக னரனென்று மவனை, ஒனறநும மனததுவைததுள ளிநுமமிரு பசைய றுதது, நனறென நலஞ்செயவ தவனிடை நமமுடை நாளே " எ-ம, அருளிசசெயதிருப்பதுகாணக.

(௨௭) ஜகததகாரணன, சததியகாமன, சததியசஙகறபன, சாவஞ ஞன, சுதநதரன, சாவபபிரேரகன, கிருபாலு எனறிவவா று ஈசுரததனமஙகளைச சிறபபாயாகவெனறு காரணபபிர மததின உபாசனைகூறியிருககினறது.

காரணபபிரமமனறிவேறே அநேக மூாததிகளும சாஸதிரஙக ளிற கூறபபடடுளளன , அவை யெல்லாம உபாசனையின நியததம அனறு. சகலமும காரணபபிரமததின உபலடசணமாகவே கூறப பட்டிருககினறன

(௨௮) உபலடசணமாவது, ஒனறின ஏகதேசததிருபபதும், ஓ போதிருபபதும , வியாவாததக* மாயிருபபதும யாது அது. எனனை ? காகமிருப்பது தேவதததனது கிரகம் எ னனுமவாக்கியததில காகம உபலடசணம. எஙஙனம காக மானது தேவதததனது கிரகததின ஏகதேசத திருபபதாயு ம, ஓாபோதிருபபதாயும, வியாவாததகமுமாயிருககிறதோ அஙஙனம ஜகத காரண பிரமததின ஏகதேசததில சதுா பபுஜாதிமூாததிகள உளளன ஓாபோது உண்டாகின்றன , அச சதுாப்புஜாதி மூாததிகள காரணப பிரமததின

*வியாவாததகம = அநியததினின்றும ஒனறை வேறுபடுததுமது.
இ- து சூ-வது பிரசஙகததிற்காணக.

கணேயே உண்டாகின்றன. அந்நியத்தினைக்கண்ணில்லை என வியாவர்த்தகமாகவிருத்தலின், அவை உபலட்சணமாம். உபலட்சணத்திற்கு விசேஷியவஸ்துவின் சொரூபஞானம் உளதாதலே பிரயோஜனமாம். காகத்தால் தேவதத்தனது கிருகத்தின் ஞானம் உளதாதலே பிரயோஜனமல்லாமல் அந்நியப் பிரயோஜனம் இல்லாததுபோல சதுர்ப்புஜமுதலிய ஆகாரங்களால் நிராகாரமான காரண பிரமத்தின் ஞானமே உபாசனையின் நிமித்தம் ஆதலின் பிரதிபாதனத்தின் பிரயோஜனமல்லாமல் அந்நியமில்லை.

மந்தப்பிரஞையுடையோர், சாஸ்திராபிப்பிராயம் அறியாமல் அவ்வாகாரங்களில் ஆக்கிரகஞ்செய்கின்றதுமன்றி சியாலசாரமேயநியாயத்தால் பரஸ்பரம் கலகமும்விளைக்கின்றனர். சியாலர் என்பது ஒருஸ்திரீயின் தமையன் பெயர். சாரமேயன் என்பது நாயின்பெயர். நியாயம் என்பது திருஷ்டாந்தம். ஒரு ஸ்திரீயினுடைய தமையனுக்கும், அவள் கணவன்வீட்டுக்கு அடுத்தவீட்டு நாய்க்கும் ஏற்பாலகன் என்றுபெயர் இருந்தது. அந்த ஸ்திரீயின் தமையனுடைய சத்துருவுக்கும், அவள் கணவன்வீட்டு நாய்க்கும் தாவகன் என்று பெயர் இருந்தது; இப்படியிருக்க, அந்தஸ்திரீயானவள் பிரதமத்தில் கணவன்வீட்டுக்கு வந்தாள்; அப்போது மேற்கூறிய இரண்டு நாய்களும் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்துகொண்டிருந்தன; அதைக்கண்ட அவளுடையகணவன், அடுத்தவீட்டுநாயை ஏற்பாலகனை, பன்றி, கழுதை என்பனமுதலியவார்த்தைகளால் வைது, தன்னுடையதாவகனைப்போற் றிடையாதென்று பெருமைப்படுத்திக்கொண்டாடினன்; அதைக்கேட்டிருந்த அந்தஸ்திரீக்குத் தன்தமையனை வைகிறதாகவும், தமையனுடைய சத்துருவைக் கொண்டாடுகிறதாகவும், பிராந்தியுண்டாகி அதனால் அவள் துக்கமுடையவளாய்த் தன் பர்த்தாவோடு கிலேசித்திருந்தாள். நாயகன் அபிபிராயம்அறியாமல் சமானமானநாமத்தாலே பிராந்திகொண்டு அவள் எப்படிக் கிலேசித்திருந்தாளோ அப்படியே

வைணவக்கிரந்தங்களில் சிவன் முதலிய நாமங்களால் காரியப்பிரமங்களை நிந்தைசெய்திருப்பதைக்கண்ட சைவர் முதலியோர்களும், சைவகிரந்தங்களில் விஷ்ணுநாமத்தால் காரியப்பிரமத்தை நிந்தைசெய்திருப்பதைக்கண்ட வைணவர்களும், துக்கத்தையடைகின்றனர். காரணப் பிரமம் உபாசிக்கத்தக்கது. காரியப்பிரமங்கள் விடத்தக்கனவென்பதே சகல புராணங்களின் அபிப்பிராயமாம். மாயாவிசிட்டசேதனம் காரணப்பிரமமென்றும், மாயையின் றபண்ணப்பட்ட காரியவிசிட்டசேதனம் காரியப்பிரமமென்றும் சொல்லப்படும். பாரதவியாக்கியானத்தின் ஆரம்பத்தில் அறிஞாசிகாமணியாகிய நீலகண்டபண்டிதரால் இவ்வா றெழுதப்பட்டிருக்கிறது. சகல வேதாந்தங்களின் சித்தாந்தமும் இதுவே என்று விசாரசாகரத்தின் ஏழாந்தரங்கத்திற் கூறியிருக்கின்றது.

இந்நூலாசிரியர், இவ்வபிப்பிராயத்தை அறிவித்தற்பொருட்டே காரியப்பிரமங்களின் சின்னங்களான சதுர்ப்புஜ, திரிநேத்திர, சதுர்முக, அஷ்டபுஜாதிகளுள்ளே யாதொன்றையும் எடுத்து விசேடியாமல், "ஏகநாயகன் பதங்கள் போற்றி" என்றார்.

இலக்கணையினால் தன்னநுபூதிமயமான இருக்குவேதமகாவாக்கியப்பொருளையே சிந்தித்ததாம். (க)

ஆன்மசொரூப நமஸ்காரரூப
மங்கலம்.

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனும் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யநந்தமூர்த்தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா யவனும் நாளும்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே (உ)

(இ-ள்) தானே—ஈன்று-உலகத்தைச்சிருஷ்டித்து—அளித்து-இரட்சித்து—அழிக்கும்-சம்மரிக்கும்—செய்கைக்கு-(இம் முத்)தொழிற்கும்—ஏது ஆம்-காரணமாகும்—அயன் ஆய-பிரமனாகியும்—மால் ஆய்-நாராயணனாகியும்—ஆன்ற ஈசனும் ஆய்-மாட்சிமைபொருந்திய உருத்திரனாகியும்—அநந்தமூர்த்தியும்ஆய்-(இன்னும்) அளவிறந்தசரா

ரதிரியக்காதி சேதனப்பிரபஞ்சங்களாயும ஸ்ரீ கதியாதிய அசேதனப்
பிரபஞ்சங்களாயும—புணறமுததனுமீஆய்-(அனைததினும) பூரணமாய்
கும நிததிய முததனுன ஈசுரனுமாய—நிறகும-(நிறைநது)நிறகினற—
இனபபுணரி ஆதவன் ஆய-ஆநநதசமுததிரமாயும (பர)மாதிததனுயு
ய—நாளும தோன்றிய-சதாகாலமும விளஙகுவதாகிய—விமல போ
தசொரூபததை-நிமலமான ஆனமசொரூபததை—பணிகின்றேன-வ
ணஙகுகினறேன—எ-று.

"தானே, ஈனறளித தழிககுஞ செயகைக் கேதுவா மயனுய மாலா, யான்றவீ சனுமா யநநதமூ"த தியுமாயப் புணறமுத தனுமாய நிறகும விமலபோத சொரூபததைப் பணிகினறேன" எனககூட்டுக.

"அயனும் மாலாயா னறவீசனு மாய" எனறது காரியபபிரம ஙகளை. "புணறமுததனுமாய" எனறது காரணபபிரமததை இங ஙனமனைத்துமாய நிற்பதும தனது ஏகதேசததில்; அதுவும தோறற ரவுமாததிரமே எனனும பொருடோனற "இன்பப் புணரியா தவனு ய" என்றூர். அனறியும, "இனபப் புணரியாதவனும்" என்றதை ஏதுகாபபவிசேடண மெனினுமமையும். "இனபம" என்பது பிர சித்த சமுததிரததினும ஆனமமகோததிக்குள்ள விலட்சணத தனை மையையும, "நாளுந்தோன்றிய" எனபது பிரசிதத சூரியனினும பரமாதிததனுககுள்ள விலடசணத்தனமையையும குறிப்பிதது நின றது. "விமலபோதம" எனறதால் பஞ்சகோசஙகளே ஆனமாவெ னபாரையும், "போதசொரூபம" எனறதால ஆனமாவிறகு ஞா னஙகுணமென்பாரையும மறுததன ரெனறுய, "தானே" எனறதா ல அநநிய நிமிததோபாதானம இனமையைக்குறிபபிததன ரெனறு ங கொளக.

ஈதனைதது மானமாவே யெனனுஞ்சுருதியால, தனனை வணங கினதாம.

குருவின நமஸகாரரூபமஙகலம

எவருடை யருளால யானே யெங்குமாம் பிரம மெனபால்
கவருடைப் புவன மெலலாங் கற்பித மென்ற றிநது
சுவரிடை வெளிபோல் யானென் சொரூபசு பாவ மானென
அவருடைப் பதும பாத மறுதினம பணிகின் றேனே. (உ)

(இ-ள) எவருடை அருளால்- (தாயினுஞ்சிறநத) யாவருடை ய கிருபையினல்—சுவரிடைவெளிபோல்-குடியததினகண் (அதனு

லாசசாதிக்கபபடடுள்ள)ஆகாயததை (அக் குடடியததை யிடித்தொழிதது அதுவே மகாகாயமெனறறிநதாற்) போல — யானே-(அசஙகசிதாதமாவான வெனனையாச்சாதித்துள்ள பஞ்சகோசங்களையும, அவை எனனாலறியப்பட்டுச சடமாயிருததலின், இது நானலல இது நானலலவெனறு நேதிதது, மேலே அவைகளினபாவரூபமான சூனியத்தையுமொழிதது அவைகட்குச்சாட்சியாய அசஙகசிதாதமாவான)நானே—எஙகும ஆம பிரமம-அரியயன சிவன அநதகன இநதிரனறிய விடஙதோறும (முததினுள நூல்போல அநுசுதமாய்சசாட்சியாய்) நிறைந்திருப்பதாகிய பிரமமாம — எனபால-(இபபடிப் பரபிரமமான எனனிடதது)—கவருடையபுவனம எலலாம-நாநாகூறுபாடுடைய பிரபஞசமெலலாமும—கறபிதம - (கானறசலமபோல அததியஸதமாதலின்) மிதலையாம—எனறு அறிநது-எனறு (சமுசயமிலலாமற) சாட்சாதகரிதது—சுபாவம - சுபாவமாக—யான எனசொரூபம ஆனேன-நானஎனது(நிச) சொரூபமாயினேனறே — அவருடையபதுமபாதம-அக்கருணைமூாததியினுடைய தாமரைமலாபோனற திருவடியை—அநுதினம் பணிகினறேன - நாடோறுமவணஙகுகினறேன—எ-று.

எவருடையருளால ஆனேனெனக்கூட்டுக.

யாவரும முடிமேறகோடலானும,யாவரினும்பெருமையுடைமையானும, அபக்குவா அணமைககணிருநதும அடையாமையானும, பக்குவா சேயமைககணிருநதும தேடிவநதடைதலானும "பதுமபாதம" எனறூா ஞானம வநதபின பணிதலொழியின செயநனறி கொனறதோடம வருமெனபதை, "அநுதினம" எனனுமபதததாறகுறிபபிதத

(எ) "சுபாவம" எனறபதததால அமஸாயஸ்பாவம, விகாரவிகாரபாவம, உபாசகவுபாசியபாவமுதலியனபோல எனக்குமபிரமததிறகுஙகொஞசமும பேதமிலலையென்பதையும, பேதமினமையின்; காரியததனமை,பிரகாசியததனமை, ஆதேயததனமை,ஆகிய பரதந்திரமுடையன அனறென்பதையும குறிபபிததனா. "யானே யெஙகுமாம பிரமம" எனபதறகு, உதாரணம. பிரபுலிஙகலீலை. "வானமல்லேன் வளியலலேன ழனி ரல்லேன் மண்ணல்லேன்ஞான மல

லென் வினையல்லே னானே சிவமென் றெண்ணினேனே, ஞா
னமில்லா வொருசிவமே யாவ னிவ்வா றன்றோதான், என்
னமெல்லா முடையவுடம் பெடுத்துச் சுழலு மென்றெ
ன்றும்" என்வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. "அ
றுதினம் பணிகின்றேனே" என்றதற்கு-உ-ம்-பிரமகீதை.
"மாய வனபுலத் தெழாவகை நீக்கத்தன் வாய்மையான
பயிர்க்காவாற, பாய வினைமுழு திருசெவித் துணைவழி பாய
சசிறென பதுமத்தா, டாயுந் தந்தையுஞ் சுற்றமு மற்றுந்
றனமுமென் றடைவானறன, காய முள்ளுற வுடபுகழ்ந்
தேத்துவான கற்றோர் கலையாலே" என்வரும். மற்றுமவ
ருவனவற்றுற்காண்க "யானே" என்பது மஹாவாக்கிய
த்தின்-அகம்பதம். "எங்குமாமபிரமம" என்பது பிரம
பதம். "ஆனேன" என்பது அஸிபதம்.

அநுபூதிவாக்கியார்த்தஸம்ருதியோடு குருவினது பெருங்கரு
ணையைவியந்ததாம் (க)

[குருவின் சொரூபத்வல்லபத்தைத் துதித்தல்]

என்னுடை மனது புத்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம்
என்னுடை யறிவி னாலே பிரவிமுன னிம்மே யாக்கி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய
என்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

(இ-ள்) என்னுடைமனது-என்து (சமுசயரூபமான) மனதும்—
புத்தி-(நிச்சயரூபமான) புத்தியும்— இந்திரிய-(ஞானகரு) மேந்திரி
யங்களும்—சரீரம்- (பிராணபஞ்சகத்தோடு இவ்விவங்கதேகத்திறகி
மானதால) சரீரமும — எல்லாம்-(இவ்விரண்டிறகு மூலமான அஞ்
ஞானக்கூடுறனனும் காரணசரீரமும், இவைகளைப்பறறி வாராநின்ற
சாக்கிராதி அவஸ்தாத்திரயமும், விசுவாதி அபிமானித்திரயமும், இன்
னும் விராட்டாதி சமஷ்டி சரீரத்திரயங்களும், சிருஷ்டியாதி அவஸ்
தாத்திரயமும், வைசுவானராதி அபிமானித்திரயமும், ஆகிய இவை
பதத்தற்பதங்களிலுள்ளமாயாகற்பிதங்க)ளினைத்தையும—என்னுடை
அறிவினாலே-(தமமாற்போதித்த யுத்தியினாலேயுளதாகிய) என்து பி

முன்னையினுமேலேதானே—இரவிமுன்னிமமே ஆக்கி-சூரியன்முன்னே பனியைப்போலவே (அபாவ) மாக்கி—நீயும- (துவம்பதலட்சியார்த்த மெனனும கூடஸ்தனாகிய) நீயும—நானும்- (தற்பதலட்சியார்த்த மெனனும பிரமமாகிய) நானும—ஏகம என்று-(கடாகாயம மடாகாயம்போல) ஒன்றேயென்று—என்னுடை ஐக்கியம செய்ய-என்னுடைய ஐக்கியத்தை (எனக்கு) உபதேசித்தருள—என்னுடைக் குருவாய்த்தோன்றும ஈசனை-என்னுடைய குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளிய ஈசுரனை—இறைஞ்சினேன-வணங்கினேன.—எ-று.

தத்துவசமூகங்களுள மனதைமுன்னே காட்டினது, வாசிட்டத்தில, "பரமமா மறிவின முன்னே புறப்படும பொய்ய யாமுள்ள புவனவிகற்பங்களெனும பொய்யைக் காட்டும." எனக் கூறியபடியே, சகலசகற்பனைகளும மனதேகாரணமாதலபற்றி "எல்லாம்" என்பதததால, சமஷ்டி சரீரத்திரயமுதலியவை ஒருவித்தல் 'எல்லாம இரவிமுன்னிமமே யாக்கி" என்பதால, அனர்த்தநிவிர்த்தியும, "ஐக்கியஞ்செய்ய" என்பதால, ஆனந்தப்பிராப்தியும, குருவினலன்றாயினவென்பது பெறறும இப்பேறு குருவின் சிரபாதவல்லபம் காட்டலின, இதுவே குருவின் சீர்பாதவல்லபமாமெனக.

'நானும்" என்றது, பிரமவித்து பிரமமேயெனனும சுருதிப்படியெனக ஐக்கியநதனக்கு முன்னமே உள்ளதாயிருத்தலான, "என்னுடை ஐக்கியம" என்றும, "ஈசனிங் கருள செய்யவந்திருக்கிற விடமவன திருமேனி" என்னும சுருதியால "என்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை" என்றுங்கூறினார்.

"ஈசன" என்பதற்கு ஐசுவரியசம்பன்னனென்று பொருள். இறைஞ்சாநின்றேன என்னாது, "இறைஞ்சினேன" என்று, இறந்தகாலத்தாற்கூறினது, ஜகதீசுரன குருமூர்த்தமாய வந்தருளியது, கழிந்துபோன அநந்தஜநநங்களில யான நிஷ்காமமாய் ப் பூசித்துவந்த உபாசனையின பெருமபேறுயெனனுங்குறிப்பு. "குரு" என்பது, குகாரம—அஞ்ஞானம. ருகாரம—ஞானயாம், ஆகவே, ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்பவரே குருவாம். மற்றோர் குருசத்தத்திற்கு அருகரல்லரென்றறிக. இதற்கு, உ-ம- பிரபுலிங்க "மண்டுபோற் றோன்று மூலகெலா முண்மை யனறென வுணர்த்தி

யெப்பொருளுங், கண்டசான் றதனைக் காட்சிய தறவே கண்டிட்ட கரியெனக் காட்டும், பண்டைவே தாந்த வாக்கியரு சொன்ன படியிலே பரமனோ டொன்றாய, விண்டிடா வண்ண மூணாதது வானறனை வியன்குரு வென்றிடும் வேதம்." எ-ம், "காட்சியை யெல்லாங் கண்ணதாய்க் கரைந்துக் கண்ணொழிந் தொருபொரு ளில்லா, மாட்சியை யளிக்க வல்லவன் குருவா மாற்போன மாறுவேண் டாதே, மீட்சியில் பத்தனைக் கருணையா லளிக்கும் வித்தகக் குரவனே யெவருந், தாழ்ச்சிசெய் தேத்தற் குரியதத் துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத் தகுவான்" எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

குருவின் றிருமேனிக்கணிருந்து சாமவேதமஹாவாக்கியத்தை உபதேசிப்பதும், ஈசுரனேயென்னுஞ் சுருதியின்பொருளை யறிவித்ததாம். (௪)

[குருவைவணங்கி அவரருளால் நூல்செய்யப்புகுந்து, நூலின் அதிகாரி, சம்பந்தம், விடயம், பயனென்னும் அநுபந்த சதுஷ்டயமறிந்தாலல்லாமல் [illegible] ன முன்னேகூறத்தொடங்கி, இதில் அதிகாரியையும், விடயத்தையும் கூறினார்.]

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான்போல
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரநூல் பார்க்க மாட்டா
மந்தரு முணரு மாறு வத்துதத் துவஞ்சொல் வேனே. (௫)

(இ-ள்) ஆதியும் நடுவும் இன்றி-(தனக்குத்)தோற்றமுந்திதியுமில்லாமல்—அந்தமும் இன்றி-நாசமுமில்லாமல்—வான்போல-ஆகாயம்போலச(சூட்சுமமாயவியாபகமாய் அசங்கமாய)—சந்ததம் ஒளிரு[ம்]-சர்வகாலமும் விளங்காநிற்கும்—ஞானசற்குரு பாதம்போற்றி-ஞானமயமானசற்குரு*வினுடையசிரீபாதங்களைத்துதிசெய்து(அப [illegible] மபுஜபிரசாதவேசத்தால்)—பந்தமும்வீடும் காட்ட-பந்தலட்சணம் இன்னது, மோட்சலட்சணம் இன்னதென்று(அதிகாரிக)கறிவித்தற் பொருட்டு—பரநூல்-(வாதராயணர்முதலியபூர்வாசாரியரால் அரு

*சற்குரு=சத்துபதேசஞ்செய்பவர்

ளிச்செய்யப்பட்டுள்ள சூத்திரபாடியம், வார்த்திகமுதலிய) வேதாந்த நூல்களை—பார்க்கமாட்டாமந்தரும்-விசாரித்தறியச் சமார்த்தியமின்றிய மந்தபுத்தியுடைய வதிகாரிகளும்—உணருமாறு- (அப்பந்தமோட்சசொரூபங்களையெளி) தறியும்படி—வத்து தத்துவஞ்சொல்வேன்-வஸ்துவின் உண்மையை (இந்நூலின்கட்) சொல்லுவேன்—எ-று

"மந்தர்"=இந்நூலின் அதிகாரி. "வத்துதத்துவம்"=இந்நூலின் விடயம்; "வத்து"=சீவப்பிரமங்கள். "தத்துவம்"=அவைகளின் ஏகத்துவம்.

(உஅ) சகலபிராணிகளின் அந்தக்கரணத்துள்ள மலம்,‡ விட்சேபம், ஆவரணமென்னும் மூவகைத்தோடங்களுள்ளே நிட்காமகாமாநுட்டானத்தால், மலதோடமும், உபாசனையால், விட்சேபதோடமும், ஞானத்தால், சொரூபாவரணரூபமான அஞ்ஞானதோடமும் நீங்காநிற்குமென்று கூறப்பட்டிருப்பதால், நிட்காமகருமத்தால், மலதோடமும், உபாசனையால், விட்சேபதோடமும் நீங்கி ஓரஞ்ஞானதோடமாத்திரத்தோடுகூடி நானகுசாதனங்களையுமுடைய புருடரே இந்நூற்கதிகாரிகளாம்.

(உகூ) பிரதிபாதனம்பண்ணப்படுவதியாது? அது விடயமெனப்படும். இந்நூலின்கண்ணே சீவப்பிரமங்களின் ஏகத்துவம் பிரதிபாதனம்பண்ணப்படுதலின், அவ்வேகத்துவமே இந்நூற்குவிடயமாம்.

"மந்தரும்" என்பதில், உம்மை இழிவு சிறப்பாயக்கூறிய மதியுடைய ஏனையோரும் என எதிரதுதழீஇ நின்றது.

"மந்தருமுணருமாறு வத்துதத்துவஞ்சொல்வேன்" என்பதன்கருத்து, பூர்வாசாரியரான வாதராயணர்முதலியோரால் தெய்வவாணியால் வெகுகிரந்தங்கள் முன்னமே அருளிச்செய்திருக்க, நீரூந்தமாகச்செந்தமிழ்ப்பாஷையாலியற்றுமநூலானது நிட்பலமாமென்றுவரும் ஆசங்கையைப்பறறித்தெய்வவாணியாலுள்ள அந்நூல்களா

‡ மலம்=பாவம்.

றகூறியமதியுடையோர்க்கே போதமுண்டாம். மந்தமதியுடையோர்க்குப் பாஷாக்கிரந்தங்களாலல்லாமல் அந்நூல்களால் போதம் உண்டாகாதென்பது துணிவாதலால், நூதனமாக இந்நூலாரம்பிப்பது சபலமாமென்பது. (௮)

[ஆனால், செந்தமிழ்ப்பாஷையிலும் பிரபந்தங்கள் அநேகமிருத்தலின், நீர் நூதனமாகச்செய்வதில் விசேடம் இன்மையின், இது நிஷ்பிரயோஜனமாமென ஆசங்கித்துத் தாம் நூதனமாகச் செய்யப்புக்க நூலின் விசேடத்தைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.]

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூற்
குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை [க
அடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரே. (௯)

(இ-ள்) படர்ந்த வேதாந்தம் என்னும்-(அநேகமாய்) விரிந்துள்ள உபநிஷத்துக்களென்றுகூறும்—பாற்கடல் மொண்டு-பாற்கடலில் முகந்து—முன்னூற் குடங்களில்-(சூத்திரபாஷ்யம், வார்த்திகமுதலிய) புராதன கிரந்தங்களென்னுங் குடங்களிலே—நிறைத்து வைத்தார்-பூரித்துவைத்தார்கள்— குரவர்கள் எல்லாம்-(வாதராயணர்முதலிய) பூருவாசாரியர்களெல்லாம்—காய்ச்சி-(உபநிஷத்து வாக்கியங்களென்னும் அப்பாலைச்சற்குரு சந்நிதியிற்) காய்ச்சி—கடைந்து-அனுபூதிமத்தான் மதனஞ்செய்து—எடுத்து அளித்தேன்-(திரட்டி) யெடுத்துக்கொடுத்தேன் — இந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை-இந்தக் கைவல்லியநவநீதமென்னும் (ஞான) நூலினை,—அடைந்தவர்- இதனையநுபூதியளவிற் பெற்றோர்—விடயமண்டின்று-(சாரமற்ற) விடயமாகிய மண்டினையுண்டு—அலைவரோ-(அவ்விடயவாசனையான் மேன்மேலும் ஜநநமரணங்களையடைந்து) வருந்துவரோ (வருந்தார்)— என்னை? பசியிலார்-இருப்பராகலின்.—எ-று.

ஆத்தகெம்பீரத்தால் அளத்தற்கரிதாகலானும், பரிபூரணபரமானந்தரூபமான சீதளத்தைப்பயத்தலானும், அமலமாயும், அற்புதமாயுமிருத்தலானும் வேதாந்தத்தைப், "பாற்கடல்" என்றும், பூர்வாசா

யராகிய வாதராயணர் முதலியோர் தாம் உபதேசிக்கும் வகைக்கேற்கத்தமக்குவேண்டிய வாக்கியங்களை அங்கங்கே எடுத்துக்கொண்டதை, "மொண்டு" என்றும், அவ்வாக்கியங்களை நூலாகப்பூர்த்திசெய்ததை, "முன்னூற்றுடங்களில் நிறைத்து" என்றும், அப்புராதனகிரந்தங்களை இவ்வாசிரியர் குருமுகமாக ஆராய்ந்து, அவற்றில் இன்னது பூர்வபட்சம், இன்னது சித்தாந்தமென்த் தாம் தேர்ந்ததை, "காய்ச்சி" என்றும், சித்தாந்தத்திலும் ஆஞ்ஞாயிகை* ஆஞ்ஞானம்§ முதலியவற்றை ஒழித்துச் சாரமான பிரகரணார்த்தங்களைத் தமது அநுபவமாகக்கொண்டு பலபடவிசாரித்ததை, "கடைந்து" என்றும், பிரமாணமவைக்கிய ஞானத்திற்கு முக்கிய உபயோகிகளான பதார்த்தங்களைத் தமதுமனத்திலே தாரணைசெய்ததை, "எடுத்து" என்றும், அவைகளைப்பத்தியரூபப்பிரபந்தமாகச்செய்ததை, "அளித்தேன்" என்றும், இக்காரணத்தால், இந்நூற்குக் கைவல்லியநவநீதமென் நாமம் இட்டேமென்பார், "கைவல்ய நவநீதத்தை"¶ என்றும், இதைக்குருமுகமாகக்கேட்டு அநுபூதிபெற்றவர், செய்யத்தக்கவையெல்லாஞ் செய்து அடையத்தக்கவையெல்லாம் அடைந்தேம் என்னும் அமைதிரூபமான நிரங்குசதிருப்தராய்ச் சம்சாரவனார்த்தத்தினின்றும் முத்தரானவர் என்பார், "விடய மண்டின ரலைவரோ பசியி லார்" என்றுங்கூறினார்.

"எடுத்தளித்தேன்" என்பது, சம்பந்தம். "விடய மண்டின ரலைவரோ பசியி லார்" என்பது, அனர்த்தநிவிர்த்தி ஆநந்தப்பிராப்தி ரூபமான இந்நூலின் பயன்.

(௩0) கிரந்தத்திற்கும், விடயத்திற்கும் பிரதிபாதிய பிரதிபாதகபாவசம்பந்தம். கிரந்தம், பிரதிபாதகம் விடயம், பிரதி

* ஆஞ்ஞாயிகை=பிரத்தியட்சத்தடத்தசத்தாத்தம்

§ ஆஞ்ஞானம்=பரோட்சவிருத்தாந்தம்.

¶ கைவல்ய நவநீதம், என்பது கைவல்லியத்தை, ஞானவாயிலாகப்பயக்கத்தக்க நவநீதம்போன்றது என இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பொருளுமுடன்றொக்க தொகையாய் நூற்கு உவமவாகு பெயரென்னும் காரணக்குறியாயிற்று.
கைவல்லியம்=மோக்ஷம். நவநீதம்=வெண்ணெய்.

பாத்தியம்; யாது பிரதிபாதனஞ்செய்வதோ அது பிரதிபாதகம்; யாது பிரதிபாதனஞ் செய்ய யோக்கியமாமோ அது பிரதிபாத்தியமாம். அதிகாரிக்கும், பலத்திற்கும் பிராப்பிய பிராபகபாவசம்பந்தம். பலம், பிராப்பியம்; அதிகாரி, பிராபகன்; யாதொன்று பிராப்தமாமோ அது பிராப்பியம்; எவன் பிராப்தமாகப்பெறுவனோ அவன் பிராபகன். அதிகாரிக்கும், விசாரத்திற்கும், கர்த்திரு, கர்த்தவ்வியபாவசம்பந்தம். அதிகாரி, கர்த்தா; விசாரம், கர்த்தவ்வியம், செய்பவன் யாவன், அவன் கர்த்தாவாம்; யாது செய்யயோக்கியமாமோ அது கர்த்தவ்வியமாம். கிரந்தத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் ஜநகிய ஜநகபாவசம்பந்தம். விசாரவாயிலாகக்கிரந்தம், ஞானத்திற்கு ஜநகமாம்; ஞானம், ஜநகியமாம். உற்பத்திபண்ணுவது யாது அது ஜநகமாம்; யாது உற்பத்தியாமோ அது ஜநகியமாம். இவை முதலான சம்பந்தங்கள் இன்னும் அநேகம் உள.

(௩௧) பிரபஞ்சத்திற்குக்காரணமான அஞ்ஞானமும், பிரபஞ்சமும் ஜநநமரணரூபமான துக்கத்திற்கேதுவாகலின், அவை அனர்த்தமாம்; ஆகவே, அவ்வனர்த்தநிவிர்த்தியும், பரமானந்தப்பிராப்தியும் மோக்ஷமெனப்படும். இதுவே, கிரந்தத்திற்குப் பரமப்பிரயோஜனமாம். அவாந்தரப்பிரயோஜனம் ஞானமாம். யாதொன்றனிஷ்டத்தைப்புருஷனுக்கு வேறொன்றின் மூலம் அடையும் ...மோ அது பரமப்பிரயோஜனமாம், அதனைப் ... ரூபார்த்தமெனப்; அவ்வவிலாவை துக்கநிவிர்த்தியும், சுகப்பிராப்தியிலும் சர்வபுருடருக்குமுளதாம்; அதுவே மோக்ஷத்தின் சொரூபமாம், ஆகவே, பரமப்பிரயோஜனம் மோக்ஷமாம், ஞானம்அன்று. என்னை? ஞானம் சுகப்பிராப்திக்கும், துக்கநிவிர்த்திக்குமசாதனமாதலின், ஆயினும், ஞானம் சுகப்பிராப்தி, துக்கநிவிர்த்திரூபமானதன்று; இதனால், ஞானம்அவாந்தரப்பிரயோஜனமாம். யாதொருவத்துவின்வாயிலாகப்பரமப்பிரயோஜனம் பிராப்தியாமோ அது அவாந்தரப்பிரயோஜனமெனப்படும், அப்படிப்பட்டது ஞானம். என்னை? கிரந்தத்தினால ஞானவாயிலாக முத்திரூபமான பரமப்பிரயோஜனம்பெறப்படுதலின், ஞான

அவாந்தரப்பிரயோஜனமாம். இவ்வாறனுசம்பந்தப்பிரயோஜனங்களை இவ்வாசிரியர் இரண்டுசெய்யுளாற்றொகுத்துக் கூறினார்.

சொல்லிய உருவகத்தால், இந்நூலானது சகலவேதாந்தசாஸ்திரார்த்தசாரமாம்ஸங்களையும் சூத்திரம்போலச்செய்யுளுள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருப்பதென்பதும், ஓரிடத்திலாவது வேதாந்தசாஸ்திரத்திற்கு விரோதமில்லாததென்பதும், ஞானத்திற்குமுக்கியஉபயோகியான பதார்த்தங்களைப்பிரதிபாதிப்பதென்பதும் ஏனைய பாஷாக்கிரந்தங்களோடு இணையானதன்று, சர்வபாஷாக்கிரந்தங்களினும், உத்தமோத்தமமாம் என்பதும்பெற்றாம். (௬)

[இந்நூலின் படலவகை கூறுகின்றார்.]

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யென்னை யாட் கொண்ட
கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத்
தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே. (௭)

(இ-ள்) முத்தனை-(சம்சாரபந்தம்)விட்டவனை—வேங்கடேசமுகுந்தனை-வேங்கடமென்னுமலைக்கிறைவனான திருமாலை—என்னை ஆள்கொண்டகர்த்தனை-என்னை அடிமைகொண்ட கருத்தனை—வணங்கிச்சொல்லும்-(என்மயமாக)வணங்கிச்சொல்லலெடுத்துக்கொண்ட கைவல்ய நவநீதத்தை-கைவல்லியநவநீதமென்னும்பெயரையுடைய இந்த ஞானநூலினை—தத்துவவிளக்கமென்றும் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்—இருபடலமாக வகுத்துவைத்து-இரண்டுபடலமாகப்பிரித்துவைத்து—உரைசெய்கின்றேன்-சொல்கின்றேன்.—என்று.

மு என்பது, முத்தி. கு என்பது, புத்தி; இவைகளைமுறையே ஞானிகட்கும், பத்திமான்கட்குங்கொடுப்பவன், "முகுந்தன்" ஆம். "முத்தன்" என்பது விட்டவனென்னுங்கருத்தியால் சுபாவமாகச்சம்சாரபந்தம் இலாதகுச்சாவாதமகா இல்லை; இதனால், "முத்தன்" யாதொருசகாயமும் அபேட்சியாமல் பிரபஞ்சசிருட்டியைச்சுதந்தரனாகச் ஸ்வேச்சையினாலே பண்ணுகின்றமையால், கர்த்தாவாம்; இங்ஙனம்வி

ஷ்ணுசகஸ்திரநாமபாஷ்யத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன. நாராயண தேசிகனென்னும் நாமத்திற்கியைய "வேங்கடேசமுகுந்தன்" என்றார்.

குருவருளுடையோர்க்கே சகலசுருதிப்பொருள்களும் உள்ளவாறு தோன்றுமாகலான், "எனையாட்கொண்டகாத்தனை வணங்கிச்செல்லும்" என்றார். இதனால், குருவினது கிருபாபலங்கொண்டு, இந்நூல் சொல்லுகின்றேனல்லாமல், எனது புத்திவலிகொண்டு சொல்லவில்லையென்பது குறிப்பு.

இங்ஙனங்கூறியது அவையடக்கம்.

ஜீவபிரமங்களின் ஐக்கியஞானத்தைப்பிரகாசிப்பித்தலால் முதற்படலத்திற்கு "தத்துவவிளக்கம்" என்றும், அதன்கணுள்ளவாறு சந்தேகங்களைத்தெளிவித்தலால் இரண்டாம்படலத்திற்குச் "சந்தேகந்தெளிதல்" என்றும், நாமஞ்சூட்டினர்.

படலம்=கிரந்தபேதம்; அதாவது நூலினுட்பிரிவு (எ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

இரண்டாவது

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

[குருசிஷ்யசம்வாதரூபமாக அத்துவிதநிரூபணஞ்செய்யுஞ் சாஸ்திரம் அநாயாசமாகப் போதம் உண்டாமாகலின், அங்ஙனமிந்நூல் நுவலத்தொடங்கி, இதுகேட்கும் அதிகாரிகளுக்குச் சாதனங்களை இங்கே கூறுகின்றார்.]

(கஉ) நித்திய வநித்தி யங்க ணிர்ணயந் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முறைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றாறு கூட்டம்
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவாசா தனங்க ணான்
கே. (அ)

(இ-ள்) நித்திய அநித்தியங்கள்-நித்தியாநித்திய வஸ்துக்களினுடைய—நிர்ணயம் தெரிவிவேகம்-நிச்சயமானதன்மையை அறிகின்ற விவேகமும்—மத்திய இகபரங்கள்-மத்தியமான இகலோகபரலோகங்களில்— வருபோகங்களில் நிராசை-(முறையேகருமஞானிகளால்) வருகின்ற (மாலை, சந்தனமுதலியனவும், அப்ஸரஸ்திரீ, அமுதமுதலியனவும் ஆகிய) போகங்களில் விராகமும்—சமாதி ஆறுகூட்டம்-சமாதிஷட்கசம்பத்தியும்—முத்தியை விரும்பும் இச்சை-மோக்ஷத்தையடைய விரும்பாநிற்கும் இச்சையும்—(ஆகிய) இந்நான்கே—சத

தியம உரைக்கவேண்டும்-உண்மையாக (அதிகாரிக்குரியனவாகக்) கூற த்தக்க—சாதனம் என்று மொழிவர்-சாதனமாமென்று சொல்லுவர் பெரியோர் —எ-று.

"நித்தியம்" = ஆன்மா. "அநித்தியம்" = தேகாதிப்பிரபஞ்சம். "நிலையம்" = ஆனமாநாசமின்மையதும், கிரியையின்மையதுமாம். பிரபஞ்சம், நாசமுடையதும், கிரியையுடையதுமாமெனனுந்தன்மை, இவைகளினபகுத்தறிவு "விவேகம்" இகலோகபரலோகங்களிலுள்ள போகங்களில அநித்தத்துக்காதி தோடதரிசனத்தால வாந்தாசனமுதலி புரீஷங்களிற்போல அருவருப்புற்று ஆசைவிடுகை, "இகாமுத்தி ரார்த்தபலபோக விராகம்" சமமுதலிய ஆறினபிராப்தியே "சமாதி சட்சம்பத்தி" பிரமப்பிராப்தியும், அனாத்தநிவிர்த்தியும் மோட்சத்தி னசொரூபமாகலின், இவற்றினகணணுளதாகும் இச்சை "முமுட்சுத் துவம்"

சமமுதலிய ஆறையும் ஒருசாதனமாக எண்ணியிருப்பதால சா தனம் நான்பதல்லவெனபார், "நான்கே" எனத்தேற்றங்கொடுத்தார் "சத்தியி னுரைக்க வேண்டும்" எனபது பாடமாயின, வைராக்கிய மும், சரீரவலியினளவு கூறவேணடுமென்று பொருளுரைத்துக் கொள்க சாதனநானகனுள்ளே முன்னாவிவேகத்தைச்சொன்ன து, முன்னேவிவேகம் உளதாயிற்றன் பின்னாவைராக்கியாதியுத் தரசாதனங்கள் உளவாம்; அஃதுளதாகாதேல, உத்தரசாதனங்களு ளவாகாவாகலின எனக. (கூ)

[சமாதிசட்கங்களின நாமமும், அவைகளின்
இலக்கணமுங்கூறல]

சமந்தமம் விடல்சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறும்
சமமகக் கரண தண்டந் தமமபுறக் கரண தண்டம்
அமாதரு கருமம் பற்று தறுத்தலே விடலென் றாகும்
மமாசெயுங் காம மாதி வரினடக் குதல் சகித்தல். (க)

(இ-ள்) சமமதமமவிடலசகித்தல் சமாதானமசிரத்தை-சமம், தமம், உபராமம, திதிட்சை, சமாதானம், சிரத்தை (யெனும் இவை) —ஆறுஆம்-ஆறன் நாமமாம—(இனிச்சமமுதலிய நானகன் இலக்க

ணம்) சமம-சமமாவது—அகக்கரணை தண்டம்-அந்தக்கரணத்தைத் தண்டித்து (விடயங்களிலனின்றும்) தகைதலாம்—தமம-தமமாவது-புறக்கரண தணடம-வாயியகரணங்களைத்தண்டித்துச் (சத்தாதிவிடயஙகளில்நின்றும்) தகைதலாம—அமாதரு கருமம பற்றுத அறுததலே-(ஸ்திரீ, தனம, சாதியபிமானமுதலிய சாமக்கிரி*யோடு) பொருந்திய (சகல) கருமங்களையும பரிசியாமறறியாகஞ்செயதலே—விடல் என்று ஆகும்-உபராமமென்றுசொலவதாம்—சகித்தல-திதிட்சையாவது—மமர் செயும காமம ஆதி வரின்-மயக்கத்தைச்செயயுங்காமமுதலியவை (பூருவவாசனையினுல அந்தக்கரணத்தில்) எழுமாயின—அடக்குதல-(விவேகத்தினுல அவற்றை விரியவிடாமல) அடங்கச செய்வதாம்—எ-று.

வெய்யில், சீதம, பசி, தாகமமுதலியவற்றைச்சுபாவமாகச்சகித்தலை, "திதிட்சை" யென்றுங்கூறுவர். மமர்என்றபாலது தொடைநோக்கி, "மமா" எனத்தொக்குநின்றது. (௯)

[சமாதானசிரத்தைகளின் இலக்கணம்.]

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு
சரதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையின சொற் பொருளி தாமே. (௧௦)

(இ-ள்) சித்தம-(விடயங்களில்நின்றுந்தகையப்பட்ட சித்தமானது—சிரவணப பொருளைத்தானே-(பெரியோர்களிடத்திற்) கேட்ட ஞானசாஸ்திரார்த்தங்களையே—சிந்திக்கும் ஆறு-(அநுபவத்திற்குவரச்)சிந்திக்கும்படி—சரதமாவைக்கும இத்தை-உள்ளபடிவைக்கும இதனை—சமாதானம் எனபா மேலோர-சமாதானமென்று சொல்லுவர பெரியோர—பரம சற்குரு நூல் அன்பு பற்றலே-உத்கிருஷ்டமான ஞானசாரியராலும(ஞான)சாஸ்திரங்களாலும் (உபதேசிக்கப்பட்ட வாக்கியங்களில இவை சத்தியமாமென்று)விசுவாசம் வைத்தலே—சிரத்தைஆகும்—வரம் மிகு-சிரேஷ்டமிக்க—சமாதிஆறுவகையின்-சமமு

* சாமக்கிரி—சாதனம்.

தலிய ஆறுவகைகளின—சொற்பொருள் இது ஆம்-மொழிப்பொருளி வையேயாம—எ-று

சமதமாதிசாதனமுடையவனே அதிகாரியென்று சாஸ்திரங்களில் ஆங்காங்கு எடுத்துவாணிக்கப்படுவதால், "வரமிகுசமாதி" என்றும், விடயத்திலின்றும் மீட்ட மனதை ஒருபோதும் விட்சேபமடையவிடாமல் என்னும் பொருடோன்ற, "சிரவணப் பொருளைத் தானே" என்றுங்கூறினார். (௪௦)

[சொல்லிப்போந்த சாதனங்களின் பயனை விதிமுகத்தானும், எதிர்மறைமுகத்தானும் உணர்த்துகின்றார்.]

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவாக் கறிவுண் டாகும்
நூதன் விவேகி யுள்ள நுழையாது நுழையு மாகில்
பூதசன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே. (௪௧)

(இ-ள்) சாதனமின்றி-(எழுத்தாணி, மண்வெட்டிமுதலிய)சாதனங்களில்லாமல—ஒன்றை- (எழுதுதல், மண்வெட்டுதல் முதலிய காரியங்களுள்) ஒருகாரியத்தை — சாதிப்பார் - செய்துமுடிக்க வல்லோர்—உலகில் இல்லை-உலகின்கண் (ஒருவரும்) இல்லை—ஆதலால் இந்த நான்கும் அடைந்தவர்க்கு-ஆகையால் விவேகம், விராகம், சமாதிசட்சம்பத்தி, முமுட்சுத்துவம் என்னும் இந்நான்குசாதனங்களையும் (அவதிபரியந்தம்)பெற்றோர்க்கே—அறிவு உண்டாகும் - பிரமாணம் வைக்கிய ஞானம்(பிரதிபந்த*மின்றி)உண்டாம—நூதன விவேகி உள்ளம் நுழையாது-புதியவிவேகியின் உள்ளமானது (ஞானவழியிற்)செல்லாது—நுழையும் ஆகில்-செல்லுமாயின—(அவன்) பூதசன்மங்கள் கோடி-கழிந்துபோன அநந்தஜன்மங்களில—புனிதன் ஆய புருடன் ஆய (நிஷ்காமகாமங்களை அநுட்டித்துவந்ததால) அந்தக்கரண சுத்தியையுடையவனான புருடனாகும்—எ-று.

*பிரதிபந்தம—சமுசய விபரீதங்கள்.

நான்கும், என்னுமுற்றும்மை, இவைகளிலொன்று குறையினும ஞானமபலியாதெனபதை விளக்கின்றது.

சரசங்கசகவாசத்தால் வெகுகாலந்தொடுதெதுச் சாதனஙகளைய நடடிதது வாராமையால, தீவிரவைராக்கியாதி சாதனங்களினறிச சனமாநதரபுண்ணியத்தாலுண்டான மநதஙிஞஞானசையினுற் குருவை யடைநது ஞானஙகேட்குமபுதியவிவேகிக்கு, அவாதமையினுலுபதே சிப்பினும, அவன் உளளமானது அவவுபதேசவழியிற்சென்று பிரய ன்மவைககியஞானததைப பிரதிபநதயினறி அடையமாட்டாது என பார, "நூதன விவேகி புள்ள நுழையாது" என்ருர.

"இநத நானகு மடைநதவாக் கறிவுணடாகும நூதன விவேகி யுளள நுழையாது"என்பதறகு, உ-ம-அததுவிதவுணமை. "மேலாஞ சதுட்ட சாதனஙகண மேவி நிறைநத போக்குரைக்கின், மேலாமது நா மெனததிடமாய் விளஙகு மவையில் லாதவர்க்கு, மேலாம் பரமன மானமுழுவாய் விளஙகி யுளாததும் விளஙகாது, மேலாஞ் சாத னஙக ளவர மேவ வேண்டுஞ சாதுசங்கம" எ-ம, வாசிட்டம. "இயக்குறு போ கததாலை தீரநது புந்தி தெளிநதவுளைப் போல்வார்க்கே திகழத தோனறும" எ-ம, வரும. மற்றும் வருவனவறறுற்காண்க. (௧௧)

[தீவிரமான வைராக்கியாதி சாதனுகதரம்
அதிகாரியின செய்கையைக்கூறுகினறுர.]

இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்க ளாலும்
புவனதெய் வங்க ளாலும பூதபெள திகங்க ளாலும் [மபெ
தவனமூன் றடைநது வெயயிற் சகிததிடாப் புழுப்போல வெ
பவமறு ஞான தீரததம படிநதிடப பதறி னுனே. (௧௨)

இவன் அதிகாரி ஆனுனை-இச்சாதன சதுட்டயசம்ப ன்னனே (இந்நூல கேடடற்குரிய) அதிகாரியாம—இந்திரியஙகளா லும-அததியான்மிகததினுலும— புவனதெயவஙகளாலும்-புவனததி றகுரிய தெய்வஙகளினுலும்—பூத பௌதிகஙகளாலும-பூதகாரியங களாலும்—தவனம மூன்று அடைந்து-(உளதாகும்)தாபததிரயமெ னலும் அகனியையடைந்து—வெயயில் சகித்திடாப புழுப்போ ல்-வெய்யிலின் (ரூபத்தைச)சகிக்கமாட்டாத புழுவைப்போல—வெ மபி-வாடி—பவம் அறும்-சமசார (தாபம) ஒழிதற்கேதுவாகும்—ஞா

னதீர்த்தம படிந்திட-சுவானம தீர்த்தத்தினைகண்ணே மூழ்க—படிந்தி ஞன்-விரைந்தனன்.—எ-று.

பிராமணுதிவருணம், பிரமசரியாதி ஆச்சிரமங்களுளளே, இவ வருணத்தன, இவவாச்சிரமத்தன் இந்நூற்கு அதிகாரியென்னும் நிய மமின்று, எவவருணத்தனுயினும், எவவாசசிரமியாயினும் விவேகா திசாதனசமபன்னனே அதிகாரியாமென்பதுதோன்ற, "இவனதிகா ரியாமேனை" என்றூா. இது, இந்நூலின அகத்ததில விரித்து உரை ககபபடும.

(கூரு) வியாதி, பசிமுதலானவைகளால உண்டாகுந்துக்கம், அ ததியானமிகதுக்கம். இயக்க, இராக்கத, பிரேத, கிரகா திகளாலும, சீத, வாத, ஆதபஙகளாலும உண்டாகாநிற்குந் துக்கம், அதிதெய்வதுக்கம். சோர, வியாக்கிர, சர்ப்பாதி களால் உண்டாகுந்துக்கம், அதிபூததுக்கம்.

இவவதிகாரி மந்தன், மத்திமன், உத்தமன் என்னும்இம்மூவர்க்கு ம மேலான உத்தமோததமனுதலால், "வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப் போல் வெம்பி" என்றூர்.

அம்மூவரோவெனின்? வெய்யிலைத்தாரதமமியமாகச சகிக்கும் எருமை, பறவைக்குஞ்சு, நீர்ப்பாம்புகள்போலத்தாரதமமியமாகச சகி ப்பரென்க.

(கூ௪) விவேகாதி நான்குசாதனங்களையும் எதுமாத்திரமாகவுடை யவன் மந்தன. சொரூபபரியந்தமுடையவன் மததிமன. காரியபரியந்தமுடையவன் உத்தமன. அவதிபரியந்தமு டையவன உததமோத்தமன் என்றறிக. இதனை, அத் வைதபோததீபிகையிற்காண்க.

ஆன்மாஞ்ஞானத்தினுல் உண்டாகிய துக்கம் ஆன்மஞானததி ஞலேயே நிவிர்ததியாவதால், "பவமறு ஞான தீர்த்தம்" என்றும், அததியாததுக்க நிவிர்த்தியும், பிரதிபந்தரகிதமான ஆரூடஞானத்தி னுலேயே உண்டாகத்தக்கதாகலின, "படிந்திட" என்றும் கூறினா,

"பதறினன்" என்றது, சம்சாரதுக்கம் நமக்கு எதனால் வந்தது; எதனால் நிவிர்த்தியாம்; இதன் நிவிர்த்தியுபாயத்தை உபதேசிக்கவல்லபெரியோர் யாவர்? அவர் எங்குளார்; அவரை எவ்வாறடைவேமெனறடிக்கடி விசாரிப்பதையென்க.

"பதறினன்" என்றதறகு, உ-ம்- அருணவதைப்பரணி. "தேருளு றுங்கலை பலவு ணார்ந்தொரு சிறித வமபிறவா, வருளு றுங்குரு பரனி ருக்கிட மறிய வென்றெழுமே" எனவரும். மற்றும வருவனவற்றுற்காண்க. (சஉ)

[தீவிரசிருஞாசையினநந்தரம் அதிகாரியின்
வியவகாரதசைதச்சொல்லுகிறா.]

(சஊ) ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணைகண் மூன்றில
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடி மான்போல
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ்
[சென்று
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றுக வணங்கி னனே.(

(இ-ள்) ஆனபின்-இவவாறன தீவிரசிருஞாசையி னநந்தர — மனைவி மக்கள் அர்த்த வடணைகள மூனறில - தாரம், புத்திரா, தனமென்னும் ஏடணாத்திரயங்களிலினறும—கானவர் வலையில் படடு-வேடாகளுடையவலையிலகப்பட்டு—கைதப்பி ஓடும் மான போல-(அவவலையைக்கிழித்துக்கொண்டு அவர்கள்) கையிலகப்படாமல ஓடாநிற்கும் மானைப்போல—போனவன்-(துறந்து சற்குருவைத் தேடிப்) போன அதிகாரியானவன—வெறும் கையோடே போகாத வணணம்-வெறுங்கையோடே போகாதபடி—சென்று-(காதலததிற பததிரபுஷ்பபலாதிகளைக்கொண்டு) சென்று— ஞான சற்குருவைக் கண்டு-ஞானசாரியரைத்தரிசித்து—நன்றாக வணஙகினன்-(அவர்களுச) சநதோஷமுணடாகப்(பததிரபுஷ்பாதிகளால் திருவடியில ஆாசரித்து பனமுறைவலம்வந்து) பணிந்தனன்.—எ-று.

ஏடணை=விருப்பம்; அது விரும்பப்படு பொருள்களுக்கு ஆகுபெயராயிற்று. "மான்போற் போனவன்" என்று மானை உவமான

மாகச்சொன்னது, இங்ஙனம் நூற்றோனுக்குக் குமேபத்தின்கண் மீ டடெண்ணம் எழாமையின் என்க "ஞான சற்குரு" என்றது, ஆசாரியா இலக்கணம். "ஞானசற்குருவைக்கண்டு" என்றதால் சரியை, கிரியை, யோகங்களை உபதேசிப்பவரும், உதரநிமித்தம் பொருளவி ழைவான ஞானியென்று பெயரிட்டுக்கொண்டிருப்பவரும் ஆகிய அநாசாரியனைவிட்டென்பது, அருத்தாபத்தியாற்பெறலும்.

"வணங்கினன்" என்றது, குருசேவை சேவையினலேதான உபதேசரூபமான திருவுடபலத்திற்கேதுவான சந்தோஷகுருவுக் குளதாகுமென்று அறிஞாகூறுவதால, "நன்றாக" என்பதற்குச் சந்தோஷமுணடாகவென்று பொருளுரைககப்பட்டது. இதற்குத்திரி கரணசுத்தியாகவென்று பொருளகூறுவாரும உளா.

குருசேவை, ஆத்தம, அங்கம், தானம், சற்பாவமென நானகாம இவைகளை வேதாந்தசூடாமணியிற காணக. விரிவாய் அறியவேணடில, விசாரசாகரகிரந்தத்தின மூன்றாந்தரங்கத்திற கண்டாவது கேட்டாவது அறிக (கக)

[சேவையினற குருவைச சந்தோஷிப்பித்துத
தனது குறையிரத்தல]

[தால

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோகத
உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும வண்ணம
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டுமென்றான்

(இ-ள்) வணங்கி நின்று அழுது சொலவான-பணிந்து (எழுந்து இருகரங்கூப்பி) நின்று இரங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்வான — மாய வாழவு எனும சோகத்தால் - பொய்யான (சமசார) வாழ்வெனுஞ் துக்கத்தினல்—உணங்கினேன்-(யான் அநேககாலமாக) வாடினேன் —என உள்ளம் குளிரும வண்ணம்-என்னுடைய அந்தக்கரணம தெளியாகும்படி—பிணங்கிய-(ஒன்றினுள் ஒன்றாக) நெருங்கிய—கோச பாசப் பின்னலை- பஞ்சகோசங்களில் (யான் எனதெனவெழும்) அபிமானரூபமானபந்தத்தை—சின்னம் ஆக்கி-நாசமாக்கி— இணங்கிய

(துக்கிகளான என்போலிகளை இரட்சிக்கக்கருணையேதிருவுருவாகப்) பொருந்திய— ஐயனே குருவே- (எனது) பிதாவாகிய ஆசாரியரே— என்னை இரட்சித்தல் வேண்டும் என்றான்- நாயேனைக்காத்தருளல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்—எ-று.

சின்ன மாக்கி இரட்சித்தல் வேண்டும் எனக்கூட்டுக.

உள்ளம், சம்சாராபிமானத்தினால் அடைந்துள்ள துக்கம், அத்தனொடுசம்பந்தத்தாற்றனக்கு வந்ததாகலான், அது சீதளமாகிறதனாலுஞ் சீதளமாகலாமென்னுங் கருத்தினால், "உள்ளமே குளிரும் வண்ணம்" என்றான். (௧௪)

[குறைவிரகத சீடனுக்கு ஆசாரியர்செய்த அருளினை
இனிக்கூறுகின்றார்.]

(௯௬) அன்னதன் சிசுவை யைய னாமைமீன் பறவை போல
தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந் நிதியி ருத்தி[த
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொ
[ல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு
[மென்றான். (௧௫)

(இ-ள்) அன்ன-அப்படிக்குறைகூறிவிரகத—தன சிசுவை-தனது சீடனை—ஐயன-குருவானவர்—ஆமை(போல)-ஆமையானது (கரைக்கண் ஈன்றமுட்டையைத் தனதகத்திற்பாவிப்பது) போல—தன் அகம் கருதி-(அஞ்ஞானம் ஒழிந்து அவன்தனது சிசுரூபமாகும்படி) தமது திருவுள்ளத்திற்பாவித்து—மீன்(போல)-மீனானது (தனது சினையைப்பார்ப்பது)போல—நோக்கி- (அவனது சஞ்சிதவினைகள்கெடும்படி, அநுபூதியோகேடி விளங்காநிற்குந் தமது திருபாவீடசணத்தால்) ஈட்சித்து—பறவைபோல-பறவையானது (தனசிறகினுன் முட்டையைத்தடவுவது)போல—தடவி-(முடிவான ஆன்மவிசாரம் இவனுக்குதயமாகுகவென) அஸ்தமஸ்தகசையோகஞ்செய்து—சந்நிதி இருத்தி-எதிரே இருக்கவைத்து—உன்னது பிறவி மாற்றும்-உனதுசம்சாரதுக்கத்தை ஒழிவிக்கும்—உபாயம் ஒன்று உண்டு-ஒரு

பாயம் உளது— சொல்வேன்-(அதனை உனக்கு) உபதேசிப்பேன— சொன்னது கேட்பாய் ஆகில்-(யான்) உபதேசிப்பதைத(தவறாமல்) அநுஷ்டிப்பாயாகில் — தொடர் பவம்-(அநாதிகாலமாய் உன்னைத்) தொடர்ந்துவந்துள்ள சம்சாரமானது—தொலையும் என்றான்-நிவிர்த்தியாயவிடுமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று.

அன்னைதன சிசுவையெனவும பாடமுளது.

"சொன்னது கேட்பாயாகில்" என்றது, அவனது இயற்கை குணஞ் சோதித்தற்பொருட்டெனக. (கரு)

[சீடன ஆசாரியாசெய்த ஆதரவினாலும, உபாயமுபதேசிப்பேனென்றமையாலும் தனது காரியசித்தியாவதிற் சந்தேகமின்றென்றுகருதி ஆநந்தமடைந்து விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கல்.]

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்டபோ
தடமடு மூழ்கி னன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி [தே
அடருமன் பொழுகு மாபோ லாநந்த பாஷ்பங் காட்டி
மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும வணங்கிநின் றீது சொல்வான்.()

(இ-ள்) தொடர் பவம தொலையும் என்று சொன்னதை-(அநாதிகாலமாய்த்)தொடர்ந்துவந்த ஜநநமானது நிவிர்த்தியாய்விடுமென்று (ஆசாரிய) ரருளியதை—கேட்டபோதே-கேட்ட அந்தக்கணமே—தடமடு மூழ்கினன் போல்-(வெய்யிலாற்றபிக்கப்பட்டுவோடி) விசாலமானமடுவிலே மூழ்கினவனைப்போல—உள் ஆறி-மனவெப்பந்தணிந்து—சரீரமும குளிர்ந்து-தேகமும சீதளமாய்—அடரும அனபு-(உள்ளே) நெருங்கிய அன்பானது—ஒழுகுமாபோல்-(ததும்பி வெளியே) ஒழுகுமாறுபோல—ஆநந்த பாஷ்பம் காட்டி-ஆநந்தக்கண்ணீர விட்டு—மடல் மலர்ப்பாதம்-இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூப்போலுந் திருவடியை—மீண்டும் வணங்கி நின்று-மீட்டும் பணிந்தெழுந்து (இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்கூப்பி) நின்று—ஈது சொல்வான்-இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வான,—எ-று. (கசு)

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனு னுலு சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரெனை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாறறு முபாயமொன் றுண்டெனீரே[ன்.
இன்னதென் றதைநீ காட்டி யீடேற்றல வேண்டு மென்று

(இ-ள்) சொன்னது கேட்கமாட்டா-(தேவரீர்) உபதேசிப்ப தைக் கேட்டுத்தவறாமல அநுட்டிக்கமாட்டாத—தொண்டன் ஆனு லும்-அடிமையாயினும் — சுவாமி நின்னது கருணையாலே-குருவே தேவரீரது கிருபையினுலே—நீர் எனனை-தேவரீர அடியேனை—ஆள லாம-ஆளுதன்முறைமையாம— உன்னது பிறவி மாறறும-உனது ஜநநத்தையொழிக்கும—உபாயம ஒன்று உண்டு எனறீரே-உபாயமா னது ஒன்றுளதெனறருளினீரே—இன்னது என்று-இப்படிப்பட்ட தென்று—அதை-அவவுபாயத்தை—நீகாட்டி- தேவரீர போதித்து —ஈடேற்றல் வேண்டும எனறான-(ஜநநசாகடததினின்றும்) கடைத்தேற்றலவேண்டு மெனறு விண்ணபபஞ்செயதான்—எ-று.

உலகின்கண் ணரசராயினோா, தமது ஆணைவழிசெல்லாதோரைச்சதுர்விதவுபாயங்களான் வசமாக்கித தமது ஆணைவழி செலுத தியாளவதுபோல, நீர்சுவாமியாகலானும், அடியேன் உமது ஆளாகலானும, எவவாற்றானும் என்னையாள்வது உமக்குக்கடமையேயாகலான யான்முகமன்சொல்லவேண்டுவது என்னை! என்பான், "சொனன து கேட்க மாட்டாத தொண்டனு னுலுஞ் சுவாமி நின்னது கருணை யாலே நீரெனையாள லாமே" என்றான். (கஎ)

[பரீட்சையினுல சீடனது இயற்கைகுணஞ்சோதித்த ஆ
சாரியர்பின உபதேசிக்கததொடஙகல்.]

(கஎ) அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிகத மண்[ணின்
குடம்பையுட் புழுமுன் னாதுங் குளவியின் கொள்கை [போலத
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி
உடம்பினுட் சிவனைப்பார்த் துபதேச மோது வாரே.()

(இ-ள்) அடங்கிய விருத்தியான் என்று அறிந்தபின-(இவன்

அகம்பாவ) விருத்தியொடுங்கினவனென்று (சோதித்) தறிந்தபின்ன ர—செறிந்த மண்ணின் குடம்பை உள்-நெருங்கிய மண்ணினாலாகிய கூட்டினுள்ளே (சோதித்தெடுத்துவந்து வைத்த)—புழுமுன்-புழுவுக் குமுன்னே—ஊதும் குளவியின் கொள்கை போல-(அக்கீடந்தனதுருவமாகும்படி) தொனிசெய்யும்பிரமரத்தின்றன்மைபோல—தொடங்கிய குருவும்-(உபதேசிக்க) ஆரம்பித்த குருவும்—ஆன்மசொரூபமே மருவ வேண்டி- (அவன் சாபாசவந்தக்கரணவுபகிதமான)தனது விசேடரூபத்தைத(தாதான்மியமாகப்)பொருந்தவேண்டி—உடம்பின் உள்-அவனது தேகத்தினுள்ளே—சீவனைப்பார்த்து- (சாபாசவந்தக்கரணவிசிட்டனான)சீவனைப்பார்த்து—உபதேசம் ஓதுவார்-உபதேசஞ் செய்வாராயினார்.—எ-று.

குளவியானது புழுவைக்கொட்டிப்பார்த்து, மிகத்துடிப்பதையுந் துடியாமறந்திட்டதையும் ஒழித்து, மத்திய துடிப்புடையதையெடுப்பதுபோல குருவும், "இயற்கைகுணஞ்சோதித்து" என்னும் விதிப்படி சோதித்தே உபதேசிக்கப்புகுந்தமையின், "குளவியின் கொள்கைபோல" என்றும், பந்தமுடையவன் சீவனாதலால், "சீவனைப்பார்த்து" என்றுங்கூறினார். (௰அ)

[சமசாரநிவிர்த்தியுபாயம் இனிஉபதேசிக்கத்தொடங்கி, அது வந்ததற்குக்காரணமும், அதற்கவதியுமுபதேசிக்கின்றார்.]

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து
தீராத சுழற்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போதம்
ஆராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே. (௧௯)

(இ-ள்.) வாராய் என்மகனே—தன்னைமறந்தவன்-(பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவான) தன்னை (நான்யாரென்று விசாரித்) தறியாதவன்—பிறந்து இறந்து-(சராசரதிரியக்காதியோனிகளிற்) சனித்து மரித்து—தீராத சுழல் காற்று உற்ற செத்தைபோல்-நீங்காத சுழற்காற்றிலகப்பட்ட திரணம்போல—சுற்றிச் சுற்றி-இகலோகத்தினின்று பரலோகத்திற்குப்போவதும், பரலோகத்தினின்றும் மீட்டிகலோகத்தி

றறலைகிழாக வீழ்வதுமாய—பேராத காலநேமிப் பிரமையில் திரம் ன-ஒழியாத காலசக்கரமாகிய சுழற்சியிற் சுழலாநிற்பன — போதம ஆராயும் தன்னை - ஞானதிருஷ்டியினால் (யானாரென்று) விசாரித்த றியதக்க (பிரத்தியகான்மா)வாகிய தன்னை— தானென்று-பிரமமெ ன்று—அறியும் அவனவும்-சாட்சாத்கரிக்கும் பரியத்தமும—எ-று.

தன்துசந்நிதியிற்கேட்டுக்கொண்டிருப்பவனை, "வாராயென் ம கனே" என்றது, யான் உபதேசிக்குமுபாயத்தை, சித்தத்தையும், சிரவணத்தையும் சாவதானமாக்கிக்கொண்டு கேளென்றவனை யபிமு கமாக்கியதெனக. நாள், மாதம, ஆண்டு, உகங்களாக்ககாலம் மீண்டு மீண்டுறபவித்தலால், "நேமி" என்றும, படைப்பதும, படைத்தவை யனைத்தையுந் துடைப்பதுங் காலமாகலாற "பிறந்திறந்துகால நேமி ப பிரமையிற் றிரிவன்" என்றுங்கூறினார். இங்ஙனங்கூறியவாற்றா ன, ஆன்மசாட்சாத்காரமுடையவன் காலாதீதனாவனென்பது பெற றாம

சண்டிதவிவேகம.

(ந அ) ஆபாசனானவன் தன்னையும, தனக்காதாரமும, தன்னிஜ ரூபமுமாகிய கூடஸ்தனையும தன்துசொரூபமாகக் கருதி யுளன. யாண்டும ஆபாசனென்னும சத்தத்திற்கு, அந்த க்கரண சகிதமாகவே ஆபாசனைக்கொள்ளல்வேண்டுமென க்கூறியிருத்தலின், தான் என்றும, சீவன் என்றும, ஆன்மா என்றும், சாஸ்திரங்களில் எங்கேவரினும் அவைகட்கு ஆபாசம, ஆசிரயம, அதிஷ்டானம ஆகிய மூன்றனையும பொருளாகக்கொள்ளல்வேண்டும், அங்ஙனம கொள்ளா க்கால, பாகத்தியாகலட்சணை வியாத்தமாம இதனை, ஊ கித்துணர்க. (கக)

[இனிஉபாயம் உபதேசித்தல.]

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டாலேல்
பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வன்
உன்னைநீ யறிந்தா யாகி லுனக்கொரு கேடி லில்லை
என்னைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித் தேனே. (உ0)

(இ-ள்) தன்னையும்-(ஆபாசனை)தன்னையும்—தனக்கு -(ஆ

யாசனை) தனக்கு—ஆதாரத்தலைவனையும்-ஆதாரமாகிய கூடஸ்தனையும்—கண்டானேல்-ஒருவன் கண்டானாயின்—பின்னை-கண்டபின்—அத்தலைவன் தானாய்-அக்கூடஸ்தன் தானாய்—பிரமம் ஆய்-கூடஸ்தனுந்தானே பிரம(மென்னு மநுபூதியுடையவ)னாய்— பிறப்பற்றவன்-ஜன்மத்தினின்றும் விடுபடுவன்—உன்னை நீ அறிந்தாய் ஆகில்-நீ இப்படி உனது நிஜரூபமான) கூடஸ்தனை (அகம்பிரமமென்று) அறிந்தாயாயின்—உனக்கு ஒருகேடும் இல்லை-உனக்குச் (சம்சாரவனர்த்தங்களுள்ளே) ஓரனர்த்தமும் உண்டாதலில்லை (நீ ஆனந்தக்கடல் வடிவேயாவாய்)—என்னைநீ கேட்கையாலே-என்னைநீ (சரணடைந்து) கேட்டமையின்—ஈது உபதேசித்தேன்-(அதிரகசியமான) இதனை உனக்குபதேசித்தேன்.—எ-று.

“என்னைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித் தேன்” என்றது இது ஏனைய உபதேசம்போலச் சாதாரணமாக வுபதேசிக்கத்தக்கதன்றென்னும் அதனருமைதோன்றக் கூறினதாம். பகவற்கீதையில், “நல்ல காதல்செய் நண்பனு மாயெனை, யல்ல தியாவு மறியலை யாதலாற், சொல்லன் மேயினன்” என்று ஸ்ரீ பகவானாலு மருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

“தன்னையும்” என்பதற்குக் கூடஸ்தனையும், என்று பொருள்கூறுவாருமுளர்; அங்ஙனங்கூறின், கூடஸ்தனுக்கு ஆதாரம் பிரமமென்றுகொள்ளல்வேண்டும்; கொள்ளவே, கூடஸ்தன் ஆதேயமாம். இங்ஙனங் கூடஸ்தபிரமங்களை ஆதேயவாதாரமென்றுதல், காரியகாரணமென்றுதல், ஆரோபவதிஷ்டானமென்றுதல் கூறுவது சம்பிரதாயப்பொருளன்றாம்; இதனை, இப்படலத்தின் ௯௪-ம் செய்யுளில், ‘என்னிசைவடி வினையான் காண நீகாட்டல் வேண்டும்’ என்னும் இடன் கடாவினானும் உய்த்துணர்க. (௨௦)

[அருளிய உபதேசத்தினாற் றிடன் அமையாது மீண்டும் வினாதல்.]

என்னைத்தான் சடனு ளானந் தென்னியோ சொன்னீ ரைய
தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவ ருண்டோ [யா
பினைத்தா னவாக வெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வானேன்
சின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நின்னைய மருளு வீரே. (௨௧)

(இ-ள்) ஐயா-எனது குருவே—என்னை-அடியேனை—சடனு-

மூடனாக—உள்ளத்து-திருவுளத்தின்கண்— எண்ணியோ-கருதியோ—சொன்னீர் - (உன்னை நீயறிந்தாயாகி உனக்கொருகேடுமில்லையெனறு) அருளினீர்—தன்னைத்தான அறியாமாந்தர்-தம்மைத்தாம்அறியாத மநுடர்— தரணியில்-பூமண்டலத்தில் — ஒருவர் உண்டோ-யாரேனும் ஒருவர் உளரோ! (இலர்) — பின்னை அவர்களெல்லாம்—பிறந்திறந்து-ஜனித்துமரித்து — உழலுவான்என்-சுழலாநிற்பது என்னை?—நின்னை-தேவரீரையே—நம்பினேற்கு-(மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமாக) விசுவசித்துள்ளவெனக்கு— நின்ணயம் அருளுவீர்-அந்நிச்சயத்தை (உள்ளவா) றுபதேசிப்பீராக.—எ-று.

தான், என்பது மூன்றிடத்தும அசைநிலை. "தன்னைத்தான அறியா மாந்தர்" என்றது, ஒருமையிற் பன்மைமயங்கிய வழுவமைதி.

சாதனசம்பன்னனாய்க் குடும்பக்குற்றங்கண்டெடனாதிரயத்தினின்றுநீங்கி எங்கெங்குந்தேடிவந்து மகேசனுக்கொப்பானஉமமைச சரணடைந்தசமதியானவெனனை இங்ஙனஞ்சொலலனமுறைமையாவென்பான, "என்னைததான சடனு வுள்ளத் தெணணியோ சொன்னீரையா" என்றும், "கரசரணாதி மட்டா காணிவ னெனறு காணுந, திரமது தானே மூன்று மகங்காரஞ் செகததோக் கெலலா, மூரியதம" எனனும் அபிப்பிராயத்தினால, "தனனைததா னறியா மாந்தா தரணியி லொருவ ருண்டோ" எனறுங்கூறினன. (உக)

[தேகான்மவிவேகியே தனனைததான

அறிந்தவனுமெனல்.]

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணாவான் யாவன்
அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் துலமல் லாம லென்றான்
பின்னது கேட்ட வையர் பிழையு நகையுங் கொண்டார் (உஉ)

(இ-ள்) இன்னது தேகம்-(கடம்போல அறியப்படுவதான) இது தேகம்—இவன் தேகி-(அறிபவனான) இவன்(இதற்குவேறான) தேகி—என உணர்வான் யாவன்-என்றிவ்வாறு (இச்சடங்களைப்) பிரித்தறிபவன் யாவனோ!—அன்னவன்-அப்படிப்பட்ட விவேகியே—தன

னைத் தான் என்று அறிந்தவன் ஆரும் என்றார்-தன்னைப் பிரமமென் றறிந்தவனுமென (ருசிரிய) ரருளினார்—சொன்ன பின்-(இவவாருசி ரியா தன்னையறியும் நிர்ணயத்தை) அருளியபின்னர்—இத்தூலம் அ லலாமல்-இந்தத்தூலதேகமே தானல்லாமல்—தேகியார்*-வேறேதே கியாவன்? (காணேன், இருந்தாற்காணப்படானே! படாமையின், அவனிலலை) — என்றான்-என்று (சீடன்) கூறினன் — பின்-பின் னா—அது கேட்டு ஐயா-அதனைக்கேட்ட ஆசாரியர்—பீழையும் ந கையும் கொண்டார-துன்பமும், மகிழ்வுங்கொண்டனர்.—எ-று.

"தேகி யாரித தூலமல லாமல்" என்னும், இவவியவகாரத்திற கேதுவே ஆவரணமாமென்க. தூக்கடகடனுசமாத்தையான அவி த்தையினுல் நமதுஉபதேசத்தை இவன் அறியாமற்போயினன். வெ றுமபொய்யான இவவவித்தையினலன்றோ! சகலபிராணிகளும் ஜநந மரணரூபமான சமசாரசமுத்திரத்தின்மூழ்கி வருந்தாநிற்கின்றனவெ னத் தமது திருவுள்ளத்தினகணணேயெழும்இரக்கத்தைப் "பீழை" என்றும், இவவிதத்தியாநாசகமான அநேகசுருதி, யுத்தி, அநுபவம் தமபால்இருத்தலின, ஓா முகூர்த்தநேரத்தில இதனைநிவிர்த்தித்து இ வனை ஆநந்தக்கடலின்கட்டிலைக்கப்பண்ணுவாம்: இதுநமக்கு ஓா அ ருமையாவெனத் தமதுதிருவுள்ளத்திலெண்ணி மந்தகாசங்கொண்ட ருளியதை, "நகை" என்றுங்கூறினர். இதற்கு, வேறுபொருள் கூ றுவாருமுளா. (உஉ)

[சந்தேகவிபரீதங்களினிவிர்த்தி சுருதி, யுத்தி, அநுபவம் என்னுமூன்றனுள,அநுபவத்தின்கணணதேயாகலின், தே கத்திறகுத் தானவேறென்பதவனுக்குத்தானே அநுபவ மாகுமபடிக்கு அவனைத்தானே வினுதல.]

தேகமல லாமல வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில் வந்து முனைத்தவ னெவனீ சொலவாய்[ய்
சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண் டவனார் சொலவா
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய. (உ௩)

(இ-ள்) தேகம் அல்லாமல்-(நான் மநுடனென்னும் அநுப

* தேகியாரித் தூலமல்லாமல் என்புழி, இருந்தாற்காணப் டானுபடாமையின் அவன் இல்லை என்னுந்தொடாமொழி எச்சமாய்நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற் குறி ப்பெச்சம்.

த்தாற்) றேகமே (தானெனபதற்குப் பொருள)ல்லாமல—வேறே தேஹி ஆர் காணேன என்றாய் - அதற்கு அந்நியமாகத் தேஹியென்பவனை யாவன் (இருந்தாற்) காணப்படானு (படாமையின், அவனில்லை) யென றுசொன்னாய்—(அங்ஙனமாமேல்)மோகம் ஆம் கனவில் வந்து-(ஆன்மாவென் றுணக்கபிமதமான தேகம் சேட்டையற்றுக்கிடக்கவும்) நித்திராமோகத்தாலுனதாகுஞ் சொப்பனத்தினைகண்வந்து—றுனைத்தவன் எவன் நீ சொல்வாய்-தோற்றிச் (சத்தாதிவிடயங்களை) யறிபவன்யாவன்? நீசொல்லு—சோகம் ஆம் கனவு தோன்று-(இஃதனறிச் சத்துருசாப்பாதிகளாற்) றுன்பமுனதாகும் அச்சொப்பனமுந்தோனறுத—சுழுத்தி கண்டவன் ஆர் சொல்வாய் ஆக-சுழுத்தியின்கணே (அஞ்ஞானத்தை)யறிந்தவன்யாவன்? சொல்லுவாய்—கனவில என்னும் அறிவு தான எது நீ சொல்வாய்-(தாருவினுற்செய்த யானையினுட்புகுந்து அதனையியக்காநிற்குமவன்போலச் சொப்பன, சுழுத்திகளிற சேட்டையற்றுக்கிடந்த இத்தேகத்தைத்தரிதது மினறு அக்கினி, சந்திராதித்தியப் பிரகாசமொழிந்தபோதும்) சாக்கிரதத்திற் (சத்தாதிவிடயங்களை) யறியாநிற்கும் அறிவுதான்யாது? நீ சொல்லுதி.—எ-று.

நடந்தலட்சணங்கொண்டிவனை மவிறுவினரென்க.

(௫௧) சொப்பனுவத்தை, சுழுத்தியவத்தைகளின்வேறாய் இந்திரியங்களாற்றோன்றும் ஞானத்திற்காதாரகாலம் யாது? அது சாக்கிராவத்தை. இந்திரியங்களாற்றோன்றுவதல்லாத விடயகோசரமான அந்தக்கரணத்தின் அபரோட்சவிருத்தியின் அவத்தை சொப்பனுவத்தை. சொப்பனத்தில ஞேயஞானங்கள் அந்தக்கரணததின்பரிணாமமாம். சுககோசரமும், அவிதயாகோசரமுமான சாட்சாத்ஞ்ஞானத்தின் பரிணாமருபவிருத்தியினவத்தையைச் சுழுத்தியெனபா; சுழுத்தியில் அவித்தியாவிருத்தியின்கண் ஆரூடமானசாட்சி, அவித்தையையும், சொருபசுகத்தையும பிரகாசிப்பிக்கின்றது.

சுழுத்தியவத்தையிற் சுகாகார அவித்தியாகாரபரிணாமமாக எவவஞ்ஞானக்கூறுண்டோ! அவவஞ்ஞானக்கூற்றில் அப்புருடனுடை

ய அந்தக்கரணம விலீனமாகி நிற்கும். சாக்கிரகாலத்தில் அவ்வஞ்ஞானக்கூற்றின பரிணாமமாக அவ்வந்தக்கரணமுண்டாகின்றதாகலின், அஞ்ஞானவிருத்தியினால் அநுபவித்த சுகத்தினநுஸ்மிருதி சாக்கிரத்திலுண்டாகின்றது: உபாதானத்திற்கும், காரியத்திற்கும் பேதமின்மையினால் அநுபவஸ்மரணத்திற்கு விரோதமின்றெனவறிக.

[கூறு எனினும், அம்ஸமெனினுமொக்கும்.]

சாக்கிர, சொப்பனங்களிரண்டிலும் அந்தக்கரணவிருத்தியுண்டு சுழுத்தியிலோ! அஞ்ஞானவிருத்தியுண்டு; ஆகலின், அவத்தைமூன்றும விருத்தியின் அதீனமாம சுகாதிஞானகாலத்தையும், உதாசீனகாலத்தையும் சாக்கிரத்தில அந்தர்ப்பாவமாகக்கூறுவர்; மரணம, மூர்ச்சை இவைகளைச்சிலர் சாக்கிரத்திலும், சிலர் சுழுத்தியிலும அடக்கிக்கூறுவர்.

["அவத்தை" என்பது, காலத்துக்குப்பெயர்.] (௨௩)

[சுவாமிகளுபதேசித்தவண்ணம், தேகத்திற்குத்தேகிஅந்நிய
மென்பது இவ்வநுபவத்தினால் எனக்கு
ஒக்குமெனல்.]

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும் வேறொன் றேபோல்
தினமநு பவிப்ப தொக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிக்கும் பின்னை மறைக்குமந் தருளுவீரே. (௨௪)

(இ-ள்) நனவு கண்டதும்-சாக்கிரத்திற்(பிரமாண சத்தாதிவிடயங்களை) அறிந்ததும—நான் கண்ட-யானறிந்த—நனவு உள நினைவு நீங்கி-சாக்கிரத்திலுள்ள நினைவுகளொழிந்து—கனவு கண்டதும்-சொப்பனத்தின்கண்ணே (அஸ்திரமான சத்தாதிவிடயங்களை) அறிந்ததும—சுழுத்தி கண்டதும்-சுழுத்தியில் (மூலாஞ்ஞானவிருத்தியை) அறிந்ததும்—வேறு ஒன்றேபோல் - (இத்தேகத்திற்கு) அந்நியமானஒருதேகியே போல—தினம் அநுபவிப்பது ஒக்கும்-நாடோறும் (யான்) அநுபவிப்பது ஒவ்வும்—(ஆயின் அவ்வநுபவத்திலிருத்தியெனின்?) தெரியவும இல்லை-(அஃதுள்ளபடி சார்வகாலமும்) தோற்றவில்லை—சற்று மனதினில் உதிக்கும் பின்னே மறைக்கும்-இமைப்போது (சுவாமிகளுப

தேசத்தினாலுண்டாகிய, விவேகத்தில் விளங்குகின்றது; பின்னர் (இமைநேரத்தில் இருளாக அஞ்ஞானமானது) மறைகின்றது—அஃது அருளுவீர்-அது (அங்ஙனம் மறைபடாமற் சார்வகாலமும் அபரோட்சமாகும்படியான உபாயம்) உபதேசிப்பீராக—எ-று.

["மனது" என்றது விவேகத்தை.]

"சற்றே மனதினி துதிக்கும் பின்னே மறைக்கும்" என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "இம்மொழிகளா லிமைப்போ திருளாயிள விமைப்போது வெளியாகு மிவ்வாறுகி, மைம்முகிலா லற்பமாய் வெயிற சேதம் வந்துவந்து போகின்ற மழைகாலொத்தேன்" எ-ம், "இந்தவடி வாமெனக்கோ ரேதுகாணே னிடர்மனத்தா குவினைவிதையா மகங்காரத்தை, புந்தும்வகை யறிகிலே னுந்த வுந்த வோடிவரு மதனுலுன் னுடைக்தேன" எ-ம, வரும். மற்றும வருவனவறறுற்காண்க.()

[இனி, விசேடமாகவுபதேசிக்கத்தொடங்கல்.]

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவோர் போல்
ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல்
தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே. (உ௫)

(இ-ள்) தாலத்தின் மரங்கள் காட்டி-பூமியின்கண்ணுள்ளவிருட்சங்களின் (சாகைதனியைமுனனே) காட்டி—தனிப் பிறை காட்டுவோர் போல்-(பின்னே) மூன்றாம்பிறையைக்காட்டுபவரைப்போலவும்—ஆலத்தின் உடுக்கள் காட்டி-ஆகாயத்தின்கண்ணே (வசிட்டாமுதலியதுல) நட்சத்திரங்களை முனனேகாட்டி—அருந்ததி காட்டுவோர் போல்-(சூட்சுமமான) அருந்ததிநட்சத்திரத்தைப்(பின்னே) காட்டுபவரைப்போலவும்—தூலத்தை முன்பு காட்டி-தூலமான சகசேவபரங்களை முன்னே தரிசிப்பித்து—சூக்கும சொரூபம் ஆன மூலத்தை-சூட்சமரூபமான சகத்காரணப்பிரமத்தை—பின்பு காட்ட-பின்னே தரிசிப்பிக்க—முனிவரர் - (மௌனசிவருள்சிரேஷ்டரான) ஆசாரியர—தொடங்கினார்-ஆரம்பித்தனர்.—எ-று.

"தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டல்" சாகாசந்திரநியாயம். "ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டல்" தூலாருந்ததி நியாயம்.

"ஆலம்"=பெருமை; அது குணவாகுபெயராய் ஆகாயத்தை யுணர்த்திற்று. (உரு)

[பந்தமோட்சங்களுக்கு முறையேகாரணங்களாகிய அத்தி யாரோபாபவாதங்களுள், அத்தியாரோபங்கூறத்தொ டங்கல்.]

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும்
உத்தியாற் பந்த வீடென் றுரைக்கும்வே தாந்த மெல்லாம்
மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தத்தால்
முத்தியா மிவ்வி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய். (உசு)

(இ-ள்) வெளி.

"மித்தை" என்றபதத்தை, ஆரோபத்திற்குவிசேடணமாகக்கொ ள்ளில், சுத்தியின்கண் அத்தியஸ்தமான இரஜதத்தையும், மருபூ மியில அத்தியஸ்தமான சலதத்தையும் சத்தியமென்றுகூறுஞ் சத்தி யாதிவாதத்தை மறுத்தனனென்றும, பந்தத்திற்கு விசேடணமாகக் கொள்ளிற சித்தாந்தத்தில அத்தியாசசாமக்கிரிகள்கூடாமையின், பந் தமித்தையன்று: சத்தியமாம்; ஆகலின், தனக்குறுதிவேண்டின் நித்தியாதிகருமங்கள் செய்யற்பாலதேயாமென்னும் ஏகபவிகவாதத் தைமறுத்தனனென்றுங்கொள்க.

(௪௦) அத்தியாசசாமக்கிரியாவன, அதிஷ்டானம் சாமான்யரூ பத்தால்ஞாதத்துவமும், விசேடரூபத்தால் அஞ்ஞாதத்து வமும், வஸ்துஞானஜந்யசம்ஸ்காரமும், பிரமாதுருதோ டமும், பிரமாணதோடமும், பிரமேயதோடமுமாம் என் க. விஸ்தாரபயத்தால் இவைகளை இங்குவிரித்திலேம் இ ஞ்ஞானசையுளதேல், விசாரசாகரமிரத்தத்திலிரண்டாந்தரங் கத்திற் கண்டுகொள்க.

அகங்காராதிகளும், அவைகளின் ஞானங்களும் பந்தமாம் அ வைகளின் அத்தியந்தநிவிர்த்தியே முத்தியாம்.

"பந்தத் திருவங் கேட்டணரில் பரவீட் டிருவு மேல்வெளியா ம" எனவாசிட்டத்திற்கூறியிருப்பதால், "முந்தியாரோபங்கேளாய்" எனக்கூறினர்.

பந்தமுத்தி இலக்கணம், வாசிட்டமதனில், "இந்தச் சகநி காணமுத லா யிலைமெய் யெனறல் பந்தமதா, மந்தக் கருத்து கிற்பனவு மரி தா முதனி" எ-ம், "துன்றுவா தனேயே பந்தந் தொல்லேவி டதனேத னிதல்" எ-ம, "ஈனை மான வகங்காரப் பிராந்தி யன்றோ விடர்பந்த, மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்றோ" எ-ம், மற்றுங் கூறியிருப்பனகொண்டுங் காண்க. (உ௫)

(௬௧) [அத்தியாரோபத்தின் பரியாயநாமங்களோடு திருஷ்டாந்தத்தில் அதன் இலக்கணங்கூறல்.]

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லாம் [ல்
ஓரோரவத் துவினில் வேறே யோரோர்வத் துவினை யோர்த
நாருடு பணியாய்த் தோன்ற னரனுகித தறியிற் றோன்றல்
நீருடு கானற் றோன்ற விறந்தலம வெளியிற் றோன்றல். ()

(இ-ள) ஆரோபம் அத்தியாசம் கற்பனை—ஆவ எல்லாம்-ஆவனவனைத்தும்—ஓர் ஓர் வத்துவினில்-ஒவ்வொருவத்துவினிடத்து—வேறே ஓரோர வத்துவினை ஓர்தல-அநியமான ஒவ்வொருவத்துவை உணாதலாம்—(அது) நார் ஊடு பணி ஆய்த தோன்றல - (சர்ப்பமின்மையிடமான) இரச்சுவின்கட் சாப்பமுளதாகித்தோற்றுதலும்—தறியில் நரன் ஆகித் தோன்றல்-(புருடனின்மையிடமான) தாணுவினகட் புருடனுளனாகித்தோற்றுதலும்—கானல ஊடு நீர தோன்றல-(நீரின்மையிடமான) கானலிடத்துச் சலமுளதாகித தோற்றுதலும—வெளியில் நிறம் தலம் தோன்றல்-(நிறந்தலங்களின்மையிடமான) ஆகாசத்திலே நீலவர்ணமும்(கொப்பரைகவிததாற்போலுள்ள) இடமும உளதாகித்தோற்றுதலும் (பிறவுமாம்).—எ-று.

"பணியாய்" என்றதால், அர்த்தாத்தியாசமும், "தோன்றல்" என்றதால், ஞானாத்தியாசமும்பெற்றும்.

இனமையெனினும், அபாவமெனினும் ஒக்கும். தோன்றலெனினும், அவபாசமெனினும் ஒக்கும்.

"ஓரோர்வத் துவினை வேறே யோரோர்வத் துவென வோர்தல்" எனவும் பாடமுளது; அங்ஙனம் பொருள்கொள்ளில், நியாயவைசேடிகமதாநுசாரியரானசிந்தாமணிகாரர்க்குடம்பாடான அந்யதாக்கியாதி¶ என்றும். வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அநிர்வசனீயக்கியாதியே

¶ கியாதி—ஞானம், அல்லது வார்த்தை.

உடம்பாடாகலின், அது பாடமன்று; ஏட்டிலெழுதினவர்களுடைய புத்திதோஷத்தாற் பிறழ்ந்ததேயாம்.

"நாளுடு பணிமை யோர்த னரன்மைதா னுவிலோர் தல்பேய்த், தேளுடு கீரமை யோர்த றெரியுநீ விமைவின்ளோர்தல்" என்றும பாடமுளது.

திருஷ்டாந்தஞானமின்றித்தாஷ்டாந்தஞானமுதியாதாதலால், திருஷ்டாந்தத்தைத்தானே நன்றாகவிரித்து விசாரிப்பது ஆவசியகமாகலின, அதனைவிரிக்குதும.

இரச்சுசர்ப்பம், சுத்திரஜதமுதலிய பிர(௪உ)மஸ்தலத்தில், சத்தியாதி, அசத்தியாதி, ஆத்மக்கியாதி, அநிர்வசனீயக்கியாதி, அக்கியாதி எனவைந்துமதங்கேட்கப்படுகின்றன: வைணவர் முதலியோர், சத்தியாதிவாதிகள். சூனியவாதி, அசத்தியாதிவாதி. நியாயவைசேடிகர், அந்நியதாக்கியாதிவாதிகள். சாங்கியபிரபாகரர், அக்கியாதிவாதிகளாம்.

(௪உ) இவர்களுள், க-வது—சத்தியாதிவாதிகள், சுத்தியினுடைய அவயவங்களோடு இரஜதத்தினவயவமும் எப்போதுமிருக்கின்றதெனவும, சுத்தியினவயவம் சத்தியமாவதுபோல, இரஜதாவயவமுஞ் சத்தியம்; மித்தையன்றெனவும், தோடதோடுகூடிய நேத்திரசம்பந்தத்தால் சித்தாந்தத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாக அநிர்வசனீயரஜதம் உண்டாவதுபோலத் தோடத்தோடுகூடிய நேத்திரசம்பந்தத்தால் இரஜதாவயவங்களினின்று சத்தியரஜதமும் உண்டாகின்றதெனவும், சித்தாந்தத்தில், அதிஷ்டானஞானத்தால் அநிர்வசனீயரஜதநிவிர்த்தியாவதுபோலச் சுத்திஞானத்தால் சத்தியரஜதமும் தனதவயவத்திற்றோம்சமாமெனவுங்கூறுவர்; அது நிராகரிக்கத்தக்கது: யாதினாலெனின்? சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தினால், பிரபஞ்சம் மித்தையென்னும் அநுமிதியுண்டாகின்றது. சத்தியாதிவாதத்தில் சுத்தியில் ரஜதஞ்சத்தியமாம்; ஆகவே, அதைத்திருஷ்டாந்தமாகவைத்துப் பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்வசித்திபெறுவது கூடாதாதலாலென்க; இன்னும், இந்தப்பட்சத்திற் பிரப

லதோடங்கள் அநேகமுள; அவை சத்திஞானத்திற்குப்பி
ன் சத்தியில காலத்திரயத்திலும இராஜதமே இல்லையென
ன்று, சத்தியினிடத்துத் திரைகாலிகராஜதாபாவப் பிரதீதி
யுண்டாகின்றது; [பிரதீதி=ஞானம்.] சித்தாந்தத்தில் அ
நிர்வசனீயராஜதமோ! மத்தியகாலத்திலமாத்திரம் உண்டு
வியாவகாரிகராஜதாபாவம் திரைகாலிகமாக இருக்கின்றது.
சத்தியாதிவாதிமதத்தில வியாவகாரிகராஜதம உண்டாகுங
காலையில் வியாவகாரிகராஜதாபாவங் கூடாது; ஆகலின்,
திரைகாலிகராஜதாபாவப்பிரதீதியினால வியாவகாரிகராஜத
ஞ்சொல்லுகை விருத்தமாம்; அன்றியும், அநிர்வசனீயரா
ஜதத்தின் உற்பத்தியில பிரசித்தராஜதத்தின சாமக்கிரிவே
ண்டுவதில்லை. தோஷசகித அவித்தையினால அதனது
உற்பத்திகூடும் வியாவகாரிகராஜதத்தின உற்பத்தி பிரசித்
தராஜதத்தின் சாமக்கிரியினறிக்கூடாது. சத்தியின்கண
ணே இராஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரியில்லை; ஆதலால,
சத்தியராஜத உற்பத்தி சத்தியில் உளதாமெனலைக்கூடாது
சத்தியின்கண் இராஜதாவயவம் உண்டு; அதுவே சத்தியரா
ஜதத்தின் சாமக்கிரியாம் எனின்? அது உற்பூதரூபமா? அ
நுற்பூதரூபமா? உற்பூதரூபமெனின்? இராஜதத்தினுற்பத்
திக்கு முன்னரே அதுபிரத்தியட்சமாதல்வேண்டும். அநு
ற்பூதரூபமெனின்? இராஜதமும், அநுற்பூதரூபமுடைய
தாம்; ஆகவே, அவ்விராஜதம் பிரத்தியட்சமாகாது.

அன்றியும், ஓரிரச்சுவின்கட்பத்துப்புருடர்க்கு வெவ்வேறாக ஒ
ருவனுக்குத்தண்டம், ஒருவனுக்குமாலை, ஒருவனுக்குச்சாப்பம், ஒரு
வனுக்குச்சலத்தின்றாரையென இப்படி பிர(ஜு)மம உண்டாகிறது;
அங்கே தண்டமுதலிய பதார்த்தங்களின் அவயவங்கள் சொற்பரச்சு
தேசத்தில உண்டெனல்கூடாது. என்னை? மூர்த்தத்திரவியங்கள ஸ்
தானத்தைத் தகையுமாதலால் என்க. சித்தாந்தத்தில, அநிர்வசனீ
யங்களாகத் தண்டமுதலியவை உண்டாகின்றனவாகலான, வியாவ
காரிகதேசத்தை அவைதகையாவாம். சத்தியாதிவாதிமத, தண்ட
முதலியவற்றில் ஸ்தானத்தைத்தகைவது முதலிய பயனை ஒப்பாவிடி
ன், தண்டமுதலியவற்றைச் சத்தியமென்றுகூறுதல் விருத்தமும், நி
ஷ்பலமுமாம்: தண்டமுதலியவை தோற்றவுமாத்திரந்தான்; அச்சி

யமானகாரியம் அவைகளால் உண்டாகாதென்னின்? அப்போது அநிர்வசனீயவாதமே சித்தமாம்.

பிரஹ்மஸ்தலத்தில் சத்பதார்த்தவுற்பத்தி ஒப்பிடில், அக்கினியோடுகூடிய ஊஷரபூமியில் சலப்பிரமம் உண்டாமாயின் அங்கே அச்சலத்தால் அவ்வக்கினி சாந்தமாதல்வேண்டும். பஞ்சினை மீதுவைத்த குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரமம் உண்டாமாயின் அங்கே பஞ்சானது எரிதல்வேண்டும்: தோடத்தோடுகூடிய காரணத்தினின்றும் உண்டானபதார்த்தம் அந்நியனுக்குத் தோற்றமாட்டாது: யாதொருவனுடைய தோடத்தினா லுண்டாயிருக்கிறதோ? அவனுக்கே தோற்றுகிற்கும். தோடத்தின்காரியமான சலத்தினாலும், அக்கினியினாலும் நனைத்தலும், தகித்தலும் உளவாகாவென்னில்? அப்போது அவைகளைச் சத்தியமென்றுசொல்லுதல் கேவலம் நகைத்தற்கே ஏதுவாகுமல்லது வேறில்லை; அதனால், சதசியாதிவாதிகளின் வார்த்தை யுத்தியில்லாதவார்த்தையென அந்தப்பட்சம் நிராகரிக்கத்தக்கதேயாம்.

(௪௧) உ-வது—சூன்யவாதிகள், இரச்சுவினிடத்துச்சர்ப்பம் அத்தியந்தம் அசத்தாம்; அப்படியே அந்நியதேசத்திலும் அத்தியந்தம் அசத்தாம்; இப்படி அத்தியந்தம் அசத்தாகிய சர்ப்பம்இரச்சுவினிடத்துத்தோன்றுகின்றதென்பர்.

(௪௪) க-வது—க்ஷணிக விஞ்ஞானவாதிகள், பழுதையினிடத்தும், அப்படியே அந்நியதேசத்தும் புத்திக்குப்புறம்பே ஓரிடத்தும் சர்ப்பமானது இல்லை: சகலபதார்த்தங்களும் புத்தியினும் வேறாகஇல்லை. சகலபதார்த்தங்களின் ஆகாரத்தையும் புத்தியே தரிக்கின்றது; அந்தப்புத்தியும் க்ஷணிக விஞ்ஞானரூபம். க்ஷணத்தில் நாசமும், க்ஷணத்தில் உற்பத்தியும் அடையாகின்ற விஞ்ஞானமே சர்ப்பரூபமாகத் தோன்றுகின்றதென்பர்.

(௪௫) ச-வது — நியாயவைசேடிகர், புற்றுமுதலிய ஸ்தானங்களில் யதார்த்தமாகிய சர்ப்பமுளது; அது நேத்திரத்தினாற் காணப்பட்டிருக்கின்றது. நேத்திரத்திலுள்ள தோடபலத்தால் எதிரே சமீபத்தில் இரச்சுதேசத்திற்றோன்றுகின்ற

து. யதார்த்தசர்ப்பத்திற்கும், நேத்திரத்திற்கும மத்தியில் பிரதியாதிய அந்தராயங்கள்* இருப்பினும் தோடசகித நேத்திரத்தால் அதுகாணப்படுகின்றதென்பார்.

டை—சிந்தாமணிகாரர், தோடசகிதநேத்திரத்தினுல் புற்றினிடத்துள்ள சர்ப்பஞானம்உண்டாமாயின், மத்தியிலுள்ள ஏனையபதார்த்தஞானங்களும் உண்டாதல்வேண்டும்; ஆதலால், பிரதியாதிஅந்தராயசகித வத்துவின்ஞானம் நேத்திரத்தால் உண்டாகாது. பின்னையோ? தோடசகிதநேத்திரத்தினுல் இரச்சுவானது சுசுரூபமாகத்தோனறாமல், சர்ப்பரூபமாகத்தோன்றுகின்றது; இப்படி ஒன்றுமற்றொன்றாகத்தோன்றுகிறபதே அந்நியதாக்கியாதியென்பர்.

(௪௧) ரு-வது—அக்கியாதிவாதியா, அசத்தானது தோன்றுமாயின வந்தியாபுத்திர, சசசிருங்கங்களுந் தோன்றவேண்டிட; அங்ஙனந்தோன்றாமையின், அசத்கியாதி அசங்கதம். க்ஷணிகவிஞ்ஞானத்தின் ஆகாரமே சர்ப்பாதிகளாமாயின, க்ஷணிகமாத்திரத்தால் அதிககாலத தோற்றரவுகூடாது; ஆதலால், ஆத்மக்கியாதியும அசங்கதம. அந்நியதாக்கியாதியின் பிரதமரீதி சிந்தாமணிமதத்தால் தூஷிக்கப்பட்டதுபோலவே சிந்தாமணிமதரீதியினுற்கூறும் அந்நியதாக்கியாதிமதமும்அசங்கதமாம். எதனுலெனின்? ஞேயவதுசாரமாகவே ஞானமுண்டாகின்றது: ஞேயம் இரச்சு, அதில் சர்ப்பஞானங்கூறுதல் அத்தியந்தவிருத்தமாமாதலின் எனமறுத்து, எங்கே இரச்சுவினகட் சர்ப்பப்பிரம (ஞா.பி)முண்டாமோ! அங்கே இரச்சுவினுடனேநேத்திரத்திற்குத்தன்விருத்திவழியாகச்சம்பநத முண்டாய் அவவிரச்சுவினிடத்து இதுவென்னும்ரூபமாகச்சாமான்ய ஞானமும, சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியும் உண்டாகின்றன; அவவிரணடில இதுவென்னுங்கூறு இரச்சுவின் சாமான்யப்பிரத்தியட்சஞானம், சர்ப்பமென்பது ஸ்மிருதிரூப ஞானமாதலான், இது சர்ப்பமென்புழி, இரண்டுஞானமுண்டாட, அப்படியுண்டாதற்குப் பிரமாதாவின்கட் பயதோடமும, பிரமாணத்தின்கட் டிமிரதோடமுமே காரணமாம். அவ

* அந்தராயம = மறைப்புக்குக்காரணம்.

ற்றினவலியால புருடனுக்கு இதுவென்பது இரச்சுவின் சாமானியப்பிரத்தியட்சஞானமென்றும், சர்ப்பமென்பது பூருவங்கண்டசர்ப்பத்தின ஸ்மிருதிஞானமென்றும் விவேகம உண்டாகவில்லை; இவவிருவகை ஞானத்தின அவிவேகமே பிர(ஜு*)மமென்பர்.

சத்கியாதியும, அக்கியாதிவாதியால் மறுக்கப்பட்டஅசத்கியாதி, ஆத்மக்கியாதி, அநிர்வசநீயக்கியாதிகளும் ஆகிய நான்குமதங்களும யுத்திகீனமாவதால எப்படி அசங்கதமென்று தள்ளப்பட்டனவோ! அப்படியே அக்கியாதிமதமும அசங்கதமாம்.

(௪எ) எதனாலெனின? இது சர்ப்பமென்னும்ஞானத்தில் முன்னே, இதுவெனனுங்கூறு இரச்சுவின்சாமானியப்பிரத்தியட்சஞானமாம. சர்ப்பமென்னுங்கூறு பூர்வங்கண்டசர்ப்பத்தின ஸ்மரணஞானமாம் என்பது அக்கியாதிவாதிகள மதம், அங்கே பூர்வங்கண்டசர்ப்பத்தின்ஸ்மரணமே தோப்பி எதிரோ இரச்சுதேசத்தில் சர்ப்பஞானம தோப்பாவிடில எதிரேகிடக்கும் இரச்சுவில்நின்றும் புருடனுக்குப்பயமுண்டாகித திரும்பிஓடவேண்டுவதில்லை எதிரேகண்ட இரச்சுதேசத்திலேயே சர்ப்பஞானம உண்டாகின்றதாதலால அது பூருவங்கண்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியல்ல; அன்றியும, இரச்சுவின விசேடரூபயதார்த்தஞானம் உண்டானதன்பினனா எனக்கு இரச்சுவினிடத்துச்சர்ப்பஞானம மித்தையாக உண்டாயிற்றென்னும பாத*மானது உண்டாகின்றது; இப்பாதத்தினாலும இரச்சுவினிடத்துச் சர்ப்பஞானம உண்டாகின்றதேயல்லாமற் பூருவங்கண்ட சர்ப்பத்தின ஸ்மிருதியுண்டாகவில்லை. இது சர்ப்பமென்பது, ஞானமொன்றே தோன்றுகின்றது: இரண்டில்லை. ஏககாலத்தில அந்தக்கரணத்தினின்று ஸ்மிருதிரூபமும், பிரத்தியட்சரூபமும ஆகிய இரண்டுஞானமுளவாகா; ஆதலால அக்கியாதிமதமும் அத்தியந்தமசங்கதமாம் என்க.

---

*பாதம = மித்தையென்னும நிச்சயம். (பாத:) எனுமவடமொழி தற்பவமாய், பாதம் எனவரும். ஏனையவிடங்களிலும் இதுவேபொருள்.

இம்மதங்களின் பிரதிபாதனமும், கண்டனமும் விவரணம், ஸ்வாராஜ்ய சித்தியாதிய கிரந்தங்களிலும், விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்துங் காண்க.

(௫-௮) இனிச்சித்தாந்தமாகிய அநிர்வசனீயக்கியாதியின் கொள்கைகூறுதும்.

அந்தக்கரணத்தினவிருத்தி நேத்திராதிஇந்திரியவாயிலாகப்புறம்போந்துவிடயசமானகாரத்தையடையும்போது அதனால்விடயத்தின ஆவரணம் பங்கமாம்; ஆகவே, அவ்விடயத்தோன்றுகிற்கும். அங்கே பிரகாசசகாயமும் வேண்டும்; இன்றேற்பதார்த்தங்கடோற்றுவா. ஆதலால் எங்கேஇரச்சுவில்சாப்பப்பிரமமுண்டு அங்கே முற்கூறியவாறு அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நேத்திரேந்திரியவாயிலாகப்புறம்போந்து இரசுவோடுசம்பந்தமாயினும், திமிராதிதோடப் பிரதிபந்தமிருக்கில விருத்தியினசொரூபம இரச்சுவின் சமானகாரமாகாது; அஃதங்ஙனமாகாதபோது இரச்சுவினஆவரணமபங்கமாகாது. இவ்வாறு ஆவரணபங்கஞ்செய்யாத விருத்திசம்பந்தமுளதேனும், எப்போது இரசுவின ஆவரணம பங்கமாகவில்லையோ! அப்போது இரச்சுச்சேதனத்துள்ள அவித்தையினிடத்து க்ஷோபமுண்டாய்அவ்வவித்தை சர்ப்பாகார பரிணாமத்தையடையும். [க்ஷோபம=காரியாபிமுகாவஸ்தை.]

அவ்வவித்தையின்காரியமாகிய சர்ப்பம் சத்தெனின்? இரச்சுஞானத்தாற்பாதமாகாது; பாதமாகலின் சத்தன்று. அசத்தெனின? வந்தியாபுத்திரன்போலத் தோற்றரவாகாது; ஆகலின அசத்துமன்று மற்றெத்தன்மையதோவெனின? சதசத்விலட்சணஅநிர்வசனீயத்தன்மையதாம்.

இங்ஙனம, சாப்பமானது அவித்தையினபரிணாமமாவதுபோல அதன ஞானரூப விருத்தியும அவித்தையின் பரிணாமமே அந்தக்கரணத்தின பரிணாமமன்றும். என்னை? இரச்சுஞானத்தால சாப்பம பாதமாகின்றதுபோல அதன்ஞானமும பாதமாகின்றது. அந்தக்கரணத்தின்பரிணாமமாயின் அதுபாதமாகாது. ஆதலாலசாப்பஞானமும் சாப்பம்போல அவித்தையின காரியமாயச சதசத்விலட்சண அநிர்வசனீயத்தன்மையதேயாம.

இங்ஙனம் சாப்பமும், அதன்ஞானமும் அவித்தையின்பரிணாமேயாயினும், இரச்சுவுபகிதசேதனத்துள்ள தமோகுணப்பிரதானவவித்தைக்கூற்றின்பரிணாமம் சாப்பமும், சாட்சிசேதனத்துள்ளவவித்தையின் சத்துவகுணப்பரிணாமம் விருத்திஞானமுமாம்.

எச்சமயத்தில் இரச்சுசேதனத்துள்ளவவித்தை சாப்பாகாரபரிணாமமாமோ! அச்சமயத்திலேயே சாட்சியாசிரிதமானவவித்தை ஞானாகாரபரிணாமமாம். என்னை? இரச்சுசேதனவாசிரிதமானவவித்தையிடத்து யாதொருக்ஷோபநிமித்தமுளதோ! அந்நிமித்தத்தினாலேயே சாட்சியாசிரிதவவித்தைக்கூற்றினிடத்தும் க்ஷோபமுளதாதலினென்க.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் சாப்பத்திற்கும், அதன்ஞானத்திற்கும் அவித்தை உபாதானகாரணமும், இரச்சுவின் அப்பிரத்தியக்ஷத்தால் இரச்சுவவச்சின்னசேதனவாசிரிதமான அவித்தையின்கண்ணுளதாகும்க்ஷோபம், நிமித்தகாரணமுமாம்.

இவ்வாறு பிரம(ஹ்ரு8)ஸ்தலத்தில் சாப்பாதி விடயங்களும், அவற்றின்ஞானங்களும் கூடவேண்டாய் இரச்சுவாதி அதிட்டானஞானத்தால் கூடவே இல்லையாம்.

இவ்வாற்றால், சாப்பமுதலிய பிரம(ஹ்ரு8)த்தில் புறவவித்தைக்கூறு சாப்பமுதலியவிடயங்களுக்கும், சாட்சியாசிரிதமான அகவவித்தைக்கூறு அவ்விடயஞானரூபவிருத்திகட்கும் உபாதானகாரணமென்னப்படும். சொப்பனத்தினிடத்துச் சாட்சியாசிரிதமானவவித்தையின் தமோகுணக்கூறு விடயரூபபரிணாமத்தையும், சத்துவகுணக்கூறு ஞானரூபபரிணாமத்தையும் அடைகின்றமையின், சொப்பனத்தில் அகவவித்தையே விடயத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் உபாதானகாரணமாம்; இவ்வாற்றால், வாகியமான இரச்சுசாப்பாதிகளும், ஆந்தரமான சொப்பனபதார்த்தங்களும் சாட்சிபாசியமென்றுசொல்லப்படும். அவித்தியாவிருத்தியின்வாயிலாக யாதொன்றைச்சாட்சியானது பிரகாசிப்பிக்குமோ! அது சாட்சிபாசியமாம். இரச்சுவாதிகளில் அநிர்வசனீயமான சாப்பாதிகளும், அவைகளின் ஞானங்களும் பிரம(ஹ்ரு8)மென்றும், அத்தியாசமென்றுஞ்சொல்லப்படும். அந்தப்பிர(ஹ்ரு8)மம் அவித்தையின் பரிணாமமும், சேதனத்தின் விவர்த்தமுமாம்.

(௫௯) உபாதானகாரணத்திற்குச் சமானசுபாவமுடையதாயும், அந்நியதாசொரூபமாயுமுள்ளது பரிணாமம். அதிஷ்டானத்திலும் விபரீதசுபாவமுடையதாயும், அந்நியதாசொரூபமாயுமுள்ளது விவர்த்தம். உபாதானகாரணமான அவித்தையெப்படி அநிர்வசனீயமோ! அப்படியே இரச்சுசர்ப்பமும், அதன்ஞானமும் அநிர்வசனீயமாவதால், அவித்தைக்குச் சமானசுபாவமுடையன. அந்நியதாசொரூபமென்பது அவித்தையினும் வேறுபிரகாரமான ஆகாரம்; அப்படியே இரச்சுவவச்சின்னவதிஷ்டானசேதனம் சத்ரூபம் சர்ப்பமும் அதன்ஞானமும் சத்தினும் விலட்சணமாவதால் விபரீதசுபாவமுடையனவாம் அந்நியதாசொரூபமென்பது சேதனத்தினும் வேறுபிரகாரமான ஆகாரம்.

(௬௦) மித்தியாசர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானம் இரச்சுவுபஹிதசேதனமாம் இரச்சுவல்ல. என்னை? சர்ப்பத்தைப்போல இரச்சுவும் கற்பிதம்; கற்பிதவத்து அந்நியகற்பிதத்திற்கு அதிஷ்டானமாதல்கூடாது. ஆதலால், இரச்சுவுபஹிதசேதனமே அதிஷ்டானமாம் இரச்சுவல்ல.

இரச்சுவிசிட்டத்தை அதிஷ்டானமென்றுசொல்வோமாயின், இரச்சுவும், சேதனமுமாகியஇரண்டுமே அதிஷ்டானமாம்; ஆகவே, இரச்சுபாகத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை பாதிக்கப்பட்டிருத்தலின், இரச்சுவுபஹிதசேதனமே அதிஷ்டானமாம் இரச்சுவிசிட்டசேதனம் அதிஷ்டானமன்று.

அப்படியே சர்ப்பஞானத்திற்குச் சாட்சிசேதனம் அதிஷ்டானமாம்; இவ்வாற்றால், பிரம(௵8)ஸ்தலத்தில், விடயத்திற்கும் அதன்ஞானத்திற்கும் உபாதிபேதத்தால் அதிஷ்டானம்பின்னமாம்: ஒன்று, விசேடரூபமாக இரச்சுவினது அப்பிரதீதி அவித்தையில் சேர்க்கையாக இரண்டினுடற்பத்தியிலும் சித்தமாவதுபோல இரச்சுஞானமும் இரண்டனிவிர்த்தியிலும் சித்தமாம்.

(௬௧) சங்கை—மித்தியாவஸ்துவிற்கு யாது? அதிஷ்டானமோ! அவ்வதிஷ்டானஞானத்தினால மித்தியாவஸ்து நிவிர்த்தியாமென்பது அத்வைதவாதத்தின் சித்தாந்தம்; இங்கே ம

தநியாசாப்பதநிற்கு அதிஷ்டானம் இரச்சுவனறும் இரச்சுவுபகித சேதனமாம் என்றுகூறினமையின், இரச்சுஞானத்தால சாப்பநிவிர்த்திகூடுமாறெங்ஙனேயெனின்?

(௬௨) உத்தரம்—இரச்சுவாதிஜடபதார்த்தங்களின்ஞானம அந்தக்கரணத்தின விருத்திரூபமாகஉண்டாகுமேல அங்கே ஆவரணபங்கம் விருத்தியின் பிரயோசனமாம். அவ்வாவரணம அஞ்ஞானத்தினது சத்தியாகலான, ஆவரணம் ஜடத்தின்ஆசிரிதமன்று: ஜடத்திற்கு அதிஷ்டானசேதனத்தின ஆசிரிதமாம. ஆகலான, இரச்சுவின சமானாகாரமான அந்தக்கரணத்தினவிருத்தியினால் இரச்சுவவச்சின்னசேதனத்தின ஆவரணமேபங்கமாம. விருத்தியினகணுள்ளசிதாபாசனால் இரச்சுமாத்திரம் பிரகாசிக்கும். சேதனபாகம் சுயமபிரகாசமாவதால் அதன்கண் ஆபாசனுக்கு உபயோகமில்லை; இவ்வாற்றால், சிதாபாசனோடுகூடின அந்தக்கரணவிருத்திரூபமாகியஞானத்திலுள்ள விருத்திபாகத்திற்கு ஆவரணபங்கரூபபயன் சேதனத்திலும, சிதாபாசபாகத்திற்குப் பிரகாசரூபபயன் இரச்சுவிலுமஉள்ளன. ஆதலால், சாபாசவிருத்திஞானத்திற்குக் கேவலம சடமாகியஇரசசு விடயமன்று. பின்னையோவெனின? அதிஷ்டானசேதனத்தோடுகூட இரச்சுவானது சாபாசவிருத்திக்குவிடயமாம்; இக்காரணத்தால், சித்தாந்தகிரந்தங்களில அந்தக்கரணத்தினினறுஞ்சரியாநிற்கும்விருத்திஞானங்கண்முழுதும பிரமத்தை விடயம்பண்ணுகினறனவெனறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறு இரச்சுஞானத்தால் நிராவரணமாய்ச் சர்ப்பத்திற்கதிஷ்டானமாகிய இரச்சுவினவச்சின்னசேதனமும், தனது பிரகாசத்தால விளங்குவதால் இரச்சுவின ஞானமே சர்ப்பத்தினதிஷ்டானஞானமாகவின் சர்ப்பநிவிர்த்திகூடும்.

(௬௩) சங்கை—இங்ஙனம், சர்ப்பநிவிர்த்தி இரச்சுஞானத்தாற்கூடுமேல், கூடுக. சாப்பஞானத்திற்கதிஷ்டானமாகிய சாட்சிசேதனம் அஞ்ஞாதமாயிருத்தலின், சர்ப்பஞானநிவிர்த்திகூடுமாறு எங்ஙனேயெனின்?

([illegible]) உத்தரம்—விடயத்தின் அஜ்ஞானமாக ஞானமுளதாகவின, விடயத்தினபாவத்தால்சாப்பஞானந்தானேநிவிர்த்தியாம் கற்பிதநிவிர்த்தி அதிஷ்டானஞானமின்றி உளதாகாதென்று ...டும் சங்கைக்கிற்கூறுதும்.

([illegible]) நிவிர்த்தி இருவகைத்தாம்; ஒன்று அத்தியந்தநிவிர்த்தி மற்றொன்று காரணத்தில லயரூபமானநிவிர்த்தி. சகலகற்பிதவஸ்துக்களின காரணமும் அதிஷ்டானவாசிரிதமான அஞ்ஞானம்; அவ்வஞ்ஞானத்தோடுகூடக்காரியங்களினிவிர்த்தி அதிஷ்டானஞானத்தினாலேயேயுளதாம். காரணத்தினகண லயரூபமான நிவிர்த்தி அதிஷ்டானஞானத்தினலன்றியும் சுழுத்தியிலும், பிரளயத்திலும் சாவபதார்த்தங்கட்குமுளவாம். அங்கே, சாவபதார்த்தங்களினதுலயத்தில போகப்பிரதமான காமங்களினபாவம நிமித்தமாகவிருப்பதுபோல, அதிஷ்டானஞானமின்றியே சாப்பஞானம் லயமாமிடத்துச் சாப்பஞானத்திற்குவிடயமான சர்ப்பத்தினபாவம் சாப்பஞானலயத்தில் நிமித்தமாகவுளது, இவ்வாறு சர்ப்பநிவிர்த்தி இரச்சுஞானத்தாலும், சாப்பஞானத்தினதுலயம் அதன்விடயமான சாப்பத்தினபாவத்தாலும் உளவாம.

([illegible]) அல்லது, சர்ப்பமும், அதனது ஞானமுமாகிய இரண்டனதுநிவிர்த்தியும் இரசசுஞானத்தாறனேயுளவாம. எனனை? எப்போது இரச்சுவின பிரத்தியட்சஞானமுளதாமோ! அப்போது அகத்தக்கரணத்தினவிருத்தி நேத்திரவாயிலாகப்புறம்போந்து இரச்சுதேசத்தையடைந்து இரசசுவிற்குசசமானமாகிய ஆகாரமாமாதலால, இரச்சுவின் பிரத்தியட்சசமயத்தில் விருத்தியுபகிதசேதனமும, இரச்சுவுபகிதசேதனமும் பேதமின்றி ஏகமாம்; இதற்கேதுகூறுதும. சேதனத்திற்கு உபாதிபேதத்தாலன்றிச்சொரூபத்தால் யாண்டும்பேதமில்லை. விருத்தியுபகிதசேதனம, இரசசுவுபகிதசேதனங்களின் பேதகவுபாதி விருத்தியும, இரசசுவுமாம்; அவவிருத்தியும் இரச்சுவும வெவவேறுதேசத்தி

ருக்கில் அப்போது உபஹிதியுடைய சேதனங்கட்குப் பேதமு
ண்டு. இரண்டுபோதியும் ஓரிடத்திருக்கில் அப்போது உப
ஹிதசேதனங்கட்குப் பேதமின்று. இவ்வர்த்தத்தை வேதா
ந்த பரிபாஷாதிக்கிரந்தங்களிற் கூறியிருக்கின்றது. இவ்வா
றால், இரச்சுவின் பிரத்தியட்சஞானசமயத்தில் இரச்சு
வுபஹிதசேதனமும், விருத்தியுபஹிதசேதனமும் ஏகமாய்
அந்தக்கரணத்திலும், அதன்விருத்தியிலும் உள்ள அவை
களின் பிரகாசகமான சேதனமாத்திரம் சாட்சியெனப்படு
தலின், இரச்சுஞானசமயத்தில் இரச்சுவுபஹித சேதனத்
தோடு அபின்னமான சாட்சியும், அவ்விரச்சுஞானத்தி
ருடனே பாகமாவதால் கற்பிதசர்ப்பஞான நிவிர்த்திகூடு

(௨௭) அன்றியும், சாட்சியானது தான் அஞ்ஞாதமாயின் இப்ப
டிஞானம் அச்சாட்சியின்றிப் பொருந்தாது. ஆதலால், சா
வதிரிபுடிகளின் ஞானத்திலும் சாட்சிஞானம் அவசியமாரு
க்கின்றது; அச்சாட்சிஞானத்தால் சர்ப்பஞானநிவிர்த்தி
கூடும். சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டா
னம் வெவ்வேறாகக் கூறினமையின், இவ்வளவு சங்கைக
சமாதானங்களுண்டாயின.

(௨௮) இனி சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டா
னம் ஒன்றேயெனினும்படச் சங்கூறுதும். வாக்கியமான ஓர
சசுசேதனத்தைச் சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்கும்
அதிஷ்டானமெனல்கூடாது. ஏதனாலெனில்? எத்து
ணை ஞானமுளவாகாநின்றனவோ! அத்துணையும், பிரமா
தா அல்லது சாட்சியினாசிரிதமாம், வாக்கியமான இரச்சு
சேதனவாசிரிதமாக ஞானங்கூடாது; அப்படிச் சர்ப்பத்தி
றகும், ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டானமாக அந்தக்கரணவுப
ஹிதசாட்சிசேதனத்தையொப்பினால் சரீரத்தினுள்ளே அ
ந்தக்கரணதேசத்தில் சர்ப்பந்தோன்றவேண்டும். இரச்சு
தேசத்திற் சர்ப்பந் தோன்றவேண்டுவதில்லை. அகத்தே
உதியாநின்ற சர்ப்பத்தின்றோற்றம் புறத்தே மாயையின் வ
லியாலுளதாமெனவொப்பினால் ஆத்மக்கியாதிமதம் சித்தி
யாம்.* ஆகலின், இரச்சுவுபஹிதசேதனம் ஞானத்திற்கதி

ஷ்டானமாதலும், அந்தக்கரணவுபஹிதசேதனம் சர்ப்பத்திற்கதிஷ்டானமாதலுங்கூடாது.

இவ்வாற்றால், சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டானமொன்றெனல்பொருந்தாதேனும், நேத்திரேந்திரியவாயிலாகப்புறம்போந்து இரச்சுவினைச்சம்பந்தமடைந்த இதுவெனுமாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுபஹிதசேதனத்தினை ஆசிரிதமாயுள்ள அவித்தையின் தமோகுணக்கூறு சர்ப்பாகாரபரிணாமமும், சத்துவகுணக்கூறு ஞானாகாரபரிணாமமுமாம். ஆதலால் விருத்தியுபஹிதசேதனவாசிதமான அவித்தையை சர்ப்பத்திற்கும் அதன் ஞானத்திற்கும் உபாதானகாரணமாம். விருத்தியுபஹிதசேதனம் அதிஷ்டானமாம். விருத்தி இரச்சுத்தேசத்திற்புறம்பே நேத்திரவாயிலாகப்போந்திருத்தலால் விருத்தியுபஹிதசேதனமும் புறம்பே உளது. இக்காரணத்தால், சர்ப்பத்திற்காசிரயமாதல்கூடும். அந்தக்கரணத்தினது சொரூபம் எவ்வளவுளதோ! சாட்சியினது சொரூபமும் அவ்வளவேயுளது. சரீரத்தினகத்தேயுள்ள அந்தக்கரணமே விருத்திரூபபரிணாமமடைதலின், விருத்தியுபஹிதசேதனம் சாட்சியாம்; ஆகவே, அது ஞானத்திற்காசிரயமாதலுங்கூடும்.

எப்போது இரச்சுவினது சாட்சாத்காரமாமோ! அப்போது இரச்சுசேதனம், விருத்திசேதனம் எனும் இரண்டும் ஏகமாம். ஆதலால் இரச்சுவின்ஞானத்தால் சர்ப்பநிவிர்த்தியும் அதன் ஞானநிவிர்த்தியுங்கூடும்.

ஓரிரச்சுவில் பத்துப்புருடர்க்குச் சர்ப்பம், தண்டமுதலிய பத்துப்பதார்த்தங்கள் வெவ்வேறாகத்தோன்றுக; அல்லது சகலர்க்கும் சர்ப்பம் ஒன்றேதோன்றுக; அங்கே எவனுக்குஇரச்சுவினசாட்சாத்காரமாமோ! அவனுக்கு அவனதுவிருத்திசேதனத்திற்கற்பிதமாகிய அத்தியாசம் நிவிர்த்தியாகிறது மற்றவனுக்கு இல்லை. ஆதலால், விருத்திசேதனமே கற்பிதத்திற்கு அதிஷ்டானம். இரச்சுமுதலிய விடயவுபஹிதசேதனம்அல்ல. இரச்சுவுபஹிதசேதனத்தைச் சர்ப்ப தண்டாதிகட்கு அதிஷ்டானமாக ஒப்பினால் பத்துப்புருடர்கட்குத் தோன்றுகிற்கும் பத்துப்பதார்த்தங்களும் ஒவ்வொருவனுக்குந்தோன்றவேண்டும். நமதுகொள்கையால், எவனுடையவிருத்திசேதனத்தில

எப்படியார்த்தங்கற்பிதமோ! அஃதவனுக்கே தோன்றும்; அந்நியனுக் குஇல்லை. இவ்வாற்றால், வாஙியசர்ப்பாதிகட்கும், அவைகளின ஞா னஙகடகும விருததிஉபகிதசாட்சியே அதிஷ்டானம் சொப்பன பதாாததஙகட்கும், அவைகளின்ஞானங்கட்கும் அந்தக்கரணவுபகிதசாடசியே அதிஷ்டானம்.

இவவாறு சதசத்தினவிலட்சணமான அநிர்வசனீயவவிததையி னபரிணுமமாகிய அநிாவசனீயசாப்பாதிகள் அநிர்வசனீயக்கியாதி எ னபபடும.

(ரு௯) சங்கை—சதசததின் விலட்சணம் அநிர்வசனீயமென்னப கூடாது. யாதினுலெனின? யாது சத்திற்குவிலட்சண மோ! அஃதசததாம; ஆகவே, சததிற்குவிலடசணமும் அசததலலவெனறுசொல்லுதல் அசங்கதமாமாகலின எ னின?

உததரம—சொரூபரகிதத்தைச் சதவிலட்சணமென்றும, வித்தி யமான*சொரூபத்தை அசத்விலட்சணமென்றுஞ்சொல்லில் ஓாபதா ாததததிலே சொரூபராகிததியம, சொரூபசாகித்தியம எனனும இர ணடுமபொருந்தாது; ஆகலின, சதசத்விலட்சணத்திற்குப்பொருள அஙஙனமன்று.

(சாo) மற்றெங்ஙனமெனின்? காலத்திரயத்திலும் யாதொன்றிற கு நாசமிலலையோ! அது சத்து; யாதொன்றுபாதமாமோ! அது சத்விலட்சணம். சசிருங்கம்வந்தியாபுத்திரன்போ லச்சொரூபமில்லது அசத்து; அதனின்விலட்சணம் சொ ரூபமுடையதாம்; இவ்வாற்றால், பாதயோக்கியசொரூபமு டையது சதசதவிலட்சணசத்தத்திற்குப்பொருளாம்; சத விலட்சணசத்தத்திற்குப்பாதயோக்கியமென்றபொருள்; சொரூபமுடையதுஎன்னும் இவவளவுசத்தததிற்கு அசத விலட்சணமென்றபொருள்; ஆகலின், சதசதவிலட்சண ம் அநிர்வசனீயமெனனல் அசங்கதமாகாமைகாண்க.

---

* வித்தியமானம—இருப்பது.

இவ்வாற்றால், எங்கேபிரம(ஸ்ரீ)ஞானமுண்டு! அங்கே அநிர்வசனீயபதார்த்தங்கண்முழுதும் உற்பத்தியாகின்றன. அந்நியசாஸ்திரங்களில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி ஒப்பவில்லை. சத்தியாதிவாதி ருருவர் ஒப்பினார்; அவர்மதத்திலும் அநிர்வசனீயக்கியாதிவிலட்சணமாம.

(௯௧) இனி அத்தியாசவிலக்கணம.

தனதபாவாதிகரண*த்திற்றனதவபாசம் அத்தியாசமாம. பாரமார்த்திகமாகவும, வியாவகாரிகமாகவும் இரஜதாபாவத்தின அதிகரணமான சுத்தியில இரஜதமும், அதன ஞானமும அநிர்வசனீயமாகத் தோன்றுகின்றமையின், இவ்வத்தியாசவிலக்கணம பொருந்துமாறு காணக.

அலலது, அதிஷ்டானத்திலும் விஷமசத்தையுடையதினவபாசம் அத்தியாசமாம்: அந்நியசாஸ்திரகாரர்ஒப்பியிருக்கும் அத்தியாசவிலக்கணமனைத்திலும், பாஷியகாரர் அருளிச்செய்திருக்கும் இவவத்தியாசவிலக்கணம் அசாதாரணமாம்.

வியாகரணரீதியால், அத்தியாசவவபாசபதங்கட்கு விடயமும, ஞானமும் வாச்சியமாம். ஆகலின், அர்த்தாத்தியாச, ஞானாத்தியாசபேதத்தால் அத்தியாசம்இருவகைத்து; அவற்றுள், அர்த்தாத்தியாசம் அநேகப்பிரகாரமாம். ஓரிடத்தில், கேவலம் சம்பந்தமாத்திரம அத்தியாசமாம். ஓரிடத்தில் சம்பந்தவிசிஷ்ட சம்பந்திஅத்தியாசமாம. ஓரிடத்தில் கேவலம் தருமம்அத்தியாசமாம. ஓரிடத்தில தருமவிசிஷ்டதருமிஅத்தியாசமாம. ஓரிடத்தில் அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம். ஓரிடத்தில் அந்நியதராத்தியாசமாம. இவவந்நியதராத்தியாசமும் இருவகைத்து. ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம மற்றொன்று அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமாம்; முறையே இவற்றைச்சொரூபாத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசமெனப. யாதொரு பதார்த்தத்தின்சொரூபம அநிர்வசனீயமாகத்தோன்றுமோ! அதைச்சொரூபாத்தியாசமெனபர்; அது இப்பியில்வெள்ளிபோல, இவவாறு, ஆத்மாவில் அகங்காரமுதலியஅநாத்மாக்கள் சொரூபாத்தியாசமாம்.

---

* அதிகரணம்=இடம்.

யாதொருபதார்த்தத்தினசொரூபம் வியாவகாரிகமாகத்தான பார மார்த்திகமாகத்தானமுனபேயிருக்க அதனது சம்பந்தம பிறிதொன றனிடத்து அநிர்வசனீயமாகததோனறுமோ! அது சமசாக்காத்தியா சமெனபா, அஃதெங்வானறெனின்? முகத்துக்கும, கண்ணாடிக்கு ம யாதொருசமபந்தமுமின்றிய இரணடும வியாவகாரிகமாகவிருக்கக் கண்ணாடியில முகத்தினசமபநதநதோறறுகின்றதால் அதில அநிர்வசனீயமாக முகத்தினசமபநதமுணடாயிருப்பதும

அப்படியே சிவப்புநிறமுடையது புடவையென்னுந்தோற்றமி ல, சிவப்புநிறமுடையபதார்த்தத்தின தாதாதமியசமபநதம புடவை யிலஉணடாயிருக்கின்றது. சிவப்புநிறமுடையது குசுமபாத்திரவிய மாகலின், சிவப்புநிறத்தின தாதாத்மியம குசும்பாத்திரவியத்திலு ணடு புடவையில்இல்லை. சிவப்புநிறமுடைய குசுமபாத்திரவியமு ம, புடவையும் வியாவகாரிகம குசுமபாத்திரவியத்திலுள்ள சிவப் புநிறத்தின் தாதாத்மியசமபந்தம அநிர்வசனீயமாகப்புடவையிலுண டாயிருப்பதும, அப்படியே சிவப்புப்படிகமென்னுந்தோற்றரவால் பு ஷ்பத்திலிருக்கும சிவப்புநிறத்தினதாதாத்மியசம்பந்தம் அஃதில்லாத ஸ்படிகத்தில அநிர்வசனீயமாகவுண்டாயிருப்பதுங்காண்க.

இவ்வாறு, அநேகவிடங்களில சம்பந்திகள்வியாவகாரிகமாகவி ருக்க அவ்வகளின்சம்பந்தங்களும, சம்பந்தஞானங்களும அநிர்வச னீயமாகவுண்டாகின்றன

ஆதமத்தனமை சேதனத்தின்கண்உண்டு; அது அகங்காரத்திற் றோனறுகின்றதால ஆதமசேனத்தின்தாதாத்மியசம்பந்தம் அநிர்வச னீயமாகவகங்காரத்திலுண்டாயிருக்கின்றது; ஆதலால், சேதனங் கறபிதமனறு மறறியாதுகறபிதமெனின? அகங்காரத்தில சேதன த்தினதாதாத்மியசமபநதங்கற்பிதமாம்.

இவ்வாறு, எங்கேபாரமார்த்திகபதார்த்தமிலலாதிருந்து தோற் றரவாமோ! அங்கேவியாவகாரிகபதார்த்தத்தில பாரமார்த்திகபதார் த்தத்தின் சம்பநதமும, சமபநதஞானமும் அநிர்வசனீயமாகவேயுண டாகினறன. வியாவகாரிகபதார்த்தம்இல்லாதிருநது எங்கேதோற்ற ரவாமோ! அங்கே சமபநதியும, சமபந்தியின்ஞானமும அநிர்வசனீ யமாக வேறேயுண்டாகின்றன.

ரோபிதத்தில் சம்பந்தமாத்திரமும் சம்பந்தமாத்திரத்தின் ஞானமும் அநிர்வசனீயமாகவுண்டாகின்றன. சகலவதிஷ்டானங்களிலும் அத்தியாசத்தின் விஷயத்தை அநிர்வசனீயத்தையே. எங்கே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசமுண்டாமோ! அங்கேயும், அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மாவியாவகாரிகம். ஆத்மா அத்தியஸ்தமன்று. ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம், ஆகலின், அநிர்வசனீயமாம். யாதொன்றனிடத்து ஆதாரத்தன்மைதோன்றுமோ! அஃததிஷ்டானமெனப்படும். அவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாயேனும் ஆகுக. அல்லது, ஆரோபிதமாயேனும் ஆகுக. பரமார்த்தமாக ஆதாரமிருக்கில் அஃததிஷ்டானமாம் எனும் ஆக்கிரகம் இந்தப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. என்னை? ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசமுள்ளவழியோ! அப்படி அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமுண்டு. அநாத்மாவில் பரமார்த்தமாக ஆத்மாவின் ஆதாரத்தன்மை இல்லை. ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையேயுண்டு. ஆதலால், ஆதாரமாத்திரத்தை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமென்றனர்.

எங்கே அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமுண்டு! அங்கே அதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம், அது வியாவகாரிகசத்தையும் ஆத்மா பாரமார்த்திகசத்தையும் உடையனவாகலின், அதிஷ்டானத்தின் விஷயசத்தையுடையதின் அபாவம் அத்தியாசவிலக்கணமாதல்காண்க.

(௩௪) அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை கூறினதற்குத் தாற்பரியம் சுத்தப்பதார்த்தத்திலும் விசிட்டம் பின்னமாம் ஆகலின், அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசஞ்சொன்னோம். அங்கே சம்பந்தவிசிட்ட ஆத்மாவுக்கே அத்தியாசமாம்; சொரூபமாக ஆத்மாசத்தியமாகலின், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை சொரூபதிருஷ்டியாற்கூறினார். அத்தியஸ்தங்கற்பிதமாமாகலின், அநாத்ம சம்பந்தவிசிட்டம் கற்பிதமாயினும், சுத்தங்கற்பிதமாகாது. என்னை? சுத்தத்துக்கு விசிட்டம் பின்னமாகலின், விசிட்டத்தின் கற்பிதத்தன்மை சுத்தத்திலுண்டாகாது. கேவலம் ஞானசம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசஞ்சொல்லுதலினும் சம்பந்தவிசிட்டவான்மாவுக்கு அத்தியாசஞ்சொல்லுதலும், அத்தியஸ்தத்திற்குப்பரமார்த்தசத்தை சொல்லுதலுமே சி

ரேஷ்டமாம். எதனாலெனின்? கேவலம் சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசமென்று சொல்லில் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆரோபிதத்தினும் விஷமசத்தை கூடாது. சேதனசம்பந்தத்தின் அதிஷ்டானமாகிய அந்தக்கரணமும், கடாதியும் வியாவகாரிகம்; அவைகளில் சேதனத்தின்சம்பந்தமும் வியாவகாரிகம், பிராதிபாசிகமன்று. சேதனத்தின்சம்பந்தம் பிராதிபாசிகமாமேல், பிரமஞானத்தாலல்லாமல் பாதபாகவேண்டும்; பாதமாகாமையின், ஆன்மசம்பந்தமும், அதிஷ்டான அநாதமாக்களும் வியாவகாரிகசத்தையாம்; ஆகவே, விஷமசத்தையாகாமையின், அத்தியாசவிலக்கணங் கூடாது. ஆகையால், சம்பந்தவிசிட்டவான்மா அநாதமாவில் அத்தியாசமாம். விசேஷ்யபாகம் பாரமார்த்திகசத்தையாகலின், விசிட்டம் பரமார்த்தசத்தையும், அதிஷ்டானம் வியாவகாரிகசத்தையுமாய இரண்டும் விஷமசத்தையாகலின் அத்தியாசவிலக்கணங்கூடுமென்பது.

எங்கே பிரம (௯௪) ஞானமுண்டோ! அங்கே சகல அநிர்வசனீய பதார்த்தங்களும் உற்பத்தியாம்.

(௬௫.) ஓரிடத்தில் சம்பந்தியின் உற்பத்தி உண்டு; அது சுத்தியில்; இரஜதத்தின் உற்பத்தியாம். இரஜதத்தில், சுத்தியிலிருக்குந்தாதாத்மிய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தியாம். சுத்தியிலிருக்கும் தன் தாதாத்மியம் இரஜதத்தில் அந்நியதாதாத்மியமன்று, அப்படியே சுத்தியில் முன்னேயுள்ளதென்னுந் தன்மையாகிய தருமம் உண்டு; அதன் அநிர்வசனீய சம்பந்தம் இரஜதத்தில் உற்பத்தியாகாநிற்கும்; அதுவும் அந்நியதாதாத்மியமன்று.

இவ்வாற்றால், அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம்.

சம்பந்தாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம். சம்பந்தி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம். அநிர்வசனீயவத்துவின்றோற்றத்தை ஞானாத்தியாசமென்பர். ஞானத்தின் அநிர்வசனீய விஷயத்தை அர்த்தாத்தியாசமென்பர். ஆதலால், ஞானாத்தியாசம், அர்த்தாத்தியாசங்கட்கும் இது உதாரணமாம்.

எங்கே அந்நியோந்யாத்தியாசம் உண்டு! அங்கே இரண்டும் பரஸ்பரம்சொரூபமாகவத்தியாசமாகா. மற்றெப்படியெனின்? ஆரோபிதம் சொரூபமாக வத்தியாசமாம். சத்தியவஸ்துவின் தருமம், அல்லது சம்பந்தம் அத்தியாசமாம். சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஓரிடத்தில் தருமத்தின சம்பந்தம் அத்தியாசமாம்; அது சொல்லிய உதாரணத்தில் சத்தியிலிருக்கும் இதுவெனனுந்தன்மைரூபமான தருமத்தின் சம்பந்தம் இரஜதத்திலத்தியாசமாவதாம். சிவப்புப்புடவை என்புழி, குசும்பாவிலிருக்கும் சிவப்புநிறமாகிய தருமத்தின சம்பந்தவத்தியாசம் புடவையிலுண்டு. அந்தக்கரணத்திற்கு ஆன்மாவில் சொரூபமாகவத்தியாசமுண்டு. அந்தக்கரணத்தில் ஆன்மாவுக்குச்சொரூபமாகஅத்தியாசம் இல்லை; பின்னை எப்படியெனின; ஆன்மசம்பந்தம் அத்தியாசமாமாகலின், ஆன்மாவிற்குச் சம்சர்க்காத்தியாசம்உண்டு.

ஞானசொரூபம் ஆன்மாவாம்; அந்தக்கரணமன்று. ஞானத்தின சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்திற்றோன்றுகின்றது. ஆகலின் ஆன்மாவின்சம்பந்தாத்தியாசம் அந்தக்கரணத்திலுண்டு.

அப்படியே கடம் விளங்குகிறது, படம் விளங்குகிறது என்றிவ்வாறு ஸ்புரணசம்பந்தம் சர்வபதார்த்தங்களிலுந்தோன்றுகின்றதாகலின, சகலபதார்த்தங்களிலும ஆன்மசம்பந்தத்தினத்தியாசமுண்டு.

ஆன்மாவில் குருடுமுதலிய இந்திரியதருமந்தோன்றுகின்றதாகலின, குருடுமுதலியதருமங்களின் அத்தியாசம ஆன்மாவிலுண்டு. ஆன்மாவில் இந்திரியங்களின் தாதாத்மியவத்தியாசமில்லை, என்னை? நான்குருடனென்று தோற்றரவாகின்றதல்லாமல் நான் நேத்திரமெனனுந்தோற்றரவாதவில்லை. ஆதலால், நேத்திரதருமமாகிய குருடுத்தன்மையின் அத்தியாசம் ஆன்மாவிலுண்டு. நேத்திரத்தின் அத்தியாசம்இல்லை; இது தருமாத்தியாசத்திற்கு உதாரணம.

நேத்திரமுதலியசகலபிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும், ஆன்மாவிலுண்டெனினும், பிரமசேதனத்தில் சர்வபிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் உண்டல்லாமல் அவ்வபதார்த்தத்தில் சகலபிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமில்லை. ஓரோபதார்த்தத்தின் ஓர்தருமவிசிட்டத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதேயன்றி மற்றோர் தருமவிசிட்டத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. அவித்தைக்கு இப்படிப்பட்டவற்புத மகி

மை உண்டு. அஃதெங்ஙனம்? பிராமணத்தன்மை முதலிய தருமவிசிட்டமாகிய சரீரத்தின் தாதாத்மியவத்தியாசம் ஆன்மாவினுண்டாயிருக்கிறதல்லாமல் சரீரத்தன்மைவிசிட்டசரீரத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகவில்லை; இதனால், விவேகியும் நான் பிராமணன், நான் மநுடனென்று விவகரிக்கின்றனன்: நான் சரீரமென்று விவகரிக்கிலன். அவித்தைக்கு இப்படிப்பட்டவற்புதமகிமையிருத்தலால், ஆன்மாவில இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றிக் குருட்டுத்தன்மைமுதலிய தருமாத்தியாசம் பொருந்துகின்றது; இது தருமாத்தியாசத்திற்கு உதாரணம்.

யாது அந்நியாசிரிதமாகவிருக்குமோ! சுதந்தரமாகவிராதோ! அதைத்தருமமெனபர், ஆதலால, சம்பந்தமுந்தருமமே, அதன் அத்தியாசமும் தருமாத்தியாசமேயாம். சொல்லியவாறன்றுல, அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை§யுடையதின் அவபாசம்* அத்தியாசமெனவும், அல்லது தனது அபாவாதிகரணத்திற்றனதவபாசம் அத்தியாசமெனவும் அத்தியாசலக்கணம்இருவகைப்படுதல்காண்க.(உஎ)

(௬௪) [தாஷ்டாந்தத்தில் அத்தியாசலக்கணங்கூறுகின்றார்.]

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி [கும
ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்று யுணர்வொளி நிறைவாய நிற்
அப்பிர மத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாம்
செப்புகற பனையி னாலே செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்) இப்படிப் போல-மேற்சொல்லிய சர்ப்பமுதலியவை தமதபாவாதிகரணங்களான இரச்சுமுதலியவற்றில் அவபாசமாவன போல—நாம ரூபங்கள் இரண்டும் இன்றி-ஓர்நாமமும், ஓருருவமும தனக்கிலலாமல்—ஒப்பம் ஆய்-சமமாயும்—இரண்டு அற்று ஒன்று ஆய-துவிதமற்றேகமாயும்—உணர்வு ஒளி நிறைவு ஆய்-ஞானமாயும், ஸ்புரணமாயும், பூரணமாயும்—நிற்கும்-(தான் நின்றவண்ணமே) நிற்கின்ற—அப்பிரமத்தில்-தமதபாவாதிகரணமான பிரமத்தில்—ஐம்பூத விகாரம்‡ எல்லாம்- பஞ்சபூதமுதலியவிகாரங்களனைத்தும்—தோ

* அவபாசம்—தோற்றரவு.
§ விஷமசத்தை—சமமல்லாதசத்தை.
‡ விகாரம்—காரியம்.

றும்-அவபூரசமாம்—(ஆயின், இரச்சுவில் சர்ப்பாதநியாசத்திற்கு இரச்சுவவச்சின்னசேதனுசிரிதவவித்தை, அல்லது இரச்சுவின் இது வெனனும் ஆகாரமான அந்தக்கரண விருத்தியவச்சின்னசேதனவாசிரிதவவிதனை உபாதானகாரணமும், இரச்சுவின் விசேஷரூபஅப்பிரதிநிமித்தகாரணமுமாயிருப்பனபோல ஜகத்தத்தியாசதற்கு உபாதானநிமித்தம் யாவையோவெனின்?) செப்பு கற்பனையினலே-இனி கூறப்படும் கற்பனைகளாலே—செனித்த என்று-உண்டாயினவென்று—அறிந்து கொள்-நீ தெரிந்துகொள்வாய்.—எ-று.

"கற்பனைகள்" என்றது அவவியதம், சகரஞான முதலியவை இனிவருஞ்செய்யுட்களால் இவைவெளியாம். இவைகளைக்கற்பனையென்றது, "அவிச்சை விச்சைகடாமோதுமாத்திரமாமுலகுளாகுககதுள்ளன வணமையிலில்லை" எனனுங் கருதியாலெனக. அல்லது கற்பனைக்குக்காரணங்களை ஆகுபெயரால கற்பனையெனறுமொனிறும் ஆம்.

"நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்று யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும்" என்று இவ்வளவு விசேடணங்கூறினது சகதநின் அபாவாதிகரணம பிரமமென விளங்குதற் பொருட்டாமெனக.

அங்ஙனமாயின், அதற்கு "நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, ஒப்பமாய்" எனும இத்துணை விசேடணமே போதுமாகலான், ஏனையவிசேடணங்கள எற்றிற்குக்கூறினதோவெனின்? சாங்கியமதததில் பிரகிருதிக்கு முக்குணமும் சமமாகும்போது பிரதானமென்றும, அவ்வியாகிருதமென்றும், அதுவே சகத்காரணமென்றுங்கூறியிருப்பதால அதில் அதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டு "நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, ஒப்பமாய்" என்றெழியாது, "இரண்டற்றொன்றாய்" எனவும், ஆகாசம் இரண்டற்றொன்றாயிருத்தலினுனும் நியாயமதத்தில் அதனை "நித்தியம்" என்றெப்பியிருத்தலினுனும், அதில் அதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டு, "உணர்வொளி நிறைவாய்" எனவுங்கூறினரெனக.

ஞானம் அந்தக்கரணத்தின்கண்ணும், ஸ்புரணம கூடாதிக்கணணும் நிகழாநிற்கும்; இதனை, கூஉ-வது பிரசங்கத்திற்காண்க.

பிரமம் பாரமார்த்திகசத்தையுடையதாகலாலும், ஆகாசாதிகள் வியாவகாரிகசத்தையுடையனவாகலாலும் அதிஷ்டானத்திலும் விஷமசத்தையுடையதனவபாசம்-அத்தியாசமென்னும் இலக்கணமும் பொருந்துமாறறிக. (உரு)

[முன்தொகுத்துக்கூறியதை வகுத்துக் கூறுகின்றார்.]

அதுதானெப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சீவ ரெல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியத்தந் தன்
இதுகால தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே [னில
முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே. (உசு)

(இ-ள்) அது தான-(அத்தியாசரூபமான) அச்சிருஷ்டிக்கிரமந் தான்—எப்படி எனறக்கால்—எங்ஙனம்(உண்டாயின) தென்றுகேட்பாயாகின,—அநாதி ஆம் சீவர் எல்லாம்-அநாதியாயுள்ள சீவகோடிகளையாவும்—பொது ஆன சுழுத்தி போல-(சகலர்க்கும்) சாதாரணவநுபவமான சுழுத்தியிற்போல— அவ்வியத்தந் தன்னில்-(சிருஷ்டிக்குமுன்னே அநாதியாய்ச் சதசத்விலட்சணபாவபதார்த்தமாயுள்ள) மாயையின்கணணே—பொருந்தும்-(கருமவாசனைகளோடுகூட)விலீனமாயிருக்கும்—இது-இம்மாயையானது—காலதத்துவப் பேர்-காலதத்துவமென்னும் நாமமுடைய—ஈசன் உட்பார்வையாலே-(சீவர்களின்காமபரிபாகவசத்தாலெழுவதான) ஈசுரனுடைய சிருஷ்டிபரியாலோசனரூபமாகியசிருஷ்டியினாலே —முது மூல சுபாவம் விட்டு-முன்னிருந்த(சாமியாவஸ்தாரூபமான) காரணத்தன்மையையொழித்து—முக்குணம் வியத்தம் ஆம்-(குலாலாதிகளின்சகாயத்தினால் மண்ணிற்கடசத்திபோல) மூவகைக்குணங்களாகப்பிரகாசமாம்,—எ-று.

சீவத்துவ ஈசுரதுவங்கள்அஞ்ஞானநினமாதலால், அவ்வஞ்ஞானததிற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை சித்தியாமல் சிவேசுரர்களுக்குச் சிததியாதாகலின், சீவர்க்கு அநாதியென்னும் விசேடணந்தந்ததால் மாயைக்கும் அதுதந்து விரித்தாம். அவ்வியத்தம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, பிரகிருதி, மாயை, சத்திஎன்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

அவித்தை, மாயை என்பவற்றிற்கு ஏகதேசிகள் பேதங்கூறுவர். நையாயிகர் முதலியோர், ஞானபாவத்தையே அஞ்ஞானமென்பர். சித்தாந்தத்தில், ஆவரண, விக்ஷேபசத்திகளையுடைய தாய், அநாதியாய் பாவ (ஹாவு) ரூபமாயுள்ள பதார்த்தம் அஞ்ஞானம்.

(கடு) நாமரூபங்களாக வெளிப்படாமையின், அவ்வியத்தம். வி த்தையினால் நாசமாதலின், அவித்தை. பிரபஞ்சத்திற்கு பாதானமாகலின், பிரகிருதி. தூக்கடத்தையுஞ்சம்பாதி த்தலின், மாயை. சுதந்தரத்தன்மையின்மையின், சத்தி யெனபா.

அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை, இரண்டாம்பட ல ததில் மாயாலட்சணங்கூறுமிடத்து விரித்துரைக்கப்படும்; ஆண்டுக் காண்க

"சுழுத்திபோலப்பொருந்தும்" என்றதால், கர்மவாசனைகளோ டுகூடவெனவிரித்தாம. சர்வப்பிரபஞ்சத்தையும நாசம்பண்ணுவதால ஈசரனுக்கு, "காலதத்துவம்" என்றுபெயர்; இதனை, கீதையிலும, வி ஷ்ணுசகஸ்திரநாமபாஷ்யத்துங் காணக.

"ஈசனுட்பார்வையால்" என்றதற்கு, உ-ம்-பிரமகீதை. "காலமு ங் கன்மத் தானும் பரிபாக மான வாறே, ஞாலமுண் டாக நல்ல கு ணத்தினைக் கலந்து நிற்கும், பாலதொன றிலலா விந்தச் சத்திமான் படைததற் காக, வேலவே யெல்லா மாவோ மென்றுகொண் டிசை ந்து பாாததான்" எனவரும. மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.(உ௩)

(கசு) [முக்குணங்களினுருவமுதலியவற்றைக் கூறுகின்றூா.]

உததம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்பு மாகும்
சத்துவ குணத்தி னேடு ரசோகுணந் தமோகு ணநதான்
சுத்தமோ டூுக்கி ருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமு மூன்றாய
ஒத்துள வேனு தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே. (சo)

(இ-ள்) வெளி.

"சத்துவ குணத்தி னேடு ரசோகுணந் தமோகு ணந்தான்" எ ன்றதற்கு, உ-ம்-பகவற்கீதை. "சத்து வம்பிரா சததாம தம்மென. வுய்த்து வந்த பெயரை யுடையன, வெத்து வந்துவ முநதரு கிறபன, மெத்து வந்தவற் றின்செயல் வேறுகேள்" எனவரும்.

"உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்பு மாகும்" என் றதற்கு, உ-ம். பகவற்கீதை. "பற்று மாசின்மை யாற்பளிங்கொப்பது,

வுறற நலலறி வானதுண் டரிக்குவ, தெற்று மின்பமல லாறறுன்ப மெனபது, சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே" எ-ம். "ஓது மாசையி னிற்பிறக துள்ளது, தாது கற்புரை புண்ணிறஞ் சார்ந்தது, பேது செயவினை யோடறி வைப்பின்னற், கேது வாய இராசத மென்பதே." எ-ம "குறியு நீல மயக்கமுங கோதிலா, நெறிக ளான நிகழ்தலு நீதஇரை, செறித லானது மற்றிவற் ருற்றின்னொன், றறிவை மாயக்கு மதுதம மாவதே" எ-ம வரும்.

"சுததமோ டழுக்கி ருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமும" எனற தறகு, உ-ம. ஈசுரகீதை "ஒத்தமுக் குணங்களாம் பகுதி யுததமஞ், சததுவ ஞானமாந தமமஞ் ஞானமாம், மத்திமங கலப்பதா மறறிம மூனறையும, புததியின விகாரமே புலப்ப தெத்துமால்" எனவரும. "தமமுமொரு குணமதிகமாம்," என்பதற்கு, உ-ம், பகவற்கீதை. "வா ழுருசத்துவ மறறைய விரண்டையு மறைததுத், தாழு மற்றைய வி ரணடு மத தமோகுணந தழைப்பின, வீழுஞ் சததுவந் தமஙகளவ விராசதம் வினவி, ஞாழின மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்க் தொனறுமிக் குளவாம" எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூo)

(கூஎ) [சகததின உற்பத்திப்பிரதிபாதனத்தில் வேதத்திற்க பிப்பிராயமினறெனபதை அறிவித்தற்பொ ருட்டு இடையே மற்றொருவகைசசி ருட்டிகூறுகினறார்.]

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறாச் சொலவா
மருவுமவ் வியததந தானே மகதத்வ மாகு மாகத
அருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றும
கருவகங் கார மூன்றுக் காட்டிய குணமா மெனறும். (கூக)

(இ-ள்) இது ஒரு வழி ஆம்-(உபநிடதங்களிற் சொல்லுஞ் சக ததுறபததிக்கிரமங்களுள்ளே) இது ஒரு கிரமமாம்—இத்தை—வே று ஒரு வழியாச் சொல்வர்-மற்றொருகிரமமாகவும் பெரியோர்சொ லலுவர்—மருவும அவவியத்தந் தானே-(கர்மவாசனைகளோடுசேர்வாக ள)விலீனமாயிருக்கும்அவவியத்தமே—மகதத்வம் ஆகும்(என்றும்)-(சமஷ்டிபுததிரூபமான) மகதத்துவமாகத்தோன்றுமென்றும்—அரு ள் அநத மகதத்துவந்தான்-சொல்லிய அந்த மகதத்துவமே—அகங்

காரம் ஆகும்என்றும-அகங்காரதத்துவகாதத்தோன்றுமென்றும்—த ரு அகஙகாரம-காரணமான அவ்வகங்காரதத்துவமானது—மூனறாக காட்டிய குணம் ஆம் என்றும்-மூவகையாக முன்னே அறிவித்தசத் துவாதிகுணரூபஙகளாமெனறும்.—எ-று.

"காட்டிய குணமாமென்றும், ஒருவழி வேறுசசொல்வர்" என ஒட்டுக

இதனை, "சததுவ குணததிற் றோனறுந் தயஙகுமுட் கரண ரா னகும, புததியிந திரியங்க ளைந்தும போந்துதித திடும் ராச, தததில வாக காதி யைந்தும தரும்பிரா ணாதியைநது, மததமோ குணததிற றோனறு மகலவிசும பாதி பூதம்." "அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரத் துல காகி நிற்கும்" என வேதாந்த சூடாமணியிறகூறியபடி விரித துககாண்க.

(கூஅ) இன்னும சாந்தோக்கியத்தில, சத்துரூபபரமான்மாவினி ன்றும், அக்கினி, சலம, பிருதிவி எனனும் இவைகிரமமா க உண்டாயிற்றென்றும, தைததிரியததில், ஆகாசம, வாயு, அக்கினி, சலம், பிருதிவி எனனும இக்கிரமத்தால பஞ்ச பூதங்கள் உண்டாயினவெனறும், ஓரிடத்திலசாவசகததை யும் பரமேசுரர் சிருட்டித்தாரென்று முறைதெரிக்காதுப உற்பத்தி கூறியிருக்கினறது.

வாஸ்தவமாகச்சகத்திருந்தால் அதனது உற்பத்தி அநேகபிரகா ரமாக வேதம்சொல்லாது. அநேகபிரகாரமாகச்சொல்லியிருபபதா ற் சகத்தினுறபத்திப்பிரதிபாதனத்தில் வேததிறகபிப்பிராயமினறு ம; பின்னையாது! அதனபிப்பிராயம் என்னில்? அதவைதப்பிரமத தையறிவிததற்பொருட்டுச் சகத்தைநிடேதஞ்செய்வதேயாம. ஆக லின, மித்தையானசகத்தை யாதானும் ஒருவழியாக ஆரோபஞ்செ யததென்க.

எதுபோலெனின்? விநோதத்தினிமித்தம் மேலேஇளப்புதறகு வாணமருந்தையுள்வைத்துத் தாருவினால யானையுருவமைப்பவன் அ தன் செவி, வால்முதலிய அவயவங்கோணிப்போமாயின், அவற்றை ஒழுஙகுறச்செய்யவேண்டுமென்று முயற்சியாததுபோலவெனக.

(சுசு) ருததிரகாரரும், பாஷியகாரரும் இரண்டாம் அத்தியாய ததில் உற்பத்திகூறுஞ் சுருதிவாக்கியங்களின விரோதங்க ளைப்போக்கி தைத்திரியசுருதிகூறியபடி ஒரேவழியாகச் ச கததுற்பத்தியில் சர்வஉபநிடதஙகட்கும் அபிப்பிராயமுள தெனவருளிச்செய்தது எற்றிற்கோவெனின்? உறபததி வாக்கியங்கட்குப் பூருவஞசொன்ன அபிப்பிராயமறியாத மநதரிஞஞானையுடையோர்க்கு உபநிடதஙகளில நாநாவி தமாகச சகத்துற்பததிகூறியிருக்கின்றதைப்பாாததுப் பி ராநதியுளதாமாகலின, அதை நிவிாததிததற்பொருட்டுெ, பிரமவிசாரத்தால் யதாாததஞானம் உதியாதோர்க்கு லய சிநதன நிமிததமும அஙஙனம அருளிச்செய்த தெனக.

சகததுறபததி நியமமின்றெனபதை, "வான்முதலா மண்முத லா நீர்முதலாந தீ முதலா மற்ற வாயுத், தானமுதலா மிப்படியே சி ருட்டிதொறு மோரொனறு தலைமையாகும், யான்முதலோ ரயன் சிருட்டிசிலேலடையா யுனக்குரைததே னிந்த வாற்றான், மேன்முதலா நியமமிதறகொனறுக விலதுபல விதமாய்த்தோன்றும்" எனனும் வா சிட்டததானும அறிக. (கூக)

[தான எடுதததுக்கூறப்புகுந்த சிருட்டிக்கிரமத்தை இனி விவரணஞசெய்கினறார்.]

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சாயை தோன் றுமுக்குணங களினுந் தூயதா முதற்குண மாயை யாகும் அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை எக்குணங் களுமபற் றுதோ னிமித்தகா ரணனு மீசன். (கூஉ)

(இ-ள) இக்குணங்களிலே-மேலேகூறிய சத்துவாதிகுணஙக ளில-விண் போன்று இருக்கும்-ஆகாசம்போல (அசஙகமாய், வியாபக மாயச, சூட்சுமமா) யிருக்கும்—சிற் சாயை தோன்றும்-சித்தின் பிரதிபிமபம் உண்டாகும்—முக்குணங்களினும்—தூய்துஆும்முதற்கு ணம-சுத்தமானசத்துவகுணம்--மாயைஆகும்-மாயையென்றுசொல்ல படும—அக்குணப் பிரமச் சாயை—அந்தச்சுத்தசத்துவப்பிரதானமா யையிற் (பிரதிபலிக்கும்) பிரமத்தின் பிரதிபிம்பமானது—அந்தரி

யாமி-அந்தரியாமியாம்—மாயை எக்குணங்களும் பற்றுதோன-(அவனே தனக்குச்சரீரமான) மாயையினும அதன் பரிணாமமாகிய சாவஞ்ஞதவாதி கல்யாணகுணங்களுள்ளே யெந்தக்குணங்களிலும் அகந்தை, மமதைரூப அபிமானமுறாத—நிமித்த காரணன் ஆம் ஈசன்-நிமித்தகாரணனாகிய ஈசனும்—எ-று.

"இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சாயை தோனறும்" எனக்கூறியதால், தமோகுணத்திற் பிரதிபிம்பம் இதெனறு ஆசங்கைவரில், அங்ஙனங்கூறியது சத்திரியாயத்தால் எனக. அலலது, அதனகாரியமான பஞ்சதன்மாத்திரையின் சதுதுவாம்ச சமஷ்டியினுற்றோனறும் அந்தக்கரணத்திலும், அதனகாரியமான ஞானகாரவிருததியினுந் தோன்றும்பிரதிபிம்பத்தை அங்ஙனங்கூறியது எனக. இராசததாமதகுணங்களால், தானஅமிழ்ததப்படாமல், அவைகளையமிழ்த்திமேலிட்டிருப்பது சுததசத்துவமாம். இரசோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவம் மலினசத்துவமெனப்படும். சகலசீவர்கட்குள்ளும்இருநது பிரேரணைசெய்வதால் "அநதரியாமி."

"மாயை எக்குணங்களும்பற்றுதோன்" என்றது, இவற்கு உபாதியானமாயை, "அமோககாரணியாகலின்." இதனுனே ஈசுரனநித நியமுத்தனென்பதும், "நிமித்தகாரணனும்ஈசன்" என்றதால்,பிரமமஅசஙகமாகலின்சகத்திற்குக்கேவலம் சத்தாஸ்பூர்த்தியைக்கொடுபபதுமாத்திரமாய்இருப்பதேயல்லது சகசிருட்டியாதி யாதொருசமபநதமுடைத்தானதன்றென்பதும், சகசிருட்டியாதிசெய்பவனும், பக்தாநுக்கிரகார்த்தம்அவதரிப்பவிப்பவனும, சகலவிபூதிகளையுடைத்தானவனும், காரணப்பிரமமென்னும் இவவீசரனே என்பதும பெறப்படுகின்றன.

சுத்தசத்துவகுணசகிதமாயையும், மாயைக்கதிஷ்டானசேதனமும், மாயையினகண் ஆபாசமும் மூன்றுங்கூடி ஈசுரனெனப்படும்; இவவீசுரனே சகத்துக்குக்காரணமாம்: காரணம் இருவகைதது; ஒனறு உபாதானகாரணம்· மற்றொன்று நிமித்தகாரணம். கடத்தினசொரூபத்தில மண்போல யாது காரியத்தின்சொரூபத்திற் பிரவேசமாமோ யாதின்றிக்காரியத்தின் ஸ்திதிகூடாதோ! அது உபாதானகாரணமெனப்படும். யாது சொரூபத்திற்பிரவேசமாகாமல் காரியத்திற்

கு வேறாயிருந்து குலாலன் பரிலக்செய்கிறதோ! யாது நசித்ததால காரியங்கெடாதோ! அது நிமித்தகாரணமெனப்படும்: உலண்டுபோல ஈசுரனுடைய சரீரமான சடமாகியமாயை சகத்துக்குபாதானகாரண ம சேதனபாகம் நிமித்தகாரணமென்றறிக. (௩௨)

இதுவுமது.

ஈசனுக் இதுச் சூழ்த்தி யிதுவேகா ரணச ரீரம
கோசமா னந்த மாகும் குணமிரா சதம வித்தை
தேசறு மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி.
நாசமா முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஞ்ஞ னுமே. (௩௩)

(இ-ள்) ஈசனுக்கு-ஈசுரனுக்கு—இது - இம்மாயையே—சுழுத்தி-சுழுத்தியவதைதையாம்—இதுவே காரணசரீரம் கோசம் ஆநந்தம ஆகும-இதுவே காரணசரீரமும ஆநந்தமயகோசமுமாகும்—இராசத குணம் அவித்தை-இரசோகுணம அவித்தை (யென்றுசொல்லப்படும)—தேசறும் அவித்தை தோறும-மலினசத்துவமான அவித்தைகடோறும்—சிற்சாயைசீவகோடி-(பிரதிபிம்பித்துள்ள) சித்தின பிரதிபிமபங்களே சீவகோடிகளாம்—நாசம ஆம் உயிர்க்கு-நாசமாகாநிறகுமஉயிர்களுக்கு—அப்போது -(காரியசரீரங்களையடையாமல் அவித்தைமாத்திரவுபாதியுடைத்தாயிருக்கும்) அச்சமயத்தில்—நாமமும-பெயரும—பிராஞ்ஞன் ஆம்-பிராஞ்ஞனென்று சொல்லப்படும்.—எ-று.

(எ0) "தேசறும வித்தை தோறும்" என, அவித்தைக்குப்பனமைப்பொருடரும் இடைச்சொற்கொடுத்ததனால அவித்தை அநந்தம், அந்தஅநந்த அவித்தைகளினால் அநந்த ஈசுரனும் அநந்த பிரமாண்டங்களுங் கற்பிதமாமென்றும், யாதொருசீவனுக்கு ஞானமுண்டாமோ! அவனது அஞ்ஞானமும், ஈசுரனும், பிரமாண்டமுமே நிவிர்த்தியாம் மற்றைச் சீவர்கட்குப் பந்தமுண்டென்றுங்கூறுகின்ற வாசஸ்பதிமதமே இவ்வாசிரியர்க்கும் உடம்பாடென்றாமாலோ வெனின்?

(எக) அதில் ஈசுரன், சீவனுடையஅஞ்ஞானகற்பிதமெனறுசொ

ல்லப்படுகிறது; அது சுருதி யுத்தி, புராணங்கட்கு விருத்தமாம்; அதுவேயன்றி, ஈசுரன் அசத்தம் என்பதும் தனித்தனி வெவ்வேறிடத்துச்சிருட்டிபேதஞ்சொல்லுவதும விருத்தமாம். நாநாவாக அஞ்ஞானத்தையொப்பி ஈசுவரனும, சிருட்டியும் ஒன்றென்றொப்புவதுங்கூடாதாதலால, இவர்க்கு அஃதுடம்பாடன்று.

(எ௰) பின்னையாதோ! இவர் உடம்பாடெனின்? அஞ்ஞானம் ஒன்றே; அந்தகாரம்போல அம்மைம் அநேகமாம்: எவ்வந்தக்கரணத்தில் ஞானம் உண்டாமோ; அவ்வந்தக்கரணவைச்சின்னசேதனத்துள்ள அஞ்ஞானக்கூறு ஞானத்தால் நிவிர்த்தியாம்; அது நிவிர்த்தியாகப்பெற்றவனே முத்தனும. எவ்வந்தக்கரணத்தில் ஞானம்உணடாகவில்லையோ! அவ்வந்தக்கரணத்தில் அஞ்ஞானக்கூறும் உண்டு பந்தமும் உணடு; இவ்வாறு, அஞ்ஞானம ஒனறென்னும்பட்சத்தில பந்தமோட்சவியவகாரங் கூடுமாகலின், அஞ்ஞானம ஒனறெனனும பட்சமே இவர்க்குடமபாடாம்.

(எ௧) அனாதியும், அஞ்ஞானம் நிவேகரவிபாகரகிதமானசுத்தப்பிரமத்தின்ஆசிரிதமாய் அச்சுத்தப்பிரமத்தைததானேஆசசாதனம்பண்ணுகின்றது. [ஆச்சாதனம் = மறைத்தல்.] எதுபோலெனில்? அந்தகாரமானது கிரகத்தையே ஆசிரித்துக்கொண்டு அக்கிரகத்தைத்தானே ஆச்சாதனம பணணுவது போலெனக; இந்தப்பட்சத்தைச் சுவாசிரய சுவவிஷயபட்சமென்பர்; இதற்கு, சுத்தப்பிரமமேமாயைக்கு ஆசிரயம் சுத்தப்பிரமமேமாயைக்கு விஷயம் என்றுபொருள். மாயைசுத்தப்பிரமத்தை மறைப்பதே அதனைவிஷயம் பணணினதாம.

சஞ்சேபசாரீரகம, விவரணம், வேதாந்தமுக்தாவலி, அத்வைதசித்தி, அத்வைதநிபிகைமுதலியகிரந்தகாரர் அஞ்ஞானம் சுவாசிரயம் சுவவிஷயம் எனனும பட்சமே அங்கீகாரஞ்செய்திருக்கினறனா. வாசஸ்பதியென்பவர், அஞ்ஞானம் சீவன் ஆசிரிதமாய்ப் பிரமததை விஷயம்பணணுகிறதென்று ஒப்பினர். எதனாலெனின்? நான் அஞ

ஞானி பிரமத்தையறிகின்றிலேன் என்னுந்தோற்றரவால நான் என்
னும் சத்தத்துக்குப்பொருளான சீவன் அஞ்ஞானியென்பதால அ
ஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாகவிளங்குகின்றனன். பிரமத்தையறிகின்
றிலேன் என்பதால், அஞ்ஞானத்திற்குவிடயமாகப் பிரமந்தோற்று
கின்றது. இவ்வாற்றால், அஞ்ஞானம் சீவனாசிரிதமாய்ப் பிரமத்தை
விடயமபண்ணுகின்றதென்பது வாசஸ்பதியினுடைய மதம். சீவ
பாவம் அஞ்ஞானத்தின்காரியம்: அஞ்ஞானம் சுதந்தரமாக ஒருகாலு
ம இராதாதலால், நிராசிரய அஞ்ஞானத்தால் சீவபாவங்கூடாது. மு
ன்னே ஏதேனும் ஒன்றனாசிரிதமாக அஞ்ஞானம் இருக்குமாகில், அ
ப்போது அஞ்ஞானகாரியமாகச் சீவபாவம் உண்டாகும். சீவத்துவ
மபோல ஈசரத்துவமும அஞ்ஞானகாரியமாமாகலின், ஈசராசிரித
மாகவும அஞ்ஞானம இன்றாம். பின்னை எதனது ஆசிரிதமாமெ
னின்? சுத்தப்பிரமத்தின ஆசிரிதமாய் அநாதியாம். சேதனமும், அ
ஞ்ஞானமும் அநாதி; அவைகளின் சம்பந்தமும் அநாதி· சேதன அ
ஞ்ஞானங்களின், அநாதிசம்பந்தத்தால் சீவபாவமும, ஈசரபாவமும
அநாதியாம. அங்ஙனமாயினும், சீவபாவம், ஈசரபாவம் இரண்டும
அஞ்ஞானத்தின அதீனமாம. ஆதலால், அஞ்ஞானத்தின் காரிய
மென்றுசொல்லப்படும. சீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு அதிஷ்டானரூப
வாசிரயமென்னல கூடாது: சுத்தபிரமமே அஞ்ஞானத்திற்கு அதி
ஷ்டானரூபவாசிரயமாம; சுத்தப்பிரமமென்னும் அதிஷ்டானத்தினா
சிரிதமாகிய அஞ்ஞானம அந்தசுத்தப்பிரமத்தையே ஆச்சாதனஞ்
செய்கிறது; அதனபின்னா நான அஞ்ஞானியாயிருக்கிறேன் என
னும இவ்வாற்றால், சீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு அபிமானிரூபவாசிரய
மாகின்றானென்பதும், இவர்க்குடம்பாடாமெனக்கொள்க.

உற்பத்திக்கு ஆதியென்று பெயர்; அஃதில்லாதது அநாதி. "அ
நாதியாஞ்சீவரெல்லாம்" என்று, ௨௯-ம் செய்யுளிற்கூறியிருத்தலின்
அநாதிக்குநாசங்கூடாதென்றுவரும் ஆசங்கையை, பிராகபாவத்திற்
குப்போலச்சீவத்துவத்திற்கு ஞானோதயத்தால் புலிகண்டோன்போ
ல நாசங்கூடுமென்று நிவர்த்தித்தற்பொருட்டே "நாசமாம் உயிர்க்
கு" என்றார். (௩. ௩)

இதுவுமது.

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சேர்க் கதுவேயா னந்த கோசம்
சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்ன திம்மட்டு மோக [ம
முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னே
வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.(௧௪)

(இ-ள்) அழுக்கொடு பற்றும் சேர்க்கு-மலினசத்துவமான அவித்தையையும் (அதன்காரியமான கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமுதலிய ஈனகுணங்களையும் யான் எனதென்று) விசுவசிக்குஞ் சேர்கட்கு—அதுவே ஆநந்தகோசம்-அவ்வவித்தையே ஆநந்தமயகோசமாம்—சுழுத்தி காரணசரீரம்-(அதுவே) சுழுத்தியவத்தையுங் காரணசரீரமுமாம—இம்மட்டும சொன்னது-இதுவரையிற் கூறியது—முழுமோக இரண்டுகுணத்தால் வந்த-முழுமோகமானசுத்தசத்துவம், மலினசத்துவம் எனனும்மாயை அவித்தைகளாலுண்டான—மூல ஆரோபம் சொனனேம்-காரணஅத்தியாசத்தைக்கூறினேம் — வழுத்து சூக்கும ஆரோபவழியும்-இனிக்கூறத்தக்கதான சூட்கமப்பிரபஞ்சவத்தியாசக்கிரமத்தையும்—மொழிய நீ கேளாய்-கூற நீகேட்பாயாக—எ-று.

அவித்தையின்கண்ணே ஆவரணசத்தி உண்மையின், அது தமது சொரூபமான கூடஸ்தசொரூபத்தை மறைத்துக்கோடலால், அவித்தையினும், அதன்காரியமான கிஞ்சிஞ்ஞத்வாதிகளினும், யான் எனதெனனுஞ் செருக்குச்சேர்கட்குளவாகலின், "அழுக்கொடு பறறுஞ்சேர்க்கு" என்றும், அவித்தை, மாயை காரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு மூலமாகலானும்,தமோகுணம்போற்பிரியாமையானும்,"மோகமுழுக்குணத் திரண்டால் வந்த" என்றுங்கூறினர். (௧௪)

இதுவுமது.

ஏமமா யாவி ஞேத விசனு ரருளி னாலே
பூமலி புயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும்.(௧௫)

(இ-ள்) ஏம மாயா விஞேத ஈசனூர்-(ஆவரணமின்மையின்

ததபபிரமாணமென்னும் அநுபூதியினால் எழுந்) களிப்பினையும், மாயையினால் சகசிருட்டியாதி,(திரிபுரசம்மாராதி, இராவணசம்மாராதி) லீலைகளையுமுடையருனை ஈசுரனுடைய—பூமலி அருளினலே-சிறப்புமிக்க தன்னருளினலே—உயிர்கட்கு எல்லாம்-(சேடகருமத்தோடு அவவியத்தத்திற்கிடக்த) சீவர்களுக்கெல்லாம்—போகசாதனம உணடாக-போகசாதனமான (சூட்சுமதேகங்கள்) உளவாதற்பொருட்டு—தாமத குணம்-தமோகுணப் பிரதானமானமாயை யானது—வீமம் ஆம மூடல் எனறும்-கனமான ஆவரணமென்றும்—விவிதம் ஆம தோற்றம் என்றும்-நாநாவானவிட்சேபமென்றும்— இரண்டு சத்தி ஆய-இருவகைச்சத்திகளாக—பிரிந்து தோன்றும்—எ-று. (௩௫)

இதுவுமது

தோறறமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற
காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலினீர் நீரின் மண்ணும்
போற்றுமிவ் வைநது மொய்ய பூதங்க ளென்று பேராம்
சாறறுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தநுவுண் டாகும். (௩௬)

(இ-ள்) சொல்லிய தோற்றம் ஆம் சத்தி தன்னின் - முன்சொல்லிய(அவவிருவகைச்சததிகளுள்ளே) விட்சேபமாகிய சத்தியில் நினறும—விண் ஆம்-(சத்ததன்மாத்திரையான) ஆகாசமுண்டாம—விண்ணின்காற்றது ஆம்-ஆகாசத்தில்நின்றும்(பரிசதன்மாத்திரையான) வாயுவுண்டாம்—காற்றின் தீயாம்-வாயுவில்நின்றும் (ரூபதன்மாத்திரையான) அக்கினியுண்டாம்—கனலின் நீர்-அக்கினியில நின்றும (ரசதன்மாத்திரையான) அப்புவுண்டாம்—நீரின் மண் ஆம்-அப்புவிலநினறும்(கந்ததன்மாத்திரையான) பிருதிவியுண்டாம்—போற்றும் இவவைந்தும்-சொல்லாநின்ற இவவைந்து தன்மாத்திரைகளுக்கும—நொய்ய பூதங்கள் என்றுபேர் ஆம்-சூட்சுமபூதங்களென்றும், (அபஞ்சீகிருதபூதங்களென்றும்) நாமமாம்—சாற்றும்-சொல்லாநிற்கும்—இவற்றின்-இவ்வபஞ்சீகிருதபூதங்களினின்றும்—போக சாதன தநு உணடாகும்-போகசாதனமென்னுஞ் சூட்சுமதேகங்களுளவாம்—எ-று.

மற்று = அசைநிலை. (௩௬)

இதுவுமது.

ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்கும
கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறுணர் கருவி யாகும்
ஓதிய பின்னை யைந்து முளம்புத்தி யிரண்டா ஞான
சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே. (கஎ)

(இ-ள்) ஆதிமுக்குணம்-தமக்குக்காரணமான தமோகுணப்பிரதானமாயையின்கணுள்ள தமசில் சத்துவம், தமசில் இராசதம், தமசில் தமசஎன்னும் முக்குணங்கள்—இப்பூதம் அடங்கலும்-இந்தமாத்திரைகண்முழுதினும்—தொடர்ந்து நிற்கும்-சம்பந்தித்து நிற்கும்—கோதில் வெண்குணத்தில் ஐந்து கூறு-(பஞ்சபூதங்களின்) குற்றமற்ற சத்துவகுணக்கூற்றில் (எடுத்து வெவ்வேறாக வைத்த) ஐந்துகூறும்—உணர் கருவி ஆகும்-ஞானேந்திரியங்களாம்—ஓதியபின்னை ஐந்தும்-சொல்லிய அப்பூதங்களின் சத்துவகுணக்கூற்றில் (எடுத்து ஒன்றாகவைத்த) ஐந்துகூறும்—உளம் புத்தி இரண்டு ஆம்-மனம், புத்தியெனனும் இருவித பரிணாமமுடைய அந்தக்கரணமாம்—இவ்வேழும்-இவ்வேழு தத்துவங்களும்—சற்குணப் பிரிவினால்-சத்துவகுணக்கூறாதலால்—ஞானசாதனம் ஆம்-ஞானசாதனமென்று சொல்லப்படும்.—எ-று. (கஎ)

இதுவுமது.

இராசத குணத்தின் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும
பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற் கருவி யென்றும
பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகம்
சுராசுரர் நரர்வி லங்காய்த் தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம.

(இ-ள்) இராசதகுணத்தில்-(அபஞ்சீகிருதபூதங்களின்) இராசோகுணக்கூற்றில்—எடுத்து வேறு இட்ட ஐந்து கூறும்-எடுத்துத்தனித்தனியேவைத்தஐந்து கூறுகளுக்கும்—ஐந்தும்-(ஒன்றாகவைத்த) ஐந்துகூறுக்கும்—பெருந்தொழில் கருவி என்றும்-(முறையே) பெரியகருமேந்திரியங்களெனவும்—பிராணவாயுக்கள் என்றும்-பிராணவாயுக்களெனவும்—பராவிய பெயர் ஆம்-சொல்லாநின்றநாமங்க

ளாம—இந்தப்பதினேழும்-இப்பதினேழுதத்துவங்களும்—சுரா அசுரர் நரா விலங்கு ஆய்-தேவர், அசுரர், மநுடர், விலங்கு, பறவை, ஊரவன, நீர்வாழ்வன, தாவரங்களாய்—தோன்றிய-உண்டாகிய—உயிர்கட்கு எல்லாம்-சிவகோடிகளனைத்திற்கும்—இலிங்கதேகம்-சூட்சுமதேகங்களாம்.—எ-று.

பஞ்சபூதங்களின சத்துவகுணக்கூறுகள்கூடிச் சத்துவமெனனும அநதக்கரணத்தையுண்டாக்கின; அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஏது, ஞானத்தினுறபததி சததுவகுணத்தால் அங்கீகரிததிருப்பதால, அந்தக்கரணம் பூதங்களினுடைய சத்துவகுணகாரியமாம்; பஞ்சபூதஙகளின் காரியமான பஞ்சஞானேந்திரியங்கட்கும் சகாயமாமாதலின, பஞ்சபூதஙகளின் சமட்டிசததுவகுணத்தில் அந்தக்கரணவுற்பத்தி சொலலப்பட்டது: ஞானததிற்குச் சாதனமாகத தேகததினுளளே இருத்தலின அநதக்கரணமெனப்பட்டது. பூதஙகளின்சததுவகுணகாரியமாகலால அந்தக்கரணத்திற்குச் சத்துவமென்றுமநாமமாம. அந்தக்கரணததின பரிணாமத்தை விருத்தியென்பர், அவவிருததி நானகுவகையாம: பதாாததஙகளின் நன்குதீஙகுகளை நிச்சயிக்கினற விருத்தியைப் புததியென்றும், சங்கற்ப விகற்பவிருத்தியை மனமெனறும், சிநதாவிருததியைச் சித்தமென்றும், நான் எனனும அபிமானவிருததியை அகங்காரமென்றுஞ்சொல்லுவர்; சித்தததை மனத்திலும், அகஙகாரத்தைப் புததியிலும் அடக்கி இவவாசிரியா அந்தக்கரண விருததி இரண்டென்றார். பஞ்சபூதங்களின சமட்டி இரசோகுணக்கூற்றால் பிராணனுற்பத்தியாம்; அப்பிராணன கிரியாபேததததினாலும், ஸ்தானபேதத்தினாலும் ஐவகைப்படும். இருதயஸதானத்திருந்து பசிதாகக்கிரியைகளைச்செய்வது பிராணன். குதஸதானத்திருந்து மூத்திரமலங்களின் அதோகமனக்கிரியைசெய்வது அபானன். நாபிஸ்தானத்திருந்து உண்ட அன்னத்தண்ணீர்களைப் பாகயோக்கியமாகச்சமம்பண்ணுவது சமானன். கண்டஸ்தானத்திலிருநது உசுவாசநிசுவாசக்கிரியை செய்வது உதானன். சரீரமுழுதும் வியாபித்து இரசத்தைச்சேர்க்குங்கிரியையுடையது வியானன். ஒவவொரு பூதங்களின் சத்துவகுணக்கூறுகள் ஒவ்வொருஞானேந்திரியஙகளையும், இரசோகுணக்கூறுகள் ஒவ்வொருகருமேந்திரியங்களையும் உணடாக்கின. ஆகாசத்தின் சத்துவகுணக்கூற்றினாற் சுரோத்திரமும், வாயுவினசத்துவகுணக்கூற்றினால் துவக்கும், தேயுவின்சததுவகுணக்

கூற்றினால் நேத்திரமும், சலத்தின் சத்துவகுணக்கூற்றினால்ரசனையும் பிருதிவியின் சத்துவகுணக்கூற்றினால் கிராணேந்திரியமும்உற்பன்னமாம்; இவைஞானசாதனங்களாகலின், ஞானேந்திரியமெனப்பட்டன. ஞானம்சத்துவகுணத்தினாலுண்டாவதாதலால் பூதங்களின்சத்துவகுணத்தினின்றும் அவற்றிற்கு உற்பத்திசொல்லப்பட்டது.

சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாசத்தின் குணத்தைக்கிரகணஞ்செய்வதால், அதற்கு ஆகாசத்தில் நின்றும் உற்பத்தி சொல்லப்படும். இப்படியே எப்பூதத்தின்குணத்தை எவ்விந்திரியங்கிரகணஞ் செய்கின்றதோ' அப்பூதத்தில்நின்றும் அவ்விந்திரியத்திற்கு உற்பத்திசொல்லப்படும். ஆகாசத்தின் இரசோகுணக்கூற்றினால வாக்கிந்திரியமும்,வாயுவின இரசோகுணக்கூற்றினால்பாணீந்திரியமும், தேசசின் இரசோகுணக்கூற்றினால் பாதேந்திரியமும், சலத்தின்இரசோகுணக்கூற்றினால உபஸ்தேந்திரியமும், பிருதிவியின் இரசோகுணக்கூற்றினால் குதேந்திரியமும் உற்பன்னமாம். [கருமம=கிரியை.]

அப்பஞ்சேந்திரியங்களும் கிரியைக்குச்சாதனங்களாகலின், கருமேந்திரியமெனப்பட்டன. கிரியை இரசோகுணத்தினாலுண்டாவதாதலால்பூதங்களின் இரசோகுணக்கூற்றில்அவற்றிற்குற்பத்திசொல்லப்பட்டது. (கூ௦)

இதுவுமது.

இவ்வுடன் மருவுஞ் சிவ னிலங்குதை சதனென் றுமவன்
இவ்வுடன் மருவு மீச னிரணிய கர்ப்ப னுமவன்
இவ்வுட விரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீரம்
இவ்வுடற் கோச மூன்று மிதுகளு லவதலை யாமே. (உக)

(இ-ள்) இவவுடல் மருவும்சிவன்-இந்தச்சூட்சமசரீரத்திற்பொருந்தியசிவனானவன்—இலங்கு தைசதன்என்று ஆவன்-விளங்காநின்றதைசதனென்றுசொல்லப்படுவன்—இவவுடல் மருவும் ஈசன் இரணிய கர்ப்பன் ஆவன்-இந்தச்சூட்சமசரீரத்திற்பொருந்திய ஈசுரன் இரணியகர்ப்பனென்றுசொல்லப்படுவன்—இவ்வுடல் இரண்டு பேர்க்கும்-இப்பதினேழுதத்துவமயமான தேகமே சீவேசர்இருவர்க்கும்—இலிங்க சூக்கும சரீரம்-இலிங்கதேகமென்னும்பெயரையுடைய சூட

சூக்குமசரீரமாம்—இவ்வுடல் மூன்றுங்கோசமாகும்-இலிங்கதேகமான து பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம் எனும் மூன்றுகோசங்க ளாம்—இது கனா அவத்தை ஆம்-இது சொப்பனாவத்தையாம்—எ-று.

இதுவுமது.

சூக்குமசடமிம் மட்டுஞ் சொல்லினோ மிப்பாற் றூலம்
ஆக்குமா ரோபந் தானு மடைவினின் மொழியக் கேளாய்
தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தநுவும்போ கமுமுண் டாகக்
காக்குமவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றானே. (சய)

(இ-ள்) சூக்கும சடம் இம்மட்டுமே சொல்லினோம்-சூட்சும சரீர(அத்தியாசத்தை) இதுகாறுங்கூறினோம்—இப்பால்-இனி—தூலம் ஆக்கும் ஆரோபந் தானும்-தூலதேக (முதலியபிரபஞ்சத்தைச்) சிருட்டிக்கும் அத்தியாரோபத்தையும்—அடைவினில் மொழியக்கேளாய்-க்ரமமாகச்சொல்லுதலைக்கேட்பாயாக—தாக்கும் இவ்வுயிர்க்கு-(லிங்கதேகங்களிற்) சம்பந்தித்துள்ள இவ்வுயிர்கட்கு — தூலதநுவும் போகமும் உண்டாக-(தத்தங்கருமத்திற்குத்தக்கதாகத்) தூலதேகங்களும் (அவ்வத்தேகங்களுக்குசிதமான) போகங்களும் உளவாதற்பொருட்டு—காக்கும் அவ்வீசன்-(யாவரையும்) காவல்செய்யும் அவ்வீசுரன்—பஞ்சீகரணங்கள் செய்தான்-(தன்மாத்திரைகள் ஐந்தையும்) பஞ்சீகரணஞ்செய்தனன்.—எ-று. தான்-ஏ-அசை. (சo)

இதுவுமது.

ஐந்துபூ தமுமபத் தாக்கி யவைபாதி நந்நா னாக்கி
நந்துதம பாதி விட்டு நான்கொடு நான்குங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவற்றி னின்றுந்
தந்தன நான்காந் தூல தநுவண்ட புவன போகம். (சக)

(இ-ள்) ஐந்து பூதமும் பத்து ஆக்கி-ஐந்துபூதங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் (சமமாக) இரண்டிரண்டுபாகம்பண்ணி—அவைபாதி நந்நானாக்கி - அவைகளின் (ஒவ்வோர்பாதியைவைத்து) மற்ற ஒவ்வோர்பாதியை நான்குநான்குபாகங்களாகப்பண்ணி—நந்து தம பாதி விட்டு-பெரிய (அரைப்பாகங்களில்) தத்தம்பாகத்தைவிட்டு—நா

ன்கொடு நான்கும் கூட்ட-(மற்றை நான்குபூதங்களின் அரைப்பா கங்களோடு நானகுபாகங்களையுஞ்சேர்க்கவே—தூல பூதம் வந்தன-தூலபூதங்களுண்டாயின—மகாபூதம்இவற்றின் னின்றும்-(பஞ்சிகிரு த) மகாபூதங்களானஇவைகளினின்றும்—அண்டம் புவனம் போக ம நான்கு ஆம் தூல தநு தந்தன-(இந்திரியங்களின்விடயமான ஸ்தூல) பிரமாண்டமும்,(பிரமாண்டத்திலுள்ளே பூலோகம்,புவலோகம், சுவலோகம,சனலோகம், தபோலோகம்,மகாலோகம,சத்தியலோகம எனுமமேலேழுபுவனங்களும, அதலம, விதலம்,சுதலம,தராதலம,இரசாதலம, மகாதலம், பாதாளம் எனும் கீழேழுபுவனங்களும ஆகியச துரத்தச) புவனங்களும், சீவாகளைபோக்கியத்திற்கு யோக்கியமாக அநநாதிகளும், போகத்திற்குஸ்தானமானசராயுஜம், அண்டஜம, சுவேதஜம், உற்பிஜம் என்னும நால்வகைப்பிறப்பாகிய (தேவா, மநுடா, பசுவாதிய) தூலசரீரங்களும் (சகாணுந்) சிருஷ்டிக்கப்பட்டன—எ-று.

பிரமாணடலட்சணம, அருணகிரிதப்பரணி. "இரையுமெழு கடலுமவனி யாகின்ற வேழ்புவியு, மெழுமலையு மெட்டுமுறை ஞாமிருவு, வரையுமிரு சுடரடைய வோரண்ட மாகுமிது, வடவி ரைதயி னளவுமிலதாலென்கொலோதுவதே." எனவரும். மற்றுமவரு வனவற்றுற் காண்க.

ஒவ்வொருபூதங்களில் ஐவைந்து பூதங்களைச் சேர்த்துப்பண்ணு கிறதற்குப பஞ்சீகரணமென்றுபெயர். எந்தப்பூதங்கள் பஞ்சீகரண ஞ்செய்யப்பட்டனவோ அவைகளைப் பஞ்சீகிருதமென்பர்.

பஞ்சீகரணத்திற்கு, உ-ம்-பிரமகீதை. "தன்மாத் திரைகளை நதினையு மோரொன் றிரண்டாய்ப் பகுத்தொன்றை நக்கா லாக கித தன்பாதி யொழிந்த நாலி லூட்டக்கூட்டி, பின்னே யல்லா தவைநான்கி னியல்பிற் கூட்ட லாகுமிதி, பின்னே தூலபூதமெனப் பிறக்கு மெனவே பெயர்த்துரைத்தான்." எனவரும். மற்றும்வருவ னவற்றுற் காண்க. (௪க)

இதுவுமது.

தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ னாகும்
தூலமே மருவு மீசன் சொலும்விராட் புருட னாகும்
தூலமே யன்ன கோசந் தன்னுஞ்சாக் கிரவ வத்தை
தூலகற் பனையி தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொள்வாய்.

(இ-ள்) சொல்லிய தூலமே மருவும்சீவன்-(பஞ்சீகிருதபூதகாரியமாக) முற்சொல்லிய தூலதேகத்திற்பொருந்தும்சீவனானவன்—விசுவனாகும்-விசுவனென்னும் நாமமுடையனும்—தூலமே மருவும் ஈசன்-அத் தூலதேகசமஷ்டியிற்பொருந்தும் ஈசுரன்—சொலும்விராட்புருடனாகும்-சொல்லாநின்றவிராட்புருடனென்னும்நாமமுடையனும்—தூலமே அன்னகோசம்-ஸ்தூலதேகமே (அன்னவீரியத்தினாலுண்டாய அன்னத்தினால் விருத்தியாதலால்) அன்னமயகோசமாம்—தன்னும் சாக்கிர அவத்தை-(அத் தூலதேகமே சர்வேந்திரியங்களுஞ் சம்பூரணமாக விவகரிக்கும் சாக்கிராவத்தைக்கிடமென்று சொல்லப்படும்)—தூல கற்பனை ஈது என்று-தூலப் (பிரபஞ்ச) அத்தியாரோபம் இதுவாமென்று—தொகுத்தது-(நாம்) சங்க்ஷேபமாகக்கூறியதை—மனத்தில் கொள்வாய்-(உனது) அந்தக்கரணத்தின்கண்ணே தாரணைசெய்து கொள்வாய்—எ-று.

[விளக்கிருக்குமிடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல அவத்தை நிகழும் சரீரத்தை அவத்தையென்றார்.]

மாயையினும், அதன்காரியங்களினும் மூன்றுசரீரங்களும்பஞ்சகோசங்களுமுள: சுத்தசத்துவகுணசகிதமாயை ஈசுரனுடையகாரணசரீரம்; மலினசத்துவகுணசகித அவித்தைக்கூறு சீவனுடைய காரணசரீரம். மனம், புத்தி, பிராணபஞ்சகம், கருமேந்திரிய பஞ்சகம், ஞானேந்திரியபஞ்சகம் என்னும் இப்பதினேழு தத்துவம் சீவனுடைய சூட்சுமசரீரம். சர்வ சீவர்களுடைய சூட்சுமசரீரங்களுங்கூடியே ஈசுரனுடைய சூட்சுமசரீரம். சம்பூர்ணஸ்தூலப் பிரமாண்டம் ஈசுரனுடைய தூலசரீரம். சீவர்களுடைய வியட்டி தூலசரீரம் பிரசித்தமாம்; இம்மூன்றுசரீரங்களிலே பஞ்சகோசங்களுள. காரணசரீரத்தை ஆனந்தமயகோசமென்பர். விஞ்ஞானமய

ம, மனோமயம், பிராணமயம்என்னும்மூன்றுகோசங்களுஞ் சூட்சுமசரீரத்திலடக்கம். ஞானேந்திரியங்களைந்தும், நிச்சயரூப அந்தக்கரணவிருத்தியாகிய புத்தியும், விஞ்ஞானமயகோசமெனப்படும். சங்கற்பவிகற்பரூப அந்தக்கரணவிருத்தியாகிய மனமும், ஞானேந்திரியமும, மனோமயகோசமாம். பிராணாதிவாயுக்களைந்தும், கருமேந்திரியங்களைந்தும பிராணமயகோசமாம். தூலசரீரத்தை அன்னமயகோசமெனபர். இவ்வாற்றால் மூன்றுசரீரங்களிலே பஞ்சகோசங்களும் உள. ஈசுரனுடைய சரீரத்தில் ஈசுரனுடையகோசமும், சீவனுடைய சரீரத்தில சீவனுடையகோசமும் உள: உறைக்குக் கோசமென்றுநாமம. உறையைப்போலப் பஞ்சகோசங்கள் ஆன்மாவின் சொரூபத்தை ஆச்சாதனஞ்செய்தலின், அன்னமயமுதலியவை கோசமென்று சொல்லப்பட்டன. அநேக மந்தமதியுடையபுருடர்கள் பஞ்சகோசங்களாகிய அநான்மபதார்த்தங்களில் யாதானும ஒன்றை ஆன்மாவாகக்கொண்டு முக்கியசாட்சியாகிய ஆன்மசொரூபத்தில பராமுகமாகவேயிருக்கின்றனர். அங்ஙனமிருத்தற்கு அவை ஆன்மாவை ஆச்சாதித்திருத்தலே காரணமாமென்க.

(எச) க-வது—விரோசனமதாநுசாரியரானபாமரர், தூலசரீரமான அன்னமயகோசத்தையே ஆன்மாவென்பர். எதனாலெனின்? யாதொன்றினிடத்து அகம்புத்தியுண்டாமோ! அது ஆன்மாவாம்; அவ்வகம்புத்தி தூலசரீரத்திலேயேயுண்டாயிருக்கின்றது. நான் மநுஷியன், நான் பிராமணன், என்னுமிடத்து யாவர்க்கும் மநுடத்தன்மை, பிராமணத்தன்மை தூலசரீரத்திலேயேகாணப்படுகின்றது; ஆகலின், தூலசரீரமே ஆன்மாவென்பதிற்சந்தேகமில்லை. அன்றியும், யாதொன்றில் முக்கியப்பிரீதியுண்டாமோ! அது ஆன்மாவாம். ஸ்திரீ, புத்திரர், தனம், பசு முதலியவை தூலசரீரத்திற்கு உபகாரமாமேல் அப்போதவைகளிற்பிரீதியுண்டாகின்றது; உபகாரமில்லையேற்பிரீதியில்லை; இவ்வாறு தூலசரீரத்திற்றானே முக்கியமானபிரீதியிருத்தலின், தூலசரீரமே ஆன்மாவாமெனவும், அதனைவஸ்திர, பூஷண, அஞ்சன, மஞ்சனாதிகளால் இனிதுறப்பேணுவதேபரமபுருஷார்த்தமாம் எனவுங்கூறுவர்; இது அசுரசுவாமியானவிரோசனனுடைய சித்தாந்தம்.

(எ௩) உ-வது வேதேசிகர், தூலசரீரமேஆன்மாவென்று தூல சரீரத்திலயாதொன்றிருப்பதாற்சீவனவியவகாரமும், யாதொன்றில்லாமற்போவதாலமரண வியவகாரமுமுண்டாமோ அதுவே ஆன்மா; அவ்வானமா தூலசரீரத்தைப்பாகத்திலும்வேறாம். சீவனமரணங்கள் இந்திரியங்களினதீனம். எவ்வளவுகாலஞ்சரீரத்தில இந்திரியங்களியங்குமோ! அவ்வளவுகாலஞ்சீவனமுண்டு; இந்திரியங்கள் எப்போதில்லாமற்போமோ! அப்போதே மரணமெனறுசொல்லப்படுகினறது. நான்பார்க்கிறேன, கேட்கிறேன, சொல்லுகிறேன் என்று அகமபுத்தியும் இந்திரியங்களிலுண்டாகிறது. ஆதலால இந்திரியங்களே ஆன்மாவெனபா.

(எ௪) ௩-வது—இரணியகாப்பவுபாசிகள், பிராணனே ஆனமாவென்பா. எதனாலெனின்? ஒருவற்கு மரணசமயமான மூர்ச்சை எப்போதுணடாகின்றதோ! அப்போது அவனுடையசம்பந்திகளான புத்திராதிகள் பிராணசேடமிருந்தாற் சீவித்திருக்கிறதாகவும், அஃதில்லையாயின் மரணமாயினனென்றும் அறிகின்றனர்; அன்றியும், சரீரத்தில் நேத்திரேந்திரியமிலலாமல அந்தன் சரீரமும, சுரோத்திரேந்திரியமிலலாமற் செவிடன சரீரமும், வாக்கின்றிமூகன சரீரமுமிருக்கின்றன· இந்திரியங்களும, அவற்றின வியாபாரங்களுமின்றியும் சரீரம் நிலைத்திருக்கிறது. பிராணனின்றேல், அந்தக்கணமே மயானசமானமாக அமங்கலமாயும், பிறர்க்குப் பயங்கரமாயும் வீழ்ந்து விடுகின்றது. நான் பார்க்கிறேன், கேட்கிறேன் என்னும் ஞானத்தினும் இந்திரியத்தினும் வேறாகவே ஆன்மாசித்தித்திருக்கிறது. எப்படியெனின்? நேத்திரசொரூபனான நான பார்க்கிறேன், சிரவணசொரூபனான நான்கேட்கிறேன என அறிவுண்டாமாயின் நேத்திராதிரூபந்தான் ஆன்மாவென்று சித்திக்கும்; அப்படிக்கின்றி நேத்திரமுடைய நான பார்க்கிறேன், சுரோத்திரமுடைய நான் கேட்கிறேனென அறிவுண்டாவதால் இந்திரியத்தினும் ஆன்மாவேறுதான். அன்றியும், சுழுத்தியில் சர்வ இந்திரியங்களும் அபாவமாயிருந்தும பிராணனுடைய இருப்பினால் சீவனவியவகார

முண்டாகின்றதாகலின், ஜனனமும், மரணமும் இந்திரியங்களுடைய அதீனமல்ல. தூலசரீரங்களினின்றும பிராணவியோகத்தையே மரணமென்பராதலாலும் ஜனனமரணங்கள் பிராணனுடைய அதீனமேயாகலாலும், அதுவே ஆன்மாவாமென்பர்.

(௭௭) ௬-வது—வேறுசிலர், பிராணன்சடமாகலின் கடம்போல அநான்மாவாம்: பந்தமோட்சம் மனத்தின் அதீனம். விடயத்தில் ஆசக்தியுள்ளமனம் பந்தத்திற்கேது; விடயவாசனைவிட்டமனம் மோட்சத்திற்கேதுவாம். மனத்தினசம்பந்தத்தாலேயே இந்திரியங்கள் ஞானத்திற்கேதுவாகின்றன. மனத்தின் சம்பந்தமின்றி இந்திரியங்களால் ஞானமுண்டாகமாட்டாது. ஆதலால் சர்வவியவகாரத்திற்கும ஏது மனந்தான்; அதுவே ஆன்மாவாமென்பர்.

(௭௮) ௭-வது—க்ஷணிகவிஞ்ஞானவாதிகளானபௌத்தர், மனதின்வியாபாரம் புத்தியின அதீனமாம்; புத்தியினஆகாரமே மனமாகத்தோன்றுகின்றதாகலின், க்ஷணிகவிஞ்ஞானரூபபுத்தியே ஆன்மாவாம: மனமன்று. என்னை? சமபூர்ணபதார்த்தங்களும் விஞ்ஞானத்தினாகாரமே; அவ்விஞ்ஞானம் பிரகாசரூபமாம்: க்ஷணத்துக்குக்ஷணம் அவ்விஞ்ஞானம் நாசமாம்; பூர்வவிஞ்ஞானத்திற்குச்சமானமாக அந்நியவிஞ்ஞானமுண்டாவதால் பூர்வவிஞ்ஞானம் நாசமாம; அப்படியே மூன்றாம்விஞ்ஞானத்தினுற்பத்தியால இரண்டாம்விஞ்ஞானமும, நான்காம்விஞ்ஞானத்தினுற்பத்தியால் மூன்றாம்விஞ்ஞானமும் நாசமாம்; இவ்வாறு நதியின்பிரவாகம்போல விஞ்ஞானதாரையுண்டாகாநின்றது; அவ்விஞ்ஞானதாரை இருவகைத்தாம்: ஒன்று ஆலயவிஞ்ஞானதாரை; மற்றொன்று பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரை. அகம் அகம் என்னும்விஞ்ஞானதாரை ஆலயவிஞ்ஞானதாரை; அதுவே புத்தி: இது கடம், இதுசரீரம் எனனும விஞ்ஞானதாரை பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரை. ஆலயவிஞ்ஞானதாரையினின்றும் பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரை உண்டாம். மனத்தின்சொரூபமும் பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரையில் உள்ளது; ஆகலின் அது ஆலயவிஞ்ஞானதாரைரூப

மான புத்தியின்ரூபமாம்; அப்புத்தியே ஆன்மாவாம் ஆ
லயவிஞ்ஞானதாரையிற்பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானதாரையின
பாதசிந்தனத்தால் உளதாகும்நிர்விசேஷக்ஷணிகவிஞ்ஞா
னதாரையின் ஸ்திதியே மோட்சமாமென்று இவ்வாறு பு
த்தியையே க்ஷணிகரூபமாகவும், சுயம்பிரகாசரூபமாகவு
ங் கற்பனைசெய்து அதனையே ஆன்மாவென்பா.

(எக) (கூ-வது—பூர்வமீமாஞ்சையின் வார்த்திககாரரானபட்டர், மின்னலைப்போன்ற க்ஷணிகரூபம் ஆன்மாவன்று ஆன்மா ஸ்திரசொரூபம்; அது சடரூபமும் சேதனரூபமுமாயிருக்கும். எதனாலெனின்? சுழுத்தியினின்றும்விழித்தபுருடன நானசடனாக நித்திரைபண்ணினேனென்பதால் ஆன்மா சடரூபமாம். ஆயினும், விழித்தவுடன் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அஞ்ஞாதத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகமாட்டாது ஆன்மசொரூபத்தினும் வேறாகச சுழுத்தியில் ஞானத்திற்கு வேறுசாதனங்களில்லை; ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகச்சுழுத்தியிலும ஞானமுண்டு அந்தஞானம் ஆன்மாவின சொரூபமாகவே இருக்கின்றது; இப்படிச்சடரூபமாகவும், ஞானரூபமாகவுமிருத்தலால் ஆன்மா மின்மினி போலப் பிரகாச அப்பிரகாசரூபமாமென்பா.

இப்படிப்பிரகாச அப்பிரகாசரூபமாகவுள்ளது ஆநந்தமயகோசமாம். எதனாலெனின? சுழுத்தியிலுள்ளசேதனத்தின் ஆபாசசகித அஞ்ஞானமே ஆநந்தமயகோசமென்பர்; அங்கே ஆபாசனே பிரகாசரூபம அஞ்ஞானம் அப்பிரகாசரூபம்; இதனால் பட்டருடைய மதத்தில ஆநந்தமயகோசமே ஆன்மாவாம்.

(அ0) எ-வது—சூனியவாதியரான பௌத்தர், ஏகமானஆன்மாவைப்பிரகாசரூபமாகவும், அப்பிரகாசரூபமாகவுஞ்சொலலுதல் கூடாது. மின்மினியினுடைய ஒருகூறுபிரகாசரூபம், மற்றொருகூறு அப்பிரகாசரூபம்; அதைப்போலக்கூறுபாடில்லாத ஆன்மாவின்கண்ணே உபயரூபஞ்சொல்லுதல் அசங்கதம்; உபயரூபசித்தியின்பொருட்டு ஆன்மாவைக்கூறுபாடுடையதாகவே ஒப்பவேண்டும்: கூறுபாடுடைய பதார்த்தங்களான கடாதிகள்உற்பத்திநாசமுடையனவாம்.

ப்படியே ஆன்மாவுங் கூறுபாடுளையுடையதாமேல் உற்பத்திநாசமுடை யதாகவே ஒப்பவேண்டும்; உற்பத்தி நாசமுடைய பதார்த்தம் யாது அது உற்பத்திக்கு முன்னும் நாசத்திற்குப்பின்னும் அசத்தாம யாது ஆதியந்தத்தில் அசத்தாமோ! அது மத்தியிலுஞ் சத்தாகமாட் டாது அசததேயாம். ஆதலால் ஆன்மா அசத்துருபமாம். அப்படி யே ஆன்மாவிற்குவேறான சம்பூர்ணபதார்த்தங்களும் உற்பத்திநாச முடையனவும, அசத்துருபமுமாம். இவ்வாற்றால் ஆன்மா அநான மாககளான சகலவத்துக்களும் அசத்துருபமேயாவதால் சூன்யமே பரமதத்துவமாமென்பர்; இது சூன்யவாதிகளானமாத்தியமிகபௌ ததருடையமதம்; அவர்களும் அஞ்ஞானருபமான ஆநந்தமயகோ சத்தைப்பிரதிபாதனஞ் செய்தனர்.

(௪க) ௪-வது—பூருவமீமாஞ்சையின் ஏகதேசிகளான பிரபாக ரரும், நையாயிகரும் ஆன்மாச்சூன்யருபமனறு: யாதொ ருவன ஆன்மாவைச் சூன்யருபமாக ஒப்புவனே! அவனை நீ சூன்யருபத்தை அநுபவித்தனையா? அல்லது இல்லை யா? என்றுவினவுவாம. சூன்யததை அநுபவிக்கவில லையெனின்? அப்போது சூனயமில்லையென்றுசித்தித்த து. சூன்யத்தை அநுபவித்தேனெனின்? யாவன் சூன யத்தை அநுபவித்தனனே? அவவானமாச்சூன்யத்தினு ம் விலட்சணமென்று சித்திததது. ஆகவின, சூனயததி ன விலட்சணமாய் ஆன்மாவுளது; அதனைகண்மனததின சையோகத்தால் ஞானமுண்டாகினறது. ஞானகுணத்தி னுல ஆன்மாச்சேதனமென்றுசொல்லப்படும. சொரூபமா க ஆனமாச்சடமாம். அப்படியே சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தனம், தாமம், அதர்மம் முதலிய கு ணங்கள் ஆன்மாவின்கணுண்டென்பர்.

அவர்கள் மதத்திலும் ஆநந்தமயகோசமே ஆன்மாவாம். விஞ் ஞானமயகோசத்திலுள்ள புத்தியைய ஆன்மாவினுடைய ஞானகுண மென்பர். என்னை? ஆநந்தமயகோசத்தில், சேதனங்கடமாயிருப் பதால அறிவிவேகமின்மையர்க்கு விளங்காது. ஆதலால் பிரபா கருப், நையாயிகரும் ஆன்மாவைச் சுழுத்தியில் ஞானமின்மைய ாக ஒப்பிசொரூபமாகச் சடமென்பர். இதனல் ஆநந்தமயகோ

சத்திலேயே அவர்கட்கு ஆன்மப்பிராந்தியிருக்கின்றது. நித்தியஞா னத்தைச் சீவனிடத்து ஒப்பவில்லை: அநித்திய ஞானத்தை ஒப்பி னார்; அவ்வநித்திய ஞானம் சித்தாந்தத்தில் அந்தக்கரணவிருத்தியா கிய புத்திரூபமாம். ஆகலின் அவர்கள் மதமும் நன்றன்று.

என்னை? ஞானத்திற்குவேறான கடாதிசடவத்துக்கள் அநித்தி யங்களாம். அப்படியே ஆன்மாவும் ஞானரூபமன்றெனில் கடாதி களைப்போலச்சடமாவதால் அநித்தியமாம்; ஆகவே, மோட்ச நிமித்த மான சாதனங்கள் நிஷ்பலமாம். இவ்வாறு வேதாந்த வாக்கியங்களி ல விசுவாசமின்மையரான பராமுகமுடைய அநேகர் பஞ்சகோசங் களில் யாதானும் ஒவ்வொன்றை ஆன்மாவாக ஒப்பி முக்கிய ஆன்ம சொரூபமான சாட்சியை ஒப்பாதிழக்கின்றனர். இங்ஙனம் ஆன்ம சொரூபந்தெரிய ஒட்டாமல் மறைத்திருத்தலபற்றி அன்னமயமுதலிய வை கோசமெனப்பட்டன.

(அஉ) சீவனுடைய பஞ்சகோசங்கள், சீவனுடைய யதார்த்த சொரூபமான சாட்சியை யெப்படி ஆச்சாதனஞ் செய்தி ருக்கின்றனவோ! அப்படியே ஈசுரனுடைய சமட்டி பஞ் சகோசங்கள் ஈசுரனுடைய யதார்த்த சொரூபத்தை ஆச் சாதனஞ் செய்திருக்கின்றன. எதனாலெனின்? ஈசுரனு டைய யதார்த்த சொரூபம் தற்பதத்தி னிலட்சியமாம்; அ தனைவிடுத்துச்சிலர் மாயாரூப ஆனந்தமயகோசவிசிட்ட னென்னுந் தற்பதவாச்சியமாகிய அந்தரியாமியையே பரம தத்துவமென்பர். அப்படியே இரணியகர்ப்பன், வைசுவா ரன், விஷ்ணு, பிரமன், சிவன், கணேசன், தேவி, சூரியன்மு தல், அசி, குக்தாலம், அரசு, எருக்கு, மூங்கில் பரியந்தமான பதார்த்தங்களில் பரமான்மாவென்னும் பிராந்தியை அடை ந்துளர். சர்வபதார்த்தங்களிலும் லட்சியபாகம் பரமானமா வினும் பின்னமில்லை; அங்ஙனமிருப்பினும் அவ்வவ்வுபா திசகிதங்களைப் பரமான்மாவாக ஒப்பியிருப்பது அவர்கள து பிராந்தியேயாம். இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களால் ஆ விருதமான விவேகரருடைய பரமார்த்த சொரூபத்தில் வி னறும பராமுகமாய்த் தேகாதிகளில் ஆன்மப்பிராந்தியு டையராய்ப் புண்ணியபாபகாமங்களைச் செய்கின்றனர். அ

ந்தரியாமிமுதல மூங்கில் பரியந்தமான ஒவ்வொன்றையு மே ஈசுரரூபமாகக்கருதி ஆராதனஞ் செய்து ககதகையிச சிக்கின்றனா; அவர்கள் ஆராதிக்கும் உபாதியினுடைய தாரதம்மியத்துக்குத் தக்கபயனும் அவைகளால் அவர்கட கு உளதாம்; ஆயினும் பிரமஞானத்தினலன்றி மோட்சமு ளதாகாது. மோட்சவிச்சையுடையோர் ஜீவேசுரருடைய சொருபத்தைப் பஞ்சகோசத்தில் நின்றும் வேறுபிரிததறி யக்கடவர்கள். மாயாகாரியங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபணஞ் செய்யப்புகில் கோடி பிரமருடைய ஆயுளாலும் அந்தமா காவென்று வான்மீகிபகவான் அநேக இதிகாசஙகளால் வாசிட்டத்தில் நிரூபித்திருப்பதால், "தொகுததது மனதறி றகொள்வாய்" என்றார். (சஉ)

சீரிய வீச னார்க்குஞ் சீவர்க்கு முபாதி யொன்றேல்
ஆரிய குருவே பேத மறிவதெப படியென் றக்கால்
காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிகுச மட்டி வியட்டியாற பேத மாமே. (சங)

(இ-ள்) சீரிய ஈசனுர்க்கும் சீவர்க்கும-(சர்வஞ்ஞத்வாதிகலயா ணகுணங்களினூற்) சிறந்த ஈசுரனுக்கும சீவர்கட்கும்—உபாதி ஒன றேல்-(துலகுட்சும) உபாதியொன்றாயின்—ஆரிய குருவே-சன்மாாக்கத திருக்கும ஆசிரியரே—பேதம் அறிவது எப்படி என்றக்கால்-(இவன சீவன் இவன ஈசுரனென்றும்) வேறுபாடறிவதெங்ஙனமெனறுகே ட்பாயாகில்—காரிய உபாதி சீவன-காரியவுபாதியையுடையன் சீவ ன்—காரண உபாதி ஈசன்-காரணவுபாதியினையுடையன் ஈசுரன— (இவவிருவரும)வீரியம் மிகு சமட்டி வியட்டியால் பேதம ஆம-மகத துவமிக்க சமட்டியினாலும் வியட்டியினாலும் பேதமுளரா மென்றறி தி—எ-று. ஏ-அசை.

ஆரியத்தன்மை, "செயலினாரிய" என்னும் வாசிடடச்செயயு ளான் அறிக. காரணவுபாதி, காரியவுபாதிகள் முறையேமாயை, அந்தக்கரணம் எனறுசஞ்சேபசாரீரகததிற கூறியுள்ளன. (சங)

[சமஷ்டிவியஷ்டிகளினியல்பு.]

மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதம
சரங்கடா வரங்கள் பேதத் தனியுடல் வியட்டி யென்பார
பரமபிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பதே சமட்டி யென்பார
இரங்கிய பலசீ வர்க்கு மீசாக்கும் பேத மீதே. (சச)

(இ-ள்) வெளி.

இதற்கு, உ-ம-வேதாந்த சூடாமணி. "மிகுமரப் பளைை தனட லெ யெனல்போன மிகுமுயி ரெலாமுறா னெனுமோர, தகுமபி மா ன மிறைசமட் டியதாந தனிதனி மரமபெயர் கொளலபோற, பகு முடன்றோறும் வேறுவே ருகப் படுமபி மானமோர்க் துரைப்பிற, ஞெ குமுயிா வியட்டி யுருவமெனகுவாமேற ஞெமபத விலக்கிய முறை பபாம" எனவரும. மற்றும்வருவனவற்றுறகாண்க. (௪௪)

(அரு) [அதநியாரோபங்கூறிப்போந்ததற்குபயோகத்தை

இனிக் கூறுகின்றார்.]

கற்பனே வாத வாறு காட்டினேங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொற்பனம் போலு மென்றே துணிந்தவன் ஞானி யாவான்
செற்புதை மழைக்கா லம்போய்த் தெளிந்தவா காசம் போல
அற்புத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய். (சரு)

(இ-ள்) கற்பனே வந்த ஆறு-அத்தியாரோபமுறைடான வழி யை—காட்டினேம்-அறிவித்தோம்—காண்ப எல்லாம-அகங்காராதி பபிரபஞ்சமனைத்தும்—சொற்பனம் போலும் என்று-சொப்பனப்பி ரபஞ்சமபோலுமே (துச்ச)மென்று—துணிந்தவனே - (சமுசயமின்றி) அபரோட்சமாக நிச்சயித்தவனே— ஞானி ஆவான்-ஞானியாம்— செல் புதை மழைக்காலம் போய்-மேகநெருங்கியவருடாகாலமொழி ந்து— தெளிந்த ஆகாசம போல-(சரற்காலத்திற்)றெளிந்துள்ள ஆகா சமபோலும்—அற்புத முத்தி சேரும்-(சகலவனர்த்தமும் ஒழிந்து) நி ரதிசயாநந்தரூபமோட்சமடையக் காரணமாகும்—அபவாத வழியும கேளாய-அபவாதவழியையுங்கேட்டி—எ-று.

"செற்புதை மழைக்கா லம்பேரய்ந் தெளிந்தவா காசம் போல"
எனனும உவமானத்தால், அனர்த்தநிவிர்த்தி வருவித்தாம்.

சொப்பனம், என்னும்வடமொழி எதுகைநோக்கிச் சொற்பனம
எனத்திரிந்தது.

"சொப்பனம்போலும்" என்றது பற்றிப் பூர்வபட்சிகளின் சங்கை.

(அ) பூர்வம் அத்தியந்தம் அஞ்ஞாதமாயுள்ள பதார்த்தத்தின ஞானம் சொப்பனத்திலுண்டாதலில்லை; சாக்கிரத்தில எதனுடைய அநுபவஞானமுள்ளதோ! அதனுடைய ஸ்மிருதிதான் சொப்பனத்திலுமுண்டாகின்றது; அங்ஙனம சொப்பனத்திலுண்டாகும் ஸ்மிருதிஞானத்தின்விடயமான சாக்கிரபதார்த்தம் சத்தியமாகலின், சொப்பனத்திலுடைய அதனது ஸ்மிருதிஞானஞ்சத்தியமாம; ஆகவே, சொப்பனதிருஷ்டாந்தத்தாற சாக்கிரபதார்த்தங்களை மித்தையென்னல பொருந்தாது.

(ஆ) அல்லது, சொப்பனவவஸ்தையிற ஸ்தூலசரீரத்தை விடுத்து லிங்கசரீரம்வாகியத்திற்சென்று, சத்தியமாயுள்ள கிரி, சமுத்திராதிகளைப் பாாக்கினறதாகலின் சொப்பனஞானமும, அதன் விடயமானபதார்த்தங்களுஞ் சத்தியமே மித்தையன்றாம்; ஆகவே, சொப்பனம்போலும சாக்கிரபிரபஞ்சந் துச்சமென்னல கூடாதெங்ஙனே எனின?

(இ) உத்தரம்- அத்தயானையென்றுண்டாகினற பூருவகாலசம்பந்திகளான பதார்த்தங்களின்ஞானம் ஸ்மிருதியாம. எதிரேநிற்கின்றயானையைக்கண்டு இதுயானை எனறுணடாகின்றஞானம் ஸ்மிருதியல்ல: பிரத்தியட்சமாம். சொப்பனத்தில் இதுயானை, இது பருவதம், இது நதியென்றிவவாறுள்ள ஞானமுண்டாகின்றதாகலின், அது சாக்கிரத்திற்கண்ட பதார்த்தங்களினுடையஸ்மிருதியல்ல; பிரத்தியட்சஞானமேயாம.

சாக்கிரத்தில் அறியப்படாதபதார்த்தங்களின்ஞானம் சொப்பனத்திலுண்டாகவில்லை அறியப்பட்டபதார்த்தங்களின்ஞானமே உ

ணடாகின்றதாதலின், சொப்பனத்தினஞானம ஸ்மிருதிரூபமேயெ னனில அது கூடாது.

(௮௭) ஏனெனில்? பிரத்தியட்ச ஞானம் இருவகைத்து ஒன று அபிஞ்ஞாரூபபிரத்தியட்சம்; மற்றொன்று பிரதிய பிஞ்ஞாரூப்ப்பிரத்தியட்சமாம். கேவலம் இந்திரியசமபந தததாற்றோன்றுமஞானம அபிஞ்ஞாபிரத்தியட்சம்; அது நேததிரசமபநதத்தால இது யானையெனறுதோனறு ம ஞானம. பூரவ ஞானசம்ஸ்காரத்தாலும, இந்திரியசமப நதததாலும தோனறுமஞானம் பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரததி யடசமாம; அது, பூரவஙகணடயானை எதிரேவரில் அந்த யானை இநதயானை என்றுதோன்றும் ஞானம்; அஙகே பூரவஙகணடயானையின்ஞான சம்ஸ்காரமும, யானையோ டு நேததிரசமபநதமும பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியடசததி ற்கேதுவாம. ஆதலால, சமஸ்காரஜந்யஞானம ஸ்மிரு தி*ரூபமே எனனும நியமயில்லை. இந்திரியசம்பந்தமின றிக்கேவலம சமஸ்காரஜநியஞானமுண்டாமாயின, அது வே ஸமிருதிஞானமெனப்படும். சொப்பனத்தில யானை முதலியவைகளின ஞானம கேவலம் சம்ஸ்காரஜந்யமல் ல நித்திராரூபதோஷஜநியமாம். சொப்பனத்தில் யா னைமுதலியவைகளைப்போலக கற்பித இந்திரியங்களுமுண் டு ஆகலின், இந்திரியஜந்யமுமாம். சொப்பனபதார் ததஙகள சாட்சிபாசியமேயலலாமல் இந்திரியஜந்யஞா னவிடயமலல, ஆயினும, அவிவேகியினுடைய திருஷடி யினுல் சொபபனஞானம் இந்திரியஜந்யமென்றுசொலல படுகிறது. நிததிரையில் நின்றும்விழித்தபுருடன நான சொபபனத்தில யானைமுதலியவைகளைக் கண்டேனென றுசொல்கின்றனன். ஆதலால் சொப்பனத்திற்றோன்று ம்ஞானம சாக்கிரபதாரத்தங்களின்ஸ்மிருதியல்ல. யானை முதலியவைகளின் ஸ்மிருதியே உணடாமாயின், வி ழித்து நான் சொபபனத்தில் யானைமுதலியவைகளை ஸ்ம ரித்துக்கொண்டிருந்தேனென்று சொலலவேண்டும. அ

* ஸமிருதி=சம்ஸ்காரஜந்யஞானம.

ப்படி ஒருவருஞ்சொல்லவில்லை; ஆதலால், சொப்பனத திற்றோனறும் ஞானம் சாக்கிரபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிய லல சாக்கிரத்திற் கண்ட கேட்டபதார்த்தங்களின் ஞா னமே சொப்பனத்திற்றோன்றுமென்னும் நியமமில்லை. சாக்கிரத்தில் அஞ்ஞாதபதார்த்தங்களினுடையஞானமு ம சொப்பனத்திற்றோன்றும்: தான் கண்டதாகவேனும கேட்டதாகவேனுமிலலாத பதாாததஙகளும் ஒவவொரு கால சொப்பனத்திறகாணப்படுகினறன; ஆகலின, அவை களின ஞானம் ஸ்மிருதியல்ல.

ஆயினும், இத்தச்சன்மததின் பதாாத்த ஞான சமஸ்காரமே ஸ மிருதிக்கு ஏதுவாமென்னும நியமமில்லை. அநநியஜன்மஞானஜநி யசமஸ்காரத்தினுலும் ஸ்மிருதி உண்டாகாநிற்கும. எனனை? அநு கூல ஞானத்தினுல் பிரவிர்த்தி யுண்டாகின்றது அநுகூல ஞானம் னறிப பிரவிாததியுண்டாவதில்லை. பாலகனுக்கு ஸ்தநபாநததில பி ரதமப் பிரவிாததியுண்டாவதறகுக்காரணம, தான அந்நியஜன்மஙகளி ல ஸ்தநபாநம் தனக்கநுகூலமெனறநுபவிததுள்ள சம்ஸ்காரமாம; ஆதலின, ஜன்மாந்தரத்தின், ஞானசமஸ்காரததினுலும ஸமிருதியு ணடாகாநிற்கும். அப்படியே இந்த ஜனமத்தில அஞ்ஞாத பதா்த ததின் ஸ்மிருதியும், அந்நிய ஜன்மத்திலுளதாகிய ஞான சமஸ்கார ததினுல் சொப்பனத்திலுண்டாகக்கூடும். ஆயினும், சாக்கிரத்தில, யாதொரு ஜன்மத்திலும் அநுபவியாதிருக்கும பதாாத்தமும சொபப னத்திற றோன்றுகின்றது; அது தனதுசிரச்சேதனத்தைத தான நே ததிரததால சொப்பனத்திற் பார்க்கின்றது; ஆதலால சொப்பனததி ற்றோனறுமஞானம் சாக்கிர பதார்த்தஙகளின ஞானசம்ஸ்காரததி னுற்றோன்றும் ஸ்மிருதியல்லவென்று சொப்பனத்திற்கு ஸ்மிருதிரு பகண்டனததில் அநேகயுத்தி ஸ்ரீஹர்ஷர் கூறியுளார.

(அஅ) தூலசரீரத்தினின்றும் இலிங்கசரீரமானது வெளிபப ட்டு வாயித்திற் சததியமாயுள்ள கிரி, சமுத்திரமுதலியவற்றைபபாா க்கின்ற தெனின்? இலிங்கசரீரம் வெளிப்படுமாயின், மரணவததை யைப்போலத தூலசரீரம் பயஙகரரூபமாகததோற்றவேண்டும். சொ ப்பனவததையில் அப்படித்தோற்ருமல் சாக்கிரத்திற்போல மஙகள ரூபமாகவே தோற்றுகிற்கிறது.

ண்டாகின்றதாகலின், சொப்பனத்தின்ஞானம ஸ்மிருதிரூபமேயெனனில அது கூடாது.

(எள) ஏனெனில் ? பிரத்தியட்ச ஞானம் இருவகைத்து ஒன்று அபிஞ்ஞாரூபபிரத்தியட்சம ; மற்றொன்று பிரத்தியபிஞ்ஞாரூப்பிரத்தியட்சமாம். கேவலம் இந்திரியசம்பந்தத்தாற்றோன்றுமஞானம அபிஞ்ஞாபிரத்தியட்சம, அது நேத்திரசம்பந்தத்தால் இது யானையென்றுதோன்றும ஞானம. பூர்வ ஞானசமஸ்காரத்தாலும, இந்திரியசம்பந்தத்தாலுந தோன்றுமஞானம பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியட்சமாம; அது, பூர்வங்கண்டயானை எதிரேவரில் அந்த யானை இந்தயானை என்றுதோன்றும் ஞானம்; அங்கே பூர்வங்கண்டயானையின்ஞான சம்ஸ்காரமும, யானையோடு நேத்திரசம்பந்தமும பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியட்சத்திற்கேதுவாம. ஆதலால, சமஸ்காரஜந்யஞானம ஸ்மிருதி*ரூபமே எனனும நியமமில்லை: இந்திரியசம்பந்தமின்றிக்கேவலம சமஸகாரஜந்யஞானமுண்டாமாயின, அதுவே ஸமிருதிஞானமெனப்படும. சொப்பனத்தில யானை முதலியவைகளின ஞானம கேவலம் சம்ஸ்காரஜந்யமல்ல நித்திராரூபதோஷஜந்யமாம. சொப்பனத்தில் யானைமுதலியவைகளைப்போலக கற்பித இந்திரியங்களுமுண்டு ஆகலின், இந்திரியஜந்யமுமாம். சொப்பனபதார்த்தங்கள சாட்சிபாசியமேயல்லாமல் இந்திரியஜந்யஞானவிடயமல்ல, ஆயினும, அவிவேகியினுடைய திருஷ்டியிலே சொப்பனஞானம் இந்திரியஜந்யமென்றுசொல்லப்படுகிறது. நித்திரையில் நின்றும் விழித்தபுருடன் நான சொப்பனத்தில யானைமுதலியவைகளைக் கண்டேனென்றுசொல்கின்றனன். ஆதலால் சொப்பனத்திற்றோன்றுமஞானம சாக்கிரபதார்த்தங்களின்ஸ்மிருதியல்ல. யானைமுதலியவைகளின் ஸ்மிருதியே உண்டாமாயின், விழித்து நான் சொப்பனத்தில் யானைமுதலியவைகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டிருந்தேனென்று சொல்லவேண்டும அ

* ஸ்மிருதி= சம்ஸ்காரஜந்யஞானம.

ப்படி ஒருவருஞ்சொல்லவில்லை; ஆதலால், சொப்பனத்திற்றோன்றும் ஞானம் சாக்கிரபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியல்ல சாக்கிரத்திற் கண்ட கேட்டபதார்த்தங்களின் ஞானமே சொப்பனத்திற்றோன்றுமென்னும் நியமமில்லை. சாக்கிரத்தில் அஞ்ஞாதபதார்த்தங்களினுடையஞானமும் சொப்பனத்திற்றோன்றும் தான் கண்டதாகவேனுங் கேட்டதாகவேனுமில்லாத பதார்த்தங்களும் ஒவ்வொருகால சொப்பனத்திற்காணப்படுகின்றன; ஆகலின், அவைகளின் ஞானம் ஸ்மிருதியல்ல.

ஆயினும், இத்தச்சன்மத்தின் பதார்த்த ஞான சமஸ்காரமே ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமமில்லை. அந்நியஜனமஞானஜந்நியசமஸ்காரத்தினாலும் ஸ்மிருதி உண்டாகாநிற்கும். எனனை? அநுகூல ஞானத்தினால் பிரவிர்த்தி யுண்டாகின்றது அநுகூல ஞானமின்றிப் பிரவிர்த்தியுண்டாவதில்லை. பாலகனுக்கு ஸ்தநபானத்தில் பிரதமப் பிரவிர்த்தியுண்டாவதற்குக்காரணம், தான் அந்நியஜனமங்களில் ஸ்தநபானம் தனக்கநுகூலமென்றநுபவித்துள்ள சமஸ்காரமாம்; ஆதலின், ஜனமாந்தரத்தின், ஞானசமஸ்காரத்தினாலும் ஸ்மிருதியுண்டாகாநிற்கும். அப்படியே இந்த ஜனமத்தில் அஞ்ஞாத பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும், அந்நிய ஜன்மத்திலுளதாகிய ஞான சமஸ்காரத்தினால் சொப்பனத்திலுண்டாகக்கூடும். ஆயினும், சாக்கிரத்தில், யாதொரு ஜன்மத்திலும் அநுபவியாதிருக்கும் பதார்த்தமும் சொப்பனத்திற் றோன்றுகின்றது, அது தனதுசிரசசேதனத்தைத் தான் நேத்திரத்தால் சொப்பனத்திற் பார்க்கின்றது; ஆதலால் சொப்பனத்திற்றோன்றும்ஞானம் சாக்கிர பதார்த்தங்களின் ஞானசமஸ்காரத்தினாற்றோன்றும் ஸ்மிருதியல்லவென்று சொப்பனத்திற்கு ஸ்மிருதிரூபகண்டனத்தில் அநேகயுத்தி கிரந்தகாரர் கூறியுளர்.

(௮௮) தூலசரீரத்தினின்றும் இலிங்கசரீரமானது வெளிப்பட்டு வாகியத்திற் சத்தியமாயுள்ள கிரி, சமுத்திரமுதலியவற்றைப்பார்க்கின்றதெனின்? இலிங்கசரீரம் வெளிப்படுமாயின், மரணவதைதையைப்போலத் தூலசரீரம் பயங்கரரூபமாகத்தோற்றவேண்டும். சொப்பனவத்தையில் அப்படித்தோற்றாமல் சாக்கிரத்திற்போல மங்களரூபமாகவே தோற்றுகிற்கிறது.

ஆதலால், தூலசரீரதனைவிட்டு லிங்கசரீரம் வெளியேபோகவி ல்லை. அந்தக்கரணத்தின் இயக்கம் பிராணனுடைய அதீனமாதலா ல் பிராணன வெளிப்படாமல் அந்தக்கரணமும், ஞானேந்திரியமும வாகியத்திற்செல்லாவாம். சொப்பனவைத்தையில் தூல சரீரம பிரா ணனோடுகூடத்தோற்றுவதால, இலிஙகசரீரம்வாகியததிற்சென்று சத தியமாயுள்ள பதார்த்தங்களைச் சொப்பனத்திற் பாாக்கின்றதெனபது கூடாது.

அன்றியும், ஓர் புருடன் சொப்பனத்திற் றன்சம்பந்தியோடுகூ டி ஓர்வியவகாரதனைச் செய்ததாகக்கண்டு விழித்துப் பின்அசசம பந்தியைத்தானகண்டபோது இராததிரி நாம் இருவருங்கூடி இவ விதவியவகாரதனைப்பணணினோமெனறு அவன் சொல்லவில்லை புருவபட்சரீதியினால வாகியததில் வெளிப்பட்டுச் சம்பந்தியோடுகூ டிச் சததியமாக வியவகரிததான. அந்தச்சம்பந்தியோடுகூடின ஞா னமும, வியவகார ஞானமும சமபாநதிக்கும உளவாதலவேணடும. எ பபோது அவன கூடினானோ ! அப்போது அவன் சொல்லவுமவேண டும. சிததாந்தததில சமபாநதியும், அவனுடைய கூட்டரவுமுதலிய வும உள்ளேயே கற்பிதமாம.

அனறியும், வாகியததிற்சென்று சத்தியமானபதார்த்ததனைப்பா ாததலுணடானால, இராததிரியில் நித்திரைசெய்தபுருடன் சிதமபரத தில மததியானசூரியனால் வீடுகள் தபிக்கப்படுகிறதாகவும், சிதமபர த்திற்குவடககே மதுரை இருப்பதாகவும், மதுரைக்குத்தெறகே சித மபரம இருப்பதாகவுங காணகின்றனனை; அங்கே இராததிரியில ம ததியானசூரியனும, சிதம்பரத்திற்குவடக்கே மதுரையும், மதுரைக குததெற்கே சிதம்பரமும் இல்லை. ஆகலானும, சொப்பனத்திற்சத் தியபதார்த்தங்களைப்பாாக்கப்படுகிறதென்பதுகூடாது.

(அ௬) பருவதம, சமுததிரம், நதி, வனம, கிராமம், புரி, சூரியன, சந்திரன்முதலிய யாதொருபதார்த்தங்கள் சொப்பனத்திற் காணப்படுகின்றனவோ! அவை நூதனமாகவே உணடா கின்றன. சொப்பனபதார்ததங்களில் நேததிராதிகளின் விடயத்தன்மை பாநமாகினறது. வியாவகாரிகநேத்திரா திகளின விடயததன்மை சொப்பனத்தில் பிராதிபாசிகப

தார்த்தங்களிற் பொருந்தாது; எதனாலெனின்? சமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களே தம்மிற் சாதகபாதகங்களாம், அதனால் சரீரத்தின்கண்ணிருக்கும் வியாவகாரிகநேத்திராதிகளும், சொப்பனபதார்த்தங்களும் ஒன்றற்கொன்று விஷமசத்தையாவதால் அந்நேத்திராதிகளுக்குச் சொப்பனத்திற் பருவதாதிகள் விடயமாகுமென்கைபொருந்தாது.

அன்றியும், வியாவகாரிகஇந்திரியங்கள் தத்தம் கோளகைகளை விட்டுக் காரியஞ்செய்வதில்ல சமாத்தமாகா சொப்பனுவதையில் அஸ்த, பாத, வாக்குகளின்கோளகைகள் நிச்சலமாக அந்நியனுக்குக் காணப்படுகின்றன; அஸ்தத்தில் ஓர்திரவியத்தையெடுத்துக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு ஓடுகின்றான்.

ஆகலின், சொப்பனத்தில் இந்திரியங்களின்உற்பத்தி அவசியம் ஒப்பவேண்டும்; அப்படியே சுகதுக்கமும், அவற்றின் ஞானமும், சுகதுக்கங்களின் ஆசிரயமான பிரமாதாவும், சொப்பனத்தின்கட்டோற்றுகின்றன: இல்லாதபதார்த்தங்களின் தோற்றம் உண்டாகமாட்டாது; அதனால் சகலதிரிபுடிகளும் அந்தச்சொப்பனத்தின்கண்ணே உற்பத்தியாகின்றன. எவ்வளவு பிரம(ஐ 8) ஞானமுண்டாமோ! அவைகளின் விடயங்கண்முழுதும் அநிர்வசனீயமாக உற்பன்னமாகின்றன. விடயமின்றி யாதொருஞானமும் உண்டாகாதென்பதே அநிர்வசனீயக்கியாதியின் சித்தாந்தமாம்.

யாதொருசொப்பனபதார்த்தங்கள் பிரதீதியாகின்றனவோ! அவைகளினுற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் சாக்கிரபதார்த்தங்களைப்போலசத்தியமாவதால சொப்பனதிருஷ்டாந்தத்தினாற் சாக்கிரபதார்த்தங்கள் மித்தையென்று சித்தாந்தத்திற்சொல்லாநிற்பது கூடாது. சொப்பனத்திற் பிரதீதியாகின்றபதார்த்தங்களினுற்பத்தி ஒப்பாவிடின் இவ்வாறான தோடமின்றாம் என்று சங்கிக்கில்?

(௯0) யாதொருவஸ்துவின் உற்பத்திக்கு எவ்வளவுதேசகாலாதி சாமக்கிரிவேண்டுமோ! அவ்வளவுசாமக்கிரியுமின்றியே அது உண்டாமாகில் மித்தையெனப்படும். சொப்பனத்தில் யானைமுதலியவைகளினுற்பத்திக்கு யோக்கியமானதே

சகாலங்களில்லை. வெருகாலத்தில் வெகுதேசத்திலுண்டாகயோக்கியமான யானைமுதலியவை, க்ஷணமாத்திர காலத்தில் சூட்சுமமான கண்டதேசத்திலுண்டாகின்றன வாதலால் மித்தையாம்.

எப்படியும், சொப்பனாவத்தையில் காலதேசமும் அதிகமாகப்பிரதீதியாகின்றன; அப்படியானாலும், அந்நியபதார்த்தங்களைப்போலச்சொப்பனத்தில் அதிககாலம் அதிகதேசம் அநிர்வசனீயப்பிராதிபாசிகமாக உற்பன்னமாகின்றன. எதனாலெனின்? விடயமின்றிப் பிரதியட்சஞானமுண்டாகமாட்டாது. சொப்பனத்தில் அதிகமான தேசகாலங்களின் ஞானமுண்டாகின்றது. வியாவகாரிகதேசகாலங்கள் நியூனமாகவுள்ளன. இதனால் பிராதிபாசிகமாக உற்பன்னமாகின்றன; இங்ஙனம் சொப்பனாவத்தையிலுண்டாகின்ற யாதொருபிராதிபாசிகதேசகாலங்களுண்டோ! அவைசொப்பனாவத்தையின யானைமுதலியவைகட்குக் காரணமல்ல. எதனாலெனின்? யாது காரணமாமோ! அது முன்னே உண்டாயிருக்கும்: காரியம் பின்னே உண்டாம். சொப்பனத்தின் தேசகாலங்களும் யானைமுதலியவையும் ஒரேசமயத்திலுண்டாகின்றன. ஆதலால் அவைகட்குக்காரியகாரணபாவங்கூடாது. வியாவகாரிகதேசகாலங்கள் நியூனமாய் உள்ளன ஆதலால அவை யானைமுதலியவைகட்கு யோக்கியமாகவில்லை. இங்ஙனம் தேசகாலசாமக்கிரியின்றி உண்டாகின்றனவாதலால சொப்பனபதார்த்தங்கள மித்தையாம.

இவ்வாற்றால், சொப்பனபதார்த்தங்களினுற்பத்தியில வேறொருசாமக்கிரிகளுமில்லை. நித்திராரூபதோஷசகிதமான அவித்தையே காரணமாம். யாதொன்று தோஷசகித அவித்தையினால் ஜந்நியமாமோ! அது சுதந்திரஜந்தமபோல மித்தையாம். ஆதலால் சொப்பனபதார்த்தங்கள சத்தியமல்ல மித்தையாம. அவைகட்கு உபாதானகாரணம அந்தக்கரணம, அல்லது சாட்சாதவித்தையேயாம். முதற்பட்சத்தில சாட்சிசேதனஞ்சொப்பனத்திற்கதிஷ்டானம். இரண்டாமபட்சத்தில பிரமசேதனம் சொப்பனத்திற்கதிஷ்டானமாம. இவ்வாற்றால, அந்தக்கரணத்தினுடைய அல்லது அவித்தையினுடைய பரிணாமமும, சேதனத்தினுடைய விவர்த்தமும சொப்பனமாம. முன்சொல்லியபட்சம இரண்டனுள் இரண்டாம்பட்சத்தில் பிரமசேத

னுஞ்சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமென்றும், அவித்தை உபாதானகாரணமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டது; அங்கே அதிஷ்டானஞானத்தினால கற்பிதநிவிர்த்தியாம். சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம்பிரமமாகலின், பிரமஞானமின்றி அஞ்ஞானிக்குச்சாக்கிரத்திற்சொப்பனம நிவிர்த்தியாகவேண்டுவதில்லை.

(கக) மற்றோசங்கை—எப்படிச்சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானம் பிரமமும், உபாதானகாரணம் அவித்தையுமோ! அப்படியே வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சாக்கிரத்தின்வியாவகாரிக* பதார்த்தங்கட்கும் அதிஷ்டானம் பிரமம்· உபாதானகாரணம்அவித்தை. ஆதலால் சாக்கிரம், சொப்பனம்இரண்டும் வியாவகாரிகமாகவேண்டும், அல்லது பிராதிபாசிகமாகவேண்டும். இங்ஙனமன்றிச் சாக்கிரபதார்த்தங்கள் வியாவகாரிகமென்றும், சொப்பனபதார்த்தங்கள் பிராதிபாசிகமென்றுங் கூறுகிற்பது எவ்வாறுகூடுமெனின்?

இவ்விரண்டுசங்கையுங்கூடாது. எதனாலெனின்? பிரதமசங்கைக்குச்சமாதானம்: நிவிர்த்தி இருவகையாம்; இது முன்னே உஎ-வது செய்யுளின் உரையிலுங்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. காரணத்தோடு கூடக்காரியத்தின் விநாசரூபமான அத்தியந்தநிவிர்த்தி சொப்பனத்திற்குச்சாக்கிரத்திற்பிரமஞானமின்றிக்கூடாது. ஆயினும், தடிகொண்டடிப்பதால் கடத்திற்குப்பிருதிவியில் லயம் எப்படி உண்டாமோ! அப்படிச் சொப்பனத்திற் கேதுவான நித்திராதோஷ நாசத்தினால், அல்லது சொப்பனத்தின் விரோதியான சாக்கிரத்தின் உற்பத்தியினால், அவித்தையின்கண் லயரூபமான நிவிர்த்தி சொப்பனத்தி

* வியாவகாரிக, பிராதிபாசிக, பாரமார்த்திகபேதத்தால் சத்தை மூவகைத்தாம்; அம்மூவகையுள், பிரமஞானமின்றி இரச்சுவாதிகளினவச்சின்னசேதனஞானத்தால் பாதமாகாநிற்கும்இரச்சுசர்ப்பாதிகள் பிராதிபாசிகசத்தை: பிரமஞானமின்றிப் பாதமாகாமல பிரமஞானத்தால் பாதமாகாநிற்கும அவித்தையும், அதன்காரியமாகிய.ஆகாசாதிகளும் வியாவகாரிகசத்தை: மூன்றுகாலத்தும் பாதமாகாதது யாது! அது பாரமார்த்திகசத்தை· இப்படிப்பட்டது சேதனமாம்.

றகுப் பிரமஞானமின்றியே கூடும். சாக்கிரசொப்பனங்கள் இரண்டுமே சமானமாகவேண்டுமெனினும் சங்கையுங்கூடாது. அதனாலெனின? சாக்கிரதேகாதிபதார்த்தங்களின் உற்பத்தியிலோ! அந்நியதோஷ ரகிதமான கேவலம் அநாதியவித்தையே உபாதானகாரணம்: சொப்பனபதார்த்தங்களிலோ சாதிநித்திராதோஷமும், அவித்தைக்குச் சகாயமாம்; ஆதலால், அந்நியதோஷரகிதமான கேவலம் அவித்தையினாலுண்டாவது வியாவகாரிகமென்றும், சாதிதோஷசகித அவித்தையினாலுண்டாவதுபிராதிபாசிகமெனறுஞ்சொல்லப்படும்.

இவ்வாறனால் சொப்பனபதார்த்தங்களில் சாக்கிரபதார்த்தங்களைப்பார்க்கிலும் விலட்சணத்தன்மை உண்டு; இவைமுழுதும் மூவித சத்தையையொப்பித் தூலதிருஷ்டியினாற்சொன்னது, விசாரதிருஷ்டியினாற்பார்க்கில, மூவகைச்சத்தைகூடாது சாக்கிரசொப்பனங்கடகுப் பரஸ்பரம் விலட்சணத்தன்மையுங்கூடாது.

வேதாந்தபரிபாஷாதிகிரந்தங்களில்,முற்கூறியபிரகாரமாகவேவியாவகாரிக பிராதிபாசிகபதார்த்தங்கடகுப் பேதங்கூறியிருக்கின்றது, ஆதலால மூன்றுசத்தையும ஒப்பியிருக்கின்றது. வித்தியாரணயசுவாமிகளும சீவதிருட்டியே சுகதுக்கத்திற்கேதுவாம்; ஈசுரதிருட்டி சுகதுக்கத்திற்கேதுவன்று சீவதிருட்டிபிராதிபாசிகம்; ஈசுரதிருட்டி வியாவகாரிகமென்றருளிச்செய்திருக்கின்றனர். வேறேகிரந்தகாரரும; சத்தை மூன்றுபிரகாரஞ்சொல்லியிருக்கின்றனர். சேதனத்தினுடைய சத்தை பாரமார்த்திகம். சேதனத்தினும்வேறானசடபதார்த்தங்களின்சத்தை இருவகையாம; அவைகளில் ஒன்றுவியாவகாரிகசத்தை மற்றொன்று பிராதிபாசிகசத்தை. சிருட்டியின் ஆதிகாலத்தில ஈசுரசங்கற்பத்தினாலுண்டான கேவலம் அவித்தையின்காரியமாகிய பஞ்சபூதங்களும், அவைகளின் காரியங்களுமாகியஇவைகளின்சத்தை வியாவகாரிகசத்தை; தோஷசகிதமான அவித்தையின்காரியமாகிய சொப்பனமும, சுத்திரஜதாதிகளும் ஆகிய இவைகளின்சத்தை பிராதிபாசிகசத்தையாம்; இவ்வாறு சாக்கிரபதார்த்தங்களுக்கு வியாவகாரிகசத்தையுஞ்சொப்பனபதார்த்தங்களுககுப் பிராதிபாசிகசத்தையுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

(கஉ) தேசகால சாமக்கிரியின்றிச் சொப்பனத்தில் யானை, ப

ருவதங்கள் தோன்றுகின்றன; ஆதலால், அவைமித்தை. அப்படியே ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சசிருஷ்டியும் பிரமத்தினின்றுந்தோன்றுகின்றன; அப்பிரமத்தில் தேசகாலங்கள் லேசமுமில்லை: சொப்பனத்தில் யானை, பருவதாதிகளுக்கு யோக்கியமான தேசகாலங்களில்லையாயினும், சொற்பதேசகாலங்களுண்டு; ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டியில் அவ்வளவுகூடதேசகாலங்களில்லை. என்னை? தேசகாலரகிதபரமானமாவினின்றும் ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டிகூறப்பட்டிருத்தலினென்க.

(௧௩) தைத்திரீயசுருதியில ஆகாசாதிகளினசிருஷ்டி கிரமமாககூறப்பட்டிருக்கின்றன, அதிலும தேசகாலஙகளின் சிருஷ்டிகூறப்படவில்லை. சூத்திரகாரா, பாஷ்யகாரர்களேனுங்கூறியிருக்கின்றனரோவெனின? அவாகளும்தேசகாலஙகளின்சிருஷ்டிகூறவில்லை; அதனாலதைத்திரீயசுருதிக்கும, சூத்திரகாரா, பாஷ்யகாராகட்குமஆகாசாதிப்பிரபஞசஙகளின் உற்பத்தி தேசகாலசாமக்கிரியின்றி உண்டாமெனபதே அபிப்பிராயமாம்; ஆகலின, ஆகாசாதிகள்சொப்பனம்போலமித்தையாய.

(௧௪) மதுசூதனசுவாமிகள தேசகாலஙகளசாடசாதவித்தையினகாரியமெனறு கூறியிருப்பதுகொணடு மாயாவிசிஷடபரமான்மாவினினறும முனனேதேசகாலஙகள் மாயையினபரிணமமாகத்தோனறும; அதனபினனா ஆகாசாதிகளினசிருஷ்டிதோனறும என இஙஙனம பெறப்படுதலின யோக்கியமானதேசகாலஙகளாலேயே ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சஙகளினஉற்பத்தி சித்திததே எனின?

(௧௫) அஙஙனம தேசகாலஙகள் முன்னேயுண்டாய அதன்பினனேஆகாசாதிகளுண்டாம் என்பது, மதுசூதனசுவாமிகளினஅபிப்பிராயம் அன்று. *எதனாலெனின்? ஆகாசாதிகளின்உற்பத்திக்குமுன்னே தேசகாலங்கள்உண்டாமெனின்? ஆகாசாதிகளின்உற்பத்திகாலத்திற்குப் பூர்வகாலவுபகிதமான பரமானமா தேசகாலஙகட்குஅதிஷ்டானமாமெ

னபது சித்திக்கும்; அதுசித்திக்கவே, தேசகாலஙகளின உற்பத்தியில் பூர்வகாலமுண்டென்றுவரும காலத்தின உற்பத்தியேயில்லாதபோது பூர்வகாலம்எவவாறுசித்திக்கும்; இதனால் ஆகாசாதிகள்உண்டாவதற்குப்பூர்வகாலத்தில தேசகாலாதிகள்உண்டெனல்கூடாதாகலினஎன்க.

(கசு) மற்றியாதோ! மதுசூதனசுவாமிகளின் அபிப்பிராயம என்னை?

பூதபௌதிகபிரபஞ்சந் தோன்றுகிறபதுபோலத் தேசகாலஙகளுந்தோன்றுகினறன. ஆனமாவுக்கந்நியமாக யாதொன்றும நித்தியமாகாமையின், தேசகாலஙகளும நித்தியமல்ல உண்டாகாதவைகள் தோற்றரவாகாவாகலின, ஆகாசாதிகள்போலத் தேசகாலஙகட்கும உற்பத்தியுண்டு, ஆதலால, அவிதமதையின காரியமாமென்பது மதுசூதனசுவாமிகளின அபிப்பிராயமாம எனக.

(கஎ) அததேசகாலஙகள் மாயையின்பரிணாமமும, சேதனத்தின விவர்த்தமுமாம யாது விவர்த்தமாம் அது ஒன்றிற்குககாரணமாகாது; ஆகலின, ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்தின உற்பத்தியில தேசகாலங்கட்குக்காரணத்தன்மை பொருந்தாது

அன்றியும, காரணம் முன்னேயுண்டாகும் காரியம பின்னர் உண்டாகும. ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சம உண்டாவதற்குமுன்னே தேசகாலஙகள உண்டாமெனனல பொருந்தாது; இதனாலும தேசகாலங்கட்கு ஆகாசாதிப பிரபஞ்சகாரணத்தன்மை பொருந்தாது.

மற்றெங்ஙனெனின? சொப்பனப்பிதாபுத்திரன்போலத் தேசகாலத்தோடுகூட ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சம் மாயாவிசிஷ்டமானபரமாத்மாவினின்றும் உற்பன்னமாம.

யாதானும ஒருபதார்த்தம், யாதானும ஒருதேசத்தில, யாதானும ஒருகாலத்தில் உண்டாகாநிற்கும்; அந்நியதேசத்தில, அந்நியகாலத்தில உண்டாகாது. இவவாறு சகல பதார்த்தங்களும் பிரளயகாலத்தில உண்டாகா சிருஷ்டிகாலத்தில் உண்டாகும. ஆதலால தேசகா

லங்கட்குக்காரணத்தன்மையுங்காணப்படுகின்றது; அதுவும், எந்தமாயையிலினறும் தேசகாலத்தோடேடப்பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாகின்றதோ! அந்தமாயையினுலேயே அத்தேசகாலங்களில் காரணத்தன்மையும், அந்நியமானபிரபஞ்சத்தில் காரியத்தன்மையுங்காணப்படுகின்றன; ஆதலால் ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்திற்குத் தேசகாலங்கள் காரணமல்ல.

(கூஅ) சங்கை—உண்டாகாதபதார்த்தங்தோற்றரவாகாது சித்தாந்தத்திலோ அதுஅங்கீகாரமில்லை; அங்ஙனம் அங்கீகரிக்கில் அசத்கியாதியாம்.

அன்றியும், தேசகாலங்களில் காரணத்தன்மையில்லையாயின், சசசிருங்காதிகள்போல மாயையின்வலியாலும் அது தோற்றரவாக வேண்டுவதில்லை; தோற்றரவாகலின், தேசகாலங்கள் சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்குங்காரணங்களாம்.

அங்ஙனமன்று: பிரமமே பிரபஞ்சத்திற்குக்காரணம்; பிரமத்தின்காரணத்தன்மை தேசகாலங்களில் தோற்றரவாகின்றதென்று சித்தாந்தி சொல்லில், அதுவும்பொருந்தாது; எதனாலெனின்? எப்படித்தேசகாலங்கட்கு அதிஷ்டானம் பிரமமோ! அப்படிச்சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும் அதிஷ்டானம் பிரமம். தேசகாலங்களில் மாத்திரந்தான் பிரமத்தின் காரணத்தன்மை தோற்றரவாம்: அந்நியத்தில் தோற்றரவாகாதென்பதற்கு ஓர்ஏதுவும் இல்லை. ஆதலால், சர்வபிரபஞ்சத்திலும் அக்காரணத்தன்மை ஒரேதன்மையாகத் தோற்றரவாதல்வேண்டுமேயல்லாமல், ஒன்றிற்காரணத்தன்மையும், ஒன்றிற்காரியத்தன்மையுமாக இவ்வாறு தோற்றரவாதல் கூடாது.

அன்றியும், தேசகாலங்களில் காரணத்தன்மை இல்லை: பிரமத்தின்கண்ணேதான் காரணத்தன்மை உண்டு; அது தேசகாலங்களில் தோற்றுகின்றதெனின்? அது அந்நியதாக்கியாதி என்றுவரும். சித்தாந்தத்தில் அது அங்கீகரிக்கவில்லை. ஈண்டு அந்நியதாக்கியாதி கூடபிடில், சத்தியில அநிர்வசனீயரஜத உற்பத்தி சித்தாந்தத்தில் கூறியது நிஷ்பலமாம்.

என்னை? அந்நியதாக்கியாதிமதம் இருவகைத்து. ஒன்று அந்நிய தேசத்திலுள்ளபதார்த்தம் அந்நியதேசத்திற்றோன்றுவது; அது கார்

தையின்கரத்திலுள்ள இரஜ்ஜும் எதிரே சுத்திதேசத்திற்றோன்றுவது மற்றொன்று அந்நியபதார்த்தம் அந்நியரூபமாகத்தோன்றுவது; அது இப்பியே வெள்ளியுருவாகத்தோன்றுவது. இவ்வாறு சகலபிர(ஹ்ம)மஸ்தலத்திலும், அந்நியதாக்கியாதியால் நிர்வாகங்கூடும்; கூடவே, அநிர்வசனீயராஜுதாதிகளின் உற்பத்திகூறுவது அசங்கதமாம்.

விஷயத்தின்சமானாகாரமாக ஞானம்உண்டாகும். அந்நியவஸ்துவில் அதற்கந்நியரூபமாக ஞானமஉண்டாகாது. ஆதலால் இரஜ்ஜுதாகாரஞானத்திற்குவிடயமான அநிர்வசனீயராஜுதமும உற்பத்தியாகின்றதெனனும அத்வைதசித்தாந்தத்தில காரணத்திற்கு அந்நியமாகியதேசகாலஙகளில பிரமத்தின்காரணத்தன்மைஞானம பொருந்தாதாகலின், தேசகாலஙகளிற்றோனறுகிறகுங் காரணத்தன்மையானது உண்டாகாமற பாநமாகினறதெனபதும, பிரமத்திலுள்ளது பாநமாகின்றதெனபதுஙகூடாது. தேசகாலங்களிலேயே காரணத்தன்மை உணடு; அதுபாநமாகினறது. இதனால், ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்திற்குத் தேசகாலஙகளகாரணமல்லவெனகை அசங்கதமாம்எனனின்? அதுகூடாது.

(கக) ஏதனாலெனின்? பிரமத்தினகாரணத்தனமை தேசகாலஙகளிற்றோன்றினறது; அஃதெஙஙனமெனின? செமபரத்தமபூவைசசமபந்தித்த ஸ்படிகத்தில், புஷ்பத்தின செம்மைநிறந்தோனறுழி, அநிர்வசனீயமாக அஃது உற்பத்தியாயிற்றெனறு அஙகீகாரமிலலை. அந்நியதாக்கியாதியெனறே அஙகீகரித்திருக்கின்றது; அநதப்படிசொப்பனத்தினகண மித்தியாபதார்த்தங்களில் சத்தியத்தனமை தோற்றரவாகின்றதால் அங்கே அப்பதார்த்தங்களில் அநிர்வசனீயமாகசசத்தியத்தன்மை உற்பத்தியாம் என்னின? அதுசத்தியம மித்தையாம்என்னும் வசனம்போலும். ஆகலின், மித்தியாபதார்த்தங்களிற்றோன்றும் சத்தியத்தன்மையினஞானம் அந்நியதாக்கியாதியென்றே எஙஙனங்கொள்ளற்பாலதோ! அங்ஙனம் அதிஷ்டானப்பிரமத்தின்காரணத்தன்மை தேசகாலங்களில் அந்நியதாக்கியாதியென்றே கொள்ளற்பாலதாம். ஈண்டு அந்நியதாக்கியாதியொப்பிடில சகலபிரம(ஹ்ம)ங்களிலும் அந்நியதாக்கியா

திடிய ஒப்பவேண்டுமென்னலுங்கூடாது. என்னை? சுத்திர ஜதாதிகளில் அந்நியதாக்கியாதி ஒப்புவதில் விடயத்தினை விலட்சணஞானங்கூடாதென்னுந் தோடங்கூடியிருத்தலி ன என்க.

எங்கே ஸ்படிகத்தில் செம்மைநிறத்தின்ஞானம் உணடு! அங்கே செம்பரத்தம்பூவின சம்பந்தம் ஸ்படிகத்தில் உண்டு. எப்போது அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி செம்பரத்தம்பூவின் ஆகாரமாமோ! அப்போது அவ்விருத்திக்கு விடயமாகவே செம்பரத்தம்பூவின் சம்பந்தியான ஸ்படிகமும் இருப்பதால் புஷ்பத்தின செம்மைநிறத்தன்மை ஸ்படிகத்திற்றோன்றுகின்றது. அப்படிசசுத்தியிலோ! இரஜதரூப ஞானங்கூடாது. என்னை? சுத்தியினிடத்து அநிர்வசனீயமாக அல்லது வியாவகாரிகமாக இரஜதம அந்நியமதத்தில இல்லை சுத்திதான உணடு; அச்சுத்தியினசம்பந்தத்தால சுத்தியின சமாஞகாரமாகவே அந்தக்கரணத்தினவிருத்தி உணடாகும். இரஜதாகாரமாக அந்தககரணத்தினவிருத்தி உண்டாகாது. ஆதலால அவித்தையினபரிணாமமும, சேதனத்தின விவாத்தமுமாக அநிர்வசனீயரஜதமும், அதன ஞானமும உறபனனமாம். இதனுல, எங்கே இரணடுபதார்த்தங்களின சம்பந்தம உணடு! அங்கே ஒனறனதருமம மறறொன்றில் தோறறாவாம; அஃதந்நியதாக்கியாதியேயாம். எங்கே இரண்டுபதார்த்தங்களினசம்பந்தம இல்லை! அங்கே அந்நியதாக்கியாதியிலலை அநிர்வசனீயக்கியாதியே. எங்ஙனம் புஷ்பசம்பந்தியானஸ்படிகத்தில் புஷ்பத்தின் செம்மைநிறத்தன்மை பிரதீதியாகினறதோ! அங்ஙனம் சொப்பனத்தினயானை, பருவதமுதலியவற்றிறகும அதிஷ்டானசேதனத்தோடு சம்பந்தம் உண்டாகின்றது. ஆகலின சேதனதாமமாகிய சத்தியத்தன்மையும சேதனசம்பந்திகளான யானை, பருவதமுதலியவற்றிற்றோன்றுகின்றது; அஃதந்நியதாக்கியாதியேயாம். இவவாறு அதிஷ்டானசேதனதர்மமான காரணத்தன்மையும, அதிஷ்டானசேதனசம்பந்திகளான தேசகாலங்களிற்றோன்றுகின்றது.

(௬00) அதிஷ்டானசேதனசம்பந்தம் சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும உண்டு. ஆதலால், சம்பந்திதர்மமாகிய காரணத்தனமை அந்நியதாக்கியாதியால் சர்வப்பிரபஞ்சத்திலுந் தோனறவேண்டுமென்று பூர்வஞ் சங்கித்தலுங்கூடாது. எனனை?

சொப்பனத்தில் பிதாரூபமாகவும், புத்திரரூபமாகவுந்தோன்றுகின்ற இரண்டுசரீரங்கட்கும் சொப்பனத்தின அதிஷ்டானசேதனத்தோடு சம்பந்தமுண்டேனும், பிதாசரீரத்தில் அதிஷ்டானசேதனத்தின் காரணத்தன்மைதோன்றுகின்றது. புத்திரசரீரத்தில்அதுதோன்றாமல் பிதாவினாலுண்டான புத்திரனென்று புத்திரசரீரத்தில் காரியத்தன்மை தோன்றுகின்றது.

இவவாறு, அதிஷ்டானசேதனத்தோடு சம்பந்தம சாவததிருமு உணடேனும், தேசகாலங்களில் சேதனதர்மமானகாரணததனமையும, மற்றவற்றிற காரியததனமையுந்தோன்றுகின்றன.

(கoக) அல்லது, அதிஷ்டானசேதனம் அசங்கம்; அஃதொனறறும பரமாாததமாகக காரணமன்று. மாயையினகணுள்ள ஆபாசமே காரணமாம். ஆயினும், ஆபாசசொருபம மிதை; யாதொனறு தானேமித்தையாம் அது மறறொன்றற்குக் காரணமாதல்கூடாது. பரமான்மாவில் பிரபஞசததின் காரணததன்மை இருக்குமாயின், அது பிரமையினால் தேசகாலங்களிற்றோன்றக்கூடும்; அப்பரமானமா காரணமுதலியதாமரகித அசங்கமாகலின, அதனதுகாரணததனமை தேசகாலங்களிற்றோன்றுகின்றதென்னும் வாாதமைத பொருந்தாது. பின்னையோ! மாயையாற்பணணப்பட்ட அநிர்வசனீய தேசகாலங்கள் அநிர்வசனீயகாரணத்தன்மையுடையனவாயுள்ளன. பரமார்த்தமாகத்தேசகாலஙகள் காரணமல்ல. புத்திரனில்லாத ஒருபுருடன் சொப்பனத்தில் புத்திரபௌத்திரர் இருவரையுங்கண்டானாக; அங்கே புத்திர, பௌத்திரசரீரஙகள அநிர்வசனீயமாகவுண்டாயிருக்கின்றன. புத்திரசரீரத்தில், பௌத்திரசரீரத்தின் காரணத்தன்மை அநிர்வசனீயமாகவுண்டாயிருக்கின்றது. அங்கே பரமார்த்தமாகப் புத்திர, பௌத்திரசரீரங்கள் ஒன்றற்கொன்று காரியகாரணபாவமாக எப்படி உண்டாயிருக்கவில்லையோ! அப்படி அநிர்வசனீயமாகிய காரணம் தேசகாலங்களிற்றோன்றுகினறது. பரமார்த்தமாகத் தேசகாலங்களும், ஆகாச

இப்பிரபஞ்சங்களும்காரியகாரணபாவமாக இருக்கவில்லை.

இவ்வாறனால், தேசகாலசாமக்கிரியின்றிச் சாக்கிரப்பிரபஞ்சம் உண்டாகின்றதாகலின், சொப்பனம்போலச் சாக்கிரமும் மித்தையாம்.

அன்றியும், சொப்பனஸ்திரீ புத்திராதிகள் சொப்பனத்திலேயே சுகதுக்கங்கட்கேதுவாயிருந்து சாக்கிரத்தில்அபாவமாவதுபோலச் சாக்கிரப்தார்த்தங்களும் சொப்பனத்தில்அபாவமாவதால் இரண்டும் சமானமாம்.

(௧௦௨) சாக்கிரத்திலின்றும் சொப்பனம்உண்டாய் மீண்டுசாக்கிரம் உண்டாமாயின், அங்கேமுன்சாக்கிரத்திலுள்ளபதார்த்தங்களே சொப்பனவியவகித *மற்றச்சாக்கிரத்திலுள்ளன. முன்சொப்பனபதார்த்தங்கள் மற்றச்சொப்பனத்திலில்லை. ஆகலின், சொப்பனபதார்த்தங்களினும் சாக்கிரபதார்த்தங்கள் விலட்சணமாமென்பர்.

அச்சங்கையும், சித்தாந்தத்தையறியாமையினால் உண்டாகின்றது. என்னை? சம்சாரப்பிரவாகம் அநாதி; அதில் சீவர்கட்குச்சாக்கிர சொப்பன சுழுத்திகள்உண்டாகின்றன. சாக்கிரகாலத்திற் சொப்பன சுழுத்திகளும், சொப்பனகாலத்தில் சாக்கிரசுழுத்திகளும், சுழுத்திகாலத்திற் சாக்கிரசொப்பனங்களுமவ்யக்தமாகின்றன. சொப்பனசுழுத்தியுண்டாமாயின், அப்போது சாக்கிரகாலத்திலுள்ள ஸ்திரீ, புத்திர, தநாதிகள் நீங்காமலிருக்கின்றன; அவைகளின்ஞானமே நீங்குகின்றன: மீண்டுசாக்கிரம் உண்டாமாகில் அப்போது முந்தினசாக்கிரத்திலிருந்த பதார்த்தங்களின்ஞானம் உண்டாகின்றனவென அஞ்ஞானிகட்கு இவ்வாறனதிருஷ்டி உளதாகலின், அச்சங்கையும் உண்டாகின்றதென்க.

(௧௦௩) சித்தாந்தமோவெனின்? சகலபதார்த்தங்களும் சேதனத்தின்விவர்த்தம்: அவித்தையின்பரிணாமமாம். ஆகலின், சுத்திரஜதம்போல எந்தக்காலத்தில் யாதொருபதார்த்தம் பிரதீதியாகின்றதோ! அந்தக்காலத்தில் அதிஷ்டானசே

*வியவகிதம் = மறைப்புடையது.

தனதின் ஆசிரிதமான அவித்தையினதமோகுணக்கூறு கடாதிவிஷயரூபமாகவும, சத்துவகுணக்கூறு ஞானரூபமாகவும் பரிணமிக்கின்றன. இவவாற்றால், சாக்கிரபதார்த்தஙகளும, அவைகளின்ஞானஙகளும கூட்டவேயுண டாய்க்கூடவேநஷ்டமாகின்றன; இது வேதாந்தினகூடமான சித்தாந்தமாகலின, சாக்கிரபதார்த்தம் மற்றைசசாகிரத்தில் உணடாமெனனலகூடாது.

(௧௦௪) சொப்பனததினின்றும விழிதத புருடனுககுப் பூரவமயாதொருபதாாததமிருநததோ! அதுவே இந்தப்பதாாததமெனறு இவவாறுபிரத்தியபிஞ்ஞை யுணடாகினறதாதலால சாக்கிரபதாாததஙகள ஞானசமகாலததில் உறபததிநாசமுடையனவலல ஞானததிற்குமுன்னே உள்ளன. ஞானநாசத்தினபினனரும உளளனவெனத்தோற்றினும, சொபபனததில தற்காலததிலுண்டான பருவதம, சமுததிரமுதலியவறறில நானஜநித்தறகுமுன்னே இவைஉணடாயினவெனறு வெகுகாலஸதிரததுவபிராந்திஉணடாகினறதாகலால, எவவிதததையினால் மித்தையாகிய பருவதம, சமுததிரமுதலியவை உணடாயினவோ! அவவித்தையினால வெகுகாலஸதிரததனமையும, ஸ்திரததனமையின்ஞானமும அநிாவசனீயமாக வுண்டாகின்றன, அபபடிச்சாககிரபதாாததஙகளினிடததும் அநேககாலஸதிரததனமை அவிததையினவலியால மிததையாகப்பதாாததஙகளோடேகூடவே யுண்டாய்த் தோற்றாவாகினறது.

சொப்பனபதார்த்தங்கள் சாட்சாதவித்தையின் பரிணாமம. சாக்கிர பதார்த்தங்கள் அப்படிச் சாட்சாதவித்தையின பரிணாமமாக இலலாமல கடத்திறுற்பததி தண்ட சக்கர குலாலரால் உண்டாகினறது. அப்படியே சாவபதார்த்தங்களினுற்பத்தியும் தத்தங்காரணஙகளால உண்டாகின்றது. சாட்சாதவிததையினாலல்ல. சாட்சாதவிததையின் பரிணாமமாமேல், ஆகாசாதிக்கிரமத்தால் பஞ்சபூதங்களினுறபததியும், பஞ்சீகரணமும், பஞ்சீகரணத்தால பிரமாண்டததி

ளுற்பத்தியுஞ் சுருதியிற்கூறியிருப்பதும் அசங்கதமாம். ஆதலால், ஈ சுரசிருஷ்டியாகிய சாக்கிரபதார்த்தங்கள் பூதசூக்கும உபாதானங்களின பரிணாமங்களாம் சாட்சாதவித்தையின் பரிணாமமல்ல. சொப்பன த்தின சகல பதார்த்தங்களும் அவித்தையின பரிணாமங்களாம். அ வைகட்கு அவித்தை ஒன்றே உபாதானமாகலின அப்பதார்த்தங்க ட்கும, அவற்றின் ஞானங்கட்கும ஒரேஅவித்தையிஞல் ஒரேகாலத் தில உற்பத்திபொருந்தும். சாக்கிரபதார்த்தங்கள் வெவ்வேறுகாரண ங்களால உற்பத்தியாகின்றன. காரியத்திற்குமுன்னே காரணம உ ண்டாயிருக்கும்: காரணத்திற்காரியம் லயமாம. ஆதலால் கடத் திஞுற்பத்திக்கு முன்னும், கடநாசத்திற்குப்பின்னும் மண்டிரளுள து. இவ்வாறு, சிலபதார்த்தங்கள அற்பகாலஸ்திரமாயும, சில அ திககாலஸ்திரமாயும் காரியகாரணமாயும உள்ளன. சொப்பனபதா ர்த்தங்கள் அப்படியில்லையேயெனின, அதுகூடாது.

(௧௦ரு) என்னை? சாக்கிரபதார்த்தங்கள்போலச் சொப்பனபதா ர்த்தங்களினுங்காரியகாரணத்தன்மை தோற்றுகின்றன. அ ஃதெங்ஙனம? ஒருவனுக்கு என்துபக கன்றீன்றது,அல்ல து என்துஸ்திரீ பிரசவித்தாள் என்று இவ்வாருன சொப் பனம் உண்டாகில அங்கே பசுவினிடத்தும, ஸ்திரீயினிட த்துங்காரணத்தன்மையினேற்றறரவும, வெகுகாலஸ்திர த்தன்மையினேற்றரவும் உண்டாகின்றன. கன்றினிட த்தும், புத்திரனிடத்துங்காரியத்தன்மையும, அற்பகால ஸ்திரதன்மையுந்தோற்றரவாகின்றன. முழுதும் சமகால மாம். ஒன்று ஒன்றற்குக்காரணமாகஇல்லை பசு, கன்று, ஸ்திரீமுதலியவற்றிற்கு அவித்தையே உபாதானம். இது போலச் சாக்கிரத்திலும் சிலபதார்த்தங்கள் அதிககாலஸ் தாயியாயும், காரணரூபமாயும் சிலபதார்த்தங்கள் அற்ப காலஸ்தாயியாயும், காரியரூபமாயும் சொப்பனமபோலத் தோற்றரவாகின்றன: ஒன்று ஒன்றற்குக் காரியகாரண மாகஇல்லை; பின்னையோ சாட்சாதவித்தையின காரிய மாம்.

(௧௦௬) சுருதியிற்கிரமமாகச் சிருஷ்டிகூறியிருப்பது அத்வைதத் தைப் போதித்தற்பொருட்டேயாம வேறபிப்பிராயமல்ல.

சகலபதார்த்தங்களும் பராநான்மாவினின்றும் உண்டாயிருக்கின்றனவாகலான், அதன் விவர்த்தமாம் யாது யாதொன்றனவிவாத்தமோ! அது அதனது சொரூபமேயாதலால்சகலநாமரூபங்களும பிரமத்தின் வேறலல: பிரமமேயென்னும்பொருளை உணர்த்துதற்பொருட்டுச் சிருஷ்டிகூறிற்று. கிரமமாகச் சிருஷ்டிகூறினது ஸ்தூலதிருஷ்டியுடையோர்க்கு விபரீதக்கிரமமாக லயசிக்தனநிமித்தம்; அதறகும அதலவதஞானமே பிரயோஜனம். இதனால் கிரமமாகக்கூறுவதிலும் அபிப்பிராயமிலலை. சிருஷ்டியிற் கிரமமில்லை. சகலபதார்த்தங்களும ஒரவித்தையினாலுண்டாயிருக்கின்றன; அவைகட்குப்பரஸ்பரங காரியகாரணபாவமும, பூர்வோத்தரபாவமும் அவித்தையாற்பணணப்பட்டசொப்பனமபோலுமபித்தையாகததோற்றரவாகின்றன.

சகலபதார்த்தங்களும சாட்சாதவித்தையின் காரியமாம. சுத்திரஜதமபோலும, அல்லது சொப்பனமபோலும் அவித்தையாவிருத்தி உபகிதமான சாட்சியினால அவைகள் பிரகாசிக்கின்றன. ஆதலால சகலபதார்த்தங்களும சாட்சிபாசியங்களாம. ஞானாகார ஞேயாகாரமான அவித்தையினபரிணாமங்கள ஒரேகாலத்திலுண்டாய்க்கூடவேகஷடமாகின்றன. அதனால எப்போதுபதார்த்தஞானமுண்டாகின்றதோஅப்போதே ஞானத்திறகு விஷய பதார்த்தமுமுண்டாகின்றது. அந்நியகாலத்திலுணடாகவிலலை. இதையே திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதமெனபர.

இந்தப்பட்சத்தில் பதார்த்தங்களின் அஞ்ஞாதசத்தை இலலை ஞாதசத்தைதானுண்டு; அத்வைதவாதத்தில் இது சித்தாந்தபட்சமாம; இந்தப்பட்சத்தில் இரணடுசத்தைதானுண்டு மூன்றிலலை, எதனாலெனின்? அநான்மபதார்த்தங்கண்முழுவதும சொப்பனமபோலப் பிராதிபாசிகமாம. பிரதீதிகாலத்தினன்றி அந்நியகாலத்தில அநான்மாவிற்குச்சத்தை இல்லை; இதனால் மூன்றாவ தானவியாவகாரிகசத்தைஇலலை; இந்தப்பட்சத்தில் சகலஅநானமபதார்த்தங்களும் சாட்சிபாசியமாம்: பிரமாதா பிரமாணங்கட்கு விடயமாக யாதொன்றுமில்லை. எதனாலெனின்? அந்தக்கரணம, இந்திரியம, கடாதிகள் ஆகிய சகலதிரிபுடிகளும, அவைகளின் ஞானமும் சொப்பனமபோல ஏககாலத்திலுண்டாகின்றன; அவைகட்கு விஷயவிஷயிபாவங்கூடாது. கடாதிவிடயங்கள், சோத்திராதி இந்திரியங்கள், அ

ப்படியே அந்தக்கரணம் இவைகளை ஞானத்திற்கு முன்னரேயிருந்தா ல நேத்திராதிவழியாக அந்தக்கரணத்தின்விருத்திரூபஞானம் பிரமா ணஜந்யமாம்; அவ்வந்தக்கரணம், இந்திரியம், விடயம் இம்மூன்றும் ஞானத்திற்குப் பூருவகாலத்தில் இருக்கவில்லை. ஞானசமகாலத்திலே யே சொப்பனம்போலத்திரிபுடி உண்டாகின்றன. ஆதலால், திரிபு டிஜந்யஞானம் யாதொன்றுமில்லை. அங்ஙனமாயினும், ஞானத்திற் சொப்பனம்போலத் திரிபுடிஜந்யத்தன்மைபிரதீதியாகின்றது. ஆத லால் சாக்கிரபதார்த்தங்கள்சாட்சிபாசியமாம்: பிரமாணஜந்யஞான த்திறகுவிடயமல்ல; இதனாலும் சொப்பனத்திற்குச் சமானமாகமித் தையாம்என்பதுபெறப்படும்.

அன்றியும், சாக்கிரத்தில் எவ்வளவோபதார்த்தங்கள் மித்தியா ரூபமாக அறியப்பட்டிருக்கின்றன. வேறுசில பதார்த்தங்கள சத்தி யரூபமாகவே அறியப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள அநாதிகாலபதா ர்த்தங்கள்; அவைகளிற் சில நஷ்டமுமாகின்றன. வேறே அவைகட் குச்சமானமாக உற்பன்னமுமாகின்றன. இவ்வாறான பிரபஞ்சதா ரை ஓர்போதும் நாசமாவதில்லை. யாதொருவனுக்கு ஞானமுண் டாமோ! அவனுக்குப்பிரபஞ்சத்தோன்றுவதில்லை; மற்றையோர்க்கு த்தோற்றரவாம்; அந்த ஞானத்திற்குச் சாதனம் வேதமும், குருவு மாம்; அவைகளால் பரமசத்தியம்பெறப்படும் என்று இவ்வாறான தோற்றரவு சாக்கிரத்திலுண்டாகின்றது; அங்கே சிலபதார்த்தங்க டகு மித்தியாத்தன்மை, சிலபதார்த்தங்கட்கு நாசம், சிலவற்றிற்கு உற்பத்தி, வேதத்தினாலும், குருவினாலும் பரமபுருஷார்த்தப்பிராப்தி இவ்வைமுழுவதும் அவித்தையினுற்பன்னமான சொப்பனம்போல மித்தையேயாம். வசிட்டத்தில க்ஷணமாத்திரசொப்பனத்தில் வெ குகாலத்தோற்றரவும், சாக்கிரம்போல நிலையாகப்பதார்த்தங்களின் றோற்றரவும், அவற்றால் வெகுகாலம் போகமும் உண்டாமென்று அ நந்த இதிகாசம் உண்டு. இவ்வாற்றால், சாக்கிரபதார்த்தங்களுக்குச் சொப்பனத்தைப்பார்க்கினும் கிஞ்சித்தும் விலட்சணத்தன்மையில் லை. ஆனமாவுக்கந்நியமான சகலமும் மித்தையாம். ஆகவின், "சொ ப்பனம்போலுமெனநேதுணிந்தவன் ஞானியாவான்" என்றார்.

இவ்வாறு சொப்பனத்வைதப்பற்றி விசாரசாகரகிரந்தத்தில் வி சாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இனி விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்தில் எடுத்துக் கிஞ்சித்துக்காட்டுதும். அத்வைதவாதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம், சேதனம சத்தியம்; அதற்குப் பின்னமான சகலமுமித்தை: அநிர்வசனீயத்தை மித்தையென்பர். ஆதலால் சேதனத்திற்குப்பின்னபதார்த்தங்களைச் சத்தியமென்று சொல்லுதல் அப்பிரசித்தகற்பனை. சேதனத்திற்குப்பின்னபதார்த்தங்களில் அநிர்வசனீயத்தன்மை அதிப்பிரசித்தமாம். யுத்தியினால் விசாரஞ்செய்யும்போது யாதோர் அநான்மபதார்த்தங்களின் சொரூபமும் சித்திக்கவில்லை: தோற்றரவாகின்றனவாதலால் சகலஅநான்மபதார்த்தங்களும் அநிர்வசனீயமாம். சித்தாந்தத்தில் அநான்மபதார்த்தங்களொன்றும் சத்தியமல்ல கந்தர்வநகரம்போலச் சகலபிரபஞ்சமும் திருஷ்டநஷ்டசுபாவமாம். சொப்பனத்தைப்பார்க்கினும் சாக்கிரபதார்த்தங்களிற்கிஞ்சித்தும் விலட்சணத்தன்மையில்லை. சுத்திரஜதம்பிராதிபாசிகம்: காக்கையினகரமுதலியவற்றிலுள்ளஇரஜதம் வியாவகாரிகம். இவ்வாறு அநான்மபதார்த்தங்களில் மித்தியாத்வ சத்தியத்வமானவிலட்சணத்தன்மை பரஸ்பரங்கூறியிருக்கின்றது

அது ஸ்தூலபுத்தியுடையோர்க்கு அத்வைதபோதத்தில் பிரவேசத்தின்பொருட்டு அருந்ததிநியாயத்தாற் கூறினதாம். என்னை? ஸ்தூலபுத்தியுடையோனுக்கு முன்னமேமுக்கியசித்தாந்தரீதியைச்சொல்லில அற்புதமானஅர்த்தத்தைக்கேட்டு அநான்மாவிலசத்தியத்வபாவனையுடையஅப்புருடன் சாஸ்திரத்திற்பராமுகனாய்ப் புருஷார்த்தத்தில்நின்றும் பிரஷ்டனாவன்; வியாவகாரிகபிராதிபாசிகபேதத்தால் அநான்மபதார்த்தங்களுக்கு இருவிதசத்தைகூறிச் சேதனத்திற்குப் பாரமார்த்திகசத்தைகூறிடில் சேதனத்தினும் நியூனசத்தை பிரபஞ்சத்திற்குளதென்பது புத்தியில் ஆரூடமானபின் சொப்பனமுதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் சகலஅநான்மபதார்த்தங்களையும் பிராதிபாசிகமாகவறிந்து நிஷேதவாக்கியங்களால் அவற்றிற்குச சத்தாஸ்பூர்த்தியின்மையை அறிந்துகொள்ளுவனென்றே சத்தைபேதம்கூறினர். அநான்மபதார்த்தங்கட்குப் பரஸ்பரம்சத்தைபேதம்கூறுவதில் அத்வைதசாஸ்திரத்திற்குத் தாற்பரியமில்லையென்றிவ்வாறு விருத்திப்பிரவாகரகிரந்தத்திற் கூறியிருக்கின்றமைகாண்க.

"சொப்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன் ஞானியாவான்" என்றதற்கு, உ-ம்—வாசிட்டம். "வானங்கே ராமனைத்துங் கற்பனைமாத்திரம்வானா வனராகின்ற, தானசக னவுதனிற் கனவுபோ லிராகவனே யறிதி யன்றே, யினமுறப் பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யெவனிடத்து மௌனரூமெனறும், ஞானபர மாாத்தத்தா லிவையெல்லாம பொயயாக னைணு மனறே." எனவரும். மற்றும வருவனவறறுதகாணக. (சரு)

(கபள) [இனி அபவாதவிலககணம.]

அரவன்று கயிறென் றாற்போ லாளன்று தறியென் றாற்போல
குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற் கூறுநூ லொளியைக் கொண்டு
புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமெனனும பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண். ()

(இ-ள) அரவு அன்று கயிறு எனறால போல-(இது) சாபபம னறு இரச்சுததானென்று தெளிந்தாற்போலும—ஆள அனறு தறி எனறால போல- (இவவுரு) புருடனஅனறு கடடைதானென்று தெளிநதாறபோலும—குரவன் சொல உபதேசததால-தேசிகா உபதேசித்த உபதேசவலிகொணடும—கூறும நூல ஒளியைக்கொணடு-(அததேசிகா உபதேசித்தபடியே) உபதேசித்தருளும சாஸதிரவிசேடத்தைக்கொண்டும்—புரம் அனறு புவனம அனறு பூதஙகள அனறு-இது சரீரமன்று, இது புவனமனறு, இவை பூதஙகளலல—திரஞானம எனனும் பிரமம் எனறு-ஸதிரமான சொரூபஞானமெனனும பிரமமேயென—தெளிவதே அபவாதம-(சமுசயமினறித) துணிவதே அபவாதமாம—எ-று.

காண-முனனிலையசை.

"தெளிவதே அபவாதம்" எனறதால், சமுசயமினறி, எனபது வருவித்ததாம.

நாமவேறு உலகுவேறென்னும் அவிவேகவிருளைப் போககுந வினை, நூலாலுணடாகுமவிவேகததை, "ஒளி" எனறார.

"கூறுநூல வெளிச்சநகொண்டு" எ-ம், "ஞானத்திரமென்றும பிரமமென்றும்" எ-ம் பாடமுளது.

"திரம்" என்றது, சொரூபஞானமாகியபிரமம் அந்தக்கரணவிருத்திரூபஞானம்போலத் தோற்றமொடுக்கமில்லாதிருப்பதை விளக்கினறது.

"குரவன்சொல லுப்தே சத்தாற் கூறுநூ லொளியைக் கொண்டு" எனறுஇவாகூறினதுபோலவே, "தேசிகனூல்சொலவழியிறசெலலுவாய்" என வாசிட்டத்திற்கூறியிருப்பதுகாண்க.

பிரமத்திற்கறபிதமானசகம பிரமமே அந்நியமல்லஎனபது, ஸ்தாணுவிறகறபிதமாகியபுருடன ஸ்தாணுவே அந்நியமனறெனபதுபோல வாதசமானாதிகரணமாமெனக.

"புரமனறு புவனமனறு" என்றதற்கு. உ-ம். வாசிட்டம். "வருங்கற பகவிண விரைநதேக வநதேன் பலசொல் வியுமபயனென, ஒருங்கச் சொலலுமப பயனகேளாய் தோன்ற விங்குள் ளதுவுநசித, தொருங்கப புறத்துஞ சிதமெல்லை யுளதுஞ்சித தெலலையற, மருங்குற றதுஞசித தியானசித்துசித் துலக நிறைசித்தே." எ-ம், 'எனனுமெள்ளி யேகியபின னெலலா மறிவா முலகினைப்பாரத, துனனு மொகரு மொக்குமெனக் குசனு வுரைத்த துணைமையதே, முனனு மவனி சித்துலகு மூனறுஞ சித்து நான்சித்து, கனனு லான திசைசித்து நாடுகினற தெலானுசிதமே" எ-ம் வரும். மறறுமவருவனவுமறறகாணக. (௧௯)

[மூர்க்கிய சித்தாந்தமான அபவாதங்கூறி, இதற்குஅசமர்த்தனான மந்தப்பிரஞ்ஞனுக்குப் பஞ்சீகரணமகாவாக்கியத்திற்கூறியபடி லயசிந்தனரூபாபவாதங்கூறுகின்றார்.]

பட்டுநூ லும்போற் செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார
கடமுமண் ணும்போ லொன்றாங் காரிய காரணங்கள் [கலி
உடன்முதற் சுபாவ மீறா லொன்றிலொன் றுதித்த வாறே
அடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே. ()

(இ-ள்) காரியகாரணங்கள்-காரியமாகிய சகத்தையும அதறகு

உபாதானகாரணமாகிய பிரமத்தையும்—பார்க்கில் - (சுருதிகதர்க்க§ அநுபவங்களால்)விசாரிக்குமிடத்து—படமும் நூலும்போல்-(காரியமாகிய) படமும் (அதற்குஉபாதானகாரணமாகிய) நூலும்போலவும—செய்த பணியும் பொன்னும்போல-செய்யப்பட்ட(காரியமாகிய) ஆபரணமும, (அதற்குஉபாதானகாரணமாகிய) பொனனும்போலவும—கடமும் மண்ணும்போல்-(காரியமாகிய) கடமும, (அதற்கு உபாதானகாரணமாகிய) மண்ணும்போலவும — ஒன்றும-அநந்நியமாகு (மேயன்றி அந்நியமாகா)—உடல் முதல் சுபாவம ஈறு-(இவ்வத்வைதசித்தாகததை) நூலதேகமுதல், அவித்தையீறாக—ஒன்றில் ஒன்று உதித்த ஆறே-ஒன்றினின்றுமொன்றுண்டானபடியே—அடைவினில ஒடுக்கிக்காண்பது-முறையே ஒடுக்கிப்பாாப்பது—அபவாத பாயம ஆம- அபவாதமெனனும் உபாயமாம—எ-று.

சுபாவம், அஞ்ஞானமெனறு கீதையிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அஞ்ஞானம், அவ்வியத்தம ஒன்றிறகேபரியாயம.

"அடைவினிலொடுக்கிக்"காணுமாறு

தூலப்பிரமாண்டங்களமுழுவதும பஞ்சீகிருதபூதகாரியமாய அவற்றில் யாதுபிருதிவியினகாரியமோ! அது பிருதிவியின்சொரூபம. சலத்தின்காரியம் சலத்தின்சொரூபம. இப்படியே எது எப்பூதத்தின காரியமோ! அது அப்பூதத்தின்சொரூபமேயென இவ்வாறு ஸ்தூலப்பிரமாண்டமுழுவதும் பஞ்சீகிருதபூதசொரூபமேயென்றும, பஞ்சீகிருதபூதமும அபஞ்சீகிருதபூதகாரியமேயாகலின, அபஞ்சீகிருதபூதமே வேறில்லை யென்றும, அந்தக்கரணமுதலிய சூக்குமசரீருஷ்டிகளும், அபஞ்சீகிருதபூதகாரியமேயாகலின, அபஞ்சீகிருதபூதசொரூபமேயாம. அவற்றுள், அந்தக்கரணம் பூதங்களின்சத்துவகுணகாரியமாகலின, சத்துவகுணசொரூபம. பிராணன் பூதங்களின

---

*சுருதி—ஈதனைத்தும்பிரமமல்லவா என்பது.

§தாக்கம்—காரியம் காரணத்திற்குப்பின்னமோ! அபின்னமோ! என்பது முதலியன; அவை பிரமகீதையின் ஐக்தாமத்தியாயத்திறகாணக.

$ அநுபவம்—பிரமவித்துக்களின அநுபவம.

ரஜோகுணக்கூற்றின்காரியமாகலின், ரஜோகுணசொரூபம். குதேந்திரியம், பிருதுவியின்ரஜோகுணக்கூற்றின்காரியமாகலின், ரஜோகுணசொரூபம். கிராணேந்திரியம், பிருதுவியினசத்துவகுணகாரியமாகலின, பிருதுவியின்சத்துவகுணசொரூபம். அப்படியே ஜிகவேந்திரியமும, உபஸ்தேந்திரியமும் சலத்தின் சத்துவகுண, ரஜோகுணசொரூபம். நேத்திரேந்திரியமும, பாதேந்திரியமும தேயுவினசத்துவகுண, ரஜோகுணசொரூபம. துவக்கேந்திரியமும, பாணீந்திரியமும வாயுவின்சத்துவகுண, ரஜோகுணசொரூபம். சுரோத்திரேந்திரியமும, வாக்கிந்திரியமும ஆகாசத்தினசத்துவகுண, ரஜோகுணசொரூபமாம; என றிவ்வாறு சூடசுமசிருஷ்டிமுழுவதும அபஞ்சீகிருதபூதசொரூபமேயென றுஞசிந்தித்து அபஞ்சீகிருதபூதங்களையும, பிருதுவி சலத்தினகாரியமாகலின, சலசொரூபம். சலம தேயுவினகாரியமாகலின, தேயுவினசொரூபம தேயு வாயுவின்காரியமாகலின, வாயுவினசொரூபம. வாயு ஆகாசகாரியமாகலின, ஆகாசசொரூபம ஆகாசம தமோகுணபிரதானப்பிரகிருதியின்காரியமாகலின, பிரகிருதியினசொரூபம தமோகுணப்பிரதானப்பிரகிருதியும, அவ்வியத்தத்தின அவஸதாவிசேஷமாகலின, அவ்வியத்தசொரூபமாம. அவ்வியத்தம பிரமசேதனத்தினசத்தியாம. புருடனிடத்துச்சாமர்த்தியரூபசத்தி புருடனினும்பின்னமாகாமைபோல, சேதனத்தினிடத்து அவ்வியத்தரூபசத்தி பிரமசேதனத்தினும பின்னமலலவென, இவ்வாறு சாவஅஞ்ஞானமபதார்த்தங்களையும பிரமத்தினகண லயசிந்தனைஞ்செய்து அவ்வத்தவைதபிரமம யானுகிறேனென றுசிந்திப்பதாமெனக. (சஎ)

[ஆவரணசத்தி எத்தன்மையதாமாலோவெனச் சீடன் சங்கிக்க அதற்கு உத்தரங்கூறத்தொடங்கல்.]

தூடண தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யும்
ஏடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரே
ஏடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேடறக் குருவே யென்னக் கிருபையோ டருளசெய் வாரே.()

(இ-ள்) தூடண தமத்தில் வந்த-நிந்திக்கத்தக்க தமப்பிரதான (மாயை)யில்நின் றுமுண்டான—தோற்றம் ஆம் சத்தி செய்யும்-விட்

சேயமாகிய சத்தியுண்டாக்கும—ஏடீணை விகாரம் சொன்னீர்-இச்சா ரூபமான (ஆகாசாதிப்பிரபஞ்ச) விகாரத்தைத அருளிச்செய்தீா—இர ணடு சததிகள என்றீரோ- முன்னே தாமதகுணம)இரண்டுசத்தியாயப பிரநதுதோனறுமென்றீராதலால் — மூடல் ஆம சத்தி செய்யும மோகமும-ஆவரணரூபமானசத்தி செய்யாநிற்குமமயக்கததையும— கேடுஅற-(எனது)துன்பமற—ஐயா குருவே-எனது பிதாவாகிய ஆசா ரியரே — சொல்லுமெனன-உபதேசித்தருளுமெனறு (சீடன) வின ம—கிருபையோடு அருள் செய்வாா—எ-று.

"தொலைவில் பொருளியா வையுமாகித துனனி யொனறு பிச சை" என வாசிட்டததிற்கூறியிருப்பதால், "ஏடீணவிகாரம" என ரு

"மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகம" எனறதறகு. உ-ம. வாசிட ட-ம. "அதுதா னறியாக் கிடாதலகி யதுவே யதுவல் லாததுபோ ற, நிதமாய் நிற்கு மிமமாயைச சிததி ரநதா னறபுதமே, பொதுவா யஙக மததனையும் புணாநது பிரிவற நிருக்கவுநதா, னிதமா யுயிரை யுயிாகாணு திருக்க மயக்கு மியாரையுமே" எனவரும. மறறுமவருவ னவற்றுற்காண்க. (௩௨)

(கo-௩) [ஆவரணசததியின்றனமைமையத தரிசிப்பிக்கின்றூா.]

தானிகா தனக்கா மீசன் றனையுநதங் கனைததாக கண்ட
ஞானிக டமையு மன்றி காலதிக பாதி யென்னும
ஊனிடை யுயிர்க ளுளளத் துணாவிற் குருடாம் வண்ண ம
வானிலக திசைகள் மூடு மறைநிசி யிருளபோன் மூடும(௩௩)

(இ-ள்) தனக்குத்தான் கிகர்ஆமாசன்தனையும-(சர்வஞ்ஞதவா திகலயாணகுணஙகளினுல்) தனக்குத்தானேநிகராகிய ஈசுரனையும— தஙகளைத்தாமகண்டஞானிகள்தமையும்-(பிரத்யகபின்னபரமானபா வான)தமமைததாம் அறிக்துள்ள ஞானிகளையும்—அன்றி-தவிர—ஈா லதி- (பிரமமென்ப)தில்லை—பாதி-பாகமாகவில்லை—என்னும்-என் றுவியவகரிக்கும்—ஊனிடைஉயிாகள்-உடலின்கண்ணுள்ள(மற்றைச

ஜீவர்களின் — உள்ளத்து உணர்விழி - அந்தக்கரணத்தின் ஞானதிருஷ்டியானது — குருடு ஆம் வண்ணம் - குருடாகும்படிக்கு — வான நிலம் திசைகள் மூடும் - ஆகாசம் பூமி திக்குகளை (விழிக்குத் தோன்றாமல்) மறைக்கின்ற — மழை நிசி இருள் போல் மூடும் - கார்காலத்திரவினிருளைப் போல மறைக்கும் — (அதுவே ஆவரணசத்தியின் மோகமாம் என்றறிக —. எ-று.)

உணா என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

நாஸ்தி பாதியென்னும் உயிர்க ளுணர்விழி குருடாம் வண்ணம் மூடும் எனக்கூட்டுக.

"நாஸ்தி பாதி" என்னும் வியவகாரத்திற்கேது ஆவரணசத்தி, இதை, ருரு-ம் செய்யுளுரையில் விரிக்கப்படும்; ஆண்டுக்காண்க.

நாதத்தின் உபாதியென்றே என்னும் பாடமுமுண்டு. "நாதம்" என்பது வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையான சத்தமன்மையின், அதுபிறழ்ந்த பாடமாமெனக. (௩௬)

[மூடுமென்று முற்கூறியதைப் புலப்படக்காட்டுகின்றார்.]

பூன்றமாம் பிரமத் துக்கும் புறத்துள விகாரங் கட்கும்
ஆன்றகூ டஸ்த னுக்கு மகத்துள விகாரங் கட்கும்
தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றாமன் மறைத்து மூடும்
ஊன்றிய பலவி யாதி யுண்டாக்கு முபாதி யீதே. (௩௦)

(இ-ள்) பூன்றம் ஆம் பிரமத்துக்கும் - பூரணமாகிய பிரமத்திற்கும் — புறத்து உள விகாரங்கட்கும் - புறம்பே இதுவென்னும் விருத்தி விடயமாகவுள்ள ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்திற்கும் — ஆன்ற கூடஸ்தனுக்கும் - அறிவுருவான கூடஸ்தனுக்கும் — அகத்து உள விகாரங்கட்கும் - உள்ளே (யான் எனனும் விருத்தி விடயமாகவுள்ள) அகங்காராதிகட்கும் — தோன்றிய பேதம் - (சுபாவசித்தமாக) விளங்குவனவாகிய பேதங்கள் — சற்றும் - கிஞ்சித்தும் — தோன்றாமல் மறைத்து - (உணர்வு விழிக்கு) விளங்காவண்ணம் (அதைக்குருடாக்கி) — மூடும் - (அப்பேதங்களை ஆவரணசத்தி) மறைக்கும் — ஊன்றிய பலவியாதி - (கடத்தற்கரிதாம்) வலிமைபெற்றுள்ள ஜநநமாகிய ரோகத்தை — உண்டாக்கும் உபாதி - உ

ளாக்கும் உபாதி—ஈதே - இவ்வாவரணசக்தியேயாம் (வேறொன்றல்ல.)—எ-று.

அதிஷ்டானமானகூடஸ்தப்பிரமங்கட்கும், ஆரோபமான அகங்காராதிப்பிரபஞ்சங்கட்குமுள்ளபேதங்கள், முறையேசச்சிதாநந்தமும், அநாதசடதுக்கமுமாம்.

முற்செய்யுளிற்கூறியிருப்பதாலும், இதில் "தோன்றுமன்மறைந்து" எனபதாலும, "உணாவுவிழிக்கு" எனபதுவருவிததாம.

அதிஷ்டானவாரோபஙகளின் பேதஙகடோனறுமன றுமேதால ஆவரணசக்தியை "மூடல்" என்றும், அகஙகாராதிப்பிரபஞ்சஙகளாகத்தோன்றுவதால் விட்சேபசததியைத் "தோற்றம" என்றும ஆஙகாஙகே கூறுகின்றனர். (௬௦)

[ஆவரணசத்தியின்மறைப்பைச் சீடன் நனறுகத்தெரிநது
கொள்ளும்பொருட்டுப்பினனுங கடாவிடைக
ளாலுணாததுகினறா]

ஆதார மறைநது போனு லாரோப மெங்கே தோனறும
ஆதார மறையா தாகி லாரோப மிலேயே யென்றால்
ஆதாரஞ் சமம்வி சேட மாமென விரண்டு கூறும
ஆதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம விசேட மாமே. (௬௧)

(இ-ள்) ஆதாரம் மறைந்துபோனல-(காடாநதகாரத்தில இரசகப்போல) ஆதாரமானபிரமமானது தோன்றுமலமறைநதுபோமாயின்—ஆரோபம் எங்கே தோன்றும்-(பிராதிபாசிகசர்ப்பமபோல) ஆரோபமான சகத்தோசிடத்துமுணடாகமாட்டாதே — ஆதாரம் மறையாதாகில்-(மத்தியானவெய்யிலில் இரசகப்போல) ஆதாரமான பிரமமானது மறைபடாமல்விளங்குமாயின்—ஆரோபம் இலேயே எனறால்-(பிராதிபாசிகசர்ப்பம்போல) ஆரோபமானசகத்துண்டாக நியாயமில்லையேயென்றுசங்கிக்கில்—ஆதாரம் சமம் விசேடம எனஇரணடு கூறு ஆம்-ஆதாரமானதுசாமான்யமெனவும, விசேஷமெனவும்இரணடுகூறுடையதாம்—(அவற்றினிலக்கணம யாதெனின?) எங்கும் ஆதாரம சமம் ஆம்-அதிகதேசம் (அதிககாலததில்)உள்ளஆதாரம்சா

மான்யவாதாரமாம—ஆரோபம விசேடம் ஆம்-நியூன*காலம நியூன தேசத்திலுள்ளவை விசேஷமாம்—எ-று.

நியூனகாலம் நியூனதேசத்திலுளதென்பார், "ஆரோபம" என்றார் "எங்கும்" என்றதால், காலம்வருவிக்கப்பட்டது (௬௧)

[இதுவுமது.]

சகமதில் இதுவென் சுட்டாஞ் சமானந்தான் மறைந்திடாது
மிகவிது கயிறு மென்னும விசேடந்தான் மறைந்து போகும
அகமெனுஞ் சமானந் தன்னை யஞ்ஞான மறைத்தி டாது
பகர்விசே டமதாஞ் சீவன பரமெனு மதனை மூடும. (௬௨)

(இ-ள்) சகமதில-உலகில—இது என் சுட்டு ஆம்-(பாதாந்தகாரத்தில எதிரேகிடக்குமஇரசசுவில இது சாப்பமெனபுழி,) இதுவென்று சுட்டப்படுவதான—சமானந்தான் மறைந்திடாது-சாமானயரூபம மறையாது—இது கயிறு ஆம என்னும்-இஃதிரச்சுவாமென்றுகாணப்படும—விசேடந்தான-(முஞ்சிரூபமான) விசேஷபாகந்தான—மி க-பெருமபாலும—மறைந்துபோகும—(அதுபோல) பகர் விசேடமது ஆம சீவன-கறபிதவிசேஷமாகச் சொல்லாநிற்குஞ் சீவன—அகம் எனும சமானந் தன்னை-யான உளனென்னும் சாமான்யரூபமாகிய வாதாரத்தை—அஞ்ஞானம மறைத்திடாது-ஆவரணசத்திமறையாது —பரம எனும அதனை மூடும-(யானசேதன, ஆநந்த, வியாபக, நித்தியசுத்த, நித்தியமுத்தரூபப்) பிரமமென்னும விசேஷரூபத்தையே மறைக்கும,—எ-று.

அஞ்ஞானகாரியமாகிய ஆவரணசத்தியை அஞ்ஞானமென்றது காரணஆகுபெயர். (௬௨)

(௧0௧) சண்டிஃதிரகசியம்.

இரச்சுவுக்கு இரண்டு ரூபமுண்டு. ஒன்று சாமான்யரூபம. ஒன்று விசேஷரூபம். இதுவென்பது சாமான்யரூபம். இரச்சுவென்பது விசேஷரூபம். இது சர்ப்பமென்புழி, மித்தியாசாப்பத்தோடபி

*நியூனம=அற்பம்,

ன்னமாய்ப் பிராந்திகாலத்திலும் தோன்றுகிற்குற் இதுவெனும ரூபம் சாமானயரூபம யாது பிராந்திகாலத்திற்றோன்றாதிருந்து தான் தோன்றுவதால பிராந்திநிவிர்த்தியாமோ! அது இரச்சுவின் விசேஷரூபமாம. அப்படியே ஆன்மாவுக்கும் சாமானயமும், விசேஷமுமாகிய இரணடுரூபமுண்டு. சத்துரூபம் சாமான்யமாம. அசங்கத்தனமை, கூடஸ்தததனமை, நித்தியமுக்ததத்தன்மைமுதலியன விசேஷரூபமாம். எனனை? தூல சூட்சும சங்காதங்களுள்ளனவென்புழி, தூல சூட்சும சஙகாதப்பிராந்திசமயத்திலும, மிததியாசஙகாதத்தோடபினனமாயச சததுரூபந்தோனறுகிறபதால ஆனமாவினசததுரூபம சாமானயரூபமாம. தூல சூட்சுமசஙகாதஙகளின் பிராநதிசமயததில ஆன்மாவின் அசஙகததனமை, கூடஸ்தததனமை, நித்தியமுத்ததனமைமுதலிய சொரூபநதோனறாமல் அசஙகதவமுதலிய ஆனமாவின சொரூபந்தோனறுவதால சஙகாதப்பிராநதி நிவிர்ததியாகலின, அசஙகததன்மை, கூடஸ்தததனமை, நித்தியமுத்தத்தனமை, வியாபகததனமைமுதலியன விசேஷரூபமாம. சாவப்பிராநதிகளிலும சாமானயரூபம ஆதாரமெனறும், விசேஷரூபம அதிஷடானமெனறுஞ்சொலலப்படும். எபபடிசசாபபததிறகு ஆசிரயமாவுள்ள இரசசுவினசாமான்யமாகிய இதுவெனுமரூபம சர்ப்பததிறகு ஆதாரமும், விசேஷமான இரச்சுரூபம அதிஷ்டானமுமாகிறதோ! அப்படியே மித்தியாப்பிரபஞ்சத்திற்கு ஆசிரயமாவுளள ஆன்மாவினது சாமானயமாகிய சத்துரூபம் பிரபஞ்சத்திறகு ஆதாரமும, அசங்கத்வமுதலிய விசேஷரூபம் அதிஷ்டானமுமாம. இவவாறு, ஆதாரவதிஷ்டானஙகட்குச் சர்வஞ்ஞாத்மாவென்னும் முனிவரால கிஞசித்பேதஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மந்தாந்தகாரத்தில் சாமானயரூபததால் ஞாதமாயும், விசேஷரூபத்தால் அஞ்ஞாதமாயும் உள்ள இரச்சுவில் சாப்பாத்தியாசம் உண்டாகினறதேயல்லாமல் அத்தியந்தம் ஞாதமாயும், அத்தியந்தம அஞ்ஞாதமாயுமுள்ள இரச்சுவில் அததியாசம உண்டாகக் காணப்படவிலலை. நிர்விசேஷமான ஆன்மாவில் ஞாத அஞ்ஞாதததன்மைகள் கூடாமையால் பிரபஞ்சவத்தியாசமுங் கூடாதே எனின்? இவவாதத்தை பொருந்தாது. என்னை? ஆன்மா உண்டென்பது சகலாக்குந் தோற்றாவாகின்றது; தன்னுடையசொருபத்துக்கு ஆன்மாவென்றுபெயர்: யான்இலனென்றொருவனுக்குத்தோற்றாவுன்

டாகவில்லை; பின்னையோ? உளனென்றே தோற்றரவுண்டாகின்றதாகலான், சத்துரூபத்தால் ஆன்மா ஞாதமாயும், யான் சைதந்நியன், ஆநந்தன், வியாபகன், நித்தியசுத்தன், நித்தியமுத்தன் என ஒருவனுக்குந் தோற்றரவுண்டாகாமையின், சைதந்நிய, ஆநந்த, வியாபக, நித்தியசுத்த, முத்தரூபத்தால் ஆன்மா அஞ்ஞாதமாயும் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றை அநுபவசித்தம் இவ்வநுபவசித்தவார்த்தை யுத்தியினால் நிவர்த்தியாகாது. யாவர்க்குந்தோற்றரவாகின்ற ஆன்மாவின் சத்துரூபம் சாமான்யரூபம். கேவலம் ஞானிக்கே பிரதீதியாகின்ற சேதன, ஆநந்தாதிகள் விசேஷரூபம். யாதொன்று அதிககாலத்தில், அதிகதேசத்திலிருக்கும் அது சாமான்யரூபம். நியூனகாலத்தில், நியூனதேசத்திலிருப்பது விசேஷரூபம். சத்தைப்போலவே, சேதன ஆநந்தாதிகள் ஆன்மாவின்சொரூபமாய் எங்கும் வியாபகமாகவிருத்தலால் இவைகட்கு நியூனதேசமும், சத்துரூபத்திற்கு அதிக தேசமும் உளதெனலும், ஆன்மா நிர்விசேஷமாதலால், சத்துரூபம் சாமான்யக்கூறு, சேதன, ஆநந்தாதிகள் விசேஷக்கூறெனலுங்கூடாதேயெனின்? அற்றன்று சத்தின்றோற்றரவு யாவர்க்கும் அவித்தியாகாலத்திலும் உண்டு. ஆன்மா சேதனம், ஆநந்தரூபமெனலுந்தோற்றரவு யாவர்க்கும் அவித்தியாகாலத்திலில்லை கேவலம் ஞானிக்கே உண்டாகின்றது. அவித்தியாகாலத்திலும் சேதன, ஆநந்த, முத்தத்துவம், சுத்தத்துவமாதியும் உளவேனுந்தோற்றரவாகாமையின் இல்லாதனபோலுமிருந்தன; இவ்வபிப்பிராயத்தால் அவை நியூனகாலத்துள்ளனவெனவும், சத்துரூபம் அதிககாலத்துள்ளதெனவுங்கூறினார். சத்துரூபத்திற்கும், சேதன ஆநந்தாதிகட்கும் சாமான்ய விசேஷபாவமில்லையாயினும், அற்பகால, அதிககாலத்திற்றோற்றரவாகின்றமையின், சாமான்யவிசேஷபாவம்போலுமிருந்தன; இக்காரணத்தால் ஆன்மாவின் சத்துரூபஞ் சாமான்யக்கூறென்றும், சேதன ஆநந்தாதிகள் விசேஷக்கூறுகளென்றுஞ்சொல்லப்படும். ஆன்மா நிர்விசேஷமென்னும், சித்தாந்தத்திற்கும் ஆனியில்லை. என்னை? ஆன்மாவினிடத்துச்சாமான்யவிசேஷபாவம் அங்கீகரிக்கில் ஆன்மா நிர்விசேஷமென்னுஞ் சித்தாந்தத்திற்கானியாம். அவையங்கீகாரமில்லை. அவித்தையினாற் சாமான்யவிசேஷம்போலத்தோற்றுவதாற் சாமான்யவிசேஷபாவங்கூறினார் இவ்வாற்றால், சத்துரூபத்தால் ஞாதமாயும், சேதன, ஆநந்த, நித்தியசுத்த, நித்தியமுத்த பிரமரூபத்தால் அஞ்ஞாதமாயும் உள்ள ஆன்மாவில் பிரபஞ்சம் ஆரோபமாகக்கூடுமென்றறிக.

முன்னேஇந்நூற்குரைசெய்திருப்போர், "சகமிலிதவென்கட்டாசமானக்கண்" என்னும்பாடத்தை ஒப்பினதும், சிவேசுரரை அஞ்ஞானமறைக்குமென்று பதவுரையிற்கூறினதும், விசேஷவுரையில, "சிவன்பரனெனும் அவரைமூடும்" என்றது, அவர்கள் உணர்வைஎனறதும், தாற்பரியத்தில், ஆரோபமானசிவேசுரரைத் தமக்கு ஆதாரமான கூடஸ்தபிரமத்தைப்பார்க்கவொட்டாமல் அவரதுஉணர்வை இவ்வாவரணம் மறைக்குமேயன்றி ஆதாரத்தைமறைக்கமாட்டாதென்று கூறியிருப்பதும், வேதாந்தசம்பிரதாயப்பொருளன்றாம்: ஆகலின், அவைசாஸ்திரவிருத்தமாம. இஙமறைகாய்போற் செய்யுளிற்புதைந்திடக்குந் தத்துவார்த்தங்களை விரிக்காமல் செய்யுட்குப்புறம்பாயுள்ளவார்த்தைகளை விரித்திருக்கின்றனர். சிவேசுரரை ஆவரணமமறைக்குமென்று இச்செய்யுட்குஉரைசெய்தோர், "தானிகூ தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங கணட, ஞானிக டமையு மனறி." எனனும், ௬௬-ம்-செய்யுளை மறந்தனாபோலும.

(௧௧௦) சிவேசுரர்சொருபநிருபணம கிரந்தகாரா வெகுவிஸ்தாரமாகச்செய்திருக்கின்றனா.

அங்கே சிவசொருபத்தில் ஏகத்துவ, அநேகத்துவவிவாதங்களுமபலவுள. சாவமதஙகளிலும் ஈசுரனொருவனே; சர்வஞ்ஞனே, நித்தியமுத்தனென்றேயொப்பினர். ஈசுரனிடதது ஆவரணஅங்கீகாரம யாதொருஅத்வைதவாதகிரந்தஙகளிலுமஇல்லை யாதொருவா ஈசுரனிடதது ஆவரணம்உண்டென்பரோ' அவா வேதாந்தசமபிரதாயததிறகுபகிரப்பூதராம்; ஆயினும், நாநாஅஞ்ஞானவாதததில் அஞ்ஞானமசிவாசிரிதம, பிரமவிஷயகமாம் எனபது வாசஸ்பதியினுடையமதம. அவா சிவனுடையஅஞ்ஞானததால ஈசுரன்கற்பிதமென்றும், பிரபஞ்சமநாநாவென்றும்ஒப்பினர்; அப்படி ஒப்பினும, சிவனுடைய அஞ்ஞானகற்பிதமான ஈசுரனும், சர்வஞ்ஞனென்றே ஒப்பினர். ஈசுரனிடத்து ஆவரணம உண்டென்றங்கீகாரமில்லை; என்று விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்தில சிவேசுரப்பிரசங்கத்திற் கூறியிருக்கின்றது. ஈசுரனுணாவை ஆவரணசத்தி மறைக்குமென்று அவவுரைகாரர்கூறியது யாதுகருதியோ! அறிகிலேம். (௩௨)

(ககக) [ஆவரணசத்தியினசொரூபத்தைஅறிவித்து அஃதே ஜநநதிற்கு மூலகாரணமாமென்று, ருo-ம் செய்யுளிற் கூறியதைச சீடன்வினவமுனனிட்டுச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களால அறிவி க்கத்தொடங்கல்.]

கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசம
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச செனித்தவிட் சேப மன்றோ
ஆவர ணந்தா னேபா ழனாத்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவருங் குருவே யென்று வினவிடின் மகனே கேளாய். ()

(இ-ள) கேவலநிலை தோனறாமல் கெடுத்தது-பிரமாணமவைக கிய ஸதிதியை, (இரச்சுவின விசேஷரூபத்தைச்சாப்பமபோலும) வி ளஙகவொட்டாமல மறைததுக்கெடுததது—பஞ்சகோசம சீவனும சகததுமஆகி-அநநமயம, பிராணமயம, மனோமயம், விஞ்ஞானமயம, ஆநந்தமயம எனனும பஞ்சகோசஙகளும, (அவற்றின் அபிமானியா ன) சீவனும, ஆகாசாதிசகததுமாய—சனிதத-உண்டான—விட்சேப ம அனறோ-விடசேபசததி அலலவா—(இஙஙனம் அதுவே கொடிய தாயிருகக)ஆவரணந தானே-ஆவரணசததிதானே—பாழ் (எனறும,- ("உயிரக ளுள்ளத துணாவிழி குருடாம வணணம" மறைத்துப) பாழாக்கிறதெனறு(சக-மசெயயுளிலும)—அனாத்தம எனறும-"ம ன றிய பவவி யாதி யுணடாகக முபாதி யீதே" என்று(ரு)o-ம செயயு ளிலும)—உரைததது ஏது-அருளியது யாதுகாரணம்—மேவரும் கு ருவே எனறு-கிடைததற்கரியவாசாரியரேயெனறு—வினவிடின-கே டகில—மகனே கேளாய்-மைநதா (அதற்கு உததரஞ்சொலலுதும) கேடபாயாக—எ-று.

"நாமுட லென்னு மாசான ஞானக்கண் குருடாய்ப போகும"
எ-ம, "கரசர ணாதி மட்டா ர்ரனில னெனறு காணுங், திரபது தா னே மூன்று மகங்கரஞ் செகத்தோர்க் கெல்லா, மூரியதா மிகவும பொலலா துற்பவ மென்னு நச்சு, மரமெழு மூலமாகும்" எ-ம், வாசி டடததில், விட்சேபசத்தியைததானே பொல்லாததாகச்சொலலியி ருக்கின்றதல்லாமல் ஆவரணசததியை அங்ஙனமசொலலவிலலையே

னபான், "கேவல நிலைதோன் றுமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசளு,
வனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவிட் சேப மன்றோ, ஆவர ணந்தா
னைபா முணர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ" என்றான். (௫௧)

[சுருதி, யுத்திகளால் ஆவரணசத்தியின்பிரதிகூ
லத்தையும், விட்சேபசத்தியின்
அநுகூலத்தையுங்கூறுகின்றார்.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானுந் துன்பமாம் பலமா னாலும்
ஆற்றலான் முத்தி சேர்வாக் கனுகூல மாகுங் காணீ
ஊற்றமாம பகற்கா லம்போ லுபகார கிரியா லுண்டோ [லாதே
மாற்றமென் னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்

(இ-ள்) தோற்றம் ஆம் சத்தி தானும்-விட்சேபரூபமான சத்தியும—துன்பம் ஆம் பலம் ஆனாலும்-(அவிவேகிகட்கு அபிமானரூபமாய்ப் புண்ணியபாவவசத்தால்) துன்பமயமான ஜநநத்துக்குக் காரணமாயிருப்பினும்—ஆற்றலான் முத்தி சேர்வாக்கு- (சிரவணாதிமுயற்சி) வலியான் மோட்சமடையவிசசிக்கின்ற விவேகிகட்கு—அநுகூலம ஆகும் காண் நீ-(குருசாஸ்திராதிரூபமாயச், சகாயமாகும என்) அறிதி—சுருதி உரைக்கப்பட்டது. இனியுத்தி;—ஊற்றம் ஆம பகலகாலம்போல்-(சாதுஅசாதுயாவர்க்கும் ஆலயயாதிகளைப்போக்கிச) சாவமுயற்சியையும் பயத்தற்குக்காரணமான பகற்காலத்தைப்போல—உபகாரம கிரியால் உண்டோ -(அசசாது அசாதுகளுக்கு) உதவியானது இராக்காலத்தாலுண்டா? (வெகுவிதமான கொடியதுன்பங்களைததருதலால் இன்று:)—மாற்றம் என உரைப்பேன-(உன்விறுவிறகு இவ்வுவமானமேயன்றி வேறு யாதுமறுமொழிசொல்லுவேன—மைந்தா-மைந்தனே—மறைபபது-ஆவரணசத்திதான் — மிகப்பொல்லாது-மிகவுங்கொடிது.—எ-று.

"சத்திதானும்" என்பதன்கண் உம்மை, இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு.

"பலமானாலும" என்பதன்கண்ணுள்ளது, ஆக்கவும்மை.

இராக்காலம சிட்டர், துட்டர் யாவர்க்கும் நித்திரைக்குக்காரணமாயிருந்து வெகுவிததுன்பந்தருதல்போல, ஆவரணசத்தியும் வி

(கககூ) [ஆவரணசத்தியின்சொரூபத்தை அறிவித்தது அஃதே ஜநநத்திற்கு மூலகாரணமாமென்று, ருo-ம் செய்யுளிற் கூறியதைச் சீடன்வினவமுனிவிட்டுச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களால் அறிவித்தல் தொடங்கல்.]

கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசம்
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவிட் சேப மன்றோ
ஆவர ணந்தா னேபா ழனாத்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவரும் குருவே யென்று வினவிடின் மகனே கேளாய். ( )

(இ-ள்) கேவலநிலை தோன்றாமல் கெடுத்தது-பிரமானமவைக்கிய ஸ்திதியை, (இரசசுவின் விசேஷரூபத்தைச்சர்ப்பம்போலும்) விளங்கவொட்டாமன் மறைத்துக்கெடுத்தது—பஞ்சகோசம் சீவனும் சகத்துமாகி-அந்நமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆநந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசங்களும், (அவற்றின் அபிமானியான) சீவனும், ஆகாசாதிசகத்துமாய்—செனித்த-உண்டான—விட்சேபம் அன்றோ-விட்சேபசத்தி அல்லவா—(இங்ஙனம் அதுவே கொடியதாயிருக்க) ஆவரணந்தானே-ஆவரணசத்திதானே—பாழ் (என்றும்,-("உயிர்க ளுள்ளத் துணர்விழி குருடாம் வண்ணம்" மறைத்துப்) பாழாக்கிறதென்று (சஅ-ம்செய்யுளிலும்)—அனாத்தம் என்றும்-"[illegible]ணறிய பவவி யாதி யுண்டாகக் கு மூபாதி யீதே" என்று (ருo-ம் செய்யுளிலும்)—உரைத்தது ஏது-அருளியது யாதுகாரணம்—மேவரும் குருவே என்று-கிடைத்தற்கரியவாசாரியரேயென்று—வினவிடின்-கேட்கில—மகனே கேளாய்-மைந்தா (அதற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதும்) கேட்பாயாக—எ-று.

"நாமுட லென்னு மாசான ஞானக்கண் குருடாய்ப் போகும்" எ-ம், "கரசர ணாதி மட்டா ரானிவ னென்று காணுந், திரமது தானே மூனாரு மகங்காரஞ் செகத்தோர்க் கெல்லா, மூரியதா [illegible] பொல்லா தூற்பவ மென்னு நச்சு, மரமெழு மூலமாகும்" எ-ம், வாசிட்டத்தில், விட்சேபசத்தியைத்தானே பொல்லாததாகச்சொல்லியிருக்கின்றதல்லாமல் ஆவரணசத்தியை அங்ஙனம்சொல்லவில்லையே

எனபான், "கேவல நிலைதோன் றுமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசஞ், சிவனுறு சகத்து மாகிச் செனித்தவிட் சேப மன்றே, ஆவர ணந்தா னேபா முணர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ" என்றான். (௫௩)

[சுருதி, யுத்திகளால் ஆவரணசத்தியின்பிரதிகூ
லத்தையும், விட்சேபசத்தியின்
அநுகூலத்தையுங்கூறுகின்றார்.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானுந் துன்பமாம் பவமா னாலும்
ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல மாகுங் காணீ
னூற்றமாம பகற்கா லம்போ லுபகார மிசியாலுண்டோ[லாதே
மாற்றமென னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்

(இ-ள்) தோற்றம் ஆம சத்தி தானும-விட்சேபரூபமான சத்தியும—துன்பம் ஆம் பவம் ஆனாலும்-(அவிவேகிகட்கு அபிமானரூபமாய்ப் புணரியபாவவசத்தால்) துன்பமயமான ஜகத்துக்குக் காரணமாயிருப்பினும்—ஆற்றலான முத்தி சேர்வார்க்கு- (சிரவணாதிமுயற்சி) வலியான் மோட்சமடையவிச்சிக்கின்ற விவேகிகட்கு—அநுகூலம ஆகும் காண் நீ-(குருசாஸ்திராதிரூபமாய்ச், சகாயமாகும் என் அறிதி—சுருதி உரைக்கப்பட்டது. இனியுத்தி;—ஊற்றம் ஆம பகலகாலமபோல்-(சாதுஅசாதுயாவர்க்கும் ஜீவசியாதிகளைப்போக்கிச்) சாவமுயற்சியையும் பயத்தற்குக்காரணமான பகற்காலத்தைப்போல—உபகாரம மிசியால் உண்டோ -(அசாது அசாதுகளுக்கு) உதவியானது இராக்காலத்தாலுண்டா? (வெருவிதமான கொடியதுன்பங்களைத்தருதலால இன்று)—மாற்றம் என உரைப்பேன-(உனவிறுவிற்கு இவ்வளவானமேயன்றி வேறு யாதுமறுமொழிசொல்லுவேனை—மைந்தா-மைந்தனே—மறைப்பது-ஆவரணசத்திதான் — மிகப்பொலலாது-மிகவுங்கொடிது.—எ-று.

"சத்திதானும்" என்பதன்கண் உம்மை, இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மைபொருட்டு.

"பவமானாலும" என்பதன்கணுள்ளது, ஆக்கவும்மை.

இராக்காலம் சிட்டர், துட்டர் யாவர்க்கும் நித்திரைக்குக்காரணமாயிருந்து வெருவிதுன்பந்தருதல்போல, ஆவரணசத்தியும் வி

வேகி, அவிவேகியாவர்க்கும் ஜநநத்திற்கு மூலகாரணமாயிருந்து வெகுவிதமான பிரயாசங்களைத்தருதலால் மிகவுங்கொடியதெனபதாம்.

"முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல மாகும்" என்றதற்கு, உ-ம். பாகவதம். "மானுட வாக்கை யென்னு மருவருந் தோணி பெற்று, மூனமில் குரவன் சொல்லா மோடமுய்ப் பவனே டெண்சீ, ரானதோ ரநுகூலக்கா லனுகவும் பிறவிவேலை, தானெழி தரவெண் ணுதான றனை யே கொலகினரூனும்." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற காணக (௩௪)

[இனி அநுபவத்தால அதன்கொடுமைகூறல.]

சுழுத்தியிற பிரள யத்திற றோற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டே
அழுத்திய பவமபோய முத்தி யடைந்தவ ரொருவ ருண
முழுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற கூட்டு விறகும் [டோ
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற் கெடுத்த கேடே (௩௫)

(இ-ள்) சுழுத்தியில-(நாள்தோறும் உண்டாகாநிற்கும்) சுழுத்தியிலும்—பிரளயத்தில-மகாகற்பத்திலும்—தோற்றம் ஆம் சகங்கள் மாணடுமே - விட்சேபரூபமானசகங்களைித்தும்— அழுத்திய பவம் போய-அப்போது தமமைத்துனபத்தின முழ்கப்பண்ணியசநநமானது மீணடுணடாகாமலநீங்கி—முததி அடைந்தவா-மோட்சமடைநதோா—ஒருவா உண்டோ-ஒருவரும இலா—(ஆகலின்) முழுத்த விட்சேபம் எலலாம-முழுதுமானவிட்சேபங்களைத்தும்—முத்தியில் கூட்டுவிற்கும்-மோடசததில (நேரேஅல்லது பரமபரையாகக்) கூட்டாநிறகும—கொழுதத ஆவரணம-கனமானஆவரணசத்திதான்—முததி கூடாமல கெடுதத கேடு—(ஆண்டுவித்தில் அங்குரம்போலவ்சிவரிடதிருநது அவாகள்) மோட்சமடையாமற்கெடுத்தகெடுதியாம்—எ-று.

"சகங்கண்மாண்டும்" என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனுப் போலதென்னக், கண்டன வுலகமெல்லாங் கற்பனை முடிவிற்போகும்" எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

"முததியடைந்தவரொருவருண்டோ" என்றதற்கு, உ-ம். வாசி

டடம. "அகலவா தனையின வித்தான வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாப, புகல்வித் தல்லா வாதனையே துரியம் பொன்றா வீடளிக்கும்" என வரும. மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

"முழுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு விற்கும்" என்றதற்கு, உ-ம. பாகவதம். "தரைபுனல் கனல்கால் வானந் தபனன்வெண் மடிகள் வாரி வரையுறை யரவு மான்கான் வருகரி பதங்க மீன, முரலளி கனைசெய் கினரேன் மொய்குழற் குமரி தேனீ, புரைதரு புறவுதாசி பூண்கவ ரன்றி னுகம" எ-ம, "உறைந்தனற் சிலம்பி மைந்த னுரனுவன் டெடுத்த வேடனு, சிறந்தன விலைகான் காறு னு சிந்தையிற் குருவென் றாக்கி, மறந்தரு மிஃது தீதா மற்றிது கனன்றுமென் றிங், கறிந்தன னின்பமுற்றே னவனை யரச கேண்மோ" எ-ம, "வாக்கி னேக்கடக் தோங்கிமற் றெங்கனு, நீக்க மின்றி நிறைந்த வறிவினை, யூக்க முற்றுணர் தற்கிட னாகவி, னாகமை யுங்குரு வாய தரசனே" எ-ம். வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (ருச)

(கக௨)[ருச-ம் செய்யுளில், "முத்தி சேர்வாக் கதுகூல மாகும்" எனறும், ருரு-ம் செய்யுளில் "முழுத்தவிட் சேபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுவிற்கும்" எனறுகூறியதுபற்றி, அவவிட்சேபசத்திமித்தையாகலின்; அதனுல்வரும் முத்தியும் மித்தையாமென்னும் ஆசங்கைக்கு? அற்றன்று; முத்திசத்தியமாமெனத் திருஷ்டாந்தமுகமாகச் சமாதானங்கூறுகின்றார்.]

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சத்தியும் பொய்யே யென்றாற் சததிசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகவித் திரைவி லங்கால
நித்திரை தெளியு மாபோ லிருவாண நிலைமெய் யாமே(ருசு)

(இ-ள்) சுத்தியில் வெள்ளி போல-இப்பியின்கண் (ஆரோபமான பிராதிபாசிக) ரஜிதம்போல—தோன்றிய தோற்றம் ஆன சத்தியும்-(பிரமத்தின்கண்) ஆரோபமாயுண்டான விட்சேபரூபமானசத்தியும்—பொய்யே என்றால் - மித்தையேயென்றுசொல்லில்—சத்தி சாதனமா வந்த முத்தியும்-அவவிட்சேபசத்திரூபமான குருசாஸ்

திராதி சாதனமாகவுண்டானே மோட்சமும்—பொய் ஆம என்னின்-மிதலையாகுமென்று (பூர்வபட்சிகளின் சங்கையைக்கொண்டு) நீ சங்கிக்கில்—மோகம் நித்திரை விலங்கால்-பொய்யான நித்திரையி னகண்ட புலிமுதலிய விலங்கினுல்—நித்திரை தெளியுமாபோல-நித்திரை தெளிந்தவழி(நித்திரையின் அபாவரூபமானசாக்கிரம மெய யாவது) போல—நிருவாண நிலை மெய ஆம்-(குருசாஸதிராதிகளா லு ளதாகும) நிருவாணஸ்திதியுஞ்சத்தியமாம்.—எ-று

(கககூ) அவத்தையின அபிமானமே பந்தம்; அதுவும விருததிவி சேஷமாகலின், விருததியிலுறசெய்யப்படடபந்தமே சம சாரமாம. குருவினுலும, வேதாந்தவாக்கியத்தினுலுமுள தாகும அகமபிரமமெனனும, அந்தக்கரணத்தின விருத் தியினுல பிரபஞ்சதமதாசீகூட அஞ்ஞானத்தினது நிவிரு த்தியே மோடசம. கற்பிதத்தின்நிவிர்த்தி அதிஷ்டானரூ பமாகலின, மோடசஞ்சத்தியமாம்; சர்ப்பத்தினது நிவிர்த் தி எப்படி அதிஷ்டானஇரச்சுரூபமோ! அப்படிச் சகலக றபிதவஸதுக்களினதுநிவிர்த்தி அதிஷ்டானரூபந்தான அ தறகுநியமன்று இது பாஷியகாரரது சித்தாந்தம. இ ஙகே அனாத்தநிவிர்த்தி பிரமரூபமாம். என்னை? சாவவ னாத்தஙகட்கும அதிஷ்டானம் பிரமமாகலானும், அப் பிரமம் பாவ(ஸாவ)ரூபமாகலானும்மோட்சஞ்சத்தியமா ம எனக. (ருசு)

(ககச) [நிருவாணஸ்திதி இதுவெனக்காட்டுங்கருத்தின
ராய் மாயையைநிவிர்த்திக்கு முறைமை
கூறுகின்றார்.]

இமபரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யும்
அம்பினை யமபாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பா
லமபியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத்
தமபமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே. (ருஎ)

(இ-ள்) இம்பரில் -இவவுலகில்—நஞ்சை நஞ்சால-விஷத்தை அதற்குப்பிரதிகூலமான விஷத்தினுலும்—இரும்பினை இருமபால"

இரும்பை இரும்பாலும்—எய்யும் அம்பினை அம்பால்-எய்யா நின்ற அம்பை அதற்குப்பிரதிகூலமான அம்பினாலும்—பற்றும் அழுக்கினை அழுக்கால்-(புடவையிற்)பற்றிய அழுக்கை (உவர்மண்ணாகிய) அழுக்கினாலும்—மாய்ப்பர்-கெடுப்பர்—(அதுபோல) வம்பு இயல் மாயை தன்னை - நிலையின்மையானகுணத்தினையுடைய அவித்தையை—மாயையால் மாய்ப்பர்-அவித்தையினாற்கெடுப்பார்கள்—பின்னை—தம்பமாம் அதுவும்-நிலையாகிய அந்தப்பெரியமாயையும்—கூட-(நீசமாயையோடு) கூட—சவம் சுடு தடிபோல போம்-பிணஞ்சுடுந்தடிபோற் கெடும்.—எ-று.

பெரியமாயையானபோதத்தையுஞ் சுமையெனவிட்டு அநுபவத்திருப்பரென்பது கருத்து.

"மாயை தன்னை மாயையால் மாய்ப்பர்" என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம் "கருதிமலத்தான் மலமறுக்குங் காருவெனன மாயைதனைப், பெருமாயையினாற் செறல்வேண்டும்." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

"தம்பமாம் அதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற்போம்" என்றதற்கு, உ-ம். பாடுதுறை. "பிணஞ்சுடு தடியென்ன வென்னைகொண்டே பெரும்பற்றையெல்லா மறச்சாடி, யணைந்தவென் னையுமப்படியீறிலபோதத்தில்விட்டதுபோகத்திருந்தானே." எனவரும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(கக௫) [இவ்வநுபவத்தைக் கரதலாமலகம்போலச் சீடனுக் குண்டாக்குவித்தற்பொருட்டு அடியிற்கூறினார்.]

இந்தமா யையினாற் சீவர்க் கேழவத் தைகளுண் டாகும்
அந்தவே ழவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன் மூன்றுதல்கா ணுதை ஞானம்
சந்ததங் கண்ட ஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மை யாதல்.(௯அ)

(இ-ள்) இந்த மாயையினால் - (சத்தாசத்தங்களான) இம்மாயைகளால்—சீவர்க்கு—ஏழு அவத்தைகள் உண்டாகும்-சத்தாவஸ்தைகளுளவாகும்—அந்த ஏழ் அவத்தை தம்மை-அசசத்தாவஸ்தைக

னையும்-அடைவினில் மொழியக் கேளாய்-கிரமமாகச்சொல்லுகிறேன்கேட்பாய—முந்த அஞ்ஞானம-முதலாவது அஞ்ஞானம—மூடல-(உ-வது) ஆவரணம்—முளைத்தல்- (ங-வது) விட்சேபம்—காணுதஞானம-(ச-வது) பரோட்சஞானம்—கண்டஞானம்-(ரு-வது) அபரோட்சஞானம்—தழல் கெடல- (சு-வது)சோகநிவிர்த்தி—குளிரமையதல-(எ-வது)நிரங்குசதிருப்தியாம—எ-று.

சநததம," என்றவிசேஷணம், பிரதிபக்தமில்லாமலென்பதைக் காட்டிநின்றது.

தழல, என்றது இங்கே, துக்கத்தை. (ருஅ)

[இனி, நாமமாத்திரங்கூறிய அவ்வவத்தைகளின் இயல்புகூறுகின்றார்.]

பிரமமாந் தன்னை மறந்த பேதைமை யேயஞ் ஞானம்
பரனிலை காணே மென்று பகர்தலா வரண மூடல்
நானொரு கருத்தாற் சீவ னெனன முளைத்த றோற்றம் [வம.
குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞா

(இ-ள்) பிரமம் ஆம் தன்னை மறந்த பேதைமையே - (சிதாபாசன் சுருதிவிசாரத்திற்குமுன்னர் சமசாரஆசக்தியில்மூழ்கி) பிரமரூபமாகிய பிரத்தியகான்மாவை (யானென்று) ஸ்மரியாதிருந்த அறியாமையே— அஞ்ஞானம-அஞ்ஞானமாம— பரன் இலை காணேம் என்று பகர்தல-(பிரமத்தை விஷயம்பண்ணுவதான பிரசங்கம்வந்தபொழுது) பிரமமில்லை பரமாகவில்லையென்றுசொல்லுதல — ஆவரண மூடல-ஆவரணமறைப்பாம—நானநரன் என-நான் மநுடனென்றும் —ஒருகருத்தால்-(இப்போது கருமங்களைச் செய்வதால் இனிககருமபலங்களை அநுபவியாநிற்பேன் என்னும்) ஓர் எண்ணத்தால—நான சீவன் என-நான் (கருத்துருத்வ, போத்துருத்வமுடைய) சீவனென்றும்— முளைத்தல்-உதித்தலே— தோற்றம்-விட்சேபமாம்— குரவன வாக்கியத்தால்-குருவால் (உபதேசிக்கப்பட்ட சத்தியஞானாநந்தம் பிரமமென்னும் அவாந்தர) வாக்கியத்தால்—தன்னைக் குறிக்கொளல்-(பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவான) தன்னை உண்டென்று அறிந்துகொள்ளலே —பரோட்சஞானம- (அசத்தாவரணநிவர்த்தகமான) பரோட்சஞானமாம்.—எ-று.

நான் பிரமத்தைஅறிகிறேனில்லையென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏது, அஞ்ஞானம்: பிரமமானது இல்லை, பானமாகவில்லை என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏது ஆவரணம்; ஆவரணத்தால் இவ்வியவகாரமுளதாம். என்னை? அஞ்ஞானத்திற்கு அசத்தாவரணம், அபானாவரணம் என இருவகைச்சத்திகளுண்டு; அவ்விரண்டனையும், ஆவரணமெனபா வஸ்துஇல்லையென்றுதோற்றுவிக்கின்றசத்தி அசத்தாவரணம் வஸ்து பானமாகவில்லையென்றுதோற்றுவிக்கின்றசத்தி அபானாவரணமாம்; இவைகளை முறையே அசத்வாபாதகசத்தி, அபானாபாதகசத்தியென்றுங்கூறுவர். சகமுதலிய சம்சாரமகிசரூபமான கூடஸ்தனிடத்திற்பிரதீதியாகின்றதே விட்சேபம்; இதனைப் பிராந்தியென்றும், சோகமென்றுங்கூறுவர். பிரமம இலலையெனனும் ஆவரணக்கூறறை பிரமம உண்டெனனும பரோட்சஞானம் நாசமபண்ணுகினறது. எனனை? சத்தியஞானாநநதரூபமாகபபிரமம் உணடெனனும ஞானததிற்குப பரோட்சஞானமெனறுபெயா; அது பிரமம் இலலையெனனும ஞானததிற்கு விரோதியாட யறநவைகரு அல்ல; ஆக விஎனனக (ருக)

[இதுவுமது]

தததுவ விசாரஞ் செயது சகலசந் தேக முமபோய
அத்துவி தந்தா னுத லபரோட்ச ஞான மாகும
காததனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துககம போகல
முத்தனு யெல்லாஞ் செயது முடிகததா கநத மாமே. (கூ0)

(இ-ள) தத்துவவிசாரம செயது-(நீயேபிரமமெனனும மஹாவாக்கியத்தால்) பிரமவிசாரஞ்செய்து—சகல சந்தேகமும போய்-(பிரமாணகதம், பிரமேயகதமாகிய) சகலசந்தேகஙகளுமநீஙகி—அதது விதம தான ஆதல்-அத்துவிதப்பிரமமேதானாதல — அபரோட்சஞானம ஆகும்-(அபானாவரணநிவர்த்தகமான) அபரோட்சஞானமாம—காததன் ஆம் சீவபேதம் கழிவதே-(கான)காத்துரு (போத்துரு) வெனனும் சீவத்வம் நீஙகுவதே—துக்கம் போகல்-துக்கநிவிர்த்தியாம—முததனுய எல்லாம் செய்து முடிக்தது-(சகல) துக்கங்களினின்றுமவிடுபட்டவனுய்ச்(செயயத்தக்கன) வினைதானுஞ்செய்து(அடையத்தக்கன) வினைத்தும் அடைந்தனனென்னுஞ்சந்தோஷமே—ஆனந்தம ஆப்திரகருச திருப்தியாம்.—எ-று, ஏ-அசை,

நான் பிரமமாயிருக்கிறேனென்னும், அபரோட்சஞானம் யாது! அது சகல அவித்தியாசாலங்கட்கும் விரோதியாகலின், நான்பிரமத்தை அறிகிறேனில்லையென்னும் அஞ்ஞானமும், பிரமமில்லை, பாசமாகவில்லையென்னும் ஆவரணமும், புண்ணியபாவங்களைச்செய்கிற கர்த்தாவும், சுகதுக்கங்களைப்புசிக்கிறபோக்தாவுமாகிய சீவனாகிறேனென்னும் பிராந்தியுமாகிய அவித்தியாசாலங்களை, அபரோட்சஞானம் நாசம்பண்ணுகிறதும்; என்னிடத்துச்சனனமரணமுமில்லை சுகதுக்கங்கள் அற்பமுமில்லை, வேறேஒருசம்சாரதர்மங்களும் இல்லை, நான் சங்கரகிதனான கூடஸ்தனாகிறேனென்னும் இவ்வநுபவம், சோகநிவிர்த்தியாம் இதனைப், பிராந்திநாசமென்றுங்கூறுவர். நான் அத்வைதப்பிரமமாயிருக்கிறேனென்று சமுசயரகிதமாகத் தனதுசொரூபஞானம் எப்போதுண்டாகிறதோ! அப்போது தன்னிடத்துண்டாகாநின்ற சந்தோஷத்தை, நிரங்குசதிருப்தியென்பர்.

இச்சத்தாவஸ்தைகளை விஸ்தாரமாகஅறியவேண்டின், பஞ்சதசியின்திருப்திதீபத்திற்காண்க (கூ0)

[நித்தியாபரோட்சமாகிய ஆன்மாவுக்குப்
பரோட்சவபரோட்சங்களின்
விஷயத்தன்மையும்,
ஞாதுஞா
னங்கட்கு ஆ
சிரயவிஷயத்தன்மை
யுங்கூடாதென்றுவருஞ் சங்கை
யைப்பற்றித் தசமனுக்குப்போலச்
சகலமுங் கூடுமென்று கூறுகின்றார்.]

இதுநினக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொருநிட் டாந்தம்
புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி
உதகதீ ரத்தி லேறி யொருவனென் பதுபே ரெண்ணி
அதனொடு தசமன் றானென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான் (கூக)

(இ-ள்) இது நினக்கு அறியும் வண்ணம்-ஆன்மாஒருவனுக்கே ஏழவத்தைகளும்உண்டாமென்பது உனக்குவிரோதமில்லாமற் றோன்

றும்படிக்கு—இப்படி-இவ்வாறு—திட்டாந்தம்-திருஷ்டாந்தமாக—பு துமை ஆம்ஒருகதைகேள்-ஆச்சரியமாகிய ஒருகதையினைக்கேட்பாயாக—பத்துப் புருடர்-தசபுருடர்—ஓர் ஆற்றை நீந்தி-ஓர்நதியைக்கடந்து—உதகதீரத்தில் ஏறி-நதியின்கரையிலேறி—ஒருவன் ஒன்பதுபேர் எண்ணி-ஒருவனநவபுருடரையெண்ணி—அதனொடு- அந்நவபுருடரோடு—தானதசமன்என்று-தானேதசமனென்று—அறியாமல் மயங்கி நினைந்தன—அறியாமற்பிரமித்துநின்றனன்—எ-று. (கஅ)

[இதுவுமது.]

அறியாத மயலஞ் ஞான மவனிலலை காணே மென்றல்
பிறியாவா வரண மாகும் பிழைகொண் டழலவிட் சேபம்
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிறகின்றா னென்ற சொல்லைக்
குறியாக வெண்ணி நெஞ்சிற் கொளவது பரோட்ச ஞானம ()

(இ-ள்) அறியாத மயல் அஞ்ஞானம-நவபுருடரை நன்றாகப பாாப்பவனுகத்தானிருந்தும பிராந்தியினல் நவபுருடரையெண்ணிய தனனைத் தசமனைஅறியாதமயக்கமே அஞ்ஞானம்—அவன இல்லை காணேம் என்றல்-(தசமனுகியதான்)தசமன இலலை, தோன்றவில்லை எனறுகூறுதல்—பிறியா ஆவரணம் ஆகும்-நீங்காத அசத்தாவரணம்,அபாநாவரணமாம்—பிழை கொண்டு அழல் விட்சேபம்-நதியிற்றசமன் இறந்தனனென்றுதுக்கமுடையவனய் அழுதல (முதலியவை) விட்சேபமாம்—நெறியாளன்-பதிகனைஆப்தன்—உண்டு நிற்கின்றான எனற சொல்லை-தசமன் இறநதிலன, உளன் எனறுகூறியவசனத்தை—நெஞ்சில் குறியாக எண்ணிக்கொள்வது-அநதக்கரணத்தில நிச்சயமாகக்குறிக்கொள்வது—பரோட்ச ஞானம - பரோட்சஞானமாம.—எ-று. (கஉ)

[இதுவுமது.]

புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரோன் பதின்மர் தமமை
எண்ணுநீ தசம னுனை யென்னவே தன்னைக் காணல்
கண்ணினிற் கண்ட ஞானங் கரைதல்போ வதுயோடு போதல்
திண்ணிய மனதி லையக தெளிதலா நநத மாமே. (கங)

(இ-ள்) புண்ணியபதிகன்-தர்மவானுய் மார்க்கத்திற்செல்லும்

ஆப்தனானவன்—பின்னும்-பின்னரும்—புருடர் ஒன்பதின்மர் தம்மை-நவபுருடரை—என்னும் நீ தசமன் ஆவை என்னவே- என்றாகி றகும நீயேதசமனாவாய் என்று உணர்த்தவே—தன்னைக்காணல்-யானதசமனாகின்றேனென்று தன்னையபரோட்சமாகவறிதலே—கண்ணினில் கண்டஞானம்-அபரோட்சஞானமாம்—கரைதல் போவது நோய போதல்-தசமன நதியில இறந்தனனென்றழுத அழுகை நீங்கினதே துக்கநிவர்த்தி—திண்ணிய மனதில்-திடமாகிய தனதுசித்தத்தில—ஐயம தெளிதல ஆனநதம ஆம்-சநதேகமநீங்கி முதிதையுண்டாதலே நிரங்குசதிருப்தியாம.—எ-று. ஏ-அசை.

எண்ணிய நீபத்தாவான, என றுமபாடமுளது.

திருஷ்டாநதததில தசமனுககுப்போல ஆன்மாவினிடததும, அஞ்ஞானமுதலிய சப்தாவஸ்தைகள் பொருந்துமென்பது கருதது.

ககசு [தசமனைப்போலச் சோகமோகங்களொழிந்து இன்பம
டைய என்னை எனக்குக்காட்டவேண்டுமெனச் சீட
னவினவ ஆசிரியாசுருதிவாக்கியப்படி அவனை
யவனுக்குக்காட்டத் தொடங்கல்.]

தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் சற்குரு மூர்த்தியே யென
நிசவடி வினையான் காண நீகாட்டல வேண்டு மென்றான்
சுசிபெறு மிலட்சி யார்த்த துவமபதத் தற்ப தங்கட்
கசிபத வைக்கியஞ் செயயு மதுசெயு முண்மை கேளாய. ()

(இ-ள்) தசபுமான தனைக் கண்டால்போல்-தசமபுருடன றன்னைததசமனைக்கண்டாற்போல—சறகுருமூாததியே—என நிசவடிவினை யான காண-எனதுநிசரூபமானகூடஸ்தனைப்(பிரமமாக) யான அறியுமபடி—நீ காட்டல் வேணடும் என்றான்-தேவரீர் தரிசிப்பித்தலவேண்டுமென்று சீடன்வினவினான்—துவம்பதம் தற்பதம்-(சாமவேதமகாவாக்கியமானது) துவம்பத,தற்பதங்களின்—சுசிபெறுமஇலட்சியார்த்தங்கட்கு-(உபாதிசம்பந்தமின்மையிற்)சுத்தமபொருந்திய இலட்சியார்த்தங்களான கூடஸ்தபிரமங்கட்கு — அசிபத ஐக்கியம் செய்யும-(அதுநீயாகின்றாயென்னும்) அசிபதப்பொருளானஐக்கியததைப் (பாகத்தியாகலட்சணையினாற்)போதிக்கும்—அது செயும உ

ண்மை கேளாய்-அஃதங்ஙனம்போதிக்கும் தத்துவார்த்தத்தை, (உப தேசிப்போம்) கேட்பாயாக.—எ-று.

சாமவேதமஹாவாக்கியம், தோன்றுஎழுவாய்.

துவம, என்பதற்கு, நீயென்றுபொருள். தது, எனபதற்கு, அது வெனறுபொருள். அசி, என்பதற்கு, அது நீ ஆகினாயென்றுபொருள.

(ககஎ) பதததிற்கு அர்த்தத்தோனேதாயசமபந்தம விருத்தியெனப்படும்; அவவிருததி இருவகைதது: ஒனறு சக்திவிருத்தி. மற்றொனறு இலட்சணைவிருததி. கடபததில, கேட்பவனுக்குக் கலசரூபமாகிய அாததஞானத்தை உணபெண்ணத்தக்க சாமாத்தியம சக்திவிருத்தியாம். அபபடியே படபதததிலும, கேடபவனுக்கு வஸ்திரரூபமாகிய அர்ததஞானததை உணபெண்ணததக்கசாமர்த்தியம் சக்திவிருததியாம; இவவாறே சாவபதாாததஙகளிலுஙகாண்க.

சக்தி, ஆற்றல் எனபன ஒருபொருட்சொற்கள்.
திருஷ்டாநதம.

அக்கினியிற் றன்னோடுகூடினமாததிரத்திலே வஸ்துக்களைத்தகிக்குமபடியான சாமாததியரூபசக்தி எபபடியுணடோ! அபபடியே பதததில சுரோததிரததோடுகூடவே அவவஸதுவின ஞானததை உணடுபெண்ணததக்க சாமர்ததியமுணடு; அதுவே சக்தியெனப்படுமெ. இலட்சணையின ஞானததில சக்கியததினஞானம உபயோகியாம

யாதொருபதத்தில் யாதோராாததசக்தியுண்டோ! அபபததிலுடைய அவவர்த்தம் சக்கியமாம். சக்கியாாத்தத்தையே வாசசியாாததமெனறுஞ்சொல்லுவர். வாச்சியார்த்தபோதகபதம வாசகமெனப்படும. சக்கியசம்பந்தம் இலட்சணையின் சொரூபமாம. யாதோராததததின்ஞானம் சக்தியினாலுண்டாகாமல் இலட்சணையால் உண்டாமோ! அது பதத்திலுடைய இலட்சியார்த்தமெனப்படும.

விட்டலட்சணை, விடாதலட்சணை, விட்டுவிடாதலட்சணை

என இலட்சணை மூவகைத்து,- இவற்றை ஜகலலட்சணை, அஜகல்லட்சணை, ஜகதஜகல்லட்சணையென வடநூலவல்லோர்கூறுப. இவற்றை, உதாரணத்தோடு, ௭௯-வது செய்யுட்டொடங்கி, ௯௧-வது செய்யுள்வரையுங்கூறப்படும். ஆண்டுக்காண்க.

[இதுமுதல், ௯௧-ம் செய்யுள்வரையும்,
மகாவாக்கியவிசாரம்.]

விண்ணொன்று மகாவி ணொன்று மேகவி ணொன்று [மாரி
மண்ணொன்று கடவி ணொன்று மருவிய சலவி ணொன்[றாம்
எண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெனுமாம் பிரம மீசன்
நண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னான்குமே தங்கு மாமே. (௧௫)

(இ-ள்) வெளி

கருத்துரை—௧-வது—பிரமாண்டத்தின்உட்புறமெங்கும் ஏகரசமாய வியாபகமாயுள்ள ஆகாசசொரூபத்தை மகாகாசமென்பர்.

௨-வது—மேகத்திற்கு அவகாசங்கொடுத்திருக்கின்றஆகாசத்தையும், மேகசலத்தில் பிரதிபிம்பித்துள்ள ஆகாசத்தையும் மேகாகாசமென்பர்

௩-வது—சலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற கடத்திற்கு எவ்வளவாகாசம் அவகாசங்கொடுத்திருக்கின்றதோ! அவ்வளவாகாசத்தைக் கடாகாசமென்பர்.

௪-வது.—சலத்தினால்நிறைந்திருக்கின்ற கடத்தில் மேகநட்சத்திரங்களோடு பிரதிபிம்பித்திருக்கின்ற ஆகாசப்பிரதிபிம்பத்தையுங் கடாகாசத்தையுஞ்சேர்த்துச் சலாகாசமென்பர்.

(௧௧௮) தாஷ்டாந்தம்—௧-வது—பிரமாண்டத்தினுள்ளும் புறம்பும் மகாகாசம்போலப் பரிபூரணமான யாதொருசேதனமுண்டோ! அதுபிரமமென்றுசொல்லப்படும். அப்பிரமம் சமீபமல்ல; தூரமுமல்ல. என்னை? யாதொருவஸ்து

தனக்குப்பின்னமாயிருக்குமோ, தேசருபவுபாதியுடைய தாமோ! அது தூரம் சமீபமென்றுசொல்வதற்குரித்தாம, பிரமமானது பின்னமன்று, சர்வத்துக்கும் ஆன்மாவாகவு ளளது, தேசமுதலியவுபாதிரகிதமானது; ஆகவின், சமீப நதூரமென்று சொல்லத்தக்கதன்று. ஆயினும், பிரமசத் ததின் வாச்சியமும் சோபாதிகமாம. என்னை? வியாப கவஸ்துவிற்குப் பிரமமென்றுபெயா; அவவியாபகத்தன மை இருவகைத்து: ஒன்று ஆபேட்சிகவியாபகத்தன்மை, மற்றொன்று நிரபேட்சிகவியாபகத்தன்மை. யாதொருவ ஸ்து ஒன்றைநோக்க வியாபகமாமோ! மற்றொன்றைநோ க்க வியாபகமாகாதோ! அதனிடத்துள்ளவியாபகத்தன மை ஆபேட்சிகவியாபகததனமை. அஃதெங்ஙனெனி ன,—பிருதிவியாதியைநோக்க மாயைவியாபகமாம்: சேத னததைநோக்க வியாபகமன்று. ஆகவின், மாயையி னகண் ஆபேட்சிகவியாபகததனமையுண்டு. யாதொரு வஸ்து சர்வததையுமநோகக வியாபகமாமோ! அதன்க ண்ணிரபேடசிகவியாபகததனமையுண்டு; அந்நிரபேட்சிக வியாபகத்தன்மை சேதனததினகண்ணுண்டு. என்னை? சேதனத்திற்குச்சமானமாகவாவது, சேதனததினுமதிகம கவாவது வேறொருவியாபகமில்லை சேதனமே சர்வததி னும வியாபகமாம். ஆகவின, சேதனததினகண்ணிரபே ட்சிக வியாபகத்தனமையுணடெனக, இவவிருவகை வி யாபகத்தனமையோடு கூடினவஸது யாது அது பிரமச ததத்திற்குவாச்சியமாம; அவவிருவகை வியாபகததன மையும் மாயாவிசிஷ்டசேதனத்தினகணுணடு. என்னை? விசிஷ்டனிடத்துள்ள மாயாபாகததில ஆபேட்சிகவியா பகததன்மையும், சேதனபாகததில நிரபேட்சிகவியாபக ததனமையும் இருத்தலினெனக. ஆயினும, மாயாவிசி ஷ்டசேதனத்தினிடத்து நிரபேட்சிகவியாபகத்தன்மை கூடாது. என்னை? மாயை சேதனததின் ஏகதேசத்திலி ருப்பதாகலானும், அம்மாயாவிசிஷ்டசேதனததினும் சுத் தசேதனததின் வியாபகத்தன்மை அதிகமாகலானும் சுத் தசேதனததிலேயே நிரபேட்சிகவியாபகததனமை

டென்க. இவ்வாறினுல், மாயாவிசிஷ்டமே பிரமசத்தத்திற்கு வாச்சியம்: சுத்தசேதனம், பிரமசத்தத்திற்கு இலட்சியமாம். ஈசுரசத்தம், பிரமசத்தம் இரண்டிற்கும சமானுர்த்தமேதோற்றினும், பிரமசத்தத்திற்கு அநேகவிடங்களில இலட்சியார்த்தமும், ஓரோவிடங்களில் வாச்சியார்த்தமும் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஈசுரசத்தத்திற்கு அநேகவிடங்களில வாச்சியார்த்தம் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமசத்தத்திற்கும், ஈசுரசத்தத்திற்கும் இவ்வளவு பேதமுண்டு. இங்கே இலட்சியார்த்தத்தைக்கொண்டு பிரமசத்தார்த்தத்தைப் பின்னமாக நிரூபிக்கப்பட்டதெனக.

(கககூ) உ-வது—மாயையினகண் சேதனத்தினது ஆபாசம, மாயைககு அதிஷ்டானமாகியசேதனம் இவ்விரண்டையும ஈசுரனெனபா, அவவீசுரன் மேகாகாசத்திற்குச்சமானன, அவவீசுரன அந்தரியாமியும, சதாமுத்தனுமாம். இங்ஙனங்கூறியதற்கேதுவெனனையோவெனின்;— மாயையினிடத்துச சுத்தசத்துவகுணமுண்டு: இரஜோகுண, தமோகுணங்களாற்றழுத்தப்பட்ட சத்துவகுணமில்லை. இரஜோகுண, தமோகுணங்களைத்தாழ்த்தித் தான்மேலிட்டிருப்பது யாது அது சுத்தசத்துவகுணமெனப்படும். சுத்தசத்துவகுணத்தினுல ஞானேற்பத்தியாவதால பிரகாசசுபாவமுடையது சத்துவகுணமாம். இப்படிப்பட்டசத்துவகுணத்தையுடைத்தான மாயையினிடத்து யாதொருசேதனத்தின ஆபாசமுண்டோ! அதற்குச் சொரூபத்தினிடத்தும், மறைப்பதார்த்தங்களினிடத்தும் ஆவரணம இல்லாமையினுல அவவீசுரன்முத்தனும், சர்வஞ்ஞனுமாவன அதிஷ்டானமாகியசேதனம் ஈசுவரனிடத்துள்ள பந்தமோட்சபேதரகிதமாய் ஆகாசம்போல ஏகரசமாயிருக்கினறது. ஆபாசக்கூற்றிற் பந்தமோட்சம் உண்டு. அதிஷ்டானத்தில் ஆபாசனுக்குப் பிராந்தியினுற்பிரதீதியாகிறது. கேவலம் ஆபாசத்தில் பந்தமோட்சம் உண்டென்பதிலும பேதமுண்டு: அது யாதொரு ஆபாசத்தில் ஆவரணமுண்டோ அதனிடத்துப் பந்தமுண்டு. யாதொன்றினிடத்துச் சொரூபத்தின் ஆவரணம் இல்லையோ அது முத்த

மாம். ஈசுரனிடத்து ஆவரணமில்லையாகலின், ஈசுரன ச தாமுத்தனும்: சீவனிடத்து ஆவரணமிருத்தலின் அவன பெத்தனும். என்னை? யாதொரு அவித்தைக்கூற்றில் சே தனத்தின ஆபாசத்தைச் சீவனென்று சொல்லப்படுகிற தோ அவ்வவித்தைக்கு ஆவரணம்பண்ணுவது சுபாவமா ம். ஆயினும் அவித்தை, அஞ்ஞானம், மாயையென்பன ஒன்றற்கேபரியாயம். அங்ஙனமாயினும் சுத்தசத்துவகு ணப்பிரதானத்துவத்தால் மாயையென்றும், மலினசத்து வகுணப்பிரதானத்துவத்தால அஞ்ஞானமென்றும, அவி த்தையென்றுஞ்சொல்லப்படும். இரசோகுணதமோகுண ஙகளாற்றாழ்த்தப்பட்ட சத்துவகுணம மலினசத்துவகுண மாம்: தமோகுண, ரசோகுணஙகள அதிகரித்திருப்பதால அவித்தையின்கண்ணுள்ள சீவனுடைய ஆபாசக்கூற்றிற் குத் தன்சொரூபத்தோற்றுமறைபோகும்படிக்கு அவ்வவித் தை ஆவரணம்பண்ணுகினறதால சீவனிடத்துப்பந்தமுண் டு ஈசுரனிடத்து அஃதில்லை அதிஷ்டானசேதனத்தோ டுகூட மாயையில் ஆபாசரூபமான ஈசுரன் தற்பதத்திற்கு வாச்சியன். கேவலம் அதிஷ்டானசேதனம் தற்பதத்திற் கு இலட்சியமாம்.

(கஉ0) உ-வது.—புத்தி அல்லது வியஷ்டி அஞ்ஞானத்திற்கு அ திஷ்டானசேதனங் கூடஸ்தனென்றுசொல்லப்படும். எ ப்பட்சத்தில் புத்திசகிதசேதனம ஜீவனோ' அப்பட்சத்தி ல புத்திக்குஅதிஷ்டானங கூடஸ்தனென்றுசொல்லப்ப டும்: எப்பட்சத்தில் வியஷ்டிஅஞ்ஞானசகிதசேதனஞ் சீ வனென்றுசொல்லப்படுமோ அப்பட்சத்தில வியஷ்டிஅ ஞ்ஞானத்திற்கு அதிஷ்டானம் கூடஸ்தனென்றுசொல லப்படும்.

சித்தாந்தம்.—சீவத்தன்மைக்கு யாதொரு விசேஷணமுண்டோ அதனதிஷ்டானத்திற்குக் கூடஸ்தனென்றுநாமம் அக்கூடஸ்தன உற்பத்திரகிதன்; இதற்கபிப்பிராயம். பிரமத்திற்குவேறாக எப்படி சிதாபாசனுற்பன்னமாகின்றனனோ அப்படிக் கூடஸ்தன உற்பன் னமாகவில்லை. பின்னையெப்படி உளனெனின;—பிரமரூபமாகவே

யுளன்; இக்கூடஸ்தனே அகம்பதத்திற்கு இலட்சியார்த்தம்; இவனையே பிரத்தியக்கென்றும், சிஜ்ஜரூபமென்றுங்கூறுவா; இவனே சிவ சாட்சியாம்.

(௧௨௧) சு-வது.—நாநாகாமகாமங்களோடேகூடிய புத்தியின்கண் பிரதிவிம்பிக்கும் சேதனப்பிரதிவிம்பத்தைச் சீவனென்பா கேவலம் பிரதிவிம்பமாத்திரத்தைச் சீவனென்கிலா. எப்படிக்கடாகாசத்தோடேகூட ஆகாசத்தின்பிரதிவிம்பத்தைச சலாகாசமெனபரோ! அப்படிவிம்பமானகூடஸ்தனோடேகூடச் சிதாபாசனைசசீவனெனபர். இதனால் புத்தியிற சிதாபாசனும், புத்திகதிஷ்டானமானசேதனமும ஆகிய இரண்டனதுநாமம சீவனும, அச்சீவன துவம்பதத்திற்கு வாச்சியன். அவனிடத்திற சிதாபாசபாகமொழிந்த கேவலம கூடஸ்தன் துவம்பதத்திற்கு இலட்சியனும் அகம் சபதத்திற்குவாச்சியஞ் சீவனும்; கேவலங்கூடஸ்தன் இலட்சியமாமென்றறிக. (௬௫)

[முன்சொல்லிய தானகுசைதங்களுள்ளே, இவை வாச்சியம், இவை இலட்சியமெனக்கூறி வாச்சியத்தின்று தான்மியமொழிந்து இலட்சியமாவாயெனல்.]

பூசிய வீசன் சீவன புகல்பத மிரண்டிலுக்கும்
வாச்சியம்லட்சி யந்தான மலமிலாப் பிரம மான்மா [கும
காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தொன்றாங் கடைந்தெடுக
ஆசிய மென்ன வுன்னை யறிந்துநீ பிறிந்து கொள்ளே (௬௬)

(இ-ள்) பூச்சிய ஈசன-(யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்கஈசுரனும—சீவன-(பூஜகனான)சீவனும—புகல் பதம் இரண்டனுக்கும் வாச்சியம-(மகாவாக்கியத்திற்)சொல்லுந் தற்பதம் துவம்பதம் இரண்டிற்கும(முறையே) வாச்சியார்த்தமாம்—லட்சியந்தான்-அவற்றிற்கு லட்சியார்த்தமானவன—மலம் இலாப் பிரமம ஆன்மா-அவித்தியாமலமற்ற பிரமமுங்கூடஸ்தனுமாம்—காச்சிய பாலில் நெய்போல்- காய்ச்சப்பட்ட பாலில் நெய்யானது (கலந்தொன்றாயிருப்பது) போல—கலந்து ஒன்று ஆம்-(அவ்வாச்சியலட்சியங்கள் அவிவேகத்தாற்) கலந்து ஏகமா

யிருக்கின்றன—கடைந்து எடுக்கும் ஆஜ்யம் என்ன-மத்தினால் கடைந்தெடுக்கும் நெய்யைப்போல—உன்னை அறிந்து-(விவேகத்தால் இலட்சியார்த்தமான) உன்னையறிந்து—நீ பிரிந்து கொள்-(வாச்சியார்த்தத்தில் நின்றும்) நீ வேறுபடு.—எ-று.

"காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தோன்றும" என்றதற்கு, உ-ம். தேவாரம் "விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போன், மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியா,னுறவு கோனட் டுணர்வுக் கயிறறினுல், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே" என வரும். மற்றும வருவனவற்றுற்காண்க. (கசு)

(கஉஉ) [அவிவேகத்தாலுளதாகிய அஞ்ஞானமாவினருதான்பி யபுத்தியை யொழிக்குமாறு.]

பிறிவதெப் படியென் றககாற பிணமாகு முடலு னென்னும
அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ
வெறியதோர் துருத்தி மூக்கின் விடுவது போலுன் மூக்கால்
எறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம். (கஎ)

(இ-ள்) பிறிவது எப்படி என்றக்கால-(வாச்சியத்தில் நின்றும என்னையறிந்து) வேறுபடுவது எவ்வாறென (விவேகத்தாலா) மென்றுகேட்பாயாகில்—பிணம் ஆகும் உடல் நான் என்னும் அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டும்-(சிலகாலத்தில்) பிணமாய்ச்சிதைந்துபோகின்றதும (அன்னமயகோசமான ஸ்தூல) தேகத்தை ஆன்மாவென்றுகருதும் பிராந்தியைக்கெடுத்தல்வேண்டும்—ஐம்பூத விகாரம் அன்றோ-(அத்தேகம பஞ்சீகிருத)பஞ்சமகாபூதங்களினகாரியமாமாகலின்.—வெறியது ஓர் துருத்தி-வெறுமையான ஓர்தோற்றுருத்தி—மூக்கின் விடுவது போல-மூக்கினுற் (காற்றை) விடுவதுபோல — உன் மூக்கால-உனது நாசியால்—எறி பிராணனும் நீ அல்லை-வீசுகின்ற (சடமான) பிராணமயகோசமும் நீ யல்லை— இராசதகுண விகாரம்-(அது அபஞ்சீகிருதபூதங்களின்) இரசோகுணகாரியம்(ஆகலான்.)—எ-று. (கஎ)

இதுவுமது.

கரணமா மனது புத்தி கருத்தாவா மிவையாம் மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம
வரமறு துயிலா நந்த மயனையு நானென் றூதே
விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே. (கூஅ)

(இ-ள்) கரணம் ஆம் மனது-கரணமாகியமனமும் — கருத்தா ஆம் புத்தி-கருத்தாவாகியபுத்தியும் — அவை ஆன்மாவோ-ஆகிய அவையும் நீயா! அல்ல.—தரம் உள இரண்டு கோசம்-(சங்கற்பரூப, நிச்சயரூபமெனும்) தாரதம்மியமுள்ள அவ்விரண்டு கோசங்களும்— சத்துவகுண விகாரம்-(அபஞ்சீகிருதபூதத்தின்) சத்துவகுணகாரிய (ஆகலின்.)—வரம் அறு-சிரேஷ்டமற்ற— துயில் ஆநந்தமயனையும்- சுழுத்தியிலுள்ள ஆநந்தமயனையும்—நான் என்றுதே- ஆன்மாவென்று கருதற்க—விரவிய தம அஞ்ஞான விருத்தியின் விகாரம் ஆம்- பொருந்திய தமோரூபமான அஞ்ஞானவிருத்தியின் காரியமா (ம் ஆக லின)—எ-று.

அந்தக்கரணம் ஒன்றைத்தானே மனோமயம், விஞ்ஞானமயமெனும் இருவகைக்கோசங்களாகக் கூறுமாறெங்ஙனெனவரும் ஆசங்கையைப்பற்றிக் கரணமாவதினாலும், கருத்தாவாவதினாலும், ஒரே அந்தக்கரணத்தின்கட்பேதமுண்மையின் அங்ஙனங்கூறலாமென்பார், "கரணமா மனது கருத்தாவாம் புத்தி" என்றார். (கூ அ)

[இப்பஞ்சகோசங்கள் மண்ணின் விகாரமான கடம்போலப்பூதாதிவிகாரமாகலின் யானல்லவாயின்; இவைகட்கு வேறாக யான் எத்தன்மையனாயுள்ளனெனின்;—அதற்குக் கூறுகின்றார்.]

சத்தொடு சித்தா நந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி யேகம
நித்தியம் வியாபி யான்மா நீயது வாவ திந்த
பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே தங்க ளால
குத்திர பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய். (கூகூ)

(இ-ள்) சத்து சித்து ஆநந்தம்-சச்சிதாநந்தான்மகமாய்—சமம்

திரம் சாட்சி ஏகம்-சமமாய், ஸ்திரமாய்ச் சாட்சியாய், ஏகமாய்—நித
நியம் வியாபி ஆன்மா நீ-நித்தியமாய், வியாபகமாய் (பஞ்சகோசங
களின் புச்ச*மான) பிரத்தியகான்மாவே நீ—(ஆகலின்) அதனை அறிந்
து-(அத்தன்மையதான) பிரத்தியகான்மாவாகவே (உன்னை) அறிந்து
—பொதது சடம் துக்காதி-அநிர்தசட துக்காதி(யானமகமாய்)-பொ
ருந்து பேதங்கள் ஆன-பொருந்துகின்ற (முன்சொன்ன ஆன்மசுபா
வத்திறகு) விபரீதசுபாவங்களையுடைய அநான்மவாக்கங்களாகிய—
குத்திர பஞ்சகோசக் குகைவிட்டு-வஞ்சகத்தையுடைய பஞ்சகோச
ஙகளாகிய குகைகளில் (ஆன்மதத்துவப் பிராந்தியை) யொழித்து—வெ
ளியில் ஆவாய-வெளிப்படுத்தலுவாய்.—எ-று
ஓடு—எண்ணிடைச்சொல.

ஆதிசப்தத்தால் விஷமம், அஸ்திரம், சாக்ஷியம், அநேகம், அநி
த்தியம், வியாப்பியம் என்பனவுங்கொள்க.

சாக்கிராதி அவத்தைகளுள் ஓரவத்தையிலுண்டென்று பாவமா
ய், மற்றோரவத்தையிலில்லையென்று அபாவமாகாமற் சாவாவத்தைக
ளிலுஞ்சாட்சியாயிருப்பதால் ஆன்மா சத்து. அன்னமயாதிகோசங்க
ள் ஓரவத்தையில் பாவமாய்க்காணப்பட்டு,மற்றோரவத்தையில் அபா
வமாய்க் காணப்படாமையின் அசத்து. கோசங்களின் பாவாபா
வங்களை ஆன்மா சாவாவத்தைகளிலுமிருந்து அறிதலிற் சித்து. அ
வை அறியப்படுதலிற் சடம். கோசங்கள் வெறுப்பாய்க்கைவிடப்ப
டுதலின் துக்கம். ஆன்மா பரமப்பிரேமாஸ்பதமாய்க் கைவிடப்படா
மையின் ஆநந்தம். கோசங்கள் தாரதம்மியமாயிருத்தலின் விஷம
ம். ஆன்மா கோசங்களிற் சத்தாகாரமாய்த் தாரதம்மியமற இருத்த
லிற் சமம். கோசங்கள் ஓரவத்தையிலிருந்து மற்றோரவத்தையிலிரா
மலநழுவிப்போதலின், அஸ்திரம். ஆன்மா சாவாவத்தைகளிலு
மநழுவாதிருத்தலின் ஸ்திரம். கோசங்கள் சண்டைசெய்பவர்போலத்
தத்தந்தொழில்களிற்பிரவிர்த்தித்தலிற் சாட்சியம். சண்டையைக்கா
ணுதல் செய்பவர்போல் ஆன்மா, உதாசீனமாய் அவைகளைத்தோற்றுவி
ப்பதுமாத்திரமாயிருத்தலின் சாட்சி. கோசங்கள் சுவகதாதிபேதமு
டைமையின், அநேகம். ஆன்மா சுவகதாதிபேதரகிதமாதலின் ஏகம்.
கோசங்கள் அவத்தைகளிற்றோன்றியழிவதால் அநித்தியம். ஆன்மா

*புச்சம்—ஆதாரம்.

அவயவமன்றிச் சதோதிதமாகலின் நித்தியம். கோசங்கள் தேசகாலாதிபரிச்சேதமுடைமையின் வியாப்பியம். ஆன்மா தேசகாலாதி பரிச்சேதசூனியமாகலின் வியாபி என்றறிக. இங்கே சச்சிதாநந்தாதிப்பிரமலட்சணங்களை ஆன்மாவுக்குக்கூறினமையின் ஆன்மாவே பிரமமென்பது பெற்றாம். அங்ஙனம் அன்று, ஆன்மாவுக்குப்பிரமம அந்நியமாம் எனின்;—கடாதிகள்போலப் பிரமம் அநான்மாவாய பிரமத்வத்தை அநான்மாவெனகை சுருதி ஸ்மிருதி புராணங்கட்கு விரோதமாம். ஆகலின, ஆன்மாவே பிரமமென யூகிக்க. அநான்மாவான பஞ்சகோசங்களும ஆன்மாவாகத்தோன்றுதலின, "குத்திர பஞ்ச கோசம" என்றார்.

"பஞ்ச கோசக் குகைவிடடு வெளியி லாவாய்" என்றது, குகைகளுளிருக்கும ஆன்மாவையறிந்தால முத்தியுண்டென்னுந் தைத்திரீயசுருதியைக் குறிப்பித்ததாம.

"சத்தொடு சித்தா நந்தம" என்பதற்கும், "பொத்தொடு சடந்துக காதி" என்றதற்கும், உ-ம. வாசிட்டம. "மூகமாய்ச் சடமாயசுகாசகங் களிலே மூழ்கியோா பயனற வருந்துந்,தேகமார் நீயா ரகோவகோ வீதோா சித்திர மிருந்தவா காணு, யேகமாய் மெய்யா யிலங்கிய பிரம மெங்குமா யிருக்கவுந் தோன்றாச், சோகமாய்ப் பொய்யாய விளங்குறு மாயை தோனறுறு இருக்கவுந் தோன்றும்" எனவரும. மற்றுமவருவனவற்றுற காணக.

"பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய்" என்றதறகு. உ-ம். பிரமகீதை. "யாதொன் றெலும்பு நரம்புமுத லிந்த வுடம்ப தனனமய, ளேது பிராண மயனதநுக் குள்ளாய் வேறா யேயெ"ளிரு, மோது பிராண மயத்கயலா யுள்ளா யொளிரு மனோமயனந், நிதியுறவிஞ் ஞானமய னவனுக் குள்ளாய் நிகழுமால்" எ-ம, "அனனியமாய் விஞ்ஞான மயனுக் குள்ளா மாநந்த மயனன்ன மயனறனுளாய், மன்னியவப் பிராணமய னுலே பூர்ணன் மனோமயனும் பூரணன்ம னோமயன்று, னன்னவகை விஞ்ஞான மயனும் பூரணனந்த மயனாலே யவன்றான் பூர்ணன், றன்னிகரற் றனைத்தினுக்குமுள்ளாய் வேறாந் தற்பரத்தாற் பூர்ணனது தானே பூர்ணம்" எ-ம, "சச்சி தாநந்த மாகியொன் றாம்பரப் பிரமம், புச்ச மென்றுரைத திடப்படு மிரதமப் பொருளே, யிச்ச தாநந்த மெய்திய யாவனெவ வி

டதநர், நுச்ச வாக்கையின் றுயராறுத் தவன்சகம் பெறுமால்" எ-ம வருமா மற்றும வருவனவற்றுற் காண்க. (கசு)

[குருவருளின்படி பஞ்சகோசங்களைநேதித்து
அவைகளின் அபாவத்தைக்கண்டு
இதுவோ யானெனச் சீடன்
கலங்கிவினுதல்.]

பஞ்சகோ சமுமவிட் டப்பாற் பார்க்கின்ற பொழுது பாழே
விஞ்சிய ததுவல் லாமல் வேறொன்று தெரியக காணேன்
அஞ்சன விருளே போகா னகமென வநுப விப்பேன்
வஞ்சமில குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொலவாா ()

(இ-ள்) பஞ்சகோசமும் விட்டு-அன்னமயமுதலியவைந்துகோசங்களையும், (சுவாமிகளுபதேசித்த யுக்தத்தால) நேதித்து,—அப்பால்—மேல—பார்க்கின்றபொழுது—பாழே விஞ்சியது-சூனியமேசேஷித்தது—அது அல்லாமல்-அச்சூனியத்தையன்றி—வேறு ஒன்றும்-வேறொருபொருளும—தெரியக் காணேன-தோன்றக்கண்டிலேன—(ஆகவின) அஞ்சன இருளேயோ-கரிய (அந்தகாரமபோலுஞ்) சூனியத்தையோ--நான்-யான—அகம் என-அகம் (பிரம)மென்று—அநுபவிப்பேன்-அநுபவியாநிற்பேன—வஞ்சம் இல குருவே என்ற-கபடவர்ஜிதரான குருவே யென்று வினவிய—மகன மதி தெளியச் சொலவாா-சீடனபுத்திதெளியும்படிக்கு உபதேசிப்பாா.—எ-று.

பஞ்சகோசங்களைநேதித்தவிடத்து அவைகளின அபாவத்தைக கண்டு இதனை யானெனப்பாவிக்கில யானசூனியமாய்விடுவேனல்லவா! இதுவாபுருஷார்த்தமென்பான், "அஞ்சன விருளே யோநா னகமென வனுப விப்பேன்" என்றும், தமதுபசியைத்தணித்தற்கு வேறோ கதியின்மையின் அறஙகாட்டபெவர்போல் உலகிலுள்ளோர்பொருளை உபாயததாற்கவர்ந்து உபாயமல்லாத யாதேனுமொன்றைக் காநிலுள்ளோரவிடாநிற்கும் வஞ்சகர்போலாது, பொருளிச்சையின்மையானும், கருணையேதிருவுருவானமையானும் தம்மை யடைந்தோர் கடைத்தேறும்படிக்குச் சுருதிசம்மதமானவுபாயத்தை அருளாநிற்கும் ஆசாரியரே என்பான், "வஞ்சமில் குருவே" என்றுங்கூறினுன்.

"பாழேழவிருசியது" ஏனுபதற்கு, உ-ம், விவேகசூடாமணி "என்னவா சானே நோக்கி யேதமில் சிடன் சொல்வான், சொனனவிபஞசகோசஞ் சுத்தமா மித்தை யென்றே, யுன்னிநா னூகத தாலே யொதுக்கிய பின்ன ரையா, மன்னுசூ னியமே யன்றி மற்றேது மிஙகு காணேன்" எனவரும். மற்றும் வருவனவறறுறகாண்க. (எ0)

[சூன்யத்தைய நுபவியாநின்ற அநுபவரூபனுனை நீ சூனயத்தின்வேறெனத தசமதிருஷ்டாந்தமுகத்தாற் கூறுகின்றா.]

முன்புக றசமன் புதறி மோகததா லெண்ணி யெண்ணி
ஒன்பது பேரைக கண்ட வொருவனுக தனேக்கா ணுத
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழவனே பாராய்
அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே. (எக)

(இ-ள) முன் புகல தசமன-முனசொன்ன தசமனுனவன—புதறி மோகத்தால்-புதறியினகண்ணுள்ளவஞ்ஞானத்தினுல் — எணணி எண்ணி-அடிக்கடி யெண்ணி—ஒனபது பேரைக் கண்ட-நவபுருடரைக்கண்ட—ஒருவன ஆம தனே-தசமபுருடனுன தன்னே—காணுத பினபு-(தசமனுகக) காணுதவிடடது—அவன இடையில் கண்ட-அவனிடததவனுற்காணப்படட—பெரிய பாழ்-பெருஞ்சூனியம—அவனே-அவனுவனு!—பாராய-(இதனே யூகிதது)பார்—அன்பு உள மகனே-(குருவினிடத்துஞ் சாஸ்திரத்தினிடத்துஞ்)சிரததையுள்ள மைநதா—காணபது அடஙகலும-(உன்னுற்)காணப்படுகிற சூனியம (ரீயலவை சூனியமுதலிய)திரிசியஙகண்முழுவதும்—காணபான் நீயே-காணபவனுன(சிதாநநதசன்மயனே) நீ.—எ-று.

"அனபுள" எனனும்விசேஷம், அநுபவத்தில விசுவாசந்தவிர்தல உசிதமல்லவென்னுங்குறிப்பு.

"மகனே" என்னும்விளி, புத்திரனேப் பிதாவஞ்சிப்பது உலகிற் காணப்படாமையின், உன்னே வஞ்சிக்கும்பொருட்டு இப்படி உபதேசித்ததலல. சுருதிசம்மதமும், மகான்களநுபவமுமாயிவவுபதேசமெனனுஞ்சூசனே, "காண்ப தடங்கலுங காண்பா னீயே" எனபதற்கு,

உ-ம். விவேகசூடாமணி. "விரிவுக னிரி மாதி விகாரமற் றதனை பாவ, மிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்ஙியா னுணர்வு மியாதை, யொருபொரு ளுணரா தந்த வுணர்வுரு வான சாட்சிப், பொருளினை மிகவு நுண்மைப் புத்தியா லுணர்தி மைந்தா." எனவரும். மற்றும வருவனவற்றுற்காண்க. (எக)

[முன்னே "காண்பன வடங்கலுங் காண்பா னீயே" என்று சாமான்யமாகவுபதேசித்ததை, விசேஷித்துச் சபதபூர்வகமாகவுற் புறுத்துகின்றார்.]

தூலசூக் குமமஞ் ஞானந் தோன்றுமூன் றவத்தை தானுங்
காலமோர் மூன்றுஞ் சன்மக் கடலெழுங் கல்லோ லங்கள்
போலவே வந்து வந்து போனவெத் தனையென் பேனுன்
ஆலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே. (எஉ)

(இ-ள்) தூல சூட்சும அஞ்ஞானம்-ஸ்தூலதேகம், சூட்சுமதேகம், காரணதேகமாகிய மூவகைத்தேகங்களும்—தோன்றும் மூன்று அவத்தை தானும்- (அம்மூவகைத்தேகங்களைப்பற்றித்) தோன்றுகிற சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியென்னும் மூவகை அவஸ்தைகளும்—காலம் ஓர் மூன்றும்-(பூத,பவிஷ்ய,வர்த்தமானமென்னு) முக்காலங்களும்,—சன்மக் கடல்-ஜநநமாகியகடலினகண்ணே—எழும கல்லோலங்கள் போலவே-எழுக்(தழிவு)மலைகள்போலவே—வந்து வந்து போன-உதித்துதித்து அழிந்தனவற்றை—யான எத்தனை எனபேன்-யான எவ்வளவென்று (வரையறுத்துக்)கூறுவேன்—ஆல அமர கடவுள் ஆணை—கல்லாலின கீழலினகண்ணேயெழுந்தருளிச் சனகாதியர்க்கு ஞானோபதேசஞ்செய்தருளிய ஆதிகுருவாகிய தக்ஷிணாமூர்த்தியினமேற் சத்தியம்—அவைக்கு எலாம் நீயே சாட்சி-அவையனைத்திற்கும் நீயேசாட்சியாம்.—எ-று.

ஜன்மப்பிரதிநியதந்தரம் யாவும்பிரதிநியாதலின், "சனமக் கடலில வந்து வந்து" என்றும், ஜன்மத்திற்களவின்மையிற், "கடல" என்றும, அவைகள அநிர்வசனீயமாயுதித்தொடுங்குதலின், "கல்லோலங்கள் போல" என்றும், இங்ஙனம் உதித்தொடுங்காநிற்பவற்றிற்

ளு அளவின்மையின், "எத்தனையென் பேனுன்" என்றும், அவைக
ளைத்தினந்தோறும், மாதந்தோறும், வருடந்தோறும், யுகந்தோறும்,
கற்பந்தோறும் அறிந்துகொண்டிருத்தலால், "அவைக்கெலாஞ் சாட்
சி நீயே" என்றும், சுருதி, யுக்தி, அநுபவசித்தமானஇதனைச் சந்தேக
மின்றித்துணிஇனென்பார், "ஆலமர் கடவு ளானே" என்றும் கூறினர்.

"அவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே" என்பதற்கு, உ-ம. பஞ்சதசி.
"ஒலியொடூ றாதிய மோதும் வேத்திய, மலிதரு நனவிடை வடி
வின வேறதா, நலிவுசெய் யவற்றின்வே றாகு ஞானந்தான, பொலித
லி னேகமாய் வேறு பூணுமோ" எ-ம, "இன்னதாங் கனவிலு மீண்டு
வேத்திய, மனனுறு நனவிடை மனனி னின்றிடு, மன்னதாற பேதமா
மவற்றின வேதனம், பின்னமன றேகமாய்ப் பிறங்கும பெற்றியால"
எ-ம, "துயின்றெழுந தோனுக்குச சுழுத்தி காலையி, லியைந்திடுந
மவறிவெனன மாமதுஉம, பயன்றரு மனுபவம் பற்றி வந்ததா, லய
ாதருதமமபோ தறியப் பட்டதே" எ-ம், "அறிவது விடயத்தி னயல
மறறனறுகாண, பிறவறி வினிற்கனுப் பிறங்கு போதமபோன, முறை
யிதி னறிவுமுப் புரதது மேகமிக், நெறிபிற ழாதயற் றினத்து நிற்குமா
ல்" எ-ம், "பேதமாய்ச செனறதும் பினனர்ச் சார்வதா, மாதமாண
டுகமொடு மருவு கற்பததுஞ, சாதலுங் பிறத்தலுந் தணந்த ஞான
மொன,றுதவி னிதுசய மாகுஞ சோதியே" எ-ம் வரும. மற்றுமவரு
வனவற்றுற் காணக. (எஉ)

[சூன்யமுதலிய சாவத்தையுமறியும் பிரகாசரூபமான
வென்னை, வேறேயாதொருபிரகாசசாதனங்கொண்டறிய
லாமென்னுஞ் சிடனுசங்கையைப்பற்றி, ஆன்மா சொப்பி
ரகாசனென்னுஞ் சுருதி யுத்தி அநுபவங்களான அங்ஙன
ங் கூடாதென்றுகூறுகின்றார்.]

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வே றுண
டோ, பல்லார்முன் றகமன் றன்னைப் பார்ப்பதுந் தனைக்கொ
ண் டேதான், அல்லாமற் பிறிதொன் றுண்டு மவனிடத் துண
டோ பாராய். (எங)

(இ-ள்) எல்லாம் கண்டு அறியும் என்னை-(சூன்யமுதலிய) சா

வத்தையுஞ் சாட்சியாயறியுமென்னுமுரை கொண்டு அறிவென் எ
ன்று-யாதொருபிரகாசகந்தரங்கொண்டு அறிவென்னு—சொல்லா
தே-சொல்லற்க—சுயம் சோதி ஆம் சுடருக்கு-சுயம்பிரகாசமாகிய அ
றிவுக்கு—சுடர் வேறு உண்டோ-பிரகாசாந்தரமேது—பல்லார் முன்
-கவபுருடரின்முன்னே—தசமன்-பதின்மன்—தன்னைப் பார்ப்பதும
—தன்னைத்(தசமனென்)றறிவதும்— தீனைக் கொண்டே தான் அ
ல்லாமல்-தன்னுடையயன்றி—பதின் ஒன்றுனும்-(தனக்குவேறே)
பதினொன்றுமவனும்— அவன் இடத்து உண்டோ பாராய்-அத்தசம
னிடத்துண்டு (கீழித்துப்)பார்—எ-று. (எந.)

[நியாயவைசேஷிகர்கொள்கைப்படிக்கு அதுவிய
வசாய ஞானத்தால் ஞானம்பிரகாசிக்கிற
தென்றொப்பிற்பமெழுக்கென்னை
யோவெனின்;—அதற்கு
விடைகூறுகின்றார்.]

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றென்னும்
அறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கனவஸ்தை பலமாய்த் தீரும்
அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
அறிபொரு ளாகு முன்னை யனுபவித் தறிவாய் நீயே. (எச)

(இ-ள்) அறிவுக்கும் அறிவு செய்யும்-(கடாதி) ஞானத்திற்கும
(பிரகாசரூபமான)அறிவைத்தரும்—அறிவு வேறு-பிரகாசாந்தரம—
உண்டென்று என்னும்-உண்டென்று கருதாநிற்கும—அறிவு அற்ற-
(ஆன்மா சொப்பிரகாசமென்னும) ஞானமில்லாத—குதர்க்க மூடாக
கு-அவிவேகமூலமான பிரலாபத்தையுடைய நியாயவைசேஷிகர்க்கு
—அநவஸ்தை பலமாய்த் தீரும்-அநவஸ்தாதோஷம் பிரயோசனமா
ய் முடியும்—அற்றேல், ஆன்மா அஞ்ஞாதவஸ்துவென்றுமோவெனி
ன;—அறிபடும் பொருள் நீ அல்லை-ஞாதவஸ்துவாக நீ(எப்படி)யல்
லை(யோவப்படி)—அறிபடாப் பொருள்‡ நீ அல்லை—அஞ்ஞாதவஸ்

* அறிபடும்பொருள்=வியாகிருதரூபமானவஸ்து.

‡அறிபடாப்பொருள்=வியாகிருதரூபமானசகத்திற்குப் பீஜரூ
பமாகிய அவ்வியாகிருதவஸ்து.

னுமில்லை—பின்னை யான் எத்தன்மையனெனின்;—அறிபொருள் ஆகும்-(ஞாதாஞானஞேயமாகிய சகலபிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசாந்தரவபேட்சையின்றி அறியாநின்ற அநுபவரூபமான) சொப்பிரகாசவஸ்துவே நீயாம்—இத்தன்மையனென்பதனை யான் எப்படியறிவதெனின்;—என்னை அநுபவித்தறிய அறிவாய்-(அப்படிச் சொப்பிரகாசசொரூபனான) என்னைப்(பிரமாணப்பிரமேயங்களைவிட்டுக் கர்த்ருகர்மபாவங்களுமற) அநுபவத்திருந்தறியத்தக்கிப்பாய்-எ-று.

(கஉ௪) கடாதிகளின்ஞானத்தால் கடாதிகள் பிரகாசியாநிற்கும் கடாதிகள்பிரகாசமாயினும், கடாதிகளின் ஞானமும் ஞானத்தின்ஆசிரயமான ஆன்மாவும் பிரகாசமாகா. எப்போது அநுவியவசாயஞானமுண்டாமோ! அப்போது கடாதிவிஷயங்களோடும், ஆன்மாவோடும் கடாதிஞானங்கள் பிரகாசியாநிற்கும். ஆயினும், அநுவியவசாய ஞானத்தால் வியவசாயத்தின்றிபுடி பிரகாசியாநிற்கும்; அநுவியவசாயம் பிரகாசிக்கமாட்டாது. எப்போது அநுவியவசாயகோசர அநுவியவசாயமுண்டாமோ! அப்போது பிரதமஅநுவியவசாயம் பிரகாசியாநிற்கும்: துதியஅநுவியவசாயம் அப்பிரகாசிதமாகவேயிருக்கும்; பிரதமஅநுவியவசாயமோ, வியவசாயகோசரமாம்; அநுவியவசாயகோசரம் துதியஅநுவியவசாயமாம்: கடஞானத்தை யான கண்டேன் என்பது துதியஅநுவியவசாயத்தின்சொரூபமாம்; துதியஅநுவியவசாயத்தின்வியவகாரம் இஷ்டமாயின், கடஞானத்தின்ஞானத்தை யான்கண்டேனென்று திருதியஅநுவியவசாயமுண்டாகாநிற்கும். ஆயினும், நியாயமதத்தில் கடஞானத்தால் கடத்தின்பிரகாசமுண்டாயின் கடத்தின்வியவகாரஞ்சித்திக்கும்; கடவியவகாரத்தில் கடஞானப்பிரகாசம்வேண்டுவதில்லை: கடஞானவியவகாரம் இஷ்டமாயின், அப்போது அநுவியவசாயத்தால் கடஞானம் பிரகாசமாய்க் கடஞானவியவகாரமுளதாம்; அதற்கு அநுவியவசாயப்பிரகாசம் வேண்டுவதில்லை. ஆதலால், ஞானவியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அதனு

டையஞானத்தினபேட்சையுண்டு. விஷயத்தின் பிரகாசகமான யாதொருஞானமுண்டோ! அது பிரகாசமாகுக அல்லது அப்பிரகாசமாகுக; அதனது பிரகாசத்தால் உபயோகமில்லை. பிரகாசிதமான ஞானத்தினுலேயே விஷயம்பிரகாசமாமெனவின்;- வியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷமாமன்றோ? எந்தஞானத்தால் விஷயம்பிரகாசமாமோ! அந்தஞானம் சொப்பிரகாசமாக வியாயமதத்தில்லுப்பவில்லை; அதனது பிரகாசகமான ஞானாந்தரமுண்டோ? மேல்; அப்போது ஞானத்தால் விஷயம்பிரகாசமாம்; அப்பிரதமஞானத்தின் பிரகாசகமான ஞானாந்தரத்திற்கு அந்நியஞானம்வேண்டும்: திருதீயத்தின் பிரகாசகமாகச்சதுர்த்தஞானம்வேண்டும்; இவ்வாற்ருல், அநவஸ்தாதோஷமாம். பரஸ்பராபேட்சப்பிரகாசமொப்பினுல், அந்நியோந்நியாசிரயதோஷமும் சக்கிரிகாதோஷமுமாம்: இதனுல், விஷயத்தின் பிரகாசத்தில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தையபேட்சிக்கவில்லை. பின்னேயோவெனின்;—தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தையபேட்சிக்கின்றது. எவ கேட்டுதலியவிஷயவியவகாரம் இஷ்டமாமோ! அங்கே கடத்தின் பிரகாசமித்தம் கடஞானவபேட்சையுண்டு அப்பிரகாசஞானத்தினுலேயே கடவியவகாரமுனதாம்; அஃதெதுபோலவெனின் ;—கடஞானமுண்டாகாதபோதும், சவுதாருணப்பிரயோஜனசித்தியைக் கடம் செய்யாகிற்பதால் தனது காரியத்தில் பிரகாசத்தினபேட்சை யெப்படிச்செய்யவில்லையோ! அப்படி ஞானத்தின்காரியம் விஷயப்பிரகாசமாதலால் அவ்விஷயப்பிரகாசரூபமாகிய காரியத்தில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தினபேட்சைசெய்யவில்லை. கடம்போலத் தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தின்பொருட்டு ஞானம் ஞானத்தினபேட்சைசெய்கிறது. எந்த ஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அந்தஞானத்தின் ஞானம் வேண்டாவிடினும்; ஞானஞானத்தின் பிரகாசாபேட்சையில்லை. இச்சையின் விஷயத்தை இஷ்டமென்பர்; இதனுல் வியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷங்கூறினர்.

(கஉ௫) நியாயமதத்தில் யாதொருஞானமும் சொப்பிரகாசமாக ஒ
ப்பவில்லை: அநுவியவசாயஞானத்தால் ஞானம் பிரகாசி
யாநிற்குமென்னும் அவர்வார்த்தைஅசங்கதமாம், என்னை?
ஞானம் அப்பிரகாசசுபாவமாயின், அதன் சம்பநததநாற்
கடாதிகள் பிர்காசமாகா: கடாதிகளைப்பிரகாசிப்பிப்பதில்
ஞானம் தனது பிரகாசத்தினபேட்சைசெய்யவில்லை எப்
படிக்கடாதிகள் அஞ்ஞாதமாயினும் தமதுகாரியஞ்செய்கி
ன்றனவோ அப்படி ஞானமும் அஞ்ஞாதமாயினும் விஷய
த்தின் பிரகாசரூபமானதனதுகாரியஞ்செய்யாநிற்குமென்
றுகூறுவர்: அது கூடாது. என்னை? பௌதிகஜோதிகள்
முழுவதும் தாம்பிரகாசரூபமாயிருக்தே அந்நியங்களைப்பிர
காசிப்பிக்கின்றன; பிரகாசஹீனமானஜோதிகளால் ஒன்
றுவது பிரகாசிப்பது காணப்படவில்லை: பிரகாசஹீன
ங்களும் தமது வலியினுல் தமது சம்பந்திகளைப்பிரகாசஞ்
செய்யுமாயின், சுவாணத்திலுள்ள ஜோதிர்ப்பாகத்தினு
லும் சுவர்ணசம்பந்திகளான கடாதிகள் பிரகாசித்தல்வே
ண்டும். அஃதின்மையின் சொரூபப்பிரகாசத்தாற் பிரகா
சமுடைய ஞானத்தின் சம்பந்தத்தாற் கடாதிகள் பிரகா
சிக்கிறதென்றெப்பவேண்டும்: ஆகலின் ஞானம் பிரகாச
சுபாவமாம்;கேவலம் திருஷ்டாந்தபலத்தால்ஞானத்திற்கு
ச் சொப்பிரகாசத்தன்மை யொப்பினதன்று. அநுபவத்தா
லும் சொப்பிரகாசத்தன்மை சித்தமாம், எங்கே அறிதற்க
ரியதாயிருந்த அஞ்ஞாதபதார்த்தத்தின் ஞானம ஒருவ
னுக்குண்டாய் அறியத்தக்கதறிந்தாயிற்று, இனியறியச்
சேஷமில்லையென்று சந்தோஷத்தாலிங்ஙனஞ் சொல்வ
னோ! அங்கே அவனுக்கு அந்நியபுருஷன் இந்தஞானம அ
றியச்சேஷமிருக்கின்றதென்றுசொல்லில், அதைக்கேட்டு
அவன் நகையாநிற்பன்: ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்
தன்மையின் அநுபவஞ்சித்தமாயிருக்கிறது; அன்றியும்,
கடஞானம் அறியப்பட்டதா? இல்லையா? என்னும் இப்ப
டிப்பட்டவாக்கியம் வசனிப்பவனைப் புத்தியின்மையனெ
ன்பர்: இதனுல் ஒருகாலும்ஞானத்தின்கண் அஞ்ஞாததை
யில்லை; அஞ்ஞாததையின்மையின் ஞானகோசர அநவி

யவசாயமுளதாகுமென்னலி அசங்கதமாம். யாதொருபுருஷனுக்காவது னைக்குக்கடஞானமுண் [illegible] இல்லையா? என்றிப்படிப்பட்ட சந்தே [illegible] கடஞானம் அஞ்ஞாதமாமேல், ஒருகால் சந்தேகமுண்டாதல்வேண்டும்; ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகாது. ஞானத்தின்பிரகாசமான அநுவியவசாயமுண்டாமென்கை அசங்கதமாம்; ஞானகோசரஞானமுண்டாகாவிடில் இது கடமென்றும், கடத்தைநானறிந்தேனென்றும் இவ்வாறு ஞானத்தில்விலட்சணத்தன்மைதோன்றவேண்டுவதில்லை. என்னை? நியாயமதத்தில் பிரதமஞானத்திற்குவிஷயம் கடம்: துதியஞானத்திற்குவிஷயம் கடஞானமாம்; ஆகலின் விஷயபேதத்தால் ஞானங்களின்விலட்சணத்தன்மை சம்பவிக்கலாம். சொப்பிரகாச ஞானவாதியின்மதத்தில ஞானவிஷயமாகஞானமுளதாவதில்லை· இரண்டுஞானங்களின்விஷயம் ஓர்கடமாகலின், விஷயபேதத்தினபாவத்தால் விலட்சணஞானமுண்டாகவேண்டுவதில்லையென்று சங்கிக்கில்;—அது பொருந்தாது.

ஒரேகடத்தில் ஒருகால் இதுகடமென்னும்ஞானமுண்டாகின்றது ஒருகால் அநித்தியங்கடமென்னும்ஞானமுண்டாகின்றது. அங்கே விஷயபேதமின்றி விலட்சணஞானமுண்டாகின்றது. ஆயினும்பிரதமஞானத்திற்கடத்தின் அநித்தியத்தன்மைதோன்றாமல் துதியஞானத்தில அதன அநித்தியத்தன்மை எப்படித்தோற்றிற்றோ! அப்படி இதுகடமென்னும்ஞானத்தில் கடத்தினஞாததைதோற்றாமல் கடத்தைநான்கண்டேனென்னும்ஞானத்தில் கடத்தின்ஞாததை தோற்றுகின்றது. ஞானஜந்யபிரகடத்தன்மையை ஞாததையென்பர். துதியஞானத்தினவிஷயம் கடத்திலுள்ள ஞாததையாம்: கடஞானமல்ல. இதனால் கடஞானத்தின்பின்னர் ஒருகால் கடத்தைநான கண்டேனென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது; ஒருகால்அறியப்பட்டதுகடமென்னும் பிரத்தியட்சமுண்டாகின்றது; அறியப்பட்டதுகடமென்னும்பிரத்தியட்சத்தின்விஷயம் கடத்தின்ஞாததையாம்: இது பட்டர்க்கும் சம்மதமாம்; அன்றியும் அநுபவாநுசாரியுமாம். என்னை? எப்படி அநித்தியம்கடமென்றுசொல்லுவதால் அநித்தியபதார்த்தத்தில் விசேஷணமான அநித்தியத்வத்தின்பிரதீதியானது கடத

தில் சர்வர்க்கு [illegible] அறியப்பட்டதுகடமென்று சொல்லுவதால் [illegible] மான ஞாதத்வத்தின்பிரதீதி [illegible] மாம்; அறியப்பட்டது கடமென்னும் ஞானத்தினவசரத்தில் கடத்தை நான்கண்டேனென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆகலால் கடத்தை நான்கண்டேனெனனும் ஞானமும் கடத்தின்ஞாததையை [illegible] பன்னுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞாதகோசரஞானமுடையார் [illegible] இதுகடம் கடத்தை நான்கண்டேனென்னுந்தன்மையினின் [illegible] சணமாகியஞானங்கூடும். ஆதலான் அநுவியவசாயஞானத்தின் விஷயம் ஞானமாமெனனும நையாயிகமதம் அசங்கதமாம் என்க.

(கஉசு) அப்படியே மூராரிமிசிரருடையமதமும், இந்தப்பிரசங்கத்தில் நையாயிகமததுல்லியமாமாகலின் அதுவும் அசஙகதமாம். மூராரிமிசிரருடையமதத்தில் ஞானப்பிரகாசகமான அநுவியவசாயத்தினலேயே பிரமாத்வம் பிரகாசியாநிற்குமென்னும் [illegible] நியாயமதத்தினும் விசேஷமாயினும், இந்தவிசேஷம் அகிஞ்சித்காரமாம்.* என்னை? அப்பிரகாசகபரவமான ஞானத்தின் பிரகாசமானது அநுவியவசாயத்தாலுண்டாமென்னும் இவ்வம்சத்தில் நியாயமதத்திற்கொப்பாம். ஆகலின், அசங்கதமாம்

(கஉஎ) அப்படியே பட்டருடையமதத்தில் அநுமிதியினல் ஞானம்பரோட்சமாகப்பிரகாசியாநிற்குமென்னல் நியாயத்தினும் அசங்கதமாம், என்னை? அவருடையமதத்திலும் ஞானத்தின்பிரகாசகமான அநுமிதியினல் பிரமாத்வம் பிரகாசியாநிற்குமென்னும் இவ்வம்சமும் நியாயததினும விலட்சணமாம்; [illegible] மாம். அப்படியாயினும் கடாதிவிஷயங்களை [illegible] பரோட்சத்தன்மையவாக்குவதான [illegible] ஞானத்தை அநுமிதிரூபப்பரோட்சப்பிரகாசமாமென்னல் [illegible] கைத்திடமாம்.

(கஉஅ) [illegible] ருடையமதத்திலும், கடஞானமுத [illegible] அநுவியவசாயத்தையபேட்

* அகிஞ்சித்கரம்—நிஷ்பிரயோஜனம்.

சிக்கவில்லையென்னும் [illegible] சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமாம். [illegible] ஞானத்தை க்கவருஞ்சா[illegible] அன்யத்தையபேட்சிக்கவில் லை யென்[illegible] சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமாம். அவ்வா[illegible] பிரபாகரமதமும், சித்தாவேயாக்கியம. ல்ல. [illegible] சகலஞானங்களும் சொப்பிரகாசம்: திரிபுடிவிஷயகம். கேவலம்விஷயகோசரமாக ஓர்ஞானமுமுண்டாகின்றதில்லை. சகலஞானமும் கடத்தை நான்கண் டேனென்னும் ரீதியினால் திரிபுடிகோசரமாகவுண்டாகின் றன. இதுகடம் என்கிறவாறு கேவலம்விஷயகோசரஞானம் அப்பிரசித்தமாம். கடத்தோடிந்திரியத் துக்குச்சம்பந்தமுண்டாகில் கடஞானமுண்டாம்; அதுகடத்தையும், தனதுசொரூபத்தையும், அப்படியே தனதாச்சிரயமான ஆன்மாவையும் விஷயம்பண்ணுகின்றது. அப்படிக்கடஞான மேதனதாச்சிரமமானபிரமாத்வத்தையும் விஷயம்பண்ணுகின்றது; இத்தன்மையினாற் கடஞானம் தனதுபிரகாசத்தில், அன்யத்தையபேட்சிக்கவில்லையென்னும் இத்துணைக் கூறும் என்றும்; ஆயினும் தனதுபிரகாசம் தான்செய்கினறதென்னும் இது விருத்தமாம். ஓர்கிரியைக்கு யாதுகாததாவாமோ, அதுகர்மமாகாது. இதனால் பிரகாசத்தின்காததாவுந் தான், பிரகாசத்தின்கர்மமுந் தானேயென்றுசொல்லுதலும் விருத்தமாம். சித்தாந்தத்தில், ஞானம்பிரகாசரூபமாதலால் சொல்லியவிரோதமில்லை. இவ்வாற்றால பிரகாசரூபமாக ஞானத்தையொப்பாத சகலமதங்களும் அசத்தமாம். இதனால் அதுவியவசாயத்தினால் ஞானம் பிரகாசிக்கின்றதென்னும் நையாயிகர்வசனம் அசங்கதமாம். சித்தாந்தத்தில், சாட்சியினால் விருத்திருபஞானம பிரகாசிக்கின்றது.

"அறிபடும்பொருள் [illegible] பொருளேயல்ல, அறிபொருளாகும்" என்றதற்கு, [illegible] "மக்குமளறுங் கண்ணு மற்றுள்ளவிந் தியங்களுமே, நோக்கிய பரத்தடைய நோக்கியிலை செலமாட்டா, தாக்கில் பரம் பரனறியிற் றன்வேறு மறியாதே, போக்கு

பொழு திலும்வேறும் பரனரியபொருளன்றே." எ-ம், "வாக்குமனாய கண்செவியான் மன்னிநின்ற பிராணனின்று, னீக்கியுள காரணத்தா னின்மலன்கோசரிக்கவுறுன், பாற்காதலுக்குருவம்போற் பகர்பொருளெல லாந்திகழ்வ, தாக்கதனைச் சஞூதனமாம் பரம்பிரம மெனவறிமின்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

"அனுபவித்தறிவாய்நீயே" என்றதற்கு, உ-ம். பிரமகீதை. "தாக்க மானந் தாமெஞூழியத் தானுயுள்ள பேரொளியை, மிக்க காத்தா வாகுதலும விடய மாகு தலுமொழியப், பொக்க மறவே றறக்கண்ட பொழுது புரைதீர் பொருளான, தக்க பிரம தத்துவத்தைக் கண்டானுகுக தானுக." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (எச)

(கஉக) [அநுபவரூபமான ஆன்மா அநுபவவிஷயமா
காதென்பதைத் திருஷ்டாந்தமுகத்
தால் உணர்த்துகின்றுர்.]

மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லாம
மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றே
அதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
அதுவிது விரண்டு மாகா வகம்பொரு ளறிவாய் நீயே. (எரு)

(இ-ள்) மதுரம் ஆம் கட்டி சுட்ட-மதுரசுபாவமாகிய வெல்லக்கட்டி (சேர்ந்துச்)சுட்ட—மாப் பணியாரம் எல்லாம்-மாவின் பணியாரங்களான தன் சம்பந்திகளையெல்லாம்—மதுரம் ஆக்கிய அதற்கு-தன் குணமான மதுரத்தையுடையனவாகப்பண்ணின வெல்லத்திறகு—மதுரந் தான் சுபாவம் அன்றே-மதுரமானது சுபாவ*மல்லவா—(அப்படி) அது இது எனும் சடங்கள்-அஞ்ஞாதம், ஞாதம் என்னுஞ் சடங்கள்—அறிவாக-விளங்குவதாக—அறிவைத் தந்து-ஸ்பூர்த்தியைக்கொடுத்து—அது இது இரண்டும் ஆகா-அஞ்ஞாதம், ஞாதம் என்னும் இரண்டுந்தானுகாமல் போதரூபமாய் அவற்றிற்கு விலட்சணமான—அகம் பொருள்-அகம்பதத்தினிலட்சியார்த்தம் — நீயே-நீயேயாம்—அறிவாய்-(இப்படிப்பட்ட வுன்னை அநுபவித்து) அறிவாய்—எ-று.

*சுபாவம், என்றது கூடவே யுண்டாகுந்தர்மவிசேஷம்.

வெல்லத்திற்கு மதுரங்கொப்பாலு மேனென் நில்லையாய்த் தானே மதுரசுபாவமானது எப்படியோ, அப்படியே ஆன்மாவிற்கும் அநுபவவிஷயத்தன்மைவேண்டாவாய்த் தானே அநுபவரூபமாம் என்பார், "அநுவிநுவெனுஞ்சடங்களநிவாகவநிலைத்தக்தே, அநுவிநுவிரண்டுமோகாவகம்பொருள்கியே," என்றார்.

ஞாத, அஞ்ஞாதங்களை விதிதாவிதிதமென்றுங்கூறுவர். அறியப்பட்டது, அறியப்படாதது, என்றுபொருள். (எரு)

[ஆன்மாவைப்பஞ்சகோசங்களினின்றும்வேறுபடுத்திச் சொப்பிரகாசமாக வறிவித்துப் புருஷார்த்தசாதனமான ஆன்மபிரமவைக்கியஞானத்தைச் சுருதி யுத்தி யநுபவங்களால் உணர்த்துகின்றார்.]

இதநீ துவம்ப தத்தி னிலட்சியப் பொருளா மென்றும்
பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி லிலட்சி யார்த்தம்
அந்தமாஞ் சிவ னீச னவர்களே வாச்சி யார்த்தம்
சந்தம் பேத மாவார் தமக்கயிக் கியங்கூ டாதே. (எசு)

(இ-ள்) இந்த நீ-(சரீரத்திரய விலட்சணமாயும், பஞ்சகோச வெதிரிக்தமாயும், அவஸ்தாத்திரயசாட்சியாயும், அகம்பதத்தினிலடசியார்த்தமாயும்) உள்ளநீ—துவம்பதத்தின் இலட்சியப் பொருள் ஆம்-துவம்பதத்திற்கு இலட்சியார்த்தமாம் — என்றும் பந்தம் இல்-எக்காலத்தும் பந்தமற்ற—பிரமமே—தற்பதந் தனில் இலட்சியார்த்தம-தற்பதத்திற்கு இலட்சியார்த்தமாம் — அந்தம் ஆம் சிவன் ஈசன் அவாகனே-(வித்தையினால்)நாசமாகாநிற்கும் சிவேசரே—வாச்சியார்த்தம்-(முறையே அப்பதங்களிரண்டிற்கும்)வாச்சியார்த்தங்களாம்—சந்ததம்-சர்வகாலமும்—பேதம் ஆவார் தமக்கு-(பரஸ்பரம்)பேதமுடையாராகாநிற்கும்சிவேசரர்க்கு—அயிக்கியம் கூடாது-அபேதஞ்சித்தியாது,—எ-று. (எசு)

(கஉ௦) [சீவேசரபேதம் [illegible] பேரவெனின்;—
[illegible]ரூர்.]

பேதமா மனுவு மீசர் பேராலு மிடங்க ளாலும்
ஓதரு முபாதி யாலு முடலினா லுணர்வி னாலும்
பாதலம் விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று நிற்பார்
ஆதலா லிவர்க்கெக் காலு மைக்கிய மெனல்கூ டாதே. (எஎ)

(இ-ள்) • பேதம் ஆனதுவும் கேளாய்-(சீவேசரர்க்குப்) பேதமுண்டாயிருப்பதையுங்கேள்—பெயராலும்-(சீவனீசனென்னும்) நாமங்களாலும்—இடங்களாலும்-(பிண்டாண்டமென்னும்) ஸ்தானங்களாலும—ஓத அரும் உபாதியாலும்-(சத்து அசத்தென் றனிர்சயித்தச்) சொலலுதற்கரிய(காரியகாரண) வுபாதிகளாலும்—உடலாலும் - (வியஷ்டி சமஷ்டி) சரீராபிமானங்களாலும்—உணர்வினாலும்-கிஞ்சிஞ்ஞ சர்வஞ்ஞங்களாலும்—பாதலம் விசும்பு போல-பாதாளமும், விண்ணுலகமுமபோல—பலதூரம் அகன்று நிற்பர்-வெகுதூரம் வேறுபட்டு நிற்பர்—ஆதலால்—இவர்க்கு-இச்சீவேசரர்க்கு—எக்காலும் - சர்வகாலமும—ஐக்கியம் என்பது-அபேதமென்பது—கூடாது-சித்தியாது—எ-று.

சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தில் உத்தாலகமுனிவர், தனது புத்திரனை சுவேதகேதுவுக்குச் சகத்திலுற்பத்தியண்ணுகின்ற ஈசரனைக்காட்டி, தத்துவமஸியென்றருளிச்செய்தனர். தத், என்றது, அது: சகத்திலுற்பத்தியண்ணுகின்ற சர்வசத்தி, சர்வஞ்ஞத்வாதிதர்மவிசிஷ்ட ஈசரன். துவம், என்றது, நீ: அற்பசத்தி, அற்பஞ்ஞத்வாதி தர்மங்களையுடையசீவன். அஸி, என்றது, இங்கே அது நீஆகினாய என்று அதனது வாக்கியார்த்தமாம்; இப்படிச்சொன்னதனுல் ஈசரனுக்கும் சீவனுக்குமேகத்வம் வாக்கியார்த்தமாய் பாகமாகாநின்றது. அது கூடாது. என்னே? ஈசரன் சர்வசத்தியுடையவன். சீவன் அற்பசத்தியுடையவன். ஈசரன் சர்வஞ்ஞன். சீவன் அற்பஞ்ஞன். ஈசரன் விபு, சீவன் பரிச்சின்னன். ஈசரன் சுதந்தரன். சீவன் கர்மாதீனன். ஈசரன் பரோட்சன். சீவன் பிரத்தியட்சன். ஈசரன் மாயையைத்தன்வசம்பண்ணினவன். சீவன் அவித்தியாபயோசிதன்; இவர்கள் ஏகமென்றுசொல்லுதல் அக்கினி சீதளமாமென்னுங்கூற்றிற்குச் சமானமாம்: இதனுல் வாச்சியார்த்தத்தில் விரோதமுண்டாகவினென்க. (எஎ)

(கூக) [அனாதிசகருதியாற் போதியுரைத்தும் விசேடரவிக்
கயத்திற்கு [illegible]
தெளிவி[illegible]பொருந்துமாறு
[illegible]
[illegible].]

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சேராமல்
இடராகிற் பொருளாம் வண்ணம் இலக்கணை யுரையாற் கொள்
இடமான வதுவு மூன்றுச் செப்புவார் விட்ட தென்றும்[வா
விடலிலா தென்று மிட்டு விடாததென் றும்பே ராமே(எஅ)

(இ-ள்) வடநூல் வல்லவர்கள்-வடகலைகளில்வல்லபுலவர்களான பண்டிதர்கள்—சொல்லும்-(சுருதிஸ்மிருதிகளிற்) சொல்லும்—வாசகப் பொருள்-வாக்கியார்த்தங்கள்—சேராமல்-பொருந்தாமல்—இடராகில்-விரோதமானால்—பொருள் ஆம் வண்ணம்-(விரோதபரிகாரமாய்) அர்த்தமாகும்படிக்கு—இலக்கணை உரையால்-இலட்சணாவாக்கியத்தால்—கொள்ளக்-கொள்ளாநிற்பர்—இடம் ஆன அதுவும்-இடமாகிய அவ்விலட்சணையும்—மூன்றுச் செப்புவார்-மூவகையாகச்சொல்லாநிற்பர்—(அவை) விட்டது என்றும்-ஜகல்லட்சணையென்றும்—விடல் இலாது என்றும்-அஜகல்லட்சணையென்றும்—விட்டு விடாதது என்றும்-ஜகதஜகல்லட்சணையென்றுஞ் (சொல்லப்படுகிற—பெயர் ஆம்-நாமங்களையுடையனவாம்—எ-று. ஏ-அசை-

வடநூல்வல்லவர்கள் கொள்வார் என்றெட்டுகை.

வாக்கியங்களிலுள்ள விரோதங்களைப் பரிகரித்தலால், "இடமான வதுவும்." என்றார்.

இதுவுமது.

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கருப்புச்சேப் போமி தென்றும
தங்கிய தேவாயச் [illegible] [illegible] னுறுசொல் வார்கள்
இங்குதா ரணங்க ளாக்கி [illegible] [illegible] ளாமே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாக் காமே.

(இ-ள்) கங்கையில் கோஷம் என்றும்-பகீரதியில் கிராமம்இ

ருக்கின்றதென்றும்—கறுப்புதங்கிய செப்பு ஓடுது கின்றும்-கறுப்புதிற்கச் சிவப்போடுகின்றதென்றும்—ஸோயம் தேவதத்தன் என்றும்- அந்த இத்தேவதத்தனென்றும்—இங்கு உதாரணங்கள் ஆக்கி-(வாக்கியார்த்தங்கள் விரோதமான) விடத்து (இம்மூன்றையும்) உதாரணங்களாகக்கற்பித்து — சொல்வார்கள் - (அவ்வடநூல்வல்லோர்) சொல்வாநிற்பர் — இந்த மூன்று உரைகளாலே இம்மூவகை (இலட்சணு) வாக்கியங்களாலே—தங்க நூல்-பெருமைபொருந்திய சாஸ்திரங்களில்—விரோதம் ஆன சொல் எலாம்-விரோதமுடையவாக்கியங்களெல்லாம்—தானே பொருள் ஆம் -(விரோதபரிகாரமாய்த்) தானே அர்த்தமாம் —எ-று.

தங்கிய—செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். கறுப்புத் தங்கிய சேப்போடுது என்று பொருள்கொள்ளப்படுவதால் எதிர்நிரனிறைப பொருள்கோள். ஓடுகின்றது எனற்பாலது ஓடுது எனமரீஇயிற்று; ஏகவுருவாய்க்கிடக்குது என்றூற்போல.

வாச்சியார்த்தமுழுதும்விட்டு வாச்சியார்த்தசம்பந்திலயயுணர்த்துவது விட்டலட்சணையெனப்படும். எப்படியெனில் ;— ஒருவன்கங்கையில் கிராமம் இருக்கின்றதென்னின்;-அங்கே கஙகாபதத்தின் விட்டலட்சணைதீரத்திலிருக்கின்றது. என்னை? கங்கையெனனுமபதத்தின் வாச்சியார்த்தம் தேவநதியின்பிரவாகமாம்: அதன்கணணே கிராமத்தின் ஸ்திதி கூடாது. ஆகவின், அப்பதம் தன்வாச்சியார்த்தம் முழுதும்விட்டு அதன தீரத்தையுணர்த்தல்காண்க. வாச்சியத்தின்சம்பந்தத்திற்கு லட்சணையென்றுபெயராம்: இங்கே கங்கையெனும்பதத்தின் வாச்சியமான பிரவாகத்திற்குத் தீரத்தோடு சமயோகசம்பந்தமுண்டு. ஆதலால் கங்கையென்னும் பததின் வாச்சியத்திற்குத்தீரத்தோடு உளதாயிருக்கிறசம்பந்தம் லட்சணை. வாச்சியமுழுதுந்தியாகம்பண்ணுவதால் இது விட்டலட்சணை.

வாச்சியார்த்தத்தோடு கூட வாச்சியத்தினுடைய சம்பந்தியின் ஞானம்; எப்பதத்தினுண்டாமோ, அப்பதத்தில் விடாதலட்சணையுணடென்றறிக. எங்ஙனெனின்? கறுப்புகின்றது சிவப்போடுகின்றதென்று ஒருவன்சொல்லில் அங்கே கறுப்பு சிவப்பென்னும்பதங்களின் விடாதலட்சணைகருநிறஞ் செந்நிறங்களையுடைய பசுவிலும், அசுவத

இனுமிருக்கின்றன. என்னை? கறுப்பு, சிவப்பென்னும் நாமங்கள் கருநிறஞ்செந்நிறங்களையுணர்த்தும். ஆதலின், கறுப்பு சிவப்பென்னும் பதங்களின்வாச்சியம் கருநிறஞ் செந்நிறங்களாம். அவைகள் தனியேநிற்றலும் இடனுண்டா. இக்காரணத்தால் கறுப்பு சிவப்பென்னும்பதங்களின் வாச்சியமான கருநிறஞ் செந்நிறங்களோடுகூடப் பசுவினும், அசுவத்திலும் கறுப்புச் சிவப்பென்னும்பதத்தின் விடாதலட்சணையுண்டு. குணகுணிகட்குத் தாதாத்மியசம்பந்தமுண்டென்பர் கருமைசெம்மைகள் உருவத்தின்பேதமவதாற் குணமாம். ஆதலால் கறுப்பு, சிவப்பென்னும்பதங்களின்வாச்சியமான கருமை செம்மைக் குணங்கட்கு அவைகளின்குணிகளானபசு, அசுவங்களோடு யாதொரு தாதாத்மியசம்பந்தமுண்டோ! அதுலட்சணை. வாச்சியத்தைவிடாமல் அதிகத்தைக் கிரகணஞ்செய்வதால் இதுவிடாதலட்சணையாம்.

எங்கே பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்தில் ஓர்பாகத் தியாகமும், ஓர் பாகங் கிரகணமுமாமோ! அங்கே பாகத்தியாகலட்சணையுண்டெனப்படும். அந்தப்பாகத்தியாகத்தையே விட்டுவிடாதலட்சணையென்றுங்கூறுவர். எங்ஙனெனின்? முன்னேகண்ட தேவதத்தனென்னும் ஓர் புருஷனை, அந்நியதேசத்திற்கண்டு அவன் இவனும் என்று ஒருவன்சொல்லில் அங்கே பாகத்தியாகலட்சணையுண்டு. எதனாலெனின்;—அதீதகாலத்தில் அந்நியதேசத்திலுள்ளவனை அவனென்பர் ஆகலின் அதீதகாலம் அந்நியதேசங்களோடுகூடினவன் அவனென்னும்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம்; வர்த்தமானகாலத்திற் சமீபதேசத்திலுள்ளவனை இவனென்பர். ஆகலின் வர்த்தமானகாலம் சமீபதேசங்களோடுகூடினவன் இவனென்னும்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம். அதீதகாலத்தோடும் அந்நியதேசத்தோடுங்கூடினவனே வர்த்தமானகாலம் சமீபதேசங்களோடு கூடினவனுமென்னும்இது வாச்சியார்த்தமாம்; ஆகவே, அதீதகாலமும் வர்த்தமானகாலமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயும், அப்படியே அந்நியதேசத்திற்கும், சமீபதேசத்திற்கும் விரோதமாயும் உள்ளனவாகலின், இரண்டுபதங்களினுக்தேசகாலங்களாகிய வாச்சியபாகத்தைவிட்டு தேவதத்தனுடையதேகமாத்திரத்தில் இரண்டு பதங்களின் பாகத்தியாகலட்சணை உண்டென்பர்.()

[இலட்சணைமூன்றனுள், விடாதலட்சணை, விடாதலட்சணை என்னும் இரண்டும் மகாவாக்கியங்களிலுள்ள தத்துவமசி முதலான அகண்டத்தம்பிரமமெ ன்பனமுதலிய வாக்கியங்களில் உபயோகமில்லாமல் தத்துவம ஸியாதிமஹாவாக்கியங்களில் உபயோகமின்மையின், அவை களைவிரிக்காமலொழித்து, தத்துவமஸிமஹாவாக்கியத்தில உப யோகமான பாகத்தியாகலட்சணையின் உதாரணத்தை விரித்து ரைக்கின்றார்.]

பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம்
அன்னிய தேசங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாம்
சொன்னவில் விரோதம் விட்டுத் தொடரிலக் கியம்வி டாமல்
உன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும். (அ0)

(இ-ள்) பன்னிய-(முன்)சொல்லிய—சோ அயம் என்னும் பதஙகளின்-அவன் இவனென்னும்பதங்களினுடைய—வாச்சியார்த்த ம்-வாச்சியார்த்தமாவன — அந்நியதேசம் காலம்-தூரதேசம் சமீப தேசம அதீதகாலம் வர்த்தமானகாலம்—அவன் இவன்-அந்தத்தேவத த்தன் இந்தத்தேவதத்தன்—என்ப எல்லாம்-என்பனவனைத்துமாம்,— சொன்ன இவ்விரோதம் விட்டு-(இவை ஒன்றற்கொன்றுவிரோதமு ளைமையின்) சொல்லிய இவ்விரோததர்மங்களான (வாச்சியார்த்தங் களை) விட்டு—தொடர் இலக்கியம் விடாமல்-(அவைகளை) அநுசரித் திருக்கின்ற இலட்சியார்த்தமென்னும் (சரீரமாத்திரத்தை) விடாம ல—உன்னிடில்-ஆலோசித்துப்பார்க்கில்—தேவதத்தன் ஒருவனை-தேவதத்தனென்னும் ஓர்புருஷனை—வெளியாக் காட்டும்-(விரோதமி ல்லாமற்) பிரத்தியட்சமாகக்காட்டாநிற்கும் (சோயந்தேவதத்தனெ ன்னும்வாக்கியம்.)—எ-று.

தொடரிலக்கியம்விடாமல் என்பதும் தொடர்விசேஷியம்வி டாமல் என்றும் பாடமுளது.

இவ்வுதாரணத்தை முற்செய்யுளின் விசேஷவுரையிலேயே வி ரித்துரைத்தாம். (அ0)

(கடு உ) [பாகத்தியாகலட்சணையைத் தாஷ்டாந்தத்திற் றரிசிப் பிக்கிறார்.]

தத்துவ மெனும்ப தங்கள் பிரமமீச் சாட்சி யான
வத்துவை விடாமற் பேதவாச் சியார்த் தத்தை விட்டு
சித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னும்
அர்த்தமு மகண்ட மென்றே யறிபத வைக்கியங் காட்டும்.

(இ-ள்) தத்துவமெனும் பதங்கள்—(சாமவேதமஹாவாக்கியமானது) அது நீ என்னும் பதங்களின்—பிரமம் ஆய் சாட்சி ஆன-பிரமமாயும்,சாட்சியாயுமுள்ள—வத்துவை விடாமல்-சேதனபாகமான(லட்சியார்த்தத்தை) விடாமல் — பேதவாச்சிய அர்த்தத்தை விட்டு-பேததர்மங்களையுடைய வாச்சியபாகங்களை விடுத்து—சித்தமும்-சர்வகாலமும்—அது நீ ஆகும்-பிரமமே நீயாம்—நீ அது ஆகும்-நீயே பிரமமாம்—என்னும் அறிபத அர்த்தமும்-என்றசொல்லும் அறிபதத்தின்பொருளும்— அகண்டம் என்றே-ஏகமேயென்று—ஐக்கியம் காட்டும்-ஐக்கியத்தையுணர்த்தாநிற்கும்.—எ-று.

சாமவேதமஹாவாக்கியம் தோன்றாஎழுவாய். வாக்கியம்விடாமல், விட்டு, அகண்டமென்று, காட்டும் எனமுடிக்க.

மாயை, மாயையின்கண்ணுள்ள ஆபாசம், மாயைக்கதிஷ்டானசேதனம் மூன்றுங்கூடி சர்வசக்தி, சர்வஞ்ஞத்வாதிதர்மசகிதனான ஈசுரன்—அவனே தற்பதத்திற்குவாச்சியம். வியஷ்டிஅவித்தை, அதில்ஆபாசம், அதனதிஷ்டானசேதனம் மூன்றுங்கூடி அற்பசக்தி, அற்பஞ்ஞத்வாதிதர்மங்களையுடையனானஜீவனும்: இவன் துவம்பதத்திற்குவாச்சியம்; இவரிருவர்க்கும் தத்துவமசிவாக்கியம் ஏகத்தன்மைபோதிக்கின்றது; இதுபொருந்தவில்லை. ஆகலின், ஆபாசசகிதமானமாயை, மாயாகிருதமானசர்வசக்தி, சர்வஞ்ஞத்வாதிதர்மம் இவ்வாச்சியபாகத்தையும்விட்டு சேதனபாகத்தில் தற்பதத்தின்பாகத்தியாகலட்சணை; அப்படியே ஆபாசசகித அவித்தைக்கூறும் அவித்தையாற்பண்ணப்பட்ட அற்பசக்தி, அற்பஞ்ஞத்வாதிதர்மமுமான துவம்பதத்தினவாச்சியபாகத்தைவிடுத்து சேதனபாகத்தில் துவம்பதத்தின்பாகத்தியாகலட்சணை.

இவ்வாறு பாகத்தியாகலட்சணையினால் ஈசரனும், ஜீவனும் ஆகிய இருவருடையசொரூபத்தில் லட்சியமான சேதனபாகங்களின் ஏகத்வத்தைத் தத்துவமசிமஹாவாக்கியம் போதியாநின்றது.

(கஉக) அப்படியே அயமாத்மாப்பிரமம் என்னும் மஹாவாக்கியத்தில, ஆன்மபதத்திற்குச் சீவனும், பிரமபதத்திற்கு ஈசுரனும் வாச்சியம் · பூர்வம்போல இரண்டுபதங்களினும லட்சணையுளது; இலட்சியார்த்தம் பரோட்சமலலவெனனும அர்த்தத்தை அயமெனுமபதம் காட்டுகினறது எல்லாருக்கும அபரோட்சமான ஆன்மாவே பிரமமாமெனபது வாக்கியார்த்தமாம். அகம்பிரமாஸ்மி எனனும மஹாவாக்கியத்தில, அகமபதத்திறகுச் சீவனும, பிரமபதத்திற்கு ஈசுரனும் வாச்சியம், இரண்டுபதங்களினசேதனபாகத்தில, லட்சணை நானபிரமமாயிருக்கிறேனென்பது வாக்கியார்த்தமாம பிரஞ்ஞானமாநநதம பிரமம எனனும மஹாவாக்கியத்தில, பிரஞ்ஞானபதத்திறகுச் சீவனும, பிரமபதத்திற்கு ஈசுரனும வாச்சியம் · * பூர்வமபோல லட்சணை லட்சியமான பிரமானமா ஆநந்தகுணமுடையதனறு. பினனை எப்படிபபட்டதெனின்;—ஆநந்தரூபமாமெனனும அர்த்தத்தைக்காட்டுகின்றது ஆநந்தபதமெனக ஆனமாவுக்கபின்னமானபிரமம ஆநந்தரூபமாமெனபது வாக்கியார்த்தம்.

(கஉச) மஹாவாக்கியத்திறபோல, அந்நியவாக்கியங்களிலுள்ள சத்தியஞானாநந்தப்பதங்களும சுத்தப்பிரமத்தைப பாகத்தியாகலட்சணையினாலேயே உணாத்துகினறன சக்தியினால உணர்த்தவில்லை எனனை? சுத்தப்பிரமம யாதாமொரு சத்தத்திற்கும வாச்சியமாவதலல இது சித்தாந்தம.

இதனறி சகலபதங்களும விசிஷ்டத்தின் வாசகம் சுத்தத்தினிலட்சகமாம. மாயையின் ஆபேட்சிகசத்தியத்தனமையும, சேதனத்தின நிரபேட்சிகசத்தியத்தனமையுங கூடிநிற்கில் சத்தியபதத்திறகுவாச்சியம நிரபேட்சிகசத்தியம் லட்சியம். புத்திவிருத்திரூபஞானமும, சுயம்பிரகாசஞானமுங் கூடிநிற்கில், ஞானபதத்திறகுவாச்சியம சுயம்பிரகாசபாகம லட்சியம். விஷயசம்பந்தஜந்நியசுகாகார சாத்வீகவந்தக்கரணவிருத்தியும, பரமப்பிரேமாஸ்பதசொரூபமுங கூடிநிற்கில ஆநந்தபதத்திற்கு வாச்சியம விருத்திபாகத்தைவிட்ட சொரூபபாகம லட்சியம. இவவாறு, சர்வபதங்களின லட

ரணையும சுத்தத்தில சஞ்சேபசாரீரகத்தில் பிரதிபாதனம்பணணப்பட்டுளளனவெனறறிக.

மூனறும பினனும பிராந்தி சமயத்தும, லட்சியார்த்தங்கட்கு அபேதமுணமையின "நித்தமும்" என்றார்.

அதா யோகும நீ யதுவாகும் எனறு, ஒதப்புரோதபாவமாகவே முன்சொன்னது முறையே பரோட்சப்பிராந்தியும, பரிச்சின்னத்துவப்பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டெனக.

அதுநான நான அதுவென, மாறிச்சிந்திப்பதை ஒதப்புரோதபாவமெனபர். இதனைத்தென்மொழியில், குறுக்குநெடுக்கெனறு பிரயோகிப்பர். (அக)

[சிவப்பிரமங்களினபேதத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தாலும
உணர்த்தி இதனை, உனதநுபூதிகக்ணிருந்
திடுதியெனல்.]

கடனீரின மேக நீரிற கண்டவா னிரணடும பொயயே
குடவானும பெரிய வானுங கூடியொன் றும்பேதம
இடமான பிரமஞ சாட்சி யிரணடுமெப போது மேகம
திடமாகச சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே (அஉ)

(இ-ள) கடனீரில்-கடசலத்திலும—மேகநீரில-மேகசலத்திலும—கணட வான இரண்டும்-பிரதிவிம்பித்திருக்கினறசலாகாசம, மேகாகாசங்களிரணடும — பொயயே - (உபாதிகளாறகறபிதங்களாதலால) மித்தையே—குடவானும பெரியவானும-கடாகாசம, மகாகாசம (இவையிரணடும)— எப்போதும-சர்வகாலமும—கூடி ஒன்று - பேதமிலலாமல (எப்படி) ஏகமோ (அப்படி)—இடம் ஆன பிரமம சாட்சி - வியாபகமானபிரமமும், சாட்சியும— இரண்டும் -(ஆகிய) இரணடும—எப்போதும்-சர்வகாலமும்—ஏகம- ஐக்கியமாம—திடமாக- (இவவைக்கியவநுபவம் சமுசயாதிப்பிரதிபந்தமின்றித) திடமாதற்பொருட்டு—சிவோகம் எனறு-சிவமேநான (நானேசிவம்)என்று (சிந்தித்தியாசித்து)—சுவாநுபூதி- (சிந்தித்தியாசனபரிபாகவசத்தாலுணடாகும அதவைதாவஸ்தாரூபமான) பிரமாநுபூதியில்—இருந்திடாய-இருப்பாய—என்று.

“ஏபிராதமேகம்” என்றது,சொரூபநிருவுடியினுமெலங்க (௭௩)

(௯௮) [குருவருளியநெறிப்படியே தானநுபவித்தல.]

கஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளில
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்தன் பிரம மென்னு
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான

(இ-ள்) தஞ்சம ஆம குருவும*சொன்ன-தனககுப புருஷ தேனையாகிய ஆசாரியருமருளிய— தததுவ வழி தபபாமல-உணமை நெறிதவறாமல—பஞசகோசமும் கடந்து-அனனமயமுதல ஆநநதமய கோசபரியநதம(தானலலவென்று) நேதிதது(அவைகடகுவிலடசண மாய)—பாழையும தளளி-(அதறகுமேலேகணடபஞசகோசஙகளின அபாவரூபமான) சூனியததையும (அதைக்காணுகிறகும அநுபவரூபமாதலாலதகலின, தானனறென) றொழிதது— உள்ளில - அகததில— கொஞசம ஆம இருபபும விட்டு-(பஞசகோசசூனியஙகளைககாணுங்கு அநுபவரூபமானசாட்சி (தானெனறிருந்த) அறபமாகியஸ்திதியையும விடுதது—கூடஸதன பிரமம எனனும்-அகமபிரமமெனனும் —நெஞசமும-(அகண்டாகார)விருத்தியும்—நழுவி-(கதகநியாசன பாகவசததினுலறஙகினவனகையிற்பதார்த்தமபோல)நழுவி—ஒன றாய நின்ற-அகணடைகரசமாயுளள—பூரணத்தைக் கண்டான— பரிபூரணமானபிரமததைஅநுபவித்தான.—எ-று.

பஞசகோசசூனியங்களாகிய துவிதங்களைத் தானெனலபாநதி யாகலின, அநதததுவிதவிருத்தியைவிட்டெனபார், “பஞசகோசமுங கடந்து பாழையுந்தள்ளி” என்றும், சாட்சிதானெனல பந்தமனறாயி னும புருஷாாததசாதனஞானமன்றாகலின், சாட்சிவிருததியையும விட்டெனபாா, “உள்ளிலகொஞசமாமிருப்பும்விட்டு” என்றும, புருஷாாததசாதன ஞானமாயினும், அத்வைதாவஸ்தாரூபமெனனு சாதநியமானநிருவிகறபவனுபவததிற்கு அஞ்ஞாதமான அகண டபிரமாகாரவிருத்தியும் ஒழிதல்வேண்டும், ஆதலான அகண்டாகா-

* குருவும், என்றதன்கண் உம்மை, இறந்ததுதழீஇய எச சம.

விருத்தியும் விட்டென்பார, "கூடஸ்தன்பிரமமென்னுமகேருசமு ாழவி" என்றும், வெகுவித பிரயாசஙகட்குக் காரணமானசித்தவிரு ுங்களைத்துந்தொலைத்து அகண்டைகாசசொரூபம் ஆயினனெ னபா, "ஏனாுயின்றபூரணத்தைக்கண்டான்" என்றுங்கூறினு

சாதிலட்சணம் இரண்டாம்படலத்தில, கூக-ம செய்யுளுரை யில விரித்தெழுதப்படும்: ஆண்டுக்காண்க.

இசமரு, உ-ம், ' ரிபுதைை. "தேகமுத ஞமெனனை றவித வி ருதி நிகழசாட்சி நானென்னல் சாட்சி விருதி, யேகபா ரமெனை ன லகணட விர்த்தி யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத தளளி, பாகுமகண டாகார விருத்தி தன்னை யகவரத மாதரவா யபயியா - சி ததுச, சேரகமுறுஞ் சித்தவிகற் பஙக ளொததுச சொனனவகண டே காச சொரூப மாவாய்." எனவரும. மறறும,வருவனவறறுறக ாைக

(கஎ௪) [அநுபவத்திற் சிடனைடைந்துளள ஸ்திதியைக கூறுகினறூர்]

அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற குருவுங் காண
னைவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானுன். (அச)

(இ-ள்) அநுபவ ஆனந்த வெள்ளதது-அநுபூதிரூபமானபிரமா னந்த சமுத்திரத்தின்கண்ணே — அழுந்தி-படிந்து—அகண்டம் ஆகி-பேதரகிதமாய—தனு கரணஙகள் ஆதி-தேகேந்திரியமுதலிய—ச கலமும இறநது சித்துஆய்-அனைதது நாமரூபஙகளும் ஒழிந்து(சலதகி லிட்டலவணமபோலச்) சித்துருபமாய்—மனது பூரணம ஆய்-மனம பரிபூரணமாய—தேகம் ஆன-(அருளே)திருவுருவான—சற்குருவும காண-சற்குருவுங திருக்கண்ணுற் பார்த்தருள — கனவினில சுழுத் தி ஆகி-கனவிற் சுழுத்தியுடையவனுய்—நன்மகன-நலலசிட்டனைவ ன—சுபாவம் ஆனுன் - தனதுசுபாவரூபமாயினுன்.—எ-று. எ-அசை

சமாதியில இந்திரியஙகடமதுகாரணமான அஞ்ஞானததில் சுழு த்தியிற்போலலீனமாகாமல் தததங் கோளகைகளிலிருததலானும,

அங்ஙனமிருப்பினும் விஷயானுபவரூபமான பகிர்முகவிருத்தி யின்மை கடினமையாலும் சமாதி, நனவிற்சுழுத்தியாம்.

"நனவினிற்சுழுத்தியாகி" என்றதற்கு, உ-ம் வாசிட்டம் "நன விற் சுழுத்தி நிலைமேவி நன்று யெல்லா முள்ளகற்றித், தனிச்சை யிலவாந் தன்புறத்தே சமைப்பாய சித்த முண்டாகை, கண்டுகந் து சித்தமற்ற கனத்த சுகமாஞ் சித்தத்தை, யுண்டுட பட்டு யுணர் வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய." என வரும் மற்று வருவனவற்றாற் காண்க. ( )

[சீடன் அநுபூதியினின்றெழுந்தானந்த பரவசனாய் ஆசாரியரைப் பணிந்து அவர்தருளை வியந்து துதித்துக் கைம் மாறு காணேனென்றல்]

அளிமிக நெடும்போ திவ்வா றானபின் மனது மெள்ள
வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்தான் விமலதே சிகனைக் கண்டான்
துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்
[தான்
குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான்.

(இ-ள்) அளி மிக நெடும்போது - அன்புள்ள சீடனானவன் வெகுநேரம் — இவ்வாறு ஆன பின் — முன்சொல்லியவண்ணம் இருந்ததன்பின்னே — மனது - அந்தக்கரணமானது — மெள்ள வெளியில் வந்திட - கிரமமாக வெளியில் வர — உணர்ந்தான் - அறிந்து — விமலதேசிகனைக் கண்டான் - அவித்தியாமலமற்ற குருவைத் தரிசித்து — துளிவிழி சொரிய - ஆனந்தபாஷ்பம் விழியுதிர்ப்ப — பாதம் வீழ்ந்து தொழுது - குருவின் ஸ்ரீபாதத்தில் (தண்டம்போல) வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து — எழுந்து சூழ்ந்தான் - எழுந்து பிரதட்சணஞ்செய்து — கும்பிட்டு நின்று - கைகூப்பி நின்று — குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கச் சொல்வான் - (உவமதி போற்) குளிர்ச்சி பொருந்திய திருமுகமுடைய ஸ்ரீகுருசுவாமி கேட்டருள விண்ணப்பஞ்செய்வான் — எ-று.

மெள்ளவெளியில்வந்திட என்பதை, வாசிட்டத்திற் பிரகலாத சமாதியினின்றும் உத்திதமானவிடத்திற் காண்க. (அ௫)

[குருவின்கருணைக்குக் கைம்மாறுகாணேனெனல்.]

ஐயனே யெனதுள ளேநின் றநந்தசன் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
உய்யவே முற்றி நலகு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன
செய்யுமா றொன்றுங் காணேன் றிருவடி போற்றிபோற்றி. ()

(இ-ள) ஐயனே-(எனது)பிதாவே--எனது உளளே நின்று-எனது அந்தக்கரணத்தினகண(ணக்தரியாமியாய்)நின்று—அநந்த சென்மங்கள் ஆண்ட-அநந்தகோடிஜநநங்களில் கர்மோபாசனைகளிற்செலுத்தி எனது அந்தக்கரணத்தினகண்ணுள்ளமலதோஷ விடசேபதோஷங்களைய போகவியென்னையாண்டருளிய —மெய்யனே-கடவுளே—உபதேசிக்க - (ஆவரணதோஷநீங்கி எனது நிஜரூபத்தை யான் சாட்சிதத்தாநந்தமடைய) உபதேசித்தருளும்பொருட்டு—வெளி வந்த-வெளியே (அருளேதிருவுருவாய) எழுந்தருளிய—குருவே போற்றி-குருவே (உமக்கு) நமஸ்காரம—உயயவே முற்றி நலகும ஓர் உதவிக்கு -(யான்) ஈடேற (அநாதிதநிவிர்த்தி ஆநந்தப்பிராப்திரூபமான) மோட்சத்தை (ஞானவாயிலாகத்)தந்தருளியஇணையற்றவுதவிக்கு—உதவி-கைமமாறு—நாயேன் செய்யும் ஆறு—நாயடியேன செயயுமபடிக்கு—ஒன்றும் காணேன்-யாதொன்றுங்கண்டிலேன்—திருவடி போற்றிபோற்றி-திருவடிக்குவந்தனமவந்தனம.—எ-று.

மெயப்பொருள் பொய்ப்பொருளெனனும இரண்டனுள, மெயப்பொருள உமமாற்பெற்றமையானும், பொயப்பொருளான உடலமாதிஇணையாகாமையானும, திருவடியையடைந்தவனறே அவை உமமுடையவாகவே ஆயினமையானும் கைமமாறொன்றுங்காணேனென்பான, “முற்றிநலகு முதவிக்கோருதவிநாயேன்செய்யுமாறொன்றுங்காணேன” எனறும, உமது திருவடியே தாயுந்தந்தையுஞ்சுற்றமுந்தனமுமாமெனறு எனதுடலமுள்ளளவும புகழ்ந்தேத்துவதேகைமமாறாகக்கொள்ளல்வேண்டுமென்பான், “திருவடி போற்றிபோற்றி” என்றும் கூறினன். (அசு)

[தனதுபதேசகுருவுடனிடத்துச்சபலமானமையான், அவனையாதரவுசெய்து நீ என்க்குச் செய்யுங்கைமமாறிது வென்றாசிரியர் கூறுவினரா.]

சிட்டனிவ் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வென விருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
துட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருக்கி னீதே நீசெயு முதவி யாமே. (அஎ)

(இ-ள்) சிட்டன் இவ்வாறு கூற- நல்ல சிட்டனானவன் தாஞ்செய்தவுபகாரத்தைப்பாராட்டி அதற்குப்பிரதியுபகாரஞ்காணேனென்று சொல்ல—தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கி-ஆசிரியர் சந்தோஷித்துத் (தமதுகிருபாநோக்கத்தால் அவனைப்) பார்த்தருளி—கிட்டவா என இருத்தி-இங்கேவாவென்று (விளித்து ஆதரவாகத்தமது) சமீபத்தில் வைத்து—கிருபையோடு அருளிச் செய்வார்-கருணையோடு மதுரகிரபார—துட்டம் ஆம் தடைகள் மூன்றும்-தீமையவாகிய பிரதிபந்தங்கள் மூன்றும்—தொடராமல்-(உன்னை)யடையாமல்—சொரூப ஞானநிட்டன் ஆய-சொரூபஞானத்தில் ஆரூடனாய—இருக்கின்-இருந்தனையாயின—ஈதே-இதுவே—நீ செயும்உதவி ஆம்-நீ (எனக்குச்) செய்யாநிற்கும் (பிரதி)யுபகாரமாகும்.—எ-று. ஏ-அசை.

அபரோட்சஞானத்தையும் பேதித்தலால், "துட்டம்" என்றார். "சொரூப ஞான நிட்டனா யிருக்கினீதே நீசெயு முதவியாம" என்றதால், "மாறிபோன மாறுவேண டாதே, மீட்சியில் பதத்தைக் கருணையா லளிக்கும வித்தகக் குரவனே யெவருந், தாட்கிசெய் தேத்த ற குரியதத துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத் தருவான்." என்னும் பிரமகீதையின் செய்யுட்கு இவ்வாசிரியர் இலக்கியமாயினார் என்றறிக. (

[அபரோட்சஞானம் நீங்குமாவென்னுஞ் சிட்னகடா விற்கு ஆசிரியர் விடைகூறல்.]

நீநானென் றிரண்டி லாம லிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும்
நானுகத் தெளிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான
தானுரும பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றேன்றும
ஆனாலுந் தடைக ளுண்டே லநுபவ முறைதந் டாதே.(அஅ)

(இ-ள்) நீ நான்- என்று-(தற்பதலட்சியார்த்தமான) நீபிரமமென்றும், (துவம்பதலட்சியார்த்தமான) நானகூடஸ்தனென்றும

—இரண்டு இலாமல்-(கருதாநிற்கும்) இத்துவிதக்கற்பனையுமிலலாமல்—நிறைந்த பூரணம் ஆய்-நிறைந்தபரிபூரணமாய்—எங்கும்-எவவிடத்தும்—நான் ஆக-(சின்மயனான) யானொருவனேயுளனாக—தெளிந்த ஞானம்-(அநுபவமாக) அறிந்தஞானமானது—கழுவுமோ குருவே-நீங்குமோ ஆசாரியரே—என்றான்-என்று (சீடன்) வினவினன—தான ஆகும் பிரமரூபம்-தன்மயமாகும்பிரமரூபமானது—சற்குரு நூலால தோன்றும்-சற்குருவுபதேசததாலும் (சற்) சாஸ்திர விசாரததாலும அநுபவமாம்—ஆனாலும்-இவவாறானால, பிரமாநுபவமுளதாயினும—தடைகள் உண்டேல்-பிரதிபந்தங்களுண்டாமாயின,—அநுபவம உறைத்திடாது-அவவநுபவந்திடப்படமாட்டாது.—எ-று.
ஏ-அசை.

இராஜாவானவன் ப(ஹ)ர்ச்சலை ரேத்திரத்தினலறிந்தும, விபரீதபாவனையெப்படிநிவிர்த்தியாகவில்லையோ! அப்படிக் குருவருளாலும மஹாவாக்கியவிசாரததாலும் பிரமாபரோட்சஞானமுண்டாயினும, யாவருடையபுத்தியில அசமபாவனை விபரீதபாவனையாகிய தோஷமுண்டாமோ! அவருடையதோஷரூபமான களங்கததோடு கூடியஞானம பலத்திற்கேதுவாகாதென்பார், "தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்று, மானாலுந்தடைகளுண்டேலநுபவமுறைத்திடாதே." என்றார். ([illegible])

தடையெவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக விபரீ தங்கள்
படர்செயு மிந்த மூன்றும பலசன்மப பழக்கத தாலே
உடனுடன வரும்வந் தக்கா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத
திடமுடன கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்திதத றெளித லாலே. ()

(இ-ள) தடை எவை எனில்-பிரதிபந்தஙகள் யாவையென்று கேட்பாயாயின்,—அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதஙகள்-அஞ்ஞானம, சந்தேகம, விபரீதஙகளாம்.—அபரோட்சஞானம்வந்தும், இவையுண்டாதற்குககாரணம் என்னையோவெனின்;—படர் செயும இந்த மூன்றும-துனபத்தைப்பயவாநின்ற இம்மூவகைப்பிரதிபந்தஙகளும—பலசனமப் பழக்கததாலே-(பூர்வம்)நாநாவிதஜநநங்களிற்(பழகிவந்த) பரிசயததினாலே—உடன உடன் வரும்-அடிக்கடியுண்டாகும்—அவையுண்டாயிறபடியென்கொன்னையெனின;—வந்தக்கால்- அவையுண்டாயி

ள,— உயர் ஞானம் கெடும்-மேலான (பிரமாணமவயிக்கிய) ஞானம் (பலத்திற்கேதுவாகாமற்) போம்—(ஆகலின்) இவற்றை-இவ்வஞ்ஞானசந்தேகவிபரீதங்களை—கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாலே-சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களினாலே—திடமுடன் கெடப்பாய்-தைரியத்தோடுகூடினவனாய் நாசம்பண்ணுவாய்,—எ-று.

திடமாவது, சிட்டுக்குருவி தர்ப்பைதுணியாற்சமுத்திரத்தை இறைத்துப்பாழாக்கத்தான்கொண்டமுயற்சிபோலும் பிரதிபந்தங்கள் அடிக்கடியுதிப்பதானு மலையாமல் அவைகெடுதற்குரியவாயில்ல நெடுங்காலம்நிரந்தரம் ஆதரவோடுகூடிநிற்குமுயற்சி. (அக)

[பிரதிபந்தசகிதஞானம் பலத்திற்கேதுவாகாதென
பதைத் திருஷ்டாந்தமுகத்தினாலறி
வித்து முற்கூறியதை வற்
புறுத்துகின்றார்.]

அக்கினி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கினை ஞானத் தாலே வந்தபந் தமும்வே வாது
சிக்கெனப் பழுதிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே. (கூ0)

(இ-ள்) அக்கினி கட்டுப்பட்டால்-அக்கினியானது (மணிமந்திர அவுஷதங்களினாலே) அடக்கப்படுமாயின்,— அற்பமும் சுடமாட்டாது-கொஞ்சமும் (காஷ்டமுதலியவற்றைத்) தகிக்கயோக்கியமாகாது;—(அதுபோல) மக்கின ஞானத்தாலே-(அஞ்ஞானசந்தேகவிபரீதங்களாலே) மழுந்துண்ட தத்துவஞானமாகிய அக்கினியினாலே— வந்த பந்தமும் வேவாது-(அநாதிகாலந்தொடுத்து) வந்துள்ள (கர்த்ருத்வாதி) பந்தமும்வேகாது.—(ஆகலின்) சிக்கெனப் பழுதி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாலே-நெடுங்காலநிரந்தரம்நேசத்தோடும் அப்பியசித்துச் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களாலே—விக்கின மடம் சந்தேகம் விபரீதம்-(ஞானபலமானமோட்சப்) பிரதிபந்தங்களான அஞ்ஞானசந்தேகவிபரீதமென்பவற்றை — போக்குவாய்-ஒழிப்பாய்,—எ-று. (கூ0)

[நிவர்த்திக்கத்தக்கவைகளான பிரதிபந்தங்களின்
சொரூபங்களைக் கூறுகின்றார்.]

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம்
குருவன்வாக் கியங்கள் பாராக் குழம்புவ தாஞ்சந் தேகம்
இரமறு சகமெய் யென்றந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர். (கக)

(இ-ள்) பிரமபாவனையை மூடி-சிவோகமென்னும்பாவனையை மறைத்து—பேதங் காட்டுவது-நான் (பிரமம்) அல்லனென்னும் நினைப்பூட்டுவது—அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமாம்.—குருவன் வாக்கியம் பாராமல்-(நீபிரமமென்றருளிய) ஆசிரியர் வாக்கியத்தை விசேஷித்துப் பாராமல்—குழம்புவது சந்தேகம் ஆம்-(நான்பிரமமோ! அலனோ! என்று) கலங்குவது சமுசயமாம்.—இரம் அறு சகம் மெய் என்றும்-திருஷ்டநஷ்டமான ஜகத்துச்சத்தியமென்றும்—தேகம் நான் என்றும்-(அநாத்மாவாகிய) தேகம்நானென்றும்—உள்ளே-அகத்தே—விரவிய மோகந்தானே-பொருந்துவதானமோகமே—விபரீதம் என்பர் மேலோர்-விபரீதமாமென்பர் பெரியோர்.—எ-று. (கக)

[முன்சொல்லிய அஞ்ஞானாதிகளின் விரோதிகளான
சிரவணாதிகளினியல்பு கூறுகின்றார்.]

தத்துவ வநுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பார்
ஒத்துள பொருளை யுத்தா லுசாவலே சிந்தித் தலென்பார்
சித்தமே காந்த மான தெரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. (கஉ)

(இ-ள்) தத்துவ அநுபோகம்-பிரமாகாரவிருத்தியை—தான் சாதித்தல்-(வேதாந்தார்த்தசிந்தனைத்திறனாலே) தான் அடிக்கடி ஆவிர்த்திசெய்யாநிற்பதையே—கேட்டல் என்பார்-சிரவணமென்பார் (பெரியோர்)—ஒத்து உள பொருள்-(சிரவணத்தால்) சம்மதித்துள்ளபொருளை—யுகத்தால்-(அபேதத்தைச்சாதிப்பதும், பேதத்தைவாதிப்பதுமான) யுத்தியினால்—உசாவல்-ஆராய்தலே—சிந்தித்தல் என்பார்-மனனமென்றுசொல்லுவர்—சித்தம் ஏகாந்தம் ஆன தெரிசனம்-சித

தம பிரமாகாரமாத்திரமாக விருக்கும அநுபவத்தை—தெளிதல என்பார்-நிதித்தியாசன மென்பர்—சித்தம்-காட்டோரும்—இப்படி செய்த காலம-இவ்வாறு(சிரவணாதிகளை) அநுஷ்டித்துவந்தாயாயின்,—நீநிட்டணம பெறுவாய்-(அவனுக்குஞானமுண்டாய்ப்பிராரப்தங்கணீங்கி) நீமோட்சமடைவாய்.—எ-று.

சண்டிதவிவேகம்.

மோட்சமானது ஞானத்தால் நியமமாகவுண்டாகாநிற்கும இது வேதாந்தமாம; அந்தஞானம் சிரவணத்தாலுளதாம. சிரவணம இருவகைத்து ஒன்று வேதாந்தவாக்கியத்திற்கும், சுரோத்திரத்திற்கும் உளதாயசமயோகரூபம். மற்றொன்று வேதாந்தவாக்கியத்தின்விசாரரூபம. ஞானத்திற்கேது பிரதமசிரவணம் இரண்டாவதல்ல. என்னை? சத்தஜந்நியஞானத்தில், இந்திரியத்தோடு சத்தத்தினசமயோகமே சாவத்திரஏதுவாம. ஆகலின், வேதாந்தவாக்கியத்திற்கும், சுரோத்திரத்திற்கும்உளதாயசம்யோகரூபமானசிரவணம பிரமஞானத்திற்கேதுவாம. அவாந்தரவாக்கியத்தின்சிரவணம பரோட்சஞானத்திற்கேதுவாம். மகாவாக்கியத்தின்சிரவணம் அபரோட்சஞானத்திற்கேதுவாம ஒருவனுக்கு ஞானம் உதயமாயினும், அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைகளுண்டாமாயின், அவனால் இரண்டாவதானசிரவணமும், மனனநிதித்தியாசனங்களுஞ் செய்யற்பாலனவாம. வேதாந்தவாக்கியத்தின விசாரரூபமானசிரவணத்தால் வேதாந்தவாக்கியத்தினசமபாவனைநிவிர்த்தியாம். சமுசயத்தை அசமபாவனையென்பர. வேதாந்தவாக்கியம பிரமத்தைப்பிரதிபாதிக்கிறதோ! அல்லது அந்நியங்களைப்பிரதிபாதிக்கிறதோ! என்றுளதாகாநிற்குஞ்சமுசயம் வேதாந்தவாக்கியத்தினசம்பாவனையாம்; அது அதனவிசாரத்தினால நிவிர்த்தியாம். மனனத்தினால் பிரமேயத்தினசமபாவனை நிவிர்த்தியாம். சீவபிரமங்களின்ஏகத்வம் வேதாந்தத்தினபிரமேயமெனபர; அவ்வேகத்வம் சத்தியமோ! அல்லது சீவபிரமங்களினபேதம சத்தியமோ! என்றிவ்வாறுளதாகுஞ்சமுசயம் பிரமேயவசமபாவனையெனப்படும்: அதுமனனத்தினால்நிவிர்த்தியாம், விபரீதபாவனை நிதித்தியாசனத்தினால் நிவிர்த்தியாம். இவ்வாற்றால், பிரதமசிரவணமே ஞானவாயிலாகமோட்சத்திற்கேதுவாம். விசாரரூபசிரவணமும், மனனநிதித்தியாசனங்களும் அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைகளைநிவிர்த்திக்கும்வாயிலாகமோட்சத்திற்கேதுவாம.

இவ்வாறு, பிரமாணகத, பிரமேயகதசம்பாவனைகள் ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தங்களென்று விசாரசாகரத்திற்கூறியிருப்பதுபோல இவ்வாசிரியர்கூறாமல், "பிரமமன்னுமென்னை அஞ்ஞானம்பான பிரமமோ! வலனே! வென்றிடினும்" என்று வேதாந்தசூடாமணியிற்கூறியிருப்பதுபோல, "பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட்டுவதரு ஞானவ ஞானவாக்கியசம் பாமற் குழம்புவ தாஞ்சந் தேகம்." என்றுமூற்செய்யுளிற்கூறியிருப்பதால், "தத்துவ வநுபோகந்தான சாதித்தல கேட்டல்" என்பதற்கு, பிரமாகாரவிருத்தியை வேதாந்தத்தின ஆதாரசிந்தனத்தினாலே அடிக்கடி ஆவிர்த்திசெய்யாநிற்பது சிரவணமாமென் றுவேதாந்தவாக்கியத்தினவிசாரரூபமான இரண்டாவதான சிரவணத்தையுரைசெய்யப்பட்டது. வேதாந்தத்தின் அர்த்தசிந்தனத்தினாலே அடிக்கடிபிரமாகாரவிருத்தியுண்டாகாநிற்கும்; ஆகலான் அடிக்கடிவேதாந்தத்தின் அர்த்தசிந்தனரூபமானஇரண்டாவதானசிரவணத்தினாலேயே அஞ்ஞானப்பிரதிபந்தம்நிவிர்த்தியாம். நிதித்தியாசனத்தின பரிபாகாவஸ்தையைத்தானே சமாதியென்பாராகலின், சமாதியும நிதித்தியாசனத்தில்அந்தர்பாவம்; வேறுசாதனமன்று. கடகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அபரோட்சவிருத்தியைக் கடாநுபவமென்பதுபோலப், பிரமாகாரமான அந்தக்கரணத்தின்பரோட்சவிருத்தியை இங்கே, "தத்துவாநுபோகம்" என்றார்.

"தொக்க பிறவிதோறுந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைகள், மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாது" என்று, வாசிட்டத்திற்கூறியிருப்பதுபற்றி, "நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே." என்றார். (௧௨.)

[ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தங்களான அஞ்ஞானாதிகளின்சொரூபமும், அவைகளின்விரோதிகளான சிரவணாதிகளின்சொரூபமுங்கூறி "நித்தமிப்படிசெய்தக்கானிர்வாணமபெறுவாய்நீயே" என்றுமூற்செய்யுளில்அருளிச்செய்தமையால் பிரதிபந்தநிவிர்த்தியின் பொருட்டுச் சிரவணாதிகள் சடபரதாதியர்போல, மரணபரியந்தம்வேண்டுங்கொலெனவருமாசங்கையைத் தொலைத்தற்கு அவைஅநுஷ்டிக்குங்காலவளவைகூறுகின்றார்.]

எத்தனை நாண்ஞாதாவுஞ் ஞானமு மிருக்கு முன்பால்
அத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர்வி தேக முத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும்.(௧௩)

(இ-ள்) எத்தனை நாள்-எவ்வளவுகாலம்—ஞாதாவும்-(ஞானத்தினைக்காத்தாவாகிய) அந்தக்கரணமும்—ஞானமும் - (பிரமாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூப) ஞானமும்—உன்பால் இருக்கும்-உன்னிடத்திருக்குமோ—அத்தனைநாளும்-அவ்வளவுகாலமும்—வேண்டும்-(அஞ்ஞானநிவிர்த்திப்பிரதிபந்தவிரோதிகளான சிரவணாதிகள்) வேண்டும்—அப்பால்-(ஞாதாஞானமெனனுமவிகற்பங்களிறந்து மனமாவாகவிட்ட பரிபூரணஜநகியஞானவிஷயமான ஞேயமாத்திரமாக நீ அவசேஷித்த) பின்னர்—ஓர் செயலும் வேண்டா- (சிரவணாதியநுஷ்டானங்களுள்)ஓரநுஷ்டானமும் (உனக்கு) வேண்டுவதில்லை—நித்தமும்-நாடோறும்—வெளிபோல-ஆகாசம்போல—பற்று ஞேய மாத்திரம் ஆய-அசங்கசிதானமாமாத்திரமாய்—சீவன் முத்தர் ஆனவர்-சீவன்முத்தராயினோர்—விதேகமுத்தி பெற்று-(பிராரத்தநாசத்தில்) விதேகமுத்தியடைந்து—என்றும் இருப்பார்-சர்வகாலமும் (அதுவா) யிருப்பார்.—எ-று.

இங்கே இது சித்தாந்தம்.

மந்தமென்றும், திடமென்றும் ஞானம் இருவகைத்தாம் சமுசயாதிசகிதஞானம் மந்தஞானமென்றும், சமுசயாதிரகிதஞானம் திடஞானமென்றுஞ்சொல்லப்படும். யாவர்க்குத் திடஞானமுண்டாமோ! அவர்க்குக் கிஞ்சின்மாத்திரமுங் கர்த்தவ்வியமில்லை. ஓர்போதுற்பந்நமாகாநின்றும் சமுசயாதிரகிதவந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூபஞானமே அவித்தையை நாசம்பண்ணித் தானும் நிவிர்த்தியாயவிடும் நன்றாகக்கண்ட ஆன்மாவின்கண் மீண்டும்பிராந்தியுண்டாகாது என்னை? பிராந்திக்குக் காரணமாகிய அவித்தை ஓர்போதுற்பந்நமாகும் ஞானத்தால் நஷ்டமாய்விடுதலின். பிராந்தியும் அவித்தையும் இன்மையின், விருத்திஞானத்தினுவிர்த்திக்கு யாதொருபிரயோஜனமுமில்லை. ஆதலால், "அப்பாலோர்செயலும்வேண்டா" என்றும். "ஞானமுதித் ததன்பினைபஞ் கோசங்கட்கு நலையேறுய யிகவுமறிந் ததுவேபோல, ஞானம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு

யோரூய நாயிருந்தோ மென்பதுமித் திடத்தைவாதும்" என்று இலட்சு ஞவிருத்தியிற் கூறியிருப்பதுகொண்டும், நமதாதுபூதிகொண்டு ம "சித்தரூமவெளிபோற்பற்றேயமாத்திரமாய்" என்றுங்கூறினா. இதனையுமுணர்க. ஜீவித்திருக்கிற புருஷனுக்குக் கர்த்துருத்வாதி ஸ்லேச ஏதுவாதலால் பந்தமாம்: அவைகிவிர்த்தியாதலே சீவன்முத்தி யாம எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் ஓர்தேகத்தையும தானடைய லஅகணடைகாசப்பிரமமாத்திரமாயிருப்பதே விதேகமுத்தியாமெனக

"சீவன் முத்தரா னவர்வி தேகமுத்திபெற் றிருப்பாரென்று" மென்றதற்கு, உ-ம். ஈசரகீதை. "எங்குநானாய் யாவையுமாய் நின்றேனென்றெழுஞ்சுருதியின்றி, யங்கமொனறினை நறிவேயாய நுண்ணி தாய வருள்வடிவைத், தங்கு ஞான யோகத்தானமுனபாசமிர்த்துப பிணைவந்தெ, னங்க மான பேரொளியோ டொன்றி யானு மடைவரால்வார்." எ-ம், "சத்தனு யொனறு யெனனைக் கூடிமெ தொன்மையோக, வொத்தனே நூறு கோடி கறபஙக டானுசென றாலும், மெ பதத்த ரீளாரென்றன் விளஙகுமெய யருளா லென்றே, மீதந்தைத் தெனவே வேத மியம்பிடு மென்று னீசன்." எ-ம வரும். மற்றுமவைறுவனவற்றுற்காண்க. (கங)

(கடுச) [இனிச் சீவன்முத்தர்களின்பேதங்கூறுகின்றா.]

ஞானமார் சீவன் முத்தா நால்வகை யாவர் கேளாய்
வானிகா பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்டன
ஆனவர் நாம மாகு மவர்களிற பிரம வித்தின்
தானமு மறறை மூவர் தாரதம் மியமுஞ் சொல்வேன் (கச)

(இ-ள்) ஞானம் ஆர சீவனமுததா-ஞான நிறைநத சீவனமுத்தர்கள—நாலவகை ஆவர்-நானகுபேதமாயிருப்பா — கேளாய-(அப்பேதங்களைசசொல்லக்கேள்.— வானிகர் பிரமவித்து - ஆகாசத்தைஒப்பான பிரமவித்தெனவும்,—வரன்-வரனெனவும்,—வரியான்-வரியானெனவும்,—வரிட்டன்- வரிட்டனெனவும—ஆனவர் நாமமாகும-அசசீவனமுத்தர்களின் பெயராம்— அவர்களில-அந்நால்வர்களுள்ளே,—பிரமவிததின் தானமும்-பிரமவித்தினுடைய(அநுபவ)விலையையும,—மற்றை மூவர்-ஏனைமூவருடைய—தாரதம்மியமும்-த

ரதம்மியத்தையும்—சொல்லின்-இனிக்கூறுவேன்.—எ-று

அந்நிய பகிர்முகப்புருஷரைக் கர்மோபாசனைகளையநுஷ்டிக்கப் பண்ணும்பொருட்டு, ஆன்மாவை அசங்கமாகவும், கிரியைகளனைத்தையும் மனவாக்குக்காயங்களினுசிதமாகவும் அறிந்து கர்மோபாசனைகளைப் பிரமவித்துச்செய்யாநிற்பதால், "வாணிகப்பிரமவித்து" என்றார்.

"ஞானமாசீவன்முத்தர்நால்வகை" என்றதானும், "உறைவர்தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன்" என்றதானும், இந்நால்வருமெ ஞானத்திற்றாரதம்மியம் இன்மையென்றும், விரித்திசுகத்திற்றாரதம்மியமுடையரென்றும் அறிக. (கஎ)

[பிரமவித்தினியல்புகூறுகின்றார்.]

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளியு முன்னம்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா னாலும் பலர்க்குப கார மாக
நேரதாச் செய்வர் தீர்ந்த நிலைவிடார் சீவன் முத்தர். (கஅ)

(இ-ள்) தீரர் ஆய்-மனத்தைரியமுடையராய்—பிரமவித்து ஆய-பிரமஞானிகளாகி—தெளிந்தவர்-(யாமார்என்பதுமுதலியகலக்கங்கள்)தெளிந்தோர்—தெளியு முன்னம்-அப்படித்தெளிதற்குமுன்னே—வாரம் ஆய் இருந்த-உரிமையாகவிருந்த — தங்கள்-தங்களுடைய—வருணம் ஆச்சிரமம்§ சொன்ன-வருணாச்சிரமங்களைப்பற்றிய சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியகிரியைகள்—பார காரியம் ஆனாலும்-கனமான கிரியைகளாயினும்—பலர்க்கும்* உபகாரம் ஆக-(பகிர்முகரான)பலருக்குஞ்சகாயமாகவேண்டி—நேரதாச் செய்வர்-(மந்திரலோபம், கிரியாலோபம், திரவியலோபமின்றிச்)சாஸ்திரோக்தமாகச்செய்யாநிற்பார்-(அப்படிச்செய்யாநின்றும்) தீர்ந்த நிலைவிடார்-(சுருதிகளாற்சொல்லிய)முடிவான அத்வைதநிச்சயத்தைவிடார்கள்—சீவன் முத்தர்-சீவித்திருக்கும்போதேமுத்தராயுள்ளோர்,—எ-று.

* பலர்க்கும் என்னுமும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது.

§ வருணமாச்சிரமமென்பன அவைகளைப்பற்றியசாஸ்திரங்கட்கு ஆகுபெயர்.

இங்கே நிச்சயம் என்றது அநுபவத்தை

ஈசுரனுற்பராக்குகளாகச் சிருஷ்டித்த இந்திரியங்களை வேகமுளளநிச்சலத்தைத் திருப்பினாற்போல, அகமுகமாக்கிச் சர்வேந்திரியங்கட்கும் ஆந்தரமானபரமான்மாவைச் சாட்சாத்கரித்திருப்பதால், "தீரா" என்றும், யாமார்! ஜகம் எத்தன்மைத்து! என்பனமுதலிய கலக்கங்களை கலங்கனீர் கதகரேணு¶வாற்போல, பிரமவித்தையாற் றெளிந்திருத்தலால், "பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்" என்றும், ஆப்தகாமராதலாற் றமக்கெனச்செய்யாது லோகசங்கிரகார்த்தம் வருணாசிரமவிதிகளை விதிப்படிசெய்வதால், "பலர்க்குபகாரமாக, நேர்தாசெய்வர்" என்றும், சோரநாயகமெனைத்தொழில்செய்யினும், சோரநாயகன்கைத்திரளைவிடாததுபோல, அந்நியரைச் சன்மார்க்கத்திற்பிரவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டுக் கர்மோபாசனைகளைச்செய்யினும், பிரமநாமென்னும் அநுபவம் க்ஷணமும் விடாமையின், "நிஷ்டை விடார்" என்றுங்கூறினுர். (க௦)

இதுவுமது

காமமா திகள்வந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றா
தாமரை யிலைத்தண் ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர ரெனக்காண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டா
ரூமரு மாவா ருள்ளத் துவகையோஞ் சீவன் முத்தர். (கக)

(இ-ள்) காமம் ஆதிகள் வந்தாலும்*-(பிராரத்தவசியால்)காமமுதலியவை(பிரமவித்துக்களிடத்து)எழுமாயினும்—(அவை)கணத்திற்போம்-(உடனேநிட்டமானவைராக்கியமுதலிய சுத்தவாசனைப்பிரயத்தனமின்றியெழுவதால்) க்ஷணத்தில்நாசமாம்—மனத்தில் பற்றா-(அஞ்ஞானிகளைப்போலஅவைகளை) அந்தக்கரணத்தின்கண்(வாசனையாகப்) பற்றார்கள்—தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல்-தாமரையிலையிற்சலம்(கூடியின்றும்பற்றாதது)போல—சகத்தொடும் கூடிவாழ்வார்-(அசங்கிதானமாக நாமென்னும் அநுபூதியால் அகத்திற்பற்றுமலே) பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடிவாழ்ந்திருப்பர்—பாமரர் எனக்காண்பிப்பார்-(க

¶ கதகரேணு—தேற்றாம்பொடி.

* வந்தாலும் என்றதன்கணும்மை-எதிர்மறை.

மகாண்டத்தையும், உபாசனகாண்டத்தையும் நிச்சேஷமாகவிடுத்து, ஞானத்தினுலேமுத்திசம்பாதித்துக்கொண்ட தைரியசத்தியிருப்பினும உலகத்திலஞானவாசனையில்லாமற் கர்மோபாசனைகளையநுஷ்டிக்கும)*மூடசிரோமணிகளைப்போலத் (தம்மைக்) காட்டுவார—பண்டிதத் திறமை காட்டார- (அநேகமதங்களைக்கண்டித்து அநேகமதங்களைஸ்தாபிக்கத்தக்கசக்தியுள்ள சர்வஞ்ஞராயிருந்தும் அடக்கமுடைமையின்) விதத்துவதசாமாத்தியதவதக்காட்டார்கள்--ஊமரும்ஆவர் - (சின்மயமாகிய சிவமே இவையாவையுமெனனும் சுழுத்திமெளனாநுதியால விகற்பமெழாமையின்) மெளனருமாயிருப்பார—உள்ளத்து உவகை ஆம் சீவனமுத்தா - அந்தக்கரணத்தினகண்ணிரகுசநிருபதியடையரான சீவனமுத்தாகள.—எ-று.

"பாமர ரெனககாண் பிப்பார பண்டிதத திறமை காட்டா ஊமரு மாவார்" எனறதற்கு, பாகவதத்திற்கூறுகிற்கும் சடபரதனை இலக்கியமாகககாணக

"ஊமருமாவார்" எனறு இவவாசிரியர்கூறியிருப்பதுபோலவே வாசிட்டத்தில, "விவாதமறு மோனத்தோன்" எ-ம, "இருபபுழி மௌனஞ் சாநதி சமமெயதி யிராக பினறி" எ-ம், அருளிச்செயதிருபபது காணக

இநதிரசாலத்திற் கநதாவநகரத்தைப்பார்ப்பவனுக்கு ஓாபோகத்திலும இசசையெழாததுபோல, பிரமஞானிக்கும் மித்தியாபபிரபஞ்சத்திற பிராரத்தவலியாலலலது காமமுதலியவையெழாதாதலால, "காமமா திகளவந தாலும" எனறார

காமமாதி, எனறதனல் காமம், சங்கற்பம், சந்தேகம, இராகம, துவேஷம, சிரத்தை, பயம, இலசசை, இச்சைமுதலியவுங்கொளக

" காமமாதிகளவநதாலும " எனறதற்கு,உ-ம. வாசிட்டம "மிகவருகா மாதிகளாம் விகாரமடைந துமவின்போல் மிகநொய தானே, ரகமெனவின் றிச்செயலகள் செய்தாலுந் தவிர்ந்தாலு மழுந்தமற்றோர், சகநெறிகள் செய்திடினு மன்னியர்போற் கண்டுகுளிர்தனமை சான்றோர், திகழ்மனது நினைவுமிருந் துஞ்சிறிது மிலலாதோர் சீவன்முத்தர்" எனவரும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

'கணத்திற்போம்" என்றதற்கு, உ-ம். திருவள்ளுவர். 'குண

மெனனுய குன்றேறி நின்றா வெருவிற கணமேயுங் காத்த லரிது.''
எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

"மனததிற்பற்றார்" என்றதற்கு, உ-ம். சுவாநுபவத்திருவாக்கு.
'காணபானுங் காண்பனவையைக் காணுமிடத் தேகமதாய்ப், பூண்பன
வால வாதனையும் பூண்டிடுமே, வீண்பயிலும்-வாசனையைச் சித்தநி
ல வையா ததுமுத்தி, யாசிலிதற் கர்த்தமிதே யாம்'' எனவரும். மற
று . வருவனவற்றாற்காண்க. (கசு)

[ஞானிகளின் சரீரவியவகாரததில நியமமில்லை.
ஏனெனி? ஞானிகளின் வியவகாரததிற்கு அஞ்ஞானமும,
அதனகாரியமான பேதப்பிராந்தியும அதனுலுளவாகும்
இராகத்துவேஷங்களுமிலலை. மற்றியாதுளதெனின; —
பிராரததகர்மசேஷமேயுளது. அதுவே அவாகளின விய
வகாரத்தில் நிமித்தமாம்; அந்தப்பிராரத்தகாமம புருஷபே
தத்தால் நாநாப்பிரகாரமாம ஆகலின, ஞானிகளின் பி
ராரத்தகர்மனுக்கியவியவகாரத்திற்கு நியமமினறெனனு
சித்தாந்தபட்சத்தை இஙகே கூறுகின்றா.]

பேதகர் மத்தால் வந்த பிராரத்த நாநா வாகும்
ஆதலால் விவகா ரங்க ளவரவாக் காவ வாகும
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார்வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வாா
பூதலம புரப்பா ரையம் புகுந்துண்பார் சீவன் முத்தா. (கஎ)

(இ-ள்) பேதகர்மத்தால் வநத-(கிரைவிற்றதானியம்போலப)
பேதமான (சஞ்சித)கர்மததினுலுண்டான—பிராரததம்- பிராரத்தக
ர்மம—நாநா ஆகும்-நாநாப்பிரகாரமாம்—ஆதலால்,—விவகாரஙகள
அவா அவர்க்கு ஆவ ஆகும்-வியவகாரங்களும் அவரவர்கட்குப் (பி
ராததத்திற்குத்) தக்கனவாகப்பொருந்துவனபொருந்தும் — மாதவம
செயினும்செய்வார்-பெருமைபொருந்தினதவத்தைச்செய்யினுஞ்செ
யவார்கள்—வாணிபம் செயினும் செய்வார்-வியாபாரஞ் செய்யினுஞ
செய்வாாகள்—பூதலம் புரப்பார்-பூமியைப்(புரப்பினும்)புரப்பார்—ஐ
யமபுகுந்து உண்பார்-பிச்சைபுகுந்து (உண்ணினும்) உண்பாா—சீவன
முததர்-சீவன் முத்தர்கள்.—எ-று.

"மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வார் வாணிபஞ் செயினு செய்வாரு ர்" எனபதனுல், நிவிருத்தியுமமிழ் ஞானி பிரவிர்த்தியாகிறபது வேதஆஞ்ஞையினுலல்ல; தனது இச்சையினுற் பிரவிர்த்தியாகிறபு தென்றறிக.

யாவர்க்குப் பிட்சைமாத்திரத்திற்கேதுவாகப் பிராரத்தமிருக்குமோ! அவர்க்கே ஞானமுண்டாம்: அதிகவியவகாரத்திற்கேதுவாக யாவர்க்குப்பிராரத்தமிருக்குமோ! அவர்க்கு ஞானமுண்டாகாது. ஆகலான், பிட்சையுண்டன்முதலியவியவகாரத்தினும் அதிகவியவகாரம ஞானிக்குண்டாகாது: யாவர்க்கு அதிகப்பிரவிர்த்தியுண்டாமோ! அவர் ஞானியலலரென று சிலர்சங்கைபண்ணுகிற்பர்; அச்சஙகைகூடாது. என்னை? யாக்ஞவல்கியா, ஜனகாதியர்ஞானியென்றுசொலலபபட்டிருக்கின்றனர்; இவர்களில், சபாவிஜயத்தினுற் றனசஙகிரகவியவகாரம யாக்ஞவல்கியருக்கும், இராச்சியபாலன வியவகாரம ஜனகருக்குஞ்சொல்லபபட்டிருக்கின்றது. வாசிட்டகிரந்தத்தில, அநேகஞானிகட்கு வியவகாரம் நாநாப்பிரகாரமாகச்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆதலால், ஞானியினுடைய பிரவிர்த்திக்கு அல்லது நிவிர்த்திக்கு நியமமில்லை; எப்படியும், யாக்ஞவல்கியர் சபாவிஜயத்திற்குப்பின்னர் வித்துவத்சந்நியாசரூபமானநிவிர்த்தியைத்தானே அடைந்தனர். பிரவிர்த்தியில் வைராக்கியத்திற்கேதுவான நாநாவித தோஷங்களைக்கூறினா; அப்படியாயினும், யாக்ஞவல்கியர்க்கு வித்துவத்சந்நியாசத்திற்கு முன்னம் ஞானமில்லையென்று சொல்வது கூடாது ஞானமோ முன்னும் இருந்தது. ஆயினும், வித்துவதசந்நியாசத்திற்குமுனனே சீவன்முத்தியின் ஆநந்தமடையப்படவில்லை. ஆதலால், சீவன்முத்தியின் ஆநந்தத்தின்பொருட்டுச் சாவசஙகிரகங்களையுந் தியாகஞ்செய்தனா. யாக்ஞவல்கியர்க்குப் பிராரத்தஞ் சிலகாலம்அதிகபோகத்திற்கேதுவாகவும், பிற்காலம் நியூனபோகதற்கேதுவாகவும் இருந்தது. ஆகலின், முன்னேயாக்ஞவல்கியர்க்கு வைராக்கியமின்றி அதிகபோகமும், பின்னேவைராக்கியத்தினுற் சாவபோகங்களின்தியாகமுமுண்டாயிருந்தது. ஜனகர்க்குப்பிராரதத மமரணபரியந்தம் இராச்சியபாரமுதலிய அதிகபோகத்திற்கேயேதுவாகஇருந்தது. ஆதலால், சந்நியாசமில்லாமலேயிருந்தது: போகங்களில்வைராக்கியமுமுண்டாகவில்லை. வாமதேவாதிகளின்பிராரத

தம் பிரூனபோகத்திற்கேதுவாகவிருக்கும். அவர்கட்குக்கூடபோகத்தில் வைராக்கியத்தினுல் பிரவிர்த்தி இல்லையென்றே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வாசிட்டத்தில், சித்தவைகளுக்கு ஞானத்திற்குப்பின்னே அதிகப்பிரவிர்த்தியுண்டாயிருக்குமென்றும்பிரசங்கமுமுண்டு. இவ்வாறன்றல, நாநாப்பிரகாரமானவிலட்சணவியவகாரம் ஞானிகட்குச்சொலலப்பட்டிருக்கின்றது; அவர்களனைவருக்கும் ஞானம்-சமானமே அதனதுபலமான்மோட்சமும், அப்படியேபிராரத்தபேதத்தால் வியவகாரமாத்திரம் பேதமாமென்றறிக. (௧௭)

[இவ்வாறு ஜீவன்முத்தர்க்கு நாநாவியவகாரமுண்டென்றால், அஞ்ஞானிகளினும் அவர்களிடத்து விசேஷம் என்னையோவெனவரும் ஆசங்கையைப் பற்றி அவர்களிடத்துள்ள விசேஷங்களைக்கூறுகின்றார்.]

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார கண்முன்
நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்மின் விழுது வீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந் தாலு மபுதுமையா வொன்றும பாரார
கனறுதீ தென்னுர் சாட்சி கவோனா சீவன் முத்தர். (௧௮)

(இ-ள்) சென்றது கருதார்-(பிரபஞ்சத்தில் பிரதியாபுத்தியால் சென்காலத்திற்) போனதைப்பற்றி நினையார்கள்—நாளைச்சேர்வது நினையார - வருங்காலத்தில் இனிவாராகிற்பதைப்பற்றியும் நினையார்கள—கண்முன் நின்றது புசிப்பார் - (நிகழ்காலத்தில்) கண்முன்னே (பிராரத்தவசியால்வந்து) நிற்கின்றபோகங்களைப் புசியாநிற்பார்கள—வெய்யில் நிலவாய் - சூரியகிரணமான வெய்யிலானது சந்திரனமான நிலவைப்போலச்சீதளமாகி— மின்விழுதுவீழ்ந்து-(ஆலவிருட்சத்திற்போல) ஆகாசத்தில் மின்னும் விழுதுவிறங்கி—பொன்றினசவம் வாழ்ந்தாலும்-மரித்துப்போன பிரேதம் பின் சீவித்தாலும்—புதுமையாவொன்றும்பாரார்-ஆச்சரியமாகவொன்றையுங்காணார்கள்—கன்றுதீது என்னுர்-(நன்றை இது) நன்றென்றும் (மற்றொன்றை) இதுதீதென்றுஞ்சொல்வார்கள் — சாட்சிகவோனா-சாட்

சியாய்த்(திரிபுடியின்) கடெவான்—சீவன் முத்தர்-சீவன் முத்தாகள் எ-று

"புதுமையாவொன்றும்பாரார்." என்றது "இதுவெனதநோன றியவெல்லாஞ்சிற்சொருபமிவவண்ணம பலசந்நியிலகும'' எனனும் அநுபூதிவலியால்.

"நன்றுதீதெனனா." எனறது, "செப்புநா மத்தா னுண்மையா லெலலாத் திகழ்வுமா தேவனே யாகி, லிப்படி யறிநத ஞானிகைக கொளவா னெத்தையன றெனவெத்தை விடுவான்." எனனுஞ்சுருதி யால எனக்காண்க.

"நடுவானசீவனமுத்தா"என்றதறகு,முன்னைய மூனறுபூமிக்கும பினனையமூனறுபூமிக்கும மதநியமானசத்வாபததியென்னும நான காமபூமியினையுடைய சீவன் முதநர் என்றுபொருளுரைப்பினும அமையும; அமையுமாறு "முனனிலஙக ளேறியமூ வருமப்பி யாசிக ளா முத்த ரலலா, பினனிலஙகள் வரனவரியான ஙரிட்டனெனுஞ் சீவன முத்தா பேத மாகுஞ், சொனனநபெ பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவிததாம'' எனனும இரணடாமபடலத்து-கஙிச-ம செய்யுளாலறிக.

"சென்றது கருதாா நாளைசசேர்வது நினையார்கண்முனினறது புசிபபாா' எனறதறகு, உ-ம. வாசிடடம. "வானேகு கதிரரவி நாளியநறும வாறெனன வநது வநது, தானேதோன் றியதொழிலேட படநின றிச செயதுமெனச சனகனெண்ணித், தினைய வருகாலஞ் செல காலமிமையளவுஞ் சிநதைசெய்யா, னூனேறு நிகழ்காலத தேர்மைப்பி னகைதலோ லோவ லுற்றான்'' எனவரும். மற்றுமவருவன வற்றுற்காண்க. (கஅ)

[நீராாவென்னும் கஙி-ம் செய்யுடொடங்கி, சென்றதெனனும், கஅ-ம் செய்யுள்வரையும், பிரமவித்துக்களினியல்புகூறி இனி வினையபூவரின் தாரதம்மியமானவியல்பு கூறுகினறார்.]

பின்னைமூ வரினி ரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி யோகம்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந் தானும்
உன்னுவோன் வரன்வேற் றோரா லுணர்பவன் வரியா னாகும்
அன்னியர் தம்மாற் றன்னு லறியாதோன்வரிட்டனாமே.(௧௧)

(இ-ள) பின்னைமூவரில்-(வரன் வரியான் வரிட்டனென்னும்) பின்னையமூவர்களில்—இரண்டுபேர்களும்-(வரன் வரியானென்னும்)இருவரும—சமாதியோகந் தன்னை-சமாதியோகத்தை— உற்று இருப்பார்-பொருந்தியிருப்பார்கள்—தேக சஞ்சார நிமித்தம-தேகஸ்திதிக்கு(இன்றியமையாத பிட்சைமுதலியவற்றின்)பொருட்டு—தான் ஆய உன்னுவோன்-(பிராரத்தவசத்தால்சமாதியினின்றும்) கேவலம்உததிதனுய்நினையாநிற்பவன்—வரன்-வரனாகும்—வேற்றோரால் - (சமீபத்திலுள்ள) அந்நியரானசீடர்முதலியோரால்— உணர்பவன்-அறியாநிற்பவன்—வரியான் ஆகும்-வரியானும்—அன்னியர் தம்மால் தன்னல-அந்நியராலுந்தன்னாலும்—அறியாதோன் வரிட்டன் ஆம்-அறியாதவனவரிட்டனாகும்.—எ-று.

"இரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி யோகந், தனையுற் றிருப்பார்." என்பதனால், வரிட்டன் சமாதியிலதீதனுயிருப்பனென்பது அருத்தாபத்தியினாற்பெறப்படுகின்றது.

"வேற் றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்." என்றதற்கு, உ-ம. வசிட்டம. "அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும் போதத் தழுந்தியவினைபத்தமைவாற் புறனு முன்னு, முறைந்தபதார்த்த நலகணமறைந் தயலோரா வன்பா லுணர்வதுவே பதார்த்தநினை வொழித லாகு, நிறைநதவிலை யாரூலும் பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நிற்றனே,மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரியமாகு மாசறுசீ வனினமுததா வழியீ தாகும்."எனவரும், மற்றுமவருவனவற்றாற்காண்க.

"அந்நியாதம்மாற்றன்னலறியாதோன்." என்றதற்கு, உ-ம். டிகவதம். "சாற்றிய குணமு மாக்கையு மனமுந் தானலவென்பதை யுணர்ந்தாற், போற்றிய வாக்கை யுடனிருப் பதுவும் போவது மறிகிடா ராகி, யேற்றதம் புயமேற் றுயில்கழி வதுவு மிருப்பதும் வெணணறை பருகி, மாற்றரு மதத்தி னறிந்திடா தொழுகு மாக்களைப்போலுவர் மாதோ." எனவரும், மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (௧௧)

[இவ்வாறு ஜீவன்முத்தர்களாவாயின் அவர்கட்கு
விதேகமுத்தியும் நானாவாகுமோவெனின்;—
அற்றன்று: அதுசமமாம் ஜீவன்முத்
திச்சுகமேதாரதம்மியமா
மென்று கூறு
கின்றார்.]

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு முத்தி
சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றால்
பெரிதான திருஷ்ட துக்கம் பிரமவித் தநுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார்.()

(இ-ள்) அரிது ஆகும் இவர்கள் - (திரிலோகத்திலும்)கிடைத்த
ற்குத்தாலபமானஇச்சீவன்முத்தர்கள்—இவ்வாறு அநேகர் ஆனாலும்-
இந்தப்பிரகாரம் (பிராரத்தவசத்தால்) நாநா பேதமான வியவகாரங்க
ளையுடையவராயிருந்தாராயினும்,—முத்தி சரி ஆகும்-(ஞானத்திற்று
ாதம்மியமின்மையின், ஞானபலமான) மோட்சசுகம் (அவர்கட்கு
த்தாரதம்மியமின்றிச) சமமாம் —பாடுபட்ட-(வரன்முதலியோர்வரு
ந்தப்பட்டடைந்திருப்பதான—சமாதிக்கு-(நிர்விகற்ப)சமாதிக்கு—ப
லன் ஏது என்றால்-பிரயோஜனம்யாதென்று நீ ஆட்சேபிப்பாயாயின்,
—பெரிது ஆன திருஷ்டதுக்கம்- (பிராரத்தவசத்தாலுண்டாகாநிற்கு
ம்) பெரிதாகிய பிரத்தியட்சதுக்கத்தை—பிரம வித்து அநுபவிப்பன்
-பிரமவித்தநுபவியாநிற்பன்,— வரியானும் வரனும் மற்றை வரிட்ட
னும—சுகம் ஆய் வாழ்வார்-(சீவன்முத்திச்)சுகத்தினையேயுடையராய்
வாழ்வார்கள்.—எ-று.

யாவர் சீவன்முத்திச்சுகத்தைவிடுத்துத் துச்சமான போகங்களி
நபிரவிர்த்தியாநிற்பரோ! அவர் விதேகமோட்சத்தைவிடுத்து வைகு
ண்டாதியுலகங்களினிச்சையுடையராய் அங்கே செல்லாநிற்பரென
று சிலர்சங்கைசெய்யாநிற்பர்; அச்சங்கைகூடாது. என்னை? சீவன
முத்திச்சுகத்தைத் தியாகம்பண்ணுவதும், போகத்திற்பிரவிர்த்திப்ப
தும ஞானிக்குப்பிராரத்தவசியாற்கூடும். பிராணன்வெளியிற்செல
்லாதாகலான் பரலோககமனமும், விதேகமோட்சத்தின்றியாகமுங்
ஞானத்தினால் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாய்ப் பிராரத்தபோ

கத்தினனந்தரம ஸ்தூல சூட்சுமசரீரகாரணமான அஞ்ஞானம சேதனத்தின்கண் லயமாவதே விதேகமோட்சமெனப்படும். அஃதவசியமுண்டாகாநிற்கும். மூலாஞ்ஞானம் சேஷமாயிருக்குமாயின், அல்லது நஷ்டமான அஞ்ஞானம் மீண்டுற்பத்தியாமாயின், விதேகமோட்சம இன்றாம்; அம்மூலாஞ்ஞானத்தின் விரோதியான ஞானமுண்டானபின், அஞ்ஞானம் சேஷமாகவிருப்பதில்லை. பிரமாணஞ்தால நாசமானவஞ்ஞானம் மீண்டுற்பத்தியாவதுமில்லை; ஆதலால் விதேகமோட்சமில்லாமற்போகாது. ஞானிக்கிச்சையானது கேவலபிராரத்தத்தாலுண்டாம். எவ்வளவுசாமக்கிரிகளின்றிப் பிராரத்தபோகங்கூடாதோ! அவ்வளவுசாமக்கிரிகளையும் பிராரத்தமுண்டுபண்ணாநிற்கும். இச்சையின்றிப்போகங்கூடாதாதலால் ஞானிக்கு இச்சையும் பிராரத்தத்தின் பயனும். அந்நியலோகத்தில் அல்லது இந்தலோகத்தில் அந்நியசரீரசம்பந்தம் ஞானிக்குப் பிராரத்தத்தினாலுமுண்டாகாது; ஆகலின், முன்சங்கித்தசங்கைகூடாதென்க. சீவன்முத்திச்சுகத்திற்கு விரோதியான வர்த்தமான சரீரத்தில் அதிகபோகங்களிலிச்சையோ பிட்சைமுதலியவைபோலச் சனகன்முதலியோர்க்குங் கூடும்.

ஈண்டிது இரகசியம்.

ஞானியிடத்துண்டாகும்வாஹ்யப்பிரவிர்த்தி அவனது சீவன்முத்திக்குவிரோதியல்ல; சீவன்முத்தியின்விலட்சணசுகத்திற்கு விரோதியாம். என்னை? அநாதித்தியமுத்தமாம் அவித்தையினாற்பந்தம் பிரதீதியாகின்றது; எப்போதுஞானமுண்டாமோ! அப்போது அவித்தையினாற்பண்ணப்பட்டபந்தப்பிராந்திநஷ்டமாய்விடும். ஞானமுண்டானதன்பின்னே பந்தப்பிராந்தியுண்டாகாது. சரீரசகிதனுக்குப்பந்தப்பிராந்தியினபாவமே சீவன்முத்தியெனப்படும். தேகாதிகளின்பிரவிர்த்தியிலாவது நிவிர்த்தியிலாவது ஞானிக்குப்பந்தப்பிராந்தி ஞானமாவின்கணுண்டாவதில்லையாகலின், வாஹ்யப்பிரவிர்த்தியினாற் சீவன்முத்திநாசமாகாது; ஆயினும், வாஹ்யப்பிரவிர்த்தியில் சீவன்முத்தனுக்கு விலட்சணசுகமுண்டாகாது: ஏகாக்கிரரூபமான அந்தக்கரணபரிணாமத்திலேயேசுகமுண்டாகாநிற்கும்; அவ்வேகாக்கிரபரிணாமம் வாஹ்யப்பிரவிர்த்தியிலுண்டாகமாட்டாதாகலின், "பெரிதான இருஷ்டதுக்கமபிரமவித் தநுபவிப்பன்" என்றும், "வரியானும் வரனும் மற்றையவரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார்" என்றுங்கூறினர்.

சீவன்முத்தரானவர்க்கு, ஞானஞ்சமமாவதால் ஞானபலமானவிதேகமுத்தி சமமாமென்றும், சித்தவிசிராந்திதாரதம்மியத்தால் சுகதாரதம்மியமாமென்றுங்கூறியதாம். (க00)

[பிரமவித்துக்கள் வியவகாரத்தில் அஞ்ஞானிகட்கொப்பாயிருத்தலின், அவர்கட்குப்பிறவாநெறியுறுமாறேதோவெனுங்கடாவுக்குவிடையாக அவ்விருவர்க்குமுள்ளதாத் துருத்வதாரதம்மியங்கூறுகின்றார்.]

பிரமஞா னிகளுங் காமப் பேதையர் போலே வாழ்ந்தால்
இரமுறு மஞ்ஞா னம்போய்ச் செனியாத வழியே தென்றால்
பரவுமா காச மொன்றிற் பற்றாது மற்றை நாலும்
விரவினே தோடுங் கூடும் விதமிரு வோரு மாவார். (க0க)

(இ-ள்) பிரமஞானிகளும்-பிரமவித்துக்களும்—காமப்பேதையர்போலே வாழ்ந்தால்-(ஜநநஹேதுவான அவித்தைகாம)கர்மங்களையுடைய அறிவீனரைப்போலவே(பிராரத்தத்திற்குத்தக்கபிரபஞ்சவியவகாரங்களையுடையர்களாய்ச்)சீவித்தால்—இரம் உறும் அஞ்ஞானம் போய்-(கடத்தற்கரிய)வலிபொருந்திய அவித்தை (காமகர்மங்கள்)நீங்கி—செனியாதவழி-மீண்டுபிறவாதிருத்தற்குக்காரணம்—ஏதுவென்றால்-யாதென்றுகேட்பாயாகில்—பரவும் ஆகாசம்-(வாயுவாதிபூதபௌதிகங்களனைத்திலும்)விரிந்திருக்கும்ஆகாசமானது—ஒன்றில்பற்றாது-ஒன்றிலுஞ்சம்பந்தியாமல்—மற்றைநாலும்-ஏனைய(வாயுவாதி)நான்குபூதங்களும்—விரவினதோடுங்கூடும்விதம்-தம்மோடுகலவாநிற்கும்பதார்த்தங்களோடுஞ் சம்பந்தியாநிற்குஞ்செயல்போல—இருவோரும் ஆவார்-ஞானி அஞ்ஞானிகள் இருவரும் ஆவர்கள்.—எ-று.

ஞானிகளு ஆன்மாவின்கண்வியவகாரம் பிரதீதியாகின்றதில்லை சமபூரணமானவியவகாரங்களும் தேகாதிகளின்[illegible]ரிதமாகப் பிரதீதியாகின்றன. ஆன்மாவினகண் வியவகாரசகிதமான தேகாதிகளின்சம்பந்தம் இல்லையென்னும்புத்தியோடேகூடிச்சகலவியவகாரங்களையுஞ்ஞானிசெய்கின்றனன்: இக்காரணத்தால்ஞானியினுடையபிரவிருத்தியும் நிவிருத்தியென்றேசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; இதனால்பிரமவித்து பிரபஞ்சவியவகாரங்களுடையனாக அந்நியருக்குத்தோற்றினு

ம், அவன் ஆன்மாவை ஆகாசம்போல் அசங்கமாக அறிந்து பிராரத்த வலியால் பிரபஞ்சவியவகாரங்களைச்செய்தலால் ஜீவன்முத்தனான அவித்தைகாமகர்மங்களொழிந்து முத்தியடையாநிற்பனென்றறிக. (௪௦௧)

(௧௩.௬) [ஈசுரசேவையால் அதிர்ஷ்டபலமாத்திரமுண்டாம்: குருசேவையால் அதிர்ஷ்டபலம்,* திர்ஷ்டபலம்§ இரண்டுமுண்டாகாநிற்கும்; ஆகலின், முமுட்சுக்கள் ஈசுரனைப்பார்க்கிலுங்குருவினிடத்து அதிகமாகப்பக்திசெய்து ஞானசித்தியுபாயம்பெறவேண்டுமாகலான் சீவன்முத்தர்களின்மகிமையை இங்கேகூறுகின்றார்.]

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனய னெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவனை மாறு ரென்று* பழமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தா விதேகமுத் தியுநீ கேளாய். (௪௦௨)

(இ-ள்) சீவன்முத்தரைச் சேவித்தோர்-ஜீவன்முத்தர்களைச்சேவித்தவர்கள்—சிவன் அயன் நெடுமால் ஆன மூவரும்-அரன், அயன், அரியென்னும்மூவரும்—மகிழ-சந்தோஷிக்க—நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து-(கிருச்சிரசாந்திராயணமுதலிய) தவங்களெல்லாவற்றையுஞ் செய்து—சன்மபாவனம் ஆறார் என்று-ஜநநபரிசுத்தமானவர்களாமென்று—பழமறை முழங்கும்-அநாதியான வேதங்கள் பிரசித்தமாகக்கூறாநிற்கும்— இப்பால்-இனி — மேவரும் சீவன்முத்தர்-பொருந்துதற்கரியசீவன்முத்தர் (அடையாநிற்கும்) — விதேகமுத்தியும்-விதேககைவல்யத்தையும்—நீ கேளாய்-நீ கேட்பாயாக.—எ-று.

ஜநநம் மலமாகலின், அதனை நீக்கித்தூய்மையைப் பாவநம் என்று "துவாதுவங்கடேய் [illegible] செய்து" என்றாற்போல.

"சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர்" என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம் "போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண, வாற்ற

* அதிர்ஷ்டபலம்—புண்ணியம்.

§ திர்ஷ்டபலம்—உபதேசம்.

வுரிபோனெவனவன்வன் பிறவி யறுப்போர்க் கனவாதஞ், சாரறு மகதகாற தீர்த்தத்தாற் றவத்தாலுஞ் ஞானத் தாற்கிட்டா, ஆற்ற வறிவா ற பிறவியறுத் துயர்ந்தோன் பத்தி தரும்பயனே." எனவரும். மற றுமவருவனவற்றுற்காண்க.

"மூவருமஙிழ." என்றதற்கு, உ-ம், வாசிட்டம். "அதுலமா வஜே ரங்கைசீ ருணவா யரிமகி ழருந்தவம் புரிந்தான்." எனவரு-மற்றும வருவனவற்றுற்காண்க.

"பழமறைமுழுதும்." என்றது, சிவஞானபோதம, முத்திச ஊடமுதலியசுருதியை. (௪0௨)

(௧௪0) [கனமதநிரயவொழிபுகூறல்.]

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற பலசன்ம விவித வித்தாம
சஞ்சித மெல்லா ஞானத தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாகும
கிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும
விஞ்சின பிராரத் தத்தின் வினையநு பவித்துத் தீரும்.(௪0௩)

(இ-ள்) பஞ்சினை-பருத்திப்பஞ்சுமுதலியவற்றை—ஊழித்தீ-போல-வடவாமுகாக்கினிசாாந்தால் எப்படியெரித்துவிடுமோஅதுபோல—பலசன்ம விவித வித்து ஆம-அநேகவிதஜநநங்கட்கு நாநாவிதபீஜங்களாகிய— சஞ்சிதம் எல்லாம் - சஞ்சிதகர்மங்களனைத்தையும — ஞானததழல-ஞானக்கினியானது—சுட்டு வெணணீறு ஆகும-எரிதுப்பஸ்மமாகப்பண்ணும்—ஆகாமியம் தான்-ஆகாமியகர்மமானது—கிஞ்சித-அற்பமும—கிட்டாமல்-சம்பந்தியாமல—விட்டுப்போகும்-விட்டுப்போம்—விஞ்சின-சேஷமான — பிராரத்தத்தின வினை-பிராரத்தகர்மமானது — அநுபவித்துத் தீரும்- அநுபவித்துத்தொலையும.—.எ-று.

சஞ்சிதம், ஆகாமியம், பிராரத்தம்என்று கர்மங்கள்மூவகைப்படும். அவற்றுள், சென்றஜநநங்களிற்செய்து பலத்தைஆரம்பம்பண்ணாமலிருக்கிறகர்மம் சஞ்சிதமென்றும், இனிவரப்போகிறகாமம் ஆகாமியமென்றும், சென்றஜநநங்களிற்செய்து வர்த்தமானஜநநத்திறகேதுவாயுள்ளகர்மம் பிராரத்தகர்மமென்றுஞ்சொல்லப்படும்; அவைகளில

சஞ்சிதகாமம் ஞானத்தீயினால் நாசமாய்ஞானிக்கு ஆன்மாவினகனை கனை காத்தருதவாதிபிராக்தியில்லையாதலால், அவனுக்கு ஆகாமியக ர்மத்தினசம்பந்தமில்லை. எப்பிராரத்தகர்மம் ஞானியின் சரீரத்தைஆர ம்பித்ததோ அப்பிராரத்தகர்மமே சரீரஸ்திதிக்கேதுவான பிடசைமு தலியவற்றிற்பிரவிர்த்திப்பியாநிற்கும்: பிராரத்தகர்மம் அநுபவியாம ல நாசமாகாது.

(கஅக) சஞ்சிதாகாமியகர்மங்களைப்போல, ஞானிக்குப்பிராரத்தகா மமுமிராதாதலால் போஜனுதிப்பிரவிர்த்தியும் ஞானிக்கு பொருந்தாதென்று ஒரோவிடத்திற்கூறப்படும்.

அதற்கபிப்பிராயம்.—ஞானியின் திருஷ்டியால் ஆன்மாவிலக மம, அனுபயன் இவைகளின் சம்பந்தமில்லை இதனால், ஆன்ம வில்சகலகர்மங்களின் நிஷேதவபிப்பிராயத்தால பிராரத்தத்தையு நிஷேதித்திருக்கின்றது. ஞானத்திற்குப்பூருவஞ்செய்யப்பட்ட பிரா ரத்தபோகம ஞானியின்சரீரத்திற்குண்டாகாதெனுமபிப்பிராயத் தால பிராரத்தத்தை நிஷேதித்ததல்ல. ஆதலால, "விஞ்சினபிரார ர்த்தத்தினை விளையநுபவித்துத்தீரும" என்றார்.

(கஅஉ) இதனால், ஓர்சங்கையுண்டாகாநின்றது அது எங்கே ஒ கர்மமானது நாநாசரீரங்களையாரம்பிக்கிறதாயிருக்குமே அங்கே அப்படிப்பட்டகாமத்தினு லுண்டான பிரதமசரீ த்தில் ஒருவனுக்குஞானமுண்டாமேல், அந்தஞானிக்கு அ ந்நியசரீரப்பிராப்தியுமுண்டாதல்வேண்டும.

எனனை? பலத்தையாதொன்றாரமபித்ததோ' அது பிராரத்த மெனப்படும் அஃதநுபவியாமல் நாசமாகாது. அநேகசரீரத்திற் கேதுவான ஓர்கர்மமானது யாதொருபிரதமசரீரத்தையுண்டாக்கிற ரோ அதில்ஞானமுண்டாயிற்று; ஞானத்தின்பின்னர் அக்கர்மத்தி ன பயனுக அந்நியசரீரம் சேஷமாகவிருக்கின்றதாகலான், ஞானிக கும அந்நியசரீரப்பிராப்தியுண்டாதல்வேண்டும். பிராரத்தகர்மத்தி னபயனுக வெவ்வளவுசரீரமுண்டாகுமோ அவ்வளவுசரீரம் ஞானிக குண்டாகும் பிராரத்தபோகத்திலும் அதிகமாகவுண்டாகாது. ஆத லால், ஞானமும்சபலமாமென்னின்;—அதுகூடாது. என்னை? ஞா னியினுடைய பிராணன் அந்நியலோகத்தில் அல்லது இந்தலோகத்

தில் அந்நியசரீரத்திற்செல்லாது. பின்னேயோவெனின்;—அந்தஸ்தானத்திலேயே அந்தக்கரணம், இந்திரியம் இவைகளோடுகூடலீனமாமென்று வேதமுரசறையாநின்றது. பிராணன் செல்லாமல் அந்நியசரீரத்தின் பிராப்திகூடாததலால், ஞானிக்குப் பிராரத்தசேஷத்தால் வேறேசரீரமுண்டாகாநிற்குமென்றுசொல்லுதல்கூடாது.

மற்றெனவெனின்;—எங்கே அநேகசரீரத்திநாரம்பகமாக ஓர்கருமமிருக்குமோ அங்கே அந்தமானசரீரத்திலேயே ஞானமுண்டாகாநிற்கும பூருவசரீரங்களில்ஞானமுண்டாகமாட்டாது. எனனே? அநேகசரீரஙகளினாரமபகமானபிராரத்தமே ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தகமாம் விஷயாசக்தி, பிரஞ்ஞாமந்தம, பேதவாதிவசனத்தில்விசுவாசம் ஆகியஇவை ஞானததிற்கு எபபடிப்பிரதிபந்தகமோ அப்படி விலட்சணமானபிராரததமும ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தகமாம்; எஙகே ஞானததின்பிரதிபநதகமிருந்து ஞானசாதனமானசிரவணாதிகளிருககுமோ அஙகே பிரதிபந்தகம நிவிர்த்தியாமாயின், பிரதமஜநநததிற செயத சிரவணாதிகளாலே அநநியசரீரததில் ஞானமுண்டாகாநிறகும. எபபடியெனின;—வாமதேவா பூர்வஜன்மத்திற்சிரவணாதிகள்செய்துவநதனா அப்போது பிராரததததினபயனுன ஓர்சரீரம் சேஷமிருநததால ஞானமுணடாகவில்லை. பின்னேயெப்போதுண்டாயிற்றெனின்;—சிரவணாதிகள்செய்துவர வாத்தமானசரீரம்வீழ்ந்து அந்நியசரீரத்தையடைந்ததால, பூாவஜனமத்திற்செய்துவந்சிரவணாதிகளால் காப்பததினகணனேயே ஞானமுணடாயிற்று. ஆதலால், ஞானததிற்குப்பினனா அநநியசரீரசமபந்தமுண்டாகாதென்றறிக. (கO௬.)

(கசஈ.) [ஞானியை இகழாமற்பூஜிக்கவேண்டுமென்பதற்குக் காரணங்கூறுகின்றார்.]

பொறுமையாற் பிராரத் தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்யுங்கர்மம
மறுமையிற்றொடாநிடாமல்மாண்டுபோம்வழியேதென்றால்
சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத்தைக் கொள்வார
அறிவுளோ ரறிந்து பூசித் தறமெலாங் கைக்கொள் வாரே. ()

(இ-ள்) பொறுமையால்-திதிட்சையால்—பிராரத்தத்தை-பிரார

திதிட்சை—சுகதுக்கங்களைஒப்பக்காண்டல்.

த்தபயஞானசுகதுக்காதிகளை—மறுமையில்-சீவன்முத்திதசையில—புசிக்கும நாள்-அநுபவிக்குங்காலையில்—செய்யுங்கர்மம்-சீவன்முத்தா (சரீராதிகளாற்)செய்யாநிற்கும்(புண்ணியபாவரூபமான)கர்மங்கள்—தொடர்கிடாமல்-அவரைத்தொடராமல்—மாண்டு போம்வழி-இறந்துபோகுமார்க்கம் —ஏது என்றால்-யாதென்றுசங்கிக்கில்—சிறியவர் இகழ்ந்து-அறிவினமையோர்(தோஷதிருஷ்டியால்) நிந்தித்து—ஞானி செய்த பாவத்தை-அச்சீவன்முத்தர்தேகத்தினாற்செய்தபாவங்களை—கொள்வார்-ஏற்றுக்கொள்ளுவர்—அறிவுளோர்-அறிவுடையோர்— அறிந்து பூசித்து-(பிரமவித்து பிரமமேயென்னும்சுருதிவாக்கினபடிஞானியைப்பிரமசொரூபமென)றறிந்து (மனவாக்குக்காயங்களால) ஆராதித்து—அறம் எலாம்-புண்ணியங்களனைத்தையும—கைக்கொள்வார்-ஏற்றுக்கொள்ளுவர்.—எ-று.

சீவன்முத்தர்க்குமறுபிறப்பின்றென்றுவேதம் முரசறைதலின், மறுமையென்றதைச் சீவன்முத்திதசையெனறும. (௧0௪)

(௧௪௪) [இனி விதேகமுத்தியினியல்புகூறல்.]

அரியமெய்ஞ் ஞானத் தீயா லவித்தையா முடனீ றாகும்
பெரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகி விழுமந் நேரம்
உரியசூக் குமஞ்சீ ரூலையிரும புண்ட நீாபோல்
துரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே. ()

(இ-ள்) அரிய-துர்லபமான—மெய்ஞ்ஞானத் தீயால்-தத்துவ ஞானமாகிய அக்கினியால்—அவித்தை ஆம உடல்-அவித்தையாகிய காரணதேகம்—நீறு ஆகும்-வெந்து நீறாய்விடுமே—பெரிய தூலமும்-கனமான தூலதேகமும—காலத்தால்-அதற்குநியமித்தகாலத்தில்—பிணம் ஆகி விழும்-சவமாய்வீழாநிற்கும்—அந்நேரம்-அப்பொழுது—உரிய சூக்கும சரீரம்-உரிமையாகிய சூட்சுமதேகமானது—உலை இருமபுஉண்டநீர்போல்-கொல்லுலையிற்(காய்ந்த)இரும்புண்டநீர்போல்—துரியம ஆய்-துரியமாயும்—விபு ஆய்-பூரணமாயும்—நின்ற-(என்றும்) நிறகின்ற—சொரூபத்தில்-சொரூபத்தின்கண்ணே—இறந்துபோம்-லீனமாம.—எ-று. ஏ-அசை.

*காலம்=பிராரத்தபோகாநந்தரம்.

காலத்தால் என்றது. இருபுமயக்கம்.

"உரிய" என்றது, தூலதேகங்களைப்போல லிங்கதேகமும் அநேகமாய்வந்துவந்து நாசமாவனவன்மையை.

"உலையிரும்புண்ட நீர்போல்" என்றது மீண்டுஜநியாமைக்குஉவமானம்.

தூல, சூட்சம, காரணதேகங்களின் அபிமானிகளான விசுவ, தைஜச, பிராஞ்ஞர்கட்குச்சாட்சியாய் சாக்ஷாம்பொருளாதலால, சொரூபம் துரியம். தேசகாலவஸ்துக்களைக்கடந்த பொருளாதலால், விபு. ஞானியினுடையபிராணன் வெளியிற்கமனமாகாதெனனுமசருதியால், "சொரூபத்திலிறந்துபோம்" என்றார். (கo௩)

[இதுவுமது.]

கடமெனு முபாதி போனாற் ககனமொன் றானாற் போல
உடலெனு முபாதி போன வுத்தரஞ் சிவன் முத்தர்
அடிமுடி நடுவு மின்றி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிநிகழ்விதேகமுத்திப பதமடைந் திருப்பரென்றும.(கoச)

(இ-ள்) கடம் எனும் உபாதி போனால்-கடமாகியவுபாதியானது அபாவமாயின்—ககனம் ஒன்று ஆனால் போல-கடாகாசமானது (மகாகாசததோடு)ஏகமாவதுபோல — உடல் எனும் உபாதி-சரீரத(திரைய)மாகிய வுபாதிகள்—போனஉத்தரம்-நீங்ினஉததரட்சணம—சிவன முததா-சீவனமுததாகள—அடி முடி நடுவும் இன்றி-ஆதியும், அந்தமும், மத்தியுமில்லாமல்—அகம் புறம் இன்றி-உள்ளும், புறமபுமில்லாமல—நின்றபடி நிகழ்-(தான்)இருந்தபடியேவிளஙகாநினற—விதேகமுத்திப் பதம அடைந்து-விதேககைவல்லியமாகியபததகைதப் பெற்று—என்றும் இருப்பர்-சதா (அவ்வண்ணமே)இருப்பர்.—எ-று.

பூரணமாதலினாலும், அபூர்த்தமாதலினாலும் "அடிமுடி நடுவுமின்றி யகம்புறமின்றி" என்றார்.

"நின்ற படிநிகழ் விதேக முத்திப் பதம்" என்றதை, "சகமாயநின்றும் பராதனமா மொருமையினிற் பிரியாதாகும் பூரணசின் மாததிரமாம் பொருளே சொன்னாய்." என்றவாசிட்டப்பிரமாணங்கொண்டுணர்த்துணர்க.

(கசரு) ஞானியின் சரீரத்தியாகத்தில் காலதேச ஆசனாதிவிசேஷங்களின் அபேட்சையில்லை; அவன்தேகம் உத்தராயணத்தில விழுமாயினும் வீழ்க, அல்லது தெட்சணாயனத்தில் விழுமாயினும் வீழ்க, காசிமுதலிய புண்ணியதேசத்தில் விழுமாயினும் வீழ்க, அத்தியந்தமலினதேசத்தில் விழுமாயினும் வீழ்க, சவாசனத்திலின்றும் விழுமாயினும் வீழ்க, சித்தாசனத்திலின்றும் விழுமாயினும் வீழ்க, சாவதானமாகப் பிரமசிந்தனைசெய்துகொண்டு வீழினும் வீழ்க, ரோகவியாகுலத்தால் ஆகாவென்று புலம்பிக்கொண்டு வீழினும் வீழ்க, சர்வதா அவன் முத்தனும்.

என்னை? எக்காலத்தில் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாயிற்றோ! அக்காலத்திலேயே ஞானிமுத்தனும்: அதனால், ஞானிக்கு விதேகமோட்சத்தில் தேசகால ஆசனாதிகளினபேட்சையில்லை. எப்படி ஞானிக்குத்தேகபாதத்தில் தேசகாலாதிகளினபேட்சையில்லையோ! அப்படியே ஞானநிமித்தமானசிரவணத்திலும் தேசகாலாதிகளினபேட்சையில்லை.

(கசசு) உபாசகர்க்குத்தேசகாலாதிகளினபேட்சையுண்டு. எப்படியும் பீஷ்மாதியர்ஞானியென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். பீஷ்மர் உத்தராயணமன்றிப்பிராணத்தியாகஞ்செய்யவில்லை. அப்படியாயினும், பீஷ்மாதியா அதிகாரிபுருஷராதலால்,உபாசகர்களின்உபதேசநிமித்தம அவர்காலவிசேஷத்தையபேட்சித்தனர். வசிட்டபீஷ்மாதியர் அதிகாரிகளாதலாலே அவர்கட்குஅநேகஜன்மமுளவாம்.

எனனை? அதிகாரிபுருஷருக்கு ஓர்கற்பபரியந்தமபிராரத்தமிருக்கும்; கற்பத்தினந்தத்தன்றிவிதேகமோட்சமுண்டாகாது; கற்பதனிடையில அவர்கட்கு இச்சையின்வலியால்நாநாசரீரமுண்டாகும; அப்படியாயினும், ஆன்மசொருபத்தின்கண் அவர்க்கு ஜன்மமரணப்பிராந்தியுண்டாவதில்லை. ஆகலின், ஜீவன்முத்தராம். அவ்வதிகாரிபுருஷரின்வியவகாரமுழுவதும் அஞ்ஞரினுபதேசநிமித்தமாம்; ஞானியினவியவகாரத்தில் அங்கியமாதல்நியமமுமில்லை: இவ்வபிப்பிராயத்தால், ஞானியின்தேகபாதத்திற்குத் தேசகாலஆசனாதிகளொன்றுஞ்

சொல்லாமல், "பெரியதூலமுங்காலததாற்பிணமாகிவிழும்" என்றூர்.

(கசஎ) "சூக்குமந் தனது காரணமடையத் தூலமிங் ககனறதே யென்றூற்,"சூக்குமந் தனது காரணம் விடுத்துத் தூலமொ ன்றெடுத்ததென் றுணர்வாய்." என்றுசுத்தசாதகததில,குமாரதேவசுவாமிகளால் 'அருளிச்செய்திருப்பதால், "பெரியதூ லமுங்கா லததாற் பிணமாகிவிழும்" எனறு இவ வாசிரியரருளியவிதேககைவல்லியத்தினிலக்கணம் அசங கதமாகாதோவெனின;—

"காலமே காரணமாயக் குமபப வாழ்விற் காதலொழித் தறச செறிந்த காயங தனனைச சாலமிகு தொழிற் பறவைக்கிடமாங் கூட டைச் சானவியின கரைவரையிற் ருனேநீர்ந்தான், கோலியொரு சுமைசுமப்பான் குறிததவெலலைக் கொண்டுபோய்ப் போடுவபோற குரம்பை போட்டு, மா லுறுபற் றென்றின்றிப் பூவி லுற்றம் வாலு றலபோற் பரமபத வாழ்வு பெறறுன்" என்றும், விகற்பமிறந்தவராய், நிரவிகாரராய், அபிராமரராயச்சகலமலவிலாசங்களிலுலேயுண்டாயிருக்கிற உபாதிவிநிமுததராகிய உததாலகரானவர், யாதொருசுகததிலே இநதிரனது சுகமும் சமுததிரததிற்றிரணமபோல அற்பமாய விடுமோ அபபடிபபட்ட இரணியகாபபாந்தசுகங்களுந்தாழுநதனவாகத தான அவற்றிறகு ஆதியாயும, அண்டபேதங்களால அநந்த மாயுள்ளவாகாசஙகளை உதரததிலவைததிருக்குந்திக்குகளை வியாபிததாயும், பூரணமாயும, சகலபுவனஙகளையுந்தரித்திருக்கிறசுபாவததை யுடையதாயும், பாககியவானகளாலடையத்தக்கதாயும, சததியமாயும், ஆநந்தமாயும், அநந்தமாயுமுள்ள வாசாமகோசர பரமசுகததை யடைந்து அசசுகவடிவாயினர். அவருடையமனம் ஸ்வச்சரூபமானபதத்தையடைநதவுடன் அவர்சரீரம அவவரைமீது ஆறுமாதஞ் சூரியகிரணததா லுலர்ததப்பட்டதாய்க் காற்றினுலுண்டாகாநிறகுந தொனியால பருவதமாகிய புருஷனுக்குச் சிறுசெடிகளாகிறகைகளால் வாசிக்கத்தக்க . நரம்புகளாகிய தந்திகளோடுகூடிய வீணையாயிறறு. மேற்சொல்லிய ஆறுமாதத்திற்குப்பின், அப்பருவதத்தில்ஆகாசததில நின்றும் இறங்கியுற்ற பிராமிமுதலியசப்தமாதர்களுள் சகலதேவாகளாலும் பூஜிக்கத்தக்க தேவதேவியாகிய சாமுண்டியென்பவள்

சூரியகிரணத்தாலுலர்ந்துள்ள அவ்வுத்தாலகரது கங்காளத்தைச்சிக்கெனெடுத்துத் தனது மகுடத்தின்மீது பூஷணமாகச் சூடிக்கொண்டனள் என்றும, சர்வஞ்ஞரிஷியாகிய ஸ்ரீ வான்மீகிபகவானால் ஞானவாசிட்டத்தில, அருளிச்செய்திருப்பதால் இவ்வாசிரியர் கூறியவிதேககைவல்லியவிலக்கணம் அசங்கதமாகாது.

அன்றியும், பிரபுலிங்கலீலையில, “அழிவி லானை யழித்தன னென்றுநீ, விழியி னுன்மிக வெள்ளம் பெருக்கினை, கழிவி லாதவா காயங் கழிந்ததென, றொழிவி லாம லுளமெலி வாகள்போல.” எ-ம, “சசி தாங்கு சங்கர னாகவே, யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன, றுசச மாந்துயர்த் தோன்மலி யாக்கையை, யிசசி யானதை யானென வெண்ணியே.’ எ-ம, “ஒண்டரைக்கண்ணெனுடிவிலருளுருக்,கொண்டெத்த குருவரு னாற்றனைக்,கண்டமெய்த்தவன காயந்தனையந,முண்டநெட்டிலையொப்பவிடுப்பனால.” எ-ம,பிரபுதேவா அருளிச்செய்திருப்பதாலும,இவா அருளியது அசங்கதமாகாது குமாரதேவசுவாமிகள், சுத்தசாதகத்தில அருளியதோ! “உலகுமல்லேயெவ்வளவிற்றுலகநடையேயுயாந்தது” எனனுமலதுால திருவடியுடையோாக்கு முத்தியினகணவிருப்பமுண்டாக்குவிததற்பொருட்டேயாம அங்ஙனமன்றிச சித்தாந்தமாமேல, பிரபலசுருதியானவாசிட்டத்திற்கு அதுவிருத்தமாம அன்றியும, வாசிட்டத்தில “பற்று முனிவு பயனுக்கங்கள் பயில்வா னெனினும் பயினறிடினுஞ, சொற்ற வெவ்வகுமம பிரமேயந் தொடரா னெனினு னைபாலா,பெற்ற பிரமேயத்துறினும பெரிய மனத்தோன் காசியிற்சா, வுற்ற பொழுது நாயகெரிப்போ ருழைச வுறினு முறுமபதங்கேள” எ-ம, “ஞான மடைந்தபொழுதிலிவ னலவீ றெரேனு மனமிறந்தோ, னீன மான் வகமபாவப் பிராந்தியனைரேறு விடாபந்த, மான வீடா வதுமடமை யகதகாரங் கெடலனைரேறு,யான மிகுந்த விவனையதின மனிதாபூசை செயவேணடுமே.” எ-ம கூறியிருப்பதால், துலதேகம்வீழவதும, வீழாமற்போவதுவு மபோதமபோடசமல்ல ஆதலால், “சுக்குமந்தனது காரணமடையத் துலமிங் ககன்றதே யெனறால்.” எனனுமசுத்தசாதகம, ஸ்துதியாத்தவாதமாம். ஞானவாசிட்டக்கருத்தின்படியே பூஜ்யபாதரான ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாசாரியராலும் விவேகசூடாமணியிலருளிச்செயதிருப்பதுகாணக.

திருமந்திரத்தில, "அந்தமில ஞானிதன னாகந் தீயினில, வெந்திடி றெடலாம வெப்புத தீயினி, னொந்தது நாயநரி நுகரி னுண்செரு, வந்துநாய நரிககுண வாகும வையமே." எ-ம, "எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடி, லண்ணறங் கோயி லழலிட்ட தாங்கொக்கு, மண்ணின மழைவிழா வையகம பஞ்சமா, மெண்ணரு மனன ரிழப்பா ரரசே." எ-ம, "புண்ணிய மாமவா தமமைப் புதைபபது, நண்ணி யனலபோகக் றெட்டி லழிவாகு, மண்ணி லழியி லலங்காரபங்கமா, மண்ணுல கெலலா மயங்குமனன மண்டியே." எ-ம, "அந்தமில ஞானி யருளை யடைந்தக்கா, லந்த வுடறனை குகைசெய திருத்திடிற, சுந்தர மன்னரும தொலபுவி யுள்ளோரு, மந்தமிலினப வருள பெறுவாரே" எ-ம, அருளிசசெய திருப்பதாலும, "பெரியநூலமூங்காலத்தாற பிணமாகிவிழும." என்று இவ்வாசிரியரருளிய விதேககைவலலியவிலக்கணம அசங்கதமாகாது.

"உரியருக குமசரீர மூலையிரும புண்ட நீரபோற றுரியமாய விபுவாய நின்ற சொரூபத்தி லிறந்துபோம" என்று "உலையிரும புண்ட நீரை" உபமானமாககககாட்டினது, இவ்வாறெழும ஆசங்கையைத்தொலைவித்தறபொருட்டேயாமெனக. (௧0௬)

(௧௪௮) [பிரமப்பிராபதியானது கிராமாந்தரப்பிராப்தி
போலலல, கண்டசாமீகரநியாயமபோ
லப்பிராபதப்பிராபதியாமென்று
சொலலுகின்றார]

சொல்லிய மகனே யெங்கு஡ஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக
கெல்லிய பினபு தோன்றுங் கிணற்றி ஞாகசம போலே
ஒல்லையாம பிரம நூலா லுற்றது போலே தோன்றும
எல்லையி னும்மெப போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய (௧0௭

(இ-ள) சொல்லிய மகனே-("நீ நானெனறிரண்டிலலாமல் நிறைந்த பூரணமாயெங்கும,நானாகத்தெளிந்தஞானப" என்றுமுனசொல்ல பிரமானுபவங்)கூறியமைந்தா—எங்கும சூழ வெளி இருக்க-எங்கும நிறைந்துள்ள ஆகாசம தானிருந்தபடியேயிருக்க — மண்ணைக கெல்லிய பினபு-பூமியை அகழ்ந்தபினனா—தோன்றும-(ஆகாசமா ரமெனனும ஞானசினமையனுக்கு நூதனமாக அப்போதுண்ட

ன் துபோலத)தோன்றுகின்ற—இணைறறிகை ஆகாசமபோல-கடாகாச மபோலும—ஒலலை ஆம பிரமம-ஏற்கெனவே சித்தமாயுள்ளபிரமம—நூலால-(குருவுபதேசத்தாலும) சாஸ்திரவிசாரததாலும் — உற்றது போலே தோன்றும-(அப்போதுறதனமாக) அடையப்பட்டதுபோலவேதோன்றுகிறதும —(அங்ஙனந்தோற்றினும, அதுவாஸதவமன்மையின,) எல்லையில் நாம் -அளவிறந்தவியாபகமான (பிரத்தியகபின்னபிரமமாகிய) நாம—எப்போதும-இதறகுமுனனும—ஏகமென்று- அகண்டைகரசபபிரமமேயென்று—இருந்து வாழ்வாய்-இவவண்ண மிருந்து வாழ்வாயாக —எ-று.

நூலாலெனனினும, "பெரியமாயை காரணமாம, பொருளன் றியுங் குருவாக்காற் புகலும்பொருளாயக காரணமாய, மருவுமுணவாந் தனனுருவை வழுவாதனிகரு முணர்வோர்ககே." எனனுமகருதியால, குருவுபதேசம்வருவித்தாம.

கூவற்தொடற்குமுன்னுங்கூவாகாசமிருப்பதுபோல, விசாரததிறகுமுனனும்பிரமத்வமசித்தமாகலின, "எல்லையினுமெப்போதுமேக மென்றிருந்துவாழ்வாய." என்றார்

இவவாசிரியாகூறினவாறே வாசிட்டததில, "குருவினவல்லபவிளக்கத்தாறகண்டனமெனல்வீண, நானுநீதானுங்கண்டனமபரமபொருடபொலிவே." என்றருளிசசெய்திருப்பதுகாணக. (கα0௬)

[கூறிப்போந்தபடலத்தினசாரார்த்தத்தைத் தொகுத்துவிசேஷித்துமபுத்திரபொருடசெசபுத்ததேர்டுங் கூறுகினறார்]

கானனீர் கினிஞ்சில் வெள்ளி கந்தாப்ப நகரக ஞூர
வானமை கயிற்றிற பாமபு மலடிசேய முயலின கோடு
மேனமாந தறிபு மானிற பிரபஞ்ச மெல்லாம பொய்யே
ஞானமெய மகனே யுனனை நமமானை மறநதி டாதே. (கα0௭)

(இ-ள) கானலநீரில் -கானலிற்சலமபோலும—கினிஞ்சிலவெள்ளியில-சுத்தியிலஇரஜதமபோலும்—கந்தாபபநகரில-கந்தாவநகரம போலும—கனாவூரில-சொப்பனநகரமபோலும—வானமமையில-ஆகாசத்திலநீலநிறமபோலும— கயிற்றிலபாமபில - இரசகவிற்சர்ப்ப

போலும—மலடிசேயில-ல:தியாகதன்போலும— முயலின்கோட்டில்-சசவிஷாணம்போலும்—பீனம்ஆம-பருமையான--தறி புமானில-தானுவிற்புருஷன்போலும்—பிரபஞ்சம எல்லாம்-(அகஙகாராதிப பிரபஞ்சமனைத்தும்—பொய்-மித்தை—ஞானமே- பிரஞ்ஞானகனப பிரமமே—மெய-சத்தியம—மகனே-மைந்தா—உனனை-இததனமையானவுனதுஆனமாவை—நம ஆணை-நம்மேலாணை--மறநதிடாதே-நீ மறவாதே.—எ-று.

ஏகாரம பிரிததுக்கூட்டப்பட்டது.

இல எனனும், ஐநதனுருபு என்னும்பொருடொறுங் கூட்டப பட்டது.

சிவோகமெனனும அநுபூதியினுற றனனோடொததமையின, "நமமாணை" எனறா

"பிரபஞ்சமெலலாம பொய்யே, ஞானமெய்" எனறதறகு, உ-ம. பட்டினததுப்பிளளையாா. திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை "எ நதைநின, திருவளா காட்டங கருணையிற பெறலும, யாவையு மெனக்குப பொய்யெனத தோனறி, மேவரு நீயே மெய்யெனத தோனறினை, ஓவியப் புலவன சாயலபெற வெழுதிய சிற்பவி கறப மெலலாமொனறிற, றவிராது தடவினா தமக்குச், சுவராய்த் தோன்றுந துணிவுபோன றனவே." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற காணக. (கo.௯)

முதலாவது, தத்துவவிளக்கப்படலம

முற்றியது.

படலம கறு செய்யுள். (கoஅ)

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

ஐய
மபோ
லரகதை
யுணடோ
எனறுவாசிடடததும, "ஐயாதவிாதது கிலேத்த வா
சகது முதநியருள பவனவிஇத குருவாம" வின
றுவேதாநதசூடாமணியிறுங கூறியி
ருத்தலால, ஐயமறுபபது
ஆசிரியாக க
வசியகடமை
யாகலின, ஈணடுசசகதே
கக்தெளிதற்படலங கூறததொடஙகி
னா. சக்தேகம, ஐயம, சமுசயம எனபனஒரு
பொருட்கிளவிகள். "தெளிதல" எனபது கிவிாதநி

சமுசயம ஓாவிசேஷியததில் விருததமான இரணடுவிசேஷண
ஞானமாம தனதபாவாதிகரணததிலவபாசமாவதால் இதனைப்பிரம
(ஹு8) மெனபா.

(கசக) சமுசயரூபப்பிரம(ஹு8)மும, பிரமாணசமுசயம, பிரமே
யசமுசயமஎன இருவகைத்து. பிரமாணகோசரசக்தேக
மபிரமாணசமுசயமெனப்படும. அதனையே பிரமாணகத
வசமபாவனையெனபா. வேதாநதவாக்கியம், அத்துவித
யப்பிரமததினகணணே பிரமாணமாகவுண்டோ! இல்லே

யோ! என்பது, பிரமாணசமுசயம். அதனுடைவிரத்தி சாரீரகத்தின்பிரதமாத்தியாயத்தின படனத்தால் அல்லது சிரவணத்தாலுள்ளதாம். பிரமேயசமுசயமும, ஆனமசமுசய, அநானமசமுசயபேதத்தால இருவகைத்து அநானமசமுசயம அநந்தவிதம அவற்றைவிரிப்பதாற பயனின்று.

ஆனமசமுசயமும அநேகபிரகாரமாம, அவை ஆனமாபிரமத்தோடுஅபின்னமோ! அல்லது பின்னமோ! அபின்னமாயினும, சாவதா அபின்னமோ! அல்லது மோட்சகாலத்திலேதான அபின்னமோ! சாவதா அபின்னமாயினும, ஆநந்தாதிஐசுவரியவானோ! ஆநந்தாதிரகிதனோ! ஆநந்தாதிஐசுவரியவானாயினும, ஆநந்தாதிகள குணமோ, பிரமானமாவினசொரூபமோ! என இவைமுதலாகத்தறபதார்த்தத்திறகு அபின்னமானதுவமபதார்த்தத்தில அநேகபிரகாரமான சமுசயங்களுளவாம

அப்படியே கேவலத்துவம்பதார்த்தகோசரசமுசயமும, ஆனமகோசரசமுசயமேயாம, அதுஆனமாதேகாதிகளினபின்னமோ! பின்னமலலவோ! பின்னமெனினும, அணுரூபமோ! மத்திமபரிமாணமோ! விபுபரிமாணமோ! விபுபரிமாணமெனினும், காத்தாவோ! அகாத்தாவோ! அகாத்தாவெனினும, பரஸ்பரமபின்னமாக அநேகமோ! அல்லதுஏகமோ! என இவவாறுஅநேகசமுசயங்கள் கேவலமதுவமபதார்த்தகோசரமாகவுளவாம

அப்படியே கேவலம தறபதார்த்தகோசரமாகவும, அநேகபிரகாரமானசமுசயங்களுள, அவை ஈசுரன வைகுண்டாதிலோகவிசேஷத்தில வசிக்கும பரிச்சின்ன அஸ்தபாதாதிஅவயவத்தோடுகூடிய சரீரியோ! அல்லது சரீரம இனமையனுனவிபுவோ! சரீரமினமையனுன விபுவாயினும, சகத்துக்குப்பரமாணுவாதிகளையபேட்சித்தகாத்தாவோ! அவைகளையபேட்சியாதகாத்தாவோ! பரமாணுவாதிகளையபேட்சியாதகாத்தாவெனினும, கேவலம் கர்த்தாவோ! அபின்னநிமித்தோபாதானரூபகாத்தாவோ! அபின்னநிமித்தோபாதானரூபகாத்தாவெனினும், பிராணிகளின கருமங்களையபேட்சியாத காத்தாவாய விஷமகாரிதைமுதலியதோஷமுடையனோ! பிராணிகளின கருமங்களையபேட்சித்தகாத்தாவாய விஷமகாரிதைமுதலியதோஷரகித

ளே' என இவைமுதலிய அநேகபிரகாரமாகத்தற்பதார்த்தகோசரசமுசயமுளவாம்; அச்சமுசயங்களியாவும், பிரமேயசமுசயமெனப்படும் அவைகளின் நிவிர்த்தி மனனத்தினாலுளவாம்; சாரீரகத்தின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினால், அல்லது சிரவணத்தினால் மனனம் சித்தியாகிறதும் அதனால் பிரமேயசமுசயம் நிவிர்த்தியாம்

ஞானசாதனசமுசயமும், மோட்சசாதனசமுசயமும் பிரமேயசமுசயமாம் எனின்? பிரமாவினுவிஷயத்தைப் பிரமேயமென்பார் ஞானசாதன மோட்சசாதனங்களும் பிரமாவுக்குவிஷயமாகலின், பிரமேயமாம்; ஆதலால், ஞானசாதனசமுசயமும், மோட்சசாதனசமுசயமும் பிரமேயசமுசயமெனப்படும் அவைகள் சாரீரகத்தின் மூன்றும் அத்தியாயத்தால்நிவிர்த்தியாம்.

அப்படியே மோட்சசொரூபத்தினசமுசயம் பிரமேயசமுசயமேயாம்; அதுசாரீரகத்தின்நான்காம் அத்தியாயத்தால் நிவிர்த்தியாம் சாரீரகத்தின்நான்காமஅத்தியாயத்திலே முன்னாசாதனவிசாரமும், பின்னாபலவிசாரமும் உள்ளனவாயினும், நான்காமஅத்தியாயத்தில் சாதனவிசாரம்எவ்வளவிலுண்டோ' அவ்வளவு நான்காம் அத்தியாயத்தோடுகூட மூன்றுமஅத்தியாயத்தாற்சாதனசமுசயம் நிவிர்த்தியாம் சேஷமானநான்காம் அத்தியாயத்தால் பலசமுசயநிவிர்த்தியாம் [மோட்சத்தைப்பலமென்பார் பலமெனினும்பயனெனினும் ஒக்கும்] இந்தப்படி விருத்திப்பிரபாகரன்கிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது, இச்சமுசயங்களை இப்படலத்திலவாராகிறதும் அவ்வவ்விடங்களிற்காட்டுதும் ஆங்காங்குணாக.

[இனிநூதலிப்புகுதல.]

நராகுழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்பம்
உரமுறக் குத்திக் குத்தி யுறைப்பிக்கு முபாயம் போலே
பரமெிற சொரூபந் தனனிற பற்றிய மனுவி ருத்தி
திரங்கொ பெறச்சந் தேகந் தெளிதலை மொழிகின் றேனே. (க)

(இ-ள்) நரா-(உலகில்) மனுடா—குழி பறித்து-குழிதோண்டி—மெள்ள நாட்டிய-மெள்ள(அதில்)நிறுத்திய—நெடிய கம்பம்-நீண்

டஸ்தம்பமானது—உரம உற-(அசையாமல்)வலியடையும்பொருட்டு —குத்திக் குத்தி-கெட்டித்துக்கெட்டித்து—உறைப்பிக்கும்-பலப்படு த்தாநிற்கும்—உபாயம் போலே-தந்திரம்போலவே—[¶தூணுகநந நி யாயம்போலேயென்றபடி.] பரம சிற்சொரூபந் தனனில-சாவோ த்திருஷ்டமானசித்தானமசொரூபத்தில—பற்றிய மனே விருத்தி-(அ பேதமாகப்)பொருந்திய(அகண்டாகாரமான)அந்தக்கரணத்தினவிரு த்தி—திர நிலை பெற- (அதனை கண்ணே) நிச்சலமாகநிற்றற்பொருட்டு —சந்தேகம தெளிந்தே-சந்தேகந்தெளிதற்படலத்தை— மொழிந்தனே றேன-இப்போதுகூறினேறேன.—எ-று. (க)

[சீடனகுருவையநுசரித்திருந்ததிறங்கூறுகின்றார.]

நறகருத் துடையோ னுகி ஞானவா னுகி நின்றேன்
மாக்கட நியாயம போலே மகாபூத விகாரந் தொட்டு
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன
சறகுரு விளைவி டாமற சந்தத மநுச ரித்தான். (உ)

(இ-ள) நற கருத்து உடையோன ஆகி-சத்துவமான அந்தக்கர ணத்தையுடையவனுய--(அதனுல)ஞானவான ஆகி-(பிரமாணமவயிக மிய)ஞானமுடையவனுய—நினறேன-நினறசீடன்—மாக்கட நியாயம போலே-(மாரசசாலநியாயம்§போலாது) மாக்கடநியாயம்*போலவே —மகாபூத விகாரம தொட்டு-பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதஙகளினகாரிய மானதூலதேகந்தொடுத்து—நிர்க்குண விதேகமுத்தி நிலை பரியந்தம்- சத்துவகுணமுமிறந்தவிதேககைவலயமவரையும்—சொன்ன- உபதே சித்தருளிய—சறகுருவினை விடாமல்-சற்குருவைவிட்டுநீஙகாமல— சந்ததம - எப்பொழுதும — அநுசரித்† தான் - அநுசரித்திருந்தா ன.—எ-று.

¶தூணு=கமபம கநநம=புதைத்தல, நியாயம=திருஷ்டாந்தம.

§ மாரசசால நியாயம=தாயப்பூனை தன்குட்டிகள இடகருமிட த்தைத்தேடித் தானே கௌவியெடுத்துப்போயக காப்பாற றுதல்.

மர்க்கட நியாயம்=குரஙகின்குட்டி தன்றாய்க்குரஙகு எஙகே தாவினும், தான அதனைவிடாதுபற்றியிருத்தல்.

† அநுசரித்தல=வழிபடல.

"தேசார் குருநான மாணாக்கனை சிறக்க விம்மு வருங்கூடிற், பாசா திதப் பரமெய்தும பண்ணுணீங்கா விக்கூட்ட, மேசா வுணர்வைத் தரும்." என்னும் வாசிட்டக்கருத்தின்படியே மாணாக்கன் இங்ஙனம் நின்றனனெனக.

"மாக்கடகியாயமபோலே." என்றதற்கு, உ-ம். பட்டினத்துப் பிள்ளையார். "மந்திக் குருளையொத தேனில்லை நாயேன வழக்கறிந்துஞ், சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானெனசெய் வேனெனைத் தீதகற்றிப, புந்திப பரிவிற் குருளையை யேந்திய பூசையைப்போ, லெந்தைக குரியவன காணத்த னேகயி லாயததனே." எனவரும. மற்றுமவருவனவற்றுறகாண்க. (௨)

[குருவானவர் மாணாக்கனை அநுபவமவினுதல.]

சந்ததம புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாம லன்பாம
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாயினை ருயோ
சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்தவோ தெளிவி லுள்ளே
அந்தரங கலந்த துண்டோ வநுபவ முரைசெய வாயே (௩)

(இ-ள்) புருடன் தன்னைச சந்ததம-புருஷனை எப்பொழுதும (விட்டுநீங்காத)—சாயை போல-நிழலபோல—விடாமல் அன்பு ஆம் மைந்தனை நோக்கி-கண்முமநீங்காமறறன்னிடததனபுடையனுயிருக்கும சிஷனைப்பார்த்து—சாட்சிமாத்திரம ஆய் இனை ருயோ-(ஞாதாஞானங்களொழிந்துஞேயரூபமான)சாட்சிமாத்திரமாகநிறகின்றனையோ—சிந்தையில ஐயம எல்லாம-அந்தக்கரணத்தினகணுள்ள (பிரமாணகத, பிரமேயகதங்களான) சமுசயங்களனைத்தும—தீர்ந்தவோ-ஒழிந்தனவோ—தெளிவின உள்ளே-(உனது)புத்தியினிடத்தே—அந்தரம கலந்தது உண்டோ-பேதப்பிரதீதிவந்துபொருந்தினதுண்டோ—அநுபவம உரைசெய்வாய-உனதநுபவம (எங்ஙனமுளது) அதனைச சொல்லுதி.—எ-று.

"பராபரமா மப்பொருளை வயங்கக் கண்டாற் பெருமனக்கட டறுமைய மறுங்கரும மறும்" எனவாசிட்டத்திற்கூறியபடி ஆரூடஞானமடைந்தனையோவென ஆசான்வினவினதாம்; அல்லது அசம்பாவனை, சமுசயபாவனை, விபரீதபாவனைகளிறந்தவநுபூதியடைந்தனையோவென வினவினதாமெனினும ஒக்கும். (௪)

[தேவரீருடைய கிருபாபலங்கொண்டு பிரதிபந்தமிக
நதவநுபூதியடைந்தேனெனல.]

எனவுரைத தருளு மாசா னிருபதம் வணஙகி யெநதாய
சனனவன காடடின மோகத தமததெழு பேதப பேயகள
உனதரு ளுதய வெறபி னுபதேச வருககன றோனறி
மனவிழி தெரிய ஞான வானகதி பரநதா லுணடோ. (ச)

(இ-ள) என உரைதது அருளுமஆசான்-எனறுகேடடருளிய குருவினுடைய—இருபதம வணஙகி-உபயபாதஙகளையும பணிநது—எநதாய-எனதுபிதாவே—சனனவன காடடில-சமசாரமாகியவலிய வாரணயததில—மோகத தமதது-அஞஞானமாகிய இருளில—எழு பேதப பேயகள-எழாநிறகும (பேதபபிரதீதிகளாகிய) பசாசஙகள—உனது அருள உதய வெறபில-தேவரீருடைய கிருபையாகிய உதய கிரியில நினறும—உபதேச அருககன தோனறி-(பிரமோ)பதேசமாகிய சூரியன் உதயமாகி—மனவிழி தெரிய-உளக்கணவிளஙக—ஞானவான கதி பரநதால-ஞானமாகிய பெருமையையுடைய கிரணஙகளைபபரமபசெயதால—உணடோ-அதனமுன உளவாகாநிற்குமோ! (இலலாதொழிநதன.)—எ-று.

ஜநநம எணபததுநானகுலடசமயோனிபேதஙகளாயக் கடதத றகரிதாகலின அதனை, "வனகாடு" எனறும, பொருளகளையும, விழிகளையும மறைககும இருளபோல அதிஷடானவாரோபஙக ளினபேதஙகளையும, அறிவையும மறைததலால அஞ்ஞானததைத "தமம" எனறும, உணமையாகவிலலாதிருந்தும இருளினுலெழுநது அசசநதநது இருளொழிவில தாமுமஒழிநதுபோம பேயினறோறறம போலஉண்மையிலலாதிருநதும, அஞஞானததாலெழுந்து அளவி றநதவனாததஙகளைததநது அஞஞானநாசததில தாமுமஒழிநதுபோத லின,பேதபபிரதீதிகளைப,"பேய"எனறும, அளததறகருமையானும, பிரமோபதேசமுண்டாதற்கேதுவாதலானும குருவருளை, "உதயவெ றபு" என்றும, பிரமோபதேசம முக்கியவதிகாரிக்குத தசமனுககு ஆப்தோபதேசமபோல உடனே அஞஞானததையொழிவிததலால உபதேசத்தை, "அருககன" என்றும, சூரியோதயமாகி விழிகள தோனறக் கிரணமளஙகுமவியாபிககில பேயததோறறததிறகவகாசமி

னமைபோலப பரிபூரணப்பிரமந் தாமென்னுமஞானம் விரிந்தணை டாகி ஆவரணமினறிப் பரிபூரணப்பிரமாகாரமாக மனதுவிளஙகவே, பேதபபிரதீதிகட்கு அவகாசம இனமையின் ஞானத்தை "வானகதி ர." எனறும, உருவகப்படுத்துக்கூறினுன்.

"உபதேசவருக்கன்றோனறி, மனவிழிதெரிய." எனறதால, அஞ்ஞான, சமுசயஙகள் ஒழிந்தனவெனபதைக்குறிப்பாலுணாததினு லெனக

(கருo) பேதம் ஐந்துவகை. அவை, க-வது-ஜீவேசுரபேதமும, உ-வது-ஜீவாகளினபரஸபரபேதமும, ௩-வது-ஜீவசடஙகளி னபேதமும், ச-வது-ஈசுரசடஙகளினபேதமும, ரு-வது-சடஙகளிலொனறற்கொனறுபேதமும எனனும இவைக ளாம.

"சநதவன்காடு" எனறதற்கு, உ-ம அமிர்தசாரம. "ஊாவ பதி னொன்று மொன்பானு மாறுடவா, நீபறவை நாறகாலி கோபததா கு, சிதிகழு-மூவாறுந தாபரஙகண முபபததுமுமமையோ, ராவா ரொருப தாறும." எனவரும மற்றுமவருவனவற்றுறகாணக (ச)

[அஞ்ஞானம, ஐயமுதலியவை ஒழிந்தனவாயினும,புத திதிடததினபொருட்டு இனனுமயான ஆடசேபித்து அறி யததக்கவையுளவென்ற இருஷடாந்தமுகமாகக்கூறுகின றான]

மந்திர மூர்த்தி தனனுன் மாறறிய பேயபோ னுலும
எந்திர மெழுதிக கட்டி யினிவரா வகைசெய வாாபோல்
முாத்தியுன னுபதே சததான மோகமபோ னுலு மையா
இாதினி வாறைகக வினவாய புகலுயவின னபப முணடோ. (சு)

(இ-ள) மந்திர மூர்த்தி தனனுன-(உலகில)மந்திரமூர்த்தியினுல —மாறறிய பேய போனுலும்-நீக்கியபேயானது(உடலைவிட்டு) நீங்கி —எந்திரம எழுதிக் கட்டி-மந்திரசக்கரம எழுதிப(பேயாந ங்க(அவ வுடலைவிட்டு)பந்திதது—இனிவராவகை-மீணடும்(பேய அவவுட லைவ) வந்து சமபந்தியாதிருக்குமபடி—செய்வாா போல-செயபவா போல—முாத்தி-முனனரே—உன் உபதேசததால-தேவரீா அருளிய பி

ரமோபதேசத்தால்—மோகம் போனாலும் - அஞ்ஞானமகிவித்திருந்தேனும்—ஐயா-குருவே—புந்தி நின்று உறைக்க—என்றுபுத்தியானது (அநுபூதியிற்சலியாமல்)நின்றழுந்த—இன்னம் மேலும் — புகலுமவிண்ணப்பமுண்டே-(யான்)வினவாநிற்கும்விண்ணப்பங்களுள.—எ-று

"மோகம்." என்றது, உபலட்சணமாகநிற்றலாற்சமுசய, விபரீதங்களுங்கொள்க. (௫)

[பூருவபடலத்தில், உபதேசித்தவாக்கியங்களைப்பற்றித் தனதந்தக்கரணத்திலெழாநிற்குஞ் சந்தேகங்தெளிதற்பொருட்டுவினாதல்.]

ஆகமப் பிரமா ணத்தா லறியென்று மவாக்குக் கெட்டா
ஏகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா யென்றும்
சோகமா மனத்திற் கெட்டா சுயஞ்சோதியென்றுஞ் சொன்னீர்
மோகமா மிரண்டு சங்கை மூளத்தன் பறிந்தி டீரே. (௬)

(இ-ள்) ஆகமப் பிரமாணத்தால் அறி என்றும்-(நீயேபிரமமென்னும்)சுருதிப்பிரமாணத்தால(உன்றுநிஜரூபமானபிரமத்தைநீ) அறிதியென்றும்—ஏகம் ஆம் பிரமம்-அகண்டைகரசமானபிரமமானது—வாக்குக்கு எட்டாது என்றும்- (சுருதிவாக்கியத்திற்குக்கோசரமாகா)தென்றும்—இதயத்தால் உணர்வாய் என்றும்-(உனது) மனதினால(நீ) னினைநீயே)உணர்தியென்றும்—சோகம் ஆம் மனதிற்கு-துக்கமயமாகியமனதிற்கு—எட்டா-விஷயமாகாத—சுயஞ்சோதியென்றும்-சுயம்பிரகாசரூபமென்றும் —சொன்னீர்-உபதேசித்தருளினீர்(இங்ஙனம் உபதேசித்ததால)—மோகம் ஆம் இரண்டு சங்கை-மயக்கமாகியஇருவிதசந்தேகங்கள்—மூளத்தன்-(எனதந்தக்கரணத்தின்கணணே) யுண்டாயின—பறிந்திடீர(அவைகளை)நிவிர்த்திசெய்தருளுவீராக—.எ-று.

"சுசிபெறு மிலட்சி யார்த்தந் துவமபதந் தற்பதங்கட் கசிபத வைக்கியஞ் செய்யு மதுசெயு மண்மை கேளாய்" என்னும் ௬௪-ம் செய்யுள்முதல்; "கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் போய யே, குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றாமெப் போது, மிட மான பிரமஞ்சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்."என்னும் ௬௮-ம் செய்யுள்வரையும் பூர்வபடலத்தில் உபதேசித்தருளியசுருதிவாக்கிய

ஙகளால் என்பான், "ஆகமப்பிரமாணநிதானமறிவென்றும் வாக்குக் கெட்டா, தேகமாம் பிரமமென்று மியத்தா னுணர்வதென்றுஞ், சோகமாமனத்திற்கெட்டாச் சுயஞ்சோதியென்றுஞ் சொன்னீர்" என்றும, தன்னால்விசேஷித்துத் தெளியக்கூடாமையின், "மோகமாம்" என்றும், பயிருக்குக்கோரையாதிய களைகளைப்பறித்தெறியாவிடில் அது, பலத்தைப்பயவாததுபோலச் சந்தேகநிவிர்த்திசெய்யாதவிடத்து ஞானமும் சம்சாரநிவிர்த்திரூபமானபலத்தைப்பயவாதென்பான், இரண்டு சங்கை "முனிந்தனபறித்திடீர்." என்றுங்கூறினான்.

[இவைபிரமாணகதசந்தேகம்.] (சு)

(கருக) [முதற்சங்கைக்கு உத்தரம்.]

மற்றைமுப் பிரமா ணத்தால் வத்துவின் னயங்கூ டாதே
உற்றதோர் விடயம் பூத முபயமன் றாத லாலே
குற்றமாங் குணவி சேடங் கூடாம லிருக்கை யாலே
இற்றது வாக்குக் கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே. (எ)

(இ-ள்) (பிரத்தியகபின்னபரப்பிரமம்) உற்றது ஓர்விடயம் (அன்று) -(ஞேத்திராதிஇந்திரியங்களோடு) சம்பந்திப்பதான (உருவமுதலியவிடயங்களுள்ளே) ஓர்விஷயமுமன்று—பூதம (அன்று)-பூதமும்அன்று—உபயம அன்று -உபயமும்அன்று.— ஆதலாலே-ஆதலினாலே—மற்றை முப்பிரமாணத்தால்-(பிரத்தியட்சம், அநுமானம், உபமானமென்னும) ஏனையமூன்றுபிரமாணங்களால்—வத்து வின்னயம் கூடாது-பிரமநிச்சயம்(எப்படிக்)கூடாதோ (அப்படி)—குற்றம் ஆம குணவிசேடம-குற்றமாகியகுணவிசேஷங்களை—கூடாமல் இருக்கையாலே -(பரமார்த்தமாகச்) சம்பந்தியாமலிருத்தலினாலே— இற்றது-இத்தன்மைத்தான அப்பிரமமானது—வாக்குக்கு எட்டாது என்பதும்- (ஆகமப்பிரமாணரூபமான) வாக்குக்குவிஷயமாகாதென்பதையும்—நீயே அறிவாய் —எ-று. ஏ-அசை.

"பூதம்." என்றது, அக்கினி. "உபயம்." என்றது, இரண்டு.

பிரத்தியட்சம, அநுமானம், சப்தம், உபமானம, அர்த்தாபத்தி, அநுபலப்தியெனப்பிரமாணம் அறுவகைத்து.

(கருஉ) க-வது—அவற்றுள்சார்வாகர், பிரத்தியட்சப்பிரமாணமொன்றேயங்கீகரித்தனர்.

உ-வது—சுத்தகதமதாநுசாரியர், பிரத்தியட்சப்பிரமாணமொன்றேயங்கீகரிக்கில் திருப்திவேண்டினோனுக்குப் போஜனத்தின்கட் பிரவிர்த்தியுண்டாகாதாகவின், இரண்டாவதான அநுமானப்பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர். என்னை? அபுக்தபோஜனத்தில் திருப்திக்கு ஏதுத்தன்மையின் ஞானம், பிரத்தியட்சப்பிரமாணஜன்யமான பிரத்தியட்சஞானமாகவின்றாகவின், புக்தபோஜன*த்தில அநுபவித்த திருப்திக்கு ஏதுத்தன்மையை அபுக்தபோஜனத்தின்கண்ணும் அநுமானத்தாலறிந்து திருப்திவேண்டினோன் போஜனத்தின்கட்பிரவிர்த்தித்தலாலெனக.

ங-வது—சாங்கியசாஸ்திரகர்த்தாவாகிய கபிலமதாநுசாரியர், பிரத்தியட்சம, அநுமானமெனனும இரண்டேபிரமாணம் அங்கீகரிக்கில் தேசாந்தரத்திற் சென்றிருந்தவொருவன்பிதா மரணமாயினனாக யதார்த்தஞ்சொல்பவனான ஒருவன்வந்து உன்பிதாமரணமாயினனென்ன, அதுகேட்டபுத்திரனுக்குப் பிதாவின்மரணநிச்சயம் பிரத்தியட்சம, அநுமானங்களாலுண்டாகாமல் சப்தத்தாலுண்டாகவின், சப்தத்தோடு மூன்றுபிரமாணம அங்கீகரித்தனர்.

ச-வது—நியாயசாஸ்திரகர்த்தாவாகிய கௌதமமதாநுசாரியர், பிரத்தியட்சமுதலிய மூன்றேபிரமாணம அங்கீகரிக்கில், மரையறியா ஒருவன வனவாசிபுருஷனால பசுவுக்குச்சமானம் மரையெனபதைக் கேட்டிருந்து வனத்திற்சென்று மரையைக்கண்டபோது அவனுக்கு பசுவுக்குச்சமானமாம மரையென்று வனவாசிபுருஷன்சொன்ன வாக்கியார்த்தத்தின்ஸ்மரணமுண்டாகி அநந்தரம் இதுமரையென்னு மஞானமுண்டாகின்றதாகலான், இப்படிப்பட்ட விலட்சணஞானத்திற்கு ஏதுவான உபமானப்பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர்.

ரு-வது—பூர்வமீமாஞ்சையின்ஏகதேசியும், பட்டருடைய சிஷ்யருமாகிய பிரபாகரர், ஐந்தாவதான அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர். பகலில் போஜனத்தியாகியானபுருஷனுடைய ஸ்தூ

*புக்தபோஜனம்—முன்னே தான் உண்ட அன்னம.

லத்தைக்கண்டு இவன் இராத்திரியில் போஜனம்செய்வனென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது; அங்கே இராத்திரிபோஜனமின்றிப் பகற் போஜனத்தியாகியின்கட் பீனத்துவங்கூடாதாகலின், இராத்திரிபோஜனத்தினைசம்பாதகம் தூலத்துவமாம்; இராத்திரிபோஜனம்சம்பாத்தியம். சம்பாத்தியமாகிய யாதொருஇராத்திரிபோஜனமுண்டோ! அதனது ஞானத்திற்கேதுவான ஸ்தூலத்துவத்தின்ஞானம் அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமென்று சொல்லப்படும். [அர்த்தம்—உபபாதகவஸ்து: ஆபத்தி—கற்பனை.]

சு-வது—பூருவமீமாஞ்சகரானபட்டர், ஆறாவதான அநுபலப்திப்பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர். வேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் ஆறு பிரமாணமங்கீகரித்தனர்.

இரகமுதலியவற்றில் கடமுதலியவற்றின் அபாவஞானம் உளதாதல் அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின் பிரயோஜனமாம்: அங்கே யாதொருபதார்த்தம் பிரதீதியாகவில்லையோ! அதனபாவஞானமுளதாம். அப்பிரதீதியை அநுபலப்தியென்பர். கடத்தின் அநுபலப்தியென்னும் அப்பிரதீதியாற் கடத்தினபாவநிச்சயமுண்டாகின்றது. இப்படிப்பதார்த்தங்களின் அபாவநிச்சயத்திற்கு ஏதுவான பதார்த்தங்களின் அப்பிரதீதியை அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பர்.

(கசஅ) பிரமாஞானத்திற்குக்காரணமயாது அது பிரமாணமெனப்படும்: ஸ்மிருதியினவேறாய் அபாதிதப்பொருளை விஷயமாகவுடைய ஞானமயாது அது பிரமாவெனப்படும் ஸ்மிருதிஞானம் பிரமாவல்ல. எனனை? பிரமாஞானம் பிரமாதாவிளுசிரிதமாம்: ஸ்மிருதி பிரமாதாவிளுசிரிதமல்ல, சாட்சியிளுசிரிதமென்று அங்கீகரித்து இப்படியேபிராந்திஞானமும், சமுசயமும் சாட்சியிளுசிரிதமென்றே அங்கீகரித்தனர்; இக்காரணத்தால் ஸ்மிருதிஞானம், சமுசயஞானம், பிராந்திஞானம் இம்மூன்றும் ஆபாசசகிதமான அவித்தியாவிருத்திருபமாம்: அந்தக்கரணவிருத்திருபமல்ல. ஆகலின் பிரமாதாவின் ஆசிரிதமல்ல; சாட்சியிளுசிரிதமாம்: யாதொன்று அந்தக்கரணவிருத்திருபஞானமோ அதுபிரமாதாவிளுசிரிதமாம்; அதுவேபிரமாவெனப்படும். ஸ்மிருதிஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியல்லாமை

யின், பிரமாதாவுமிறிதுமல்ல. பிரமாவுமலல. ஆதலா ல், பிரமாவிலக்கணத்தில் ஸ்மிருதியின்வேறென்றுசொ ல்லல்வேண்டும்.

ஸ்மிருதிஞானம் அபாதிதப்பொருள் விஷயமாகவுடையஞான நதான்; ஆயினும் அதுஸ்மிருதியின்வேறல்ல: ஆதலான அபாதிதப் பொருளைவிஷயமாகவுடைய ஸ்மிருதியின்வேறானஞானம பிரமா வெனப்படும் இவ்விலக்கணத்திற்கு யாதொருதோஷமுமினறாம்.

முதலது பிரத்தியட்சப்பிரமா: இரண்டாவது அநுமிதிப்பிரமா. மூன்றாவது உபமிதிப்பிரமா: நான்காவது சாப்திப்பிரமா ஐந்தாவது அர்த்தாபத்திப்பிரமா: ஆறாவது அபாவப்பிரமா: பூருவஞ்சொன்ன பி ரத்தியட்சமுதலிய ஆறுபிரமாணங்களுமே இரம்மாக அப்பிரமாக்கட குக காரணஙகளாம். [பிரமாவெனினும பிரமையெனினும் ஒக்கும்.] பிரத்தியட்சப்பிரமாவுக்குக் காரணமயாது அதுபிரத்தியட்சப்பிரமா ணம அசாதாரணகாரணமயாது அதுகரணம்: சாவகாரியஙகட குஙகாரணமாயுள்ளவை சாதாரணகாரணமெனப்படும். தாமாதர்ம முதலியவைசாவகாரியஙகட்குஙகாரணமாதலால் சாதாரணகாரணங களாம சாவகாரியஙகட்குஙகாரணமாகாமல் யாதானுமோர்காரியத்து கரு யாதுகாரணமாமோ அஃதசாதாரணகாரணமெனப்படும். கட முதலியகாரியவிசேஷங்கட்குத தண்டம் எப்படி அசாதாரணகார ணமாமோ! அப்படிப்பிரத்தியட்சப்பிரமாவுக்கு ஈசுரனும், அவரது இச்சைமுதலியனவும சாதாரணகாரணங்களாம். என்னே? அவை இன்றியாதொருகாரியங்களுமுளவாகாமையினென்க; இதனால், ஈசு ரனமுதலியவை சாதாரணகாரணஙகளாம். நேத்திரமுதலியஇந்திரி யங்கள் பிரத்தியட்சப்பிரமாவுக்குஅசாதாரணகாரணங்களாம். ஆத லால், அவைபிரத்தியட்சப் பிரமாவுக்குக்கரணங்களாம்.

(கஙச) நேத்திரேந்திரியத்தால் உருவமுடையது, அல்லது நீலம் முதலியநிறம் இவைகளின்ஞானமுண்டாம்: பிரமம் இப்ப டிப்பட்டதல்ல. ஆதலால் நேத்திரேந்திரியஜந்யஞானத் திற்குஅதுவிஷயமல்ல. துவாக்கேந்திரியம் பரிசத்தையு ம், பரிசத்தின் ஆசிரயத்தையும்விஷயம்பண்ணும்: பிரமம் பரிசத்தின் ஆசிரயமுமல்ல பரிசமுமல்ல; ஆதலால், துவா க்சேந்திரியத்துக்குப் பிரமம்விஷயமல்ல. [துவாக்சேந்திரி

யம = துவக்கிந்திரியம்.] ரசனேந்திரியத்தால் ரசஞானமும், கிராணேந்திரியத்தால் கந்தஞானமும், சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தஞானமுமுளவாம்; ரச, கந்த, சத்தங்கட்குப்பிரமம்விஷயமன்மையால், ரசன, கிராண, சுரோத்திரங்களால் பிரமஞானம் பொருந்தாது. ஆதலால், பிரமம்பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணவிஷயமன்றென்பார், "உறற்றோவிடயமன்றாதலால்" என்றார்.

(௧௭௨) அநுமிதிப்பிரமாவுக்குக்கரணம்யாது அஃதநுமானப்பிரமாணமெனப்படும்; லிங்கஞானத்தாற்றோன்றுமஞானம் அநுமிதி.

அஃதெங்ஙனமெனின்;—பருவதத்தில் தூமத்தின்பிரத்தியட்சஞானமுண்டாய் வன்னியின்ஞானமுண்டாகாநின்றது; அங்கே தூமத்தினபிரத்தியட்சஞானம் லிங்கஞானமாம் அதனுல் வன்னியினஞானந்தோனறுதலால் பருவதத்தில வனனியினஞானம் அநுமிதியெனக யாதொன்றினுடையஞானத்தினுல சாத்தியத்தின்ஞானமுண்டாமோ! அதுலிங்கமெனப்படும். [லிங்கம=குறி.] அநுமிதிஞானத்திறகுவிஷயம் சாத்தியமெனப்படும். அநுமிதிவிஷயம வன்னியாதலால வனனிசாத்தியமாம்: தூமஞானத்தால் வனனிரூபசாத்தியத்தினஞானமுண்டாகின்றதாகலால தூமம் லிங்கமாம். [தூமம்=புகை.] வியாப்பியஞானத்தால் வியாபகத்தினஞானமுண்டாவதால் வியாப்பியத்தை லிங்கமென்பர்: வியாபகத்தைச்சாத்தியமென்பர் வியாப்தியுடையதை வியாப்பியமென்பர்: வியாபகநிரூபகத்தை வியாபகமெனபர் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கேதுவாம்.

(௧௭௩) வேதாந்தவாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்துப் பிரமத்தினபேதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; அஃதநுமானத்தாலும பெறப்படுகின்றது.

அநுமானமாமாறு: ஜீவன் பிரமாபின்னன சேதனத்துவத்தால, எங்கே எங்கே சேதனத்துவமுண்டோ அங்கே அங்கே பிரமாபேதமுண்டு, பிரமத்திற்போல. இது மூன்றவயவங்களின் சமுதாயரூபமான மகாவாக்கியமாகலின், பரார்த்தாநுமானமெனப்படும். இங்

* ரசனேந்திரியம்=ஜிருவேந்திரியம்.

கே ஜீவனபட்சம், பிரமாபேதம் சாத்தியம், சேதனத்துவம் ஏது, பிரமம் திருஷ்டாந்தம். இங்கே ஜீவனிடத்துச் சேதனத்துவஏதுவோ உண்டு. பிரமாபேதரூபசாத்தியமில்லை; என பட்சத்தில் சேதனத்துவஏதுவுக்குப் பிரமாபேதரூபசாத்தியத்தோடு வியபிசாரசங்கைபிரதிவாதிசெய்யில், தாக்கத்தால் அச்சங்கை நிவிர்த்திக்கத்தக்கது ஜீவனிடத்துச்சேதனத்துவஏதுவையொப்பி, பிரமாபேதரூபசாத்தியத்தையொப்பாவிடில் சேதனத்திற்கு அத்துவிதீயத்துவப் பிரதிபாதகச்ருதிவிரோதமாமென்பது இங்கே தாக்கத்தின்சொரூபமாம் சுருதிவிரோதஞ் சாவஆஸ்திகாகட்கும அநிஷ்டமாதலால் அசசங்கைநிவிர்த்தியாம். பிரபஞ்சமித்தைதையென்பது அநுமானத்தாலுஞ்சித்திக்கிறது, அவ்வநுமானமாமாறு: வியாவகாரிகப்பிரபஞ்சமித்தை, ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மையால்; எங்கே எங்கே ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மை அங்கே அங்கே மித்தியாத்வம், சுத்திரஜதாதிகள்போல; இங்கே வியாவகாரிகப்பிரபஞ்சம பட்சம மித்தியாத்தன்மை சாத்தியம ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மை ஏது. வியாவகாரிகப்பிரபஞ்சமித்தையென்பது பிரதிஞ்ஞை ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மையாலென்பது ஏது. எங்கே எங்கே ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மை அங்கே அங்கே மித்தியாத்வம், சுத்திரஜதாதிகள் போலவென்பது உதாரணம்.

இங்கேயும பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மையொப்பி மித்தியாத்தன்மை ஒப்பாவிடில் சத்திற்குஞானத்தால் நிவிர்த்திகூடாதாகலின், ஞானத்தாற்சகலபிரபஞ்ச நிவிர்த்திப்பிரதிபாதகசுருதிஸ்மிருதிகளின் விரோதமுண்டாமெனனும் தாக்கத்தால் வியபிசாரசங்கைநிவிர்த்தியாம். இவ்வாறு வேதாந்தார்த்தத்தின் அநுசாரிகளான அநேக அநுமானங்களுள.

(கருஎ) ஆயினும், வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதீயப்பிரமநிச்சயம் சித்திப்பதால் சம்பாவனைமாத்திரத்திற்கு அநுமானப்பிரமாணமல்லாமற்சுதந்தரமாகப் பிரமநிச்சயத்திற்கேதுவல்ல, என்னை? பிரமத்தின்கண்ணே வேதாந்தவாக்கியமன்றி அந்நியப்பிரமாணங்களின்பிரவிர்த்தியில்லை இது சித்தாந்தம். ஆகலின், இதனானும் அக்கினிதூமங்கள் போலக்காரியகாரணபாவம் பரமார்த்தமாகப்பிரமத்தின்கண் இன்மையானும், பிரமம் அநுமானப்பிரமாணவிஷயமன்றென்பார், "பூதமன்றாதலாலே" என்றார்.

(௧௫௮) உபமிதிப்பிரமாவுக்குக்கரணம் உபமானப்பிரமாணமெனப்படும். சதிருசஞானத்தால் உபமிதியுண்டாகும்: ஆகாசமுதலிய சகலபிரபஞ்சமுங் கந்தர்வநகரம்போல திருஷ்டநஷ்டசுபாவம்; இவற்றிற்கு விலட்சணசுபாவம் ஆன்மா. ஆகாசாதிகளில் ஆன்மாவின் சாதிருசம் கிஞ்சித்துமில்லை. ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாந்தரமுண்டானாற் சாதிருசமாம். ஆன்மாந்தரம்ஔபாதிகமல்லாமல் சொரூபமாகச்சுருதியுக்தி அநுபவங்களாலில்லை. ஆகலின் பிரமம் உபமானப்பிரமாண விஷயமன்றென்பார், "உபயமனாகுதலாலே" என்றார்.

(௧௫௯) சாப்திப்பிரமாவின்கரணத்தை சப்தப்பிரமாணமெனபர், சப்தமும் லௌகிகவைதிகபேதத்தால்இருவகைத்து. வைதிகசப்தரூபமானவாக்கியமும வியாவகாரிகஅர்த்தபோதகம, பரமார்த்ததத்துவபோதகமெனஇருவகைத்து பிரமத்திற்குப்பின்னமானவனைத்தும வியாவகாரிக அர்த்தமென்றும், பரமார்த்ததத்துவம்பிரமமென்றுஞ்சொல்லப்படும். பிரமபோதகவாக்கியமும் அவாந்தரவாக்கியம, மகாவாக்கியமெனஇருவகைத்து. தற்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின்சொரூபபோதகவாக்கியம் அவாந்தரவாக்கியம்; அவை சத்தியஞானாநந்தம்பிரமம் என்பதுமுதலியன. தற்பதார்த்த, துவம்பதார்த்தங்களின்அபேதபோதகமானதத்துவமஸியாதியவைமகாவாக்கியம. யாதொருஅர்த்தத்தில் யாதொருபதத்தினுடையவிருத்தியுண்டோஅவ்வர்த்தத்தின் பிரதிதி அப்பதத்தினாலுண்டாம். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்குமுள்ளதாயசம்பந்தம்விருத்தியெனப்படும். சக்திலட்சணை என்னும்பேதத்தால் அவ்விருத்திஇருவகைத்து பதார்த்தபோதஜநகமானசாமர்த்தியத்தைச் சக்தியென்பர். யாதோரர்த்தத்தில்பதத்தின்சக்தியுண்டோ அவ்வர்த்தம்பதத்திற்குச் சக்கியமெனப்படும். சக்கியசம்பந்தம் இலட்சணை இப்படிப்பரம்பராசம்பந்தமானலட்சணாவிருத்திக்கு விஷயமேயல்லாமல்; சக்திவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பார், "குணவிசேடங்கெடாமலிருக்கையாலே இற்றதுவாக்குக் கெட்டாது" என்றார்.

(கசுo) இங்கே இவர்பிரமாணம்தானென்றெடுத்துக்கொண்டது நியாயசாஸ்திரப்படி அர்த்தாபத்தியை அநுமானப்பிரமாணத்திலும் அநுபலப்தியைப் பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்திலும் அடக்கிக்கொண்டமையினென்க.

(கசுக) ஆயினும், விருத்திப்பிரபாகரமுதலிய வேதாந்தகிரந்தங்களில் ஆறுபிரமாணம் அங்கீகரித்துள்ளன. அர்த்தாபத்திப்பிரமாவின்கரணத்தை அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமென்பர் உபபாதககற்பனைக்கு ஏதுவான உபபாத்தியஞானத்தை அர்த்தாபத்தியென்பர்: உபபாதகஞானத்தை அர்த்தாபத்திப்பிரமாவென்பர். உபபாதகம், சம்பாதகம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். உபபாத்தியம், சம்பாத்தியம் என்பனவும் அப்படியே. யாதின்றி யாது சம்பவியாதோ அதற்கு அது உபபாத்தியமெனப்படும்.

எப்படியெனின் ;— இராத்திரிபோஜனமின்றிப் பகற்பொழுதுணவொழிந்த புருஷனிடத்து ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாமையின், ஸ்தூலத்தன்மை இராத்திரிபோஜனத்தின் உபபாத்தியமாம்; யாதொன்றன் அபாவத்தால் யாதொன்றன் அபாவமுளதாமோ அது அதற்கு உபபாதகமெனப்படும். என்னை? இராத்திரிபோஜனத்தின் அபாவத்தால் பகற்பொழுதுண்ணானுக்கு ஸ்தூலத்தன்மையின் அபாவமுளதாகலின், இராத்திரிபோஜனம் ஸ்தூலத்தன்மையின் உபபாதகமாமெனக், இதனால், உபபாத்திய அநுபவத்திஞானத்தால் உபபாதககற்பனை அர்த்தாபத்திப்பிரமாவென்று சொல்லப்படும்' உபபாதககற்பனைக்கு ஏதுவான உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமெனப்படும்;

(கசுஉ) அர்த்தாபத்தியும், திருஷ்டார்த்தாபத்தி, சுருதார்த்தாபத்தி என இருவகைத்து. சிருஷாக்குச்சுருதார்த்தாபத்தியின அந்தோலட்சதாரணங்கூறுதும்; அது ஆத்மவித்துசோகத்தைக்கடக்கின்றானென்பது. இங்கே ஞானத்தாலசோகநிவிர்த்திசுருதமாம்: அவனதுசோகம்மித்தியாத்வமாயிருக்கினல்லது ஞானத்தால்நிவிர்த்தியாகாதாகலின், பந்தமித்தியாத்வமென்னுங்கற்பனையுளதாம்; பந்தமித்தியாதவ

ம், உபபாதகம்: ஞானத்தாற்சோகவிர்த்தி உபபாத்தியம். அதுதிருஷ்டமன்று சருதமாம். ஆகவான், அருதார்த்தாபத்தியாம்.

அப்படியேமஹாவாக்கியத்திலேசிவபிரமங்களின் அபேதங்கேட்கப்படுகின்றது. அதுஔபாதிகமாகப்பேதமுளதேற்படும்; சொருபமாகசசிவபிரமங்கட்கும் பேதமுளதேற்படாது. ஆகவின், பேதம் ஔபாதிகத்வமென்னுஞ்ஞானம் அர்த்தாபத்திப்பிரமாணஜன்யமாம். இங்கேசிவபிரமங்களின் அபேதம் உபபாத்தியம். பேதத்தில் ஔபாதிகத்தன்மையுபபாதகம்: சகலஉபபாத்தியஞானமும் பிரமாணமாம. உபபாதகஞானம்பிரமாவாம். சிவபிரமங்களின்அபேதமவித்துவானுக்குத்திருஷ்டம்: அந்நியனுக்குச்சருதம்; ஆதலால் திருஷ்டார்த்தாபத்தி, சருதார்த்தாபத்தியென்னும இரண்டுக்கும் இது உதாரணமாம். மனதுவிலயமானபின் நிர்விகற்பசமாதிகாலத்தில் அத்துவிதியப்பிரமமாத்திரம் சேஷமாய்நிற்கின்றது. சகலஅஞானமவஸ்துக்களமானசமாபினல்லதுஅதன்விலயததால்அவைஅபாவமாகா: ஆகவின,சகலதொய்தமும் மனோமாத்திரமென்னுங்கற்பனையுண்டாகின்றது. இங்கேமனதின்விலயத்தால் சகலதொய்தத்தின்விலயமும் உபபாதியமாம்: அதன்ஞானம்அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமாம்: சகலதொயதத்திற்கும், மானசத்தன்மைஉபபாதகமாம்; அதன்ஞானம், அர்த்தாபத்திப்பிரமாவாம்: இங்கேஉபபாதகப்பிரமாவின்அசாதாரணகாரணம் அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமென்க.

(கஅ௩.) அபாவப்பிரமாவின்அசாதாரணகாரணத்தை அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பர். அபாவப்பிரமாவின் அசாதாரணகாரணரூபமான யாதொருபிரதியோகியின் அநுபலம்பமுண்டோ அதுகாரணமாவதால்பிரமாணமாம். [உபலம்பம்=ஞானம்.] அதையேபிரதிஉபலப்தி என்பர். அதனபாவத்தை அநுபலம்பம், அநுபலப்தியென்பர்.

(கஅ௪) சிஷ்ஞானிக்கு அநுபலப்திரூபணத்தின் உபயோகம இனிக்கூறுதும்.

சண்டோநாவானவைசித்திருமில்லை யென்பதாதியசுருதி, பிரபஞ

* சருதம்=கேட்கப்படுகிறது.

சத்தின்திரைகாலிக அபாவங்கூறுகின்றது. அநுபவசித்தமான பிர பஞ்சத்திற்குத்திரைகாலிக அபாவங்கூடாதாதலான் பிரபஞ்சத்தை ச்சொரூபமாக நிஷேதஞ்செய்யவில்லை; மற்றெங்ஙனம நிஷேதஞ் செய்ததோவெனின் ;—பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திகமலல ; ஆகலான, பாரமார்த்திகத்வவிசிஷ்டப்பிரபஞ்சத்திற்குத் திரைகாலிகஅபாவஞ் சுருதிகூறிற்று; இதனால் பாரமார்த்திகத்வவிசிஷ்டப்பிரபஞ்சத்தி ன் அபாவஞ்சுருதிசித்தமாம்: மற்றும் அநுபவப்திப்பிரமாணததாலு ஞ்சித்தமாம். பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திகத்வவிசிஷ்டமாமேல், எப் படிப்பிரபஞ்சம் சொரூபமாக உபலப்தியாகாநின்றதோ அப்படிப்பிர பஞ்சத்தினது பாரமார்த்திகமும் உபலப்தியாம்; அஃதாகாமையின, பாரமார்த்திகத்வவிசிஷ்டப்பிரபஞ்சத்தின் அபாவமுளது; இவ்வா ற்றால, பிரபஞ்சத்தினது அபாவஞானம் அநுபவப்தியினாலுண்டாகி ன்றது. அநநியமதங்களில எவ்வளவு அபாவஞானம் இந்திரியஜநநி யமோ அவ்வளவு ஞானமும் வேதாந்தமதத்தில கேவலம் அநுபவப்தி ஜநநியமாம் · நையாயிகமதத்தில இந்திரியங்காரணமாம். அநுபவப திசககாரிகாரணமாம். ஆதலால் இந்திரியத்தில்பிரமாணத்தன்மையு ணடு அநுபவப்தியில பிரமாணத்தன்மையில்லை. இதனால் நையா யிகமதத்தில் அநுபவப்தியைவேறுபிரமாணமாகக்கூறவில்லை. இனை மபற்றி ஏனையபிரமாணங்களையும உடன்கூறினரென்றறிக. (எ)

(கசஞ) [இதுவுமது.]

வாக்கியந் தனக்கெட் டாது வத்துவென் றுரைத்த வேதம
வாக்கிய விருத்தி யாலவ் வத்துவைக் காட்டிற் றன்றோ
வாக்கியங் களிலே மான மாவதே தென்று யாகில்
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய.()

(இ-ள்) வத்து-பிரமமானது—வாக்கியம் தனக்கு-(யாதொரு) வாக்கியங்கட்கும்—எட்டாது என்று-கோசரமர்காதென்று—உரை தத வேதம்-பிரதிபாதித்தசுருதியானது—வாக்கிய விருத்தியால-(தத துவமசி)மஹாவாக்கியத்தின்(தற்பதத்துவம்பதங்களின்) லட்சணாவிரு த்தியால்—அவ்வத்துவை-அப்பிரமத்தை—காட்டிற்று அன்றோ-தரி சிப்பித்ததல்லவா—(ஆகவின்,பிரமமானதுசுருதிவாக்கியங்கட்குக்கோ சரமாம.)வாக்கியங்களில்-(ஆனால் அவ்விருவகை) வாக்கியங்களுள்ளே

—மானம் ஆவது-பிரமாணமாகக்கொள்ளற்பாலது—எது என்றாய் ஆகில-யாதென்றாசங்கிப்பாயாகில்—வாக்கியம் இரண்டும் மெய்யே -அவவாக்கியஙகள்இரண்டுங்கண்டிமேய்—மறைகள் பொய்யாது-சருதிகள் அசதநியங்கூறுதாகவின்,—தெனாய் - (இதற்குஇன்னும்சமாதானங்கூறுதல்) கேட்பாயாக.—எ-று.

"காட்டிற்று" என்றதால், இலட்சணைவருவித்தாம். விசேஷணசமபந்தமுடையதாய் சத்திவிருத்திக்கு விஷயமாகாமையின், பிரமமவாக்குக்கெட்டாதென்பதும், இலட்சணாவிருத்தியால் ஞானிகரதலாமலகமபோல் அநுபவித்தலால் வாக்குக்கெட்டுமென்பதும மெய்யேயென்பார், "வாக்கியமிரண்டுமெய்யேமறைகள் பொய்யாது" என்றார். இங்கேலட்சணைஎன்றது, பாகத்தியாகலட்சணையை சகதிவிருத்தி, லட்சணாவிருத்திகளின்சொரூபம் முதற்படலத்தில, கூசு-ம்செய்யுளின்விசேஷவுரையிற்காண்க. (அ)

(கசுகூ) [இதுவுமது.]

தன்பதி யல்லாப் பேர்க டமையல்ல னல்ல னென்றான
அன்பனைக் கேட்ட நேர மவன்வெட்கி மௌன மானான்
என்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த
பினபரப் பிரமந் தன்னைப் பேசாமற் காட்டும் வேதம. (கூ)

(இ-ள) (சிலபுருஷரோடு கூடிநின்றநாயகனையுடைய ஓர் நாயகியை மற்றொருத்திநோக்கி உன்புருஷன்இவனா இவனாஎன்றுஅக்குழுவிலுள்ளோரை ஒவ்வொருவராகச்சுட்டிக்கேட்டுவர அதற்குஅந்நாயகியானவள்)தன்பதி அல்லாப்பேர்கள் தமை-தனதுநாயகனல்லாதவர்களை—அல்லன் அல்லன் என்றாள்-(இவன்) அல்லன் (இவன்) அலனெனக்கூறிவந்தனள்—அன்பனைக் கேட்ட நேரம்-(தனது) நாயகனைச்(சுட்டிக்) கேட்டகாலையில்— அவன்வெட்கி—அந்நாயகியானவமுறறு—மௌனம் ஆனாள்-சும்மாவிருந்தனள்—என்பது போல-என்னுநியாயமபோல — இதன்று இதன்று என நீக்கி- (பிரமமல்லாதவைகளசடமாதலால்) அவைகளை இது (பிரமம்) அன்று இது (பிரமம) அன்றுஎனஒவ்வொன்றாகநிஷேதித்து—பின்-பின்னர்—சேடித்த பரப்பிரமம் தன்னை-சேஷித்த(சேதனரூபமாகிய)பரப்பிரமத்தை

—பேசாமல்-மௌனமாக—வேதம் காட்டும் - வேதம் தரிசிப்பிக்கும்.—எ-று.

இது அதத்வியாவிருத்திலக்ஷணையாகிய சுருதியென்க. தனது நாயகனல்லாதவர்களை அல்லனல்லனென்றநாயகி மௌனமாயிருந்து நாயகனை அறிவித்தாற்போல, அதத்துக்களைமாத்திரம் இதுபிரமமல்ல இதுபிரமமல்லவென்று நிஷேதித்தவர்றுமுடிவில்மௌனமாயிருந்த சுருதியும் பிரமத்தைக்காட்டிற்றாதலால், இதனாலும் அச்சங்கையொழிந்தி என்பது கருத்து.

இதற்கு, உ-ம். பாகவதம். "புனிதமற் றினைய யல்லாப் பொருள்பரப் பிரம மல்ல, வெனவெடுத் துரைப்ப தல்லா லிஃதெனு தோற்ற மின்றித், தனிமுத லாகி நின்ற சச்சிதா னந்த மூர்த்தி, நினைவருஞ் சுடரே நின்னை நிகழ்த்துமா றறிகி லேமால்." எனவரும். மற்றும வருவனவற்றாற்காணக. (௬)

(கசுஎ) [இரண்டாஞ்சங்கைக்கு உத்தரம்.]

முந்திய சங்கை தீர மொழிந்ததை யறிந்து கொள்வாய்
பிந்திய சங்கை தீரப் பேசுமுத் தரநீ கேளாய்
இந்திரியங் களுக்கி ராச னிதயமா மதியெண் ணங்கள்
புந்தியு மனமு மென்றே புறத்தகத் துலாவி யாமே. (௬௦)

(இ-ள்) முந்திய சங்கை தீர-பிரமம் ஆகமப்பிரமாணத்திற்குக் கோசராகோசரமாவது எவ்வாறுமென நீ சங்கித்த முதற்சங்கை (உனது அந்தக்கரணத்தினின்றும்) நிவர்த்தியாகும்படி—மொழிந்ததை அறிந்து கொள்வாய்-நாம் கூறிய உத்தரத்தை அறிந்து அகத்தே கொள்ளுவாய—பிந்திய சங்கை தீரப் பேசும் உத்தரம் நீ கேளாய்-சுயஞ்சோதியாகிய பிரமம் மனத்திற்குக் கோசராகோசரமாக எவ்வாறுமெனவும இரண்டாஞ்சங்கை யொழியும்படி நாம் அருளாநிற்கும் உத்தரத்தையும (இப்போது) நீ கேட்பாய்—இந்திரியங்களுக்கு- (நேத்திராதி) சர்வேந்திரியங்களுக்கும்—இதயம் இராசன் ஆம்-அந்தக்கரணம இராஜாவாம்—அதின எண்ணங்கள்-அவ்வந்தக்கரணத்தினது விருத்திகள—புந்தியும் மனமும் என்றே-புத்தியும் மனமுமென—புறத்து அகத்து-(தேகத்திற்கு) வெளியிலும் உள்ளிலும்—உலாவி ஆம்-சஞ்சரித்துக்கூத்தாடாநிற்கும்.—எ-று.

அந்தக்கரணத்தின்பரிணாமத்தைவிருத்தியென்பர். புத்திருபப ரிணாமமான அந்தக்கரணத்தை ஞானத்திற்கு ஆசயமாதலென்று ம, அந்தக்கரணத்தின்பரிணாமரூபமான மனத்தை ஞானத்திற்குக்கா ரணமென்றுங்கூறுப.

"இந்தியங்களுக்கிரசனிதயமாம்" என்றது, "மானதவினைத்த லைதம்பொறியியற்றுமன்னவர்க்கமைச்சர்போல்." என்னும்வாசிட டகத்தது. (௧0)

[இதுவுமது.]

[போல

உனமுகம் போற்கண் ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண் டாற்
சினமய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் புத்தி தோன்றும்
நின்மனே விருத்தி யந்த நிழல்வழி யாயு லாவும்
தன்மன மகனே யித்தைத் தானன்றே ஞான மென்பார். ()

(இ-ள்) உன்முகம்போல்-உனது (ஸ்ரீவாஸ்த) முகம்போல்—க ணணாடிகருள்-தர்ப்பணத்திலுள்ளே—ஒருமுகங்கண்டாலபோல்-மற றொருமுகமபிரதிபலித்தாற்போல—சினமயவடிவின்சாயை—சித்துரு பமானகூடஸ்தனுடையசாயையானது—சித்துப்போல்- (மற்றொரு) சேதனம்போல—புத்திதோன்றும்-புத்திருபமான அந்தக்கரணத்தின கண்ணேபிரதிவிம்பிக்கும்—நின்மனேவிருத்தி-உன்னுடையமனோவி ருத்தியானது — அந்தநிழல்வழியாய் - அச்சாயையினவழியதாசரித் ததாய—உலாவும்-(விஷயதேசத்திற்)சஞ்சரியாநிற்கும்—தன்மகன்ம கனே-தாமரூபியானகல்லமைக்தா — இத்தைததான் அன்றே-இவ்வி ருத்தியையலலவா—ஞானம்என்பார் - ஞானமெனறுகூறுவர் (பெரி யோர்.)—எ-று. (௧௧)

(௬௫-ஆ) [பிரமத்தின்கட்பலவியாப்தி*யினபாவங்காட்டும் பொருட்டு அநான்மபதார்த்தங்களில்விருத்திவியாப்தி,பல வியாப்தி இரண்டுமுண்டென்றுகாட்டுகின்றார்.]

உருக்கிய தாரேர் ஈசு வுருவங்க ளாகும் போல
விருத்திகள் கடப டாதி விடயமாய்ப் பரிண மிக்கும்
அருபபல விடய மெல்லா மப்பாசன் றேற்று மிக்கும் [தே.
இருட்டினில் விளக்கும் ஒன்று மில்லாமற் பொருள்கா ணு

* வியாப்தி = விஷயம்.

(இ-ள்) உருக்கிய தாரகிர்-(குகையில்விட்டு நெருப்பிலவைத்து) உருகச்செய்த தாரச்சலமானது—நாநாவுருவங்களை ஆறுலபோல-(அ சசக்கருவில் விடப்பட்டமாத்திரத்தில் தான்சென்றுவீழ்ந்து) நாநா அசசுருவங்கட்குச்சமான(உருவ)மாறுற்போல—விருத்திகள்-(தேகத் திலிருந்தும்நேத்திராதிஇந்திரியவாயிலால்வெளிப்படாநின்ற அந்தக்க ரணவிருத்திகள்—கடபடாதிவிடயம் ஆய்-கடபடமுதலியவிஷய (ச மானுகார)மாய்—பரிணமிக்கும்-பரிணமி(த்து விஷயங்களின ஆவ ரணத்தைப்பங்கமா)க்கும்—விடயம் எல்லாம்-(கடபடாதி) விஷயங்க ளெல்லாம—அருப்பல ஆபாசன் தோற்றுவிக்கும்-அருவமானஸபு ரணமெனனும ஆபாசனுனவன தோற்றுவிப்பன்— [சொல்லியநியா யததை விபதிரேகதிருஷடாநதமுகததால விளக்குகின்றார்.] இருட் டினில-அநதகாரததில—விளககும கண்ணும் இல்லாமல-தீபமும நே த்திரமும இலலாமல—பொருள் காணுதே-(கடபடாதி) பதாாத்தங்க ள (எபபடிக) காணப்படாதோ (அப்படி) ஆவரணநிவாத்தியினபொ ருட்டு விருததியும, ஸபுரணரூபபிரயோஜனநிமித்தம் சிதாபாசனும இலலாமல அநாமபதாாததஙகள்பிரகாசியாவாம்.—எ-று.

இந்திரியததுக்கும், கடததுக்கும் ஸசயோகமுண்டாகும்போது இந்திரியததுவாரததாறபுறமபோநது உருக்கி அச்சில்விடப்பட்ட தா ரசசலமபோலக கடாகாரததுக்குச சமானுகாரத்தையடையும, அந தககரணத்தினபரிணுமததைவிருததியென்பா. அந்தக்கரணம சதது குணகாரியமாயசசொசசமாகலின அதில்சேதனத்தினுபாசமிருப துபோலசசொசசமான அநதக்கரணததின்காரியமாகிய விருததியிலு ட சேதனததினுபாசமஉணடு.- விஷயமாகிய கடம் தமோகுணகா ரியமாதலால சொரூபமாகவேசடமாம்; ஆகவின், அதனகண அஞ ஞானமும் அதனது ஆவரணமுமஉண்டென்னல்கூடாது. விசாரதி ருஷ்டியினுலேநோக்கில அஞ்ஞானமும் அதனுவரணமும சேதனததின கணணுண்டேயல்லாமல கடததினகண்இல்லை. அஞ்ஞானம் சேத னததினுசிரிதமாய்ச்சேதனத்ததையே விஷயம்பண்ணுகின்றதெனபது வேதாந்தசித்தாந்தம்.

ஆயினும், கடாதிகளின் அதிஷ்டானசேதனுசிரிதமான அஞ ஞானமும் சேதனத்ததை ஆச்சாதித்துச்சுபாவமாக ஆவிருதமான க டாதிகளையும மறைத்திருக்கிறது உலகிற்பிரசித்தம். அவவஞ்ஞான

த்தால் ஆவிருதமான கடத்தை விஷயமாகவுடைய அந்தக்கரண த்தின, ஆபாசசகிதமான கடாகாரவிருத்தியின்கண், விருத்திபாக மோ கடத்தின் ஆவரணத்தை நிவிர்த்திப்பிக்கின்றது. விருத்தியிலக்கணுள்ள, ஆபாசபாகம் கடத்தைப் பிரகாசஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றான் வாஹ்யபதார்த்தத்தில் விருத்தி, ஆபாசம் இரண்டிற்கும் உபயோகம் உண்டு.

திருஷ்டாந்தம். அந்தகாரத்தில குடத்தினுல் யாதானும் ஓர் பாத்திரம் மூடிவைத்திருந்ததாக அங்கே தடியாலடித்துக்குடத்தை உடைத்தும் பின்னர்த்தீபமின்றி அக்கிராவரணபாத்திரமும் பிரகாசமாகாமற் றீபத்தினும் பிரகாசமாவதுபோல அஞ்ஞானத்தால ஆவிருதமான கடத்தின் ஆவரணத்தை விருத்தியானது பங்கஞ்செய்தும் அக்கடம்பிரகாசமாகாது. என்னை? கடமோ சொரூபமாகச்சடம் விருத்தியுஞ்சடம். விருத்திக்கு ஆவரணபங்கமாத்திரம் பிரயோஜனம்; அதனாற்கடமானது பிரகாசியாது. ஆதலால கடத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கிறது ஆபாசமாம். இங்ஙனங்கூறியது நேத்திரப்பிரத்தியட்சஞானத்தின் தன்மையாம். ஏனையசுரோத்திரமுதலிய இந்திரியப்பிரத்தியட்சத்திலும் இவ்வாறே அறிக. (௧௨)

(௩௬௯) [அநான்மாவினும் பிரமத்தினகண்ணுள்ள விலட்சணத்தன்மையைத் திருஷ்டாந்ததோடுங் காட்டுகின்றார்.]

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணி னிருட்பொருள் காணல் வேண்டும், தெரிகின்ற பரிதி காணச் சென்றிடுற கண்ணே போதும், விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும், புரிகின்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண போதகனே. (௧௩)

பலம்-சிதாபாசன்— புரிகின்றவிருத்தி-முமுட்சுக்களால் விரும்பிறகும் அகண்டபிரமாகாரவிருத்தி—மெய்ப்பொருள்-தெளி.

(௩௭௦) [பிரமத்திற்கு அநான்மாவினும் விலட்சணத்தன்மை கூறிச் சங்கையின் உத்தரம் இவ்வாறுமென்று முடிக்கின்றார்.]

விருத்தியும் பலமும் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள் [மே
கருத்தெழு விருத்தி வேண்டுங் கணக்கினன் மனத்திற கெட்
வருத்திய பலமா யிந்த மனத்திற்கெட் டாது கண்டாய்
அருத்தமிப் படியென் றைய மகன்றுநீ தெளிந்தி டாயே. ()

(இ-ள்) விருத்தியும்- (அந்தக்கரணத்தின்) விருத்தியும்—பலமும்-(சிதாபாசமென்னும்) பலமும்—கூடும் விகாரமே-கூடாநிற்கும் பரிணாமமே—மனம்என்பார்கள்-மனமென்றுசொல்லுவர் பெரியோர—கருத்துஎழுவிருத்திவேண்டும்கணக்கினால்-அந்தக்கரணத்தில் நின்றும எழாநிற்கும(பிரமாகார) விருத்திமாத்திரத்தையபேட்சிக்கு நியாயத்தால—மனத்திற்கு எட்டும்-(பிரமமானது) மனதுக்குவிஷயமாம—வருத்திய- (சிருட்டிதொடங்கி இதுகாறுந்) துன்பப்படுத்திய—பலம்ஆம இந்தமனத்திற்கு-(சிதாபாசமென்னும்) பலத்தோடுகூடின இம்மனதுக்கு—எட்டாதுகண்டாய்-(பிரமமானது) விஷயமாகாது—அருத்தம இப்படி என்று-(பிரமமானது மனதிற்கு எட்டும் எட்டாதென்று கூறினதற்குப்) பொருள் இவ்வாறாகுமென்றறிந்து—ஐயம அகன்று-(இதுவிஷயமாகஉன்னிடத்தெழுந்த) சந்தேகம ஒழிந்து—நீதெளிந்திடாய்-நீ தெளிவாயாக.—எ-று.

கண்டாய்என்பது முன்னிலையசை.

(௧௭௬) மானசஞானத்திற்குப்பிரமம்விஷயமல்லவென்பதற்கு அபிப்பிராயம். சமதமாதிசம்ஸ்காரரகிதவிட்சிப்தமனதினின்றும்உண்டாகாநிற்கும்ஞானத்திற்குப்பிரமம் விஷயமல்ல. மானசஞானமாகிய பலவியாப்பியத்தன்மை பிரமத்தினகண்ணில்லை. விருத்தியில் சிதாபாசம்பலமென்றுசொல்லப்படும்; அதற்குப்பிரமம்விஷயமன்று. கடமுதலிய அநாத்மபதார்த்தங்களை விருத்தியவ்யாபிக்கில் அங்கேவிருத்தி, சிதாபாசம்இரண்டிற்கும் கடமுதலியபதார்த்தங்கள்விஷயமாம. பிரமாகாரவிருத்தியில் உள்ள சிதாபாசனுக்குப்பிரமம் விஷயமன்று. விருத்திமாத்திரத்திற்கேபிரமம் விஷயமாம்.

(௧௭௭) மனதின்விஷயத்தன்மை பிரமத்தின்கண் நிஷேதிக்கப்பட்டதுபோலவே சத்தத்தின்விஷயத்தன்மையும் நிஷேதி

க்கப்பட்டிருக்கிறது; அவ்வக்கரநுகிமினாடத்திற்குப்பி ரமம்விஷயமன்றென்றபொருள்வெளரிவிச் ஆனையாக்கி யமும்சத்தருபமேயாகையால் அதனுக்கண்டாகாரிறைவிஞா னத்திற்கும் பிரமம்விஷயமன்றென்றபொருளாமெ; படவே, சித்தாந்தத்திற்கேபங்கம்வரும்.

ஆதலால் சிவைதவசனத்திற்குப்பொருள், சத்தத்தின் வட்சணுவிருத்திஜந்நியஞானத்திற்குப்பிரமம் விஷயமேயல்லாமல், சத்தத்தின்சக்திவிருத்திஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமன்றென்பது. அப்படியேலட்சணுவிருத்தி ஜந்நியஞானத்திலும் ஆவரணபங்கருபவிருத்திமாத்திரவிஷயத்தன்மை பிரமத்தின்கண்ணுண்டென்பதல்லாமல சிதாபாசருபபலத்திற்குப்பிரமம்விஷயமன்றென்பது. (க௪)

(கஎ௩.) [சஞ்சலசுபாவமாய்விஷயபரிணமமுடையசித்தம் சமாதியடையுமாறுஎங்ஙனெனவினுதல.]

[வேறு.]

வஞ்சகமில பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந தேனி
னியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச
சிததந ததாகார மாவதன்றோ சமாதி யோகம், உஞ்சலையொ
த தலைவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதி
கரு மிநத, நெஞ்சகம்வத் துவிலசையா திவாத தீப நிலைய
டைவ தெப்படியோ நீர் சொல் லீரே. (க௫)

(இ-ள்) வஞ்சகம் இல்பரமார்த்தகுருவே-(உபாயம்அல்லாதவைகளைஉபாயமென்றுஉபதேசிக்கும்)வஞ்சகக்குணம்இல்லாதமெய்ம்மையானஆசிரியரே—சொன்னவழிகள்அறிந்தேன்-(வாக்குக்கும்மனத்துக்குமபிரமம்எட்டும் எட்டாதென்பதற்குத்தேவுரி) தருவியகாரணங்களைநனருணர்ந்தேன்—இனி-இப்பொழுது—ஓர்வசனங்கேளீர்-(யான்வினவாநிற்கும்) ஓர்வினவைப்பாங்கேட்டருளுவீர்—சித்தம்-சித்தமானது—சஞ்சலம்அற்று-அசஞ்சலமாய்—அகண்டபூரணம்ஆய்- அகண்டபரிபூரணமாய்—தத்ஆகாரம்ஆவது அன்றோ-பிரமாகாரமாவதல்லவா—சமாதியோகம் -சமாதியென்றுசொல்லப்படுஞ்சித்தநிரோதம்—உஞ்ச

லைஒத்து அலைவதுஞ்சலைப்போதுமலையாகிற்பதே—தன்சுபாவமாகி-தனதுஇயற்கையாய் —ஒருகணத்தில்-ஒருக்ஷணநேரத்தில— பலவுலகு ஆய்உதிக்கும்-நாநாஉலகங்களாய்த்தூலியாகிற்கும—இந்த நெஞ்சகம-இச்சித்தமானது—வதுவில்-(அசஞ்சலஅதிசூட்சுமமான) பிரமத்தில—அசையா-அசையாத—நிலாத தீப நிலை-நிலாததீபத்தின ஸதிதியை—அடைவது எப்படியோ-அடையாநிற்பதெவ்வாறோ (யானறியேன)—நீ சொல்வீர்-தேவரீரருள்வீராக.—எ-று.

[இது பிரமேயசந்தேகம்.] (கரு)

(கசு) [சங்கைக்குததரங்கூறப்புகுந்து, அதற்கு எதுவான விசேஷஙகளைக்கூறுகின்றார்.]

கருதுமனே குணமூன்று மூனறிலொன்று கதித்தெழுந்தால் மறறிரண்டுங் கரந்து நிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமே லான போது சன்மார்க்க மானதெய்வ சமபத் துண்டாம, மருவு ரசோ குணமாகி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு மாகும, அருமகனே தமோகுணமே லான போதி லசுரசமபத் துண்டாகு மறிந்து கொளளே. (கசு)

(இ-ள) கருதுமனேகுணம் மூனறு ஆம-(விஷயஙகளைக்)கருதுகிறகும்மனத்தின்குணஙகளமூவகைததாம்—மூன்றில் ஒன்று கதித்து எழுந்தால்- அமமூவகைக்குணங்களுள்ளே ஓர்குணமானது அதிகரித்தெழுந்ததாயின--மறறுஇரணடும கரந்து நிற்கும்-ஏனையஇரண்டுகுணஙகளுமஅடங்கிநிற்கும்—தருமம்மிகும்-தருமமமிகுந்துண்டாதற்குக்காரணமான--சததுவமமேல்ஆனபோது-சத்துவகுணம்மேலிட்டபோது—சனமாாககம்ஆன தெயவசம்பத்து உண்டாம்-சன்மாாக்கமாகியதெயவசம்பத்துண்டாகும்—மருவு ரசோகுணம் ஆகில்-கலவாநின்ற இராஜோகுணம்மேலிடுமாயின்—உலக தேகவாதனை ஆம் சாத்திரவாதனையும ஆகும்-உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைஎன்னும் மூவிதவாசனையுமுண்டாம் —அருமகனே-அருமையானமைந்தா — தமோகுணம் மேல்ஆனபோதில்-தமோகுணம்மேலிட்ட பொழுது—அசுரசமபத்து உண்டாகும்-(துன்மார்க்கமான) அசுரசமபத்துண்டாகும் —அறிந்துகொள்-(நீ இங்ஙனம்)தெரிந்துகொள்ளுதி.—எ-று

"தூயசத துவங்கொள் சநகற்பம் மிக்கதற்றதும் ஞானம்வீ டொ தாய வேநதாவேக தெனமிக விளங்கும்" என்றும் சுருதியால், "த ருமமிகும் சததுவம்." என்றும், "சத்துவ ஞானமாக் தமமஞ் ஞான ப பததிமங கலப்பதாம்." என்னுங்கருதியால், "மருவுரசோ குண ம" என்றுங கூறினர்.

சனமாாக்கமெனவே துன்மார்க்கம் வருவித்தாம்.

(௧௭௩) சாவயவமாய், அநித்தியமாய் அரக்குச்சுவர்ணம் பெழுகு முதலியவைபோல வெருவிதபரிணுமயோக்கியத்திரவியம யாது அதுமனது. நேததிரமுதலிய இநதிரியங்களால க டபடாதிவிளங்குவபோலச்சாட்சியாகிய பிரத்தியகானப வாலே பிரகாசமாக விளங்குவனவான காமக்குரோதாதி விருத்திகட்கு உபாதானகாரணமாயிருப்பது மனது

கணணுக்கு எதிரே வெளிச்சத்திலிருக்கும கடபடாதியும, காது கருச சமீபததிற்றிடமாயுசசரிக்கும் சத்தமும, யாதொனறு சாவதா னமாயிலலாவிடில அறியப்படாமல, யாதொனறு சாவதானமாயிரு நதால அறியப்படுகின்றனவோ! அதுவே அநவயவியதிரேகங்க ளால சகலவிஷய ஞானததிறகும் சாதாரணகாரணமான மனமெனறு பிருகதாரணிய உபநிடததஇற் கூறப்படடிருக்கிறது.

அது மனனம்பண்ணுகின்றமையால மனமெனறும, சிந்தனை செய்கினறமையால் சித்தமென்றுஞ்சொலலபபடும அச்சிததமான து முக்குணகாரியங்களானஞானம, பிரவிாததிமோகமெனும்மூனற னையும அநுபவித்தலால் திரிகுணாத்மகமாகவிருக்கும்

அந்தத்திரிகுணங்களும் சமுத்திரததினலைபோல கிரக்கரம் பரி ணமமடையும்; அப்பொழுதுஇரண்டுகுணம்அடங்கிஒருகுணம்அதிக ததிருக்கும். சத்துவகுணமதிகரிக்கும்போது தெய்வசம்பத்தும், ர ஜோகுணமதிகரிக்கும்போது உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திர வாசனையும, தமோகுணமதிகரிக்கும்போது அசுரசம்பத்தும் உணடா கும

(௧௭௪) வாசனையாவது, திடபாவனையால் முன்பின்னுணராமையுமே லோசியாம லுண்டாகுங்குரோதாதிவிருத்திக்கேதுவானசி

த்ததினின் குட்டமாகில்லைதயாகியசம்ஸ்காரம்; சுத்தாசுத்தபேதத்தால் அஃதிருவகைத்தாம். [அசுத்தமெனினும், மலினமெனினும் ஒக்கும்.]

(௧௭௭) அவற்றுள் டம்பம், கர்வம், அடங்காத்தகங்காரம், காமம், குரோதம், உலோபம், அவிவேகம், நித்திரை, ஆலசியம், பயம், மைதுனம் இவைமுதலிய துர்க்குணங்களாகியவசுரசம்பத்துஒன்று, உலகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை, தேகவாசனைமூன்று, ஆகநான்கும்மலினவாசனை. இவற்றுள் தம்பம, தாம்பமமுதலியவசுரசம்பத்து நரகத்திற்கேதுவாதலால மலினமெனபதுபிரசித்தம்.

(௧௭௮) சாவசனங்களும், நாமஎவ்வாறிருக்கின்கம்மைநிந்தியாமல ஸ்துதிசெய்வரோ அவவாறுநடக்கவேண்டுமென்னும் துரபிமானமஉலகவாசனை; இதுசம்பாதிப்பதருமையாகலின, மலினவாசனையெனப்படும்.

(௧௭௯) இதறகுதாரணமனனையோவெனின்;—சர்வகுணசம்பனனரானஸ்ரீராமசசந்திராக்கும், பதிவிரதாசிரோமணியாகிய சீதைக்குமகாதிறைகேட்கக்கூடாதவபவாதம் சனங்களாலுணடாயிருப்பது. [அபவாதம்—நிந்தை.]

தேசபேததநால்ஒருவரையொருவர்நிந்திப்பதுகாணப்படுகிறது எனனை? தடசணதேசததுப்பிராமணரால் உத்தரதேசத்துநிவாசிகளாய வேதமறிநது மாமசபடசணம்பணணுஞ்சனங்கள் நிந்திக்கப்படுகினறன உததரதேசத்துப்பிராமணரால் மாதுலன்கன்னியைமணம்புரியுய தடசணதேசதது நிவாசிகளானபிராமணர்களிந்திக்கப்படுகின்றனா இபபடியே தத்தங்குலம், கோத்திரம், பந்துவர்க்கம், இஷ்டதேவதைமுதலியவைகளைததுதிப்பதும், அந்நியகுலகோத்திராதிகளைநிந்திப்பதும வித்துவான்முதல்கோபாலர் பரியந்தம் பிரசித்தம்.

(௧௮௦) இவ்வுலகவாசனைநசிக்கும்படியானவுபாயம் என்னையோவெனின்;—சர்வசனங்கட்குஞ்சந்தோஷம்வரும்படி நடக்கத்தக்கவுபாயமியாதொன்றுமில்லை. தத்தம் மனதுக்குத்தோற்றினவாறே சொல்லாநிற்குஞ்சனங்களுடையசொலலால நமக்குஎன்னை; எவவழியானும்நமக்குஉறுதியப்

தையே நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்னும் விவேகமே உலகவாசனையினின்று விடுபடுதற்கு உபாயமாம். இவ்வபிப்பிராயமுடைகொண்டே, மேற்கண்ட சாஸ்திரங்களில் அநேகவிடங்களில் பிராணியாகியபுருஷனுக்கு ஸ்திரீயினிடத்திலும், ஸ்திரீயினிடத்தும் சமமாகத்தானே வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றது.

(க௫க) கர்மசாஸ்திரபாடாபிமானம், அர்த்தாபிமானம், அநுஷ்டானாபிமானம் எனச்சாஸ்திரவாசனைமூவகைத்தாம்.

(க௫உ) அவற்றுள் சாஸ்திரபாடாபிமானத்திற்குதாரணம் என்னையோவெனின்;—பரத்துவாசர் மூன்றுபுருஷாயுள்வரையும் வெருவேதங்களை அத்தியயனம்பண்ணி நாலாம்புருஷாயுளிலேஇந்திரனாலேமீண்டும்வேதபாடத்திற்பிரவிர்த்திக்கப்பட்டபொழுது மிஞ்சியிருந்தவேதாத்தியயனத்தின்பொருட்டு முயற்சிபண்ணினார்; அப்படிப்பட்ட பரதுவாசருக்கே வேதபாடமுழுதுங்கிடைக்காமற்போனதால் அப்பாடாபிமானம்மலினவாசனையெனப்படும்.

(க௫௩) அப்படியே வெருசாஸ்திரார்த்தங்களையறியவேண்டுமெனுமபிமானமும்பரமபுருஷார்த்தத்துக்குச்சாதனமாகாமையின் மலினவாசனையே. இதற்குதாரணம்—ஓர்குடியானவர் வெருவிதசாஸ்திரபுத்தகபாரத்தோடேடமஹாதேவரைத்தரிசித்தற்பொருட்டுச்சந்நிதானத்தில்வர அங்கிருந்த மற்றோர்குடி அவரைப்பார்த்துப் பாரஞ்சுமக்குங்கழுதைபோல இவர்புஸ்தகபாரங்களைக்கொண்டுசுமக்கின்றாரென்று இருபையினாலேபரிகாசம்பண்ண அதுகேட்டு அவ்விருடியானவர் புஸ்தகங்களையெல்லாம் லவணசமுத்திரத்திலெறிந்துவிட்டனர்; அப்போதுகிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவர் அவ்விருடியை ஆத்மவித்தையிலே பிரவிர்த்திப்பித்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(க௫௪) சாஸ்திரார்த்தத்தின் அநுஷ்டானாபிமானம்மலினவாசனையென்பதற்கு உதாரணம், கிதாகரென்பவர் சிபுவினாலே அடிக்கடி ஆத்மதத்துவமுபதேசிக்கப்பட்டும் கர்மாநுஷ்டானத்தில் சிரத்தைவிடவில்லையென்பதும், தாருகாவ்

மாநுஷ்டானத்தின்பொருட்டுப் பூமியிலோரிடத்தும பரிசுத்தவிடத்தையடைந்திலரென்பதுமாம. சாஸ்திரவாசனை பிரமாணபியாசத்திற்கு விரோதியாவதாலும, மேனமேற் சன்மத்திற்கேதுவாதலாலும், சுவேதகேதுவுக்குப்போலக்கர்வத்திற்கேதுவாதலாலும் மலினவாசனையென்ப.

(௧௮௫) தேகாத்மப்பிராந்தியானும்,அதற்குக்குணஞ்சம்பாதிக்கவேண்டுமென்னும் பிராந்தியானும், தோஷத்தைப்போக்கவேண்டுமென்னும் பிராந்தியானும் தேகவாசனை மூவகைத்தாம அவற்றுள் தேகாதமப்பிராந்திரூபமான தேகவாசனை, சாாவாகாமுதலியோரிடத்துப பிரசித்தம்.

(௧௮௬) லௌகிக, சாஸ்திரீயபேதத்தால் தேகத்திற்குக்குணசம்பாதன மிருவகைத்தாம. அவற்றுள் நலலஇராகத்தோடுகூடக்கானம பணணுவதறகாக விளக்கெண்ணெய், மிளகு, நெயமுதலியவறறைப்புசிப்பதும், தேகத்தைத்தொடுமபோது மெதமெதன விருத்தற்காகப் புஷ்டியைப்பண்ணத்தக்க ஔஷதஙகளைப்புசிப்பதும, சரீரமழகாயிருத்தற்பொருட்டு அப்பியஙகஸநாநமுதலியவைபண்ணி நல்ல வஸ்திராபரணஙகளைததரிப்பதும, சரீரம் சுகந்தமாயிருத்தற்பொருட்டு புஷ்பமாலையணிந்துகொண்டு சந்தனமுதலியவைகளைப் பூசிக்கொளவதும லௌகிககுணசம்பாதனம். கங்கைமுதலியபுண்ணியதீரததஙகளில ஸநாநம் பண்ணுவதும, சாலிகக்ராமாதிதீரததததைப்புரோட்சித்துக்கொள்வதும சாஸ்திரீயகுணசமபாதனம்.

(௧௮௭) தேகத்தினஞேஷத்தைப்போக்குவதும் லௌகிக,சாஸ்திரீயபேதததால இருவகைத்தாம். அவற்றில்வைத்தியசாஸ்திரத்திற்சொலலப்பட்டஔஷதங்களான்முகப்பிரச்சாளநாதி லௌகிகம். சௌச, ஆசமநாதிசாஸ்திரீயம.

(௧௮௮) இமமூவகைததேகவாசனைகளும் மலினவாசனைகள். எனனை? தேகமேஆத்மாவென்பது அப்பிரமாண்மாகலானும், சகலதுக்கஹேதுவாகலானும் மலினவாசனையாம; இதைப்பெரும்பாலும் பூர்வாசிரியர்கூறியிருத்தலின், யாமவிசேஷமாகவுரைத்திலேம்.

குணசம்பாதனமும் வெகுமுயற்சியென்னியக்காரனும், அநேகம பேருக்கு முழுதுஞ்சித்திக்கக்காணோம். என்னே? இராகத்தோடேகா னபண்ணுவதில் பிரசித்தராயிருக்கிற பாடகரும், வேதாந்தியபனம் பண்ணுவிக்கிறவரும் கீழ்ச்சொன்னமுயற்சிகளைச்செய்தும் கல்வகண தசெதானியையடைவர்; நியமமாகச்சரீரபுஷ்டியுங் காணப்படவில் லை அழகும, சுகந்தமும் வஸ்திராபரணங்கட்கும், மாலைமுதலிய வைகட்கும்மேயல்லது தேகத்திற்குள்ளவாதலில்லை; இச்சாஸ்திரியகு ணசமபாதனமும் பிரபலமாகிய, ஏனையசாஸ்திரங்களால் வாதிக்கபப டுகிறது; அவையாவையோவெனின்;—யாவனொருவன வாதம், பித்த ம், சிலேட்டுமமென்னும் மூவகைத்தாதுக்களோடுகூடிய பிரேதரூப மான தேகத்தில் யானெனும்புத்தியும், புத்திர, மித்திர, களத்திராதிக ளில எனதெனும்மமதையும், பாஷாணம், மிருத்து, தாரு, தாம்பிரமு தலியவற்றினவிகாரமானமூர்த்திகளிலமாத்திரம் தெய்வபுத்தியும, க ஙகையாதியஜலமாத்திரத்தில தீர்த்தபுத்தியும உடையனோ அவன் த த்துவவித்துக்களாகிய பெரியோாசபையில காத்தபமென்றுசொல்ல பபடுவனென்னும் பாகவதமும தேகம் அந்தியந்தமலினம, ஆனமா அத்தியந்தம் நிர்மலம், ஆதலான தேகத்திற்கு எவ்வளவு சௌசமப ணணினும் அது சுத்தியுறாது. ஆன்மா நித்தியசுத்தனாதலால் சௌச பபிரசித்தியே அவசியமில்லையெனனும ஞுதசம்மிதையும பிரபலசாஸ திரஙகளாம.

ஔஷதம்புசித்தல்முதலியவற்றால் சாத்தியமான உரோகமும் பிண யொழிக்கடியுளதாதலின, லௌகிகசரீரதோஷநீக்கங்கூடாது. கீழ்ச சொன்னபாகவதவசனம், சூதசம்மிதைவசனஙகளால் சாஸ்திரீயமா ன சரீரதோஷநீக்கமுங்கூடாது; ஆகலால தேகவாசனை மலினவாச னையே.

(௧௬௬) சுத்தவாசனைதான்யாதோவெனின்;—பிரத்தியகபின்னபி ரமத்தைத்திடாபரோட்சமாக வறிந்தவனிடத்திருப்பதாயு ம், வறுத்தவித்தைப்போலத்தேகஞ்சீவித்தற்பொருட்டு உப யோகிக்கிறதாயும், டம்பம், கர்வமுதலியவகாசம்பத்தையு ணடுபண்ணுததாயும், ஞானமாத்தரத்திற்கேதுவாகாததாயும உள்ளவாசனை சுத்தவாசனையென்றறிக. (௧௬)

["மனமணிபோதச்சேர்வின் மனதாற்றொருவருக்குந்தோன்று; மனமுதலியவெளிறாக்கழலுக்கிச்சித்திகொட்டும்." என்றறிதற்குமுன் ஞானவியலாசிட்டத்திற்கூறியபடியே சத்துவசொரூபமான மனதில் ஆகந்துகமாக இராஜசதாமதங்கள் அடைந்திருத்தலின், சன்மார்க்கத்தினின்று நிரந்தரானுசந்தானத்தால் அவைநீங்கி, அது சமாதியையடையுமென்று கடு-ம் செ-வில் செய்த சங்கைக்கு உத்தரங்கூறல்.]

மனதுசத் துவசொரூப மற்றி ரண்டும் வந்தலைந் தனவவற்
றை மாற்றி னற்போம், தனதுசன்மார்க் கத்தைவிடா திருந்த
போது தமோகுணமும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும்பின்னேக,
கனபரிணா மஞ்சலனம போம்போ னக்காற் களங்கமற்று நின்
றவா காசமபோ லும், நினதுளமப் படியாமப் பிரமத் தொன்
றாய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே. (கஎ)

(இ-ள்) மனது சத்துவ சொரூபம்-மனதிற்குச்சத்துவமே (உபாதானமாகலின் அதற்கு அதுவே) சொரூபமாம்—மற்று இரண்டும் வந்து கலந்தன-ஏனையவிரண்டுஞ்(சகாயமாக இடையே) வந்துபொருந்தின—அவற்றை மாற்றினால் போம்-அவைகளை நீக்கினால் நீங்கும்—[நீக்குமுபாயங்கூறல்.] தனது சன்மார்க்கத்தை-மனத்தினியற்கையுருவமான சன்மார்க்க(மாகியதெய்வசம்ப)த்தை—விடாதிருந்தபோது-விடாது(அநுஷ்டித்து)நிற்கும்போது—தமோகுணமும்ரசோகுணமும் சமிக்கும்-(விஷயபரிணாமவேதுவான)தமோகுணமும் (சலனவேதுவான) ரசோகுணமும்நசிக்கும்— பின்னே—கனபரிணாமம்சலனம் போம்-கனமாகிய(விடய)பரிணாமமும்(ஒன்றினின்றொன்றிற் றாவாநிற்குஞ்)சலனமும்(அதன்கணின்றும்) போம்—போனக்கால் • (அவை) போகவே—நினதுஉளம்-உன்மனமானது—களங்கம்அற்றுநின்ற-(மேகபடலமுதலிய)களங்கமொழிந்துநின்ற—ஆகாசம் போலும்-(சரற்கால)வானம்போலச்(சொச்சமாய் அசஞ்சல அநிருட்டமுமாம்; ஆகவே,)—அப்படியாம் அப்பிரமத்து-அப்படி(அசஞ்சல அநிருட்சம)மாகிய அநந்தபிரமத்தில்—ஒன்றாய்-ஏகரசமாய்—நிருவிகற்ப சமாதியில்—தானேநிற்கும்.—எ-று. ஏ-அசை.

இதனகருத்து.—மனதுக்குச்சத்துவகுணமே முக்கிய உபாதானகாரணம். ரஜோகுண தமோகுணங்கள் சகாயமாம். ஆகலின், சன்மார்க்கமான தெய்வசம்பத்தால் ரஜசு தமசென்னும் இரண்டு குணங்களையும்போக்கும்போது சத்துவகுணமே அந்தக்கரணத்தின சொரூபமாகச்சேஷிக்கும்; அச்சத்துவமுஞ் சஞ்சலத்திற்கேதுவான ரஜோகுணமின்மையின் ஏகாக்கிரமாயும், பிராந்தியினாற் கற்பிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமரூபமான ஸ்தூலபதார்த்தாகாரத்திற்கேதுவான தமோகுணமின்மையின் சூட்சுமமாயும் ஆன்மதரிசனத்திற்குயோக்கியமாகுமென்பது. (௧௭)

[மனது நிருவிகற்பசமாதியில் பிரமத்தோடு ஏகமாய்
நிற்றற்கு உபமானங்கூறிச் சந்தேகம் ஒழிதியென
உத்தரத்தைமுடித்தல்]

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர் களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும் போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி விகற்பமின்றி நிருவிகற்ப மானாற் போல, அளந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தா யானந்த மாம்பிரமத் தைக்கியமான, உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே யுலவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்திடாயே. (௧௮)

(இ-ள்) களங்கம் அற்ற கண்ணாடி தன்முன்-நிர்மலமான (ஓர்) தர்ப்பணத்தின் எதிரே—வேறு ஓர் களங்கம் அற்ற கண்ணாடி காட்டும் போது-நிர்மலமான மற்றோர் தர்ப்பணத்தைக்காண்பிக்கும்போது—விளங்கிய தன்மயம் ஆகி-நிர்மலமாகிய அக்கண்ணாடிமயமாய்—அபேதம் ஆகி-அபேதமாய—விகற்பம் இன்றி-விகற்பமில்லாமல்—நிருவிகற்பம் ஆனால்போல-நிர்விகற்பமாயினாற்போல—அளந்து அறியப்படா விபு ஆய்-இத்துணையளவினதென்றளவிட்டறியப்படாதவியாபகமாய—சத்து ஆய் சித்து ஆய் ஆனந்தம் ஆம் பிரமத்து-சத்தாயும், சித்தாயும், ஆனந்தமாயும் உள்ளபிரமத்தின்கண்—ஐக்கியம் ஆன உளம்-ஐக்கியமான அந்தக்கரணம்—தெளிந்தபடி இருந்தால்-(தான்) தெளிந்தவண்ணமே நின்றால்—உலகம் எங்கே-(அதற்கு) உலகரூபமுண்டாவது—உலவு எங்கே-சலனமுண்டாதலெது—என்று சங்கை ஒழித்திடாய்-என இவ்வாறுநிச்சயித்து (இதுவிஷயமாயெழுந்துள்ள) சந்தேகத்தையொழித்திடு.—எ-று.

"உளந்தெளிந்தபடியிருந்தால்." என்றது, ஆரூடத்தன்மையை; ஆரூடர்க்குப் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திகத்தன்மை யபாவமாய விடுதலின், அதன்பரிணாமமும், அதைப்பற்றியுண்டாகுஞ் சலனமும் அவர்கண்மனத்திலில்லையாம்; ஆகலின், "உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே புலையெங்கே யென்று சங்கை யொழிந்தி டாய்." என்றார். இப்படியே, "தத்துவஞானிகாணினுஞ் சகத்தைக்கண்டிலன், தத்துவமேகண்டான்." என்று பிரமகீதையினும், "காதலின்ஞானியத்தைக்கண்ணினுற்றெரியக்காணான்." என்று பகவற்கீதையினுங் கூறியிருப்பதுகாண்க. (கஅ)

(கக0) [மனமபோகசாதனமாகலானும், மனமிறந்தோர் முத்தராகலானும் அவர்க்கு அஃதின்றிப்போகங்கூடுமா றெங்ஙனேயென வினாதல்.]

ஏகமாய் மனமிறந்தாற் சீவன் முத்த ரிருக்குமட்டும் பிரா
ரத்த மெதினா லுண்பார், போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்
ப தன்றோ புசிப்பதென்றான் மனந்தானும் போன தன்றே,
சோகமா மனமிறந்தாற் போக மில்லை தோன்றுமெனின் மு
த்தரென்று சொலக்கூ டாதே, யோகமா மிதுதெளியக் குரு
வே நன்று மொழிந்தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோ முத்தி தா
னே. (கக)

(இ-ள்) ஏகம் ஆய் மனம் இறந்தால்-(கன்னீரிலுப்புப்போல பிரமத்தின்கண்) ஒன்றாய்மனமானது நாசமாயின்,—சீவன்முத்தர்-சீவன் முத்தர்கள்—இருக்கும் மட்டும்-(தேகம்)உள்ளளவும்—பிராரத்தம் எதினால் உண்பார்-பிராரத்தபோகம எச்சாதனத்தைக்கொண்டநுபவிப்பார்—போகம் ஆனது புசித்துத் தொலைப்பது அன்றோ-பிராரத்தபோகம் அநுபவித்துத்தொலைக்கவேண்டுவதோ) அல்லவோ—புசிப்பது என்றால்-அநுபவித்துத்தொலைக்கவேண்டுவதாமென்னின்;—மனந்தானும் போனது அன்றே-(போகசாதனமான) மனமும் இறந்தல்லவோ—சோகம் ஆம் மனம் இறந்தால்-துன்ப(மய)மானமனமானது நாசமானால்—போகம் இல்லை-(சுழுத்தியிற்போலப்) பிராரத்தபோகாநுபவமில்லை—தோன்றும் எனின்-(அஞ்ஞானிகட்குப்போல

மனமிறவாமல்) தோன்றுமாயின் — முத்தி என்று சொலக் கூட தே-ஜீவன்முத்தரென்று சொல்லலாமா—(அவ்விதம்)மயக்கம் ஆம் இது தெளிய-மயக்கமொழிய விசாரித்தல் அறிய— குருவே — என்று மொழிந்தருள்வாய் - நிச்சயமாக உத்தரமுபதேசித்தருள்வீராக — தெளிந்தது அன்றோ முத்தி-ஆய்ந்தெளிந்த(பின்)யல்லவா ஜீவன்முத்தி.—எ-று. நான்கு-இரண்டும் அசைநிலை.

இப்படியே வாசிட்டத்தில், "தனையுணர்ந்தோர், கொன்றுநற றொழிலெலலா மனத்த தன்றோ கொன்மனமன்றி யினடக்கும் கொளகையென்றோ." என்றுசிகித்துவசனால் வினவப்பட்டிருக்கிறது ()

(கஙக) [சங்கைக்கு உத்தரம.]

மனநாசஞ் சொரூபமென்று மருப மென்றும் வகுத்துரை பபா ரிருவகையா வருமி வற்றில், வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்தி லொன்றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவுங் கண்டாய், தனதான சத்துவமாய் மனஞ்சே ஷித்துத் தமசுரச சுகளைசித்தல் சொரூப நாசம, அனகாசத் தவத்தாலு மிசிய க தேக மடங்கும்போ தடங்குதலே யருப நாசம். (உ0)

(இ-ள்) வெளி.

"ஒன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி னாச மோசிரண்டே" எ-ம், "சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந், தாவி லுடலீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறும்." எ-ம்,இதற்கு முன னூலாகிய வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பது போல இங்குங் கூறினர்.()

(கஙஉ) [சங்கைக்குத்தரங்கூறி முடித்தல்.]

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகுந் தகளிரும்போ னு ன்மனமென் சொல்லும் போம்போம், வர்த்தமா னத்தில்வருந வுணவை யுண்பார் வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார், கர்த்தரா மகத்தையும்விட் டகர்த்த ராகிக் கரணவிருத் திகளவத்தை காண்பா ராகி, முத்தரா யிருக்கவும்ராம் புசிபபுங் கூடு முட்டிலையென் றறிந்துசங்கை மோகிப் பாயே.(

(இ-ள்) சத்தம் ஆம சத்துவமே-சுத்தமானசத்துவகுணமே—

உண்மை ஆகும்-(மனநீங்கு) உபாதானகாரணமாம்— தமன்-தமமெ னும் (இரசோகுணமும்)—இருள்-இருளெனும் (தமோகுணமும்)— போனல்-(சன்மார்க்கமான ஞானப்பியாசத்தினுல் ஒழிந்து)போயப் யின—மனம் என் சொல்லும்-மனமென்னும் வியவகாரமும்—போம் போம்- ஒழிந்துவிடும்— வர்த்தமானத்தில்-நிகழ்காலத்தில்— வந்த உ ணவை-(பிராரத்தகர்மத்தால்) வந்துபொருந்தியிருந்த உணவுகளை— உண்பார்-உண்ணுகிற்பர்—வருவதும் போவதும் நினைந்து-(இனி)வரு வதும்(முன்)போனதுமான(பதார்த்தங்களை அஞ்ஞானிகளைப்போல) நினைந்து நினைந்து—மகிழார் வாடார்-சந்தோஷியார் வெலியார்— கர்த்தர் ஆம் அகந்தையை விட்டு-(நாம் இதற்குக்)கர்த்தாவாமென்னு ம் அகம்பாவத்தைவிடுத்து—அகர்த்தர் ஆகி- அகர்த்தராய்—கரண விருத்திகள்-அந்தக்கரணவிருத்திகளையும்— அவத்தை-விருத்திகட் கு ஆதாரகாலமாகிய, (சாக்கிரமுதலிய) அவஸ்தைகளையும் — காண் பார் ஆகி-காணுஞ்சாட்சிரூபராய்—முத்தர் ஆய் இருக்கவும் ஆம்-மு த்தராயிருக்கவுங்கூடும்—புசிப்பும் கூடும்-பிராரத்தபோகமுங்கூடும்— முட்டு இலை என்று அறிந்து- (இவ்வாறிருத்தற்கு) யாதொருதடையு மின்றென்று நிச்சயித்து—சவுகை மோசிப்பாய்-சவுகையையொழிப் பாய்.—எ-று.

“சத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகும்.” என்றதால், சத்துவ நாசமாகும் விதேககைவல்யத்தில் உபாதானகாரணம் நித்தியக்காரிய ம் இராதாதலால் மனநத்தியக்தகாசமாமென்பது பெறப்படுகின்றது.

“ சத்தமோடமுக்கிருட்டாச்சொல்லு முக்குணமும், ” என்று, முதற்படலத்திற் கூறியபடியே இராஜததாமதங்களை இங்கும், “தம னிருள்.” என்றார்.

“ இல்லை யில்லை யென் றிசனியம்பினன்.” என்பதுபோல, “போம்போம்.” என்னும் அடுக்கு நிச்சயப்பொருளில் வந்தது.

“வர்த்தமானத்தில்வந்த வுணவை யுண்பார் வருவதும்போ வ துநினைந்து மகிழார் வாடார்.” என்றதற்கு, அருவமனம் உண்மை யாதும், உருவமனம் இன்மையாதும் என்பது கருத்து. இக்கார ணத்தால் முத்தராயிருத்தற்கும், போகம் புசித்தற்கும் சந்தேகமின் றென்றறிதி என்பார், “முத்தரா யிருக்கவுமாம் புசிப்பும் கூடு முட்டி லையென் றறிந்துசங்கை மோசிப் பாய்.” என்றார். “கர்த்தரா மகந் தையைவிட் டகர்த்த ராகிக் கரணவிருத் திகளவத் தைகாண்பா ரா

டு." என்றது, முத்தர்க்கு [illegible] "சர் த்தராமகன்றனைவிட்டு" [illegible] ய வாசிட்டத்தில், "[illegible]" [illegible] சங்காரத்தருவாய்[illegible] [illegible] என்றும் [illegible] சகமுண்மையின், முத்த ராதல் உடுமென்று, "[illegible] முத்தரென்று சொல்லட்டா தே." என்றும், [illegible]ப்பொருட்டாமெனக.

"சனவிருத்திவைத்தல்." என்றதற்கு, அந்தக்கரணத்தின் கோர சாந்த மூட விருத்திருபங்களாகிய சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தை களை யெனினு மமையும்.

"அவனிருள்போ லுண்மையென் சொல்லும் போம்போம்." என்றதற்கு, உக்கவசிட்டம். "உரையெனமன் னவன்கேட்பக் கும்பன் சொல்வா னுலமென்று சொன்னதுவே மென்று மன்று, கரையறுபல் பவத்துன்ன நினையே புள்ளி கண்டதனை யறிந்தால் கவலையில்லை, வரையறுக்கண் டவர்களுமல் களிற்சரிக்கும் வாதனைதான் மறுபிறப்பை யழக்கா தக்கப், புரைமனஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று போதமில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே." எனவரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உசு)

[விகற்பரூபமான வியவகாரமுடையோர்க்கு சாக்கிர சித்தத்தின் [illegible]தாலும் பிரமாநுபவம் அவ்வேகாக்கிரசி த்தவொழியினொழிந்துபோமல்லவாவென்று பேடன் சொ ன்னுமா[illegible]யைப்பற்றிச், சைவனைமனைாசமில்லையாயி னும் அசங்கராரூபமான மூக்ஷயமனோசமுள்ளமையான், ஆரூடர்க்கு வியவகாரத்தில் பிரமாநுபவம் நீங்காதென்ப தைத் திருஷ்டாந்தமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.]

விவகார வேலையொன்று மொழி பெய்யுல் விகற்பமன்றே
மனமிலக்து விடப்பெற விட்டால், அவதான [illegible]மன்றே
வென்று யாவி [illegible] சொல்லி,
கவமாகப் பரபுருடன் [illegible] மதுவித்த
காரி சென்சத், தவமாக [illegible] செய்யும் போதுந்
தழுவியது பவித்தகக் தமெனி டாரே. (உஎ)

அவதாரம்-பிரமாணமவைகளையுருப்பமானநிச்சயம். ஏனையபதப் பொருள்வெளி.

(௧௧௩) அபிப்பிராயம்.—திடஞானம், அதிடஞானமென ஞான மிருவகைத்தாம்; அவற்றுள் வைராக்கிய, நியாணுப்பியா சவலியாற் சுவாதீனசித்தமுடையோனுக்குத் தத்துவஞா னமுண்டாகில் அவன்புத்தி சோரநாயகனிடத்தன்புள்ள நாரியின்புத்தி தனதுவீட்டுக்காரியஞ்செய்யும்போதும அச்சோரநாயகனையேநியானியா நிற்பதுபோல நிரந்தரந தத்துவத்தையேநியானித்துக்கொண்டிருக்கும்; அத்தனமை யானஞானந்திடஞானமெனப்படும். வைராக்கியம, நி யாணுப்பியாசமின்மையோனுக்கு ஏதேனுமொருபுண்ணிய விசேஷத்தால் தத்துவஞானமுண்டாயினும் அவன் புத்தி சோரநாரியின் புத்தி வீட்டுக்காரியத்தை மறநதுவிடுவது போல உடனே தததுவத்தைமறந்துவிடும்; அத்தன்மை யான ஞானம் அதிடஞானமெனப்படும்.

திடஞானமுடையோர் திடப்பிரஞ்ஞர்; இத்திடப்பிரஞ்ஞர் காலபேதத்தால் சமாஹிதர், உத்திதரென இருவகையராயிருப்பர்: அவர்களுடையலட்சணம கீதையில் பகவானுற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கேதிடப்பிரஞ்ஞரைச் சொன்னதால் அவருக்கு வியவகாரம் விரோதமாகாதென்பது.

இதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "காயத்தில் வேறாகத் தன்னைக்கண்டோன் காயமீ ரினுமறியான் கன்னற கட்டி, நீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பங் கிராத வாறுபோற் றெளிந் தஞானி, மாயதனை மோகத்தாற் பேதமாகான் மணந்தபர புருடன்மேன் மனஞ்சேர் மங்கை, நேயத்தான் மனைத்தொழில்கள் செய்யுமாபோ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி னிலைமை நீங்கான்." எ-ம், "வெறிநிருக்கினுந் தொழிலினை மேவினும் விடாமலறிவொன்றுதான் சமாதிவிட்டகன்றவருகுஞ், செறிபு ஞானஞ்சேர் மனத்தினர் சகத்தொழில் செய்யினும், பிறவி றத்துவ கிட்டராய்ச் சமாதித்பெயரார்." எ-ம் வரும். மற்றும் இருவகையுமுற் காண்க. (௨௨.)

[இனித்திடஞானத்தின்பலத்தை அறிவிக்குங் கருத்தினராய்ச் சீடன்வினையும்விருவைத் தாமேயெடுத்துக்காட்டி அதற்கு விடைகூறத்தொடங்குகின்றார்.]

தேகத்த னலனுமி யகர்த்த னுமிச் சீவனின்றிப் பிரமமாய்த்
தெளிந்த முத்தன், போகத்தை புசிப்பனென்னுற் கருத்தா
வாமே பூரணமா மகர்த்தனுக்குப் போக முண்டோ, சோக
தனை யறுத்தருளுங் குருவே யித்தத் துகளறுக்க வேண்டு
மென்று சொன்னு யாகில், மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தி யா
கி வகைமூன்று யவரிருக்கு மகிமை கேளாய். (உ௯)

(இ-ள்) தேகத்தன் அலன் ஆகி-ஸ்தூலசூட்சமசங்காதங்களி லிருக்கும் மதாபிமானம், பிராமணத்வாதிகளிற் றுதான்மியமற்றவனாய்—அகர்த்தன் ஆகி-அகர்த்தனாய்—சீவன் இன்றி- (அச்சங்காதங்களை விசேஷணமாகவுடைய) ஜீவத்வமிறந்து—பிரமம் ஆய்-பரிபூரணப்பிரமமாய்—தெளிந்த முத்தன்-தன்னையறிந்திருக்கும் சீவன்முத்தனை—போகத்தை உண்பன் என்னுல்-போகததைப்புசிப்பனென்றுசொலவில்—கருத்தா ஆமே-கரும கருத்தாவாகியஸ்தூலசூட்சமசங்காதங்களும், சங்காதவிசிஷ்டனும் தானவனே—பூரணம் ஆம் அகர்த்தனுக்கு-பரிபூரணப்பிரமமேதானயிருக்கும் அகர்த்தனகிய சீவன்முத்தனுக்கு—போகம் உண்டோ-பிராரத்தபோகமேது—சோகத்தை அறுத்தருளும் குருவே- துன்பத்தையொழித்தருளாநிற்குமஆசிரியரே—இந்தத் துகள் அறுக்க வேண்டும் என்று சொன்னுய் ஆகில்-இச்சந்தேகம் நிவிர்த்திப்பித்தருளவேண்டுமென்று நீசொல்வில்—மாகாத்தன மாபோகிமாத்தியாகி (என)—மூன்றுவகை ஆய்-மூவகையாய—அவர் இருக்கும்-அச்சீவன்முத்தரிருக்கும—மகிமை கேளாய்-பெருமையைக்கேட்பாய்,—எ-று.

விரகத்தன் என்பதுபோலத் "தேகத்தன்." என்றார்.

தேகத்தனலனுகி,என்பதற்கெற்றிய வுரையின் கருத்தை,௯௩-ம பிரசங்கத்தில் தருமாத்தியாசத்திற்குதாரணங்கூறியிருப்புழிகாண்க.

வினவின் கருத்து.— யாவனிடத்துத் துக்கமுண்டோ அவன் துக்கநிவிர்த்தி சுகப்பிராப்திகளினிமித்தங் கிரியைசெய்யாநிற்பன்; அவனே கர்த்தாவாம்; அவன்கர்த்தாவோ அவன்போகத்தையுண்ணும்போக்தாவுமாவன்; புண்ணியபாவங்களின்னுருவமானகர்மத்திற்குக்கர்த்தாவும், கர்மபலமானசுகதுக்கங்களைப்புசிக்கும்போக்தாவும் ஸ்தூலசூட்சமசங்காதங்களேயாம்; அவற்றிற்குச்சாட்சியானபரிபூரணப்பிரமசொரூபர் தானன சீவன்முத்தனுக்கு எவ்வாறு கர்த்தத்துவ, போக்தத்துவங்கூடுமென்பதாம், (உ௯)

(ககச) [மஹாகர்த்தன் இலக்கணங்கூறுகின்றார்.]

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங் காந்தச் சிலைமலை முன் னிரும்புகள்சேட் டிக்கு மாபோல், செய்கையுஞ்செய விக்கையுமற் றிருக்கு மென்முன் சடமான வுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்திகளும் விருத்தி தானு, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி யேநான வெயிலைபோலென் றுறைத்தவனே விபுமாகாத்தன். (உச)

(இ-ள்) செய்கையும- (ஒன்றைச்) செய்யுந்தன்மையும்—செயவிக்கையும-செயவிக்குந்தன்மையும—அற்று-(தான்) உடைத்தாகாயல—இருக்கும்-(ஏகமாய்ப்பெரிதாய் அசஞ்சலமா) யிருக்கின்ற—காந்தச சிலை மலைமுன-காந்தக்கல்லாகியமலையின்முன்னே—இரும்புகள-(அநேகமாயப்பரிச சின்னங்களாயத் தமக்கெனச்சேட்டையற்றுள்ள ஊசிமுதலிய) இருமபுகள்—சேட்டிக்குமாபோல்-சலியாநிற்குந் தன்மைபோல—செய்கையும்-(ஒன்றைச்) செய்யுந்தன்மையும்—செய்விக்கையும-செய்விக்குந் தன்மையும — அற்று இருக்கும்-இன்றி(ஏகமாயப்பூரணமாய்ச்சித்தா)யிருக்கும—என் முன்-எனது சந்நிதியில்—செடம ஆன உலகம் எலாம-(அநேகமாய்ப் பரிச்சின்னங்களாய்சசடமாயுள்ள பிரபஞ்சங்களெலலாம்—சேட்டை செய்யும்- (தத்தம) வியவகாரங்களைச்செயயாநிற்கும—வெயில் போல்- (உலக வியவகாரநிற்கும, வியவகாரத்தின அபாவத்திறகும சாட்சிமாத்திரமாயிருக்கும) சூரியன்போல—மெய்கலந்த-சரீரத்தினகட் பொருந்திய—இந்திரிய விகாரரூப-(நேத்திராதி)இந்திரியங்களால் விகார*ரூபமான—விவகார விருத்திக்கும்- (காண்டன்முதலிய) வியவகாரங்களையுடைய (மனோ)விருத்திக்கும—விருத்தி-மனோவிருத்தி—தானு-தன்மயமாக—மெய் கலந்த-பிரமத்தின்கட்பொருந்திய—சமாதிக்கும்— நான் சாட்சியே என்று-யான சாட்சிமாத்திரமாகவுளனென்று — உறைத்தவனே-அழுந்திய அநுபவமுடையவனே—விபு மாகர்த்தன் வியாபகமான மஹாகர்த்தனும்.—எ-று.

*விகாரம்=வேறுபாடு.

வெயில் என்றது வினையாகுபெயர்.

'கூட்டு பொறியின் றொழிலெல்லாங் கொண்டு மனஞ்செய் கு வதன்றே." எ-ம், "தனையுணர்க் தோர்கொள் ளுற்ற தொழிலெல் லா மனத்த தன்றே." எ-ம், வாசிட்டத்திற்கூறியபடியே இங்கும், "மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும்." என் றார்.

"செய்கை" சுயங்கருத்தாருத்வம. "செய்விக்கை." அந்நியப் பிரேரணவேது கருத்தாருத்வம. இவ்விரண்டுமில்லையென்பது அ காததாதமதிட நிச்சயத்தாலெனக. (உ௪)

[மஹாபோகி மஹாத்தியாகிகளின் இலக்கணங்கூறுகின்றார்.]

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியம்ப த்தியமெனவூ ஞய்ந்தி டாமல, பொறுமையுடன் கிட்டின தைக் காட்டுத் தீப்போற் போகங்கள புசிப்பவன்மா போகி யாகும், சிறிதுபெரி துகடனதந் நியங்க ணன்மை தீமைகள சே ரினும்படிகச் செயல்போற சித்தம, வெறிதிருக்கு மவனே மாத் தியாகி யாவன் விரதமிம்மூன் றுடையவரே வீடு ளோ ரே. (உ௫)

(இ-ள்) அறுசுவையின் வுண்-சுரேசங்களையுடையஉணவுக்கு ள்—குணம் குற்றம்(என) - (இது)குணமென்றும் (இது)குற்றமென் றும—அசுத்தம் சுத்தம்(என) - (இது) அசுத்தமென்றும் (இது) சுத்த மென்றும்—அபத்தியம் பத்தியம் என-(இது)அபத்தியமென்றும்(இ து)பத்தியமென்றும்—ஆய்ந்திடாமல்-பகுத்துப்பாராமல் — பொறு மை உடன்-சகிப்போடே—கிட்டினதைக் காட்டுத் தீப்போல-(த னனை)நெருங்கியசகலத்தையுங் காட்டக்கினி புசிப்பதுபோல—போ கங்கள் புசிப்பவன்-(உணவாதி) போகங்களைப்புசியாநிற்பவன் — மா போகி ஆகும்-மஹாபோகியாம்—சிறிது பெரிதுகள்-சிறிதும் பெரிது மானபொருள்கள்—தனது அந்நியங்கள்-தன்னுடையதும் பிறருடை யதுமானபொருள்கள்—நன்மை தீமைகள் - புண்ணிய பாவங்கள்— சேரினும்-தன்னைவந்தடையினும்—படிகச் செயல்போல்-(அடுத்த வ ர்ணங்களைப்பற்றாத) படிகத்தின்றன்மைபோல—சித்தம் — வெறிது

இருக்கும் அவனே-(மனம்)-பற்றற்றிருக்குமவனே—மகாத்தியாகியாவன்-மகாத்தியாகியெனப்படுவன்—இம்மூன்று விரதம் உடையவரே. (மகாகர்த்தன் மகாபோகி மகாத்தியாகியென்னும்) இம்மூவகைவிரதமுமுடையோரே—வீடு உளோர்-மோட்சத்தையுடையராவர்.—எ-று.

குணம்" ரசமுடையஉக்கிருஷ்டான்னாதிகள். "குற்றம்" ரசமில்லாத நிகிருஷ்டான்னாதிகள், அல்லது, சாத்துவீகாகாரம், தாமதாகாரமெனினுமொக்கும். "அசுத்தம்" ஊசினபழஞ்சோறு, உச்சிஷ்டம், தேவாராதனத்துக்குஅருகமல்லாதது முதலியன. "சுத்தம்" சீராக அப்போதுசமைக்கப்பட்டுக்கண்ணுக்குரம்மியமாயும், நாவுக்கு ருசியாயுமுள்ள அன்னாதிகள். "அபத்தியம்" வைத்தியசாஸ்திரத்தில நிஷேதித்தவை. "பத்தியம்" அதில் விதித்தவையென்க. இங்கே "பொறுமை" என்றது விகாரம் அடையாமையை. காட்டுத்தீயானது இது சந்தனமரம், இஃதெட்டிமரம், இது பச்சைமரம், இது பட்டமரம் எனப்பகுக்காமலும், கிட்டினதைவிட்டு அப்புறந்தாவாமலும், தான் அவைகளினமயமாகாமலும் தன்மயமாக அவைகளைத்தகிப்பதுபோலத் தத்துவஞானியும் உசிதமான உணவுகளை நிரதிசயானந்த பூரணஅத்வைதாத்மபுத்தியால், அல்லது மித்தியாபுத்தியால பகுத்துப்பாராமலும், கிடைத்ததைவிட்டுக்கிடையாததை இச்சியாமலும், தானஅவைகளின்மயமாகாமலும் தன்மயமாகவே புசிப்பன்: இங்ஙனம் புசிப்பினும் நித்தியதிருப்தாத்மதரிசனத்தாற் புசித்திலன. "ஊணுய்ந்திடாமல்." என்றதால், நன்றெனப்புசியாதிற்பனெனபது கொள்ளக்கிடந்தது. இதற்கு மூன்னூலான வாசிட்டத்தில, "அகலீரசமிடிகளுநன்றெனப்புசிப்போன்." என்றுகூறியிருப்பதால் "உணவாதி" என்றும். சுவர்ணத்தினாற்செய்யப்பட்டவியாக்ரம இரம்மியமான சுவர்ணதிருஷ்டியால் இரம்மியமாவதுபோலப் பிரமதிருஷ்டியால் சகலபோகங்களும் ஜீவன்முத்தனுக்கு இரம்மியமாகத்தோற்றுவதால், "ஆய்ந்திடாமல்." என்றார். "வெறிதிருக்கும்." என்றது, மித்தியாபுத்தியாலென்க. "விரதமிம்மூன்றுடையவரே." என்னுந்தேற்றேகாரத்தால் தவம், மகம், தீர்த்தம், சேவை, அருச்சனை, தானமாதிய புறக்கருமங்களையுடைய மற்றையர் நிரதிசயானந்த மோட்சம் அடையாரென்பது பெறப்படுகின்றது. இம்மூன்றையும விஸ்தாரமாகஅறியவேண்டின் வாசிட்டத்தில் விரதருண்யகவைதயில, பரமசிவனால் பிருங்கிக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதிற்கா

ண்க. இம்மூவகைவிரதங்கூறினவழியால், "போகத்தை யுண்பனே னுமாக்கருத்தா வாமே பூரணமா னாத்தனுக்கும் போகம் உண்டோ." என்னுஞ்சங்கைக்குப் பிராரத்தவசத்தால் போகத்தையுண்பவனும், உசிதமானகருமத்தைச்செய்பவனும் ஞானிதோற்றினும் அகர்த்தா தமதிருஷ்டியால் அவன் அவனுக்கு இன்றென்றுத்தரங்கூறினதாம்.

(௪௬௫) [ஞானபக்குவமானவிருதவிருத்தியத்தன்மையைப்பற்றி யுளதாகும்பிரமேயசந்தேகத்தை நிவிர்த்திசெய்து கோடற்பொருட்சீடன்வினவுதல்.]

[வேறு.]

மெய்யுங் கொண்டுபி ராரத் தநதரு விதிவழி நின்றிடவும்
உய்யுங் கர்மிக ளுக்கது குணமா வுறுதொழில் செய்திடவும்
செய்யுஞ் செய்கைமு டித்தவ னென்றுரை செப்புவ தெப்படி
யோ, வையுந் துன்பம கற்றிய குருவே நலமா வருள்வீரே.()

(இ-ள்) மெய்யும் கொண்டு-("சாலமிகு தொழிற்பநகைக் கிடமாங் கூடு" என்னும்) சரீரமுந்தரித்துக்கொண்டு—பிராரத்தந் தரு பிராரத்தத்தால்வரப்பட்ட—விதிவழி-நியதியின்நெறியில்—நின்றிடவும்-நிற்கவும்—உய்யும் கர்மிகளுக்கு-(உறுதியறிந்து தாம்) பிழைக்கவேண்டுமென்னும் கருமகாண்டிகட்கு—அது குணமா-அதுகூலமாக—உறுதொழில்-பொருந்துகின்றகருமோபாசனைகளை—செய்திடவும்-செய்யாநிற்கவும்—செய்யும் செய்கை முடித்தவன் என்று-(ஞானி) கிருதகிருத்தியனென்று—உரைசெப்புவது-கூறுகிறபது — எப்படியோ-எவ்வாறோ (யான் அறியேன்)—வையும் துன்பம்-(வெகுகாலமாக) வருத்துதற்குக்காரணமாயிருந்ததுக்கங்களை —அகற்றிய குருவே-ஒழிவித்தருளிய குருவே—நலமா அருள்வீர்-(இச்சங்கைக்கு) நன்றாக உத்தரம் அருள்செய்வீராக.—என்க.

ஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்திசெய்து துன்பமொழிவித்தமையின், "வையுந் துன்பமகற்றிய குருவே," என்றான். (௨௧)

[மேலவினாவிற்கு விடைகூறல்.]

ஆட்டவர் செய்தொழின் மூவகை யாகும வித்தைவ சத்துறு நாள், ஏடணை மமதைய கந்தையு ளார்க்கே யிகபர விவகார ம, வீடனு குவமெனு மிச்சையு ளார்க்கே வித்தைப டிப்ப தெலாம, பாடன்மி குந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமானால். (உஎ)

(இ-ள்) அவித்தை வசத்து உறும் நாள்-(தத்துவஞானத்திற்கு முன்னே) அவித்தியாவசத்திற்பொருந்தியிருக்குங்காலையில—ஆட்டவர் செய்தொழில-(இஷ்டப்பிராப்தி அநிஷ்டநிவிர்த்திக்காகப்) புருஷராயினோர்செய்யத்தக்கனவானகிருத்தியங்கள்—மூவகை ஆகும-(உழவாதி, எக்ஞாதி, சிரவணாதியென) மூவிதமாம்—(அவற்றுள்) ஏடணை-(போகத்தில்)இச்சையும—மமதை-(குடும்பத்தில்எமதென்னும) அபிமானமும்—அகந்தை-(தேகத்திலஆத்மத்துவ,பிராமணத்துவாதி)அபிமானமும—உளார்க்கே-உடையோர்க்கே—இக பர விவகாரம் - (உழவாதிகளான) இகலோக (வியவகாரங்களும, எக்ஞாதிகளான) பரலோகவியவகாரங்களும் (செய்யத்தக்கனவாம்)—வீடு அனுகுவம் எனும-(அநேகஜநநங்தோறுஞ்செய்த நிஷ்காமபுண்ணியபுஞ்சபரிபாகவசத்தால சித்தசுத்தியடைந்து சகத்து அநித்தியமெனும் விவேகமுதயமாகலின, ஏடணை மமதை அகந்தைகள்குறைந்து) மோக்ஷமடையக்கடவேமென்னும — இச்சை உளார்க்கே-இச்சையுடையோர்க்கே — வித்தை படிப்பது எலாம் - ஞானசாஸ்திரசிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களனைத்துமா (செய்யத்தக்கனவா)—பரிபூரணம் ஆனால்-(தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதசூனியமான) பிரமமேதாமானால—பாடல்-சிரவண, மனனாதிகளான (மோக்ஷகிருத்தியங்களாலும்)—மிகும் தொழிலால்-மிகுந்த (உழவாதிகளான) இகலோக (கிருத்தியங்களாலும், எக்ஞாதிகளான) பரலோககிருத்தியங்களாலும்—பலன் உண்டோ-(அவர் அடையத்தக்க)பயன்யாதேனுமுண்டோ? (இல்லை.)—எ-று.

"பாடல்." என்றது. உபலக்ஷணம்.

"யாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்கதொப்ப துண்டென்னார்." என்று கீதையில் பகவானாலும், யாதொருலாபத்துக்கு மே

வான லாபம் வேறொன்றுமில்லையோ அதுவாவையமைதும் ஆத்மபோதத்தில் பூஜ்யபாதரான சங்கராசாரியாருடம் அருளிச்செய்திருப்பதாலும், தமது அநுபவபலத்தாலும் பிரமமாய்த்தங்கியமைவதாக ஞானிகளால அடையத்தக்கதானஇலாபம் வேறொன்றுமில்லையென்பா
"பலனுண்டோபரிபூரணமானால்." என்றார்.

கும்பபுத்தியும், போகத்திச்சையும்இன்மையின் உழவாதிகளும, இனுசின்னுளுக்குவிஷயமானஎக்ஞாதிகள் தனக்கு விஷயமாகாமையின் அவ்வெக்ஞாதிகளும், பிரமமானது கண்டசாமீகரியாயமபோல ஞானியால் அடையப்பட்டிருத்தலின் சிரவணாதிகளும்ஞானிக்குச் செய்யவேண்டியனவாகவில்லை; இதுவே கிருதகிருத்தியத்தன்மை யெனறறிதியென்பதாம். (உஎ)

(கசுசு)[இன்னும் இதனைநன்கு அறியவேண்டித்துணுக்க
மேயப்படிச்சமிக்கின்றான்.]

குரவர்சி காமணி யேகே ளீர்நீர் கூறின வழியொக்கும்
பாமுட னிகமுமி ழந்தவ ரன்றோ பழகுவர் மெய்ஞ்ஞானம்
விரவுமு யற்சியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுவ ரோவே
ண்டார், சிரவண மனனு திகள்வேண் டாவோ சித்தமு றை
த்திடவே. (உஅ)

(இ-ள்) குரவர் சிகாமணியே கேளீர - தேசிகசிரோரத்னமே (எனது விண்ணப்பம்) கேட்பீராக—நீர் கூறின வழி ஒக்கும்-("பாடனமிருநதொழிலாற் பலனுண்டோ பரிபூரணமானல்." என்று)தேவரீரருளிச்செய்தவழி ஒவ்வும்—பரமுடன் இகமும இழந்தவர் அனன்றோ-பரலோகத்திச்சையும்,இகலோகத்திச்சையும்விட்டவரல்லவா--மெய்ஞ்ஞானம் பழகுவர்-தத்துவஞானம் பயிலாநிற்பர்—விரவும் முயற்சியின் மீண்டவர்-(போகேச்சையுடையாரால்) பொருந்தாநிற்கும் (இகலோகபரலோக)முயற்சியினின்றும் (ஞானநெறிக்கண்) மீண்டவர—அதை இனி வேண்டுவரோ வேண்டார்-அவ்விகலோகபரலோகக்கிருத்தியங்களாகிய உழவாதி, எக்ஞாதிகளை இனிச்(செய்ய) விருமபுவராவிரும்பார்—சித்தம் உறைந்திட-சித்தம் அநுபூதிக்கண்ணழுந்த—சிரவண மனன ஆதிகள்வேண்டாவோ-சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்கள் (அவர்க்கு)வேண்டாவோ.—எ-று. (உஅ)

[மேலவினவிற்கு விடைகூறல்.]

இளாமக னேகேள் தத்துவ மறியார் கேட்டல்செ யக்கடனே
தளாவறு சிந்தித் தலின்முயல் வார்சிலர் சந்தே கங்களுளார
தெளிதலி னிற்பார் விபரீ தப்பேய் தீரா வாதனையோர
வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினர் வேண்டுவ தொன்று
[ண்டோ.

(இ-ள்) இளா மகனே கேள்-(ஞானமயமாய்) விளங்காநின்ற மைந்தா(உனது வினவிற்கு யாங்கூறும்விடையினை) நீகேட்பாய்—தத்துவம் அறியார்- (அத்துவிதமான) பிரமத்தை (ஆன்மாவாக) அறியாதவா—கேட்டல செயக்கடனே-சிரவணஞ்செய்யவேண்டுவதுமுறைமைதான—தளாவு அறு சிந்தித்தலின் முயல்வா- (சகல) விடருமறுதற்குக்காரணமானமனனத்தினைமுயற்சிப்பர்—சந்தேகங்கள் உளாா சிலா-சந்தேகங்களையுடையசிலபேர்—விபரீதப் பேய் தீரா வாதனையோா-விபரீதப்பேயெனனுமொழியாத(மலின)வாசனையுடையவா—தெளிதலில நிறபார்-நிதித்தியாசனத்தின்கண்(முயறசியுடையரா)யிருப்பா—வெளி உருவு ஆய்-(அஞ்ஞானத்தின்) மறைப்பொழிந்த சொரூபமாய்—அறிவு ஆய்-தேகேந்திரியாதிகளைக்காணும்)அறிவாய—நிறைவு ஆயினா-(பனமைப்பேய்களுக்கவகாசமில்லாத)பூரணரூபமாயினோர்—வேணடுவது ஒனறு உணடோ-வேண்டுமென்று(அநுஷ்டிக்கததக்கது சிரவண் மனன நிதித்தியாசனங்களுள்ளே யாதானும) ஒனறுணடோ ! (இல்லை.)—எ-று.

திதி, வார, நட்சத்திர, யோக, க்ரணங்களை அறியாதோர் பஞ்சாஙகத்தைக்கேட்டாவது பார்த்தாவது அறியவேண்டுவதுபோலத தததுவம் அறியாதோாசிரவணஞ்செய்யவேண்டுவது. பொன்னினய"ற்றுநிர்ணயத்திற் சந்தேகமுள்ளவாகள்,ஆணிவைத்துஉரைத்துப்பாாததுக்கொள்ளுவதுபோலச் சீவபிரமங்களின் அபேதஞ்சத்தியமா! அலலதுபேதஞ்சத்தியமா! என்பதுமுதலியசந்தேகமுடையவர்கள்மனனம்பண்ணவேண்டுவது. . திக்குப்பிரமைகொண்டோர் அதற்குக்காரணமானசூரியாதிகளைநாடித்தெளிவதுபோல விபரீதபாவனையுடையோா நிதித்தியாசனஞ்செய்யவேண்டுவது.

"வெளியுருவாய்." என்றதால், சிரவணஞ்செய்தற்குக்காரண

மான அஞ்ஞானமும், "அறிவாய்." என்றதால், மனனஞ்செய்தற்குக்காரணமாகியசந்தேகமும், "நிறைவாய்." என்றதால், நிதித்தியாசனஞ்செய்தற்குக்காரணமானவிபரீதபாவனையும் ஆருடர்க்கு இன்றென்பதைக்குறிப்பித்தனரென்க. (உக)

(கஎ) [வியவகாரமுடையஞானிகளிடத்து அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதங்களுள் விபரீதபாவனையில்லையென்பது என்னனெனவினுதல்.]

ஐயா கேளீர் தத்துவ ஞானியு மஞ்ஞா னிகள்போலே
செய்யா நின்றேன் கண்டே னுண்டேன் சென்றே னெனலா
பொய்யாம் விபரீ தங்க ளவற்குப் போயின வென்றீரே[மோ
மெய்யாம பிரமவி சாரமி தன்றே வெளியா வுரையீரே. (௩௰)

(இ-ள்) ஐயாகேளீர்-குருவேகேட்பீராக—தத்துவஞானியும்-பிரமஞானியும்—அஞ்ஞானிகள்போலே - அஞ்ஞானிகளைப்போலவே—செய்யா நின்றேன்- (ஸ்நானமுதலியவற்றைச்) செய்கின்றேன்—கண்டேன்-(இவனைக்)கண்டேன்—உண்டேன் -(இன்னவங்காதிகளை)யுண்டேன்—சென்றேன் - (இன்னகிராமத்திற்குச்) சென்றேன்—எனல் ஆமோ-என்றுசொல்லலாமா—பொய் ஆம் விபரீதங்கள் - மிதையாகியவிபரீதபாவனைகள்—அவற்குப் போயின என்றீரே-அப்பிரமஞானிக்கு நீங்கினவென்றருளிச்செய்தீரே —மெய்யாம் பிரமவிசாரம்இது அன்றே-(அவனுக்குரிய)சததியமாகிய பிரமவிசாரமஃதலலவே—வெளியா உரையீர்-வெளியாகஇதனையருள்வீராக.—எ-று.

பிரமவிசாரமிதன்றே,என்றும்பாடமுளது.அதுபிறழ்ந்தபாடம்.

"பிரமவிசாரமாவது," "அணுவினுக் கணுவு மானே யப்படி மகத்து மானே, துணியிலைப் பொருளு மானே சோதியுட் சோதி மானே, பணிவுறத் தருவேனுனே பழையனும் புதிய னுனே, யினைதனக் கில்லா வீச னுகிய வின்ப மானே." என்பதும், "ஒன்றிலனுகேனைசரைபற் றுள்ளமமைந்தயக்காரர, மென்றவொன்றும்பிலன், துன்றுகுணமூன்றிலன் சரைசாவிலனென்கத்தன்றுவதிலுன், நின்றசாக்தன்சமரசனுன்;" "இரனை துனிகள் விசும்பிரவி தேவ ருரகர் சரிடத்தில், விரியு·மறிவே யான், குறக்கு மேல்கீ ழென்போ தப்பெருமை

யுலாவியது." என்பதுமாம். நான் சென்றேன், கண்டேன், உண்டேன என்பது, அதற்கு முன்னுகலான், இங்ஙனம் வியவகரியாநின்ற ஞானிக்கு விபரீதபாவனை இன்றுவதை எவ்வாறுமென்பது சீடன் கருத்து. (௩௰)

[அத்திருவிடைகூறல்.]

ஓய்ந்தக னவிற் கண்டப முங்கதை யோதுவன் வாதனையால
ஆய்ந்தறி வுற்றவ னப்படி செப்புவ னுபா சனுமாகான
மாய்ந்தத னுடல்வே மளவும் விண்ணவன் மநுடனெ னப்
படுவான், வீய்ந்தசி தாபா சன்போ மளவும் விவகா ரந்தொ
டரும். (௩௧)

(இ-ள்) ஓய்ந்த கனவில்-சாக்கிரவியவகாரமொழிந்தசொப்பன ததில்—கண்ட பழங்கதை-(ஒருவன் நாகாவியவகாரங்களைக்கண்டு சாக கிரத்தில் விழித்துப்) பூர்வந்தான்கண்ட வியவகாரங்களை—வாதனை யால-(பூர்வ)வாசனையால— ஓதுவன்-(எப்படிச்) சொல்லுவனே— அப்படி—ஆய்ந்து அறிவுற்றவன்-(ஆன்மா அநான்மாக்களைத்) தோ ந்து (அநானமாவாகிய தேகாதிகளில் அத்தியாசமொழிந்து சந்தே கமில்லாமல் ஆன்மாவை) அறிந்தவன்—செப்புவன்-(பூர்வவாசனை யால் செய்யாநின்றேன், கண்டேன், உண்டேன், சென்றேனென் று) வியவகரியாநிற்பன— [இங்ஙனம் வியவகரிக்கினும்,] ஆபாசனு ம் ஆகான்-(வியவகாரகாததாவாகிய) அந்தக்கரணசகிதனும்,(வியவகா ரகரணமும்) அவனலனவன்— [வியவகாரம் எதுகாறுந்தொடர்ந்து நிற்குமெனின்;—] மாய்ந்த தன உடல் வேம் அளவும்-(தேவத்துவ மடைவோமென்று அக்கினியிற் பிரவேசமாய்) மாய்ந்ததனதேகம வெந்து நீறுகுமளவும்—விண்ணவன்-தேவ(னுயிருப்பவ)ன—மநுட ன் எனப்படுவோன்-(அந்நியரால்) மநுடனென்று (எங்ஙனம்) வியவ கரிக்கப்படுவனே (அங்ஙனம்)— வீய்ந்த சிதாபாசன் போம் அளவு ம்-(தத்துவஞானத்தினுல் அகம்பாவ) மிறந்த சிதாபாசன் (அதநியந தம்) அபாவமாகும் (விதேககைவல்லிய) மளவும்—விவகாரம் தொ டரும்-வியவகாரந்தொடர்ந்து நிற்கும்,—எ-று.

அரசனுயுள்ளோன், நித்திராமோகத்தாற் சொப்பனத்தில் பிட சையேற்பவனுகத்தன்னைக்கண்டு விழித்தபின் அம்மோகம் நீங்கி அ

ரசனாயிருந்துகொண்டு முன்னேசொப்பனத்திற்கண்ட வாசனையால தன்னைப்பிட்சகனாகச்சொல்லினும் உண்மையாகத்தான் பிட்சகனென்பது அவனுக்கு உள்ளே இல்லாமைபோல ஞானியும் பூர்வவாசனையால சிதாபாசனாகத்தன்னை வியவகாரத்திற்சொல்லினும் அவனுள்ளே அகங்காரக்கிரந்தியின் மையின் அவன்சிதாபாசனல்லன்.

தான்தேவனாகவேண்டுமென்று அக்கினிபிற்புக்கிறந்தோன் உடனே தேவனானாலும் அவன் தேகம் நசிக்குமளவும் மநுஷனாக அந்நியரால எப்படி வியவகரிக்கப்படுவனே அப்படித்தத்துவஞானத்தால ஞானியும் உடனே பிரமமானாலும் பிராரத்ததேக நசிக்குமளவும அந்நியருடைய திருஷ்டிக்குச் சிதாபாசனாக வியவகரிக்கப்படுவன், அவ்வியவகாரம் விதேககைவல்யமளவுக்தொடராநிற்குமென்பது கருத்து. (௯௧)

[திருசியம் மித்தையாயினும், ஞானியும்நிஷ்டைகூடவேண்
டுவது ஆவசியகமாதலால், கர்த்தவ்வியமான அ
தனை அநுஷ்டிக்குமவன் கிருதகிருத்
தியனாவது எங்ஙனெனில்
வினாதல்.]

ஆனாலையா குருவே காண்பதசத்திய மென்றாலும
நானாவிவகா ரந்துய ரலவோ ஞானசு கந்தருமோ
போனா லன்றோ வென்றா லிட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ
தானா யிட்டை புரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவ னெப்படியோ.

(இ-ள்) ஆனால் - ஞானிவியவகாரம் விதேககைவல்யமளவுந் தொடருமானால்—ஐயா குருவே—காண்பது அசத்தியம் என்றாலும்-திருசியம்பொய்யென்னினும்—நானாவிவகாரம் துயர் அலவோ-(திருசியத்தைப்பற்றிய) நானாவியவகாரங்கள் துன்பமல்லவா—ஞானசுகந் தருமோ-பரிபூர்ணபரமானந்தபரமசித்தனமான பிரமானந்தத்தைத்தருமா—போனால் அன்றோ என்றாலும்-(அவ்வாறியவியவகாரம்)நீங்கினல்லவா அவ்வானந்தமுண்டாம்—(என்றால்)இட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ-நிருவிகற்பசமாதிகூடவேண்டுமே—தானாய் இட்டை புரிந்தால-தன்மயமாகுஞ்சமாதிசெய்யின்—அவன் செய்கை தவிர்ந்தவன் எ

ப்படியோ - கிருதகிருத்தியன் (ஆமாறு) எவ்வாறோ யானறியேன. எ-று. (௯௨)

[வினாவிற்கு விடைகூறல்.]

தெரிதரு மகனே யாரம் பத்தொடு தீரும விவகாரம்
உரியது யானமும் விவகா ரங்களு முள்ளத் தொழிலன்றோ
துரியப ரம்பொரு ளானவர் வேறொரு தொழில்செய் வதுமு
அரியச மாதிகள பழகுவ னேலவ னாரூட னுமன்றே.[ண்டோ

(இ-ள்) தெரிதரும மகனே-தன்னுண்மைதெரிந்திருக்குமைந்தா—ஆரமபத்தொடு விவகாரம தீரும-பிராரத்தகர்மத்தோடேகூடவியவகாரமஒழியாநிற்கும—உரிய தியானமும் விவகாரங்களும்-ஆரூடர்கள செயயும்)பிரமாநந்தமடைதறகுரியசமாதியும் (வாகிய) வியவகாரங்களும—உள்ளத் தொழில் அனறோ-அந்தக்கரணமாத்திரத்தின்வியவகாரமல்லவா ஆகலின,—துரியபரமபொருள் ஆனவர்-துரியமாகியபரமபொருளேதாமானவாரூடா—வேறு ஒரு தொழில் செய்வதும் உண்டோ -வேறேயாதானுமொருதொழிலைச்செய்வதும், உண்டா! (இலலை.)—அரிய சமாதிகள் பழகுவனேல்-அந்நியராலடைதற்கரியசமாதிகளைக் (காததவவியபுத்தியோடேகூடி) முயலுவனுயின்— அவன் ஆரூடனும அனறு-அவன (கிருதகிருத்தியத்வமுடைய) ஆரூடனுமலலனும்.—எ-று.

(ககஅ) வியுத்தானசம்ஸ்காரதினொழிவும், நிரோதசம்ஸ்காரதின்பிரகடத்தன்மையுமாகிய அந்தக்கரணத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மைரூபமானபரிணாமஞ்சமாதியெனப்படும்.

அச்சமாதியும, சவிகற்பசமாதி, நிருவிகற்பசமாதி என இருவகைத்தாம். ஞாதா, ஞான, ஞேயரூபத்திரிபுடித்தோற்றத்தோடேகூட அத்விதீயப்பிரமத்தின்கண் அந்தக்கரணவிருத்தியின் ஸ்திதிசவிகற்பசமாதியெனப்படும். அதுவும் சத்தாநுவித்தம், சத்தாநநுவித்தம் என இருவகைத்தாம். அவற்றுள், அகம்பிரமமென்னும்சத்தத்தோடேகூடியிருப்பதைச்சத்தாநுவித்தமெனவும், சத்தரகிதத்தைச் சத்தாநநுவித்தமெனவுங் கூறுவர். திரிபுடித்தோற்றமின்றி அகண்டபிரமாகாரமான அந்தக்கரண விருத்தியின் ஸ்திதியை நிருவிகற்பசமாதியென்பர்.

இவ்வாறு சவிகற்பசமாதி, நிருவிகற்பசமாதிகட்குப் பேதமுண்டு அவைகளில் சவிகற்பசமாதிசாதனம்; நிருவிகற்பசமாதிபலமாம்; நிருவிகற்பசமாதியும் அத்வைதபாவரூபமென்றும், அத்வைதாவஸ்தாரூபமென்றும் இருவகைத்தாம். அத்வைதப்பிரமாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அஞ்ஞாதவிருத்தியோடேகூடில் அது அத்வைதபாவரூபநிருவிகற்பசமாதியெனப்படும்; அச்சமாதியின் அப்பியாசமிகுதியால் பிரமாகாரவிருத்தியுஞ் சாந்தமாய்விடில் விருத்திரகிதமான வச்சமாதி அத்வைதாவஸ்தாரூப நிருவிகற்ப சமாதியெனப்படும். அத்வைதாவஸ்தாரூப நிருவிகற்ப சமாதியே முக்கியபலமாம். அத்வைதபாவரூப நிருவிகற்ப சமாதி அதற்குச் சாதனமாமென்ப. இவ்வபிப்பிராயத்தால் இவ்வாசிரியருஞ் சமாதிகளொன்று பண்மைகூறினார்.

(௧௧௧) ஆரூடஞானிக்கு மனன, நிதித்தியாசனமும் காத்தவ்வியமன்று: சிவன்முத்தியின் ஆநந்தநிமித்தம, மனன நிதித்தியாசனங்களிற் பிரவிர்த்தியாகிற்பன; அதுவும் தனதிச்சையாற் பிரவிர்த்திப்பன. நான வேதத்தின் ஆஞ்ஞையைச்செய்யாவிடில எனக்கு ஜநநமரணரூப சம்சாரமுண்டாமென்னும் புத்தியோடேகூடிக்கிரியை செய்யில் அதுகர்த்தவ்வியமெனப்படும். ஞானி ஆன்மாவை அசங்கனாக அறிந்தனேனும், தேகத்தின் போஜனாதி வியவகாரங்களை, அல்லது ஜநகன் முதலியோர்போல அதிகமான இராச்சியபாரபாலனாதிவியவகாரங்களைச் செய்வன்; அவ்வியவகாரத்திற்கு ஞானம விரோதியன்று: வியவகாரமும ஞானத்திற்கு விரோதியன்று.*

என்னை? யாதொரு ஆன்மசொரூபத்தை அசங்கமாக அறிந்தனரோ அவ்வான்மாவின்கண் வியவகாரத்தோன்றுமாயின் வியவகாரத்திற்கு விரோதி ஞானமாம். அப்படியே ஞானத்திற்கு விரோதி வியவகாரமாம்; அங்ஙனந்தோன்றுமற் சம்பூர்ணவியவகாரங்களும் தேகாதிகளின் ஆசிரிதமென்றும், ஆன்மாவின்கண் வியவகாரத்தோடேகூடியதேகாதிகளின் சம்பந்தமில்லையென்றுந்தோன்றுகின்றது. இக்காரணத்தால் ஞானிக்குப்பிரவிர்த்தியும் நிவிர்த்தியென்றே சொல்லப்படுகிறது. ஆகலான், "உசியதி யானும் வியவகாரங்களுமு

ள்ளத் தொழிலன்றோ, துரியப் ரம்பொரு ளானவர் வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்டோ," என்றனனென்க. (௯௪)

[ஆனால் ஆரூடருக்கியானமின்னே செய்யக்காணப்படுகின்றனர் அவையெற்றிற்கெனவினவி அதற்குவிடை கூறல்.]

உத்தம குருவே யாரு டருமா பொருதொழி லற்றவருள
சித்தம டங்குதி யானு திகளசிலர் செய்குவ தென்னென்றால்
இத்தல மருவும் பிராரத் தப்பிறி வெப்படி யப்படியே [னே.
முத்தரும வெகுவித மாகுவ ரென்பது முன்னே சொன்னே

(இ-ள்) உத்தம குருவே-(போதககுருமுதலியோருள்ளே) உத்தமமான விசேடகுருவே—ஆரூடரும் ஆய்-சொரூபத்தில் நிற்பவரும் (நிருவிகற்பத்தில் வீழாதவரு) மாய-ஒருதொழில் அற்றவருள்-யாதொருதொழிலுந் தமக்குவேண்டுமென்றில்லாதொழிந்தவிருந்தவருளளே—சிலர்-சிலபோ—சித்தம அடஙகு தியானாதிகள்-உளமொடுங்குந் தியானமுதலியவுபாயஙகளை—செய்குவது-பயிலாநிற்பது—என என்றால்-யாதுகாரணமென்று நீ சங்கிக்கில்—இத்தலம் மருவும-இவவுலகில் அவரவரைப்பொருந்தாநிற்கும்—பிராரத்தப் பிறிவு எபபடி அப்படியே-பிராரத்தபேதம் எவவாறோ அவ்வாறே—முத்தரும-ஜீவன்முத்தரும—வெகுவிதம் ஆகுவர் என்பது-அநேகப் பிரகாரமான வியவகாரங்களையுடையராவரென்பது—முன்னே சொனனேனே-பூருவபடலத்தில,௬எ-வது செ-யிற் கூறினேனே.—எ-று.

[ஆரூடர் வியவகாரம் லோகசங்கிரகநிமித்தமேயல்லாமல் வேறல்லவென மேலுமவற்புறுத்துகின்றார்.]

நல்லவ னேகே ளுலகுப காரம் ஞானிகள் வியவகாரம்
அல்லது வேறொரு பெறுபே றுப் பிறவியுமில்லை பிணியுமிலை
வல்லசி குட்டிரு தப்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம்
எலலவர் க்குமவை யுளதோ வவ ருக்கிலவே.(௯௫)

(இ-ள்) நல்லவனே கேள்-சாதுவேகேளாய்—ஞானிகள் வியவகாரம்-ஞானிகள் செய்யும்வியவகாரம்—உலகு உபகாரம்-உலகுக்கு

பகாரமாம்—அல்லது-இதுவேயன்றி—அதனால் வியவகாரத்தால்—வேறு ஒரு-வேறுபாடு—பேறுபேறும் இலை—அதிலாபத்திற்கும இலாபமுமில்லை—பிணியும் இலை—துன்பமுமில்லை—[ஞானி செய்யும வியவகாரங்களால் அவர்க்கின்ப துன்பங்களிலவாமெனப்படுதல் வாறேறெனின்;—] வல்லை சிருட்டி முதல் பல —முதல்-வல்லமையுடைய சிருஷ்டிமுதலிய அநேகவிருத்தியங்களாலும்—வரு புண்ணிய பாவம்-வாராததற்குத் தர்மாதர்மங்களை—எல்லவருக்கும்-சர்வஜீவ கட்டும்—அநுக்கிரகம் செயும்-(மக்களிடத்துத்தாய்போலக்) கிருபைசெய்யாநிற்கும்—ஈசன் அடைந்திலனோ-ஈசுரன் அடைந்திலனோ (அதுபோலும்)—எ-று.

அநிதநிதி சம்மாரம், திரோபாவங்களால் வரும்பாவத்தையும், இதநிதி, சிருஷ்டி, அநுக்கிரகங்களால் வரும்புண்ணியத்தையும் ஈசன் அடையாததுபோல ஞானிலோகசங்கிரகார்த்தம் புறத்தேகிரியைகளைச செய்யினும், அகத்தேசெய்பவனுக இலன்; ஆகலினிலாபநஷ்டங்களை யடையானென்பது கருத்து. (க௭)

(உ0௱) [முற்செய்யுளில் ஞானியை ஈசுரனுக்கு ஒப்பாகச்சொன்னதுபற்றி உலகததிற்பெரும்பாலும் சாமானியமாய அறிந்தோர்களாலுமடைந்துள்ள விபரீதசங்கையைக் குருமுகத்தால் ஒழிவிக்குங்கருத்தினனுய் ஞானியும் ஈசுரனும் எப்படி ஒப்பாவரெனச்சீடன விறுதலும் அதற்குவிடை கூறலும்.]

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி யெழுக்கரு ளுங்குருவே
ஈசனு ஞானியு மொப்பெம் றீரே யெப்படி யொப்பென்றால்
ஈசனு ஞானியு மமைதய தகை பீகநதி னுலொப்பாம
ஈசனு மாம்பல வேறு மாமுல கெல்லா மிவனுமே. (க௯)

(இ-ன்) அருவாய்-(பரமார்த்தமாக) அருவமான அறிவுருவாய (இருந்தபடியிருந்தே)—ஈசனும் ஆய்—(மாயையினுல் சகத்தின் படைப்பாதிக்குக்காரணமான) ஈசுரனுமாகி—உருவு ஆகி-(அதுபோலிகளை இரட்சிக்கும்பொருட்டுக் கருணையினுல்) திருவுருவாகி—எழுந்து அருளும் குருவே-வந்தருளாநிற்குங்குருவே—ஈசனும் ஞானியும்—ஒப்பு என்றீரே-சமானமாவரென்று (முன்) கூறினீரே—எப்படி.

ஒப்பு என்றால்-எப்படிச்சமானமாவரென்று (நீ) சங்கிப்பாயாகில—ஈ
சனும ஞானியும்—மமதை அகந்தை இரண்டினுல் ஒப்பு ஆம்-(மா
யை அவித்தைகளிலும் அவைகளின் காரியங்களிலும்) மமத்துவாபி
மானமும், அகந்தாபிமானமும் விட்டிருத்தலாற் சமானமாவர்—இவ
ன்-இந்த ஞானியானவன்—(ஈசரனேடு முன்சொல்லியவாற்றால் ச
மானமாவதுந்தவிர, பிரமவித்துப் பிரமமேயென்னும் சுருதியால் பி
ரமத்தினகண் ணத்தியஸ்தமான) ஈசனும் ஆம்-ஈசரனுமாவன்—பல
சீவரும் ஆம்-நாநாசீவருமாவன்—உலகு எலலாம் ஆம்-உலகனைத்துந
தானுவன்,—எ-று.

அத்தியஸ்தம் அதிஷடானத்தைத்தவிரவேறின்மையினெனக.

(உ0க) [ஒருவன்உணண மற்றோர்க்குப் பசிநீங்காதது
போல ஞானிஅஞ்ஞானநீங்கிமுத்தியடைய ஏனையசீவர்அ
டையாமையின இவன் எல்லாச்சீவரும்ஆமெனல் எவவா
றுமென ஊசிகடாகநியாயம்போல இடையேசங்கித்தல்.]

எல்லாச் சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றான் முத்தியடைந
தெல்லாச் சீவரு முததிபெ றுமலி ருப்பா னேனையா
எல்லாச் சீவரும வெவ்வே றுனு லிவனெல் லாமலனே
எலலாப் பொருளு முரைததருள குருவே யிதைநீர் மொழி
[யீரே., (உஎ)

(இ-ள்) எல்லாச் சீவரும-சராசரதிரியக்காதிரூபங்களாகியசா ம
சீவரும்—இவன் ஆம் எனறீர-இஞ்ஞானியாகுமென்றருளினீர்—இ
வன் தான் முத்தி அடைந்து-இஞ்ஞானி[அஞ்ஞானநீங்கி]நிரதிசயாந
நதரூபமோட்சமடைந்தனனுக—எல்லாச்சீவரும்-சர்வசீவரும்—முத
தி பெறுமல் இருப்பான் ஏன்-மோட்சமடையாமலிருக்குநிமித்தமெ
ன்னே?—எல்லாச் சீவரும்-சர்வசீவரும்—வெவ்வேறு ஆனுல்-பரஸ்ப
ரமபின்னமாயின்—இவன் எல்லாம் அலனே-இஞ்ஞானிமுழுதுமல
லனே—எல்லாப் பொருளும் உரைத்தருள் குருவே-யான்வினவாநிற
குஞ்சர்வவினுக்களின்பயன்களையும் உபதேசித்தருளாநிற்கும் ஆசிரிய
ரே—இதை நீர் மொழியீர்-இவ்வினுவின்பயனையும் தேவரீர்அருளவீ
ராக,—எ-று. ஐயா என்பது விளி.

[விம்பப்பிரதிவிம்ப வியாய்த்தாற் சங்கைக்கு
உத்தரங்கூறுகின்றார்.]

அகமெனு மான்மா பூரண மேகம மநேகவி தஞ்சீவர்,
அகமெனு மந்தக் கரணோ பாதிக ளளவிலை யாதலினல்
சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகனு சலசந் திராபலராம்
சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால் சட்டிகு டம்பலவால். ( )

(இ-ள்) அகம் எனும ஆன்மா-அகமகமென்றனைத்துயிரினிட தது மிருந்தவரத மூலைரப்பதாகிய ஆனமா—பூரணம் ஏகம-பரிபூரணமாயேகமாம்—சீவர்-சீவர்கள்—அநேகவிதம-பரிச்சின்னமாய் அநேகப்பிரகாரமாயிருப்பர்—(என்னை?). அகம எனும் அந்தக்கரண உபாதிகள்-காளென்னும் அந்தக்கரணவுபாதிகள்—அளவு இலை ஆதலினல் — பரிச்சின்னங்களாய், அநேகஙகளாயுள்ளனவாகலின்.—[இனிஇவைக்குபமானம்.] சகம முழுதும் குளிர சந்திரன ஏகம்-உலகமுழுவதுஞ் சீதளமாதற்குக்காரணமாகும விம்பசந்திரனஒருவன—சல சந்திரர் பலர் ஆம்-சலப்பிரதிவிமபசந்திராஅநேகராம்—(என்னை?) சகமதில்-உலகில்—ஏரி குளம சிறுகுழி சால் சட்டி குடம பலவால்-ஏரியும், குளமும், சிறுபள்ளமும், சாலும், சட்டியும், குடமும் ஆகியவுபாதிகள் பலவாகலின்.—எ-று.

அகம்பதம் ஆன்மாவிற்கும், அந்தக்கரணத்திற்குங்கூறியிருப பதுமுறையே லட்சியார்த்தம், வாசசியார்த்தமாகலான என்க.(கூ)

"அகம்." என்பது, அந்தக்கரணததிற்கு இயற்பெயர். ஆனமாவுக்கு ஆகுபெயரெனினும் ஒக்கும்.

[இதுவுமது.]

சட்டிகு டங்களி லொன்றுப சித்திடி னதினுட் சலசந்திரன்
ஒட்டிமு தற்சந் திரனுறு கூடுமொ ழிந்தவை கூடாவே
கட்டிமு பாதிக ளிந்நிலை சீவன் கரணவா ரன்மாவில்
இட்டமெ யிக்கியமு பாதிகெ டாதவர் கேவல மாவாரே. (கக)

(இ-ள்) சட்டி குடங்களில்-சட்டிகுடமுதலியவுபாதிகளில— ஒன்றுபசித்திடில்-ஒருபாதிநசிக்கில்—அதினுள்சலசந்திரன-அதிற்பிர

திவிம்பித்திருக்தசந்திரன்—குடம் முதல் சந்திரனுடைய-தான் கூடுதற்குரியகாரணசந்திரனுடைய—அழிந்தவை - உபாதிகெடாத வேளையபிரதிவிம்பங்கள்—கூடாவோ-(எப்படிக்)கூடாவோ (அப்படி)—கடம்கூடபாதி எத்தனை சீவன்-பந்தியாகிற்கும் அந்தக்கரணத்தின் கண்ணுள்ள அஞ்ஞானவுபாதி ஞானத்தால் நாசமாகாதிருஞ்சீவன—காரண ஆன்மாவின்-தனக்குக் காரணமாகும் ஆன்மாவின்தன்—ஐயிக்கியம்கூடேம்-ஐக்கியத்தைப்பொருந்தும்—உபாதிகெடாதவர்-அஞ்ஞானவுபாதி ஞானத்தாற்கெடாதவேளையினர்—கேவலம் ஆகார்-ஐயிக்கியமாகாரகள்.—எ-று.

சீவத்துவததிறகு முக்கியவுபாதி சமுத்திரியின்கண்ணுள்ளஅவித்தைக்கூறும்; அவவவித்தைக்கூறேசாக்கிரத்தில் அந்தக்கரணமாகப்பரிணமித்தலானும, அதுதோன்றினபின்னரே சீவத்வந்தோன்றலானும அந்தக்கரணத்தைச் சீவவுபாதியென்றனர்; அவித்தையைச் சீவவுபாதியாகக்கொள்ளாக்கால்பிராஞ்ஞனைச்சொல்லுஞ்சுருதிவிரோதமாம.

எவவந்தக்கரணத்தில்ஞானமுண்டாமோ அவ்வந்தக்கரணவவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானக்கூறுஞானத்தால்நிவிர்த்தியாம். அஞ்ஞானம நீங்கினோன் முத்தனாவன்; எவ்வந்தக்கரணத்தில்ஞானமுண்டாகவில்லையோ அவவந்தக்கரணத்தில் அஞ்ஞானக்கூறுமுண்டு, பந்தமுமுணடு அஞ்ஞானநீங்கிமுத்தனானவன் பிரமதிருஷ்டியால்சகசீவபரஙகளாக விளங்குதலின், அவனெல்லாமாகவெனனபதிற்சந்தேகமின்றென்றறிதியென்பதாம். (௯௬)

(உ0உ) [கூகூ-ம் செய்யுளில் எப்படி ஒப்பாரென்றவினவிய தன்கருத்தை இங்கேவெளிப்படுத்துகின்றான்.]

இவனயன் மால்சிவ னாகிய வீசரோ டெப்படி யொப்பாவன்
சிவன்முத்தன் றனைவரு மகிலசி ருட்டி திதிசங் கள்செய்வார்
அவர்பிறர் மதிக்குமுற் காலங்களு மணிமா திபுவாவார
தவமிகு குருவே விளங்கவிடையெனச் சற்றுமி காணேனே.

(இ-ள்) இவன் அயன் மால் சிவன் ஆகிய ஈசரோடு-இஞ்ஞானியெனப்டுவன், அயனரியுருத்திராராகியவீசரரோடு—எப்படி ஒப்பு

ஆவன்-எங்ஙனம்இணையாவன்—சிவன் முதல் மூவரும்-உருத்திரன், நாராயணன், பிரமனென்னும்அம்மூவரும்—அகில சிருட்டி திதி நாசங்கள செய்வார் - எல்லாவுலகங்களையுஞ் சிருஷ்டி, திதி, சமமாரங்கள் செயயாநிற்பர்—அவர் பிறர் மதிகளும் முக்காலங்களு ம அறிவார்-அவர்கள் அந்நியருடையபுத்திகளையும், பூத, பவிஷ்ய, வ ாததமானமென்னுந்திரிகாலங்களையும் அறியாநிற்பர்—(இதனால்) வி பு ஆவார-சர்வத்திஞுஞ்சம்பந்திதவராவார், அல்லது பிரபுவாவார்—தவம் மிகு குருவே-தவமிகுந்துள்ளவாசிரியரே—இவனுக்கு-இஞ்ஞா னிககு—அவையில் ஓா சற்றும காணேனே-அமமகிமைகளில் ஒரு சிறிதுங்கண்டிலேன்; (ஆகவின,)—எ-று.

கண்டிலேன் ஆகவின், "எப்படி யொப்பாவன்" எனக்கூட்டுக. இஙகே, "தவம." என்றது, மனமபொறிகளின்ஒருமையை: சிருச்சி ர, சாநதராயணுதிகளையல்ல. (சo)

[அதற்கு விடைகூறல.]

[வேறு.]

தடத்து நீாநிலாத் திரியொளி யுபயமுங தழுவுமூா தனை ககாகரும, குடத்து நீாவிளக் கினிலொளி யிரண்டுமோா குமி மபமாத திரங்காக்கும், அடுத்த மைநதனே ஞானியு மீசனு மறிவினுய பிறிவில்லை, கெடுதத மாயையின் குணங்களான் மேலென்றுங் கீழென்றும பிரிவாமே. (சக)

(இ-ள) தடத்து நீர்-ஊறணிச்சலமும்—நிலாதிரி ஒளி-பகல வததியினொளியும—உபயமும்-(ஆகிய) இவவிரணடும—தழுவும ஊ ாதனைக் காக்கும-(தமமைத்) தழுவாநிறகும ஊாமுழுதினையும இரட் சிககும—குடத்து நீா-குடத்துச்சலமும—விளக்கினில் ஒளி - தீபத தொளியும்—இரண்டும்—ஓர் குடும்பமாத்திரம் காக்கும்-ஓர்குடும்பமா ததிரததைஇரட்சிக்கும்—அடுத்த மைந்தனே-(சற்சங்கத்தைக்)கிட்டி யமைநதா—ஞானியும் ஈசனும்-(தத்துவ) ஞானியும் ஈசுரனும்—அறி வினுல பிறிவு இல்லை-(நாம் பிரமமென்னும்) ஞானத்தாற் பேதமில லை—கெடுதத-(சீவாகள் முத்தியடையாமற்போகும்படி அவர்களுண ாவை ஆவரணசத்தியான்மறைத்துக்) கெடுத்த—மாயையின் குணங்

களால்-மூலப்பிரகிருதியின் (சத்துவகுண ரசோ)குணங்களால்—மேல என்றும்-(ஈசுரன்) மேலாமென்றும்—கீழ் என்றும்-(ஞானி) கீழாமென்றும்—பிரிவு ஆம்-பேதமாம்.—எ-று.

தடத்தினீரும், நிலாத்திரியொளியும் குடத்தினீரும, விளக்கினொளியும் உபாதியாற்பேதமல்லாமற் காக்குந்தன்மையாற் பேதமிலலாமைபோல, மாயாகுணங்களாற்பேதமல்லாமல் ஞானத்தாற்பேதமிலரென்பதாம். (சக)

[மேலும அதனையே விளக்குகின்றார்]

நரரின் மன்னனைச சித்தரைப் போலவே காரணன் முதலான சுராகண் மாயைவல லவரணி மாதிக டொககமா தவமிக்கோர தரணி மாநுடாக கவைகளில் லாமையாற் றாழ்வுள ராளுைம பிரம பாவனை யாலிவ ரவரெனும் பேதமொன் றிலைபாராய.

(இ-ள்) நரரில்-மநுடாகளுக்குள்ளே—மன்னனைச் சித்தரைப போலவே-(துஷ்டநிக்கிரகம சிஷ்டபரிபாலனமுடைய)அரசனையும, (சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியமுடைய) சித்தரையும்போல—காரணன முதலான சுராகள்-விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள்—மாயை வல்லவா -மாயைசெயவதில்சமாததா—அணிமா ஆதிகள் தொக்க-அணிமா,(மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம, ஈசத்துவம, வசித்துவமெனனும) அஷ்டசித்திகளுஙகைவந்த—மாதவம் மிக்கோா-மாதவமிருநதோா—தரணி மாநுடாக்கு-பூமியில் (மநுடதேகமுடைய) ஞானிகடகு—அவைகள-அம்மாயாவல்லபமும், அணிமாதி அஷ்டசித்திகளும—இலலாமையால-இனமையால்—தாழ்வு உளா ஆனாலும-தாழச்சியுடையராயினும—பிரமபாவனையால்- (நாம்) பிரமமெனனும சமஸ்காரததினால—இவா அவா எனும் பேதம்-ஞானிகள தாழவுடையவரெனறும,ஈசுரனுயர்ச்சியுடையவனெனறுஙகூறுகிறகுமபேதம—ஒன்று இலை-சிறிதுமில்லை—பாராய்-(இதனையூகித்துட)பாராயாக.—எ-று.

முன்னே "காரணன்" எனக்காட்டினது மாயை பணணுமவாகளில், "அரிஈான்" என்னும் ஈசுரகீதையின் கருத்து.

அணிமாதி அஷ்டசித்திகளினியல்பை, திருவிளையாடலில, ௩௩-வது அஷ்டமாசித்தியுரைத்த படலத்திலும, பாகவதத்தில, கக-ம-ஸ்கந்தத்தில் யோகசித்தியுரைத்தவத்தியாயத்திலுங காண்க.()

(௨0௩) ["அணிமாதிகடொக்கமாதவமிக்கோர்." என் முற்கூறிய தால அவை ஈசரலைசுவரியமெனப்பொருள்படுதலின் ஈ ணடுமுனிவரிடத்துங்காணப்படுவானேனெனை வினுதலு ட, அதற்குவிடையும.]

முத்தி நல்கிய சற்குரு வேபல முனிகளுக் கணிமாதி
சித்தி பூமியிற் கண்டிருக் கவுமந்தச் செல்வமீ சனதெனறீர்
புத்தி யொத்திட வுரைத்தரு ளென்றிடிற் புகழுமீ சனேநோக
பத்தி செயநியந் தவத்தினு லியோகத்தா றபலித்ததென் [றிப
[றறிவாயே. (௪௩)

(இ-ள்) முத்தி நல்கிய சற்குருவே-அகாததவிர்தி, ஆனந்த பிரபநிரூபமானமோட்சத்தைத் தந்தருளியசற்குருவே—பல முனிக ளுககு-வாதராயணர்முதலிய அநேகமுனிவாகளுக்கு—அணிமா ஆதி சித்தி-அணிமாமுதலிய அஷ்டசித்திகள்—பூமியில கணடிருககவும (உளளனவாகப்) பூமியிற்காணபபட்டிருககவும—அந்தச செல்வம-அவவணிமாதிச்செல்வம்—ஈசனது எனறீர-ஈசரனுடையசெல்வமெ னறருளினீர்—புத்தி ஒத்திட-(அசசெலவம் முனிவர்கட்கு இனன காரணததாலுளவாயினவென்பதை என)புத்தி சமமதித்திட—உரை ததருள் என்றிடில்-உரைத்தருள்வீரொனறுகேவிறுவிடில்—புகழும் ஈச னைநோக்கி-(சர்வாபீஷ்டப்பிரதராகலின, சாவமதஸ்தாகளாலுக்)துதி யாநிறகும் ஈசரனை நாடி—செய்திடுமபத்தி (யால) -(உட்புறமொத்து பனமொழிமெய்களாற்) செய்யாநிற்கும வழிபாடடினுலும,—தவத் தினுல-கிருச்சிரசாந்தராயணுதிதவஙகளாலும,—யோகத்தால-இயம நியமாதியஷ்டாங்கயோகத்தினுலும்—பலித்தது எனறு அறிவாய்-(அணிமாதிசசெலவம்முனிவாகட்குவாய்த்ததெனறறிவாயாக.—எ-று

இயம, நியமாதிஅஷ்டாங்கயோகத்தை, ஈசரகீதையின், ௧௧-ம், அததியாயத்திற்காண்க. (௪௩)

(௨0௪) [தவமுதலியவற்றுல், அணிமாதிச செல்வம்முனிவ ர்கட்குவாய்த்ததாலுல் தவத்தால் பிரமத்தையறிக வென்னுஞ்சுருதியால் தவமில்லாதோர்க்குத் தத்துவ ஞானமுங்கூடாதேயென்னுங்கருத்தையுட்கொண்டு ஒருவாறு சீடன வினுதல]

சிவசொ ரூபமாந் தேசிக மூர்த்தியே சித்திமுத் தியிரண்டு ம, தவமு ளோரடை குவரெனி லவாகள்போற சகலரு மடைவாரே,அவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைநததுங் கண்டோமோ, இவாகண் ஞானிக ளென்றிடிற சிததிக ளிவாககிலா வகையேதோ. (சச)

(இ-ள்) சிவ சொரூபம் ஆம் தேசிக மூாததியே-ஆநநதவுருவமாகிய குருவே—சிததி முத்தி இரண்டும்-அணிமாதிசிததியும, முததியுமாகிய இரண்டனையும—தவம உளோா அடைகுவா எனில-தவமுடையோா அடைவரென்று (சுருதி) சொல்லில்—அவர்கள்போல-வாதராயணா முதலிய பூாவாசாரியாபோல—சகலரும அடைவாரே-இக்காலததுளள ஞானிகளனைவருமடையாநிறபரே—அவாகள-அப்பூாவாசாரியா—பூருவம சிததியும ஞானமும் அடைநததும் கணடோமே—பூருவம் அணிமாதிசிததியும, தத்துவஞானமுமாகிய இரண்டனையும் அடைந்(திருந்)ததும் (புராணஙகளிற கண்டோம்—இவாகள் ஞானிகள் எனறிடில-இக்காலததுள்ள விவாஞானிகளென்று சொல்லில்—சிததிகள் இவாக்கு இலாவகை ஏதோ-அணிமாதிசிததிகள் இவாக்கில்லாதிருககுஙகாரணம யாதோ! (யானறியேன் அதனையருள்வீராக.)—எ-று. (சச)

[அதறகுவிடைகூறல்.]

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதிடாத் தவமென்றும், பூமி யிறறவ மிருவகை சிததியும் போதமுந தருமைநதா, ஆமி வற்றிலொன றியற்றினு லொன்றையே யடைகுவ ரிதுதிாவை, யாமு ரைததவவ் விரண்டையு மியற்றினுரன்றுள பெரியோரே. (சரு)

(இ-ள்) காமியத்தவம்* (என்றும்)-சகாமதவமெனவும—காமியம் ஒன்றையும கருதிடாத தவம என்றும்-இச்சிக்கப்படுமபொருளொன்றனையும்(அடையக்)கருதாததவமெனவும்—(நிஷ்காமதவமெனறபடி)பூமியில் தவம் இருவகை-பூமியின்கண்ணே தவமானது இருவகைத்தாம்;—சித்தியும போதமும தரும்-(அவற்றுள்சகாமதவம) அணிமாதிசித்திகளையும், (நிஷ்காமதவம) தததுவஞானத்தையுங்கொடாநிற்கும்—மைந்தா—ஆம் இவற்றில் ஒன்று இயற்றினுல்-(சிததி,

ஞானங்கட்குச்சாதனங்க)ளாகும் இவ்விருவகைத்தவங்களுள், ஒருத வத்தைசசெய்யில்—ஒன்றையே அடைகுவர்-ஓர்பயனையே அடையாநிற்பர்—இது நீர்வை-இது நியமம்—யாம் உரைத்த-நாங்கூறிய—அவவிரண்டையும் இயற்றினர்-அவவிரண்டுதவங்களையுஞ்செய்தனா—அனறு உள பெரியோா-முறகாலததுள்ள வாதராயணா முதலிய பெரியோா.—எ-று. (சஞ)

(உ0௫) [மேறசொன்னதைததானே இன்னும் வற்புறுத்துகினறா.]

அனக மைநதனே முத்திஞா னத்தையே யடைநதன ரல லாமல, ஜெனகன் மாபலி பகீரதன் முதலினோா சித்திகள் படித்தாரோா,இனிய சித்தியே விரும்பினா சிலாசில ரிரண்டையு முயனறாரம், முனிவா சிததிகள விநோதமாத் திரக்தரு முததியைத் தாராவே. (சக)

(இ-ள்) அனக மைநதனே-பாவமறறமைந்தனே—முத்தி ஞானததையே அடைந்தனா அலலாமல-(நேரே) மோட்ச(சாதனமான) தததுவஞானததைததானேயடைந்தனரனறி—ஜெனகன், மாபலி, பகீரதன்முதலினோா—சிததிகள படிததாரோா-சிததிகளைப்பழகினரா' (இலலை.)—சிலர் இனிய சிததியே விருமபினா-சிலமுனிகள (தமககு) இனிமையாகிய சிததியைத்தானே விருமபினா—சிலா இரணடையும் முயன்றா-சிலமுனிகள் சிததி, ஞானம் இரண்டனையும் பழகினா—அம்முனிவா சிததிகள்-அமமுனிவர்களடைந்துள்ள சிததிகள—விநோதம மாத்திரம தரும்-(மணியாழியுலகமெல்லாங் கணநேரததில்விளையாடிவரும்) விளையாட்டைமாத்திரந்தரும்—முத்தியைத தாராவே-அனாத்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப்பிராப்தி ரூபமான மோடசத்தைக்கொடாவாம்.—எ-று. (சக)

(உ0சு)[ஆயின்,முத்தர்களுள்ளுஞ் சிலபேர்அச்சித்திகளின்பொருட்டுச் சரீரவருத்தமுற்றதென்கொலோவெனுஞ் சீடன் வினவைத் தானேவினவி அதற்குவிடைகூறல்.]

யோக ஞானமே முத்தியைத் தருமெனி லொழிந்தசித் தி
கள்வேண்டி, மோக மாயுடல் வருந்தினர் சிலசில முத்தாக
ளேனென்றால், போக மாய்வரும் பிராரத்த காமங்கள புசித
தன்றோ நசித்தேகும, ஆகை யாலந்தச் சித்திகள் பிராரதத
மாகுமென் றறிவாயே. (சஎ)

(இ-ள) யோக ஞானமே-ஜீவான்ம, பரமான்மாக்களினையிக்கி
யஞானமே—முத்தியைத தரும எனில்-மோட்சத்தைததருமெனறு
சொலவில—ஒழிந்த-முததியைததரவல்லாத—சித்திகள் வேணடி-சி
ததிகளைவிரும்பி—மோகம ஆய-அவை வாயக்குமெநறியிற்பரவசமாய
—சில சில முததாகள-(குடாகலைமுதலிய)சிறசிலஜீவனமுததாகள—
உடல வருநதினா ஏன எனறால்- (முன்னே) மெய்வருத்தமுறறனா
அஃதெனகொலோவெனறு நீ வினவிடில—போகம,ஆய் வரும பி
ராரததகாமஙகள-அநுபோகமாய்வாராநிற்கும் பிராரததகாமஙகள—
புசிதது அனறோ நசிதது ஏகும-புசிததலலவாநசிததுப்போம—ஆகை
யால-ஆகலின,—அநதச சிததிகள-பூருவஞ் குடாலைமுதலியோரால
டைநதவசசிததிகள—பிராரததம ஆகும எனறு அறிவாய-அவாகள
து பிராரததமாமெனறு நீயறிவாயாக,—எ-று. (சஎ)

[குருவைவியநதுமேலும உபதேசிக்கவேண்டுமென்
பதறகுக் காரணங கூறுகினறான்.]

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லுகத்தா லென்மன மசையா
மல, பெலக்க வேண்டுமென் றருள்குரு வேயகப் பிராந்தி
போய்த் தெளிவானேன், துலகக மானகண் ணடியை யடிக
கடி துலககினும் பழுதன்றே, அலக்கண் மாற்றிய தேவரீ
ரெனககுரை யமிர்தங்க டெவிட்டாவே. (சஅ)

(இ-ள) இலக்கம் ஆயிரஞ் சுருதியால்-அநேகஞ்சுருதிப பிரமா
ணங்களாலும்—ஊகத்தால-(அநேக)யுத்திகளாலும்—என மனம அ
சையாமல் - எனதந்தக்கரணம் (சொரூபத்தினின்றுஞ் சந்தேகத
தினால்) சலியாமல்—பெலக்கவேண்டும் என்று-திடமாயநிலைநிறக
வேண்டுமென்று—அருள் குருவே-(யான்சங்கிக்குஞ்சங்கைகளுக்கெ
லாம உத்தரம்) அருளிவராநின்றகுருவே—அகப் பிராந்தி போய-(எ

னது) அந்தக்கரணத்தில (முன்னிருந்தபஞ்சப்) பிராந்திகளுமொழிந்து—தெளிவு ஆனேன்-தெளிவுடையவனுயினேன்—துலக்கம ஆன கண்ணுடியை - பிரகாசமானகண்ணுடியை—அடிக்கடி துலக்கினுல் -மேலுமேலுந் துலக்கிடில்—பழுது அன்றே-குற்றம் எனனே—அலக்கண மாற்றிய-(எனது) துன்பங்களை நீக்கிய—தேவரீர்-சுவாமிகள்—எனக்கு உரை அமிர்தங்கள்-அடியேற்குபதேசியாநிற்கும் (வாக்கியா) பிர்தங்களை—தெவிட்டா-தெவிட்டுகின்றில;(ஆதலால் இன்னுந் தேவரீருபதேசமொழிகளைக்கேட்க விருமபுகின்றேன அருள்செயதல வேண்டும்.)—எ-று.

பிரகாசமான கண்ணுடியை மேனமேலுந் துலக்குவது குறையின்றுதல்போல், பிராந்தி நீங்கித தெளிவெய்தியவென்னை மேனமேலுந் தெளிவெய்தப்பண்ணல் குறையின்றுமாகவாலும், சுவாமிகளின வாக்கியாமிர்தத்தில எனக்கு அமைவுண்டாகாமையாலும் இன்னும உபதேசிக்கவேண்டுமெனபான், "துலக்க மானகண் ணுடியை யடிக்கடி துலக்கினுற் பழுதன்றே, அலக்கண மாற்றிய தேவரீரெனக்குரை யமிர்தங்க டெவிட்டாவே." என்று கூறினுன்.

"அகப்பிராந்திபோய்" என்றதற்கு,உ-ம வள்ளலார். "இத்தனை யுரைதத வாக்கியப் படியே யிகழ்ந்தவன பிராந்தியைத் திணையுஞ்,சத்திய மிந்தச் சகமெனல் கருவி தணக்கிடா துடலைநா னென்னல்,கத்தபோத் தாவுந் தானெனல் தானுங் கடவுளும வேறெனக் கருதல,சித்துரு வாகி யிருந்து நானுகேனை சிவனெனல சிதடாபா லறியே." என வரும மற்றும்வருவனவற்றுற் காணக. (சஅ)

(உ௱எ) [பரஸ்பரம் விரோதமான சுருதிவாக்கியங்களில் யாது வாஸ்தவமாகக் கொள்ளறபாலதெனவினுதல.]

கைதவங்களைச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ கருணையாலெனையாளும, ஐய னேகுரு வேயெவ ராகிலு மநுபவித் தாலன்றி,செய்த காமங்கள் விடாவென்ற வசனமுஞ் சென்மசஞ்சிதமேவத், துய்ய ஞானத்திச் சுடுமென்ற வசனமுந் துணிவதெப படிகானே. (சக)

(இ-ள்) கைதவங்களை-அசத்தியமானவார்த்தைகளை — சாத்தி

ரம சொல்லுமோ-சாஸ்திரங்கள் போதியாகிற்குமோ (போதியாதே)—கருணையால் எனை ஆளும்-கிருபையினாலே அடியேனை ஆண்டருளும—ஐயனே குருவே-(எனது)பிதாவாகிய ஆசிரியரே—எவராகிலும-யாவராயிருந்தபோதிலும—செய்த கர்மங்கள்-(தாங்கள்)செய்த காமபலங்கள்—அநுபவித்தால் அன்றி-அநுபவித்தொழித்தாலல்லது—விடா என்ற வசனமும்-நாசமாகாவெனனும்வசனமும—சென்மசஞ்சிதம வேவ-(அநந்த)ஜநநங்கட்குக் (காரணமான) சஞ்சிதகாமங்கள வெந்து நீறாகும்படி—தூயய ஞானதீ-சுத்தமான ஞானாக்கினி—மெ எனற வசனமும-தக்கும்எனனும வசனமும (ஆகிய இவவிரண்டில)—நான துணிவது எபபடி-(இதுதான வாஸ்தவம, இஃதலல வென்று ஒன்றை) எவவாறு யானநிச்சயிப்பது.—எ-று.

சுருதிசமமதமானசிவபிரமங்களினயிக்கியஞானமெனபார. "தூயயஞானம்." எனறார.

"செயதகாமங்களவிடாவெனறவசனம." என்றது, நாஅ-க்தய க்ஷீயதேகாமாகலபகோடிசதைரபி, எனபது முதலியவசனங்களை, இதறகு, பலத்தைப புசியாமறகபாசுபகாமஙகளூறுகோடி கறபஙகளாலும நாசமாகாதெனபதுபொருள

"சென்மசஞ்சிதமவேவதூயய ஞானத்தீக்கமெ்மென்றவசனம" என்றது, கீதையின நான்காம அத்தியாயத்தில், "எரியாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெவைதா,னரியாவறி வுடையோர்களு மறிவாரது விதுபோற், குறியாலவரு குணஞானமெ யனலேகொள வீடுமேல, பொறியால்வரு வினையானவை பொடியாயிதொர் பொருளே." எனறு ஸ்ரீபகவானால அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது முதலிய வசனஙகளை எனறறிக. (ருகூ)

[அதற்கு விடைகூறல்.]

சிவ பேதங்க ளளவிலே மைநதனே செய்கையு மளவில்லை
ஆவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்துபக் குவநோக்கிப் [நதமு
பூவ லர்ந்துபின் பலங்கள்காட் டுவனபோற் பூருவஞ் சிததா
கால் வேதங்க ளிரண்டையும் வசனிக்குங் காண்டமூ வகை க
[யாலே. (௯0)

(இ-ள்) மைந்தனே-மைந்தா—சீவபேதங்கள் அளவு இலே-(சீவத்துவவுபாதிகளான அவித்தை,அந்தக்கரணங்கள் அளவின்மையி ன)சீவபேதங்களும் அளவில்லை—செய்கையும் அளவு இல்லை-(பிராவி ாதிக்குக்காரணங்களான அவரவர் அந்தக்கரணங்களிலுள்ள சுபம்,அசுபம், சுபாசுபமென்னுமவாசனைகள் அளவின்மையின் அவரவர்கள்) செய்கைகளுமளவில்லை(ஆகையால்)—ஆவஆம்-அவைகளால்ஆவனவாகும்—அவர் அவர் அதிகாரங்கள்- அந்தந்தச்சீவர்களுடைய அதிகாரங்களை—அறிந்து-நிச்சயித்து--பக்குவம்நோக்கி-பக்குவங்களைநாடி-காவலவேதங்கள்-(கருணையினுல்யாவரையும்)இரட்சியாநிற்குமவேதங்கள்--காண்டம் மூவகையாலே-(காமம்,உபாசனை,ஞானம என)மூன றுகூறுடையகாண்டங்களாலே--பூருவமசித்தாந்தம் இரணடையும வசனிக்கும்-பூருவபட்சம் சித்தாந்தமெனனும இரணடையும்பிரதிபாதியாநிற்கும்—(இனி இதற்குபமானங்கூறுகின்றூர்)பூஅலாது-(முனனே) புஷ்பஙகளைத்தோற்றுவித்து—பின-பின்னே—பலங்கள் காட்டுவனபோல்-பலங்களைக்காட்டாநிறகும் (வாழைமுதலிய) விருட்சங்களைப்போல.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்ருல், "அநுபவித்தாலன்றிச செய்தகாமஙகளவிடா." என்றவசனம காமகாண்டத்தின பூருவபடசம். "சனமசஞ்சிதம் வேகுத்துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனம்." ஞானகாண்டத்தின்சித்தாந்தமென்பதுகருத்து. (௬0)

[இதுவுமது.]

ஆன பாவிக ளடைவன நரகஙக ளவசிய மானுலும்
தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென் பதுபொய்
ஈன மாம்பல சன்மசஞ் சிதவினை யெததனை யானுலும் [யேசு
ஞான மாங்கனல் சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினுல் வீடெய்
[டே. (௬க)

(இ-ள்) ஆன பாவிகள்-(சுபாசுபகர்மங்களுள்ளே அசுபகாமங்களைச்செய்பவ)ரானபாவிகள்—அடைவன நரகங்கள் - அடைவனவான நரகங்களானவை—அவசியம்ஆனுலும்-நிச்சயமாகவுளவேனும்—தான மந்திர விரத ஓமஙகளால்-தானம்,மந்திரம்,விரதம்,ஒமமும எ

னும பிராயச்சித்தங்களால்— தவிரும் என்பது பொய்யோ-(பாவநீங கிவிடுவதால்) அவைவாராதொழிந்துபோமென று(சாஸ்திரங)கூறுவ து அசத்தியமா(அலலவே)—(அதுபோல) ஈனம் ஆம்-இழிவான—ப லசனம சஞ்சிதவினை-அநந்தஜன்ம(ங்கட்குக்காரணமாகிய) சஞ்சிதக ாமங்கள்—எத்தனை ஆனுலும- அநேகங்களாயிருப்பினும்— ஞானம ஆம் கனல-(சமுசயரகிதமானபிரமான்மவயிக்கிய)ஞானமாகிய அக்கி னியானது—சுடுமெனறமறை மொழி-(அவற்றைத)தகித்துவிடுமென றுகூறும் வேதசித்தாந்தவசனத்தை — நமபினுல்—வீடு உணடே-அ வைநீங்கி மோட்சமுணடாதல திணணம.—எ-று.

"மலமேவிய தீவினை யினவலியான் மகிழும்பாப தத்திலி ரு ந தவினை, குலமேவிய தெனபுல வாணாகளுங கொடிதாயநர கங்கு டி யேறினரே." எனபது முதலிய சுருதிப்பிரமாணத்தாற பாவிக ள நரகமடைவது சித்தமாயிருத்தலின், "ஆன பாவிக ளடைவன ந ரகஙக ளவசியமானுலும." என்றும, தானமந்திரவிரதவோமஙகளாற பாவநதவிாகவென, காமகாணடத்தில ஈசுரன் விதித்தபடி அவைசெ யதோாக்குத்தவிாநதேயிருப்பதைச சாஸ்திரத்தும் உலகத்தும நீக் ணடேயிருக்கின்றுவெனபாா, "தான மந்திர விரதவோ மஙகளாற றவிருமென பதுபொய்யோ" என்றும,தத்துவஞானத்தாற் சகலசஞ் சிதகாமங்களும நாசமாகுகவெனும ஈசுரசஙகற்பமான ஞானகாணட சித்தாந்தத்தைநமபினுல அவா சத்தியசஙகறபரென்று சாஸ்திரஙக ளிறபிரசித்தமாகவிருத்தலின், அவாசங்கற்பப்படி ஞானத்தாலவை நீஙகி நீ அமிாதமயமாவை, என்பார், "ஞான மாங்கனல் சுடுமெனற மறைமொழி நமபினுல வீடுண்டே." என்றுங கூறினுர்.

கர்மகாணடத்தின்பூாவபடசம அதன்சித்தாந்தமாகிய பிராயச சித்தத்தாலேயே நீஙகாநிற்பதாற சகலசஞ்சிதகர்மேநதனஙகளையும ஞானுக்கினிசுடுமெனனும், ஞானகாண்டசித்தாநதத்தை நமபிய நுஷடிக்கில் அவையெனநீஙகா, சித்தமாய்நீங்காநிற்குமெனத துணிந து சந்தேகம் ஒழிதியெனபதாம. (௯க)

(உ௦அ) [இஙஙனம் ஞானத்திற்கு அற்புதமான் மஹாத்மியமி ருக்கஅதனை அடைந்தய்யாமல் அறிவுடையோரும் கர்மப்படுகுழியில் ஆழ்தற்குக் காரணமெனனையோ வெனவினுதல்.]

என்மனந்திருக் கோயிலாத் தினக்குடி யிருந்தருள் குரு மூர்த்தி, சென்ம சஞ்சித வினைகள்வே ரறுத்திடுந் தேவரீர் மெய்ஞ்ஞானம், தன்மயந்தரு மகிமையை விபுதராஞ் சமர்த்தரு மறியாமல், கன்ம மாங்குழி யினில்விழுந் தழிகின்ற காரண முரையீரே. (௩௨)

(இ-ள்) என் மனம்-எனது இருதயத்தையே— திருக்கோயிலா-சிறந்த ஆலயமாகக்கொண்டு—தினம் குடி இருந்து அருள்-நாளுநகுடியாயெழுந்தருளியிராநிற்கும—குருமூர்த்தி-குருவே— தேவரீர் மெய்ஞ்ஞானம-தேவரீர் (அருளாநின்ற) தத்துவஞானமானது—செனம சஞ்சிதவினைகள் - ஜநநத்திற்குக்காரணமான சஞ்சிதகர்மங்களின்—வேர அறுத்திடும்-மூலமாகிய வலிதகைமையஅரியாநிறகும—தனமயமதரும-(பரிபூர்ண பரமாநந்தபரமசிதனமான)பிரமத்தினகணணபேதமாயிருக்கும் (மோட்ச) சாயுஜ்யசியததைதயுக்தரும்—மகிமையை-மஹததுவத்தை—விபுதர் ஆம சமாததரும-மிககற்றோராயக்குணதோஷங்களைப்பகுத்தறியவலலோரும—அறியாமல்-அறிந்ததனைபபெற்றுய்யாமல் (அலலது உணர்நது அதனையடைதற்குக்காரணமாணகிவிதநிமார்க்கத்தில்,புதியமலர மெலலணையிறபோலப்) பொருநதாமல—கன்மம் ஆம் குழியினில-காமமாகியபடுகுழியில்—விழுநது அழிகினற-விழுந்துவருந்துகினற--காரணம உரைபீர-காரணத்தையருளவீராக,—எ-று. (௩௨)

[அதற்கு விடைகூறல]

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யகமுகத் தவர்சேர்வா, வழிந டப்பவர் பராமுக மாயினுன் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலும், குழியில் வீழ்வர்கா ணப்படி வெளிமுகங் கொண்டோ மிகளானோர், பழித்தரும்பிற விக்கட லழுந்துவர் பரகதி யடையாரே. (௩௩)

(இ-ள) அழிவிலாத தற்பதந்தனை-நித்திய நிரதிசயானந்தரூபமான பிரமபதத்தை—மைந்தனே—அகமுகத்தவர் சேர்வர்-(உள்ளிலும, புறனிலும்) அகமுகமுடையோர அடையாநிற்பர்—வழி நடப

பவா-மார்க்கத்திற்செல்பவா— பராமுகம் ஆயினல்-பராமுகமாயின —மலாந்த கண் இருந்தாலும்-விகசிதமான நேத்திரங்களிருப்பினும், —குழியில் வீழ்வாகாண் - எப்படிக்குழியின்கண் வீழாநிற்பரோ— அபபடி—வெளி முகங்கொண்டு-(உள்ளிலும், புறனிலும்) பகிர்முக முடையராய்—காமிகள ஆனோ-சுவர்க்ககாமிகளாயினோ—பழிதரும் பிறவிக் கடல அழுநதுவா-(கருவிநூறபயிறசிவலியால்விரிந்தவறிவிருநதாலும)பழிக்கத்தக்கபிறவிக்கடலிலமிழ்ந்தாநிற்பர்—பரகதி அடையாா-மோட்சமடையாா.—எ-று.

"மலர்நதகணணிருநதாலும." எனறதற்கியையவிரிந்த அறிவிருநதாலுமெனபது வருவிததாம

அபிப்பிராயம.

நாநாவானவை ஈண்டறபமுமிலலையெனனுஞ்சுருதியாலமிததை யெனறுவது, ஆனமாவே யீதனைததுமென்னுஞ்சுருதியால தானெனறுவது வாகியாநதரபபிரபஞசததைப்பாாப்பதுஅகமுகம். அவவே கததாலபிரபஞசததைசசததியமெனறும, அதில்தேகேந்திரியாதிகள தானெனறும, புததிரதாராதிகளதனதெனறும் இப்படிப்பேதமாகப பாாபபதுபகிர்முகம; இபபகிர்முகப்பாாவையால் நசுவரமானசுவாக காதிகளில காமமுடையராயிருக்கையே காமப்படுகுழியில வீழ்வதற்குக்காரணம் எனபதாம.

"பரகதியடையாா"என்பதறகு, உ-ம வாசிட்டம்."வழிபடு ... ஊனவிடு மறறுளநூல்களெனனுங, குழிகளிற்புரண்டஞ்ஞானக குணததினுற்பிறப்போாககெலலா,மொழிவறவொருவாசெயதற குறித ... னறுயததானேயுண்டாங, கழிதலிறபரமவினபங கறபஙகளாலுஙகூடா" எனவரும மற்றும வருவனவறறுற்காண்க. (௫௧)

(உ0க) [ஈசுரனசுதநதரன், அந்தாயாமியெனறு சாஸதிரங்களிற்கூறப்படுதலின அசுதநதரரான சீவாகண்மீது தவறேதெனவினுதலும அதற்குவிடைகூறத்தொடஙகலும.]

சிறந்த நன்மையுந தீமையு மீசனுர் செய்விக்குஞ் செயலன்றோ, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவாகண்மேற பிழைசொலும வழியேதோ, அறந்த தேசிக மூர்த்தியே யெனறிடிற் சுருதிநூற் பொருண் மார்க்கம, மறநத மூடாகள வசனிக்கும பிராந்திகாண் மைநதனே யதுகேளாய். (ருச)

(இ-ள்) சிறந்த நன்மையும் நிலைமையும்-(யாவர்க்கும் நுப்பச்)சிறந்தநல்வினையும், (இழிந்த) தீவினையும்—ஈசனுர் செய்விக்கும் செயல் அன்றே-(சூத்திரதாரியைப்போலத் தந்திரனுன) ஈசன் செய்விக்குஞ் செயலல்லவா—பிறந்த சீவர்கள்-(சூத்திரப்பாவைபோலும், சுதந்தரமினராய் அவன் ஜுவிப்பித்தபடியே) ஜுவித்தசீவர்கள்—என் செய்வார்-யாது செய்வர்—அவர்கள் மேல்-அச்சீவர்கண்மீது—பிழை சொலும வழி ஏதோ-குற்றங்கூறும் நெறி யாது காரணமோ—துறந்த தேசிக மூர்த்தியே என்றிடில்-(அனைத்தையும், நீத்த (அற்புதமகிமையுடைய) குருமூர்த்தியேயென்று வினவிடில்—சுருதி நூல் பொருண் மார்க்கம்-வேதசாஸ்திரார்த்தநெறியை—மறந்தமூடர்கள்-மறந்த அறிவிலிகள்—வசனிக்கும் பிராந்தி காண்-சொல்லும் பிராந்திகாண்—மைந்தனே அது சொல்லாய்-மைந்தா அதை (நீ) கேட்பாய்.—எ-று.

நன்மை தீமை—சுபாசுபக்கிரியை.

"பிராந்தி"—அயதார்த்த ஞானம.

"அது." என்றது சுருதிநூற்பொருண் மார்க்கம். (ருச)

[ஆனுல் வேதசாஸ்திரார்த்தவழி ஏதெனிற்கூறுகின்றுர்.]

இகழ்ந்த வீசனுர் சிருட்டியுஞ் சீவனுா சிருட்டியும் வெவ்வேறே, சகந்தனிற்பொது வீசனுா சிருட்டிகள சராசரப் பொருளெல்லாம், அகந்தை யாமபி மானங்கள் கோபங்க ளாசைக ளினைவெல்லாம், இகழந்த சீவனுர் சிருட்டிக ளாகுங் கா ணீசனுர் செயலன்றே. (ருரு)

(இ-ள்) இகழ்ந்த ஈசனுர் சிருட்டியும் - சுத்தப்பிரமமாகவிளங்காநின்ற ஈசுரனது சிருஷ்டியும்—சீவனுர் சிருட்டியும்-சீவனுடையசிருஷ்டியும்—வெவ்வேறே-வேறுவேறும்— [அவையாவையெனின்;-] சகந்தனில் பொது-சகத்தில் (யாவர்க்கும்) பொதுவான—ஈசனுர் சிருட்டிகள்-ஈசுரனுடைய சிருஷ்டிகள்—சர அசரப் பொருள் எல்லாம்-நடப்பன, நிற்பனவாகிய பொருளனைத்தும்,—அகந்தை ஆம் அபிமானங்கள்-(தேகா[illegible]) [illegible]மமகாரங்களையும், (இதனுல் புத்திரமித்தாதிகளில்) [illegible]மமகாராபிமானங்களும்—கோபங்கள் ஆசைகள்-கோபங்களும், [illegible]ளும்—இவை எல்லாம்-ஆகிய அத்தக்கரணகற்பனைகளனைத்தும்—இகழ்ந்த சீவனுர் சிருட்டிகள் ஆகும்

காண்-உயர்க்கெல்லாமீசுவரன் செய்கின்ற ஜீவசிருஷ்டியாம்—ஈச
ஞா செய்கின்ற சிருஷ்டி பிரபஞ்சமல்ல.—எ-று.

மாயாமயமானசராசரப்பிரபஞ்சம் ஈசசிருஷ்டி அத்தக்கரணத்
தினபரிணாமமாகிய அகங்காரமுதலியவை ஜீவசிருஷ்டியென்பது வேத
சாஸ்திரநிர்ணயமாம் என்க. (௫௫)

[ஈசரசிருஷ்டி, ஜீவசிருஷ்டியாகியவற்றின் பயன்கு
றிக்குகளைக்கூறுகின்றார்.]

மூவ ராம்பரஞ் சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலா முத்திசா தன
மாகும், சீவ ரர்செயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிக்கும
பிணி யாகும், தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சன
னங்க ணசியா வாங், கோப மாதிக ணசித்திடிற் பந்தமாங்
கொடும்பிற விகள் போமே. (௫௬)

(இ-ள்) மூவர் ஆம் பரன் சிருட்டிகள்-திரிமூர்த்திரூபமான ஈ
சுரனுடையசிருஷ்டிகள் —உயிர்க்கு எலாம்-உயிர்களுக்கெல்லாம்—
முத்தி சாதனம் ஆகும-மோட்சமடைதற்குச் சாதனங்களாம— சீவ
ஞா செயும் சிருட்டிகள்-ஜீவகற்பிதமான சிருஷ்டிகள்—தங்களைச்செ
னிப்பிக்கும் பிணி ஆகும்-(தேவ மநுஷ்ய திரியக்காதியோனிகளிற்)தங்
களைப் பிறப்பிக்கும்பந்தங்களாம்—[ஈசரசிருஷ்டிமோட்சசாதனம், ஜீ
வசிருஷ்டிபந்தகாரணம் என்றதற்குயுக்திகூறுகின்றார்.] தாவர ஆதிக
ள் நசித்திடில்-(ஈசுரசிருஷ்டியான)தாவரமுதலியவை நாசமாயின்—
ஒருவர்க்கும்-யாதொருவர்க்கும்—சனனங்கள் நசியவாம-ஜநநங்கள
நாசமாகாவாம்—கோபம் ஆதிகள் நசித்திடில்-(ஜீவசிருஷ்டியான) கு
ரோதமுதலியவைநாசமாயின்—பந்தம் ஆம் கொடும் பிறவிகள் போம-
பந்தமாகிய கொடியஜநநங்கணாசமாம்.—எ-று.

"படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை." என்று தேவா
ரத்திலும், "குலவு மூவ ருருவமுன் கொண்டதே." என்று பாகவத
த்திலுங்கூறியிருப்பதுபோல இங்கும், "மூவராம்பரன்." என்றார்.
"முத்திசாதனம்." என்றது, குருசாஸ்திராதிரூபத்தையென்க.(௫௬)

[கூறிப்போந்ததற்கு முக்கியவுபாயம்
இனிக்கூறுகின்றார்.]

சகர் காரியம் பிரளயத் தொழிய [illegible] பலமொழிந்தார்கள்
தேச காலதேத காரி [illegible] மோகம்
நாச மாக்கிய விவேகத்தி [illegible] ஞானமுத் தர்களுஞ்
பாச மோகங்கள் பக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன்
றே. (௩௭)

(இ-ள்) சகர் காரியம்-(சாக்கசரூபமான) சகரசிருட்டிகள்—பி
ரளயத்து ஒழியவும்-(அவரது சங்கற்பத்தின்படியே) பிரளயகாலத
தில் நாசமாகவும்—பலம் ஒழிந்தார்கள்-யாவர் ஜகந்நாசத்தைய
டைந்தனர் (ஒருவரும் அடைந்திலர்)—தேச கால தேகாதிகள் இரு
க்கவும்-தேச [illegible] தேகமுதலிய(சகரசிருஷ்டியழியா)திருக்கவும்—
(குருசாஸ்திர [illegible] ரூபமான சகரசிருஷ்டியாகிய சாதனங்களைக்கொ
டை) [illegible] மோகம்-சிவசிருஷ்டியாகிய மோகங்களை—நாசம் ஆ
க்கிய- (மீண்டெழாமல்) நாசஞ்செய்த—விவேகத்தின்-விவேகத்தினா
ல்—உயிரொடும்-[illegible]ரோடும்—ஞான முத்தர்கள் ஆனார்-ஞானமு
டைய சீவன் முத்தராயினர்—(ஆகலின்,) பாச மோகங்கள்-பாசமா
கியமோகங்கள்—பக்களின் செயல் அன்றி-சீவர்கள்சிருஷ்டியேயல்
லாமல்—பசுபதி செயல் அன்று-ஈசுரசிருஷ்டியல்ல.—எ-று.

நாசமாகியவென் றும்பாடமுளது. (௩௭)

[illegible] போலப் பிரளயத்தில் அகங்காரமுதலியவாசனைக
ள் அழற்புத்[illegible]ருத்தலின், சிருஷ்டியாதியிற்சகலபிராணிகளுக
தத்தம்வாசனை[illegible]ப்படியேபோல்வகையோனிகளையடைகின்றன; ஆத
லால்,"எவர்பல[illegible]ழிந்தார்." என்றார். "இறப்பிலா விந்த மோக மி
றையுமீட் டெ[illegible] மின்றிமறப்பதே நல்லதென்று." வாசிட்டத்தி
ற்கூறப்பட்டிருப்பதால், "மீண்டெழாமல்." என்பது வருவித்தாம்.

"மோகம்." [illegible], அகந்தையாதிகளை; இவை ஜநநபந்தத்தி
ற்குக்காரணமாகலின், "பாசம்." என்றும், [illegible]ராகலின், சீ
வரைப், "பசுக்கள்" [illegible] இறைவனாக
லின், ஈசரனைப், "ப[illegible]."

[ஆசைமுதலியவை [illegible]
டியல்லவென்பதறுக [illegible]
தரிப்பிக்கின்றார்.]

அச்ச வத்தமென் றொருமர மதிலிரண் டரும்பற வை
களவாழும், நச்ச மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்றுநன்
றெனத்தின்னும், மெச்ச மங்கொரு பறவையின் றுதென வி
யங்கியப் பொருளாக, வைச்ச மாமறை சிவனை யீசனை வருத
தவா றறிவாயே. (௩௮)

(இ-ள்) அச்சவத்தம் என்று ஒருமரம்-அரசென்றுசொல்லப்பட்டஓர்விருட்சமுண்டு—அதில்-அவ்விருட்சத்தின்கண்—இரண்டு அரும் பறவைகள் வாழும-இரணடரியபட்சிகள் ஆசிரயித்திருக்கும்—அங்கு-அவ்விருட்சத்தினகண்ணுள்ள(இரண்டுபட்சிகளுள்,)—நச்சம-(போகங்களை) விரும்புகின்ற—ஒருபறவை-ஓர்பட்சி—அம்மரக்கனி-அவ்விருட்சததினகனிகளை—நன்று நன்று எனத் தின்னும்-(இது) நல்லது(இது)நல்லது என்றுபுசியாநிற்கும்—மெச்சும் -(யாவராலும்) கொண்டாடப்பட்ட—அங்கு ஒரு பறவை-அவ்விருட்சத்தின்கணுளளமற்றோர்பட்சியானது—தின்றுது என-(அவ்விருட்சத்தின்கனிகளைப்)புசியாதிருக்குமென்று—வியங்கியப்பொருள் ஆக வைச்ச-வியங்கியார்த்தமாகவைதது—மாமறை-மகத்துவமுடைய முண்டகோபநிடதமானது—சிவனை ஈசனை-சிவனையுமீசுரனையும்—வருத்த ஆறு அறிவாய்-பகுத்துக்கூறியவழியை(நீவிசாரித்)தறிவாய்.—எ-று.

வியங்கியப்பொருளெனினும், குறிப்புப்பொருளெனினுமொக்கும்.

(உ௪௦) மூலசுருதியின் பாஷியார்த்தம்.

நியம்ய, நியாமகபாவப்பிராப்திரூபமான சுமனத்தால், அல்லது பட்சியைப்போலவிருட்சத்தை ஆசிரயித்திருப்பதாற் சிவேசுரரைப், "பறவை" என்றது. விருட்சம்போலச்சேதிக்கப்படுந்தருமமுடையதாயிருத்தலாற்சரீரத்தை, "விருட்சம்" என்றது. சரீரரூபவிருட்சமானது மேலானபிரமத்தைமூலமாகவுடையது: பிராணபிராணன்முதலியவற்றைச்சாகைகளாகவுடையது: தனதுநிச்சயமின்மையின், அச்சுவத்தமென்னும்நாமமுடையது: அஞ்ஞானபரியந்தம்இருப்புடையது: க்ஷேத்திரமென்னும்நாமமுடையது: சர்வப்பிராணிகளின்கர்மபலங்கட்கும்ஆசிரயமானது. பட்சிகள்போலஅவித்தைகாமகர்மங்களினுடையவாசனைக்கு ஆசிரயமாகிய லிங்கசரீரவுபாதியுடையசிவனும், ஈசுரனுமாகியஇருவருங்கூடியிருப்பது; கூடியிருக்கும்

அவவிருவருள்ளும், லிங்கசரீரரூபவுபாதியுடையதேஜசத்திரனுனெ
ன்னுஞ்சீவனே அவவிருட்சத்தின்கண்ணுசிரயித்திருக்குங்கர்மஜங்கிய
ஙகளாகியசுகதுக்கமயமான அநேகவிதவேதனைகளின் அநுபவரூபமெ
ன்னும்இஷ்டபலன்களை அவிவேகத்தாற்புசிக்கின்றனன். நித்தி
யசுத்த,நித்தியபுத்த,நித்தியமுத்த சுபாவமுடையசர்வஞ்ஞனுகிய சுத்த
சத்துவகுணப்பிரதானமான மாயாவுபாதியுடையவீசரன், புசிக்கின்றி
லன. ஏனெனில்? அவ்வீசரன் நித்தியமானசாட்சித்தன்மையின் சத்
தாமாத்திரத்தால் போக்கியம், போக்தாவென்னும் இவ்விரண்டின் பி
ரேரகனுயுள்ளன். ஆகலின், அவன்புசிக்கின்றிலன், விருட்சத்திற்கு அ
நியனுய்க்கேவலம்பார்ப்பவனுகவேயிருக்கின்றனன் அவனுடையத
ரிசனமாத்திரத்தாலேயே இராஜாவைப்போலப்பிரேரகத்தன்மைசித்
திக்கிறது, என்பதுமூலசுருதியின்பாஷியார்த்தம்.

(௨௧௧) வியஞ்சனவிருத்தியால் யாதொருபொருள் தோன்றுகிற
தோ அதுவியங்கியப்பொருளெனப்படும்.

வியஞ்சனவிருத்திக்கு உதாரணம். சத்துருவினகிரகத்திற்போ
ஜனநிமித்தம் புக்க புருடனை, அவனிடத்தன்புடைய மற்றொருபுரு
டன் பார்த்து விஷத்தைப்புசியென்புழி,விஷத்தைப்புசியென்பதற்கு
நஞ்சையுண்ணு என்பது சக்திவிருத்தியாற் போந்தபொருளாம்.
வக்தாவினுடையதாற்பரியமோ,அதுவன்று: புசிக்கவேண்டாமென்ப
தாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய பதத்தின அபாவத்தில் சம்பந்தத்
தினபாவத்தால் லட்சணையென்னவுங்கூடாது. ஆதலால், சத்து
ருகிரகத்திற் போஜனநிவிர்த்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியார்த்தமாம்
அதுபோலப்பறவையென்னும் பதத்தின் சக்திவிருத்தியாலும்,இலட்
சணவிருத்தியாலும் சிவேசரர்பெறப்படாமல் வியஞ்சனவிருத்தியி
னுற் பெறப்படுதலின், "வியங்கியப்பொருளாக." என்றூர்.

வியஞ்சனவிருத்தி—பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரமாம்
ஒட்டு அணியெனினும் ஒக்கும். (௫௮)

(௨௧௨) [இவ்வாறு, சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் காமக்கு
ரோதாதிகள் சிவச்செயலேயன்றி சீவன்செயலன்
றெனக்கூறி, இவ்வுண்மை அறியாதோர்க்குவரும் அன
ர்த்தத்தையும், அறிந்தோர்க்குவரும் க்ஷேமத்தையும்
இனிக்கூறுகின்றூர்.]

இந்தச் சென்மத்தி லறுபகையெல்லா மிவன்செய லென்னுமல், அந்தத் தேவனுக் கருமையென்ற மூடர்க ளதோகதி யடைவார்கள், இந்தச் சென்மத்தி லறுபகையெல்லா மிவன் செயலல்லாமல், அந்தத் தேவனுக் கென்றுமே விவேகிக ளமலவீ டடைவாரே. (௯௧)

(இ-ள்) வெளி.

அறுபகையெனினும், அரிசட்வர்க்கமெனினும் ஒக்கும்.

தற்செயலான காமமுதலிய ஈனகுணங்களைச் சர்வஞ்ஞத்வமுதலியகல்யாணகுணங்களையுடைய சிவச்செயலாகச்சொல்புவர், பின்னராயினும் அப்படிச்சொல்வதுகுற்றமென்றுகருதி அவைநீங்கிக்ஷேமமடையச் சன்மார்க்கமுயற்சியடையாமையின், தனது உடற்கட்பொருந்திய நோய்க்குச் சிகிச்சைதேடாமல் அபத்தியஞ்செய்துவருபவன் அந்நோய் அதிகரிக்கப்பெற்றுப்பின்னும் நானாவிததுன்பத்துளாழ்வதுபோலப் பாவம் அதிகரித்துப் பின்நரகமுதலிய நாநாவித துன்பங்களையடைதலால், "அதோகதியடைவார்." என்றும், அவ்வீனகுணங்களைத் தற்செயலாகவேசொல்லும் விவேகிகள் அவைநீங்கிக்ஷேமமடையக்கருதிச் சன்மார்க்கத்திற் பிரவிர்த்தித்தலாற் புண்ணியமிகுந்து சித்தசுத்தியுடையராய் ஞானமடைந்து அஞ்ஞானத்தினும், அதன்காரியமான அனர்த்தத்தினும்நின்றுவிடுபடுவதால், "அமலவீடடைவார்." என்றுங்கூறினர்.

"மூடர்களதோகதியடைவார், விவேகிகளமலவீடடைவார்." எனக்கூறினும்,மூடர்கள் அதோகதியைவிரும்பாமையாலும்,விவேகிகள் அமலவீட்டையத்தாமேசுதந்தரமுடையராகாமையாலும்,உலகில் அரசனொருவன் தனது கட்டளைப்படி நடவாதோரைத்தண்டித்து நடப்போரைச் சவுக்கியமடைவிப்பதுபோல, ஈசனும், தமதருளால் விலக்கியவற்றைச்செய்து விதித்தவற்றைச் செய்யாதோரை நரகமுதலியதுன்பங்களைப்பெறுவிப்பன். விலக்கியவற்றைச்செய்யாதொழித்து விதித்தவற்றை விருப்பமாகச்செய்பவர்களைப் பரமசவுக்கியமடையப்பண்ணுவிப்பனென்பது பெறப்படுகின்றது. (௯௧)

(௨௧௩.) [சகரனிடத்த [illegible] விரைதல், அசற்குவிடைகூறதல்.

கலமெய் [illegible] யெல்லவர்க் குந்தெய்வ நாயகன் பொ
துவானுல், சிலரை வாழ்வித்தல் சிலரொடு கோபித்தல் செ
ய்வதே னென்றுயேல், குலவு மக்களைத் தந்தைபோற் சிட்ட
ரைக் குளிர்ந்து துட் டரைக்காய்வன், கலைக ணல்வழி வரச்
செயுந் தண்டமுங் கருணையென் றறிவாயே. (௧௦)

(இ-ள்) கலைமெய் ஞயனே-ஆகந்தந்தானே திருமேனியாகத (திரண்டெந்த) குருவே—எல்லவர்க்கும்-(சிஷ்டர் துஷ்டரென்னும்) யாவர்க்கும்—தெய்வநாயகன்-(பிரமன்,நாரணன், உருத்திரனென்னு க்)தெய்வங்களுக்குஇறைவனுனவீசரன்—பொதுஆனுல்-சாதாரணமாயின்—சில்லரை வாழ்வித்தல்-சிலசிஷ்டரைப்(புக்திமுக்திகளைக்கொடுத்து) வாழ்வித்தலும்,—சிலரொடு கோபிதல்-சிலதுஷ்டரைமுனிதலும—செய்வது-செய்யாநிற்பது—என் னின்றுயேல்—என்னகாரணத்தாலென்றுசங்கிப்பையாயின்,— குலவு மக்களை - விளங்காநின்ற (தம்)புத்திரர்களை—தந்தைபோல் - (குணங்கண்டு கோதாட்டலும குற்றங்கண்டு கோபித்தலுஞ்செய்யாநின்ற)பிதாவைப்போல—சிட்டரைக் குளிர்ந்து-(தன்னுல் அருளிச்செய்யப்பட்ட சாஸ்திரவிதிநெறி நடக்குஞ்)சாதுக்களைச் சந்தோஷித்து (இன்பமடையப்பண்ணி)—துட்டரைக் காய்வன்-(நிஷேதவழியிற்செல்லும்) அசாதுக்களை (நரகாதிகளாற்) றண்டிப்பன்—கலைகள் நல் வழி வர-சாஸ்திரங்களின்(நிஷேதமார்க்கத்தைத்தவிர்த்து) விதிமார்க்கத்திலவருதற்பொருட்டு—செயுந் தண்டமும்-செய்யாநிற்குந்தண்டமும்— கருணை என்று அறிவாய்-இருபையே (யல்லாமல்வேறல்ல)வென்றறிதி.—எ-று.

[முனிதல், நிக்கிரகம். வியாதி,நரகமுதலிய துன்பங்களால் வருத்துவிப்பது.]

தன்னெறியிற்செல்லும் புத்திரரைச்சந்தோஷித்த அளிகடகு வேண்டிய தன்மைகளை [illegible] செய்யும் புத்திரரைத் துவேஷித்து தன்னெறியில்வரத்தண்டிப்பதும் பிதாவுக்கெப்படிப்பாரபட்சமில்லாதகருணையாமோ அப்படியே சாது,அசாது இருவரிடத்

தும ஈசுரன்செய்யும் அருணிக்கிரகங்களிரண்டுங் கருணையேயல்லாம
ல்பாரபட்சமானவிஷமதிருஷ்டியன்றென்பதாம். (௬௦)

[ஈசுரன், விஷமதிருஷ்டியின்றி யாவரிடத்தும் சம
திருஷ்டியுடையனென்பதை இன்னும்,
அநேகதிருஷ்டாந்தங்களால்
வற்புறுத்து
கின்றார்.]

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்கனல் புனன்மூன
றும், தனைய டைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவி
ர்த்தாளும, அனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ னகன்ற
வர்க் கருளசெய்யான், இனைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற மாகு
மென் றெண்ணிநீ யறிவாயே. (௬௧)

(இ-ள்) மனை விலங்கு அறும் மைந்தனே-குடும்பமாகிய (ந
டை)விலங்கறப்பெற்றமைந்தா—கற்பகமரம் கனல் புனல் மூன்றும
(பாரபட்சமில்லாமலிருந்து)தனை அடைந்தவர்வறுமையும்சீதமும்தாக
மும—தவிர்த்து ஆளும-(முறையே)தவிர்த்துஇரட்சிக்கும்—அனைய
ஈசனும-அவைபோலும (ஒருவரிடத்துவிருப்பும், ஒருவரிடத்துவெறு
ப்புமில்லாத) ஈசுரனும்—அடைந்தவர்க்கு-(பாரபட்சமில்லாதவனெ
ன்றறிந்துதன்னைவேதத்தின்காண்டத்திரயவழியால்) ஆராதிப்பவர்க்
கு—அருள் செய்வன-அநுக்கிரகம்பண்ணுவன்—அகன்றவர்க்கு அரு
ள்செய்யான்-(தன்னைஆராதனஞ்செய்யாது)நீங்கினோர்க்கு அநுக்கிர
கம்பண்ணான்—இனைய குற்றங்கள்-இத்தன்மையானதோஷங்கள்—
எவர் குற்றம் ஆகும் என்று-யாவருடைய குற்றங்களாகுமென்று—
எண்ணி நீ அறிவாய்-நீவிசாரித்தறியக்கடவாய்.—எ-று.

“அனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ னகன்றவர்க் கரு
ள்செய் யான்”, என்பதற்கு, உ-ம். பகவற்கீதை. “எப்பொரு ட
னக்கு மியானொத் திருத்தலா லெனக்கி யாரு, மொப்பார்க ளினிய சி
ன்னா தாரெனவொருவ ரில்லை, யிப்படி யறிவு மன்பர் பக்கலே யா
னு நிற்பே, னப்படி யவரு மென்பா லன்பினை யமர்ந்து நிற்பார்.” எ
னவரும். மற்றும்வருவனவற்றுட்காண்க.

"இனைய குற்றங்க ளெவர்க்குற்ற வாகும்." என்பதற்கு உடம்பட்டி னத்துப்பிள்ளையார், திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை. "பொரு இடங்கொண்ட பொன்னி புரக்கு,மருதிடங் கொண்ட மருதவாண, நின்னது குற்ற மன்றே யென்னினைத், தெண்ணருங்கோடி யிடர்ப் பகை களைந்து, கன்றுறு சேற்றுக் காலினை வதையா, இறப்பை யும பிறப்பையு மிகழ்ந்து சிறப்பொடு, தேவராவின் கன்றெனத் திரி யாப், பாவிக டமதே பாவம் யாதெனின், முதியற்பெறுக்கன் மு ப்பழங் கலந்த, வறுகவை யடிசி லட்டினி திருப்பப், புசியா தொ ருவன் பசியால் வருந்துத,லயினியின குற்ற மன்று வெயிலின்வை த,தாழ்திய தெண்ணீர் காற்றயிட் டிருப்ப,மடாஅ ஒருவன்விடாஅ வேட்கை,தெண்ணீர்க் குற்ற மன்றுகண் ணகன்று, தேன்றுளி சித றிப் பூத்துணர் துறுமி, வாதுகஞ் செடுகத சோலை செடப்ப,வெள்ளிடை வெயிலில் புள்ளிவெயர் பொடிப்ப வடிபெயர்த் திலோ னொருவ, னெடிது வருந்துத னிழற்றீங் கன்றே." என வரும். மற்றுமவருவ னவற்றுற்காண்க. (௬௧)

(உ௧௪) [ஆயின், அக்குற்றம்நீங்குய்யச்சிவர்களாற் செய்யற்பாலதென்னையோ வெனின்;—அதற்குக்கூறு கின்றார்.]

ஒன்று கேண்மக னேபுமான் முயற்சியா லுறைத்துமா நு டர்க்கீசன், நன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல் லவர்பின்னே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச் செனித்தமா வையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்த வா பலங்கள்போ நிச்சய மிதுதானே. (௬௨)

(இ-ள்) மகனே—ஒன்றுகேள் - (சகலஞானசாஸ்திரங்களின் சாரபூதமான) ஒருபாயத்தைச்(சொல்லுகிறேன்)கேட்பாய்—புமான் முயற்சியால் உறைத்து-புருஷப்பிரயத்தனத்தாலமுக்தி— மாநுடாக் கு ஈசன் நன்று செய்யவே-மநுடர்களுக்கு ஈசுரன் பிரமாணத்தங்கொ டுத்தற்பொருட்டே—காட்டிய-அருளிச்செய்த—நூல் வழி நடந்து- வேதத்தின் (காண்டத்திரய) நெறியில் நடந்து—நல்லவர் பின்னே சென்று-(பின்பிரமநிஷ்டர்களான) பெரியோர்கள் பிறகே திரிந்து— துட்டவாதனை விட்டு-(அப்பெரியோர்கள் சகவாசத்தாற் சாந்தியாதி

வாசனைகளையுடையராய் (முன்னுள்ள) ஸ்தோத்ராதி மலினவாசனைக ளையெறிந்து—விவேகர் ஆகி-(முதலானவர்கள்) விவேகத்தையுடைய வர்களாய்—விளைந்த மாலையைத் தள்ளி-(அவிவேகத்தா)லுண்டா னபேதபுத்தியைப்போக்கி—நின்று- (தன்னைத்தவிரப்பிரமமேயென் று) நின்று—ஞானத்தை அடைந்தவர்-(சகுணப்பிரமான்மவயிக்கி ய) ஞானத்தைப்பெற்றவருடைய— பலங்கள் போம்-(சாலோகாதிரியக் காதிரூபங்களான வெகுவித) ஜநகங்களிருக்கும்—இது தானே நிச்சய ம்-இதுவே (சுருதிஸ்மிருதிகளின்) சித்தாந்தமாம்—எ-று.

எவ்வகை முயற்சிசெய்பவரும் நெடுங்காலம் நிரந்தரம் கேசத்தோ டுசெய்யினன்றி, அவ்வப்பயனையடையாராகலின், "புமான்முயற்சி யாலுறைத்து." என்றார்.

"மாறுடர்க்கு." என்றது, "மடல்வி ரிந்தம லரயனா லைகுவோ ன,சடம னைத்தையுந் தந்தமு வந்தில, விடர றுக்குமென் றெண்ணி நன் மாறுட,வுடல்ப டைத்தபி ரானைகையுற் றுணர்மோ." என்னும் பா கவதத்தின் கருத்தினுமெலன்க.

ஈசுரார்ப்பணமாகச்செய்யும் நிஷ்காமகர்மானுஷ்டானத்தால் அ ந்தக்கரணத்தின மலதோஷமும், ஈசுரோபாசனையினால் விக்ஷேப தோஷமும் நீங்கித் தீவிரமான ஜிஞ்ஞாஸையோடெழுப் பெரியோா களையடைக்தென்பார், "நூல்வழிகடந்து நல்லவர் பின்னே சென று." என்றார்.

ஞானம் சர்வப்பிராயச்சித்தருபமாகலின், இதனைச்சொல்லிய சோபானக்கிரமமாகவடைதாலன்றித்தற்செயலே ஈசுரச்செயலாகச் சொல்லித் திரிந்தபெருந்தோஷந் தவிராதென்பது கருத்து. (௬௨)

(உ௧௩) [ஞானத்திற்கு முக்கியவந்தரங்கசாதனம் யாதென் றும், அதன்சொருபம் யாதென்றுஞ் சங்கித்து அவற்றைக்கூறுகின்றார்.]

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப் படியெனின் விடைவிடா வி சாரத்தால், வந்த ஞானத்தின் வடிவமே தெனின் மரு வியசரீரத்தில், இந்த நானெனும் சித்தெது சடமெது வி ரண்டுமொன் றாகக்கூடும், பந்த மேதுவி டேதென வுசாவு தல் பகர்விசா ரமதாகும். (௬௩)

(இ-ள்) இந்தஞானந்தான்-(சம்சாரநிவிர்த்திக்குக்காரணமாக) முன் சொன்ன (பிரமாண்டமுதலியவை) [illegible] எப்படி எனில்-வாராதிருப்பது [illegible] (நீ) சங்கிக்கில்—இடைவிடா விசாரத்தால்-சித்தம், [illegible] (தே சத்தோடெடுச்) [illegible] விசாரத்தாலேயே—வந்து அடைத்திடும்-வந்து பொருந்தாநிற்கும்— விசாரந்தான் ஏது எனின்-விசாரத்தின் சொரூபமாவது எவ்விதமென்று கேட்பாயாயின்,—இந்த மன ஆதி ஆம் சரீரத்தில்- இம்மனமுதலாகிய சரீரத்திரயங்களில்— நான் எவனெ-அகம் சத்தார்த்தமாவதுயாது—சித்து எது-இவைகளிற்சித்தாயிருப்பது யாது—சடம் எது-சடமாயிருப்பதுயாது—இரண்டும் ஒன்றுக்கும் பந்தம் எது-(சிற்சடங்கள்) இரண்டும் (தப்தாயபிண்டம்போல)ஒன்றுடனொன்றுக்குநின்றபந்தமாவது யாது—வீடு எது-மோட்சமாவதுயாது— என உசாவுதல்-என்று (கிரந்தம் அமுந்த) ஆராய்தலே—பகர் விசாரமது ஆகும்-(சாஸ்திரங்களாலும், பெரியோர்களாலுங்) கூறுகின்ற விசாரரூபமாம்.—எ-று.

(உகக) "ஞானத்துக்கு முந்தசவணாதிகமே காரணம்." எனவேதாந்தசூடாமணிமுதலியநூல்களிற்கூறியிருப்பதுபோற்கூறாமல் "இடைவிடா விசாரத்தால் வந்த டைத்திடும் விசாரந்தான், நானெவன் சித்தெது சடமெது, எனவுசாவுதல்." என இங்கே கூறினதற்குக் காரணமென்னையோ வெனின்.

விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிசட்சம்பத்தி, முமூட்சத்துவம் இவைநான்கும், சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்கண்மூன்றும், தற்பதார்த்த,துவம்பதார்த்தசோதனையொன்றும் ஆகஇவ்வெட்டும் அந்தரங்கசாதனமென்றும், எக்ஞாதிகர்மங்கள் பகிரங்கசாதனமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவைகளில்சிக்ஞாசுக்குப்பகிரங்கசாதனங்கள்தள்ளற்பாலன: அந்தரங்கசாதனங்கள்கொள்ளற்பாலன. சிரவணத்தில் அல்லது ஞானத்தில் யாது பிரத்தியட்சப்பயனையுடையது அது அந்தரங்கசாதனமெனப்படும். [பலனைச்சுற்றுக்கோடபயோகத்தை.] விவேகாதிகளின் றிப்பஹிர்முகபுருஷனுக்குச் [illegible] சிரவணங்கூடாதாகலின், விவேகாதிகள் சிரவணுபயோகஞ்சிரவணத்தினுடைத்து. அப்படியேசிரவணுதிகளின்றி ஞானமுண்டாகாதாகலின், சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களி

ணுபயோகம ஞானத்திலென்று. அப்படியே தற்பதார்த்தம், தவம்பதார்த்தங்களையறிந்தாலல்லாமல் அபேதஞானம் உண்டாகாது. இவ்வாற்றால், விவேகாதி நான்குசாதனங்களினுபயோகம் சிரவணத்திலும், சிரவணாதிகளான்குசாதனங்களினுபயோகம் ஞானத்திலுமிருப்பதால் எட்டும் அந்தரங்கசாதனங்கள்; யாது ஞானத்தில் அல்லது சிரவணத்தில் பிரத்தியட்சப்பயனையுடைத்தாகாமல் அந்தக்கரணசுத்தியாகிய பயனையுடைத்தாயிருக்குமோ அது ஞானத்திற்குப் பகிரங்கசாதனமெனப்படும். இப்படிப்பட்டவை எக்ஞாதிகர்மங்களாம்.

எப்படியும், எக்ஞாதிகர்மங்கள் சம்சாரத்திற்குச்சாதனங்களாகலின், அவைகளாலந்தக்கரணசுத்தியுளதாமெனலுங்கூடாது. அப்படியானாலும் சகாமபுருஷனுக்குசசம்சாரத்திற்கேதுவாம்: நிஷ்காமனுக்கு அந்தக்கரணசுத்திக்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றால், நிஷ்காமபுருஷனுக்கு அநதக்கரணசுத்திவாயிலாக ஞானத்திற்குஏதுவாகலின், பகிரஙகசாதனமெனறும, விவேகாதிகள் அந்தரங்கசாதனமென்றுஞ்சொல்லப்படுமே. தூரமாவுள்ளதற்குப்பகிரங்கமென்றும், சமீபமாவுள்ளதற்கு அநதரங்கமெனறுமபெயர். எக்ஞாதிகர்மங்களையும் அவைகளின்சாதனஙகளான ஸ்திரீ, தன, புத்திராதிகளையும்விடில் அவனஞானததுககு அதிகாரியாவன்· ஞானத்திற்கு அதிகாரியிடத்து எக்ஞாதிகள்பொருநதாமையின், அவை தூரமாம்; விவேகாதிகள ஞானாதிகாரியிடத்துபபொருநதியிருத்தலின், சமீபமாம. இவற்றினும பேதமுள அவையாவையோவெனின்;—விவேகாதிகளினுபயோகம சிரவணத்திலும, சிரவணாதிகளினுபயோகம் ஞானததிலுமிருப்பதால் விவேகாதிகளைநோக்கச்சிரவணாதிகள் அந்தரங்கமாய. சிரவணாதிகளைநோக்க விவேகாதிகள் பகிரங்கமாம். எப்படியும், விவேகாதிகளும் ஞானத்திற்கு அந்தரங்கசாதனங்களென்றே சர்வகிரந்தங்களிலுங்கூறப்பட்டுள்ளன: பகிரங்கமாகக்கூறப்படவில்லை; அப்படியானாலும், விவேகாதிகட்குஞானத்தின்சாதனமானசிரவணத்தில பிரத்தியட்சப்பயனிருக்கின்றது. சிரவணாதிகளைப்போல விவேகாதிகளும் சிஞ்ஞாசவினலடையற்பாலனவேயாம்: எக்ஞாதிகளைப்போலத்தள்ளற்பாலனவல்ல; ஆதலால், அந்தரங்கமென்றனர்; எக்ஞாதிகளைநோக்கவும்அந்தரங்கமாம்: ஆகலின், அந்தரங்கசாதனத்திற்சேர்த்துக்கூறினர்.

விசாரத்திருற்பார்க்கில் ஞானத்திற்குமுக்கியவந்தரங்கசாதனம் தத்துவமசியாதிமகாவாக்கியங்களாம்: சிரவணாதிகளுமல்ல, என்னை? யுத்தியினால் வேதாந்தவாக்கியங்களின் தாற்பரியநிச்சயம் சிரவணமெனப்படும். வேதாந்தவாக்கியங்களின் அபேதத்தின்சாதகமும், பேதத்தின்பாதகமுமாகியயுத்திகளால் அத்துவிதீயப்பிரமத்தின்சிந்தனம் மனனமென்றுசொல்லப்படும். அநான்மாகாரவிருத்தியின் வியவதானரகிதமான பிரமாகாரவிருத்தியின்ஸ்திதி நிதித்தியாசனமென்று சொல்லப்படும். நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாகாவஸ்தையையே சமாதியெனபர்; இதனால் சமாதியும் நிதித்தியாசனத்தில் அந்தர்ப்பாவமாம வேறுசாதனமல்ல. இந்தச்சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்கள் ஞானத்திற்குச்சாட்சாத்சாதனமல்ல;பின்னை எப்படிப்பட்டதெனின்;—புத்தியினதுதோஷமாகிய அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைகளின் நாசகமாம். [சமுசயத்தை அசம்பாவனையென்பா.] இப்படி விசாரசாகரத்திற்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வபிப்பிராயத்தினாலேயே இவரும சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களால் ஞானம்வருமென்னாது, "இடைவிடா விசாரத்தால வந்தடைக்கிடும்." என்றார.

"விசாரமதாம." என்றதற்கு,உ-ட. வாசிட்டம. "கெடாத சிறகனை ஞானீதான் கினர்மே லவர்க ளுடனேதான,விடாதிவ் வுலகே தியாமா ரென றுறைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய், தடாதுட பொருடேர் விச்சைக்கு விசாரந் தானே தனிஞானம, கடாவி யறியத் தக்கதிற காணும பாவின் மதுரம்போல்." எ-ம், "முனிய கனறபின வெயினா கோன் றனியிட மூக்கிகன் மதியாலே, யனிச நாவென்ப தாரென னாடின ளைமுதன் முடியீறாந், தனியு டமபைநா னென்பது புதுமையாஞ் சடவுடல் கீர்ங்கேறான், றுனிசெ யிவவுட லசேதனக் தலைச முதற் றன்னுமா தலினன்றே." எ-ம், "கரண மீரைந்து மன்னியனு சடமெனுங் கனக்கிறு ஞனனறித், திரளெனக்கில வுடன்முத ஞன லன சேடமே தெனநோக்கில், விரவு கேவனே சேடமா யின்னது மவேறென்றாற் றெரிகின்ற, துரவி தானவே றென்றிறுற் றெரியுயி துயர்ந்ததத் துவமாகா." எ-ம், "தெரிவ தாகிய விதனையு மகற்றுவன் றெரிபொரு ளுறுமோ, பெரிது சேடமாய் விகற்பமற் றமலமாம பேரறி வியாகுரு,மரிய யன்சிவ னிந்திர னந்தக ஞதியா மிடத்தோறு

று, சரிகொளா [illegible] றோன்றுமின் வுயர்போ
தம்." எ-ம். வரும். மற்றும் [illegible] கொள்க. (௬௩)

(உ௬௪) [பிரமாண்மையிக்கிய [illegible] விசாரமேமுக்
கியவந்தரங்கசாதனமாமென்று [illegible]
தைத்தானே இச்செய்யுள்தோ [illegible]
ன்மி, ௬௪-ம் செய்யுள்வரை
யில்விளுவிடை,
னாற்சாதிக்
கின்றார்.]

போன சன்மங்க டமிலநுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபாக
ம, ஞான மாக்குமே விசாரமே னென்றிடி னுரைத் திடக்
கேளாய், ஆன புண்ணிய மீசுரார்ப் பணஞ்செயி னகமேபோ
ஞ் சுசியாகும், மான தம்பின விசாரித்து ஞானத்தை மருவு
மென் றறிவாயே. (௬௪)

(இ-ள்) போன சன்மங்கள்தமில் அநுட்டித்த-இழ்ப்போன (அ
நந்த) ஜநநங்களிலநுஷ்டித்துவந்த— நற்புண்ணிய பரிபாகம்-சற்கரு
மபரிபாகமானது—ஞானம் ஆக்குமே- ஞானோதயமாகும்படிசெய்யு
மே—விசாரம் ஏன் என்றிடில் - ஆன்மாநான்மவிசாரமெற்றிற்கென
று நீவினவிடில்—நாம் உரைத்திடக் கேளாய்-அதற்கு யாங்கூறும் உ
த்தரத்தைக்கேட்பாய்—ஆன புண்ணியம் ஈசுரார்ப்பணம் செயின் -(த
ந்தம வருணாச்சிரமங்களுக்) குசிதமானபுண்ணியங்களைப் (பலாபே
டசையின்றி) ஈசுரார்ப்பணமாகச்செய்யின்—அகம் [illegible] சுசி ஆகும
-(அந்தக்கரணத்தின்கண்ணுள்ள) பாவமாகியமலத்தம்நீங்கி (மலினநீ
ங்கியதர்ப்பணம்போல) அநுசுத்தமாம்—மானதம் பின விசாரித்து-
(சுத்தமான) அம்மனமானது பின்னர்(சிறிட்டங்ளை) விசாரித்து--ஞா
னத்தை மருவும் என்று அறிவாய்-ஞானத்தைப் பொருந்தாநிற்குமெ
ன்றறிவாயாக.—எ-று.

சற்கருமாநுஷ்டானமான [illegible] மாத்திரப்பயனைப்பயவா
நிற்குமல்லது விசாரம்போல வேறோஞானத்தைப் பயவாதென்பதாம.

[இவ்வளம் விளுவிடையது ஞானசாதனசமுசயம்.] (௬௪)

[சகலத்தையும் பயக்கவல்ல சற்கருமங்கள் அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்தித்தல் இல்லாமையின், விசாரமேயினை வீட்டும் விருதல்.]

பத்தி யும்வயி ராக்கிய மும்பர லோகமு மணிமாதி
சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந் தியானமுஞ் சாரூப [ம
முத்தி யுந்தரும் விசித்திர கருமங்கள் மோகமாத் திரந்தன்னு
புத்தி தந்திட அருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர
[த்தி. (கஅ)

(இ-ள்) பத்தியும்-ஈசுரனிடத்தன்பும்,—வயிராக்கியமும்-(சகலத்திலும்) நிராசையும்,—பரலோகமும்-சுவர்க்கலோகமும்,—அணிமா ஆதி சித்தியும்-அணிமாமுதலியவஷ்டசித்தியும்,—தவ நிட்டையும்-தவத்திலுறுதியாக நிற்றலும்,—யோகமும்-இயமாதியஷ்டாங்க யோகமும்,—தியானமும்-சகுண, நிர்க்குணத்தியானமும்,—சாரூப முத்தியும்-சாரூபமோக்ஷமும் (ஆகியவிவற்றை)—தரும் விசித்திர கருமங்கள்-கொடுக்கும் ஆச்சரியமான சற்கருமங்கள்—மோகம் மாத்திரந் தன்னும்-தன்னைப்பிரமமாக அறியாதவறியாமை மாத்திரத்தை நிவிர்த்திப்பிக்கும்—புத்தி தந்திடல் அருமையோ - ஞானத்தைத்தருதல அருமையா—விசாரம் ஏன்-விசாரம் யாதுக்கு—புண்ணிய குருமூர்த்தி-புண்ணியரூபமானகுருவே.—எ-று. (கரு)

[விசாரத்தாலல்லது, ஞானம் உளதாகாதென்பதைத் திருஷ்டாந்தமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேட மாறிய பேர்களை யறியவே வேண்டினுன் மகனேகேள்
கூட மாமவர் சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாயுந் தறியாமல்
ஓடி யுங்குதித் தலைந்து மேங்கியு முயர்ந்தகம் பத்தேறி
ஆடி யும்பல கருமங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியாதே.

(இ-ள்) வேடம் மாறிய பேர்களை-தம்வேடத்தைவிட்டு மாறு வேடங்கொண்டு மறைந்தோரை—அறியவே வேண்டினும்-அறிய வேண்டின்—மகனே கேள்-மைந்தா!கேட்டி—கூடம் ஆம் அவர்-மறைந்திருப்பவைகளான அவரது— சுபாவங்கள்-குணங்களையும்,—சீ

லங்கள்-ஒழுக்கங்களையும்;— குறிகள்-சின்னங்களையும்— ஆய்ந்து அறியாமல்-ஆராய்ந்து(அவர் இன்னாரென்)அறியாமல்—ஓடியுட-வெகுதூரங்கால்சலிக்கவோடியும்,—குதித்தும்-வரையிலே குதிப்பாய்ந்தும,—தலைகீழ் நின்றும்-தலைகீழ்,(கால்மேலாக)நின்றும்,—உயர்ந்தகம்பத்து ஏறி ஆடியும்-உன்னதமான கம்பத்தின்மீதேறிக்கூத்தாடியும்—பலகருமங்கள் செய்யினும்-இன்னும், அநேககருமங்களைச் செய்யினும—அவர் உண்மை தெரியாது-வேடமாறினோருண்மையறியவாராது — எ-று. (௬௬)

[முற்கூறியதிருஷ்டாந்தம்போலத் தாஷ்டாந்தததும் ஆமெனல.]

இன்ன வாறந்தப பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத தால் வேதம், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமன்றிச் சுருதிநூல் படித்தாலும, அன்ன தானங்க டவங்கண்மந திரங்களா சாரங்கள் யாகங்கள், என்ன செயயினுந் தன்னைத்தா னறிகின்ற நிலைகளால வாராதே. (௬௭)

(இ-ள்) இன்ன ஆறு-இத்திருஷ்டாந்தப்படி—அந்தப் பிரமத்தை-(நீலாதிவஸ்துக்களோடுகூடி அவவண்ணமாய்த்தோற்றும் ஸ்படிகமபோலப் பஞ்சகோசங்களோடுகூடி அவைகளேதானாய்த்தோற்றும) அப்பிரமத்தை—இலக்கணத்தால்- (சொரூபம், தடஸ்தம், அதத வியாவிருத்தி)எனனுமூவகைஇலக்கணங்களால்—அறிவிக்கும்-(அதிகாரிக்குத்தெரிவிக்கும்—வேதம் சொன்ன ஞானமும் - வேதங்களாற பிரதிபாதித்த (பிரமான்மவையிக்கிய) ஞானமும்—விசாரத்தால் வரும அன்றி-௬௬-ம் செய்யுளிற்கூறிய விசாரத்தால்வருமேயல்லாமல்—சுருதி நூல் படித்தாலும்-வேதசாஸ்திரங்களைக்கற்றாலும்—அன்னதானங்கள்-அன்னதான (முதலியதான)ங்களும்—தவங்கள்-கிருச்சிரசாந்தராயணாதிதவங்களும்—மந்திரங்கள்-(பஞ்சாட்சர, அஷ்டாட்சராதி) மந்திர(செபங்)களும்—ஆசாரங்கள்- (வருணாச்சிரம)வாசாரங்களும்—யாகங்கள்-(அத்தம்வருணத்திற்குரிய) யாகங்களும்—(ஆகியஇவைகளில)என்ன செய்யினும்-யாதுசெய்யினும்—தன்னைத் தான் அறிகின்றது -தன்னைத்தானறிவது—இவைகளால் வாராது-இவற்றாலுளதாகாது எ-று,

"தன்னைத்தானறிகின்றது." என்று பின்னுங்கூறினது ஞானத்தின்சொரூபம் இனைத்தெனக்காட்டினது. இப்படியே திருமந்திரத்தில், "தன்னையறிவதறிவாம. ஃதன்றிப், பின்னையறிவது பேயறிவாகுமே." எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்திருப்பதுகாண்க.

சொரூபலட்சணமுதலியமூன்றனையும், "ஆக்கமுதலன" எனனுமவேதாந்தசூளாமணியின் செய்யுளாலறிக. (கஎ)

(உகஅ) [கருமத்தாலன்றி, ஞானததால அஞ்ஞானம ஒழியுமாறு எவவாறெனத் திருஷடாந்த முகததாற் சீடன் வினாதல்.]

துளங்கு தர்ப்பண மழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற போமன்றி,விளங்கு புத்தியா லுலகிலார் துலக்கினர் விமலதேசிகமூர்த்தி, களங்க மாகுமஞ் ஞானமு மப்படிக் கருமத்தாற் கழுவாமல, உளங்குறித்தஞா னத்தினு லெப்படி யொழியு மீ தருள்வீரே. (கஅ)

(இ-ள்) துளங்கு தர்ப்பணம் அழுக்கு அற-ஒளிரின்றகண்ணுடியி(லேறிய) அழுக்கறும்படி—கைக்கொண்டு துலக்கினல் போம அனறி- (அன்றியகற்றவல்லசாதனங்களைக்) கையிற்கொண்டுவிளக்கினுற்போருமல்லாமல்—விளங்கு புத்தியால்-விளங்குகின்றபுத்தியினுல—உலகில் துலக்கினர் ஆர்-உலகின்கண் விளக்கினேர்யாவர்! (ஒருவருமிலர்.)—விமல தேசிக மூர்த்தி-அவித்தியாமலமிறந்தகுருவே—அப்படி-அத்திருஷ்டாந்தப்படி—களங்கம் ஆகும் அஞ்ஞானமும்-களங்கமாகியவஞ்ஞானமும்,—கருமத்தால் கழுவாமல்-சற்கருமத்தால நீக்கப்படாமல்—உளம் குறித்த ஞானத்தினுல்-அந்தக்கரணத்தால (மிதனையெனக்) மதிக்கும்ஞானத்தால்—எப்படி ஒழியும்-எவ்வாறுநீங்கும்—ஈது அருள்வீர் இதனையுணர்த்தருள்வீராக.—எ-று.

அஞ்ஞானத்தை, "களங்கம்." என்றது,ஆன்மாவை மறைத்தலினென்க.

[மூர்செய்யுளிற்சிடன் கூறிய திருஷ்டாந்தம் விஷம மெனக்கொண்டு மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்திற்குச் சம மான திருஷ்டாந்தம் இதனைக்கொண்டு கூறுகின்றார்.]

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலின் மைந்தா, கற்ப ளிங்கினிற் கருநிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன் றூரோபம், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினுற் சாதனைத தொழில்வேண்டும், கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுப்பென்று கண்டிட மனம்போதும். (கக)

(இ-ள்) தாப்பணத்தினில் களிம்பு-கண்ணாடியின்கண்ணுள்ள களிம்பானது— வாஸ்தவமலம சகஜம்-வாஸ்தவமலமும், சகஜமு மாம—மைந்தா-மகனே—கற்பளிங்கினில்-ஸ்படிகக்கல்லில்— கருநி றம-பற்றியாய்ந்துள்ள கறுப்புநிறம்—சகஜமாக் கறுத்தது அன்று-சக ஜமாகக்கறுத்திருப்பதல்ல—ஆரோபம்-பொய்யாகவுள்ளது—ஆதலின -ஆதலினுல்,—தர்ப்பணத்தினில் அழுக்கு அற வேண்டினுல்-கண்ணு டியின்கண்ணுள்ள அழுக்கையொழிக்கவேண்டினுல்—சாதனைத் தொ ழில் வேண்டும்-அதனையொழிக்கவல்லசாதனமாகிய தொழில்வேண் டும—கற்பளிங்கில்-ஸ்படிகக்கல்லில்—கறுப்பு ஆரோபமே என்று க ண்டிட-கருநிறம்பொய்யேயென்றுகண்டகற்கு— மனம் போதும்- ம னமேபோதும்.—எ-று.

[அறக்கவென்னும்பிறவினையில், அறவென்னுந்தன்வினைவந்தது.]

ஏனைய கண்ணாடியினழுக்கைக் களிம்பென்றுவழங்காமையின இதின்முதற்பாதத்தில், "தர்ப்பணம்" என்றது செப்புக்கண்ணாடியை; இங்ஙனங்கூறியது கண்ணாடியின்மலத்திற்குச் சகஜதர்மங்கூறி மறு ததற்பொருட்டென்க.

[வாஸ்தவம்—சத்தியம். சகஜம்—கூடவேபிறந்ததர்மம்.] (சுக)

[ஸ்படிகம்போலும் அன்றிபாதிப்பிரபுபமானதன்னி ல், நான் செத்துப்போகிறவன், மடன், துக்கி என்னும் விபரீதப்பிரதிபத்தியினுல் ஆரோபமாகத்தோற்றுகின் றதாகலின், சாதனங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டுவதில்லை, பாதக மானதென மறந்து ஞானமே பாதகமானமென்னுஞ் சித்தா ந்தத்தைக்கூறுகின்றார்.]

இங்ஙு மப்படிச் சச்சிதா னந்தத்தி லிடர்சடம் பொய்மூன்
றும, தங்கு மாயையின் கற்பித மல்லவே சகசவா னமன்
றே, பங்க மாகுமஞ் ஞானத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா து
றவாக்கும், தங்க ஞானமே கருமமஞ் ஞானத்தைச் சுடுகின்
ற நெருப்பாமே (௭௦)

(இ-ள்) இங்ஙனம்-சாஸ்டாந்தத்திலும்—அப்படி-அத்திருஷ்டாந்தப்படி—சத் சித் ஆனந்தத்தில்-அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமாகிய தனனில்—பொய் சடம் இடர் மூன்றும்-அசத்துச் சட துக்கங்கண்மூன்றும—தங்கும் மாயையின் கற்பிதமே அன்றி-(சத்தியில்ரஜதம்போலஆரோபமா)யிருக்கும்(சரீரத்திரயரூபமான)அஞ்ஞானத்தினாற் கற்பிதமேயல்லாமல்—சகசவாஸ்தவம் அன்று-சகஜமுமன்று, வாஸ்தவமுமன்று—பங்கம் ஆகும் அஞ்ஞானத்தை-அசத்துச் சட துக்காத்மகமான அஞ்ஞானத்தை—கருமங்கள்-(புண்ணிய) கருமங்கள்—பகைசெயாது-பகைத்துநாசஞ்செய்யாமல்—உறவு ஆக்கும்-(தனக்கு)உறவாகப்பண்ணும்—தங்கஞானமே-உயர்வான (பிரமான்மவயிக்கிய)ஞானமே—கரும அஞ்ஞானத்தை-கருமத்தையும், அஞ்ஞானத்தையும—சுடுகின்ற நெருப்பு ஆம்-தகிக்கவல்லதீயாம்.—எ-று.

"மாயையின்," என்னும் பதத்திற்கு, சரீரத்திரயரூபமானவஞ்ஞானத்தினால், என்றுபொருளுரைத்தது, இனி (௭௭) வது செய்யுளில், "உலகமான வஞ்ஞானமும், பலவுமான வஞ்ஞானமும்" என இவ்வாசிரியர் கூறியிருக்கும் அபிப்பிராயங் கொண்டென்க.

அந்தகாரத்தைத் தீபம்போலச் சற்கருமங்கள், அகர்த்தா, அபோக்தாவாகியவன்னை கர்த்தா போக்தாவாகச்செய்தலின், "அஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக்கும்," என்றும், சூரியன அந்தகாரத்தைக்கெடுப்பதுபோலச் சுயப்பிரகாசமாயுள்ளதும் பிரமான்மவயிக்கியஞானம் அஞ்ஞானத்தையும் கருமத்தையும் நாசஞ்செய்வதால், "தங்க ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்பாம்" என்றுங்கூறினர்.

(௭௦)

[உறிப்போர்த்தைப்பிரசித்தமான அநுபவத்தாற் சாதிக்கின்றார்.]

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறந்தவன் வருடநூ றா
மூதாலும், நினைந்து ணர்ந்தபின் கிட்டுமேப் படியிந்த நின்ம
ல வான்மாவும், அனாதி மானதன் மறதியைக் கெடுத்துத
தன னறிவினாற் காணாமல், கனத்த கர்மங்க ணூ றுகஞ் செய
யினுங் காணுமோ காணாதே. (எக)

(இ-ள்) மனைக்குள் வைத்த பண்டங்களை-மனையினுள் வைத்த (அல்லது புதைத்துவைத்த) இரத்தினமுதலியபதார்த்தங்களை—மறந்தவன்-வைப்பிடந்தெரியாது மறந்தபுருஷன்—வருடம் நூறு ஆனாலும்-நூறுவருஷம் உரோதனஞ்செய்யினும்—நினைந்து உணர்ந்தபின் கிட்டும்-(உரோதனஞ்செய்ததாற்கிடைக்காமல்) யோசித்தறிந்தபின (அப்பதார்த்தங்கள்) எப்படிக்கிடைக்குமோ — அப்படி-அந்தப்படி—இந்த நின்மல ஆன்மாவும்-யாவர்க்கும்அபரோட்சமான நிமலமாகியஆன்மாவும—அனாதம ஆன-துன்பத்திற்குக்காரணமான—தன் மறதியைக்கெடுத்து-தனதறியாமையை(விசாரத்தால்)நசிப்பித்து—தன் அறிவினல் காணமல்-தனது ஞானத்தாற்காணப்படாமல—கனத்தகாமஙகள-பாரமாகியகாமங்கள்—நூறு உகஞ் செய்யினும்-அநேகயுகஙகளிலியற்றினும்—காணுமோ காணாது-காணப்படுமோ? படாது.—எ-று.

"இந்த ஞானந்தான்." என்னுஞ்செய்யுண்முதல், "மனைக்குள வைத்த." என்னுஞ்செயயுள்வரையும், ஞானசாதனங்கருமமா? அலலது விசாரமா? என்றெழுந்த சந்தேகந்தெளிவித்ததாம்.

[இவை பிரமேயசந்தேகங்களெனக்காண்க.] (௯க)

(உககூ) [பிரமாணசந்தேகந்தெளிதற்பொருட்டுச் சீடன்வினாதல்.]

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞானமே யெனும்வே
தம், தன்ம பாவயிச் சிரங்களாற் றேவர்க டருவிலக் குகண்
மாநதக், சென்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செய்தவைஞ் சுகமெ
னறு, கன்ம காண்டத்தில் விதித்ததேன் விதித்துள காரண
முரையீரே. (எஉ)

(இ-ள்) குருவே—நன்மை ஆம் சுகம் தருவது-(சிறந்த)யாநந்தமானசுகத்தைத்தரத்தக்கது—ஞானமே எனும் வேதம்-(பிரமாண்மவயிக்கிய)ஞானமேயென்றுசொல்லும்வேதமானது—தன்ம பாவம் மிச்சிரங்களால்-புண்ணியகருமம், பாவகருமம், மிசிரகருமங்களால்—(முறையே)தேவர்கள்(சென்மம்)-தேவஜனனமும்,—விலங்குகள்தரு(சென்மம்)-மிருகமுதல் ஸ்தாவரபரியந்தமான ஜன்மமும்,—மாந்தர்செனம்-மநுடஜன்மமும்—ஆகுவ (என்று)-உண்டாவனவாமென்றும்,—சாதியாசாரமேசெய்தவம் (என்று)-(அவனவன்) சாதியொழுக்கமே (அவனவனுக்குச்)செய்யத்தக்கனவானதவமாமென்றும்,—சுகம என்று-இதனுலேசுகமுண்டாமென்றும்—கன்மகாண்டத்தில விதித்தது என - கர்மகாண்டத்தில்விதித்திருப்பது யாதுகருதி—விதித்தது உள -(இப்படியாக)விதித்திருக்கின்ற—காரணம் உரையீர்-காரணத்தையருளிச்செய்வீராக.—எ-று.

புண்ணியம், பாவம், மிசிரம எனும மூவகைக்கருமங்களும் உத்திருஷ்ட, மத்திம,சாமான்யபேதத்தால ஒவ்வொன்றும்மும்மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

புண்ணியஉத்திருஷ்டத்தால் இரணயகர்பபாதிசரீரப்பிராப்தியும்,புண்ணியமத்திமத்தால் தேவேந்திராதிசரீரப்பிராப்தியும்,புண்ணியசாமான்யத்தால் யட்ச, ராட்சச, கிந்நர, கிமபுருஷ, பைசாசாதிசரீரப்பிராப்தியும், பாவஉத்திருஷ்டத்தால் பிராணிகளுக்குதுக்கத்தைக கொடாநிற்கும் தேள்,பாம்பு,கொசுகு,மூடு, புலி, கரடிமுதலியசரீரப்பிராப்தியும், பாவமத்திமத்தால் புளி, மா, பலா, தென்னை, எருமை, பருந்துமுதலியசரீரப்பிராப்தியும், பாபசாமானயத்தால் பசு, யானை, குதிரை, அரசு, துளசிமுதலியசரீரப்பிராப்தியும், மிசிரஉத்திருஷ்டத்தால் நிஷ்காமபுண்ணியபலத்தாலுனதாகுஞ்சித்தசுத்தியும், அதனுல சாதனசதுஷ்டயமும், அவற்றால்சற்குருலாபமும், அதனுல் சிரவணுதிகளும்,சிரவணுதிகளால் அபரோட்சஞானமும்பெற்று அவ்வபரோட்சஞானத்தால் சீவன்முத்திச்சுகத்தையடையத்தக்கசரீரப்பிராப்தியும், மிசிரமத்திமத்தால் ஆசிரமத்திற்குசிதமாகிய காமியகர்மயோக்கியமானசரீரப்பிராப்தியும், மிசிரசாமான்யத்தால் சண்டாள, பாண்டு, குஷ்ட, பெருவியாதிகளையுடையசரீரப்பிராப்தியும் உண்டாவதால், "தன்ம பாவமிச் சிரங்களாற் றேவர்க டருவிலங் குகண்மாந்தர், சென்ம மாகுவ." என்றது.

"சாதியர் சரமே செய்தவம்." என்பதற்கு, உ-ம், பகவற்கீ தை. "கறைசெய்யம் புலன்களின் நோனை தான்குடன், றுறைது றை யடக்கட்டுந் தவமுந் தூய்மையும்பொறையொடு கல்வியும் பொ ருந்துஞானமு, மறையவர் தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே." எ-ம், "தலைமையுங் கொடையொடு தறுகணாண்மையு,நிலைமையுங் கேடிடா நெஞ்சி னீட்டமும்,கொலை யில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ், சிலைமலி தோளினு யரசர் செய்கையே." எ-ம், "உழுதொழில் பசுக்க ளை யோம்பல் வாணிபம், வழுவறச் செய்தொழில் வணிகர் வாழ்க் கையாம்,பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே, விழுமிய தொழில்கள வே ளாளர்க் கென்பவே." எ-ம், "நீரா வகைதன் செயமேவ செயவே, நாரா யணனு முதஞ் யகனுக்,காரா தனையா மதனு லவனே, வாரா வழியாம் வரமே தருமால்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காணக. (எ௨)

[மேலைவினாவிற்கு நான்கு செய்யுளால் உத்தரங்கூறல்.]

தினமு மன்னருகா பிள்ளைநோய்க் கிரங்கியே நிம்பண்ட மெதிர்காட்டிக், கனமருந்துக ளொளித்துவைத் தழைக்கின் ற கருணைகற் றாய்போலே, மனைய றங்களைச்செய் மகங்கள்செ ய் நன்றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொல்லும், வினைவு வேறுகா ண் சுவர்க்கா மிகளந்த நின்னையக் தெரியாரே. (எ௩)

(இ-ள்) தினமும்-நாள்தோறு—மன் னர் பிள்ளை நோய்க்கு-(சாரமற்ற) மண்ணையுண்ணுந்தன்பிள்ளையின் வியாதிக்கு—இரங்கி-(மன) மிரங்கி—நிம்பண்டம் எதிர் காட்டி-(அப்பிள்ளைக்கு) இனிப் பான பதார்த்தங்களை எதிரேகாட்டி—கன மருந்துகள் ஒளித்து வை த்து-கனமானவவுஷதங்களை மறைத்துவைத்து—அழைக்கின்ற-(ப லமுறை) அழையாநின்ற—கருணை நற்றாய் போலே-கருணையுடை யநல்லமாதாவைப்போலவே—மனை அறங்கள் செய்-இல்வாழ்க்கை க்குரிய அறங்களைச்செய்வாயாக,—மகங்கள் செய்-யாகங்களைச்செ ய்வாயாக,—நன்று என்று-(இவற்றால்) நன்றுண்டாகுமென்று—ம லர்ந்த வாசகம் சொல்லும்-விரிந்த (சுருதி) வாக்கியம் கூறாநிற் கும்—வினைவு வேறு காண்-(இவ்வாறு கூறுகின்ற சுருதியின்) கருத் தானது(இதுவல்ல) வேறாகும்—சுவர்க்க காமிகள்-சுவர்க்கபோகங்க

ளில் இச்சையுடையோர்—அந்த நிச்சயந் தெரியார்-அந்நிச்சயத்தையறியார்.—எ-று.

"இளமை மன்னுகர் பின்னைமோக்க வரவ்வெ நிம்பண்டமெ திர்காட்டிக், கனம குத்துக வொளித்துவைத் தமைநின்ற கருணை நற் றாய்போலே." என்னுடையதிருஷ்டாந்தத்தால் தாஷ்டாந்திகன் ஜநநந்தோறும் சாரமற்றவிஷயங்களையுண்பெருவதால் அஞ்ஞானியாகியபாலனைக்குறித்துள்ள ஜநநமரணரூபமான நோய்க்கு மன பிரம்மி அதனைத்தீர்க்கவல்லபரமார்த்தவைதஞானத்தையொளித்துவைத்து அவனுக்கிதமாகத்தோற்றுகின்ற சுவர்க்கவின்பங்களைக்காட்டி என்னும்பொருள்கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

"நிம்பண்ட மெதிர்காட்டிக், கனம குத்துக வொளித்துவைத்து." என்றது, குடசிகவாநியாயம்.

[அங்ஙனம் விதித்தசுருதியின்கருத்து வேறென்பதற்கு உத்திகூறுகின்றார்.]

போகமாருயிர் கண்டதை யுண்பதும புணர்வது மியல்பே
காண், ஆகமங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ வத்தனை தெ
ரியாதோ, காகமேகறுத் திடுநெருப் பேசுடு சத்திடு வேம்பே
கீ, வேக வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்திடல் வே
ண்டாவே. (எச)

(இ-ள்) போகம் ஆர் உயிர்-(ஐம்புலன்களாலும்)போகங்களையுனுகின்றவுயிர்கள்—கண்டதை உண்பதும்-கேர்ந்தபதார்த்தங்களையுண்ணுகிறபதும்,—புணர்வதும்-(கேரிட்டபெண்களைக்) கலவிசெய்வதும்—இயல்பே காண்-சுபாவமே(யல்லாமல் வேறில்லை)—ஆகமங்களும்-சுருதிகளும்—சுபாவத்தை விதிக்குமோ-(உயிர்கட்கு)இயல்பாயுள்ள அவ்வநுகர்தல்பொருத்தங்களை (விலக்குமேயல்லாமல்) விதிக்குமோ—அத்தனை தெரியாதோ-(சர்வஞ்ஞமுடையசுருதிகட்கு) அவ்வளவுதெரியாதா—[சுபாவத்தை விதிக்கவேண்டாமென்பதற்குத்திருஷ்டாந்தங்கூறுகின்றார்.] காகமே கறுத்திடு-வாயசமே (நீ) கறுத்திடு—நெருப்பே சுடு-தீயே(நீ)சுடு—வேம்பே சத்திடு-வேம்பே(நீ)கைத்திடு—வேக வாயுவே அசை-வேகமுடையவாயுவே(நீ)சலித்திடு—என

-என்று—ஒருவரும்-யாதொருவரும்—விதித்திடல் வேண்டாவே-வி. திக்கவேண்டுவதில்லையே.—எ-று."

இதனால், யாதொருவேதத்திற்கும் பிரவிர்த்தியில் அபிப்பிராய மில்லை; மற்றென்னை? அபிப்பிராயமென்னில் நிவிர்த்தகபாவகமா ன பிரவிர்த்தியினின்றுந்தகைவதிற்றானே அபிப்பிராயமாமென்க.()

["மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய் கன்றென்று."
விதித்தச்ருதியின் அபிப்பிராயம் உணர்த்துகின்றார்.]

கள்ளூனூநீ விரும்பினூன் மகங்கள்செய் காமத்தின் மன தானால், கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய் யெனிலிவன் குறையெலாந் தொடானென்றே, கள்ளும் வேதத்தின் சம் மதஞ் சகலமுந் தவிர்வதே கருத்தாகும், வின்னு மிவ்விதி யென்னெனிற பூருவ நியமமாம விதியன்றே. (௭௬)

(இ-ள்) கள்ளும் ஊனும நீ விரும்பினால்-மதுவும், மாமிசமும (உ. ணண) நீஇச்சித்தால்—மகங்கள் செய்-யாகங்கள்செய்து (அந்தயா கஸ்தலத்தில் நீயுண்பாய்)—காமத்தில் மனது ஆனால்-ஸ்திரீயின்புண ர்ச்சியில்மனதிருந்தால்—கொள்ளும் பெண்டொடு கலவி செய்-(வி வாகத்தால்மனைவியாக) வரித்தஸ்திரீயுடன் புணர்தலைச்செய்—எனி ல-என்று(நாம்)விதிக்கின்—(நமதுஆக்ஞைக்கஞ்சி) இவன்-இப்புருட னானவன்—குறையெலாம- (நிரந்தரம்) சேரிட்டயோகங்களையும,சேர ட்ட ஏனையஸ்திரீகளையும—தொடான்தள்ளும்என்றே-ஃபரிசியாயல விட்டுவிடுவனென்றே—வேதத்தின சம்மதம்-சுருதியின்சம்மதம்,— (ஆகவின்,)சகலமும் தவிர்வதே கருத்து ஆகும்-சகலத்தையும்விட டொழிவதே அதற்கபிப்பிராயமாம்.—(ஆயின்,)வின்னும் இவ்விதி எ ன எனின்-(மனையறங்கள்செய், மகங்கள்செய் கன்றென்று) முன சொல்லியஅவ்விதியானது என்னவிதியென்றுசங்கிக்கில் — பூருவ நியமம் ஆம் விதி-பூருவபட்சமானவிதியாம்: (சித்தாந்தமன்று.)எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள். (௭௬)

[வேதத்தின் அபிப்பிராயம் நிவிர்த்தியிலேயேயல்லாமல் பிரவிர்த்தியிலில்லையென்னுஞ் சித்தாந்தத்தைவிரித்தும்,ச கலத்தையும் விடுவதால் வேதநிந்தை, உலகநிந்தையின்றெ னபதை அநுபவத்திலுங் காட்டுகின்றார்.]

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதியின் மணந்துபா ரெனலபாராய, மினுன விச்சையும் புத்திரோற் பத்தியால் விரும்பென்ற விதிபாராய், இதையும விட்டொழி யதிகவிட் டிகலங்கிக கெழ்ச்சியற் றதும்பாராய், அதைய றிந்தநகன் மங் களா சைகளொழிந் தாநந்த மடைவாயே. (௭௯)

(இ-ள) மது இறைச்சிகள் உண எனற சுருதி-மது (பானம) மாமச(படசண)ஙகளி விசசைவறில நரகதுக்கமவாராமற்போகும்படி யகஞ்செய்து அவவெக்ஞஸ்தலத்தில் அவைகளைப் புசிப்பாயாகவெ னறவேதம—பின-பின்னே—மணநதுபாா எனல பாராய-(எக்ஞஸ்த லத்திலும, மதுமாமிசஙகளேமோநதுபாாபபதுமாததிரமாய ஒழிவாய இல, வெகுகாலம்சுவர்க்கபோகஙகளையநுபவிக்கவருமாகவின, அவை களையுணணுமல) மோந்துபாரெனறுசொலலுஞ (சுருதி) வசனததை யும் நீ பாாப்பாய்--மினுன இச்சையும புததிர உறபததியால் விருமபு எனற விதிபாராய்-மனைவியோடுபுணருமபுணாசசியிருப்பும், புதத ிரோறபததியிததம்விருமபுதியென்றவிதிலயயுமபாாப்பாய்—(இனி இதறகுவிசேஷவுரை. சேரிடடஸ்திரீகளைபபுணாில இமமையிறபாவ மும, பழியும மறுமைக்கணணரகதுககமுமுணடாகுமாதலால், ஒருத தியைமணஞ்செயது அவளைபபுணாதியெனறவேதம பினனேவிதிய த்தினததிறகூடிலதாப்புததிரனுணடாய அவனுல இம்மையிற்பாவமு பழியும மறுமையில நரகதுககமுமவருமாதலால, சறபுததிர னுண்டாய் உனக்கும, உனகுலததுககும இமமையிற புகழும, அ றமும மறுமையிற்சுவாககமுமுணடாதறபொருடடு விதிததினததில அவளைபபுணாதியென்றுசொலலும விதியையும நீபாாபபாய.) இ தையும விடடு ஒழி (எனறவிதிபாராய)-(யாகஞ்செயது மது, மாமி சஙகளைமணநதுபாரெனறும, விதிததினததில உனமனைவியைபபு ணா திியெனறும விதிததவேதம பினனேஉனனுல யாகததிறகொலல பபடடஆடானது சுவாக்கததிலகண்ணே இருபபுகஙகோம்போடுகூடி ச சினந்து உனதுவரவையெதிாபாாத்துக்கொணடிருந்து நீசுவர்ககதது ககுபபோகுமபோது உனனை இருப்புக்கொமபினுறபாயநது குததி வயி றைபபோழ்நது துனபப்படுத்துமாதலால, யாகஞ்செயவதையும, ம னைவிபுததிரராதியரிடததுள்ள ஆசைகளஅநேகவிதஜநநமரணதுககத தைதக்கொடுபபதால,) மனைவிபுததிரராதியரையுமவிடடொழிவாயெ

ன றுகூறுவதையும்பார்ப்பாய்—யதி நயிட்டிக வர்க்கிக்கு இகழ்ச்சி அறற தும பாராய்-(அவைகளைவிட்ட)சந்நியாசிக்கும், நயிட்டிகப் பிரமசா ரிக்கும் நிந்தையற்றிருப்பதையும நீபார்ப்பாய்—அதை அறிந்து-அங ஙனஙகூறிய வேதத்தின சித்தாந்தத்தையும், (சாதனஙகளோடகூட யக்ஞாதிகாமஙகளைத்துறந்த சந்நியாசியையும், நயிட்டிகப்பிரமசாரி யையும, வேதமும, உலகமும இகழாமற்புகழாநிற்பதையும) அறிந்து —தனமஙகள் ஆசைகளஒழிந்து-(யக்ஞாதிசகல)காமஙகளையும, (ஸதி ரீ, புத்திரா, தனமுதலியவற்றிலுள்ள) ஆசைகளையும விட்டு—ஆநந்த ம அடைவாய்-(சிரவணாதிபபிரயத்தனத்தாலடையாநின்றும சமுசய ரகிதமான பிரமானமவயிக்கிய ஞானத்தால சகல அநாத்தத்தினுநின றுவிடுபட்டு நிரதிச)யாநந்தமடையக்கடவாய —எ-று.

இலவாழவான மனைவியோடகூடுதற்குவிதித்தினமாவன யா த்ரகட்கு இருதுகாலம வழக்கமாகப் பதினாறுநாட்களாம; அவற்றுள, மாதவிடாயானதுமுதல நான்குதினம பெரியோர்களால் நிந்திக்கபப டுகின்றது; ஆதலால அந்நானகுதினமும, ஏகாதசி, திரயோதசிகளு ம நீக்கி ஏனைபபத்துதினத்திறகூடுவது முறைமை மாதவிடாயான நாடொடஙகி ஆறு, எடடு, பத்து, பனனிரணடு, பதினான்கு, பதினா றாந தினஙகளினிரவிறசேர்ந்தால் பிள்ளைகளும், ஐந்துமுதல் ஒற்றை பபட்டநாட்களிறசேர்ந்தால பெணகளும பிறக்கும; ஆதலால், புத்தி ரவிருபபுள்ளவன இரட்டைத்தினத்திற சேரவேண்டியது: ஏனை ககவேணடியமுதல நானகுதினத்தையும, ஏகாதசி, திரயோதசி, அமா வாசை, பௌரணைகளையும நீக்கி மற்றைத்தினத்தினிரவிற் றனமு னைவியோடு சேருகிறுனே அவன கிரகஸ்தனாகவிருப்பினும, பிரம சாரியெனறே சொல்லப்படுகிறானென்று தாமசாஸ்திரத்திற்சொல்ல பபட்டிருப்பதால அவையே மனைவியோடுபுணாதற்கு விதித்ததின மாமெனக.

"இதையும விட்டொழி." என்றதற்கு, உ-ம். பாகவதம் சு-ஆ து -ஸகந்தத்தில,பிராச்சீனபரிகி ஆவிர்த்தானனுக்கு நாரதர் அருளிச்செ யவது. "அயம கதநினி லரசநீ படுத்தவம் மறிகள், செயிர்த ஸைழ ந்துகண டையுக வரவுபாரத் திருக்கும், பயில்வீ கம்புசெல காலையில வருவரப் பாயந்து, வயிறு போழும்வல் விருப்பினென் மருப்பினி ன மாதோ." எ-ம, "படுத்திடு மறிகள கேள்வி புரிந்தவன பனிவி

சுடபி, னடுதெதிடுங் கால நோக்கி யழல்விழி யொழுகப் பாய்ந்து, வடி த்தகா ரிருப்பிற செய்த மருப்பினுல வயிறு போழ்ந்த, தெடுத்துரா முரைக்குங கேட்டி யிறைவவென் றுரைக்க லுற்றுன." எ-ம், "மக பியறறுழி மாயததம றியெலாக், கிகழி ருப்பினிற செய்தம ருப்பிஞ, னகுபொன ளுட்டக கண்ணுபு ரஞசன, னகடு கீணட வழன்றெதிர குதகியே" எ-ம, "பண்ணவ னகல வொனறும பறறில"ஞகிச் செங கட், கண்ணனை யுளதது நாடிக் கபிலன இருக்கை சாரந்து, விணண வா வழுததும வண்ணம விழுததவம பலவு மாற்றி, யண்ணலங் றனி வீட டினப மண்மின னரசரேறே" எ-ம வரும மறறுமவருவன வறறுறகாணக.

"கனமஙகளாசைகளொழிக தாநதமடைவாய." எனறதறகு, உ-ம. பிரமகீதை. "இரமாம ருததததி ஞனமைகத ராஜுந திராத ம றறினறி யாகததி ஞலே, யுரமான வேதாநத மாவாகக யததா னுற பனன மாமவிச்சை யாகிசச யததாற, பரமான வஞ்ஞான வந்ததகி லேயப் படிஞான வுபதேச மொனறுனு மேயிப், புரயாமு டப்புகரு ளேயநத முதகிப் பொருளகணடு விடெயது வாரிபபு விக்கே." என வரும. மறறும் வருவனவறறுற்காணக.

பரமாத்வைதஞானத்தானன்றிக் காமததால ஆநநதமடையற பாற்றன்றெனக்கூறினதாம். (௭௬)

(௨௨௦) [தமப்பிரகாசஙகட்கு அவிரோதஙகூடாதே யெனவினுதல]

உலக யானவஞ் ஞானமுங கருமமு முறவெனற வழிகூடுமே
பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும பகையெனப துளதானுல
கிலவி லேமறுப் போலவஞ் ஞானமு கிமலஞா னததோடே
குலவி னிறிந்தச் சிருட்டிகள செய்யாவுங கூடுமோ குருமூ
[ர்த்தி. (௭௭)

(இ-ள்) உலகம் ஆன அஞ்ஞானமும் கருமமும-பிரபஞ்சரூப மானவஞ்ஞானமும், சற்கருமங்களும்—உறவு எனற வழிகூடுமே-(நு னறற்கொன்றுபாதகமன்று) சாதகமாமெனறு (௭௦-வது செயயுளிற) கூறிய நெறியொக்கும்—பலவும் ஆன அஞ்ஞானமுமஞானமும-பல

வுந் தானெனவஞ்ஞானமும், ஞானமும்—பகை என்பது-பாதகமாமென்பது—உளது ஆனுல்-உண்மையாயின்—நிலவிலே மறுப்போல-சந்திரனிடத்துக்களங்கம்போல—அஞ்ஞானமும்- அஞ்ஞானமானதும்--நிமலஞானத்தோடே குலவி நின்று-நிர்மலமாகியஞானத்தோடுகூடப்பொருந்திநின்று—இந்தச் சிருட்டிகள்செய்யவுங்கூடுமோ-இச(சக) சிருஷ்டிகளைப்பண்ணவுங்கூடுமோ—குருமூர்த்தி-குருவே.—எ-று.

தமப்பிரகாசங்கள் தமமின் விரோதிகளாகலின், இரண்டுங்கூடி நிற்றல்கூடாதென்பது சீடன்கருத்து. (எஎ)

[அதற்குத்தரங்கூறல்.]

சொரூப ஞானமும் விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொரூப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமா
யத் தோன்றுமவே றிலைமைந்தா, சொரூப ஞானமஞ் ஞான
சத் துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே, சொரூப ஞானத்தி
ன் மருவுமஞ் ஞானத்தைச் சுடும்விருத் தியின்ஞானம்.(எஅ)

(இ-ள்) மைந்தா—சோதிஞானமும்- பிரகாசமானஞானமானதும்—சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமும் என்று இரண்டு ஆம்- சொரூபஞானமெனவும், விருத்திஞானமெனவு மிருவகைத்தாம்—[அவைகட்குப் பேதமுண்டோவெனின்;—] சொரூபஞானமே- சொரூபஞானந்தானே—விருத்தியின ஞானம ஆயத் தோன்றும்-விருத்திஞானமாகவுண்டாகும்— வேறு இலை- (ஆகலின்) பேதமில்லை —(ஆயினும்)சொரூபஞானம் அஞ்ஞான சத்துரு அன்று-(காஷ்டத்திலிருக்குஞ்சாமானயவக்கினியானது அந்தகாரத்திற்கெப்படி விரோதியன்றோவப்படி) சொரூபஞானமானது அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று—(பின்னையெப்படிப்பட்டதெனின்;—அதற்குச்சாதகமாம்.) [இதற்கு அநுபவங்கூறுகின்றார்.] சுழுத்தியில் கண்டாயே-சுழுத்தியவத்தையில் (பிரகாசசொரூபமானஆன்மாவின்கண்ணே அஞ்ஞானம்விளங்காநிற்பதைநீ)அநுபவித்தறிந்தாயல்லவா— (ஆதலால், சொரூபஞானம் அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியன்றாம்.) [அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதி மற்றியாதெனில்.] சொரூபஞானத்தின் மருவும அஞ்ஞானத்தை-சொரூபஞானத்தின்கண்ணே (அதற்குப் பாதகமாகாமற்சாதகமாகப்) பொருந்தியுள்ளவஞ்ஞானத்தை—விருத்தியி

னஞானம கடும்-(அகமபிரமமென் றந்தக்கரணத்தினின்றும எழாகி றதும) விருததிஞானமான தாதகிக்கும்; (ஆதலால், விருத்திஞானமே அஞ்ஞானததிறகு விரோதியென்றறிதி.)—எ-று.

சொரூபஞானம் அஞ்ஞானசத்துருவெனறுமபாடமுளது. அது எழுதினவன் ஏட்டைக்கெடுத்தானென்னும வழக்குப்படி எழுதினவனுடைய புததிதோஷததாற் பிறழ்ந்ததேயாம. சாஸ்திரசம்பிரதாயமறியாமல் அதைச்சரியானபாடமாகவொப்பி அவவாறே முன இதறகுரைசெய்தோா பொருளகூறியிருப்பது சுருதி யுதத அநுபவ விருததமாமெனக. (எ௰)

[அஞ்ஞானமானது காரணமான சொரூபஞானததால நிவிரததியாகாமல காரியமான விருததிஞானததால எஙஙனம நிவிரத்தியாமெனறு சஙகிதது அதற்குத திருஷடாநதமுகததாற் சமாதானங கூறுகினறாா.]

துருத்தி மாயையைச சுழுததியிற சுடாததற சொரூபஞானந்தானே, விருத்தி ஞானமாயச சுட்டதெப் படியெனில வெய்யிலா லுலகெங்கும, பரித்த சூரியன சூரிய காநததிற பற்றியக கினியாகி, எரிதத வாறுபோற சமாதியில் விருத்தியாலெரிக்குமென் றறிவாயே. (எக)

(இ-ள்) துருத்தி மாயையை-துருததியையபோலுஞ(சஙகோச விகாசஙகளையுடைய)அவிததையை—சுழுததியில சுடாத தறசொரூபஞானம் தானே-சுழுததியினகண்(விரோதியாய்த)தகிக்காமல (அதற்குசசாதகமாகவேயிருக்த) சொரூபஞானமே—விருததிஞானமஆய-விருததிஞானரூபமாய்— சுடடது எப்படி எனில்-தகித்ததெவவாறெனறு(நீ)சங்கிக்கில்—வெய்யிலால்- (தனது) கிரணததால்—உலகு எஙகும பரித்த-உலகெங்கணுஞ் (சாதகமாய் நின்று)காதத—சூரியன-சூரியனெனவன்—சூரியகாந்தத்தில்- சூரியகாந்தக்கல்லில்—பற்றி அக்கினி ஆகி-பொருந்திஅக்கினிரூபமாய்த்தோன்றி—எரித்த ஆறுபோல-சுட்டதனமைபோல—சமாதியில்-சமாதியின்கண்—விருத்தியால-விருததிரூபஞானத்தால்—எரிக்கும் என்று அறிவாய்-(விரோதியாய் நின்று அவவஞ்ஞானத்தைச்) சுடுமெனறு(நீ)அறிவாயாக.—எ-று

சமாதியின்சொரூபம், (௧௧௮)வது- பிரசங்கத்திற்காண்க.

(௨௨௧) ஆன்மா பிரகாசரூபமாயிருப்பினும், ஆன்மாவின் சொரூபப்பிரகாசம் அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியன்று; அது அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியாகிற் சுழுத்தியில்பிரகாசரூபமான ஆன்மாவின்கண்ணே அஞ்ஞானம் தோன்றவேண்டுவதில்லை. கோரமான நித்திரையினின்றும், விழித்தவனுக்கு நான் சுகமாகவுறங்கினேன், ஒன்றுமறியாதிருந்தேனென்றிவ்வாறான ஞானமுண்டாகின்றதாகலான் இஞ்ஞானத்திற்குச்சுகமும், அஞ்ஞானமும் விஷயமாகின்றன இவ்விரண்டுஞானமும் சாக்கிரகாலத்தில் பிரத்தியட்சரூபமல்ல ஸ்மிருதிரூபமாம்; அந்தஸ்மிருதியும், அஞ்ஞாதவஸ்துவின் ஸ்மிருதியல்ல ஞாதவஸ்துவின் ஸ்மிருதியேயாம்; ஆகலின், சுழுத்தியின்கண்ணே சுகம், அஞ்ஞானங்களின் ஞானமுண்டு, அச்சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள ஞானம் அந்தக்கரணத்தினனும், இந்திரியங்களாலுமுண்டானதன்று.

என்னை? சுழுத்தியின்கண்ணே ஆன்மசொரூபஞானமேயன்றி அந்தக்கரணமும்,இந்திரியங்களுமில்லையாகலின்,அவைகளாலுண்டானதன்று. [ஞானமெனினும், பிரகாசமெனினும் ஒக்கும்.] இவ்வாறாதல்,சுழுத்தியின்கண்ணே ஆன்மாபிரகாசரூபமாகவுளது; அந்தப்பிரகாசரூபமானஆன்மாவினால சொரூபசுகமும், அஞ்ஞானமும் விளங்காகின்றன. ஆன்மசொரூபப்பிரகாசம் அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியாமாயின், ஆண்டஞ்ஞானம் விளங்கவேண்டுவதில்லை. ஆதலால், ஆன்மாவின்சொரூபப்பிரகாசம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்றுமாறாகவதற்குச்சாதகமாம். இவ்வபிப்பிராயத்தாலேயே வேதாந்தசாஸ்திரங்களில் சாமான்யசைதந்நியம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று; விசேஷசைதந்நியமே அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியாமெனப வியாபகமானசைதந்நியம சாமான்ய சைதந்நியம்: விருத்தியின்கண்ணுள்ள சைதந்நியம விசேஷசைதந்நியமாம். காஷ்டத்திலிருக்குஞ்சாமான்யவக்கினி அந்தகாரத்திற்குவிரோதியாகாமல் மதனத்தினால அதினின்றும வெளிப்பட்டவக்கினி வத்தியைப்பற்றின்று அந்தகாரத்தைவிரோதிப்பதுபோல வியாபகசைதந்நியம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாகாமல், வேதாந்தத்தின் விசாரத்தினாலுண்டாகின்ற அந்தக்கரணத்தின் பிரமாகாரவிருத்தியின்கண்ணுள்ள சைதந்நியம அ

ஞானத்திற்கு விரோதியாகின்றது; ஆதலால, கேவலம் சைதந்நியம அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியன்று

(உஉஉ) விருத்தியோடுகூடின சைதந்நியம அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியாம்; அல்லது சைதந்நியத்தோடுகூடினவிருத்தி அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாம முதற்பக்ஷத்தில் அஞ்ஞானநாசத்திற்கேது சைதந்நியமாம; விருத்திசகாயமாம் இரண்டாமபக்ஷத்தில அஞ்ஞானநாசத்திற்கேதுவிருத்தியாம; சைதந்நியம் சகாயமாம இஃதவச்சேதவாதத்தினாலுமை.

(உஉஙு) ஆபாசவாதத்தில சாமானயசைதந்நியத்தைப்போல விசேஷசைதந்நியமும அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று. பின்னை விரோதியாதோவெனின;—விருத்தியோடுகூடின ஆபாசம அல்லது ஆபாசத்தோடுகூடின விருத்தி அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதியாம இங்ஙனம விசாரசாகரகிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பஞ்சதசிமுதலிய கிரந்தங்களின அபிப்பிராயமும இதுவே, ஆதலால, இவ்வாசிரியரும, "சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவன்று," என்றும, "விருத்தியின ஞானஞ்சுடும." என்றும, "சமாதியில விருத்தியாலெரிக்கும." என்றுங்கூறினார.

முனனிதற்கு உரைசெய்தோர சுழுத்தியில சொரூபஞானம அஞ்ஞானத்தையெதிரிட்டுக்காணடலின, விரோதியாமென்று பதவுரைசெய்திருக்கின்றனர அந்தகாரத்திற்கு விரோதிகளான சூரியன அலலது, தீபம இவை அந்தகாரத்தையெதிரிடுவது எங்கேனும, யாவரேனுங்கண்டதுண்டா! இங்ஙனமுரைசெய்தோர, "துருத்தி மாயையைச சுழுத்தியிற் சுடாததற் சொருபஞா னந்தானே, விருத்தி ஞானமாய்ச் சுட்டதெப் படி." என்னும செய்யுளை உய்த்துணராமற்கூறுளகூறினமையின், அவருரை ஸ்வகபோலகறபனையென்றே நிச்சயிக்கப்படுகிறது. [ஸ்வகபோலகற்பனை, எனபது, பிரமாணமிலலாமலும, தமமனத்தினாகணணில்லாமலுங்கூறுவது.] (எக)

(உஉச) [ஆரந்தாதி, அஸ்தூலாதிகுணங்களால் இல ட்சிதமானவகண்டைகரசப்பிரமம நானென னும் நிரகுணவுபாசனை மானசகாமமாகலி ன, அதற்கும ஞானததிற்குமுள்ள தாரதமமி யமறியச சீடனவினுதல.]

அருளு மையனே திரிவித கரணததா லாகிய தொழிலெல லாம, கரும மலலவோ விருததிஞா னமுமநதக் கரணகா ரிய மனறோ, உரிய காமமஞ் ஞானததைக் கெடுக்குமென றோதி னு லாகாதோ, பெரிய ஞானமென றதறகொரு பெயரிடட பெருமையை யுரையீரே. (அ0)

(இ-ள) அருளும ஐயனே-(அடியேன சந்தேகங்களுக்கிருதா .த தனுக்குமபொருட்டு யானவினவாநிறகும சஙகைகட்கெலலாங திருவு ளததினகண மூனிவுறுமனுததரம) அருளாநினறகுருவே—திரிவித்க ரணததால- (மன வாககுக காயமெனனும) மூவகைக்கரணஙகளால —ஆகிய தொழில எலலாம-உளதாகுஙகிரியைகளனைததும—கரு... அலலவோ—விருததிஞானமும-(அகமபிரமமெனனும) விருததிஞானமும—அநதக்கரண காரியம அனறோ-அநதக்கரணத்தின(பரிணாம மாகலின, அதன) காரியமலலவோ—(ஆகலின,) உரிய காமம அஞ் ஞானததைக் கெடுக்கும என்று-(காமஙகளுக்குளளே அஞ்ஞானத் தைககெடுததறகு) உரிய(அகமபிரமமெனனும அந்தக்கரணவிருத்தி ரூபமானமானச) காமமானது அஞ்ஞானததைப்போககுமென்று— ஓதினல் ஆகாதோ-சொனனல(அநதசாஸ்திரததிற்கும, பெரியோர்க் குஞசமமதம்)ஆகாதோ—பெரிய ஞானம என்று-மஹாஞானம் ஞான மாமென்று—அதற்கு ஒரு பெயர இடட-அதறகொருநாமந்தாதத— பெருமையை உரையீர-மகிமையையருள்வீராக,—எ-று. (அ1)

[உததரஙகூறல்.]

விருத்தி ஞானமந் தக்கர ணததொடு விருத்தியா கிலுமை ந்தா, ஒருத்தி மக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற துலகெங்கும கண்டோமே, கருத்த னுகிய புருடதந் திரங்களாங் கருமங க ளவைபோல, வருத்த ஞானமோ புருடதந திரமன்று வ ஸததந் திரமாமே. (அக)

(இ-ள்) மைந்தா—விருத்தஞானம்- (நான்பிரமமாகின்றேனெ னுணும்) விருத்தஞானமானது— அந்தக்கரணத்து விருத்தி ஆகினும்- அந்தக்கரணத்தினுடையபரிணாமமாயினும் — ஒருத்தி மக்களே-ஒரு மாதாவின்புத்திரரே—தங்களில் பகைக்கின்றது-தமமுள்விரோதித்தி ருக்கின்றதை—உலகு எங்கும் கண்டோம்-உலகமெல்லாவிடத்துங்கண் டிருக்கின்றோம்—கருமங்கள்-கருமங்களானவை—கருத்தன் ஆகியபு ருடதந்திரங்கள் ஆம்-கர்த்தாவாகியபுருஷனுடையஅதீனங்களாம்--வ ருத்த ஞானமோ - விசாரப்பிரயத்தனத்தாலுளதாகாநிற்கும் விவேக ஞானமோ—அவைபோல-அக்கருமங்களைப்போல—புருட தந்திரம் அ ன்று-புருஷனுடையஅதீனமன்று —வஸ்து தந்திரம் ஆம்-வஸ்துவின தீனமாம் —எ-று.

அந்தக்கரணத்தொடு எனபதில, ஒடு இசைநிறையிடைச்சொல

ஓர்மாதாவின்புத்திரரிலொருவனவித்துவானும்,ஒருவன மூடனு ம்,ஒருவனசிஷ்டனும், மற்றொருவன துஷ்டனுமம உலகிலமாறுப டுகொணடபடுவதுபோல மானசக்கிரியாரூபமான நிர்க்குண வுபாச னையும், விவேகஞானமும ஓரந்தக்கரணத்தின்காரியமேயாயினும, உ பாசனை கர்த்ததந்திரமாதலானும, ஞானம வஸ்துதந்திரமாதலானும அவை தமமுட்பேதமாமெனபதுகருத்து. (அக)

[மானசக்கிரியாரூபமான நிர்க்குணவுபாசனை கர்த்ததந் திரமென்றும், ஞானம வஸ்துதந்திரமென்றும முற்கூறினை தறகு யுத்திகூறி உபாசனை அவாஸ்தவமாதலானும, ஞான ம வாஸ்தவமாதலானும அவை பேதமாமெனக் கூறுகின் றனர்.]

வருத்த காமங்கள செய்யவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக் கவுங் கூடும், விருத்த ஞானமப படியன்று தியானமும விவேகஞா னமுமவேறே, செகத்தி லொன்றையொன் றாவிவன் பாவிக் குந் தியானக்கற் பிதயோகம், முகத்த மாககண்ட ஞானமே வாஸ்தவ மோகமாய் மயங்காதே. (அஉ)

(இ-ள்) வருத்த காமஙகள்-(சாஸ்திரங்களில்) விதித்த மானச க்கிரியாரூபமான வுபாசனைகளை—செய்யவும-(புருஷனுக்கிச்சையுண

டாகில் விதித்தபடி) செய்யவும்—தவிரவும்- (இச்சையில்லையாகில) செய்யாமல்விடவும்—மற்று ஒன்று ஆக்கவும்-(வேறொருபிரகாரமாகச்செய்ய விச்சையுண்டாமாகில் அப்படியே) வேறொருபிரகாரமாயச்செய்யவும்—கூடும்-இயலும்—பிருத்த ஞானம் அப்படி அன்று மேலானஞானமானது(தியானம்போல விதி,புருஷனுடையவிச்சை, விசுவாசம, ஊடம இவைகளின அதீனமாயில்லாமல் பிரமாண பிரமேயங்களின அதீனமாயிருத்தலின,)செய்யவும், தவிரவும, மற்றொன்றாக்கவுங்கூடாது—(ஆகலின)தியானமும்விவேகஞானமுமவேறே-மானசககிரியாரூபமான தியானமும,விசாரஜந்யமான விவேகஞானமும (அந்தககரணகாரியங்களேயாயினும) வேறுதான— செகத்தில-உலகினகண— ஒன்றை ஒன்று இவன பாவிக்கும் தியானம்-ஒன்றைவேறொன்றாக இவனதியானிககுந்தியானமானது—கறபித யோகம-கறபிததியானமாம—முகததமாக கணட ஞானமே வாஸதவம-பிரத்தியட்சமாகக்கணடஞானமேவாஸதவமாம்—மோகமஆய மயங்காதே-இவறறிலறியாமையுடையனாயக்கலங்காதொழிதி.—எ-று.

“ஒன்றை யொன றுவிவன பாவிக்குந் தியானங்கற் பிதம.” என்று இவ்வாசிரியாகூறியதுபோலவே வாசிட்டத்திலும, “ஒன்றற வொன் றைக்கருத வொன றுவெளிப படுங்குருவி னுபதேசத்தால” என்று கூறியிருப்பதுகாணக. (௯௨)

[“தியானங கற்பிதம், ஞானம் வாஸ்தவம்.” என்றதற் குக்காரணங்கூறிச்சங்கையினுத்தரத்தைமுடிக்கின்றார்.]

கண்ட திந்தது ஞானங்கேட் டதுதனைக் கருதுபா வனை யோகம, கணட போசொலக் கேட்டது மறந்துபோங் கண் டது மறவாதே, கண்ட வஸ்துமெய் தியானவஸ் துக்கள பொய் கறுவியஞ் ஞானதனதக, கண்ட வக்கணங் கொலவு து ஞானமே கருமமன் றறிவாயே. (௯௩)

(இ-ள்) கண்டு அறிந்தது ஞானம்-ஒன்றையநுபவித்தறியாநிறபது ஞானத்தின் (உருவம்)—கேட்டது தனைக் கருது பாவனை யோகம-கேட்டவஸ்துவை (க்கேட்டவண்ணம்)பாவியாநிற்கும் மானசகாமாகியபாவனை,தியானததின(உருவம்)—கணடபோ சொலக கேட

டது மறந்து போம்-அநுபவித்தபெரியோருபதேசிக்கக்கேட்டுத்தியா
னிப்பது மறந்துவிடும்—கண்டது மறவாது-கண்டநுபவித்தது மற
வாதிருக்கும்—(ஆகலின்,) கண்ட வஸ்து மெய்-அநுபவித்தவஸ்து
மெய்யாம்—தியான வஸ்துக்கள் பொய்-தியானியாநிற்கும் வஸ்துக
கள் பொய்யாம்—கறுவி அஞ்ஞானத்தை-கோபித்து அவித்தையை
—கண்ட அக்கணம்-தோன்றின அந்தக்ஷணமே—கொல்வது ஞா
னமே-நாசமாக்குவது விருத்திஞானமே—கருமம் அன்று அறிவாய-
கருமமல்ல (என) நீ அறிவாயாக.—எ-று.

மூர்த்திதியானம்போலத் தியானமாத்திரத்தால் நாம் பிரம
மென்னுநிச்சயமானது தியானம்விட்டால் இல்லாமற்போவதால், "தி
யானவஸ்துக்கள்பொய்." என்றும், பிராமணனுக்கு நான்பிராமண
னென்பது மறந்தும்போகாததுபோல ஆரூடஞானிக்குமறந்திருந்தா
லும் பிரமத்துவஞ்சுபாவசித்தமாயிருத்தலால் "கண்டது மறவாது."
என்றுங்கூறினார்.

(௨௨௫) மூன்று செய்யுளின் திரண்டபொருள்.

ஞானமோ பிரமாண பிரமேயங்களினதீனமாய் விதி, புருஷ
னுடைய இச்சை இவைகளினதீனமல்ல. தியானம் விதி, புருஷ
னுடைய இச்சை, விசுவாசம், அப்படியே ஊடம் இவைகளினதீன
மாம். பிரத்தியட்சஞானத்தில் பிரமாணம் நேத்திரம் பிரமேயங்க
டாதிகள்; அங்கே நேத்திரத்திற்கும், கடத்திற்குஞ்சம்பந்தமாமே,
புருஷனுடையவிச்சையின்றியுங்கடஞானம்பிரத்தியட்சமாகின்றது.
ஆவணிமாசத்தின் சதுர்த்திதினம் சந்திரதரிசனம் நிஷேதிக்கப்பட்டி
ருக்கின்றது. விதியில்லை புருஷனுக்கும் இன்றைக்குச் சந்திரதரிச
னங்கூடாதென்னுநிச்சயமிருக்கின்றது; இப்படியிருந்தும், ஏதேனு
மொருவிதத்தினால் நேத்திரமான பிரமாணத்திற்குப் பிரமேயமான
சந்திரனோடு சம்பந்தமுண்டாகிவிட்டால் சந்திரஞானம் அவசியம் பிரத்
தியட்சமாகின்றது.

ஆதலால், ஞானம் பிரமாணபிரமேயங்களின் அதீனமேயல்லா
மல் விதியிச்சைகளினதீனமல்ல. ஒருவன் சாலிக்கிராமம் விஷ்ணு
வினுருவமென்றுதியானஞ்செய்யில், அவனுக்கு உத்தமமான பலம
டையப்படும், அத்தியானத்திலே சாஸ்திரப்பிரமாணத்தால் விஷ்ணு

ரூபம சதுர்ப்புஜமூர்த்தியாகச் சங்கு, சக்கிர, கதை, பத்மம, இலக்கு மி இவைகளோடு கூட அறியப்படுகின்றது: நேத்திரப்பிரமாணத்தா ல சிலையாக அறியப்படுகின்றது; அப்படியறியப்படினும் விதி,விசுவா சம, இச்சை இவைகளால சாலிக்கிராமம் விஷ்ணுவென்று தியானம் பண்ணப்படுகிறது; அத்தியானம நாநாவிதமாம ஓரிடத்து ஒன்றை யொன்றாகத்தியானிக்கப்படும்; அது முன்சொன்ன சாலிக்கிராமத் தை விஷ்ணுரூபமாகத்தியானிக்கப்படுவதாம இதனைப் பிரதிகத்தி யானமெனபா

வேறே வைகுண்டலோகவாசியாகிய விஷ்ணுவைச்சங்குசக்கிரா திகளோடுகூடின சதுர்ப்புஜமூர்த்தியாகத்தியானிக்குந்தியானம ஒன் றையொன்றாகத்தியானிக்குந்தியானமலல தியேயாநுசாரத்தியான மாம. என்னை? வைகுண்டவாசியாகிய விஷ்ணுவின்சொரூபம்பிர த்தியட்சமாகவோஇல்லை கேவலம சாஸ்திரத்தாலறியப்படுகிறது; சா ஸ்திரங்கள சங்க, சக்கிராதிசகிதமாகவே விஷ்ணுவின்சொரூபங்கூறு கின்றதாகலின, தியேயசொரூபத்தினநுசாரமாகவே அத்தியானமு ண்டாகின்றதெனக. [தியேயம = தியானிக்கப்படுவது.]

விதி,விசுவாசம, இச்சைஇவைகளின்றித் தியானமுண்டாகாது, இவற்றுள, விதியாவது இவ்வாறுதியானஞ்செய்வாயாகவென்னும பு ருஷனதுபிரேரகவசனமாம, அவ்வசனத்திலுள்ளசிரத்தையை விசு வாசமெனபா. அந்தக்கரணத்திலுடைய காமரூபமான ரஜோகு ணவிருத்தி இச்சையாம, இம்மூன்றும, தியானத்திற்கேதுவேயலல மலஞானத்திற்கேதுவலல;இன்னும,தியானம அடத்தினுமுள்ளதாய ஞானத்திலஅடத்தினபேட்சையில்லை. என்னை?சிரத்தரந்தியேயாகா ரசித்தவிருத்தியைத் தியானமெனபா அங்கே விருத்தியிலவி டசேபமுண்டாகுமாயின, அடத்தினல விருத்தியின்ஸ்திதி செ யயவேண்டும. ஞானரூபமானவந்தக்கரணவிருத்தியினல தறகால ம ஆவரணமபங்கமாயிடில, விருத்தியின்ஸ்திதிக்கு உபயோகமில்லை, ஆகலின, அடத்தினபேட்சையில்லை. வைகுண்டவாசியானசதுர் புஜமுடைய விஷ்ணுவின தியானமபோல நானபிரமமாகிறேனென்னு ந்தியானமும் தியேயாநுசாரமாம்; ஆகலின், இதுபிரதிகத்தியானமல ல அகங்கிரகத்தியானமாம். தியேயசொரூபத்லதத் தனனோடபே தமாகசசிந்திப்பதை அகங்கிரகத்தியானமெனபா

யாவனொருவனுக்கு அபரோட்சஞானமுண்டாகவில்லையோ! அவன் வேதத்தின் ஆக்ஞாரூபமானவிதியில் விசுவாசஞ்செய்து அட்டதிருவெழுத்தினல் மீர்த்தாம் நான்பிரமமாமென்றேயெனனும் விருத்தியினுளதிரூபமான அகங்கிரகத்தியானஞ்செய்யவேண்டுவது; அங்ஙனஞ்செய்யில் அவனுக்குஞானமுண்டாகி மோட்சமடையப்படும். "ஒன்றை யொன்றுவிலன்பாவிக்கும்" என்றது, சாலிக்கிராமத்தில்விஷ்ணுத்தியானம்போலப் பிரதீகமல்ல: வைகுண்டவாசியாகிய விஷ்ணுத்தியானம்போலத தியேயாநுசாரமாம்; ஆயினும், அபரோட்சமாகும ளவும மனோமயமாகவிருத்தலின், அங்ஙனங்கூறினர்.

இவவாறு, மானசக்கிரியாரூபமானதியானத்திற்கும ஞானத்திற்கும தாரதம்மியமிருத்தலின், இவவிரண்டும் ஒன்றல்ல: விரோதியல்லாமையின், கர்மம் அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்கமாட்டாது; விரோதியாகலின, ஞானமே அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்பது. (௮௩)

(௨௨௬) [பொய்யானமருத்தலசலம் தாகசாந்திபண்ணிற்றென்பது ஓரிடததுங காணப்படாமையின, பொய்யானதியானம் மெயயானமோடசததை எங்ஙனந் தரற்பாலதாமென்று சஙகிததுச்சமாதானங்கூறுகின்றார்.]

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ சததிய மன்றெனறால், சருவ முத்தியுஞ் சத்திய மன்றென்று சங்கியாதேநீகேள், உருவங் கேட்டவன் தியானிக்கும பொழுதிலவ வுருவமவரான் தவமன்றே, உருவ மாகுமப பொழுதகனை ஞ றகணட வுருவம்வால் தவமாமே. (௮௪)

(இ-ள்) சருவ முத்தியைத தருகினற தியானமும்-சாவ(வனர்த்தத்தின்றும்சரூபமான)பிரமாவஸ்தா*ரூபத்தைததாராகின்ற(நிர்குணபிரமத்)தியானமும்,—சத்தியம் அன்று என்றால்-சத்தியமல்லவென்றுகூறிடின்,—சருவ முத்தியும்-சாவ (வனர்த்தத்தின்றுமசரூபமான)பிரமாவஸ்தாரூபமும்—சத்தியம் அன்று என்று-அசத்தியமாமென்று—நீசங்கியாதே-நீசங்கைசெய்யாதே;—கேள்-(அதற்குச்சமாதானங்கூறுதலை)கேட்பாய்.—உருவம் கேட்டவன்-சங்குசக்கிராதி

* அவஸ்தாநம—சொரூபநிலைபெறல.

சின்னங்களையுடையவிஷ்ணுவாதி உருவங்களை(ச்சாஸ்திரங்களாலும், பெரியோர்களாலுங்)கேள்வியுற்றவன்—தியானிக்கும் பொழுதில்-தியானிக்குங்காலையில்,—அவ்வுருவம் வாஸ்தவம் அன்று-அவ்வுருவம் (பாவனாமயமாகலின்,)சத்தியமல்ல:—உருவம் ஆகும்அப்பொழுது-(அப்பாவனையானது திடமாய்)அம்மூர்த்தி தானாகும்போது — கண்ணால் கண்ட உருவம்-நேத்திரப்பிரமாணத்திற்குத்தோன்றுகின்ற அவ்வுருவமானது—வாஸ்தவம் ஆம்-சத்தியமாம்; (அதுபோலப்பிரமத்தை சாஸ்திரங்களும், பெரியோர்களுமுபதேசிக்கக்கேட்டவன் தியானிக்கும்போது பாவனாமாத்திரத்திற் பிரமமாயிருத்தலின், அப்பாவனாரூபப் பிரமம்சத்தியமல்ல: தியானபரிபாகவசத்தாலடையாநின்ற பிரமாவஸ்தாரூபம்சத்தியமாம்.)—எ-று.

தாஷ்டாந்தம், எஞ்சிநின்றதால், வருவித்தாம்.

சர்ப்பத்தின்றன்மைசரூபம் எப்படி ரச்சுசரூபமோ! அப்படிச் சர்வானர்த்தத்தின்றன்மைசரூபம் பிரமமாவதால், "சர்வமூர்த்தி." என்றார்.

சர்வானர்த்தத்தின அபாவரூபம் பிரமமென்பதை முதற்படலத்தில், ௫௪-ம-செய்யுளின், விசேஷவுரையிற்காட்டினும்.

“உருவ மாகும்பொழுதுகண் ணாற்கண்ட வுருவம் வாஸ்தவமாம்.” என்பதற்கு, உ-ம. வாசிட்டம். “பிரம னும்மே சிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா லென்றனனே, பிரம தான மனத்தாலே சித்தித் துடலிற சிதைதயற, மரம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பல போய மனேபோல, மூரம தாகி யயனுரு வொருவ னுலக மூனதான.” எனவரும். மற்றுமவருவனவற்றுங்காண்க. (௮௪)

[பொய்யாகிய தியானத்திற்கு மெய்யாகிய மோட்சத்தைத்தரும்படியான திடத்தவமெப்படிக் கூடுமென்றாசங்கித்து அதற்குத் திருஷ்டாந்த முகத்தாற் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

சடம தாகிய தியானமெய் யாகிய சர்வமூர்த் தியைநல்கும்
திடம தானதெப் படியெனி லவரவர் தியானமே பிறப்பாகும்
உடலு மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த வுடல்களா குவா
மைந்தா, தொடர்ப வம்கெடச் சொரூபமே தியானிக்கிற
சொரூபமா குவர்மெய்யே. (௮௫)

(இ-ள்) சடமது ஆகிய தியானம்-பொய்யாகிய, நிர்க்குணத் தியானமானது—மெய் ஆகிய—சர்வ முத்திமை எல்லும்-எல்ல அனந்தத்தின்ரூம்சருபமான பிரமத்தினைவஸ்திதையைத்தரும்;—இடமது ஆனது-இடத்தையுடைத்தாயிருப்பது — எப்படி எனில்-என்னமென்றுசஙகிக்கில்,—அவர் அவர் தியானமே பிறப்பு ஆகும்-(மரணகாலத்திலுண்டாகின்ற)அவரவர்பாவனையினதாரமாகவே (அவரவர்க்கு)ஜன்மமாமென்றுசொல்லப்படும்.—(ஆகலின்,)மைந்தா—உடலம ஆசையால்தியானிக்கில்-சகுணப்பிரமப்பிராப்தியின் இச்சையோகேடி(ச்சகுணப்பிரமங்களை)த்தியானிக்கில்,—தியானித்த உடல்கள் ஆகுவர்-தியானித்தசகுணப்பிரமங்களாகுவா.—தொடர் பவம் கெட-அநாதிகாலத்தொடுத்துவந்தஜன்மமானது (மீண்டுண்டாகாமல்) நாசமாகும்படி—சொரூபமே தியானிக்கில்-(நிர்க்குணப்பிரமப்பிராப்தியினிச்சையோடேடி) நிர்க்குணப்பிரமசொரூபத்தையேதியானிக்கில்,—சொரூபம் ஆகுவர்-அந்நிர்க்குணப்பிரம சொரூபமேயாகுவர்; —மெய்யே-இஃதுண்மையே.—எ-று.

தியானமேற்பிறப்பாகுமென்றுமபாடமுளது.

இது சுருதிஸ்மிருதிகளின்சித்தாந்தமாமெனபார், "மெய்யே." என்றார்.

"அவ்வரவர் தியானமே பிறப்பாகும்." என்றதற்கு, உ-ம். பகவற்கீதை. "இந்த வுடலம் விடும்பொழுது யாவனியாதொன் றினைநினைந்தா, னந்த வனையே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லெந்தனியல்பே யெப்பொழுது மிதயந் திடைகொண் டென்பாலாஞ், சிந்தை யொடும்மை யமர்தொடங்கி லதனு லெனையே சேருதியால்." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுங்காண்க.

(உஉஎ) [நிர்க்குணப்பிரமத்தியானத்தினுலேயே பிரமப்பிராப்திருபமான மோட்சமுண்டாமாயின், விசாரமும், விசாரஜக்கியஞானமும் எற்றிற்குவேண்டற் பாலவாமென்றுசங்கித்து அதற்குச்சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களும் பிரமமா குவரென்றால், ஈசன் சீரமர் ஞானவிசாரமேன் ஞானமேனென்றேத, பரம பாவனை பரோட்சமாம் பின்பசுதம் பரோட்சமே யபரோட்சம், நிரவி சாரமா ஞானமா முத்தியாக் தீர்வையீ தறிவாயே. (அக)

(இ-ள்) பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும-(விசாரத்திற்க சமர்த்தர்களாய் நிர்க்குணப்) பிரமரூபத்தையே தியானித்தவர்களும —பிரமம் ஆகுவர் என்றால்-(தியானத்தின் பரிபாகவசத்தால் நிர்க்குணப்) பிரமரூபமாவரென்று கூறப்படுமாயின்,—ஈர சரீரம் ஆம் குரவனே-(அருளேதிரண்டு) மானுடவடிவமாக வெழுந்தருளிய குருவே—விசாரம் என்-(ஞானஜநகமான) விசாரமெற்றிற்கு,—ஞானம என்-(நிரந்தரவிசாரப்பிரயத்தனத்தால் ஜனியாநிற்கும்) ஞானமெற்றிற்கு—என்னுதே-என்று சங்கியாதே.—பரம பாவனை-பிரமத்தியானமானது—பரோட்சம் ஆம்-(முன்னேதியானிக்கும்போது) பரோட்சபுத்தியாம்:—பின்பு-(அத்தியானம் பரிபாகமான) பின்னர்,—அந்த பரோட்சமே- அப்பரோட்சபுத்தியே—அபரோட்சம்-(உபாசனையின் சாமர்த்தியத்தால்) அபரோட்சபுத்தியாம்;—திர விசாரம் ஆம்-(இவ்வபரோட்சபுத்தியே) திரமான விசாரமுமாம்,—ஞானம் ஆம் - (மூலாவித்தையைநிவர்த்திக்கத்தக்கதான)ஞானமுமாம்,—முத்தி ஆம்-மோட்சமுமாம்—ஈது நீ ஈவை அறிவாய்-இது (சுருதிஸ்மிருதிகளின்) சித்தாந்தமாமென்றறிவாயாக.—எ-று.

மானசக்கிரியாரூபமான நிர்க்குணவுபாசனைக்கு முத்தியின் சாதனத்தன்மை கூறிடின், விருத்தமாமேயென்னுஞ் சங்கைக்கு அவிமுக்தமென்னுஞ் சகுணப்பிரமத்தினுபாசனையால் தாரகப்பிரமமாகிய சகுணப் பிரமத்தின் புத்தியுண்டாவதுபோல நிர்க்குணப்பிரமவுபாசனையின், சாமர்த்தியத்தால் மூலாவித்தையை நிவர்த்திக்கவல்ல புத்தியுண்டாவதால விரோதமாகாதென்று பஞ்சதசியில் தியானதீபத்தில் வித்தியாரண்ணியசுவாமிகளருளிச்செய்திருப்பதுபோல,இவ்வாசிரியருங்கூறினரென்றறிக.

நிர்க்குணவுபாசனையின்முடிவில் விசாரமும், ஞானமுமுளவாகலின், முத்திக்கு அவை, இன்றியமையாதனவென்பது கருத்து.(௭௧)

(௨௨௮) [தத்துவஞானத்தாற் காரியத்தோடுகூட அவித்தை நிவர்த்தியாயினும் தத்துவஞானநிவர்த்திக்கு வேறொரு ஸாதனங்காணப்படாமையின், அதன்ட்டாதபூதி எங்ஙனங்கூடுமென்றாட்சேபித்து அது நிவர்த்தியாகுந் தன்மையைத் திருஷ்டாந்தமுகமாகக்கூறுகின்றார்.]

வீட தாம்பரி பூரண சொரூப விருத்திஞா னமுங்
கூடிச், சேட மாகினு லகண்டமா மநுபவ சித்தியெப் படியெ
னுறல், சாடி நீர்மண்ணைப் பிரித்தேற் றம்பொடி தானும
ண்ணொடுமாயும், ஊடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத்
தொக்கவே கெடுந்தானே. (௮௭)

(இ-ள்) வீடது ஆம் பரிபூரண சொரூபத்தில்-முத்திரூபமான பரிபூரணப்பிரமசொரூபத்தில்—விருத்தி ஞானமும் கூடிச சேடம ஆகினுல்-(காரியத்தோடுகூட அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திதத)அந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூபமானதத்துவஞானமுங் கூடிச்சேஷமாயிருந்தால—அகண்டம் ஆம் அநுபவ சித்தி-அகண்டமாகியவநுபவசித்தி—எபபடி என்றுல்-எங்ஙனமாமெனருட்சேபிக்கின்,— சாடி நீர் மணணைப் பிரித்த-குடசலத்திலுள்ள சேற்றை வேறுபடுத்திய—தேற ருமபொடி தானும் மண்ணொடு மாயும்-கதகரேணுவும்அச்சேற்ருடு கூட எப்படிக்கெடுமோவப்படி—ஞானமும ஊடி அறிவிலாமையைக கெடுதது-தத்துவஞானமும்பகைதது அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்து—ஒக்கவே தானே கெடும்- (அவவஞ்ஞானத்தோடு) கூடவேதானே நாசமாம்.—எ-று.

["அகண்டம்." என்பது, பேதரகிதம்.]

"தானே." என்றது, தத்துவஞானநிவிர்த்திக்குக் கதகரேணுவு கருப்போலச் சாதனாந்தரத்தினைபேட்சையினறென்பதை, விளக்கினறது.

மஹாவாக்கியவிசாரத்தால் ஜநியாநிற்கும அந்தக்கரணத்தின் பிரமாரூபமாகிய விருத்திஞானம் காரியத்தோடுகூட அஞ்ஞானத்தைநிவிர்த்திததுத் தானும்நசித்துப்போய் அகண்டைகரசப்பிரமமாத்திரம் சேஷித்திருத்தலால், அகண்டாநுபவசித்தி நிர்விவாதமாய்க்கூடுமெனபதுகருத்து. (௮௭)

(௨௨௧) [இவ்வநுபவஞ் சீவன்முத்தர்கட்கேய்வாதிருக்குமென்ருட்சேபித்து அஃதவர்பாலுள்ள தன்மையை யுணர்த்துகின்ருர்.]

(இ-ள்) பிரமரூபத்தைத்தியானித்த பேர்களும-(விசாரத்திற்க சமாத்தர்களாய் நிர்க்குணப்) பிரமரூபத்தையே தியானித்தவர்களும —பிரமம் ஆகுவர் என்றால்-(தியானத்தின் பரிபாகவசத்தால் நிர்க்குணப்) பிரமரூபமாவரென்று கூறப்படுமோவெனின்,—ஈர சரீரம் ஆம் குரவனே-(அருளேதிரண்டு) மாநுடவடிவமாக வெழுந்தருளிய குருவே—விசாரம் என்-(ஞானஜநகமான) விசாரமெற்றிற்கு,—ஞானம என்-(சிரத்தாவிசாரப்பிரயத்தனத்தால் ஜநியாநிற்கும்) ஞானமெற்றிற்கு—என்றாதே-என்று சங்கியாதே.—பரம பாவனை-பிரமத்தியானமானது—பரோட்சம் ஆம்-(முன்னேதியானிக்கும்போது) பரோட்சபுத்தியாம்:—பினபு-(அத்தியானம் பரிபாகமான) பின்னர்,—அநதப் பரோட்சமே- அப்பரோட்சபுத்தியே—அபரோட்சம்-(உபாசனையின சாமர்த்தியத்தால்) அபரோட்சபுத்தியாம்;—திர விசாரம் ஆம்-(இவ்வபரோட்சபுத்தியே) திரமான விசாரமுமாம்,—ஞானம் ஆம் - (மூலாவித்தையைநிவிர்த்திக்கத்தக்கதான)ஞானமுமாம்,—முத்தி ஆம-மோட்சமுமாம்:—ஈது நிலை அறிவாய்-இது (சுருதியுக்திகளின்) சித்தாந்தமாமென்றறிவாயாக.—எ-று.

மானசக்கிரியாரூபமான நிர்க்குணவுபாசனைக்கு முத்தியின் சாதனத்தன்மை கூறிடின், விருத்தமாமேயென்னுஞ் சங்கைக்கு அவிமுகதமென்னுஞ் சகுணப்பிரமத்தினுபாசனையால் தாரகப்பிரமமாகிய சகுணப் பிரமத்தின புத்தியுண்டாவதுபோல நிர்க்குணப்பிரமவுபாசனையின், சாமாத்தியத்தால் மூலாவித்தையை நிவிர்த்திக்கவல்ல புத்தியுண்டாவதால விரோதமாகாதென்று பஞ்சதசியில் தியானதீபத்தில் வித்தியாரண்ணியசுவாமிகளருளிச்செய்திருப்பதுபோல,இவ்வாசிரியருங்கூறினரென்றறிக.

நிர்க்குணவுபாசனையின்முடிவில் விசாரமும், ஞானமுமுளவாகலின், முத்திக்கு அவை, இன்றியமையாதனவென்பது கருத்து.(௭௪)

(௨௨௮) [தத்துவஞானத்தாற் காரியத்தோடுகூடிய அவித்தை நிவிர்த்தியாயினும் தத்துவஞானநிவிர்த்திக்கு வேறொரு காரணங்காணப்படாமையின், அதனிவிர்த்தி எங்ஙன்கூடு மென்றாட்சேபித்து அது நிவிர்த்தியாகுந் தன்மையைத் திருஷ்டாந்தமுகமாகக்கூறுகின்றார்.]

வீட தாம்பரி பூரண சொரூபத்தில் விருத்திஞா னமுங்
கூடிச், சேட மாகினு லகண்டமா மநுபவ சித்தியெப் படியெ
னறூல், சாடி நீர்மண்ணைப் பிரித்தேற் றம்பொடி தானும
ண்ணொடுமாயும், வாடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத்
தொக்கவே கெடுந்தானே. (அஎ)

(இ-ள்) வீடது ஆம் பரிபூரண சொரூபத்தில்-முத்திரூபமான பரிபூரணப்பிரமசொரூபத்தில்—விருத்தி ஞானமும் கூடிச் சேடம் ஆகினல்-(காரியத்தோடுகூட அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்தித்த)அந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூபமானதத்துவஞானமுங் கூடிச்சேஷமாயிருந்தால—அகண்டம் ஆம் அநுபவ சித்தி-அகண்டமாகியவநுபவசித்தி—எப்படி என்றல்-எங்ஙனமாமென்றுட்சேபிக்கின்,— சாடி நீர மண்ணைப் பிரித்த-குடசலத்திலுள்ள சேற்றை வேறுபடுத்திய—தேற்றும பொடி தானும் மண்ணொடு மாயும்-கதகரேணுவும அச்சேற்றோடுகூட எப்படிக்கெடுமோவப்படி—ஞானமும வாடி அறிவிலாமையைக் கெடுத்து-தத்துவஞானமும்பகைதது அஞ்ஞானததை நாசஞ்செய்து—ஒக்கவே தானே கெடும்- (அவவஞ்ஞானததோடு) கூடவேதானே நாசமாம்.—எ-று.

[“அகண்டம்.” என்பது, பேதராகிதம்.]

“தானே.” என்றது, தத்துவஞானநிவிர்த்திக்குக் கதகரேணுவுக்குப்போலச் சாதனாந்தரத்தினபேட்சையினறெனபதை, விளக்கினறது.

மஹாவாக்கியவிசாரத்தால் ஜநியாநிற்கும அந்தக்கரணத்தின் பிரமாரூபமாகிய விருத்திஞானம் காரியத்தோடுகூட அஞ்ஞானத்தைநிவிர்த்திதத தானுஞ்சித்துப்போய் அகண்டைகரசப்பிரமமாத்திரம் சேஷித்திருத்தலால், அகண்டாநுபவசித்தி நிர்விவாதமாய்க்கூடுமென்பதுகருத்து. (அஎ)

(உஉக) [இவ்வற்பஞ் சேஷமுத்திரிடத்தெவ்வாறிருக்குமென்றுட்சேபித்து அஃதவர்பாலுள்ள தன்மையை புணர்த்துகின்றார்.]

இந்த நிச்சய முத்தரு ளநுபவ மிருப்பதெப் படியென்றால
சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவா
பந்த முத்திகள் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி னகை
யாவர், அந்த ரத்தையுண் டுமிழ்ந்தோர் கொசுகென
மவர்களை நகையாரோ. (௮௮)

(இ-ள்) இந்த நிச்சய அநுபவம்-இந்நிச்சயரூபமான அகண்டாநுபவமானது—முத்தர் உள்-சீவன்முத்தரிடத்தே—இருப்பது-இருக்கின்றது—எப்படி என்றால்-எவ்வாறென்று நீ வினவிடில், — சிந்தை அற்ற-சிந்தனைரூபமான துன்பமற்ற—பூமண்டல இராசனும்-சக்கிரவர்த்திராசாவும்,—சிசுவும்போல்-(அதி) பாலனும்போல—சுகம் ஆவார்-பரமாநந்தசொரூபமாகவேயிருப்பர் —பந்த முத்திகள் மறந்துபோம-பந்தமுத்தி(ரூபமான பாவனாவிகற்பங்)களொழிந்துபோம்—உண்டு என்று-(பந்தமுத்திக)ளுளவாமென்று—பலர் சொலில்-பல(மதவாத)ர்கூறிடில்—நகையாவர்-(இஃதென்னை! நம்பிராந்தியென்று)நகையாகிற்பர்.— [இதற்குவமைகூறுகின்றார்.] ஓர் கொசுகு-(அற்பமான)வோர்மசகமானது—அந்தரத்தை உண்டு உமிழ்ந்தது-(சர்வத்திரபரிபூரணமான)ஆகாசத்தை(யான்காண்) உண்டுகக்கிற்று—எனும் அவர்களை-எனறுகூறுமப்பிராந்தர்களை—நகையாரோ-யாவர்நகையார்;(அதுபோல.)—எ-று.

சர்வபோகங்களாலுங் திருப்தனான சார்வபூமனானவன் மநுடாநந்தத்தினவதியையடைந்து வேண்டற்பாலனவான விஷயங்களின்மையின், இராகாதிரகிதனாய், ஆநந்தமூர்த்தியாயிருப்பதுபோலும், அதிபாலன் ஸ்தனபானஞ்செய்து மிருதுவானசையையிற்கிடந்து சிரித்துக்கொண்டு யானெனதென்பனமுதலியஞானமின்மையின், இராகாதிரகிதனாய்ச் சுகமூர்த்தியாகவேயிருப்பதுபோலும், பிரத்தியகபின்னபிரமசாட்சாத்காரமுடையோரும், நிருவிகற்பரூபமான நித்தியாநந்தத்தின்பரமகாஷ்டை*யான சீவன் முத்தித்தன்மையையடைந்து பரமாநந்தசொரூபராகவேயிருப்பரென்பார், "சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர்." என்றும, நித்தியமுத்த ஆன்மசொரூபத்தராமான சீவன்முத்தர் அந்தக்கரண

*காஷ்டை = அவதி.

தநில முன்பெத்தராயிருந்து பின்முத்தராவனென்னும்விகற்பம் மறந்துமெழாமையின், "பந்த முத்திகண் மறந்துபோம்." என்னும்பதிகரிருவர் ஓரிடத்துப்படுத்து ஒருவன்நித்திரைசெய்ய மற்றொருவன் விழித்திருந்தானாக: நித்திரைசெய்யாநிற்குமொருவன் கள்ளர்கள்வந்து தன்னை வாய்திறக்கவொட்டாமலடித்துவுபத்திரவஞ்செய்து கை கால்களைக்கட்டிவிட்டுத் தன்னிடத்துள்ளநிதியைக்கவர்ந்துகொண்டு போவதாகஅந்நித்திராமோகத்திலுற்கண்டு அந்நித்திரையிற்றானே கட்டினையவிழ்த்துவிடவல்லோர் ஈண்டிலரோவென்று வெளிக்குக்கேடபக் கூப்பிட்டலறும்போது விழித்திருக்குமற்றொருவன், ஈதென்ன! பிராந்தியென்றுசிரிப்பதுபோலப் பரமார்த்ததிருஷ்டியிலில்லாத பந்தமுத்திகளையுண்டென்று பலமதஸ்தாகள்வியவகரிக்கில் அவாகளுடையபிராந்தியின் மகிமையை நாடிச்சிரித்தலின், "உண்டென்று பலர்சொலி னகையாவர்." என்றுங்கூறினா.

"அந்தரம்." என்றது, திக்குக், கால, தேசாதிகளால்அபரிச்சின்னமானசொரூபத்திற்கும், "கொசகு." எனறது, மணனின்கட்கடசததி ஏகதேசம்போல, அச்சொரூபத்தினகண ஏகதேசமாயுள்ள தூச்சரூபமானமாயைக்கும் உபமானம். "பலா." எனறதால், மதஸ்தரெனறும.

மதுவியாகத்தினவதியையடைநதுள்ள இராசாவைப் போலவென்பது பாமரதிருஷ்டியைப்பற்றியஉபமானமாம: தத்துவதிருஷ்டியாலோவெனின்;—இவன்முத்தருடையஆநந்தத்திற்கு அஃதுபமானமல்ல. "வாக்கானது யாதொன்றின்கட்செல்லாதமீளுமோ." எனபதுமுதலியசுருதிகளால் இரணியகற்பானந்தாந்தந்தவலையாம்: பிரமானந்தமனவிறந்தமதுணர்ணவமாம் எனப்பிரதிபாதிக்கப்படுதலின்; என்றுபெரியவாசிட்டத்தில் வியாக்கியானஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவவாறே, "பின்னர் சந்தங்க ளுரையாம் பிரளய வெள்ளக் கடல்பிரமாநந்தம்." என்று இப்படலத்தி னூற்றுமுப்பத்தோராவதுசெய்யுளிற் கூறப்பட்டிருப்பதுங்காண்க.

சர்வவனர்த்தங்களும், அவைகட்குமூலமானசகலவிகற்பங்களு மொழிந்து,பரிபூர்ண பரமானந்தபரமசிதனமான பிரமமாத்திரமாய் நிற்பதே அகண்டாநுபவமாமென்பதுகருத்து.

"சித்தை யற்றது மண்டல விராசனும்போல்." என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "அன்னுன் சமமா யழிவில்லா வான்மா வாய நின் றின்பமுறு, மென்னு மிறுமொன் றுப்பவனு மென்னு மிறுமொன் றுண்பவனு, மின்னு தெங்கா மிறுமொருபா லுறங்கு வோனு மாங்கவனே, பொன்னுர் பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுறுமால்." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (அஅ)

(௨௬௦) [சீடனுக்கு இவைகண்டானுபூதிசித்தித்தற்குச் சகத்தில் அநாதரபுத்தியுண்டாகவேண்டுமாதலின், அதற்கு வாசிட்டத்திற்கூறியுள்ள பாலகாக்கியாயிகைபோல ஓராக்கியாயிகை இங்கே கூறுகின்றார்.]

மலடி மைந்தனுந் தானுவிற் புருடனும் வான்மலர் முடிசூடி
இலகு கந்தாப்ப நகரிலே சத்திகை யிரசதம் விலைபேசிக்
கலக மாய்முயற் கொம்பினுற் குத்தியே களைத்திரு வருமாண்டார், அலகை யாயினு ரெனும்விவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கானே. (அகூ)

(இ-ள்) மலடி மைந்தனும்-மலடி (ஈன்ற) மகனும்,—தானுவில் புருடனும்-கட்டையிற் (றோன்றிய) புருஷனும்—வான் மலர் முடிசூடி-ஆகாய(த்திலுண்டாகிய) புஷ்பங்களை முடியில் (அலங்காரமாகச்) சூடிக்கொண்டு—இலகு கந்தாப்ப நகரிலே-விளங்குகின்றகந்தர்வ நகரத்திலே—சத்திகை இரசதம் விலை பேசி-இப்பிவெள்ளியைவிலைகூறி—கலகம் ஆய் முயல் கொம்பினுல் குத்தி-(அதனுற்)கலகமவிளைந்து சசவிஷாணத்தினுல்ஒருவரையொருவர்குத்தி—களைத்து இருவரும் மாண்டார் அலகை ஆயினுர்-களை(மேலிட்டுரோர்ச்சி)த்து(வீழ்ந்து)இருவருமடிந்து (அதுதன்மரணமாதலின்,) பேயாயினர்—எனும விவகாரத்தை-என்றுகூறும் இவ்வழக்கை—அறிந்தவன் மயங்கான-(பொய்யென்றுதெளியாதபாலன் அல்லது)தெளிந்தவன்மயங்கான்.—எ-று.

கலக மாயினு ரிடையினிற் கயிற்றாற் கழுத்திரு வருமாண்டார், என்றும்பாடமுளது.

* கந்தருவநகரம்-கந்தருவருடையநகரம்போலச் சூன்யவநிலைடானத்தில், புராகாரமாகக் கேவிதாநிமேகங்களாற் பண்ணைப்பட்டவேறுபாடு.

கூறியவாக்ஞாபிகையில் அறிந்தவன்மயங்காலைமபோல விவே கியாகியவரியும், துச்சமானசகத்தின்கண் மயங்காரென்பது கருத்து. (அக)

(உ௩௬) [பிரத்தியட்சாதிபிரமாணங்களால் அநுபவிக்கப்படாநின்றசகத்து, பாலகாக்ஞாபிகைபோலத் துச்சமென்பது எவ்வாற்றாலாமெனஉள்ளேசிந்தித்துக்கொண்டுஎன்றுங்கூறுநிருக்குஞ் சீடன்கருத்தினையுணர்ந்து காரணந்துச்சமாகலின், காரியமுந்துச்சமாமென்று ஆசாரியர்கூறுகின்றார்.]

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெற்ற வகையெலாம பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக் களுககொரு பிறவியுஞ் சாதியும வேறுண்டோ, சேய சொாக்கமு நரகமு நன்மையுந தீமையும பாராமல், தூய சத்துச்சித் தாநந்த பூரண சொருபமா யிருப்பாயே. (௯௦)

(இ-ள்) மாயை என்பது பொய எனில-(சகத்திற்குஉபாதான காரணமான)மாயையென்றுசொல்லப்படுவதுயாது! அது(சுருதி யுதி அநுபவங்களான்) மித்தையென்று சொல்லப்படுமாயின்,—அது பெற்ற வகை எலாம் - அம்மாயைகற்பித்தகூறுபாடுகளனைத்தும— பொய் ஆம்-(அதற்குமுன்னரே)மித்தையாம்.—(இஃதெதுபோலவெனின்;)தாயை அன்றி-தாயையல்லாமல்—மக்களுக்கு-புத்திரர்க்கு—ஒரு பிறவியும் சாதியும்-ஒருஜன்மமும், ஒருஜாதியும்—வேறு உண்டோ-வேறேயுண்டாமோ(அதுபோலாம்;)—(ஆகவின்,)சேய சொர்க்கமும் நரகமும்-சேய்மையவானசுவர்க்கநரகங்களும்,—நன்மையும் தீமையும்-நன்காயுள்ளன, தீங்காயுள்ளனவும் (ஆகியபிரபஞ்சமுழுவதையும்,)—பாராமல்-(சத்தியமாகப்)பாராமல்(மித்தையென்றுபேட்சித்து —தூய சத்துச் சித்து ஆநந்த பூரண சொருபம் ஆய் இருப்பாய-சுத்தமான சச்சிதாநந்தபரிபூரண பிரமசொருபந்தானாயிருப்பாய். —எ-று.

"வகையெலாம்" என்றது, மகத்துவம், அகங்காரதத்துவம, பஞ்சதன்மாத்திராதிரூபங்களானசகத்தனைத்தையும்.

தாய் யானையானால், கன்றும்யானையாய், தாய் பசுவானால் கன்றும்பசுவாய், தாய் புலியானால், குட்டியும்புலியாய்ப் பிறக்கக்காண்டலின், "தாயையன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ." என்றார்.

"இதுவே நன்றி தன்றென்னு மிதுவே, வித்தா மிடரொழுங்குக்கு." என்று வாசிட்டத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதால் அக்கனிவிர்த்தியை யிச்சித்திருக்கின்றநீ காஞ்சனவியதிரிக்தமாகக் கடக மகுடாதி பூஷணங்களிலலாததுபோல அததியஸ்தமானசத்து அதிஷ்டானவியதிரிக்தமாக இன்றென்று நிசசயித்துச் சகத்தென்னும்வாசனையை யொழிதலென்பார், "சேய சொர்க்கமு நரகமு நன்மையுந் தீமையுமபாராமல." எனறார்.

"தூய." எனபது, லட்சியார்த்தத்தைக்காட்டுகின்றது.
பொய்யில் உறக்கமும, மெய்யில் விழிப்புமாயிருவென்பதாம.()

(உகஉ) [யாவாக்கும நன்மையயக்கத்தக்கனவான பிரபஞ்சங்களை மித்தையெனறநாதரஞ்செய்யின், அஃதபராதமாமோவென்று சீடன வினுதல்.]

பங்க யாசனன் முதறபல தேவரும் பாருள பெரியோரும்
கங்கை யாதியாந தீர்ததமுந் தேசமுங் காலமு மறைநாலும
அங்க மாறுமந திரங்களுந தவங்களு மசத்தியு மெனச்சொன்
னல், எங்க ளுயக னேயதனுங்குற்ற மில்லையோ மொழியீரே.

(இ-ள்) பங்கயாசனன் முதல்பலதேவரும்-பிரமன்முதலியபலதேவர்களும்,—பார்உளபெரியோரும்-பூமியின்கண்ணுள்ளபெரியோர்களும்,—கங்கை ஆதி ஆம் தீர்த்தமும்-கங்கைமுதலிய (புண்ணிய) தீர்த்தங்களும், — தேசமும் - (குருக்ஷேத்திரமுதலிய புண்ணிய)தேசங்களும்,—காலமும்-(அர்த்தோதயம்,மஹோதயமுதலிய புண்ணிய) காலங்களும்,—மறை நாலும்-இருக்குமுதலியவேதங்கணான்கும,—அங்கம்ஆறும்-(சந்தகற்பமுதலிய) ஆறங்கங்களும்,—மந்திரங்களும்-(பஞ்சாட்சரமுதலிய)மந்திரங்களும்,—தவங்களும்-(கிருச்சிரசாந்தராயணாதி)தவங்களும்—அசத்தியம்எனச்சொன்னல்-பொய்யென்றுசொல்லில்,—எங்கள்நாயகனே-எங்கட்கிறைவனே—அதனுல்-தம

க்குறுதிவேண்டினோர் வழிபாடுசெய்து புண்ணியமெனிட்டு பாவமக னறு பரகதியடையக்காரணமாய்க்கருதிசித்தமாயுள்ள வியர்வானபி ரபஞ்சங்களைப்பொய்யென்று சொல்லுதலால்—குற்றம் இல்லையோ-தோஷமில்லையோ—மொழியீர்-அதன் உண்மையையுரைத்தருள் வீர்.—எ-று.

[அதற்குவிடைகூறல்.]

சொற்பனத்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது பிழையானுல், அற்ப மாயையிற் ரோன்றிய சகங்களை யசத தெனல் பிழையாமே, சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய் யென்று சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற ரோ ன்றிய சகமெலா மசத்திய மெனலாமே. (௯௨)

(இ-ள்) சொற்பனந்தனில் கண்டதை-சொப்பனவஸ்தையிற காணப்பட்ட(பிரமாமுதலியதேவர்கள,கங்கைமுதலியதீர்த்தங்களாதி ய சொப்பனகருதி சித்தமான வியாவாகிய) பிரபஞ்சங்களை—பொய என்று சொல்வது-(சாக்கிரத்தில்விழித்தவன்)மித்தையென்றுகூறுவ து—பிழை ஆனுல்-தோஷமாயின்,—அறப மாயையில தோன்றிய ச கங்களை-(மண்ணிற்கடசத்திபோலதனனில) ஏகதேசமானமாயையி லுண்டானபிரபஞ்சங்களை—அசதது எனல பிழை ஆம்-மித்தையெ னறுசொல்லுவதுந்தோஷமாம்.—சொற்பனந்தனில் கணடதை-சொ பபனத்தில்(யோக்கியதேச கால சாமக்கிரியினறி நித்திராதோஷ சகி தவித்தையிலுண்டாய்க்)காணப்பட்ட வியர்வானபிரபஞ்சங்களை—பொய் என்று சொல்லல் ஆம் எனின-(சாக்கிரத்தில்விழித்தவன) மித்தையென்றுசொல்லலாம்;(அதனுற்ரோஷமில்லை) என்றுசொல்லி டில,—மைந்தா-மகனே—அற்பமாயையில் தோன்றிய சகம் எலாம்-(பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவாகியதன்க)ணேகதேசமாயையிற்ரோ னறிய சகமனைத்தும்—அசத்தியம் எனல் ஆம்-(தன்னில்விழிததஞா னிக்குமுயற்சியின்றியே மித்தையாகத்தோன்றுதலின், அவன்) மித தையென்றுசொல்லலாம்;(அதனுற்ரோஷமின்றென்றறிதி.)—எ-று.

சொப்பனத்தில் நித்திராமோகத்தாற்கண்டு யாவராலும்வழிபட டு வழிபாட்டிற்கேற்றபலன்களையடையத்தக்கனவானசுராதிகள் சா க்கிரத்தில் விழிக்கில் அசத்தாய்ப்போதலின், அவைகளையசத்தென்

று சொல்லுதல் அபாரதமாகாததுபோலச் சுத்தப்பிரமத்தில் ஏகதே சகற்பிதமான அஞ்ஞானமாகிய சித்திரையிலும் கற்பிக்கப்பட்டு வழிபட்டுவந்த ஈசுராதிகள் ஞானமாகிய சாக்ஷித்தில் அசத்தாயப் போதலின், அசத்தியமென்றுசொல்லுவதும் அபராதமாகாதென்பது.)

"அற்பமாயை." என்றதற்கு,உ-ம். பஞ்சதசி. "பிரமத்தோ ரிட ததல வாது பிறங்குறு தன்ன தெவரும், வருகூட சத்தி மென்மை ம ணனினி னிகழு மாபோ,லொருபத மனைத்தா மீதி லுளிருமுப் பத மற றுண்டு, சுருதியோ ரிடத்து மாயை துன்னிடு மென்றுஞ் சொல லும." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

[அபராதமாகாதென்பதைத்தானே இன்னும் வற்புறுத்துகின்றார்.]

பொய்யை மெய்யென்ற மூடாபுண் ணியரென்று புராண ங்கூட பிடுமாறல், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்ற ஙகளை விதித்தசாத திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி னுமரு பஙகளாம பூதமா கியமாயை, மெய்ய தேதெனிற் சச்சிதா ந நதமாய் வியாபிகரு மான்மாவே. (௯௯)

(இ-ள்) பொயயை மெய என்ற மூடர்-(சுருதியுத்தியநுபவசித தமான அத்வைததைதை அநாதரவுசெய்து சுருதியாதிகளால்)மித்தை யென றுநிஷேதிக்கப்பட்டதொயதத்தைச சத்தியமென்றுகூறுகிற மு(சாங்கியகணுதமுதலிய மதாசாரியரான) மூடரை—புண்ணியா என று-தர்மவான்களென்று—புராணம் கூட்டுமே் ஆலும்-புராணங்கூ றுமாயின, — மெய்யை மெய் என்ற ஞானிக்கு-(சுருதியாதிகளாற சித்தமான) அதவைதத்தைச்சத்தியமென்றுகூறுகிற்கும்ஞானிக்கு— குறறங்கள் விதித்த சாத்திரம் உண்டோ-அபராதங்களைவிதித்த சாஸ திரம ஏது(இல்லை:)—பொய்யது ஏது எனில்-மித்தையாவதுயாதெனி ல,—நாம ரூபங்கள் ஆம் பூதம் ஆகிய மாயை-நாமரூபங்களான பூத பௌதிகரூபமாகியமாயையாம்;—மெய்யது ஏது எனில்-சத்தியமாவ துயாதெனில்,—சத் சித் ஆனந்தம் ஆய்-சச்சிதாநந்தரூபமாய்—வியா பிக்கும ஆன்மாவே- யாவிடத்தும் வியாபித்திருக்கும் பிரத்தியகா னமாவே.—எ-று

சுருதி, யுத்தி, பிரமவித்துக்களநுபவம் இவைகளான் மித்தையென்றுநிஷேதித்த பிரமாமுதலியதேவர்கள்,பெரியோர்கள், கங்கைமுதலியதீர்த்தங்கள், தேசங்கள், காலங்கள், வேதங்கள், அங்கங்கள், மந்திரங்கள், தவங்கள்முதலியவற்றைச் சத்தியமென்று நிச்சயித்துத் தீர்த்தமாடல்,சேவை, ஆசசனை, தானம், தவம், மகமுதலியவற்றைச் செய்யாநிற்கும் பரமார்த்தவறிவினமையரையே தாமவான்களென்று புராணங்கபோதிக்குமாயின் என்பார், "பொய்யை மெய்யென்ற மூடாபுண்ணியரென்று புராணங்கூப்பிடு மானால்." என்றும்,பரமார்த்தமைதஞானியைச்சுருதி,ஸ்மிருதி,இதிகாச,புராணாகமங்கபோதிக்கக்கண்டேமல்லது நிந்திக்கக்கண்டிலேமென்பார், "மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக்குற்றங்கள் விதித்தசாஸ்திரமுண்டோ."என்றுங்கூறினார்.

"ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாஸ் திரமுண்டோ." என்பதற்கு, உ-ம். பிரமகீதை. "ஈசனு ஞானி யிருந்துழி யிடத்தே யிருப்பன் முத்திதா னந்தத், தேசிக னேவல் செய்பவன் காலன் சென்னியி லிருப்பது மன்னி, மாசிலாப் பரம ஞானியா முனிக்கு மகேசனு மொப்பல்ல னதிகன், லாசிலா வரியு மொப்பல னுனு மொப்பல னேவல்ரோப் பாரே" என்பதும். மற்றும்வருவனவற்றுட்காண்க. (௩௩)

(௨௩௩) [மாயைமித்தையென்பதை நன்குயறிந்து அதனையகற்றுதற்பொருட்டு அதனது சொரூபமுதலியவற்றை வினாதல்.]

மாயை யென்பதே துடையரா ரெப்படி வந்தது வருவ லேவ, மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவிரண்டாமே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்துவும் பொய்யாமே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொரு சண்ட மாருத குருமூர்த்தி (௩௪)

(இ-ள்) மாயை என்பது-மாயையென்றுசொல்லப்படுவது— எது-எப்படிப்பட்டசொரூபமுடையது? —உடையார் ஆர்-(சீவேசருள் அதனை அபிமானவாசிரயமாக)வுடையோராயாவர்?—எப்படி வந்தது-(ஆரம்ப, பரிணாம, விவர்த்தபட்சங்களுள்)அதனுற்பத்தி எவ்வாறு? — வருவானேன் - என்ன காரணத்தால் (எனக்கு) வந்தது?

—மாயை என்பது- மாயையென்றுசொல்லப்படுவது— பிரமத்தின் வேறு எனின்-பிரமத்தைப்பார்க்கிலும் பின்னமென்றுசொல்லில்,— வஸ்துவும் இரண்டு ஆமே-பிரமமும் (தம்பதிபோல) உபயமாமே!— மாயை என்பதும் பிரமமும்-மாயையும், பிரமமும்—ஒன்று எனின்- அபின்னமென்றுசொல்லில்,—வஸ்துவும் பொய் ஆமே-பிரமமும் (உப்பளத்தில் வீழ்ந்தமாங்கனிமுதலியவை தமது தன்மைபோய் அவ்வுப்பாவதுபோலத் தனது சச்சிதாநந்தசுபாவங்கெட்டு) அசத்துச்சடதுக்கமாமே!—மாயை என்ற மேகங்களுக்கு-மாயையென்றுசொல்லப்பட்ட மேகங்களைப்போக்குதற்கு — ஒரு-ஒப்பற்ற—சண்ட மாருதக்குருமூர்த்தி-சண்டமாருதமென்றுசொல்லுங்குருவே.—எ-று.

"மாயை யென்ற மேகங்களுக்கு." என்றுபமைகூறினது மாயையானது ஆவரணம், விக்ஷேபமென்னும் இருகூறாயிருத்தலினென்க. சொரூபத்தை ஆச்சாதனஞ்செய்தலின் மாயையை, "மேகம்." என்றும், உபாயத்தால் அதனைநிவர்த்திக்குஞ் சாமர்த்தியமிகுந்துடைமையின் குருவை, "சண்டமாருதம்." என்றுங்கூறினன். (௧௪)

(௨௬௪) [அறுவகைவினாக்களுள், முதனான்குவினாக்களுக்கு உத்தரங்கூறுகின்றார்]

அதனை யின்னதென் றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும், இதுதனக்குள தடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோர்கள், கதையி லாதபொய் வந்ததிப் படியென்று கண்டபே ரிலைமைந்தா, விதன மாயையேன் வந்ததென் றுறபுத்தி விசாரமற் றதனாலே. (௧௫)

(இ-ள்) அதனை-அம்மாயையை—இன்னது என்று-(பின்னம், அபின்னம்,பின்னாபின்னம்,சத்து, அசத்து, சதசத்து, சாவயவம், நிரவயவம், சாவயவநிரவயவமெனனும் இவற்றுள்,) இத்தன்மைத்தான சொரூபமுடையதென—உரைத்திடப் படாமையால்- நிச்சயித்துச் சொல்லக்கூடாமையின்,— அவாச்சிய வடிவு ஆகும்-அநிர்வசனீய சொரூபமாம்—இது தனக்கு உளது-இப்புத்திராதி க்ஷேத்திராதிகளுடையன—உடல் யான்-இத்தேகம் நான—உலகு மெய்-பிரபஞ்ச சத்தியம்—எனும் அவர் உடையோர்கள்-என்னும்(அபிமானமுடை ய)சீவர்களே அதனையுடையவர்கள். —கதையிலாத பொய்-வார்த்தா

ல (சததசததென்று) வசனிததறிலலாத அமமாயை—வநதது இப படி எனறு-(அநாதியாகவின,)அஃதுணடானது(ஆரமபம,பரிணமம, விவாததமனனும் படசத்திரயஙகளுள்,) இவவிதமாமெனறு—கண டபோ இலே-கண்டவா (ஒருவரும்)இலா.—மைநதா-மைந்தனே—வி தன மாயை-(அசததுச்சட) துக்காதமகமான மாயை—என வந்தது எ னறால-(எனக்கு)என்ன காரணத்தாலுணடாயிற்றெனறு (நீ) சஙகிக் கில,—புததி விசாரம் அறறதனல்-(உன)புததியினகண்(யாமாா? சக ததேது?எனனும)விசாரமின்மையிருலே(வநததுஎனறறிதி).—எ-று.

(௨௯௫) அஞ்ஞானம, அவிததை, மாயை, பிரகிருதி, சததிஎனப ன ஒருபொருட்சொறகள மாயை, அவிததையின பே தவாதம் ஏகதேசிகள்மதம மையாயிகாமுதலியோா, ஞா னு பாவத்தையே அஞ்ஞானமெனபா; சித்தாநததில ஆவா ண, விட்சேபசததிகளையுடைய அநாதிபாவரூபபதார்ததம அஞ்ஞானம்.

அவவஞ்ஞானமும், சேதனததோடபின்னமோ? அபின்னமோ? எனின;—அவ்விரண்டுபட்சமுஙகூடாது. எனனே? ஈண்டு நாநா அ றபமுமில்லை என்பதுமுதலியசுருதிவசனத்தால் சேதனத்தோடபின னமென்பது நிஷேதிக்கப்படுகிறது. சடசேதனஙகட்கு அபேதங கூடாமையின், அபின்னமென்பதுங்கூடாது.பின்னததுவ அபின்ன ததுவஙகள் பரஸ்பரம் விரோதமாகலின, அஞ்ஞானம சேதனததோ டு பின்னுபின்னமென்பதுஙகூடாது.

அப்படியே அத்வைதபிரதிபாதகசுருதி விரோதததால அஞ் ஞானததிற்குச் சத்ரூபத்தனமைகூடாது பிரபஞசததினகாரணதத னமைகூடாமையின, துச்சதருவப அசத்ரூபததனமைகூடாது ப ரஸ்பரம் விரோதிதர்மங்கள் ஒன்றனகட்சமபவியாமையின, சதசத தென்னல்கூடாது.

அப்படியே அஞ்ஞானத்தைச சாவயவமென்று ஒப்பிடில, நியா யமததில திரவியவாரம்பக உபாதானத்தை அவயவமெனறனா. சா ஙகியாதிமதத்தில் திரவியரூபபரிணமமுடையவுபாதானததை அவய வமென்றனா. உபாதானத்தையே அவயவமென்னில, சத்தத்திற்கு உபாதானவாகாசமும சத்தததிற்கவயவமாம அபபடியே தமதுகுணம

கிரியைகட்கு உபாதானகாரணமான கடாதிகளும் உருவமுதலியகுண
ஙகட்கும,சலனரூபமானகிரியைக்கும்அவயவமாம. ஆதலால்,திரவிய
வுபாதானகாரணத்தை அவயவமென்றனா. அங்கியங்களின உபாதா
னததை அவயவமென்கிலர்; அவயவத்தினின்றும , ஜந்யமா
னதைச சாவயவமெனபா அவித்தை திரவியமாயின, சாவயவதத
னமைகூடும்; திரவியம, திரவியததுவமிரண்டுமே அதற்குப்பொருந
தாது எனனை? நிததியவநிததியபேததததால திரவியம இருவகைத
தாம அவிததையை நிததியததிரவியரூபமாகவொப்பிடில்,சாவயவத
துவமெனறுசொலலுதல அசஙகதமாம அப்படியே ஞானததால அவி
ததைநாசமாகவேணடுவதிலலை. அநிததியததிரவியரூபமாகவொபபிடி
ல, அதனதவயவமும ஆனமாவினுமபினனமாகலின,அநிததியமே யா
ம அவயவததினவயவமும,அநிததியமாவதால அநவஸதாதோஷமவரு
ம. அநதியவவயவததைபபரமாணுவைபபோல நிததியமாகவொபபிடி
ல,அதவைதப்பிரதிபாதகசுருதிவசனததிறகு விரோதமாம நியாயமத
ததில பரமாணுவையும,சாஙகியமதததிலபிரதானத்தையும நிததியமா
கவஙகீகரிததிருப்பது சுருதிவிருததமாம; இவவாற்றால, திரவியதது
வததினபாவததால அஞஞானததில் சாவயவததுவஙகூடாது. அபப
டியே உபாதானததனமைகூடாமையின, அஞ்ஞானம் நிரவயவமெ
னறுசொல்லுதலுஙகூடாது. சாவயவமே உபாதானகாரணமாம. நி
யாயமததிலே சததததிறகுபாதானகாரணமானஆகாசம் நிரவயவமெ
னறுரைபபினா, அதுவும ஆனமாவினினறும, ஆகாசமுண்டாயிறறெ
னனுஞ சுருதிககுவிருததமாம அபபடியே துவியணுகததின் உபாதா
னகாரணமானபரமாணு நிரவயவமெனறுரைப்பினர்; அதுவும் நிரவ
யவபரமாணுவின சமயோகஙகூடாதென்பதுமுதலிய தோஷததால
சூததிரகாரா சாரீரகசாஸ்திரத்தின், துவிதீயஅத்தியாயத்திலுள்ள
துவிதீயபாததில், நிஷேதிததிருக்கினறனர். ஆதலால், பிரபஞச
ததின உபாதானமான அஞ்ஞானததிற்கு நிரவயவத்தன்மைசமபவி
யாது அஞஞானததிறகுப் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானத்தனமை மா
யையைப் பிரகிருதியெனறறியத்தக்கதென்னுஞ்சுருதியில் பிரசித்த
மாயிருக்கிறது மாஙய அஞ்ஞானஙகட்குப்பேதமில்லை.

இவவாற்றால், அஞ்ஞானததிற்குச் சாவயவததன்மை அலலது,
நிரவயவததனமைகூடாது அப்படியே பரஸ்பரம்விருத்தமான உபய
ரூபத்தனமையுங்கூடாது.

இப்படி எவ்விதத்தர்மத்தினுலும், அஞ்ஞானத்தின்நிரூபணம் அசக்கியமாவதால் அதனை அநிர்வசனீயமென்றனர்.

அநிர்வசனீயமானவஞ்ஞானம் அநாதிபாவரூபபதார்த்தமாமென்று அதற்குப்பாவரூபத்தன்மைசொல்லுவதால் சத்துரூபத்தனமையுமசித்திக்கிறது; சத்துரூபத்தன்மைநிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அங்ஙனங்கூறுதல் கூடாதேயெனின்;—அதற்குச்சமாதானம்,

அஞ்ஞானம் சத்து விலட்சணமெப்படியோ! அப்படியே அசத்விலட்சணமுமாம். ஆதலால், அபாதிதரூபசத்துவமோ அஞ்ஞானத்திலில்லையாயினும், துச்சரூபமான அசத்தினும் விலட்சணத்தன்மைரூபமான சத்துவம் அஞ்ஞானத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இக்காரணத்தால், சத்து அசத்தினும் விலட்சணமான அநிர்வசனீயம் அஞ்ஞானமாம் சாவதாவசனத்தினகோசரம் அநிர்வசனீயமல்ல; பாரமார்த்தசத்ரூபப்பிரமத்தின் விலட்சணமும், சாவதாசத்தாஸ பூர்த்திருணிய சசசிருங்காதி அசத்தின் விலட்சணமுமே அநிர்வசனீயசத்தத்தின் பாரிபாஷிகவார்த்தமாம் ஆதலால், அநாதிபாவரூபத்தன்மையதெனல் கூடும்.

உற்பத்தியின்மையின், அநாதியாம் கடம்போல அவயவசமேதரூபமான சாவயவமல்ல அந்தகாரம்போலச் சாமஸ்ருமாம்; ஆகலின், சாவதாவசனத்திற்ககோசரமென்றது, "அதனை யின்னதென்றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும்." என்றும், அகந்தை மமதையோடுகூடி அசத்தியமானபிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்துவப்பிராந்தியையுடையசிவரிடத்து காணஅஞ்ஞானியெனனும் அநுபவங்காணப்படுதலின், "இது தனக்குள தடலியா னுலகுமெய் யெனும வருடையோர்கள்." என்றும், ஆதியின்மையின, அநாதி உற்பத்திக்கு ஆதியென்றுபெயா; மாயையின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கில் புத்திரனிலன்றும் பிதாவினுற்பத்திகூடாததுபோல மாயாகாரியமானபிரபஞ்சத்தில் ஒன்றும் மாயைக்கு உற்பத்திகூடாது. சேதனத்திலின்றேமாயைக்கு உற்பத்தியொப்பவேண்டும். அங்கே சிவபாவமும், ஈசுரபாவமும் மாயையின்காரியமாகலின், மாயைசித்தியாமற்சேவகாரு

சாமஸம்—அம்ஸத்தோடுகூடினது; அம்ஸம்—கூறு.
சாவதா—சாவப்பிரகாரம்.

ருவம சித்தியாது; ஆதலால், 'சீவசேதனம, ஈசுரசேதனங்களிலின்ன றும மாயையினுற்பத்திகூறுதல்கூடாது. சுத்தசேதனமோ' அசங் கமாயும், அக்கிரியமாயும, நிர்விகாரமாயும இருப்பதால அதிலின்று ம மாயையினுற்பத்தியொப்பிடில், விகாரியாம்; அன்றியும, சுத்தசே தனத்தினின்றும மாயைஉற்பத்தியாமேல, மோட்சத்தைக்கண்ட பின னரும மாயையுண்டாகாநிற்கும, அஃதுண்டாகவே, மோட்சநிமித்த மானசாதனங்கள நிஷ்பலமாம' இவ்வாற்ருன், மாயை உற்பத்திரகி தமாயிருத்தலின, "கதையி லாதபொய் வந்திப் படியென்று கண டபேரிலை" என்றும, பாலனுக்கு, அவிவேகத்தால் வெறும்பொய்யா னபேய்த்தோற்றமுண்டாவது போல அசத்துச்சடதுக்காத்மகமான மாயை அவிவேகத்தாற்ருேன்றுவதால், "விதனமாயையென வந்த தென ற்றுபத்தி விசாரமற றதனுலே" என்றுங்கூறினா ["விதன ம" என்றதனுல, அசத்துசசடங்களவரு வித்தாம] (௬௫)

(உ௩௬) [ரு-ம, சு-ம-வினுவிற்கு உத்தரங்கூறத்தொடங்கிப் பிர மத்தினசத்தி காரியரூபமான விங்கத்தாலறியற்பாலதெனத் திருஷ்டாந்தமுகமாகக்கூறுகினருா.]

அருவ மாகுமா யாவித்தைகள்வினை யாடுமுன் றெரியாவே
உருவ மாமபல கந்தாபப சேனையா யுதித்தபின் வெளியாகும
பிரம சத்திக ளநந்தமா மதைககண்டு பிடித்திடல் கூடாதே
பரவு பூதங்கள கண்டது மானத்தாற பலருக்கும் வெளியாமே.

(இ-ள்) மாயாவி-இந்திரஜாலமறிந்தவனுடைய — அருவம ஆ கும வித்தைகள-அருவமாகிய (மணிமந்திராதிரூபமான)மாயாசத்திக ள—விளையாடும முன்-(கந்தர்வநகரமுதலானதைக் காட்டி அவன்)வி ளையாடுதற்குமுன்னே—தெரியா-(ஒருவருக்கும்)தோன்ருதனவாய— உருவம ஆம பல கந்தாப்ப சேனை ஆய்-உருவமாகிய பற்பலவானகந்தா வசேனைகளாகி--உதித்த பின் வெளி ஆகும்-உண்டானபின(யாவாக்கு ந) தோன்ருநிற்கும்;—(அதுபோல)பிரம சத்திகள் அநந்தம ஆம-பிர மத்தினசத்திகள் அநேகமாம்;—அதைக் கண்டு பிடித்திடல்-அவைக ளைக்கண்டறிந்திடல்—கூடாது-(ஒருவருக்கும)கூடாது.—பரவு பூத ங்கள கண்ட-எங்குமவிரிந்துள்ள (ஆகாசாதி) பூதங்களைக்கண்டு அது

மானிதத—அநுமானத்தால்-இலிங்கஞானத்தால,—பலருக்கும வெளி ஆம-யாவாக்கும (அசசத்திகள்)வெளியாகும,—எ-று.

சத்திகள காரியத்திற்குமுன ஒருவராலுமறியக்கூடாமையின், காரியரூபமானவிங்கத்தால் அறியலாயினவென்பதாம.

"பிரம சததிக ளாநந்தமாம்," எனபதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "முழுதுசத தியுமாய்ப் புரணமா யெனறு முடிவறு பிரமமா வதுதான, பழுதினஞா னிகடம மனமலா திலலை பரமமா யிதிலலா திலலை, யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலஙகு மிவைகளோா காலமொனறுளதாம, வழுவிலாப் பிரம முடையசிற சததி மறிதரு முடல்களிற றோனறும்."எ-ம், "காற்றிலே யசைவுங கலலிலே திடமுங கனலிலே சூடுமெவான் றனிலே, தோறறலா மையுநன னீரிலே நெகிழவுந் தொலைவுறுமாய்விலே மாயவு,முறறமாம விதையின மரஙகளும போல வுளளுறை பிரமசத திகடா, மாற்றலசால கால தேசசித திரததா லவனியிற சாலிபோற றோன்றும " எ-ம வரும. மறறுமவருவனவறறுறகாணக. (௧௬)

[சததிகளநுமானததாலறியறபாலனவலலது, பிரததியடசமாகாவெனபதைத திருஷ்டாநதமுகமாக வறபுறுத்துகினறா.]

காரி யங்களுஞ் சததியா தாரமுங் காணுமற றதுமாயம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ சேனையும பாாபபவா கண்காணும
வீரி யந்திகழ் வித்தையா யினசததி வெளிபபடா ததுபோலே
பேரி யறபிர மத்துக்கு முலருககும பிறிதுசத திகளுண்டே.(

(இ-ள) பாரில னினற மாயாவியும-பூமியினகண் கிற்கினற இந்திரசாலமறிந்தவனும்,—சேனையும-(அவன இந்திரசாலசததியினால் ஆகாசத்தின்கட்டோற்றுவிக்கின்ற கந்தர்வ)சேனைகளும்—பாாப்பவா கண் காணும்-பார்ப்பவர்களுடையகணகளுக்குவெளியாகும.—வீரியம திகழ்- பராக்கிரமமுடையதாய் விளஙகுகினற—வித்தை ஆயின சததி-இந்திரசால வித்தைரூபசத்தியானது— வெளிப்படாது-(பாாபபவாகண்களுக்கு) வெளியாகக்காணப்படாது;--அதுபோலே-அததிருஷ்டாந்தம்போலவே,—சத்தி காரியங்களும்-மாயாசத்தியின காரியங(ளான ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சங்க)ளும,—சததி ஆதாரமும-மாயா

சத்திக்காரியமான பிரமமும—காணும்-(பார்ப்பவர்களுக்)காணப்படு ம;—மற்றது மாயம்-(காரியத்திற்கும்,ஆதாரத்திற்கும விலட்சணமா ன)சத்தியானது காணப்படாது.—போ இயல பிரமத்துக்கும்-மறைந்து வமானசுபாவமுடைய (ஆதாரமாகிய) பிரமத்திறகும,— உலகுக்கும -(காரியமாகிய) சகத்திற்கும—பிறிது சத்திகள் உணடு-விலட்சணமா க (அநந்த)சத்திகளுளவாம்.—எ-று. (௬எ)

["மாயை யெனபது பிரமத்தின வேறெனின வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயை யெனபதும பிரமமு மொன்றெனி ன வஸதுவும பொய்யாமே" என்று-௬௬-ம செய்யுளில சீடனவினவியவினாவிற்கு உத்தரங்கூறுகின்றார்.]

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனு மாயாவி வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்பொய் வித்துவான் மெய போலப, புத்தி மைந்தனே சத்திமா னாகிய பூரண வான்மா வின், வத்து நிரணயஞ் சொன்னதிட் டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே. (௬அ)

(இ-ள்) சத்தி- (இந்திரசால)சத்தியானது—சத்தனைத் தவிர- (அதையுடையவனை) இந்திரசாலக்காரனைத்தவிர—வேறு அன்று காண-பின்னமல்ல—சத்தன ஆம் மாயாவி-சத்தியையுடையவனான இந்திரசாலக்காரன— வித்தை காட்டிய- இந்திரசாலவித்தையாற றோற்றுவித்த—இந்திரசாலம பொய்-இந்திரசாலம்பொய்யாய்,—வித் துவான மெய போல-இந்திரசாலக்காரனமெய்யாயிருப்பதுபோல— புத்திமைந்தனே-அறிவுடையமைந்தா—சத்திமான் ஆகிய-சர்வசத்தி மானாகிய—பூரண ஆனமாவின்-பரிபூரண ஆன்மாவினுடைய—வஸ்து நிரணயம-வாஸ்தவநிரணயத்தை— சொன்ன திட்டாந்த்தின் வழி- சொலலியதிருஷ்டாந்தவாயிலாக—கண்டு-(இந்திரசாலியினுடையஇ ந்திரசாலசத்தியைப்போல அநிர்வசனீயசொரூபமாகியமாயாசத்தியு ம பிரமத்திற்குப்பின்னமல்லாமையின்,வஸ்துவுக்தோய்தமலல இந்தி ரசாலம்பொய்யாய் இந்திரசாலிமெய்யாயிருப்பதுபோலப் பிரபஞ்சம ஓரவத்தையிற்கண்டது மற்றோரவத்தையிற்காணுதழிதலின், அசத் தியமென்றும, பிரமம அசங்கமாதலால அவைகளோடழியாமல்

சாட்சியாயிருத்தலின, சத்தியமாமென்றும்) அறிந்து—தெளிவாய-(பின்னமெனின, வஸ்துவுந்தொய்தமாமே அபின்னமெனின, வஸ்துவும பிதமையாமேயெனனுஞ்)சந்தேகமொழிவாயாக.—எ-று.

"புதிமைநதனே." என்னுஞ்சமபோதனையில, புத்தியென னுமவிசேஷணநதந்து பொருணிசசயத்திறகு முககியகாரணமான அறிவினையுடையையாதலால, நினககஃதரிதல்லவெனபதைக் குறிப பித்தறகெனக.

["பூரணவானமா." எனபது, பிரமத்தினுடைய பாரமாாத்திக ரூபம. "சத்திமான." எனபது, அதற்கே சோபாதிகரூபமாம.]

கானறசலத்தால் ஊஷரபூமிநனையாததுபோல,மாயையால பிர மத்தினசொரூபம ஹானியாகாது. மாயையும, மாயாகாரியப்பிரப ஞசமும் பிரமமேயலலாமலவேறிலலையெனபது கருதது. (௩௭)

(௨௩௭) [முன அநுமானததாறசாதிதத சத்தியை இனனும், சங்கிதது உணாததுகின்றா]

இலலை யாகிய சத்தியை யுண்டெனப தெப்படி யெனக்கேட் கில், புல்லை யாதியா மசேதனப பொருளெலாம் பூததுக்காய் பபன பாராய், நல்லை யாமக னேயதிற சிறசத்தி நடந்திடா திருநதக்கால், தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்கலெலாஞ் சுபாவங்கள வேறுமே. (௩௩)

(இ-ள்) இல்லை ஆகிய சத்தியை-(பிரமத்தைததவிர)வேறிலலை யெனனுஞ்சததியை—உண்டு எனபது-உணடெனறகூறுவது — எப் படி எனககேட்கில்-எஙஙனமென்று(நீ)வினவிடில,—புல்லை ஆதி ஆம-புலமுதலாகிய—அசேதனப் பொருள் எலாம-அசேதனமாகியபொ ருளகளனைததும்—பூத்துக் காயப்பன பாராய்- (புஷபிக்குஙகாலததி ற) புஷ்பித்துக் (காய்க்குங்காலத்திற்) காயகளும்விசித்திரங்களைப்பாா —நல்லை ஆம் மகனே - நற்குணங்களையுடையையாகியமைந்தா—அ தில சிற சத்தி-அவவப்பொருள்களிற் பிரமத்தின்சத்தியானது—நட நதிடாது இருந்தக்கால்-சஞ்சரியாதிருந்தால்— தொல்லை ஆய் வரும -அநாதியாய்வரும்—சர அசர உயிர்க்கு எலாம்-சர்ாசரமாகியவுயிா களனைத்திற்கும்—சுபாவங்கள் வேறு ஆம-இயற்கைகள் வேறுய்வி டும்.—எ-று. (௩௩)

[இன்னும், சராசுயிர்களிடத்துள்ள சத்திவிசித்திரத்தையும், அஃதில்லாவிடிற்பிரபஞ்சசுபாவம் மாறுபடுமென்பதையும் விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங் கலந்தசித் திரம்பாராய், அருப்ப மாஞ்சத்தி நியமமில் லாவிடி லரசிலா நகர்போலாம், நெருப்பு நீர்தாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோதும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மணகளாம புவனமிப் படிப்போமே. (௧௦௦)

(இ-ள்) கருப்பை-கருப்பாசயத்திற (கட்டுப்பட்டுள்ள)—முட்டையுள்-முட்டைக்குட (சலமயமாயிருந்தகரு)—பறவைகள்-(பின,) பறவைகளாய—பல நிறங் கலந்த-பற்பலவானங்களோடுங்கூடிவந்த—சித்திரம் பாராய-ஆச்சரியத்தைப்பார்.—அருப்பம் ஆம-அருவமாகிய—சத்தி நியமம் இல்லாவிடில-சத்தியின் துஅங்கீகாரம(அல்லது நிச்சயம)இல்லையாயின,--அரசு இலா நகர் போல ஆம்-அரசனில்லாத நகரம்போல (சசகலபிரபஞ்சசுபாவமும) மாறுபடும;— (அஃதெங்ஙனெனில்,) நெருப்பு நீர்து ஆம-(உஷ்ணசுபாவமான) வக்கினி சலம் போல(ச்சீதளசுபாவம) ஆம—கசப்பு மதுரம் ஆம்-கைப்பு(ச்சுபாவமுடையவேம்பு) மதுரமுடையதாம— நீசனும் மறை ஓதும-(வேதாத்தியயனத்திற்கு வெகுதூரமான) சண்டாளனும்வேதாத்தியயனஞ்செய்வன—பொருப்பு மேகம ஆம-(அசஞ்சலசுபாவமுடைய) பருப்பதங்கள் மேகங்கள்போல (சசலனசுபாவங்களையுடையன) வாம— கடல் எலாம மணகள் ஆம-(இட்சு க்ஷீராதிசுபாவங்களையுடைய)சமுத்திரங்களெல்லாமமணல்களாகும —புவனம-சகத்தானது—இப்படிப்போம-இங்ஙனம (தத்தஞ்சுபாவ)மாறிப்போம்.—எ-று. ஏ-அசை.

பிரத்தியட்சப்பிரமாண சித்தமான அக்கினியாதிகளின்சொரூபம பிரதிபந்திக்கக்கூடாமையின, மணிமந்திராதிப்பிரதிபந்தமும நிர்விஷயமாம. ஆதலால், சத்திமானைப்பார்க்கிலும் பின்னமாகப் பிரதிபந்தத்தின் விஷயமான சத்தியையொப்பவேண்டுவதுபோலப் பிரமத்தினும் பின்னமாகச் சத்தியொப்பவேண்டுமென்பது கருத்து.

காவியம் காப்பியமென்றாற்போல, அருவம் அருப்பமெனத் திரிந்தது.

முட்டை கருப்பாசயத்திற்கட்டுப்பட்டுள்ளதென்பதற்கு, உ-ம். சாங்குசிததாதிருவாக்கு. "கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும, விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்யன், உருப்பெற்றாலூட்டி வளாக்கானோ வோகெவோ யன்றுய்கேன், வாட்ட முனக்கேன மகிழ." எனவரும. மற்றும் வருவனவற்றாற்காணக.

"நியமமில் லாவிடில்." என்றதற்கு, உ-ம். சகரநிஷை. "உற்பவசராசரவி யோனியொரு நாலும், பற்பலவ தாகமொழி பாதலம னைத்தும, மெப்புவன மும்பிரம ரண்டமவை யாவும், மிப்படியி ருக்குமது வென்றனிய மத்தால்." எனவரும. மற்றும வருவனவற்றாற்காணக.()

(௨௬௮)[இவ்வாறு, பிரமத்திற்குப் பின்னமாகச சத்தியுண்டென்று ஒப்பப்படுமாயின, அதவைதபாவனை கூடாமையின், மோட்சப்பிரதிபாதனம் பயனில் கூற்றெனரும்;ஆகவின, அதனிவிர்த்தியுபாயங கூறவேணடுமென வினுதல்.]

ஆாகருங் காணவு மறியவும படாதென்று மவாசசிய வடிவென்றும, சோகரு நாமரூ பபபயிா விததென்றஞ் செபபிய சிற்சத்தி, போக்கு மாறெஙஙன பிறித்திடப் படாதெனிற பிரமபா வனையொன்றுப், பார்கரு மாறெஙஙன் முத்தியா குவதெங்ஙன பாரமசற் குருமூாத்தி. (௧௦௪)

(இ-ள) ஆாகரும-யாவர்க்கும—காணவும அறியவும படாது எனறும-(வாசியமானகடபடாதிகளைபபோலக்) காணவும், (ஆநதர விஷயமான சுகதுக்கங்களைப்போல) அறியவுங கூடாதெனறு ௬௬-௬௭-ம-செய்யுளிலும், — அவாச்சிய வடிவு எனறும - அதனையினனதெனறுரைத்திடப் படாமையால அவாசசியவடிவாகுமெனறு ௬௭-ம-செய்யுளிலும — நாமரூபப் பயிா சேர்க்கும வித்து எனறும-நாமரூபமாகியபயிர்களையுணடாக்காநிற்கும்விதையெனறு ௬௬-வது, ௧௦௦-வதுசெய்யுளிலும் —செப்பிய சிற்சத்தி-சொல்லியமாயையை— போகரும ஆறு எங்ஙன்-நிவிர்த்திக்கும்வழியெப்படி—பிறிதிடபபடாது எனில்-நிவிர்த்திக்கக்கூடாதெனறு சொல்வில்,— பிரம பாவனை ஒன்றுப் பாாக்கும ஆறு எங்ஙன்-பிரமத்தியானததால(அலலது பிரமவிசாரத்தால்)பிரமத்தை ஏகமாகப்பாவிக்கும் விதமெப்படி— முத

தி ஆகுவது எங்ஙன் - (சாதனாத்தநிவிர்த்தி ஆநந்தப்பிராப்திரூபமான) மோட்சமுண்டாவதெப்படி.—பரம சற்குரு மூர்த்தி-யாவர்க்கு மேலான சற்குருவே.—எ-று. (௧0௧)

(௨௬௬) [மாயாநிவிர்த்திக்கு உபாயங்கூறல்.]

வாயுத் தம்பனஞ் சலத்தம்ப னம்மணி மந்திர மருந்தாலே,
தேயுத் தம்பனஞ் செய்திடி லதிலதிற் சிறந்தசத் திகளெங்
கே, நீயச் சச்சிதா நந்தமாய் வேறொன்று நினைந்திடா திரு
ப்பாயேல், மாயச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற் கா
ணேமே. (௧0௨)

(இ-ள்) வாயுத் தம்பனம்-வாயுஸ்தம்பனமும்,—சலத் தம்பனம்-சலஸ்தம்பனமும்,—தேயுத் தம்பனம்-தேயுஸ்தம்பனமும்— மணி மந்திர மருந்தாலே செய்திடில்-மணிமந்திரவவுடதங்களினாலே (மந்திரவாதியார்) செய்யப்படுமாயின்,—அதில் அதில்- அவ்வப்பொருள்களில்—சிறந்த சத்திகள் எங்கே-விசேஷமாகவுள்ள (சலன, திரவ,தாக, சத்திகள் நாசம், அல்லது திரோதானமாய் நிவிர்த்தித்துப்போமேயல்லது) எங்கேகாணப்படும்;—(அதுபோலவே,) நீ அச்சத் சித் ஆநந்தம் ஆய-நீயும் (மாயைக்காதாரமாகிய) சச்சிதாநந்தாத்மகமானபிரமமாய் —வேறு ஒன்றும் நினைந்திடாது இருப்பாயேல்-அந்நியமொன்றையும் நினையாதிருப்பாயாயின்,—மாயச் சத்தி போம்-(அசத்துசசடதுக்காத்மகமான) மாயாசத்தி (மீண்டெழாமல்) நிவிர்த்தியாய்விடும்;— ஈது அன்றி-(ஜநநமரணரூபமானமாயாநிவிர்த்திக்கு) இத்திருசியவிஸ்மரண* மல்லாமல்—மந்திரம்-குபதமானவசனம்—மறைகளில் காணேம்- சுருதிகளிலியாம் கண்டிலேம்.—எ-று

சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனான அதிகாரி மாயையின் நிவிர்த்திக்குமுக்கியோபாயமான திருசியவிஸ்மரணமே சுருதிகளால் இரகசியமாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்பது கருத்து.

“வேறொன்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், மாயச் சத்திபோம்.” என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். “பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய விந்

* விஸ்மரணம் = நினைவின்மை.

மாயைப் பெருமையினை முடிவுபெறப் பேச வொண்ணு, வறப்பெ
ரிய தன்மனத்தை வென்ருன் மாரு மல்லதொரு வகையாலு மகற்
ற லாகா, சிறப்புடைய வன்மாயை விரிவி னுள்ள சித்திரங்தோன் றி
டவுனக்குச் செப்புங் காதை, மறப்பறுசிந் தையனுமிக் கேட்டி யெ
ன்று மனுகுலநா யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான்." எனவரும
மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௪௦௨)

(௨௪௦) [அக்கினியின்கண்ணுள்ள தாகசத்தி அதற்குப்பின்
னமல்லவெனின், மணிமந்திராதிப்பிரதிபந்தம் நிரவிஷய
மாம்; ஆதலால், அது பின்னமாவதுபோல மாயையும் பி
ரமத்திற்குப்பின்னமென்றும், காரியததால் அதுமேயமெ
னறுங் கூறப்பட்டிருப்பதால், காரியமானதிருசியவிஸ்மர
ணத்தால் காரணமானமாயாசத்தி என்னும் நிவிர்த்தியா
மென்ற சேடன்கொள்ளுமாசங்கையை அறிந்து சிருஷ்டி
க்குமுன் அவ்வியாகிருதமாயிருந்தசகத்து சிருஷ்டியவசர
த்தில் நாமரூபமாகப்பிரகடமாயிற்று; பிரமத்தினகண யா
தொரு அசிந்தியமாயையுண்டோ அஃதவ்வியாகிருதநாம
முடையதாம் என்னும் பிருகதாரணியகசுருதியால்காரி
யகாரணங்கள் அபேதமாகலின, காரியமாகியதிருசியவிஸ்
மரணததால்காரணமாகியமாயாசத்தியினிவிர்த்தி கூடுமெ
னபதைத் திருஷ்டாந்தமுகமாகக்கூறுகின்றார.]

மேவு மண்ணிலவ் வியத்தமே வியத்தமாம் விலகித் திட
வேண்டில், காவி னுன்மண்ணைக் குடமென்ப ரக்குட நசிப்
பது நாவாலே, பாவு நாமரூ பங்களை மறந்துமன் பார்ப்ப
தே பரமார்த்தம், சிவ பேதகற் பிதங்களை மறந்துநீ சின்ம
யமாவாயே. (௪௦௩)

(இ-ள்) மேவுமமண்ணில்-திரளையானமண்ணில்—அவ்வியத்த
மே-(குலாலவியாபாரத்திற்குமுன்) அப்பிரகடமாயிருந்தகடசத்தியே
—[வெளிப்படாததாயிருந்தவென்றபடி] வியத்தம் ஆம்-(குலாலவி
யாபாரத்திற்குப்பின) பிரகடமாய்க்கடமெனனும் நாமத்தையடைபு
ம;—(அதுபோலச் சிருஷ்டிக்குமுன் அவ்வியாகிருத [அப்பிரகட]
நாமமுடையதாயிருந்த இந்த ஆகாசமுதலியசகத்தே பின் சிருஷ்டிய

வசரத்தில் காமரூபங்களாகப்பிரகடமாயின.) இன்னங்கூறிய பி
ருகதாரண்ணியகசுருதியின்றாற்பரியம் காரியகாரணங்கள் அபேதமா
கலின், காரியமானதிருசியவிஸ்மரணத்தால் காரணமானமாயை நிவி
ர்த்தித்துப்போமென்பதாம். [சத்தியின் காரியமானகடம் மித்தை
சத்தியின் ஆதாரமானமண் சத்தியம்; என்றும் சாந்தோக்கியசுருதி
யின்பொருளைத் தொகுத்துக்கூறினார்.] வியவகரித்திட வேண்டில-
(கடத்தை) வியவகரிக்கவேண்டின்,—நாவினால் - வாக்கினால்—மண்
ணைக் குடம் என்பார்-(மண்ணைத்தவிரக் கடமின்மையினால்,) மண்
ணைத்தானே கடமென்றுவியவகரிப்பார்;—அக்குடம் நசிப்பதும் நா
வாலே-அக்கடம் நசித்ததென்னும்வியவகாரமும் வாக்குமாத்திரத்தா
லே (யுளதாம்.)—(இப்படிக் காரியமானகடம் உபாதானகாரணமான
மண்ணைத்தவிர வேறின்மையின், உண்டென்பதும், நசித்ததென்ப
தும வாக்குமாத்திரமாதலால்,) பாவும் நாம ரூபங்களை மறந்து-சத்தி
யினவிரிவாகுங்கடமென்னும நாமமும், (பிருதுபுத்நோதராகார*மா
ன) உருவமும் ஆகிய இவைகளை (மித்தையென்று) உபேட்சித்து—
மண் பார்ப்பதே-(கடம்) மண்ணென்றுபார்ப்பதே — பரமார்த்தம-
பரமார்த்தமாம்—(அதுபோல ஆகாசமென்பதுமுதலியநாமமும, அ
காசமென்பதுமுதலிய உருவமும் அஸ்திபாதிப்பிரியரூபமான பிரம
த்தைத்தவிர வேறின்மையின, சகத்தென்பது வாக்குமாத்திரமாம.)
(ஆகலின்,) சீவ பேத கற்பிதங்களை-சீவத்துவிதமாகிய (நாமரூப) கற
பனைகளை—மறந்து-(மித்தையென்)றுபேட்சித்து—நீ சின்மயம ஆ
வாய-நீ(சதாகாத)சின்மயனாவாய.—எ-று.

(௨௯௧) தாஷ்டாந்தஞானத்தின்பொருட்டுத் திருஷ்டாந்தத்தை விரிக்கிறது. பிருதுபுத்நோதராகாரமானகடம் காரிய சத்தாதி ஐந்துகுணங்களோடுகூடிய மண் ஆதாரம் சத்தி இவ்விரண்டற்கும் விலட்சணம். என்னை? சத்தியி னகண் பிருதுபுத்நாதிகாரியதர்மமும் இல்லை. சத்தமுதலான காரணதர்மமுமில்லை; ஆகலான், சத்தி இரண்டற்கும் விலட்சணமாம். ஆனால் அஃதெப்படியுளதெனில்? எப்படியோ அப்படியுளது; அப்போதசிக்கியத்தன்மைய

* பிருது=ஸ்தூலம்: புத்நம்=வட்டவிளிவு: உதரம்=வயிறு: ஆகாரம்=வடிவு.

தென்றுமாமோவெனின்;— பேதமென்றாவது, அபேத
மென்றாவது, அசிந்தியமென்றாவது சொல்லயோக்கியமு
டையதன்று. காரணசொரூபத்திலும் பின்னமாகச்சத்தி
யிருக்குமேல், காரணசொரூபத்தைப்போலத் தோன்றாத
தேனெனின்;—மண்ணின்சத்தி கடாதிகாரியோற்பத்திக்
குமுன் மண்ணின்கட்கூடமாயிருந்ததால் தோற்றமில்லை
என்க. ஆனால் பின்னருந்தோன்றாதெனின்;—கவிந்தமுத
வியலை மதகத்தாற்றோற்றுவிப்பதுபோலக் குலாலாதிக
ளின் சகாயத்தாற் கடாதியாகாரதசையடையும். உபாதா
னகாரணத்திலும் பின்னமாகச் சத்தியின் காரியமுண்டே
ன்றால் காரியகாரணங்களின்பேதம் என்றோற்றவில்லை
யெனின்;—அவிவேகசனங்கள் பிருதுபுதகாதிரூபமான
காரியத்தையும், சத்தபரிசாதிகுணரூபமான காரணபூதமா
கிய மண்ணையும் ஒன்றாச்சேர்த்துக் கடமென்றுசொல்லு
வதால்காரியகாரணங்களின்பேதந்தோற்றவில்லையென்க.
அஃதவிசாரமென்பது, என்னை? குலாலவியாபாரத்தி
ற்குமுன் எத்தனைக்கூறுண்டோ அத்தனைக்கூறுங்கட
மல்லாமையின் என்க. ஆனால் யாதுகடமெனின்,—கு
லாலவியாபாரத்திற்குப்பின் பிருதுபுத்நோதராகாரத்திற
கே கடசத்தத்தின் வாசியத்தன்மையுசிதமாம். என்னை?
சொல்லிய ஆகாரத்திலுற்பத்தியின்பின்னரே கடசத்தவி
யவகாரங்காண்டலின்என்க. மண்ணினின்றுவேறுசெய
யின், கடம் காணப்படாமையின், மண்ணுக்குப் பின்னமு
மல்ல: பூர்வம்பிண்டதசையிற் கடம் காணப்படாமையி
ன, மண்ணுக்கபின்னமுமல்ல. ஆதலால சத்தியைப்போ
லக் கடமும் அநிர்வசனீயமேயாகலின், கடம சத்தியின
காரியமாம. சங்கை;—சத்தியும, காரியமும் அநிர்வசனீய
மாயின, சத்தியெனறும், காரியமெனறும பேதவியவகார
ம வருவானேனெனின;—அவ்வியத்தமாயிருந்தபோது
சத்தியென்றும், வியத்தமானபோது கடமென்றுஞ்சொ
ல்லப்படுகிறது; இது பிரசித்தமாகக் காணப்படவில்லையே
யெனின்;—இந்திரசாலசம்பந்தியான மாயையும் மணிமந
திராதிப்பிரயோகத்திற்குமுன்னே பிரகடமாகாமல மணி
மந்திராதிப்பிரயோகத்தின் பின்னர்ப் பிரகடமாவதால் இ

து பிரசித்தமாமென்க. மாயையின்காரியமாதலால் கடாதிவிகாரங்கள் மித்தையென்றும், விகாரங்கட்காதாரமான மண்மாத்திரமே சத்தியமென்றும் சுருதிகூறுகின்றது. இதற்கபிப்பிராயமேதோவெனின்;—சத்தியம், காரியமும் ஒவ்வோர்காலத்தில் தோற்றுவதால் மித்தை. ஆதாரம் மூன்றுகாலத்திலுமிருப்பதால் சத்தியமாம் எனபதாம. காரியம் மூவகையேதுக்களால் அசத்தியமாம்; மூவகையேதுக்கள்: அசத்தாய்த்தோற்றுகின்றதும், உற்பத்தி நாசமுடைத்தாய்க்காணப்படுகின்றதும், உற்பத்தியானபின்னா வாக்கிந்திரியத்தாற் சனியாநின்ற நாமஸ்வரூபமாக வியவகரிக்கப்படுகின்றதுமாம.

(௨௪௨) அனாதியும், கடம நசித்தும் நாமம்நசியாது மறுடருடையமுகங்களிலே பின்னருமிருக்கின்றது. இதனால் ஏதாயிற்றெனில்? விவாதத்துக்கு விஷயமானகடம் சத்தரூபமாகைக்கு யோக்கியமாம: கடசத்தத்தால் வியவகரிக்கப்படுதலின கடசததத்தைப்போல; என்னுமநுமானததினாலங கடம மிதததையாம.

(௨௪௩) இனி விகாரத்திற்கதிஷ்டானரூபமான மண்ணின்சததியததனமையின அநுமானமாமாறு.

மிருத்திகைரூபமானவஸ்து சததியமாகைக்கு யோக்கியமாய மூனறுகாலத்திலும் ஒரேஆகாரமுடையதாயிருப்பதால்;ஆனமாலைபபோல. மிருததிகைரூபமானவஸ்து சத்தியமாம்: வாஸ்தவமாவதால், ஆனமாலைப்போல: என்க.

(௨௪௪) பரிணாமம், ஆரம்பம், விவர்த்தமெனக் காரியோற்பததிமூவகையுள், சித்தாந்தத்தில் விவர்த்தபட்சம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், க்ஷீரமபோல அந்நியாவஸ்தையையடையாநின்ற மிருத்திகை, சுவர்ணங்கள் விவர்த்தத்திற்கெப்படித் திருஷ்டாந்தமாமெனின் ;—

க்ஷீரமானது பூர்வரூபபரித்தியாகபூர்வகமாக அந்நியாவஸ்தையையடையாநிற்பது உண்மையாகலின், பரிணாமமேயாம. மிருததிகை, சுவர்ணஙகள் அந்நியாவஸ்தையையடையாநிற்பினும் பூர்வரூப

ததைவிடாமையின், விவர்த்தத்தன்மையுமாம். மிருத்திகை, சுவர்ணங்களைப் பரிணாமமும், விவர்த்தமுமாக அங்கீகரித்ததுபோல ஆரம்பமாகவும் ஏன் அங்கீகரிக்கவில்லையெனின் ;—ஆரம்பவாதமதத்தில் காரணத்துவ, காரியத்துவரூபவியவகாரபேதத்தாற் காரியகாரணங்களின்பேதந்தோற்றுகின்றது. ஆதலால், காரணரூபமாகவும், காரியரூபமாகவும் காரணம் ஒன்றேயிருப்பதால் காரியத்தின் சொரூபத்தில் காரணத்தின் இருவகைக்குணத்தன்மையுண்டாகும். எப்போது காரணத்தில் இருவகைக்குணத்தன்மையுண்டாயிற்றோ அப்போது காரணகதமான சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தகுணமுதலிய தர்மங்களுக்கும, காரியகதமான சத்தாதிகுணமுதலிய தாமங்களுக்கும் இருவகைக்குணததன்மையாகிய பின்னத்தன்மையுண்டாதல்வேண்டும். ஆனாலும், இவை தந்துவின்ரூபாதிகளென்றும், இவை படததின்ரூபாதிகளென்றும் இப்படிப்பட்ட வியவகாரங்காணப்படவில்லை. *காரியத்துவ காரணததுவ வியவகாரபேதததால எங்ஙனம் காரியகாரணங்களினுடைய அபேதஞ்சிததிக்கவிலலையோ அங்ஙனம தந்து அல்லது, மிருததிகைமுதலியகாரணங்களின் பின்னமாகப் படம, கடமுதலியகாரியங்கள்தோற்றாமையின், காரியகாரணங்களின்பேதமுஞ் சித்திககமாட்டாது. பின்னையோவெனின் ;—காரியகாரணங்களின் பேதங் கற்பிதம: வாஸ்தவம் அபேதமாம்; ஆதலால், ஆரம்பவாதமசங்கதமாமெனக.

சாந்தோக்கியத்தின், ஆறும் அத்தியாயததில் மண், பொன, இரும்பென்னும் மூன்றும விவாதத்திற்குத திருஷ்டாந்தமாகக்கூறபபட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பூதபெளதிகரூபமான சர்வவஸ்துக்களிலும காரியத்தின் மித்தியாத்தனமையை அடிக்கடியநுபவிதது அதனை அவ்வநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரரூபமான வாசனைக்கு விஷயமாக்கல்வேணடும்.

(௨௪௫) இங்கே ரகசியம்.

இரச்சுவைப்போல மிருத்திகை, சுவர்ணங்களை அதிஷ்டானமாக வொப்பிக் கடம் குண்டலாதிகளை விவர்த்தமென்றது ஸ்தூலதிருஷ்டியால்; சூட்சமதிருஷ்டியால் விசாரித்துப்பார்க்கின், மிருத்திகை முதலியவற்றிற்குக் கடாதிகளின் அதிஷ்டானத்தன்மைபொருந்தாது. எனனை? சித்தாந்தத்தில் யாதொருகற்பிதவஸ்துவும் அந்நியகற்பிதங்க

டகு அதிஷ்டானமென்னல் பொருந்தாது. பின்னையாதெனின்;—சேதனமே சர்வத்திற்கும அதிஷ்டானமாம். மிருத்திகை முதலியவை தாமேகற்பிதமாகலின், கடாதிகட்கு அதிஷ்டான மென்னல் பொருநதாது. எப்படி இரச்சுவுபஹிதசேதனம் கற்பிதசாபபததிற்கு அதிஷடானமோ அப்படி மிருததிகை, சுவர்ணமுதலிய தத்தம உபாதானங்களால் உபஹிதமானசேதனம கடம, குண்டலமுதலிய காரியஙகடகதிஷ்டானமாம ஆதலால், கடாதிகளில் விவர்த்ததன்மை நிரவிவாததால் சித்தமாம. (கoங)

(உசங) [சுததியிலாரோபிதமானவெள்ளி சுத்திஞானத்தால் நிவிர்ததியாவதுபோல, மாயாமயமானசகத்தும் அதிஷடானஞானததால் நிவிரததியாகாமற் பூருவமபோல வேதோறறுவதால் அஃதெவவாறு நிவிர்த்தியாமென்றாட்சேபித்துச சுததிரஜதம நிருபாதிகப்பிரமையாகலின, அது அஙஙனமாம சகததுசசோபாதிகப்பிரமையாகலின, இதில மித்தியாததுவபுததியுளதாதலே நிவிர்ததியானதாமெனறு திருஷ்டாந்தமுகததாற்கூறுகின்றார்.]

பூரிக குங்கன சசசிதா நநததிற் பொய்சடக துயாமூன்றும, தூரத தாயினுக தோன்றுபாழ விபரிதக் துடைப்பதெப் படியென்றால், நீரிற தோன்றுநதன் னிழறலை கீழதாய நின்றலை யினுநேராய்ப், பாரிற் றோன்றிய தன்னைநோக் கிடில நதப பாழ்நிழல பொய்யாமே. (கoச)

(இ-ள்) பூரிக்கும-(பொனனுனது பூஷணத்தைபோலச் சாவததையு)நிறைத்துநிற்கும்—கன சத் சித் ஆநந்தத்தில்-பரிபூரணமாகிய சச்சிதாநந்தரூபப்பிரமத்தில்—பொய் சடம் துயர் மூன்றும்-அசத்து சசடதுக்காத்மகமானமாயாமசமூன்றும் — தூரத்து ஆயினும- (நீரிலேபுழுதியும், கனலிலேதோயமும்போலச்) சேய்மைத்தாயினும,—(இலலையாயினுமென்றபடி) தோன்று பாழ் விபரிதம்-தோற்றுகினற அபாவரூபமானவிபரீதத்தை—துடைப்பது - (தோற்றுமல்)நாசமாகுவது—எப்படி என்றால் - எவவிதவுபாயத்தாலென்றாக்ஷேபித்தால—நீரில்தோன்றும் தன் நிழல்-தடாகசலத்திற்றோன்றாநிற்குந்தனனுடையசாயையானது—தலை கீழது ஆய்-அதோமுகமாய்—நின்று

அலையினும்-இன்றசலிப்பினும்-நேராய்-வைத்தமுகமாய்—பாரில்தோ னறிய- (தடாகக்) கரையினின்றவிளங்கிய— தன்னைநோக்கிடில்-த ன்னைநாடிடில்,—அந்தப் பாழ் நிழல்-அவ்வபாவமான அதோமுகச்சா யை—பொய ஆம்-மித்தையாம்.—எ-று.

அதுபோலக் காரணஞானத்தாற் காரியமமித்தையென்னும் ஞான முளதாம்; இவ்வாறுளதாகும் ஞானத்தையே அதவைதனிதத்திற் புரு ஷார்த்தமென்றெப்பினார்; என்பது கருதின்றது.

தடாகசலத்தில் அதோமுகமாகச்சாயைதோற்றினும் வாஸ்தவ மாகப்புருஷன் அப்படிக்கில்லாததுபோலச் சச்சிதானந்தப்பிரமத்தில அநிருதசடதுக்கரூபமான சகதததோற்றினும் வாஸ்தவமாகஇல்லை. யாதொருபுருஷனுக்கும் அதோமுகப்புருஷச்சாயையினிடத்துஅதுச த்தியமென்னும் அபிமானமயாதொருதேசத்திலும், யாதொருகாலத திலுங்காணப்படவில்லை. அப்படிசசோபாதிகப்பிரம(ஜீ)ஸ்தலத் தில சத்தியபுத்தியின் நாசமே ஞானத்தாலுளதாகும நிவிர்த்தியெனக் கொள்ளற்பாலதாமென்பது தாற்பரியம். (௧௦௪)

(௨௪௮) [காரணமிது காரியமிதுவெனறும்,பிராரத்தமுள்ளளவில் காரியததோற்றமபாவமாகாதாகலின், அதனை மிதைதயெ னறநாதரஞ்செய்து காரணமாததிரமாய நிற்றியெனறுங கூறுகின்றார்.]

ஞானங் காரண மறிபொருள் காரிய காமரூ பபபேயகள் ஆன தெப்படி யழிகத தெப்படியென வாய்குதல் பலனன்றே மான மைந்தனே நிக்கசொப் பனசகம வநததை பாராமல் போன துக்கிலை யாமலுன் போதமாயப பூரணமா யிருப பாயே. (௧௦௫)

(இ-ள்) ஞானம் காரணம்-சச்சிதானந்தமாகிய பிரமம காரணம —அறிபொருள்-அறியப்படுவனவான—காம ரூபப் பேய்கள்-காமரூ பங்களாகிய பசாசங்கள்—காரியம்-காரியங்களாம்:—ஆனது எப்படி- (இவை) உண்டாருமாறெங்ஙனம்?—அழிந்தது எப்படி -(அதனியக்தக் தோன்றுமல்) அழியுமாறெங்ஙனம்?—என ஆய்குதல் பலன் அன்று- எனறுவிசாரித்தல் பயனன்றம;—[மற்றியாதுபயனெனின்;—]மா

ன மைந்தனே-பெருமையுடையமைந்தா — நீர்க்க சொப்பன சகடை கண்டகனவென்றும், பிரபஞ்சம்—வந்ததும் பாராமல் - இன்னகாரணத்தினின்றிவ்வாறுண்டாயிற்றென்பதையும் விசாரியாமல், — போனதும் நினையாமல்-அத்தியந்தந்தோன்றாமல்(என்னவுபாயத்தால்)நிவிர்த்தியாமெனபதையும் விசாரியாமல்—உன போதம ஆய் பூரணம ஆய இருப்பாய் - உனதானமாவாய்ப்பரிபூர்ணமாகிய பிரமமாயிருக்கக்கடவாய்; (இதுவேபயனும்.)—எ-று.

["ஆனது, அழிநதது." என்பன, இயல்பினால்வந்தகால வழுவமைதி.]

அறிதல்காணகாரியம எனறுமபாடம்.

"ஞானம." எனபது, உபலட்சணமாகநிற்றலின், சதாசந்தங்கள் வருவிததாம.

பாலனுக்குப்போல அவிவேகதிருஷ்டிககு காமவுருவஙகள் உணமையாகததோறறரவாகலின, அவறறைப் "பேய்." எனறும், "பனைமைப்பேய, இயக்கங்காணும்பொருள்." எனனுஞ்சுருதியாலும,பிராரததததாறபிரதிபந்திக்கபபட்டுள்ள விட்சேபரூபமான அஞ்ஞானுடலமானது பிராரததமுள்ளளவில தக்தபடமபோலததோற்றுவதலலது, யாதோருபாயததாலும நிவிரததியாகாதாகலாலும, "ஆன தெபபடியழிநத தெப்படியென வாய்குதல பலனன்று." என்றுகூறினார.

" நீக்கசொபபனசகட." எனறது, பிராரததமுள்ளளவும், தோறறரவாகலின. "சொப்பனம." என்றது, தேசகாலசாமக்கிரியினறித தோற்றரவாகலின; அன்றியும,"சொப்பனம." என்றது, ஏதுகறபவிசேஷணமுமாம.

இதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "பொய்யா தாமுயற் கொம்பினைப பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, ஸாய னேபர போதபூ ரணத்திலே யயலொன்று வருமாறென், பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு, மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல்." எனவரும். மற்றும் வருவனவறறுற காணக. (௪0௫)

(௨௪௮) [பிரமஞானத்தின் றிடத்துவம் தோய்த்தத்தின் அநாதரவின்வாயிலாகவுண்டாவதால் சிரவணாதிகள்போலத் தோய்தமிதனையென்னும் நிராதரவும் சிஞ்ஞாசுக்குக் காத்தவ்வியமென்று கூறுகின்றார்.]

அசத்தி லெம்மட்டே னெம்மட்டும பராமுக மாகினு லம்மட்டும, சித்தி லுள்விழிப் பார்வையா யிப்படி நிரந்தரப பழக்கத்தால், வசத்தி லுன்மன நின்றுசின் மாத்திர வடிவமாயிடினமைந்தா, கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மாநந்தக கடல வடிவாவாயே. (௧௦௧)

(இ-ள்) அசத்தில்-மித்தையானநாமரூபத்தில்—எம்மட்டே-எவ்வளவெவ்வளவாதரமுண்டோ—அம்மட்டும-அவ்வளவவ்வளவாதரமும—பராமுகம் ஆகினுல்-உபேட்சிக்கப்படுமாயின,—அம்மட்டும-அவ்வளவவ்வளவும்—சித்தில்-சத்தியரூபமானபிரமத்தில்—உள விழிப் பார்வை ஆம்-அகமுகதிருஷ்டியுளதாம். — (எவ்வளவெவ்வளவு பிரமதரிசனமாமோ! அவ்வளவவ்வளவு நாமரூபமவிடப்படும்.)[நாமரூபத்தின் அநாதரமும், பிரமதரிசனமுமாகிய இவ்விதஅப்பியாசத்தின் பயன்கூறுகின்றார்.] இப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால்-இங்ஙனம், நிரந்தரம் கெடுவகால(மாதரத்தோகூடிச்செயயும) அப்பியாசத்தால்—மனம உன் வசத்தில் நின்று—சின்மாத்திர வடிவம ஆயிடின்-சேதனமாத்திரரூபமாய்ஸ்திதிபெறில்,—மைந்தா—கசத்த தேகத்தில் இருக்கினும்- வெறுக்கத்தக்க துக்கமயமானதேகத்திலிருப்பினும —ஆநந்த க கடல் வடிவு ஆவாய்-நீஆநந்தசமுத்திரரூபமாவாய்.—எ-று

[ஆதரவு=அபிமானரூபமானஆசை. "உள்விழிப் பார்வை" என்றது, பிரமதரிசனத்தை.]

எவ்வளவெவ்வளவு பிரமதரிசனமாமோ அவ்வளவவ்வளவுநாமரூபம விடப்படும்,என்னும் இதற்குமுன்னூலானபஞ்சதசியின, சுலோகார்த்தம் எஞ்சிநின்றதால்அதனைவருவித்ததாம்.

சீவித்தவனுயிருக்கே முத்தனுவாயென்பார், "கசத்த தேகத்திலிருக்கினு மாநந்தக் கடல்வடி வாவாய்." என்றார்.

இவ்வாசிரியர் கூறினவாறே, பஞ்சதசியிற்கூறியிருப்பதுமன்றி

வாசிட்டத்தும, "ஏத்தனையெத் தனை சித்தாயமிலத்தைப் பாஞ்சுடரா யெறிகருஞ் சோதி,யததனையத தனைதோன் றும்." என்றுகூறியிருப் பதுகாண்க.

[மேலே, கஉக-வது-செயயுள்தொடங்கி இனிக்கூறப்படும் எண் வகையாநந்தங்களுள், இஃததுவிதாநந்தம் என்றறிக.] (கoசு)

(உசக) [ஆசாரியர் மாயாலட்சணங்கூறப்புகுந்தவாயிலாக அத் துவிதாநந்தஞ்சாதித்தலின், அகமகிழ்ந்தசீடன் ஆன்மாநந் தத்தையறியுங்கருததினனாய ஆன்மா சச்சிதாநந்த ஏகரச மானால் சருவவிருததிகளிலும சததும, சிததும்போல ஆந ந்தம் ஏன விளங்கவில்லையெனவினுதல்.]

[வேறு.]

தானன்றி வேறொன்று மில்லாத பூரணச் சச்சிதா னந்த குணமாய், ஊனின்ற வுயிர்தோறு மொன்றாகு மென்றாலஃ தொக்கின்ற படிகண்டிலேன், நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகையொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்டதால், ஆனந்த மிது போல வெளியாக வுதியாத வடைவேது குருநாதனே. (கoஎ)

(இ-ள்) குருநாதனே—தான் அன்றி வேறு ஒன்றும் இலலாத -தானல்லாமல் மற்றொன்றும்(பரமார்ததமாகத்தன்கண்)இல்லாத(ஆ ன்மா)—பூரண சத சித ஆநந்த குணம் ஆய்-பரிபூரணசச்சிதாநந்த சு பாவமாய்—ஊன் நின்ற உயிர தோறும்-தேகததின்கண் நான் நானெ னறு வியவகரித்துள்ள வுயிர்கடோறும—ஒன்று ஆகும் என்றால்-ஏகர சமாக இருககுமெனறுகூறப்படுமாயின,—அஃது ஒக்கினறபடி கண டிலேன-(அவவானமா)அஙஙனம் பொருந்தாநின்றதன்மையை யறிந திலேன.—[அதற்குக்காரணங்கூறுகின்றான்.]நான் என்ற சீவனகள்-யான(கணடேன உண்டேன)என றுவியவகரிக்கின்றசீவர்கள் — சத்து ஆன வகை ஒக்கும-சதடுதனனுந்தன்மைகூடும்.—ஞானங்கள் வெளி கண்டது-ஞானஙகள வெளியாகக் காணப்பட்டது;—ஆனநதம-ஆ நநதமானது—இதுபோல-இச்சத்துஞ்சித்தும்போல — வெளியாக உ தியாத-(சாவுவிருததிகளிலும)வெளியாகத்தோன்றாத — அடைவு ஏ து-முறைமையாது?—எ-று. ஆல-அசை.

சச்சிதாநந்தகுணமாய் ஒன்றாகும் என ஓட்டுக.

சீவர்கள்சத்தல்லவாயின், வந்தியாசுதன்போல வியவகாரங்கொடாமையின், "நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகையொக்கும்." என்றும, நேத்திராதி இந்திரியங்களின் வாயிலாகப் பிரமாணமென்னும அந்தக்கரணத்தின்விருத்தி வெளிப்பட்டு உருவமுதலிய பிரமேயங்களையடைந்தபோது நான்கண்டேன், கேட்டேனென்னும் அநுவியவசாயஞானவியவகாரம் உளதாகலின், "ஞானங்கள் வெளிகண்டதால." என்றுங்கூறினன்.

"ஞானங்கள்." என்றபன்மை உபாதியான விருத்தியின பன்மையாமென்க. (௧௦௭)

[சச்சிதாநந்தங்கள் ஆன்மாவின் சொரூபமாயின், சத்துஞ்
சித்தும்போல ஆநந்தமும சர்வவிருத்திகளிலும
பிரகாசமாகவேண்டுமேயெனினும சீட
னாசங்கைக்கு அநுபவமில்லை
யென்று திருஷ்டாந்தமு
கத்தாற சமாதானங்
கூறுகின்றார்.]

உருவங்க ளிரதங்கள பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு மென்றாலுமே, கரணங்க ளோரொன்றி லோரொன்று தெரியுங்க ளைக்கன்றி வாராதுகாண், அருமந்த சச்சிதா நந்தசுபாவங்க ளான்மாவின வடிவாகிலும, பிரபஞ்ச மயமாயவிருத்திபே தத்தினாற் பேதங்க ளாமைந்தனே. (௧௦௮)

(இ-ள்) ஒரு பூவில்-ஓர்(தாமரைப்)புஷ்பமாகியதிரவியத்தில,— உருவங்கள் இரதங்கள் பரிசங்கள-ரூப, ரச, பரிச, கந்தங்கள—ஒன்று ஆகும என்றாலும்-ஏகமாகவிருக்குமாயினும,— கரணங்கள ஓர் ஒன்றில-இந்திரியங்களோவ்வொன்றில்—ஓர் ஒன்று-ஒவ்வொருகுணங்கள—தெரியும் களைக்கு அன்றி-தோன்றுமளவினதல்லாமல்—வாராது காண்—(ஓரிந்திரியத்தில்சகலகுணங்களுமெப்படித்)தோன்றாவோ (அப்படி)—அருமந்த-அருமருந்தன்ன [அமுதமொப்பானவென்று பொருள்]—சத் சித் ஆநந்தச் சுபாவங்கள்-சச்சிதாநந்தமாகிய குண

ஙகள்—ஆன்மாவின் வடிவு ஆகிலும-ஆன்மாவின் சொரூபமாயிரு ம,—பிரபஞ்சமயம் ஆம்-பிரபஞ்சமயமாகிய—விருத்தி பேதத்தினுல -விருத்திகளின் பேதததால்—பேதங்கள் ஆம்-பேதங்களாகப்பாகமா ம·—மைந்தனே.—எ-று.

அடைந்தோரை அஜராமரணரூபமாக்குதலின், "அருமந்த சச்சிதா நந்தச் சுபாவங்கள்" என்றார். (௧0அ)

[இனி விருத்திபேதத்தைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.]

தாமதம் ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத் தால்வரும்வி ருத்திமூன்றும, ஆமவைகண மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமும் மபிதான மாகுமகனே, ஏமுறவி ருக்கின்ற சச்சிதா நந்தங்க ளொன்றென்று மொன்றாகிலும, நாமுரைக் கும்விருத் திப பிரிவி னுறசொருப ஞானதி பிரிவாகுமே. (௧0௯)

(இ-ள்) தாமதம-தாமதமும,— இராசதம்-இராசதமும,—சாததுவிதம-சாத்துவிதமும—(எனனும்) முக்குணததால-எனப்படுமிம மூவிதகுணஙகளால—வரும விருததி மூனறு ஆம்-உணடாகினற விருததிகளுமமூவகையாம.—ஆம அவைகள்-அம்மூவகைவிருததிகளும—(முறையே) மூடமுமகோரமுமசாந்தமும-மூடவிருத்தியென வும,கோரவிருத்தியெனவும, சாநதவிருததியெனவும்—அபிதானம ஆகும-பேர்பெறும்.— மகனே-மைநதா—ஏமுற இருக்கின்ற- (அடைந்தோர இறுமாப்புறக் காரணமாகவிருக்கின்ற—சத் சித் ஆநந்தஙகள்-அஸதிபாதிப்பிரியங்கள—என்று என்றும்-சாவகாலமும் —ஒன்று ஆகிலும-(ஆனமாவினகண்)ஏகரசமாகவிருக்கினும,—நாம் உரைக்கும-யாஙகூறுகிற்கும்—விருததிப் பிரிவினுல்-(மூட, கோர, சாந்தமெனனும) விருததிபேததததால்,—சொருப ஞானதி-ஆன்மாவின், சச்சிதாநந்தங்கள்—பிரிவு ஆகும-பேதமாகவபிவியததியாம்.—எ-று.

"ஏமுறவி ருக்கின்ற." என்பதற்கு, உ-ம். தேவாரம். 'இறுமாந் திருப்பன்கொலோ வீசன பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்,சிறுமானேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந் திருப்பனகொலோ." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றூற்காண்க. (௧0௯)

[விருத்திபேதத்தால் சச்சிதாநந்தங்கள் பேதமாகப்பாக மாகுமென்பதை, அநுபவவாயிலாகக் காட்டுகின்றார்.]

சடமான மூடத்த ருக்கல்லு மண்களிற் சத்தொன்று மே
தோன்றுமால, விடமான காமாதி கோரத்தி லாநந்தம் விளை
யாது மற்றவைகளாம், திடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி
லேசச்சி தாநந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமான மூடங்கள
கோரங்கள விடுசாந்த மனமாகி லாநந்தமே. (௧௧௦)

(இ-ள்) சடம் மூடம ஆன-சடமும, மூடமுமான—தரு கல லு மண்களில்-விருட்சம்,பாஷாணம், மிருத்திகைமுதலியவற்றில்,—சத்து ஒன்றுமே தோன்றும்-(பிரமத்தின் சுபாவங்களுள்,) சத்தொன்றுமேபிரகடமாம்: (ஏனையசிதாநந்தங்கள் பிரகடமாகா.)—விடம ஆன காமாதி கோரத்தில்-விஷம்போலும்(புருஷனைமயக்குவன) வானகாமக்குரோதாதி (ரூபபுத்தியின்,) கோரவிருத்தியிலும், (மோகபயாதிரூபபுத்தியின், மூடவிருத்தியிலும)—ஆநந்தம் விளையாது மற்றவைகள ஆம்-ஆநந்தம பிரகடமாகாது சத்தும, சித்தும் பிரகடமாம.—திடம ஆன ஒழிவு ஆதி சாந்ததிலே-திடமாகிய வைராக்கியம, பொறுமை, உதாரமுதலிய (ரூபபுத்தியின்,) சாந்த விருத்தியில—சத சித ஆநநதம் மூன்றும் வெளி ஆம-சச்சிதாநந்தங்கள மூன்றும் வியததமாம்.—[இனி விஷயத்தின் வைராக்கியத்திலோ மறைத்தமசுகமுண்டாகுமென்று கூறுகின்றார்.]மடம ஆன மூடங்கள் கோரஙகள-அறியாமையிலுளதாவதான (மோகபயாதிரூப)மூடவிருத்திகளையும,காமக்குரோதாதிரூபகோரவிருத்திகளையும—விடு சாநத மனம ஆகில-விட்ட சமையாதிரூபமாகிய அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாயின,—ஆநந்தம் (ஆம்)-(நிரவிகற்பமாகப் பிரமத்தினது) ஆநநதம் பிரதிவிம்பிக்கும,—எ-று.

கோர, மூடவிருத்திகளில சுகாநுபவங்காணப்படவில்லை சாந்தவிருத்தியில் சுகாநுபவங்காணப்படுகின்றது; அதுவும், நியூனாதிகமாகக்காணப்படுகின்றது. கோர மூடவிருத்திகளில் சுகம் ஏன காணப்படவில்லை எனின்;—ஸ்ரக்சந்தனாதிவிஷயங்களில் இது நமக்கு வேண்டுமென்னும் இச்சையுண்டாகும்போது கிடைக்குமோ! கிடையாதோ! என்னும் சமுசயமுண்டாவதாற்றுக்கமுண்டாகின்றது; கிடையாமற்போமாயின், அதுதுக்கமிருக்கின்றது. ஒருவரால் விக்கின

ருசெய்யப்படின், குரோதமுண்டாகின்றது. பிரதிபந்தத்தை நிவிர்த்திக்கக்கூடாவிடின் விஷாதமுண்டாகின்றது; இப்படிக்குரோதாதிகளில் மனத்தால் துக்கமேயிருக்கிறது சுகமுண்டென்பதற்கிடமில்லை. வாஞ்சிதவஸ்துலபித்தபோது சாந்தவிருத்தியுண்டாகின்றமையின், மனத்தாகியசுகமுண்டாம். போகத்தில் மனத்திரசுகமுண்டாம். இலாபப்பிரசக்தியில் அற்பசுகமுண்டாம். சாந்தவிருத்தியிலும் விஷயலாபத்திற்குத்தக்கதாகத் தாரதம்மியசுகம்பரமாம். ஞானிக்கு இச்சையின்பாலரூபவைராக்கியத்தால் மகத்தம*சுகமுண்டாகும், இதுவித்தியானந்தமாம் என்றறிக.

கோர, மூடவிருத்தியிரண்டும் கலங்கியவிருத்தியாதலால், சத்தும், சித்துமன்றி அவைகளிலானந்தந்தோன்றாமல் சாந்தவிருத்தி நிமலமாதலால் அதில் சச்சிதானந்தங்கண்மூன்றும் பாங்காகின்றன, ஆதலால், சத்துஞ்சித்தும்போல ஆனந்தமும், ஆன்மாவின் சொரூபமேயன்றே அறியற்பாலதென்றுதாற்பரியம். (௧௧௦)

(௨௰) [சச்சிதானந்தவிலக்கணமறியும்பொருட்டுச் சீடன் வினாதலும், அதற்காசாரியர் விடை கூறலும்.]

**இகமான குருநாத னேசச்சி தானந்த மெனுமிலக் கணமறி
கிலேன், அகலாத சத்தாவ தேதுசித் தாவதே தானந்தமே
தென்றிடில், மிகுகால மூன்றுங்கெ டாதிருப் பதுசத்து வே
றுபா டறிதல்சித் தாம், மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மது
பூதி வாழ்வெனப் தானந்தமே. (௧௧௧)**

(இ-ள்) இகம் ஆன குருநாதனே-இகத்தில் (வருஞ்குருவா)யெழுந்தருளியகுருவாகியஇறைவனே,—சத் சித் ஆனந்தம் எனும்-சச்சிதானந்தமென்பவற்றின்--இலக்கணம் அறிகிலேன்-இலக்கணங்களையானறிகிலேன்,—அகலாத-நீங்காத—சத்து ஆவது ஏது-சத்தினிலக்கணமியாது?—சித்து ஆவது ஏது-சித்தினிலக்கணமியாது?—ஆனந்தம் ஏது-ஆனந்தவிலக்கணமியாது? —என்றிடில்-என்று நீவினவிடில்,—மிகு காலம் மூன்றும்-மிகுந்தகாலத்திரயங்களிலும்—கெடாது இருப்பது-விகாரியாகாமலிருப்பது—சத்து - (ஆன்மாவின்)சத்திலட்சணம்.—வேறுபாடு அறிதல்-ஒன்றற்கொன்றுபிருத்தக்கான (அகங்கா...)

* மகத்தமம்—நிரதிசயம்.

ப்)பிரபஞ்சத்தை யறிதலே—சித்து ஆம்-(ஆன்மாவின்) சித்திலட்சணமாம் — மகிழ் காமம் ஆகா போது-வாஞ்சிதவஸ்து(லபித்து அதனை)அநுபவிக்கும்போது—சுகம் ஆகும்-(சந்தோஷரூபமானசாந்தவிருத்தியின்கண்) சுகமாயெழுவதான—அநுபூதிவாழ்வு எனபது-அநுபூதிவாழ்வென்றுசொல்லப்படுவதே—ஆநந்தம்-(ஆன்மாவின்)ஆநந்தலட்சணமாம்,—எ-று. [வாழ்வு=இன்பம்.]

(உ௱௭௧)யாதொருவஸ்து, ஞானத்தாலஅபாவமாமோ அஃதசத்தென்றும்,யாதொருவஸ்துயாதொருகாலத்துமநிவிர்த்தியாகாதோ அதுசத்தெனறுஞ் சொல்லப்படும். சர்வபதார்த்தங்கட்கும்,அவைகளினிவிர்த்திக்கும் ஆன்மா அதிஷ்டானமாம ஆன்மாவுக்குநிவிர்த்தியுண்டெனனின,—சூனியத்தில நிவிர்த்திகூடாதாகலின, அதற்குவேறே அதிஷ்டானஞ் சொல்லல்வேண்டும். ஆன்மாவிற்கும், அதனிவிர்த்திக்கும் அந்நியஅதிஷ்டானமங்கீகரிக்கின, அதற்குவேறே அதிஷ்டானமங்கீகரிக்கவருமு.

இவ்வாற்றால், அசுவஸ்தையுளதாம்; அன்றியும், ஆன்மாவினிவிர்த்தி அங்கீகரிப்பவரை ஆன்மாவின நிவிர்த்தியாரேனுமநுபவித்ததுணடா? அல்லது இன்றோ? என்று வினவுவாம். அநுபவித்ததுண்டெனின;—அதுபொருந்தாது. என்னை? அநுபவித்ததுயாது அது ஆன்மாவாம் அன்றியும், தனசொரூபநிவிர்த்தியினநுபவம் தனது மஸ்தகச்சேதனத்திற்குச சமானவநுபவமாம்,ஆதலால, ஆன்மாவின நிவிர்த்தியநுபவம்பொருந்தாது. ஆன்மாவின நிவிர்த்தியுண்டு, அதனநுபவம ஒருவர்க்குமில்லையெனின;— அப்போது ஆன்மாவின நிவிர்த்திஇல்லையென்னும் வார்த்தையே சித்தித்தது. என்னை? யாதொருவராலும அநுபவிக்கப்படாத ஒருவஸ்து வந்தியாபுத்திரனுக்குச் சமானமாம், ஆகலின, ஆன்மா ஒருபோதும நிவிர்த்தியாவதிலலை, இதனான், "மிருகால மூன்றுங்கெ டாதிருப பதுசத்து." என்று

(உ௱௭௨) ஆன்மா சித்தாம பிரகாசரூபமான யாதொருஞானமுண்டு அது சித்தெனப்படும். ஆன்மா அப்பிரகாசரூபமெனனின;—அநான்மாக்களாகிய சடவஸ்துக்கள் ஓர்போதும் பிரகாசமாகா. அந்தக்கரணம, இந்திரியம இவைகளால பதார்த்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றனவெனனின,—அது பொருந்தாது.

என்னை? அந்தக்கரணமும், இந்திரியங்களும் பரிச்சின்னங்களாகலின், காரியங்களாம்: தேசகாலங்களால் யாது அந்தமாமோ அது பரிச்சின்னமெனப்படும்; யாதொன்றுகாரியமாமோ அதுசடமாமாகலின், அந்தக்கரணமும், இந்திரியங்களுஞ்சடமாம்; அவைகளால் யாதொருவஸ்துவும் பிரகாசியாது: ஆதலால், யாதொரு ஆன்மா சாவத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ அது பிரகாசரூபமாம்; ஆன்மா பிரகாசரூபமன்று பின்னையோசடமாம்; அதன்கண் ஞானகுணமுண்டு; அந்தஞானத்தால ஆன்மாவும், அநான்மாக்களும பிரகாசிக்கின்றனவெனின;—இங்ஙனங்கூறுநிற்பவரை ஆன்மாவின் ஞானகுணம நித்தியமா? அல்லது அநித்தியமா? என்று வினவுவாம்: நித்தியமெனின;—ஞானம், ஆன்மாவினசொரூபமென்றே சித்தித்தது. என்னை? இதுநியமம: யாதொன்று ஆன்மாவினவேறே அஃதநித்தியமாம. ஞானத்தை ஆன்மாவின்வேறாகவங்கீகரிக்கில், அநித்தியமேயாம, ஆதலால், நித்தியமாகவொப்பி ஆன்மாவின்வேறாக ஞானமுண்டெனனல்பொருந்தாது. அநித்தியமாகவங்கீகரிக்கில், கடாதிகளபோலுஞ்சடமாம, யாதொனறநித்தியவஸ்துவாமோ அதுசடமாம; ஆதலால, ஞானம் அநித்தியமென்னல்பொருந்தாது. பின்னையோவெனின;—ஞானம் நித்தியமேயாம: அந்நித்தியமானஞானம ஆன்மாவினசொரூபமே; அநித்தியமென்றங்கீகரிக்கில, ஆன்மாவின்கண் ஞானம் ஓர்போதிருப்பதும், ஓர்போதிராததுமாம: ஆதலால, ஞானம ஆன்மாவின்வேறுமாம; ஞானம் நித்தியமென்றங்கீகரிக்கில், வேறாகாது. யாதொன்றுகுணமாமோ அது குணமுடையதன்கண ஓர்பொழுதிருப்பதும,ஓர்பொழுதிராததுமாம;அஃதெங்ஙனமெனின,—வஸ்திரத்தின்கண நீலாதிகுணங்கள் ஒருகாலிருப்பதும், ஒருகாலில்லாமற்போவதுமபோலாம்; அப்படிப்போகாமல் ஞானம் நித்தியமாயிருத்தலால், ஆன்மாவின் சொரூபமென்றேகொள்ளற்பாலதாம.

ஞானத்தை அநித்தியமெனின்;—இந்திரியம், அலலது, அந்தக்கரணம் இவைகளால் ஞானம் உற்பன்னமாயிற்றென்றுசொல்லல்வேண்டும்: அதுகூடாது. என்னை? சுழுத்தியின்கண் இந்திரியாதிகளில்லாதிருக்கவும் சுகத்தின்ஞானம் உண்டாகின்றது; அஃதுண்டாகவேண்டுவதில்லை; சுழுத்தியின்கண் சுகத்தின்ஞானம அங்கீகரிக்கவில்லையாயின், விழித்து நானசுகமாகநித்திரைசெய்தேனென்று சுழுத்திச்சுகத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது; அஃதுண்டாகவேண்டு

வதில்லை. யாதொருவஸ்துவின்ஞானம் பூர்வமுண்டோ அதனை ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதேயல்லாமல், அஞ்ஞாதவஸ்துவின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றதில்லை சுழுத்திச்சுகத்தின் ஸ்மிருதி விழித்தபொழுதுண்டாகின்றது, ஆதலால், சுழுத்தியின்கண் சுகத்தின்ஞானம்உண்டாயிருக்கின்றது; அந்தஞானத்திற்குஜநகமாக இந்திரியாதிகள் சுழுத்தியிலாகணை இல்லை; ஆதலால், ஞானம் நித்தியமாம்: ஞானத்தைவிட்டு ஆன்மா ஒருபொழுதுமிருக்கவில்லை; ஆதலால், ஞானம் ஆன்மாவின்சொரூபமாம் எப்படி உஷ்ணத்தன்மையைவிட்டு அக்கினி ஒருபொழுதுமிராமையால் உஷ்ணத்தன்மை அக்கினியின்சொரூபமோ அப்படி ஞானமும் ஆன்மாவின்சொரூபமாம் யாதொன்று ஆசிரயியாமோ அது குணமாகும்; உஷ்ணத்தன்மையும், ஞானமும் ஆசிரயமாயில்லை; ஆதலால், முறையே அக்கினி, ஆன்மா இவைகளின்சொரூபங்களாம் யாதொருவஸ்து ஒருகாலிருந்து ஒருகாலிராதோ அது ஆகமாபாயியெனப்படும்; உற்பத்தியும், விநாசமும் அந்தக்கரணத்தின்விருத்திக்குளவாகாநிற்கும் ஞானத்திற்கில்லை. ஆன்மசொரூபமாகிய யாதொருஞானமுண்டோ அது விசேஷவியவகாரத்திற்கேதுவல்ல; மற்றெது ஏதுவெனின்,—ஞானசகிதவிருத்தி, அல்லது, விருத்தியின்கண் ஆரூடஞானம் வியவகாரத்திற்கேதுவாம்; இஃ[illegible] அவச்சேதவாதத்தின்கொள்கை.

ஆபாசவாதத்தில் ஆபாசசகிதவிருத்தியால் வியவகாரமாம் ஆபாசவாயிலாக அல்லது, நேரேவிருத்திவாயிலாக ஆன்மசொரூபஞானத்தாலேயே சர்வவியவகாரங்களும் உளவாம்; இல்லையாயின், உளவாகா; இவ்வாறு, ஆன்மா சர்வப்பிரகாசகஞானசொரூபமாக இருப்பதால், "வேறுபாடறிதலசித்தாம்." என்றார்.

(௨-௫௩) ஆன்மா ஆநந்தரூபமாம்; அல்லவெனின்;—விஷயசம்பந்தத்தால் யாதொருசொரூபாநந்தத்தினபாநமுண்டாகின்றதோ அஃதுண்டாகவேண்டுவதில்லை. விஷயத்தினகண் ஆநந்தமில்லை; உண்டெனின்;—யாதொருவிஷயத்தால் யாதாமொருபுருஷனுக்குச் சுகமுண்டாமோ அதனாலேயே அந்நியனுக்குத் துக்கமுண்டாகின்றது.

அஃதெங்ஙனமெனில்;—அக்கினியின்பரிசத்தால் அக்கினிகிட

ததுக்கும், சாப்பசிமமங்களினுருவங்களைக்காண்டலால் சாப்பணி, சிமமணி*களுக்கும ஆநநதமுண்டாகின்றது; அஃதுண்டாகவேண்டுவ தில்லை; சித்தாநத்ததிலோ அக்கினிகிட்டததுக்கு அக்கினியின்பரிச விசசையுண்டாமேல, அப்பொழுது சொரூபாநந்தத்தினபாகமுண் டாகிறதில்லை, அக்கினிசமபநதத்தால க்ஷணமாத்திரமஇசசைநீங்கி நிச்சலபுத்தியினகண சொரூபாநநதத்தினபாகமாகின்றது; அநநியபுரு ஷனுக்கு அக்கினிசமபநதத்தினிசசையிலலை. பினனையாதெனபீட னின;—அநநியபதாரததத்தினிசசையுண்டு, அவவநநியபதாரத்தத்தி னிசசைஅவறறுனன்றி அக்கினிசமபநதத்தானிவிர்த்தியாகாது. ஆ கலால, அவனதுசஞ்சலவநதக்கரணத்தினகண அக்கினிசமபநதத் தாலஆநநதமுண்டாகமாட்டாது.

சங்கை;—யாதொருஇசசாரூபமான அநதக்கரணததினவிருத்தி யணடோ அது அவவிஷயபபிராப்தியால நாசமாயவிட்டது, அநநிய விருத்திக்கு யாதொருநிமித்தமு மிலலை; ஆகலின, அநநியவிருத்தியுத் பத்தியாகவிலலை; விருத்தியினறிச சொரூபாநநதமபாநமாகாதாதல ன, விஷயத்திலேயே ஆநநதமுணடெனின,—அது கூடாது. என னை? இசசாரூபஅநதக்கரணத்தினவிருத்தி அபாவமாயிருக்கினறது ணமைதான; அவவிசசாரூபவிருத்தி அபாவமாகாதிருக்கினும அ திராஜதமாகலின, அதனகண ஆநநதமபிரகாசமாகாது. ஆநநதத்தி னபிரகாசம சாத்விகவிருத்தியினகட டோனறுமசத்துவகுணததால ஞானமுணடாமெனபது நியமமாகலின வாஞ்சிதபதாரத்தங்கிடை த்து அதைவிஷயமபணணுமபொருட்டு யாதொரு அந்தக்கரணத்தி னஞானரூபவிருத்தியுணடாகினறதோ அது சாத்விகந்தான், அச்ச த்விகவிருத்தியில ஆநநதமபாநமாய; ஆயினும, அநதஞானரூபவிரு த்தி பகிர்முகமாகவிருப்பதால அதன் பிருஷ்டபாகத்திலுள்ள அநது பகிதசேதனசொரூபாநநததனை அறுகவராது; ஆதலால, விஷயவுப ஹிதசேதனரூபாநநதம அவவிருத்தியிறபாநமாகினறது, அவவிஷய வுபஹிதசேதனம ஆனமாவினவேறல்ல; ஆகலின, ஆனமாநநதமே விஷயததில பாநமாகின்றதெனறு சொல்லப்படுகினறது; அநத ஞானரூபவிருத்தியில் விஷயத்தோடுகூட நேத்திராதிஇந்திரியங்களி ன சம்பநதமே நிமித்தமாம்; அல்லது, யாதொருஞானரூபபகிர்முக

---

*சாப்பணி, சிமமணி என்பன, சர்ப்பசிமமங்களினபெணபால.

விருத்தியுண்டோ அதனினுமன்னியமாக அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாகின்றது அதன்கண் அந்தக்கரணவுபகிதசேதனரூபஆநந்தமே பாநமாகின்றதெனினுமிது உத்தமசித்தாந்தமாம்; அவ்விருத்தியினுற்பத்தியில் இச்சைமுதலியவற்றினபாவமே நிமித்தமாம். இச்சைமுதலியவையின்றி ஏகாந்தத்துதாசீனனாயிருக்கும்புருஷனுக்குப் பகிர்முகஞானரூபவிருத்தியுண்டாகாதிருந்தும் ஆநந்தம்பாநமாகின்றது. ஆதலால், இச்சைமுதலியவற்றின் அபாவரூபநிமித்தத்தால் ஆநந்தத்தைக்கவாடிக்காய அந்தர்முகவிருத்தியெப்படியுண்டாகின்றதோ அப்படி வாஞ்சிதவிஷயலாபத்தால் உண்டாகும் இச்சைமுதலியவற்றினபாவத்தால் ஞானத்திற்குப்பின்னர் அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாய அதனால், அந்தக்கரணவுபகிதவாநந்தமே கவரப்படுகின்றது, அச்சொரூபாநந்தத்தின் கவாசியும், விஷயத்தின்ஞானமும் அந்நியந்தம் அவ்வியவகிதமா விருத்தலின், புருஷனுக்கு யான் விஷயத்திலானந்தமநுபவித்தேனென்னும் பிராந்தியுண்டாகின்றது. பிரதமபக்ஷத்தினும் இப்பக்ஷம் உத்தமமாம். ஏனெனில் விஷயஞானரூபவிருத்தியினின் அந்தக்கரணவுபகிதஆநந்தபாநங்கூடாது, கூடுமாயின், பாக்கத்திற்செல்லுகியுண்டாகும் விருட்சத்தின் ஞானரூபவிருத்தியும் சாத்துவிகமேயாதலால், அதனாலும் விருட்சவுபகிதசேதனசொரூபத்தின் ஆநந்தபட்சமாதல்வேண்டும் அப்படியே சாவஞானத்தானும் ஞேயவுபகிதசொரூபத்தின்ஆநந்தம் பாநமாதல்வேண்டும் அங்ஙனமாகாமல் ஆன்சொரூபத்தின் ஆநந்தமே பாநமாவதால், "மகிழ்காம நகாபோது சக்காகு மதாபூதி வாழ்வெனப் தாநந்தம்." என்றார். இவ்வாறேவாசிட்டத்துஞ்சித்தா, "அறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட்டாவிலெழுந்திவானந்தம், பிறியாத வானந்தத் துயத்தெழுந்த நாமத்தினைப் பேணல் செய்வாம்." என்றனர்.

திரிகாலத்திலும் அபாதிதியமாயிருப்பதே சத்தினிலக்கணமென்றும், சாவப்பிரகாசகஞானசொரூபமாக இருப்பதே சித்தினிலக்கணமென்றும், விஷயசம்பந்தத்தாற் சாத்துவிக அந்தக்கரணவிருத்தியின்கண் எழாநிற்குஞ்சுகமே ஆநந்தத்தினிலக்கணமென்றுங்கூறியதாம். (௧௧௧)

(உ௫௪) [இவ்வாறான சச்சிதாநந்தவிலக்கணமுடைய பிரமமே நீ எனச் சுருதிகளாலும், குருவினாலும் உபதேசிக்கினும், நீயெனனுஞ்சப்தவாச்சியனான புருஷனிடத்து அவற்றின் றுபவமெவ்வாறெனச் சீடன்வினாதல்.]

நாசச்ச ரீரத்தி ருக்குஞ்ச ரீரிதனே நாலவேத மாவாக்கிய
ம, நீசச்சி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரியா நீபிரம மாகுமெனி
னும, மாசறற சச்சிதா நநதநா னெனன விவன் மனனுமநு
பவமெங்ஙனே, கோசபபு ரங்களையி டிததுதத கர்க்குமத கு
ஞசரக குருநாதனே. (கக௨)

(இ-ள) நாசச சரீரத்து இருக்கும் சரீரிதனே-நாசததையுடைய
ச ரீரததின்கண(அபிமானியாய)இருககுஞசரீரியை—நாலவேதமாவா
க்கியம-நானகுவேதங்களிலுள்ள நானகுமஹாவாக்கியங்களும—நீ ச
ச்சித ஆநநதம் எனறிடினும-நீயே சச்சிதாநநத(பபிரம) மெனறுப
தேசிககினும,—ஆசிரியா நீ பிரமம ஆகும எனினும-நீயே(சச்சிதாநந
த)பிரமமெனறு ஆசிரியருபதேசிக்கினும்—மாசு அற்ற-குற்றமறற
—சத சித ஆநந்தம நான எனன-சச்சிதாநந்தபபிரமமே நானென்றநு
பவிக்க—இவன மனனும அநுபவம் எங்ஙனே - சரீரியாகியவிப்புரு
ஷனிடததே நிலைபெறற(வச்சச்சிதாநந்தங்களின்)அநுபவமெவவாறு
(உளளன)--கோசப்புரங்களை-பஞசகோசமாகியநகரங்களை—இடித்து
த தகர்ககும்-இடிததுப்பொடியாக்கும — மதகுஞசரக் குருநாதனே-
(ஞான)மதயானையாகிய குருபரனே.—எ-று.

பஞ்சகோசத்தில் நானெனனும்புததிரூப அபிமானத்தைச் கரு
தியுததிகளால அபாவமாக்குவதை,"இடிததுதத கர்க்கும்." என்றார்.
"குஞசரம்." எனறது, உருவகம. (கக௨)

[சரீரியின்கணணுள்ள சச்சிதாநந்தவநுபவம யாவாக்
குமெனப இரண்டுசெய்யுளாற கூறுகின்றார்.]

சென்மாநத ரஞ்செயத வினைகளுட றருமெனிற் செலகா
ல மிவனுண்டலோ, கன்மாநு பவநரக சொர்க்கமெனில் வரு
கினற காலத்து மிவனுண்டலோ, உன்மாத யாதனு வுடலகட
வு ளுடன்மறுட வுடன்மாறி மாறியழியும், தன்மாய வுடலகெ
டினு மிவனிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்குமகனே.

(இ-ள்) சென்மாந்தரமசெய்த வினைகள்—அந்நியஜநநங்களிற
(மனமனவாக்குக்காயங்களாற்) செய்தகர்மங்கள்— உடல் தரும எ

னின்-தேகத்தைத்தருமென்றுசொல்லின்,—செல் காலம்-இறந்தகாலத்தும்—இவன்-இச்சரீரியெனபவன்— உண்டலோ-உண்டல்லவா?—கன்ம அநுபவ நரகசொர்க்கம் எனின்- (கிகழ்காலத்திலிவன்செயயாநின்ற) பாவபுண்ணியத்திற்கு அநுபோகமாக(முறையே)நரகமும், சொர்க்கமும(வரு) மென்றுசொல்லின்,—வருகின்ற காலத்தும-எதிர்காலத்தும்—இவன் உண்டலோ-இச்சரீரி(யாதனாசரீரந்தேவசரீரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு) உளனல்லவா?— உனமாத யாதனா உடல்-சித்தவிப்பிரமைக்குக்காரணமான யாதனாசரீரமும,—கடவுள உடல-தேவசரீரமும,—மநுடஉடல்-மநுஷசரீரமும—மாறிமாறி அழியுட-(அநேகமாய) வேறுவேறாயுண்டாய நசிக்கும்;— தன மாய உடல கெடினும-தனதுமாயாமயசரீரங்களுசமாயினும,—இவன் இருப்பது கொண்டு-இச்சரீரி (திரிகாலத்தும அபாதிதியமா)யிருப்பதால்— மகனே சத்து என்பது ஒக்கும- மைந்தா(இவன்) சத்தென்றுசொல்லுவது(யாவர்க்குஞ்)சம்மதமாம,—எ-று.

தரிதிரன, மகாராஜன், கருப், பக்தன், முமுட்சு இவவைவருடைய வசனத்தால், "செனமாந்தரஞ்செய்த வினைகளுடைறுடைறெ செல்கால மிவனுண்டலோ, கனமாது பவநரக சொர்க்கமெனில வருகினற காலத்து மிவனுண்டலோ." எனினும் ஆம்; இவவைவாவசனம வாகதேவமனனத்தில் சச்சிதாநந்தரூபனத்திற்காணக (

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராத்திரியி லிரவிசுட ரற்ற பொழுது, மருளாம லிருளையும பொருளையுந தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தாகுமே,பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற் போகாத பிரியமதனால், அருகாத பிரியஞ்சு கத்தில வரு மாதிலா வாநந்த மாமைந்தனே. (௧௧௪)

(இ-ள்) இருள் ஆக மூடும் சுழுத்தியில்-(மறைகின்ற)விருளபோல(யாதொருவிஷயங்களுந்தோன்றாமற்போக)மறையாநிற்குஞ் சுழுத்தியினகண--(மருளாமல்)-மயங்காமல்—(இருளையும் பொருளையும)-(அவித்தையாகிய) இருளையும், (அதிற்பிரதிபலியாநிற்கும்ஆநந்தமாகிய)பொருளையும்—இரவி சுடர் அற்றபொழுது-சூரிய(ன்முதலியவாகிய)ப்பிரகாசங்களொழிந்த(காடாந்தகார)சமயத்தில்—இராத்திரியில-இரவில்(உளதாகுஞ்சாக்கிரத்தின்கண)—மருளாமல்-மயங்காமல்—இ

ருளையும்பொருளையும்-காடாந்தகாரத்தையும்,(அதிற்சாமானியமாகஸ்பரிசத்தாற்றோன்றுகிறதுங்கட்படாதிப்)பொருள்களையும்—தெரிகின்ற வகைகொண்டு-அறிகின்றதன்மையால்,—சித்து ஆம்-சித்தென்பதநுபவமாம்.—பெருவாழ்வு மிக்க-பேரானந்தத்தால் நிரதிசயமாகிய—தானே தன்னிடத்தினில்-தான்றானேதன்னிடத்து—பேராத பிரியம் அதனால்-மாறாதபிரேமைவைத்திருப்பதால்—அருகாத பிரியம்-குறைவற்றபிரியமானது—சுகத்தில் வரும் ஆதலால்-(யாவர்க்குந் துக்கத்தினகணுண்டாகாமல்)சுகத்தினகணுண்டாவது உலகிற்பிரசித்தமாதலால், — மைந்தனே—ஆநந்தம் ஆம்-இவனானந்தமென்பதநுபவமாம்.—எ-று

ஓர்விருட்சத்தினின்றுமுண்டானபீஜம் அந்நியவிருட்சத்திற்குக் காரணமாவதல்லது, தன்னையுண்டாக்கியவிருட்சத்திற்குக்காரணமாகாததுபோல் வர்த்தமானதேகத்தினின்றுமுண்டாகின்ற வினைகள் மேல்வரும்ஜநநத்திற்குக்காரணமாவதல்லது,அச்சநநத்திற்குக்காரணமாகாமையின், "சென்மாந்தரஞ்செய்த வினைகளுடன்றரும்." என்றும், இப்படி உத்தரோத்தரஜநநத்திற்குப் பூர்வபூர்வவினைகள்காரணமாக முன்சென்றஅநேககோடிகற்பங்களிலும் ஜன்மாச்சரீரமுடையயவனாகஇருந்திருத்தலின், "செல்காலமிவனுண்டலோ." என்றும் இச்சநநத்தில் சிரவணாதிப்பிரயத்தனத்தால் பிரமாணமவயிக்கியஞானத்தைப் பிரதிபந்தரகிதமாகஅடையாவிடின், பூர்வகாமத்தினப்பயனாக இச்சரீரம்வந்ததுபோல இப்போதுசெய்யுங்கருமத்திற்குப்பயனாக இன்னும் அநேககோடிஜநநங்களவருமாகலின், அவைகளைத்தரித்துக்கொண்டு இனிவரும் அநேககோடிகற்பங்களிலும் ஜன்மாஇருப்பதால், "ஜன்மாநுபவநரக சொர்க்கமெனில் வருகின்றகாலத்துமிவனுண்டலோ" என்றும், முன்வந்ததும் இனிவருவதுமாகிய அநேககோடிசரீரங்களழிந்தும் சரீரியழியாமையின், இவன்சத்தென்ல யாவர்க்குமொப்ப அநுபவமாமென்பார், "யாதனுடலகடவுளுடனமநுட வுடன்மாறிமாறியழியுந், தனமாய வுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தெனப் தொகும்" என்றுங்கூறினார்.

"இரவி." என்பது,உபலட்சணமாகலின், வாகியப்பிரகாசங்களைத்துங்கொள்க. "இரவிசுடரற்றபொழுதி ராத்திரியில்." என்றதால், காடாந்தகாரசமயத்திலென்பதும், "மருளாம விருளையும்பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு." என்றதால்,சாக்கிரத்தினகண் எ

னப்படுமென்றுவிளக்கப்பட்டன. வாகியவொளிகளற்றசாக்கிரமாவது ப
ழைநாளிரவிற்காடாந்தகாரசமயத்திலுள்ளதாகுஞ்சாக்கிரம், அல்லது,
இரவிற் கபாடமுதலியவைபந்திக்கப்பட்டுத் தீபமணைந்த அந்தகார
கத்திலுள்ளதாகும் சாக்கிரமெனினுமாம். இங்ஙனங்கூறியது பிரகாசா
ந்தரவபேட்சையின்றியே ஆன்மாசொப்பிரகாசசித்துருபமாயிருக்கு
ம் அநுபவமவிளக்குதற்பொருட்டெனக. சூரியன், சந்திரன், அக்கி
னிமுதலியபிரகாசங்களொழிந்தசாக்கிரத்தினகண் நேத்திரமுதலிய
இந்திரியவாயிலாக இருண்முதலியவற்றைக்கோசாக்குமந்தக்கரண
விருத்தியும், சுழுத்தியினகண் அஞ்ஞானகோசரம், ஆநந்தகோசரமாகி
ய அவித்தியாவிருத்தியும் அக்கினியானது உருப்பதார்த்தங்களைப்பி
காசித்தற்குத் திரிமுதலியவைபோல உபாதிமாத்திரமாயிருக்கின்றன.
பத்திகுஞானமொருகாலுமின்றென்று ஆன்மபோதத்திற்பூச்சியபா
த்ரானஸ்ரீசங்கராசாரியரால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது சா
க்கிரம், சுழுத்தி இரண்டிற்கும் மத்தியமான சொப்பனத்தினகண்
ணும் ஞாதா, ஞான, ஞேயரூபமான திரிபுடிகளையும் பிரகாசாந்தர
ங்களையபேட்சியாமலேஆன்மாவாகியதான பிரகாசிப்பிக்கின்றதும் இ
வன, "சித்து." என்பதற்கநுபவமாமெனக்கொள்க

யானெப்போதுமில்லாதொழிகாமல் உளனாதல்வேண்டுமே என்றிப்ப
டின பிரேமை ஆன்மாவினகண் யாவர்க்குமுளது, அந்நியங்களி
டத்தொருபிரேமையுண்டாயோ அதுவும் தன்பொருட்டே யாம் ஆ
ன்மாவினகணுள்ளபிரேமையோ அந்நியத்தின்பொருட்டன்று இ
ப்படிஆன்மாவினகண்ணே பரமப்பிரேமையிருத்தலால் இச்சா,
"ஆநந்தம்." என்பது அநுபவமென்றறிக

இதற்கு, உ-ம். பிரமகீதை. "சிவனென்று புகலுகின்ற சித்த
னனே விளையாடு, பேவு மெல்லாமெய்போல வளருவ விந்த வு
லகமாயைய, தேவனேசான முதலிற்றுறந்து யவனே யதனுவிதன,
யாவுந் தானு தலினிலுந் தனையே விரும்பு வானென்பன" எ-ம,
'இத்தப் புரங்களொருமூன்று மவனற் னிடையே யிறப்பதுங்கேக்,
குத்திரப் புருடனொருகாலு மரியாதைத லாறுசெல்லும், பந்தப்பா
சமின்னயவனறு னறியா மையினு லப்பரனைப், பந்தப்படுமோ சிவ
ன்னைப் பாரப்பார பவத்தே படைக்கின்றார்." எ-ம் வரும். மற்றைய
ருவனவற்றுறக்கொள்க

"இருளாக முமொருசு ழுத்தி யிந்திரிய விசேவிசட ரற்ற

ழுது." என்றதற்கு, உ-ம். பிரமகீதை. "காண்டல் கேட்டல கரு தல்செ யப்படு வானலனுன், காண்டல் கேட்டல் கருதல்செ யப் படு வாரெனுருத்தன்,முண்டு சோதியி னுலனல் சோம னருக்கனெல லா, மாண்ட போதும் விளங்கும னக்கரி யாகினனே." எ-ம், "சித் தமத தமித்திடத் தபாவமுந் தெரிந்திடுஞ், சுததாற் சுழுத்தியிற் றய கருமாயை கண்டிடு, மததமித் தலும்பிறத் தலும்மிலா னபாவபா, வ தனைவிட் டகண்டமா யறிந்தபோ தடங்கவாம்." எ-ம், வரும். ம றறும்வருவனவற்றுறகாணக. (௧௧௪)

(௨௫௫) [சுகத்தின சாதனரூபமான அந்நபானுதிகளிடததுப் பிரீதிகாணப்படுவதுபோல ஆன்மாவிடததும பிரீதி காணப்படுதலின், ஆனமாவும் அந்நபானுதிகளபோ லச, சுகசாதனமாகுமகொலென வருமாசங்கையை அநநபானுதிகளிடததுப் போகசாதனததன்மைரூப வுபாதியிருததலின,அவைசுகசாதனமாம்; ஆன்மாவி னிடதது அஃதில்லாமையின, ஆன்மா சுகசாதன மலலவெனனும அபிப்பிராயததாற்பரிகரிக்கின்றுா.]

அன்னபா னுதிசுக சாதனம தாகையா லார்க்குமவெகு பி ரியமாகும, இன்னவா றனமாவு மாநநத சாதன மெனககரு தல பொருளல்லவே, சொன்னவான் மாவையொரு சுகசாத னங்களொடு சொலலுவா யாகின்மகனே, உன்னதா நநதம வே றேதநுப விபபதா ருபயவான் மாவுமுளவோ. (௧௧௫)

(இ-ள்) அனன பான ஆதி-அந்நபானமுதலியவை—சுக சாத னமது ஆகையால்-சுகததிற்குச்சாதனமாதலால,— ஆர்க்கும் வெகு பிரியம் ஆகும்-யாவாக்கும அவையதிகப்பிரியமாம;—இன்ன ஆறு-இ நதபபடி—ஆனமாவும ஆநந்த சாதனம என்-ஆன்மாவும ஆநநதததி றகுச்சாதனமெனறு—கருதல் பொருள் அல்ல - எண்ணுகிறபது சுரு திவிரோதமாம்—சொன்ன ஒரு ஆன்மாவை- (சுகரூபமென்றுசுருதி) கூறிய ஏகமானவான்மாவை—சுக சாதனங்களொடு- (அந்நபானுதிக ளெனனுஞ்)சுகசாதனங்களோடுசோதது—சொலலுவாய ஆகின்- (இ துவும்சுகசாதனமென்று)கூறுவையாயின்,—மகனே—உன்னது ஆந நதம் வேறு ஏது - உன்னுடைய(வறகூலவிஷயமான)ஆநந்தம்வேறே

ஏது?—அநுபவிப்பது ஆர்-அதனையநுபவியாநின்ற(கர்த்தாவேறே)யா ர்?—உபய ஆன்மாவும் உளவோ-(விஷயபாவம், விஷயீபாவமாக)இர ண்டானமாவுமுண்டோ?—எ-று.

ஒரேஆன்மாவுக்கு ஒருகாலத்தில் உபகாரியத்தன்மை, உபகாரக தனமையென்னும இரண்டுதர்மம விரோதமாகலின், அங்ஙனங்கூ றுதலகூடாதென்பார, "உன்னதா நந்தம்வே றேதநுப விப்பதா ருப யவான் மாவுமுளவோ." என்றார.

[உபகாரியத்தன்மை=காமம. உபகாரகத்தனமை=கர்த்தா]

(உ-ரை) [ஆன்மாவுக்கு அங்காதிகள்போலச்சகசாதனத்தன மையிலலையாயினும், சுகம்போலப் போக்தாவினுபகா ரதன்மையிருக்கலாமேயென றுசங்கித்து அவற்குப் ரதிசயப்பிரேமைக்கு விஷயத்தன்மையிருப்பதால் அங்ஙனங் கூறுகிறபது பொருந்தாதென்று பரிகரிக் கின்றார.]

விடயசுக மதில்வருதல பிரியமாத திரமாகும வெருப்பிரிய மானமாவிலாம, விடயசுகம வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில வெருப்பிரிய மாறாதுகாண், விடயசுகம விடலுமாங் கொளலுமா மான்மாவை விடுவதெவர கொளவதெவர்பார், விடயசுக போகங்கள விடுமவனே யவனல் விடபபடா தொருநாளு மே. (௩௩௯)

(இ-ள) விடய சுகமதில வருதல பிரியமாததிரம ஆகும-விஷ யஜந்நியசுகத்தினகணவாராநிற்பது பிரீதிமாத்திரமேயாம்: (நிரதிசயப பிரீதியன று.)—ஆன்மாவில (வருதல்)வெரு பிரியம் ஆம்-ஆன்மாவின கணவாராநிற்பது நிரதிசயப்பிரீதியாம்.—(ஆதலால், விஷயஜந்நியசுக மபோலலல. எதனாலெனின்;—)விடய சுகம வருபிரியம் மாறி வரும் -விஷயஜந்நியசுகத்தினகணவாராநின்றபிரீதி வியபிசாரத்தையடைகி ன்றது, —(ஒருகாலத்தியசுகத்திற்செல்கின்றது. அவவிஷயத்திலே யே நியமமாகவிருக்கவில்லையென்றவாறு;) ஆனமாவில மாறாது கா ண-ஆன்மாவினகணணுள்ள (பிரியம்) வியபிசாரத்தையடைவதில லை;—(ஆதலால,)வெரு பிரியம்-(அவவானமாவினகண்ணுள்ளபிரீதி)

ரதிசயமாம் — [விஷயப்பிரீதியின்வியபிசாரத்தைத்தரிசிப்பிக்கின்றார்.] விடய சுகம் விடலும் ஆம் கொளலும ஆம்-ஓர்விஷயஜந்யசுகத்தைவிடவுங்கூடும் (அந்நியவிஷயஜந்யசுகத்தைப்) பற்றவுங்கூடும —[இனி ஆன்மாவின்கண்ணுள்ளபிரீதி வியபிசாரமில்லாதிருப்பதைத தரிசிப்பிக்கின்றார்.] ஆன்மாவை விடுவது எவர் கொள்வது எவா பார்-ஆன்மா (தள்ளத்தக்கவனும், கொள்ளத்தக்கவனும் அலனாதலால,) அவனைவிடத்தக்கவர்யாவர்? கொள்ளத்தக்கவர்யாவர்? நீபாராய.—[பலிதத்தைச்சொல்லுகின்றார்.] விடய சுக போகங்கள் விடுமவனை-விஷய(ஜந்ய)சுகபோகஙகளைத்தியாகஞ்செய்யும் அவவான்மாவை—அவனால் ஒருநாளும விடப்படாது-அவவான்மாவால் சதா தியாகம்பண்ணக்கூடாது.—எ-று.

ஆன்மாவைத்தியாகஞ்செயயவும், கிரகணஞ்செய்யவுங் கூடாமையின், அவனிடத்துள்ளபிரீதி எப்படி வியபிசாரத்தையடையுமெனபார், "விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யவனால் விடப்படாதொருநாளுமே." என்றார். (கககூ)

(உ-ரை) [உலகினகணணேசிலர் துவேஷத்தால் ஆன்மத்தியாகஞ்செய்யக்காணப்படுதலின், ஆன்மா தியாகததின்விஷயமன்றெனல் கூடாதென்றுவருஞ் சங்கையை அததியாகம் ஆன்மாவின்வேறான தேகத்தின் விஷயமேயன்றி ஆனமவிஷயமன்றெனப் பரிகரிக்கின்றார்.]

வேகின்ற கோபங்க ளாலெனனை நான்கொன்று விடுகிறேனென்றுசிலபேர், சாகின்ற படியினும் றன்னையே தான்கொன்று சாவனெனல் சங்கையலவே, தேகநத னைக்கொலலு மவனால்வி டப்பட்ட தேகமல வல்லங்மகனே, ஆகாத வெறி கோப மலதனை யொருநாளு மான்மாவெ றுப்பதிலேயே. (ககஎ)

(இ-ள்) வேகின்ற கோபங்களால்-(விருட்சந்தானடைந்தியால வேதல்போலததாம்) வேகாநின்ற(வியாதி) கோபங்களால,— எனனை நான்-என்னையான—கொன்று விடுகிறேன என்று-கொலைசெயது தியாகமபண்ணுகினறேனென்று சொலலி—சிலபேர்-சிலர்—சாகின

றபடியினுல்-(ஒரோர்காலததில் உலகில்) மரணமாகின்றமையின்,—தன்னையே தான் கொன்று-(ஆன்மாத)தன்னையேதான் (விருச்சிகாதிகளிற்போலத துவேஷித்துக்) கொலைசெய்து—சாவன் எனல்-மரணரூபமான தியாகவிஷயமாகின்றனனென்று சங்கித்தல்— சஙகை அல-சங்கையன்று.—[அஃதியாதினுலெனின்;—]தேகம தனைக்கொல்லும் அவனுல்-தேகத்தின்வேறாயிருந்து அதனைக்கொன்றுதியாகம பண்ணுகின்ற யாதொருசீவனுண்டோ அவனுல்—விடப்பட்ட தேகம- தியாகமபணணப்படுகிறதேகம்— அவன அலலன-அவனலலனும —மகனே—ஆகம தனில் கோபம அலது-அந்நியமானதேகததினகண துவேஷமேயல்லாமல்— தனை ஒரு காலும— தனனையொருபோதும—ஆன்மா வெறுப்பது இலை-தான் துவேஷிப்பதிலலை.-எ-று.

ஆனமா அன்னாதிபோலப்பிரியவிஷயமுமம, விருசசிகாதிபோலத துவேஷவிஷயமுமம அலலனுயின, திரணுதிபோல உபேட்சாவிஷயமாவனேவெனின;—உபேட்சிப்பவனுடையசொரூபமேயாவனுதலால உபேடசாவிஷயமுமாகான எனறறிக.   (கக௭)

(உ௫அ)[ஆன்மாவேபிரியவஸ்துவாயின், வித்த, புத்திராதிகளும பிரியவஸ்துக்களாகததோற்றுவானேனெனறுசங்கித்து ஆனமாவைச்சமீபித்ததுகொண்டு அவைகளில தாரதமபியமானபிரீதிதோன்றுகின்றதென்று அநுபவததிற்காட்டி அவையனைததினும் ஆன்மாவில் அதிகப்பிரியமிருததலால ஆனமாவே முக்கியமென்றுகூறுகினுர்.]

தாகபப மெபொருளி லுமமகன் பிரியமாக் தனயனிலு முடலபிரியமாம, ஆகத்தி லுமபிரிய மிந்திரிய மாகரண மதனிலும பிரியமுபிராம, வகப்பி ராணனிலும வெருபிரிய மானமாவி லதவான் மாமுக்கியம, ஊகத்தி னுறகொள மிதனைதாத தாமுன்று மோரொன்றி லதிகமகனே.   (கக௮)

(இ-ள்) தாகப்பமும் பொருளினும்-யாவரும்பிரியப்படுகினற தனத்தினும—மகன பிரியம் ஆம்-புத்திரன்பிரியமாம்;—தனயனினும-புத்திரனினும்,—உடல் பிரியம் ஆம் - அன்னமயமானதேகம்பிரியமாம்,—ஆகததினும்-தேகத்தினும்,—இந்திரியம பிரியம் ஆம்-இந்திரியங்கள்

பிரியமாம்;—கரணம் அதனினும்-இந்திரியங்களினும்,—உயிர பிரிய மும்-பிராணன்பிரியமாம்;—ஏகப் பிராணனினும்-(மனதோடு) ஒன்று கிய பிராணனினும்,—ஆன்மாவில் வெகு பிரியம் -ஆன்மாவிடத் துப்பரமப்பிரியமாம்;—இந்த ஆனமா முக்கியம்-ஆதலின், இச்சாட்சி யே பிரதானரூபமாம்.—[ஆயின, ஆன்மாபுத்திரனுனன்; புத்திரனி ல்லாதவனுக்குப்பரலோகமில்லை; இம்மநுடலோகமும புத்திரனுலே யேசமபாதிக்கப்படுகிறது அந்நியகர்மங்களாலில்லையென்று சுருதியி னகணணே புத்திரனைப்பிரதானமாகக்கூறியிருப்பது என்னையோவெ னசசங்கித்துப் புத்திராதிகள் ஓரோர்சமயத்திலமுக்கியமாதல்பற்றி அ ஙஙனங்கூறிற்றெனறுகூறுகினறூர.] ஊகத்தினுல் - (சுருதிக்கவிரோ தமாகிய) தாக்க உத்தியால் (ஆராயின,)—கௌணம மிதலை காதத் மூனறும-கௌணன்மா, மிதலையானமா, காததான்மா இவைமூன றும—மகனே—ஓர ஒனறில் அதிகம-ஓரோர்சமயத்திற பிரதானமா ம.—எ-று.

புத்திராதிகளினுபதலை நிவாரணஞ்செய்தற்பொருட்டுத் தன தலைச்செலவிடுதலால் பொருளின, மகன்பிரியம; தனதுதேகத்தை இரட்சித்தற்பொருட்டு ஓர்போது புத்திராதிகளையுந்தானஞ்செயதலி ன, தனயனினுமுடல்பிரியம்; இந்திரியங்களுக்குற்றநாசத்தைநீக்குத றபொருட்டுத் தாடனுதிகளாலுளதாகும் தேகத்தின்பீடையையும்,அ ங்கீகரிக்கப்படுவதால் ஆகத்தின இந்திரியம்பிரியம்; பிராணனீஙகும படிவரில் அதைக்காத்தறபொருட்டு இந்திரியங்களின் சேதனுதிகளை யும அங்கீகாரம்பண்ணப்படுதலின், கரணமதனின பிரியமுயிராய; இப்படித்தனமுதல் பிராணபரியந்தமாகிய பதார்த்தஙகளில் உத்த ரோத்தரமதிகபபிரியத்தனமை சாவாருபவசித்தம. ஆன்மாவின நி ரதிசயப்பிரேமையின விஷயத்தனமை ஞானிகளநுபவசித்தமாய.

பூர்வபூர்வபதார்த்தஙகளினும, உத்தரோத்தரபதார்த்தங்களிலதி கப்பிரீதியிருப்பது ஆன்மாவைச சமீபித்திருத்தலின, எனக.

அவை ஆன்மாவைச்சமீபித்திருக்குமாறு.

ஆன்மாவின்ஆபாசம் சூட்சுமசரீரத்திலுண்டு: மற்றென்றிலில லை; ஆகலின்,ஆபாசவாயிலாக ஆன்மாவுக்குச் சூட்சுமசரீரத்தோடுசம பந்தமுண்டு; ஸ்தூலசரீரத்தோடு சூட்சுமசரீரத்திற்குச் சம்பந்தமுண் டு, ஆகலின், ஸ்தூலசரீரத்தோடு சூட்சுமசரீரவாயிலாக ஆனமாவுக் கு சசம்பநதமுணடு புத்திரனேடு ஸ்தூலசரீரவாயிலாகசசம்பந்தமு

ணடு, புத்திரனுடையமித்திரரோடு புத்திரவாயிலாகச்சம்பந்தமுணடு.

இவவாறு, உத்தரோத்தரம் யாதொன்று ஆன்மாவின் சமீபமோ அதனகண அதிகபபிரீதியுளது. யாதொரு ஆனமாவின சமபந்தத்தால பதாாத்தங்களிற் பிரீதியுண்டாகிறதோ அவ்வானமாவினகண முககியபபிரீதியுண்டு; வேறொருபதாாத்தங்களிவிலலை. புத்திரனுடைய மித்திரரிடத்துப் புத்திரனுடையசமபந்தத்தால பிரீதியுண்டாதலி ன, புத்திரனிடத்தே அதிகப்பிரீதி பிதாவுக்கிருப்பதுபோல ஆன மாவினுடையஅதிகசமீபத்தில் அதிகபபிரீதியுண்டாயிருப்பதால ஆ னமாவினகணணேயே சகலாக்குமபிரீதியிருக்கின்றது; அபபிரீதி ஆ னந்தத்திலும, துககததினபாவததிலும உணடாகினறது வேறொன்றி ல இலலை. வேறுபதாாத்தங்களிலுணடாகுமபிரீதி ஆனந்தநிமித்தமும, துககததினபாவநிமித்தமுமேயாகலின,அவையனறி வேறுபதாாத்தங கள்ல பிரீதியிலலை, சகலாககும பிரீதிககுவிஷயமான ஆனமா ஆனந் தருபமும, துககததினபாவருபமுமாம சாபபததினபாவம இரசசுரு பமாவதுபோலக கறபிததததினபாவம அதிஷடானருபமாகலின, கற பிதமாகிய துககததினபாவமும ஆனமருபமாம; ஆதலால, "இந்தவா னமாமுககியம." என்றார்.

இஙகே பிராணசத்தத்தால் பிராணவுபலட்சிதமான மனது கொளளறபாலதாம். என்னை? மனது சொருபாநந்ததின்பிரதிவி மபத்தைவுடைத்தாயிருப்பதாலும, இந்திரியஙகளைப பிரேரிப்பதால் அவைகட்குச்சுவாமியாகலாலும, நேத்திராதிஇந்திரியஙகளில பீடை யுந்ததுகொண்டு மனதுக்குவிட்சேபமுணடாகில் அபபோது இந்திரி யஙகளொழிந்துபோமாயின, சுகியாயிருப்பேனென்று மனோவி ஷ்டனுனபுருஷன்சொல்வதனாலும, மனத்தின்சஞ்சாரமும்அதுதே கத்தினின்று வெளிப்படுதலும பிராணனின்றிக்கூடாமையாலும பி ராணசத்தத்தால மனதுகொள்ளற்பாலதாம் எனப்பஞ்சதசியின, டி ப்பண*த்திலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசிட்டத்திலும, "தொட ரமன மேதெனனின், மெத்த மாகம பூட்ண ருரைத்தது விசையுயி ரசைவாகும." எனவீதகவலியர்கதையில, (௨௧)-வதுசெய்யுளில ம னதுககும், பிராணனுக்கும் அபேதங்கூறியிருக்கிறது. "ஏகப்பிராண ன." என்றது இக்கருத்தேபற்றியென்க. (௧௧அ

*டிப்பணம்=உரையின் அரும்பதவுரை.

(உருக) [கௌணான்மாமுதலியவற்றுள், இத்தருணத்தில் இவ்வானமா முக்கியமாமெனக் கூறுகின்றார்.]

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனுண கௌணவான்மா முக்கியம, விடலாத வுடலமப ரிக்குநா ளுடலான மித்தை யான் மாமுக்கியம, திடமான நன்மைகதி வேண்டினுற கா்த்தனுஞ் சீவவான் மாமுக்கியம,சடமாயு முத்தியினின் ஞானவான் மாவான தானேம காமுக்கியம. (ககக)

(இ-ள்) கெடல ஆன பொழுது-ஒருவனுக்குமரணமவந்தகாலையில,—(தானமரணமடையினும, புத்திராதிகள் எவ்வாறு தனமுதலியவற்றால சீவிப்பரோ அவ்வாறே எத்தனஞ்செயகின்றதால) இவன காணிக்கு மகன ஆன-இவன பூமிமுதலியவற்றை ஆளுதறகுரியபுத்திரனாகிய—கௌண ஆனமா முக்கியம்-கௌணனமாபிரதானமாம.—விடலாத உடலம பரிக்கும நாள்-விடத்தக்கதல்லாத அங்கமயகோசமானதேகத்தை(நான்இளைத்தேன, இனிப் புஷ்டியைச்சம்பாதிப்பேனென்று புஷ்டிக்கேதுவான அன்னாதிகளைப் புத்திராதிகளைசசோக்காமல தானேயுண்டு) இரட்சிக்குங்காலையில,—உடல் ஆன மித்தை ஆனமா முக்கியம-தேகமானமித்தையானமாப் பிரதானமாம — திடம ஆன நனமை கதி வேண்டினுல்-உறுதியான (அமிர்தாதிப்)பிரயோஜனத்தையுடைய சுவர்க்கத்தையடையவிச்சி(த்துத தேகபோகங்களைவெறுத்தொழித்துக் கிருச்சிரசாந்திராயணாதிரூபதவத்தினையாசரி)க்கில, (அப்போது)—கர்த்தன ஆம் சீவ ஆனமா முக்கியம்-கர்த்தாவெனனுஞ்சத்தத்திற்குவாச்சியமான(விஞ்ஞானமயகோசமாகிய)ஜீவான்மாப்பிரதானமாம்.—[அன்றியும்,முக்கியான்மாவின துஸ்தலத்தை இனிக்கூறுகின்றார்.]சடம் மாயும் முத்தியினின்-அஞ்ஞானம (அதனகாரியங்களுடனே) அபாவமாகாநிற்கும்மோட்சதசையில்,—ஞான ஆன்மா ஆன தானே-சிதான்மாவாகியதானே—மகா முக்கியம-மிகவுமபிரதானமாம்.—எ-று.

சமதமாதி சாதனங்களைச்சம்பாதித்து மோட்சத்தையடைவேனென்னும புத்தியை எப்பொழுதடைவனோ அப்பொழுது குருவாலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாவாக்கியவிசாரத்தாலுண்டாகின்ற அபரோட்சஞானத்தால் நான் கர்த்தாமுதலியரூபனல்லன், சச்சிதானந்தரூபப்பிரமமாகிறேன் என்றிப்படிச் சிதான்மாவையடைகின்றனன்,

இவ்வியவகாரத்தில் அவனுக்குச் சுத்தசேதனத்தன்மைரூபமே உசிதமாம்; காத்தாமுதலியரூபத்தன்மை அங்கேஉசிதமாக இல்லை என்பார். "முத்தியினின் ஞானவான மாவான தானேமகாமுக்கியம்." என்றார். சத்தியஞானானந்தம்பிரமம், விஞ்ஞானமானந்தம்பிரமம், அநந்தரம், அபாகியம், சம்பூரணம், பிரஞ்ஞானகனம் ஆன்மா என்னுமிவைமுதலியசுருதிகளால் ஆன்மாவுக்குப் பிரமரூபத்தன்மையுண்டெனக. [அநந்தரம் = அந்தராகிதம். அபாகியம் = வாகியரகிதம். பிரஞ்ஞானகனம் = அதிசயஞானரூபம்.]

(௨௯0) சப்தத்தின்கண் சத்திவிருத்தி லட்சணாவிருத்திகள் எப்படியோ அப்படி மூன்றாவதானகௌணீவிருத்தியுமுண்டு எப்படிச்சத்திவிருத்தியாலுணர்த்தாகின்ற பொருளைச சக்கியார்த்தம், முக்கியார்த்தம், வாச்சியார்த்தமென்றும், லட்சணாவிருத்தியாலுணர்த்தாகின்ற பொருளை லட்சியார்த்தமென்றுங்கூறுகிறபரோ அப்படிக் குணவிருத்தியாலுணர்த்தாகிறகும்பொருளைக் கௌணார்த்தமென்பர்.

பதத்தின்வாச்சியார்த்தத்தில யாதொருகுணமுண்டோ அக்குணமுடைய அவாச்சியார்த்தத்தில் பதத்தின கௌணீவிருத்தி*யுண்டு சிம்மம்தேவதத்தனென்னும வாக்கியத்தில சிம்மசப்தத்தினவாச்சியார்த்தமான சிம்மமாகிய பசுவினகணனுள்ள குரத்துவம், குரூரத்துவமுதலிய குணங்களையுடைய சிம்மபதத்தின அவாச்சியார்த்தத்தில சிம்மபதத்தின கௌணீவிருத்தியுண்டு. அப்படி ஆன்மபதத்தின வாஸ்தவவாச்சியார்த்தமோ சாட்சியாம்; ஆதலால், சாட்சிமுக்கியான்மாவெனப்படும். சாட்சியின்கணாரோபிதமாதலால், ஆன்மபதத்திற்கு மித்தியாவாச்சியார்த்தம லிங்கதேகமும், ஸ்தூலதேகமுதலியசங்காதங்களுமாம்; அச்சங்காதங்களுள், இகலோக, பரலோக சம்பந்திகளான காமங்களில் பிரவிர்த்திரூபமான யாதொருகுணமுண்டோ அக்குணமுடைய ஆன்மபதத்தின் அவாச்சியமான புத்திராதிகளில் ஆன்மபதத்தின் கௌணீவிருத்தியுண்டு, அக்கௌணீவிருத்தியால் உணர்த்தாகின்ற புத்திராதிரூபங்களான பதார்த்தங்கள் கௌணான்மாவெனப்படும்; கள்ளனின்வேறானகட்டையைக் கள்ளனென்பது எப்படிமித்தையோ அப்படிப்பஞ்சகோசங்களை ஆன்மா

---

* விருத்தி = சம்பந்தம்

னென்பது யிதனையாம். ஏவற்றினும் ஆந்தரமாகலின், சர்வத்திறகு ஞசாட்சியாகிய ஆன்மா முக்கியான்மாவெனப்படும் என்க (ககந)

உசுக) [விஷயங்களிலுள்ளவிருப்பு, வெறுப்பு, நொதுமலெனு னும் இவை நியமமாயிராமலமாறுவபோல ஆன்மாவினக ணுள்ளவிருப்பு மாறாமையின், ஆன்மாவே ஆநந்தரூப மென்று ஆனமாநந்தத்தைமுடிக்கின்றார்.]

புலியுமநு கூலமெனி லிட்டமாம் பகைசெயிற புதல்வ னெனினும் வெறுப்பாம், உலகிலிரு வகையுமல லாதபுல லாதியிலு தாசீன மாமாதலால், மன்னுமறு சின்மயன பலவகை யுமிப்படி மகிழச்சியில விருப்பமிகழான, அலகிலா நந்த வடி வாகுமுன சொருபத்தை யாராய்ந்து பாரமைந்தனே.

(இ-ள்) புலியும்-(வெறுப்புவிஷயமான) வியாக்கிரமும்,—அநு கூலம் எனில் இட்டம் ஆம்-(விஞ்ஞதபோரபுர்வதால சகத்திறகுச)சா தனமாமாயின,(அப்போது)பிரியவிஷயமாம்;—பகைசெயில-பிரதிகூ லமானசெய்கையைத(தனககுச)செய்யில,—புதல்வன எனினும்-(அ ப்போதுவிருப்புவிஷயமான)புத்திரனானாலும்—வெறுப்பு ஆம்-வெறு ப்புவிஷயமாம்;—உலகில—இருவகையும்அல்லாத-விருப்புவிஷயமும் வெறுப்பு விஷயமுமல்லாத—உதாசீன புல ஆதியில-நொதுமலவிஷ யமான திரணமுதலியவற்றில,—(இருவகையும்)ஆம்-(நீக்காய்தன்முத லியசெய்கையில அதுபற்றுவித்தனமுதலியவற்றிற்குபகாரியாமாயி ன, அப்போது)விருப்பும்,(நடத்தனமுதலியசெய்கையில் காலின்கண ணூந்தத்தைத்தனமுதலியவற்றால அபகாரியாமாயின் அப்பொழுது) வெறுப்புமுளவாகாநிற்கும்.—மன்னும் அறு சின்மயன்-சத்தசின்மயு ஞன ஆன்மா—பலவகையும்-பலதிறத்தும்—இப்படி-(வியாக்கிரம்,பு த்திரன,திரணாதிகளில விருப்பு,வெறுப்பு, நொதுமல்) இப்போதுகூறி ய படி நியமமாகவில்லாமல் நீங்காநிற்பனபோல—மகிழ்ச்சியில தன ஞாநந்தத்தில்—விருப்பும் இகழான்-ஒருபோதும் விருப்பம் விடாம லு டையனாகின்றான்;—ஆதலால்,—அலகில் ஆநந்த வடிவு ஆகும் உன சொருபத்தை-அபரிச்சின்ன ஆநந்தரூபமான உனதுசொரூபத்தை— மைந்தனே — ஆராய்ந்துபார - (தைத்திரியசுருதியிற்கூறியபடிபஞ்ச கோசத்தைவேறுபடுத்தி அவைகளுள்ளே,)அநுபவித்தறிவாய்,-எ-று,

(௨௯௨)[இனி இவ்வான்மாநந்தந்தானே யோகாப்பியாசத்தால முக்கியாநந்தமாகவெளிப்படுகிறதென்றும், சார்வபௌமாதியாநந்தங்கள் இதனதுலேசமென்றும் தரிசிப்பித்தற்பொருட்டு ஆநந்தத்தின் பேதமித்தன்மைத்தெனச் சங்கித்துணர்த்துகின்றார்.]

மானஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த வகைகளெத் தனையெனினிலோ, ஞானநி கழ்ந்தபிர மாநந்தம வாசனாநந்தமவிடயாநந்தமென், றாநந்த மூன்றவித மெட்டுவகை யென்பாசில ரவ்வைந்து மிதிலடக்கம், யானந்த வகைசொலக் கேணமைந்த னேயெட்டு மிஃதின்ன தின்னதெனவே. (௩௨௧)

(இ-ள்) மானம் சிறந்த-பெருமையிருந்த—குருநாதனே—ஆநந்த வகைகள்-ஆநந்தத்தின்கூறுபாடுகள்— எத்தனை எனனில்-எத்தனையென்று நீவினவில,—ஞானம நிகழ்ந்த பிரமாநந்தம்-தனது ஞானத்தாலேயே (சுழுத்தியின்கண்) விளங்குவதான பிரமாநந்தமும,-வாசனாநந்தம்-(துவ்ஷீம்ஸ்திதிக்கண் விஷயத்தினநுபவமினறி விளங்குவதான) வாசனாநந்தமும்,—விஷயாநந்தம்-(வாஞ்சிதவிஷயத்தின் லாபத்தால் அந்தர்முகமனத்தின்கண் பிரதிவிம்பிக்கின்றவிஷயாநந்தமும்— என்று-என—ஆநந்தம் மூன்றுவிதம-ஆநந்தம்மூவகையாம;—(அம்மூவகையாநந்தங்களின்வேறாக இச்சகத்தின்கண் யாதொரு ஆநந்தமுமில்லை.) எட்டுவகை எனபா சிலா-ஆநந்தமெனவகையென்பர் சிலபெரியோர்;—அவவைந்தும இதில அடக்கம-அவர் கூறும் ஏனைய ஆநந்தங்களும் இம்மூவகைஆநந்தங்களுள், அந்தர்ப்பாவமாம்[*]—எட்டும் இஃதுஇன்னது (இஃது) இன்னது என-எட்டினையும இன்னவாநந்தமின்னநாமமுடையது இன்னவாநந்தமின்னநாமமுடையதென்று— யான-நான்—அந்தவகை சொல-அவவாநந்தவேறுபாடுகளையும, அவற்றின் நாமவேறுபாடுகளையுங்கூற— மைந்தனே கேள்.—எ-று.

(௨௯௩) முக்கியாநந்தம், ஆன்மாநந்தம், அத்துவிதாநந்தம இம்மூன்றும் பிரமாநந்தத்திற்குவேறின்மையின, பிரமாநந்தத்திலந்தர்ப்பாவமாம்.

---

[*] அந்தர்ப்பாவம்—உள்ளடங்கியிருப்பது.

என்னை? பிரமாநந்தந்தானே அதிவிவேகிக்கு யோகரூடவுபாய நதால முக்கியாநந்தமாகவும், மந்தப்பிரக்ஞையுடைய சிக்ஞாசுக்கு ஆனமாநந்தவிவேகரூபவாயிலாகப் பரமப்பிரேமாஸ்பதவாநந்தமாகவும வெளிப்படலானும், ஆனமாவாகலாற் சஜாதியமெனனும் கேவுஞனமாமாகியபுத்திரபாரியாதிகளினும், அநான்மாவாகலின, விஜாதியமெனனும ஆகாசாதிகளினும வேறாய்ச் சதலைவத*மான ஆனமாநந்தத்திற்கு அததுவிதிய முக்கியாநந்தத்தின்றன்மை கூடாதென றவரும ...ாதியினசங்கைகையைப்பற்றித் தைத்திரியசுருதியிறகூறிய ஆகாசமுத...மனுஷ்யாதிதகபரியநதமானசகதது ஆநநதத்தின் அங்கியமல லாமையான், ...னமாநநததுககு அததுவிதியப்பிரமததனமை உண் டென்று ...ருமுனனூலான பஞசதசியிறகூறியிருப்பதனனும சுழுத்...ணை சுவபிரகாசமாயுள்ள பிரமாநநததில முக்கியாநந தம, ஆ... தப, அததுவிதாநநதம மூனறும அநதாபபாவமாம. சிரத்தை...யபவறறின வாயிலாக ஓரபொழுது ஆநந்தநிச்சய த்தையுடையபுருஷன உதாசீனகாலததிலுகதோனறுவதான யாதொரு ஆநந்தத்தினவாசனையுண்டோ அதையபேட்சிதது முக்கியாநந்தத் திற றறபரனுய அமமுக்கியாநநதத்தையேபாவிக்கின்றனனென்று பஞசதசியிற கூறியிருப்பதுகொண்டே அஙஙனங்கூறினர். [ஐக்கியமாகலான,விஷயாநந்தம,வாசனாநந்தம் அமுக்கியம்:ஐககமாகலாற்பிரமாநந்தமுக்கியம. பிரமாநநதத்திற்கும, முக்கியாநந்தத்திற்கும்பேதமில்லை]இவர் நிசாநந்தமென்று இனிக்கூறுவதை வாசனாநந்தநாமமுடையதாகபபஞசதசியிறகூறியிருக்கின்றனர் சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த காலையில சுகதுக்கஙகளினபாவமிருத்தலின,அது உதாசீனதசையாம; அதில சுழுத்தியில அநுபவித்தபிரமாநந்தத்தின்வாசனை சொறபகாலபரியநதந் தொடர்ந்திருப்பதால் இசசெய்யுளில பஞ்சதசியிறகூறியபடி வாசனாநந்தமெனறனர். அபபடியேசாக்கிரததில் எஙகே எஙகே சுகதுககமிரண்டும அபாவமாயிருக்குமோ அவவககாலம உதாசீனமெனறுசொலலப்படுகிறது. எஙகேசுகமுண்டோ அஙகே இராகமுணடாம. எஙகே துக்கமுண்டோ அங்கே துவேஷமுண்டாம ஆகவின, சுகதுக்கரூபநிமித்ததநாலுண்டாகாநிற்கும இராகத துவேஷஙகளின் அபாவகாலத்தை உதாசீனத்துவமென்றும, தூஷ்ணீடஸதிதியெனறுங்கூறுவர்; ஆதலால், தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையிலுள்ள

* சதலைவதம் = துவைதத்தோடுகூடியது

தாரும்ஆநந்தம் இங்கேகூறியவாசனாநந்தத்தில் அந்தர்ப்பாவமாம். என்னை? இரண்டும் நிர்விஷயமாகலின். விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும் அந்தக்கரணவிருத்திரூபமேயாதலால், விஷயாநந்தத்தில அஃதந்தர்ப்பாவமாமென்றறிக. (௧௨௧)

(௨௬௪) [எண்வகையாநந்தங்களின் நாமங்களோடு அவற்றின் ரூபங்களைத் தொகுத்துக்கூறுகின்றார்.]

போகத்தில் வருசுகம விடயசுக நித்திரைப் போதுளது பிரமசுகமாம், மோகத்த னந்தலுற சுகமவாசனைசசுகமு முப்பிரிய மான்மசுகமாம், யோகத்தி லுளதுமுக் கியசுகமு தாசினமுற்றசுக நிசசுகமதாம, ஏகத்தை நோக்கலத் துவிதசுகம வாக்கியமெ மூந்தசுக ஞானசுகமே. (௧௨௨)

(இ-ள்) போகத்தில வரு சுகமவிடயசுகம - (இஷ்டவிஷயங்களானமாலைமுதலியவைவயபெற்று அவைகளை)யநுபவிக்கும்போது (இச்சாநிவிர்த்தியின் நிமித்தத்தாலுளதாகாநின்றும அந்தர்முகமனோவிருத்தியின்கண் யாதொருஆன்மசொரூபாநந்தம)பிரதிபிம்பியாநின்றுமோ அதுவிஷயாநந்தமாம.—நித்திரைப்போது உளது பிரமசுகம ஆம்-சுழுத்திகாலத்தில்(சொப்பிரகாசமானயாதொரு)சுகமுண்டோ அது பிரமாநந்தமாம.—மோகத்து அனந்தலில சுகம-(சாக்கிரமடைந்தபுருஷனுக்கு)மயக்கத்தையுடையசுழுத்தியின்கண் (அநுபவித்த)பிரமாநந்தத்தின்வாசனை * (பின்னர் சொற்பகாலபரியந்தம் தொடாநிருப்பதால்,)—வாசனைச் சுகம அது-வாசனாநந்தமாம.—முப்பிரியம - பிரியவஸ்துக்களுள, யானே அதிகப்பிரியவஸ்துவெனனும விவேகத்தாலெழாநின்றவாநந்தம் — ஆன்மசுகம ஆம-ஆன்மாநந்தமாம —யோகத்தில் உளது-சமாதியின்கண் (நிராவரணமாய்த)தோன்றாநிற்கும ஆநந்தம்—முக்கிய சுகம-முக்கியாநந்தமாம --உதாசீனம் உற்ற சுகம-உதாசீனகாலத்திற்பொருந்தாநிற்குமாநந்தம — நிசசுகமது ஆம்-நிசாநந்தமாம.—ஏகத்தை நோக்கல்-(துவிதத்தை மாயாமயமென்றுபேட்சித்து) அத்துவிதமானதன்னைநாடாநிற்கும் (விவேகத்தாற்றோன்றாநிற்கு)மாநந்தம்--அத்துவிதசுகம்-அத்துவிதாநந்தமாம்.—வாக்கியம் எழுந்த சுகம - மகாவாக்கியவிசாரத்தாலுண்டாகாநின்ற (சமுசயரகிதமானஞா

*வாசனை = சமஸ்காரம.

னததால்அந்தக்கரணவிருத்தியின்கண் பிரதிவிம்பியாகின்ற) ஆநந்தம —ஞானசுகம்-வித்தியாநந்தமாம்.—எ-று. (க௨௨)

(௨க௫) [இனி அஷ்டவிதாநந்தங்களை விஸ்தாரமாகக்கூறத தொடங்கி விஷயாநந்தத்தின்சொரூபத்தைத் தரிசிப்பிக் கின்றார்.]

[வேறு.]

இவ்வா றுரைசெயுஞ் சுகபே தங்களி னியல்பா மவைசொ
ல மகனேகேள், ஒவ்வா நனவினி லுழல்வா னிடர்கெட வுற
ஙகுஞ் சயனம துறுநேரம, செவ்வா மனமக முகயா மதிலொ
ளிா சித்தின் சுகநிழல சேருங்காண, அவ்வா றிவனுள மகிழ
வா மநுபவ மதுதான் விஷயசு காநநதம. (க௨௩)

(இ-ள்) இவவாறு உரைசெயும-இநதபபடியாகப்(பஞசதசிமுத லிய சாஸ்திரஙகளிற)பிரதிபாதியாகிறகும—சுக பேதஙகளின-ஆநந்த வேறுபாடுகளின,--இயலபு ஆம அவை சொல-சுபாவஙகளையாங கூற —மகனே கேள-மைந்தனே கேட்பாய —நனவினில உழலவான-சா கரததினகண (தனககுவேண்டுவனவான விஷயங்களைச சமபாதிதத னமுதலியவியவகாரஙகளிற) சுழலாநின்றசீவனானவன்—ஒவவா இடர் கெட-(அவவியவகாரஙகளாலுளவாகாநிற்கும) சகிக்ககூடாதது னபங்கள நீஙகுதற்பொருட்டு--உறஙகும சயனமது உறுநேரம-நித்திரைப ணணுதறகேதுவாகும மிருதுவானசையைமுதலியவற்றிற்சயனஞ்செ யயுஞசமயததில்—செவவா மனம-செவவையாக அவனதுபுத்தியான து—அகமுகம ஆம-அநதாமுகமாகும்;—அதில்-அவவநதாமுகமானபுத் திவிருததியினகண்(தனது எதிரான தாப்பணததின்கண முகம்போ ல)--ஒளிா சித்தின சுகம் நிழல-விளஙகாநின்ற சொரூபபூதாநந்தத்தின சாயையானது—சேருங்காண்-பிரதிவிம்பியாகிற்கும்.—அவவாறு-கூ றியவழியாக—இவன உளம்-புருஷனுடைய புத்திவிருத்தியில—மகி ழவு ஆம அநுபவம அதுதான்-இனபமாகிய அநுபவமே—விஷய சுக ஆநநதம-விஷயசுகமான ஆநந்தமாம்.—எ-று

ஈ சைசெய்ததென்றுபாடம். (க௨௩)

(௨௩௬) [பிரமாநந்தவியல்பு கூறுகின்றார்.]

ஈனந் தருசக விடயந் திரிபுடி யிடரா மெனமன மசையா
மல், சேனந் தனதுகு லாயந் தனில்விழு செயல்போ னித்தி
ரை செறிசீவன், தானந் தமில்பர னுடனொன் றவனொரு த
னையல லதுபிற நினையாமல், ஆனந் தமயனு மவன் சுகமிகு
மதுதா னுயர்பிர மாநந்தம். (௧௨௪)

(இ-ள்) ஈனம் தரு விடய சுகம்-இழிவைத்தருகின்ற விஷயசு கமானது—திரிபுடி இடர் ஆம் என-புசிப்பவன், போகம், போக்கிய ரூபமான திரிபுடியோடேகூடினதால் துக்கமாமென்றுகருதி (அத்திரிபுடியாலுண்டாகாநின்ற சிரமநிவிர்த்தியின்பொருட்டு)—மனம் அசையாமல்-மனஞ்சலியாமல்—நித்திரை செறி சீவன்-நித்திரைபொருந்திய அச்சீவனானவன்—அந்தம் இல் பரன் உடன் ஒன்றுவன்-அந்தமற்ற (ஆநந்தரூபமான) பிரமத்தோடேகூடத் தாதாத்மியத்தையடைவன்.—ஒரு தனை அல்லது-அத்வைதமான தன்னையல்லாமல் — பிற நினையாமல்-வேறொன்றையுஞ் சிந்தியாமல்—தான் ஆனந்தமயனும் ஆவன்-(சுழுத்தியில் பிரமத்தோடு ஏகத்துவத்தையடைகிறானென்றுங் கருதியால்) தானும் அச்சுழுத்தியின்கணுள்ள ஆநந்தரூபனுமாவன்.—மிகு சுகம் அதுதான்-(சுழுத்தியிலுள்ள) மிக்கஆநந்தமாகிய அதுவே—உயர் பிரமாநந்தம்—உயர்வான பிரமாநந்தமாம்.—[சொல்லிய சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள ஆநந்தத்திற்குச் சேனமுதலிய திருஷ்டாந்தங்கள் சுருதியிற்கூறியிருக்கின்றதென்று கூறுகின்றார்.] சேனம்-பருந்தானது— தனது குலாயம் தனில்-தனது கூட்டில்—விழு செயல் போல்-ஆகாசத்தினின்றும் வீழாநின்றசெய்கைபோல்.-எ-று.

(௨௩௭) சேனம் என்பது, உபலட்சணமாகலின், சுழுத்தியாநந்தத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாகச் சுருதிகளிற்கூறியுள்ள சகுனி, சேனம், குமாரன், மஹாராஜன், மஹாப்பிராமணன் என்னும் ஐவகைத்திருஷ்டாந்தமுங்கொள்ளற்பாலனவாம்.

அத்திருஷ்டாந்தமாவன:

க-வது—அஸ்த, தம்ப முதலானவைகளிற் கட்டுண்டிருந்த சகுனி*ப்பட்சி இரைமுதலியவற்றைக் கவர்தற்பொருட்டுப் பூர்வாதிதி

* சகுனி—இராஜாளிப்பட்சி.

சைகளிற் சுழன்றுதிரிந்து அங்கே விச்ராந்தியடையாமற் பின்கட்டு ஸ்தானமான அஸ்தம் முதலானவைகளையாச்ரயிப்பதுபோலச் சீவனுடைய உபாதிரூபமான மனதும் புண்ணியபாவப்பயனான சுகது க்கங்களையநுபவித்தற்பொருட்டுச் சொப்பன, சாக்கிரமென்னும் அவஸ்தைகளில் அங்கங்கே சுழன்று போகப்பிரதமான கன்மம் நசிக்கில் தனது உபாதானமான அஞ்ஞானத்தில் லீனமாம்; அம்மனமலயமாகின், மனோரூபவுபாதியுடையசீவன் பரமான்மாவே ஆய்விடுவன், இதுசாந்தோக்கியசுருதியின், சஷ்டாத்தியாயத்திலுள்ள வாக்கியார்த்தம்.

உ-வது—ஆகாசத்தின்கண் எங்குஞ்சஞ்சரியாநின்ற சேனமென்னுநாமமுடையபட்சி ஆகாசத்தில் சஞ்சாரரூபசிரமத்தாலுளதான சிரமநிவர்த்தியின்பொருட்டுச்சயனஞ்செய்தற்குத் தனதுஸ்தானத்தின் அபிலாஷையொன்றினையேயுடைத்தானதாய்த் தனது குடம்பையிற்பட்சங்களையொடுக்கிக்கொண்டு அதிவேகமா வீழாநிற்பதுபோல மனோவுபாதியையுடைய சிதாபாசனும் பிரமானந்தம் ஒன்றினையே அபிலாஷையுடையனாய் யாதொன்றினாலுந்தடைபடாமல் சுழுத்தியினிமித்தம் இருதயாகாசரூபமானஸ்தானத்தில் வேகமாகச் செல்லாநின்றனன்; இதுபிருகதாரணியவுபநிடதவாக்கியார்த்தம்.

௩-வது—அதிபாலன் கழுத்தளவுநிரம்ப ஸ்தனபானஞ்செய்து ருதுவானசயனையிற்சயனித்துக்கொண்டு யான், எனது எனப்பெறாதிய விசேஷஞானமின்மையின், இராகாதிரகிதனாய்ச் சுகரூபத்தினாகவேயிருக்கின்றனன் என்பதும்,

௪-வது—சக்கிரவர்த்தியாகிய அரசன் ஞானத்தோடுகூடிய புத்தியுள்ளமையனாயினும், சர்வமநுடானந்தங்களோடுங்கூடினவனுதலால் பிரார்த்திக்கயோக்கியமான விஷயங்களின்பாவத்தால் இராகாதிரகிதனாய ஆனந்தரூபத்தியாகவேயிருக்கின்றனன் என்பதும்,

௫-வது—மஹாப்பிராமணனென்னும் பிரத்தியகபின்ன பிரமசாக்ஷாத்காரமுடையவன் நானிருந்திருந்தியனாகின்றேனென்னும் விகல்பாநந்தத்தின் பரமகாஷ்டையையடைந்தவனாய்ப் பரமானந்தசொரூபமாகவேயிருக்கின்றனனென்பதும் பிருகதாரண்ணியத்திற்பாலாகி பிராமணப்பிரகரணத்திலுள்ளன; இவ்வைந்துதிருஷ்டாந்தங்களா

றும சுழுத்தியையடைந்தபுருஷனை ஆநந்தரூபமாகவேயிருக்கின்ற மைகாணக.

(உ௬அ) குமாரனமுதலிய மூவகைப்புருஷரை உதாரணமாகக்கூறியதன தாற்பரியமேதெனின;—

விவேகரகிதபுருஷரினமதத்தில் அதிபாலன் சுகியாயிருக்கின்றனன. விவேகிபுருஷரினமத்தியில சாருவபௌமன சுகியாயிருக்கின்றனன அதிவிவேகபுருஷரினமதத்தியில ஆநநதரூபமான ஞானசாடசாதகாரமுடையபுருஷனே சுகியாயிருக்கின்றனன. அந்நியபுருஷரோ சாவதாஇராகாதியுடையராயிருத்தலின, சுகமின்மையராகவேயிருக்கின்றனர். ஆதலால, அவர்களைச் சுழுத்தியுடையவருக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக்கூறவில்லையெனக

[விவேகி = விவகாராதிகளிற்குசலா.] (௧உ௰)

(உ௬௯) [சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தமுண்டெனபதைச சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களாலுணாததுகின்றுா]

தூஙகுஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப பொருளவிழி துயிலவோர்கள், தாஙகும மலரணை கன்று கசசிலா் சமபா திப்பது தானுகம, நீங்குங கன்மையு மாணபெண முறைமையுந தெரியா நிலைசெய *பொழுதேபோல், ஆஙகுளவெளிகளு மறியா வநுபவ மதனு லதுபிர மாநநதம. (௧உ௫)

(இ-ள்) தூஙகும சுகமது-உறஙகும (காலையிலசகலபிரபஞசமும விலீனமானதமபிரதானபிரகிருதியால ஆசசாதிதஞானிகளுள்ளவன அடையாநின்ற) சுகமானது—பிரமசசுகம எனல-பிரமாநநதமென்றுசொலலுதல—சுருதிப பொருள- சுருதியின அாததமாம்.—விழி துயிலவோர்கள-நித்திரைசெயயாநிற்பவருள்ளே,—சிலா்-(தனவான்களான)சிலபோ— தாஙகும மலா அணை-(நித்திரைகுவிக்கின்றமாகச சரீரத்தினகட்பீடையுறாமல்) காக்கததக்கமிருதுவானபூவணைமுதலியவற்றை—கன்றுக-திரவியஞ்செலவிட்டுச சரீரபீடைமுதலியவெகுபிரகாரமானபரிசிரமததால் — சமபாதிப்பததான- சமபாதிப்பதே—ஊகம-(சுழுத்தியில் பிரமாநந்தமுண்டெனபதறகு) உததியாம—நீஙகும் கனமையும்-நன்மைதீமைகளான வாஙியவிருத்தாந்தமும்,

ஆந்தரவிருத்தாந்தமும்—ஆண் பெண் முறைமையும்-ஆண்பெண்ணென்னுமொழுங்கும்—தெரியாது-(கிஞ்சித்து)மறியாமல்—அமளி செய்பொழுதே போல்-(காமியாகியபுருஷன் தனக்குப்பிரியமான) ஸ்திரீயை ஆலிங்கனஞ் செய்யுங்காலையிலே (சுகமூர்த்தியாயிருப்பது) போல—ஆங்கு-அச்சுழுத்தியின்கண்(பிராஞ்ஞனென்பவன் பரமாத்மாவோடுகூட ஏகத்துவத்தையடைந்தவனாய்)—உள் வெளிகளும் அறியா-ஆந்தரவாகியங்களுள்,ஒன்று மறியாமல்(ஆனந்தமூர்த்தியாகவே)யிருப்பது —அநுபவம்-அநுபவமாம் —அதனால்-இப்படிச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களுளவாகையால்,—அது பிரமானந்தம்-(சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள)அவ்வானந்தம்பிரமானந்தமாம்.—எ-று,

சுழுத்திகாலத்தில் சகலபிரபஞ்சமும் விலீனமானதம்பிரதானமாகியபிரகிருதியால் ஆவிருதனான சீவன் சுகரூபமானபிரமத்தையடைகின்றானென்று அதாவணவேதத்தின் கைவல்யசுருதிகூறுகின்றதென்பார், "தூங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல் சுருதிப் பொருள்." என்றும், சுழுத்தியின்கண் சுகமில்லையாயின், மகத்தரப்பிரயாசத்தால் பிருதுசயயாதிசாதனங்கள் ஏன்சம்பாதிக்கின்றார்களென்பார், "விழித்துயிலவோர்கள், தாங்கும் மலரணை கன்று கசசிலர் சம்பாதிப்பது தானாகும்." என்றும் கூறினார் "அமளிசெய் பொழுதேபோல." என்னுமுத்தி பிருகதாரண்யத்தின் ஜோதிர்ப்பிராமணகாமப்பிரகரணத்திலுள்ள வாக்கியம். ["அமளிசெய்." என்பது, இடக்கரடக்கல]

திருஷ்டாந்தத்தில் வெகுமார்க்கங்கள் எங்கேயொன்றாகக்கூடுகின்றனவோ அப்படிப்பட்டஸ்தானம் அல்லது, லகுமார்க்கம் இவை முதலியவை வாகியவிருத்தாந்தம்· கிரககிருத்தியம் ஆந்தரவிருத்தாந்தம். தாஷ்டாந்தத்தில் சாகரணம், வாகியவிருத்தாந்தம் காடியின்கண்ணுள்ளசொப்பனம் ஆந்தரவிருத்தாந்தமென்றறிக.

"நீங்குக னன்மையு மாண்பெண் முறைமையும்." என்பது, இவர்கருத்து இதற்குமுன்னூலான பஞ்சதசியை ஆராய்ந்து இவ்வாறுரைசெய்யாமல் சுவகபோலகற்பனையாக இச்செய்யுளுக்கும், இதற்குமுன்னும் பின்னுமுள்ளசெய்யுள்கட்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர். அறிந்தோர்கள் அதனை உரையென்றெப்பார்கள்.

ஆனந்தமூவகையென்றும், அதன்விரிவு எண்வகையென்றும், ஏனையவைந்தும் மூவகையிலந்தர்ப்பாவமென்றும், பிரமானந்தம், வாச

னந்தம், விஷயானந்தமென்னும் இம்மூவகையானந்தத்திற்கு அந்நிய மாக உலகில் ஆனந்தமில்லையென்றும் இதற்குமுன்னூலான பஞ்சத சியில் ஸ்ரீ வித்தியாரண்யசுவாமிகளாலருளிச்செய்திருக்க அதற்குமு ரணாக தானசுகமென்றுபாடங்கூறிஅதற்குரைசெய்திருப்பது வேறே எப்பிரமாணங்கொண்டோ யாம் அறியேம். (௧௨௫)

(௨௭௦) [அநுபவம், ஸ்மரணம்இவ்விரண்டற்கும்அதிகரணம் ஒன்றேயென்னும்நியமத்தால் யான்சுகமாகவுறங்கினேன் ஒன்றுமறியாதிருந்தேன் என்றுசுழுத்திகாலத்திலுள்ளசுகத்தையும், அஞ்ஞானத்தையும் விஞ்ஞானமயசத்தவாச்சியனுஞ்சீவன் ஸ்மரணஞ்செய்யக்காணப்படுவதால் அவனுக்கஃதெவ்வாறுகூடுமென்று சிட்டன்சங்கித்தல்.]

உதவும் புவியினி லொருவ னநுபவ மொருவன் மனதி
னி லுதியாதே,மதியுங் கெடுகிற துயில்கொண் டானந்த மயன
ன்றோசுக முறுகின்றான், இதுவிஞ் ஞான மயனுஞ் சிந்தையி
னினைவாய் வந்திட லழகன்றே, சுதைவிண் ணோர்புகழ் குரு
வே நீரிது சொல்லீர் சகலமும் வல்லீரே. (௧௨௬)

(இ-ள்) உதவும் புவியினில்-(காமாநுஷ்டானவாயிலாகச் சவாபேஷ்டங்களையும் யாவருக்கும்) பயனாகிற்கும் பூமியினகண்ணே—ஒருவன் அநுபவம் ஒருவன் மனதினில் உதியாதே-(தேவதத்தன் என்னும்) ஒருவன் அநுபவம் (எக்ஞதத்தன் என்னும்) மற்றொருவன் மனதினகண(ஸ்மரணரூபமாக) உதிக்கமாட்டாதே'—மதியும் கெடுகிற துயில்கொண்டு-(மனோமயகோசத்தோடு) விஞ்ஞானமயகோசமும் நாசமாகின்றநித்திரையடைந்து—ஆனந்தமயன் அன்றோ சுகம் உறுகின்றான்-ஆனந்தமயனல்லவா சுகமநுபவிக்கின்றான்;—இது-இவ்வநுபவம்—விஞ்ஞானமயன் ஆம்-விஞ்ஞானமயனுக்கும்(கர்த்தாவின,)—சிந்தையில-காணரூபமாகும் மனதில—நினைவு ஆய் வந்திடல் அழகு அன்றே-ஸ்மரணமாயெழுதலழகல்லவே! [ஆகலின், இதுபொருந்துமாறெவ்வாறு.] சுதை விண்ணோர் புகழ் குருவே-அமுத(பானஞ்செய்து அஜராமரணராயுள்ள தேவர்களாலுந்துதிசெய்யப்படுகின்ற (மகிமையினையுடைய)குருவே—நீர்-தேவரீர் — சகலமும் வல்லீர் - (என போலிகள்வினவாநிற்குஞ்சந்தேகங்க)ளனைத்தையும் போக்கவல்ல ச

ரவனுணராதலால்,—இது சொல்லீர்-இச்சந்தேகத்துக்குச் சமாதானமருளுவீராக,—எ-று.

நினைவாய்வந்திடுமென்ல கண்டேன், என்றும்பாடம்.

[ஸ்மரணம் = ஞாதவஸ்துவின் அநுபவஜனிதசம்ஸ்காரஜந்ய ஞானம்.] (௧௨௬)

[மேலதற்கு உத்தரங்கூறுகின்றார்.]

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி நினைவிற் பிறிவறி
வினில்லை, செய்யுங் நனவினி லிறுகும் மனத்தொடு சேருஞ்
சின்மய விஞ்ஞானன், நையுந் துயரமனங் கழுவும் பொழுதுண
ர் ஞானச் சுகமுறு மாநந்தன், பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குள
மொடு பாகும் போலிவர் பிறிவன்றே. (௧௨௭)

(இ-ள்) நெய்யும் வெண்ணெயும்-(உருக்கின) நெய்யும், (உருக்காத) நெய்யும் (உருவினவேறு சுவையொன்றுபோல)— இருபேர்களும்-ஆநந்தமயன், விஞ்ஞானமயனென்னுமிருவரும்—நினைவில் பிறிவு அறிவினில் இல்லை-அவித்தை, அந்தக்கரணவிருத்தி (ரூபவுபாதிதிருஷ்டி) யின்றிப்பிரிவேயன்றிப் பிரதிவிம்பசேதனரூபதிருஷ்டியின்றிப் பிரிவில்லை,—[ஓர்பிரதிவிம்பசேதனந்தானே உபாதிபேதத்தால் இருவகைநாமமடைந்ததேயன்றிச் சொரூபமாகப்பேதமின்றென்பது நன்குவிளங்குதற்பொருட்டு அநேகதிருஷ்டாந்தமுகத்தால் கூறினர்.] செய்யும் நனவினில்-(போகப்பிரதமானகாமவசத்தால் நாநாவியவகாரங்களையுஞ்) செய்யாநின்றசாக்கிரத்தின்கண்—இறுகும் மனத்தொடு சேரும்-தூலமாகுமந்தக்கரணவுபாதியோடுகூடாநிற்கும்—சின்மய விஞ்ஞானன்-சின்மயனான விஞ்ஞானமயனென்னும் ஆன்மா—நையும் துயர் மனம்-வருந்துகின்ற(காரணமான) அந்தக்கரணம்—கழுவும் பொழுது-(போகப்பிரதமானகாமக்ஷயவசத்தால் நித்திராரூபமாக) விலீனமாகுங்காலையில்,—உணர் ஞானச் சுகம் உறும் ஆநந்தன்-(கரணசாபேக்ஷையின்றி அஞ்ஞானத்தை) அறியவல்ல பிரமாநந்தத்தை அநுபவியாநிற்கும் ஆநந்தமயனென்றுசொல்லப்படுவன்.—(ஆகலின,) பெய்யும் துளிகளும்-(மேகத்தாற்) சொரிகின்றமழைத்துளிகளும்,—நீரும்(போல்)-கூவதடாகாதிகளிலுள்ள புனலும்போலவும்,—குளமொடு பாகும்போல்-வெல்லமும், பாகும்போலவும்—இவர் பிறிவு அன்று-இவர்வேறல்லர்.—அறி-(என)இங்ஙனம் அறிதி.-எ-று.

இக்காரணத்தால் ஆநந்தமயனநுபவஸ்மரணம் விஞ்ஞானமய னுக்குண்டாவதால் விரோதமின்றுமென்பதுகருத்து.

இதன்விவரம் முதற்படலத்தில், உ௩-வதுசெய்யுளின் விசேஷ வுரையில அவஸ்தைகளினிலக்கணங்கூறியிருப்புழிகாண்க.

"ஞானச் சகமுனும்." என்றதால், சுழுத்தியினகண்ணாநதககா ணம அபாவமாயிருத்தலின், அதனையுண்ணுதற்கு வேறேகாரணமே தெனின்;—சொரூபபூதமானசுகத்தைச் சிதாபாசசகித அஞ்ஞானததி னின்றும உற்பன்னமாய்ச சுகாதிகளைவிஷயமாகவுடைய சததுவகு ணத்தின பரிணாமவிசேஷரூபமானவிருத்தியால உணணுமென றனனெ னக்கொள்க.

இதனை, "பிரமானநதமுறுமாயா விருததியெனு நணகரணந தனறு லநுபவிததல சுழுத்தியாம." எனனும வேதாநதசூடாமணியா னுமறிக.

இங்கே "வெணணெய" எனறது, அக்கினியின சையோகாதி களால உருகிப் பினனாவாயுவாதிகளினசமபநதததால உறைநது வெ ணணையிறமுற்றநெய்யை. (௧௨௭)

(௨௭௯) [சுழுத்தியினகண ஆநநதமயரூபனன சீவனுல, பிர மசுகமநுபவிக்கப்படுமோயின, அதைப்பரித்தியாகஞ்செயது வாகியத்தில்துக்காலயமான சாக்கிரத்திறகுவருவானேனென னறுசங்கித்துச் சமாதானங்கூறுகின்றார.]

ஒன்று மியபிர மாநந தசசுக மொழிவா னேனவெளி வரு வானேன், என்றான் முனசெயத கருமம வெளியினி லிழுக குஞ சுழுத்திவிட டெழுந்தோறும, நன்று மினசுக மகலான் வெளியிலு கடவான் மறதியும பெறமாட்டான், அன்று மெ னவிருந துறங்குஞ சிலகணெ மதுவே வாதனை யாககதம. ()

(இ-ள்) (ஆநந்தமயனனசீவனெனவன்)ஒன்று ஆகிய பிரமாநந தசசுகம-ஏகமாகியபிரமாநந்தசுகத்தை—ஒழிவான் என-பரித்தியாகஞ் செயதற்குக்காரணமென்னை?—வெளி வருவான் என்-வெளியே (சா க்கிரத்தில்)வருதற்குக்காரணமென்னை?—என்றால்-என்றுசங்கிக்கின், —முன் செய்த கர்மம் வெளியினில் இழுக்கும்-பூர்வஞ்செய்த (புண்

ணியபாவரூபமான பாசததால கட்டுண்டிருத்தலால்) அக்கர்ம(பாச)ம (சாட்சாதவனநுபவித்திருந்தபிரமாநந்தத்தையும் பரித்தியாகஞ்செய யும்படிபண்ணி)வாஙியத்தில் சாகரஞாதிகளில்இழுக்கும்;—(இப்படிக காமவசத்தால் சாகரஞாதிஅவஸ்தைகள் உளவாமென்பதெதனலறிய ப்படுகினறதெனின்;—சுழுத்தியையடைந்தசீவன் சொப்பனம் அலல து, சாகரணத்தையடைகின்றனனென்னும் கைவல்யசுருதிவாக்கியத தால்அறியப்படுகின்றதென்க.) [சுழுத்தியின்கண் பிரமாநந்தத்தினநு பவமுணடெனபதிற் காரணங்கூறுகினறார்.] சுழுத்தி விட்டு எழுந தோறும்-சுழுத்தியவஸ்தையைவிட்டுச் சாக்கிரத்தையடைந்தபுருடனு ஆம — (சிலகணம)-சொறபகாலபரியந்தம்—நன்றாயின சுகம அக லான-(சுழுத்தியிலநுபவிக்கப்பட்ட)பிரமபூதமான ஆநந்தத்தின்வாச னையை விடாதுளன்.—[அதற்குக்காரணங்கூறுகினறா.]வெளியிலுமநடவான-புறததுஞ்செலலாஞய—மறறியும பெறமாட்டான - அகத தே யநுபவித்த ஆநநதத்தையும விடாதுளன.—இஙஙனங்கூறியவா றாலதிரவிஷயஞயச சுகியாய உதாசீனஞயுளனெனபது பெறபபடு கினறது; [இதனல, பிரமாநநதவாசனை பினனேதொடாந்திருக்கின றதெனபதுகருத்து.] இவவாறுபொருளுரைத்தது இதற்குமுனனூ லானபஞ்சதசிலயகதொணடெனக. "அன்று மெனவிருந் துறங்கு ஞ் சிலகண மதுவே வாதனை யாநந்தம." என்றது, இவவாசிரியாகரு த்து. அனறு ஆம என-(சுழுத்தியு)மனறு (சுழுத்தியு)மாம் (சாக்கி ரமு)மனறு (சாக்கிரமு)மாம எனறுகூறும்படி—சிலகணம் இருநது உ றங்கும-சொறபகாலபரியந்தம அஙஙனமிருந்து உறஙகாநிறகும் — அதுவே வாதனை ஆநந்தம-(சுழுத்தியின சமஸ்காரமாகிய) அதனுடனே மனதிநிடயே வாசனுநநதமாம.—எ-று.

ஒழிவான், வருவான எனபனவற்றிலுள்ள வான்விகுதி-தொழி ற்பெயாப்பொருட்டு. முன்-௬௭-வதுசெய்யுளில் இருபபான் எனபதி லுள்ள பான்விகுதியுமது. (௧௨௮)

(௨௭௨) [ஆயின், சாவதா அங்ஙனம் என் இருக்கவில்லையெ னின; அதற்குக்கூறுகின்றார்.]

அநதக் கணமுடன லகமென் றிடர்களி லலேக்தே சுகநதனை மறநதேபோம, முக்தைச் செயுமவினை சுகதுக் கநதரு மோ னந தருகலே வடிவேகாண், எக்தப் புருடனு மொருசிக் தை யுமற விருக்தே னெனலநு பவமாகும், இக்தப் படிதனு தா சி னச்சுக மிதுவே நிசமெனு மாநக்தம். (௧௨௯)

(இ-ள்) அந்தக்கணம்- (சுழுத்தியினின்றும் வெளியேயெழுந்த பூர்வகர்மம அப்படித்தூஷணியமாக இருக்கவொட்டாமற் பின்னரு மபிரேரிக்க) அந்தட்சணமே—உடல் அகம் என்று-(சகலபிராணிகளு ம் தேகமேதாமென்று (அத்தேகத்திலபிமானமுற்று)—இடர்களில அ னேகதே-(பலவேறுவகைப்பட்ட) துக்கங்களிலுழன்று (அத்துக்காநுச ந்தானத்தால்)—சுகந்தனை-(அநுபவித்த) பிரமாநந்தத்தை — மறந்தே போம-(சொற்பகாலத்தோடு) மறந்தேவிடும்;—(இவ்வாறு தினந்தோ றும் மறுபடாகருசித்திரைக்குமுன்னும்பின்னும் பிரமாநந்தத்தினகன பட்சபாதமுண்டென்றறிக.) [பட்சபாதம்=சிநேகம்.] "உடலகம்" என்றதால, சீவன் தேகத்தோடுதாதான்மியமுடைய உதாசீனன, சுகி, து க்கியென்னும் மூவவஸ்தையுடையனுயிருப்பனெனக்கொள்ளக்கிடந்த ன; கொள்ளவே, அம்மூவகையுள, முந்தைச செயும வினை-பூர்வஜ ந்மங்களிற்செய்தபுண்ணியபாவங்கள்—சுக துக்கம் தரும-சுகதுக்கமா கியஇரண்டையுந்தரும.— (ஆகலின, அவைகள காமகாரியங்களாய சுகதுக்கங்களும் வாங்கியபோகத்தினாலும, மனோராச்சியத்தாலும, இ ருவகையாகவொப்பினா.) [மூன்றாவதானஉதாசீனத்தன்மை எப்போ துண்டாமெனின்;—அதற்குக்கூறுகின்றார்] நடு வடிவே-சுகதுக்கங் களின, அந்தரானமே—மோனம தரும - (உதாசீனமெனனும) தூஷ ணீம்ஸ்திதியைத்தரும்;—[இப்படியோரவஸ்தையுளதெனபதற்கு அ நுபவமென்னையெனின்;—] எந்தப் புருடனும-எப்புருஷனும—ஒரு சிந்தையும் அற-யாதொருசிந்தனையுமில்லாமல்—இருந்தேன் என்ல -(நான்)சுகமாயிருந்தேனென்றுசொல்லுதலே—அநுபவம ஆகும-அ நுபவமாம:—இந்தப்படி—தன உதாசீனச சுகம இதுவே-தனனுடை ய உதாசீனகாலத்திற்றோன்றுகின்ற இவ்வானந்தமே—நிசம எனும ஆன ந்தம-நிசாநந்தமாம்.—எ-று.

சாக்கிரவஸ்தையினகணணும நிசாநந்தத்தினதோற்ற முண்டென்றறியத்தக்கதெனபது தாற்பரியம். (௧௨௭)

(௨௭௩) உதாசீனத்தைக்கண்டோனறுகின்றசுகம நிசாநந்தமாயி ன, அநுபிரமாநந்தருபமாவதால முற்சொன்ன வாசனாந ந்தருபத்தன்மையதாகுமென்றுசங்கித்து, உதாசீனத்தைக கண்டோனறுகின்றசுகம் சாமான்யவகங்காரத்தால் ஆவி ருதமாயிருத்தலால், பிரமாநந்தருபத்தன்மையதனறென று பரிகரிக்கின்றார்.]

நிசமா னதுமுக் கியமோ குடத்துள நீரன் றேவெளி யிர ந்தான, வசமாவ கங்கர மறைந்தா னிசமது படிந்தான் முக கிய வகையாகும, இசையார் நிசய மறியா தேதுயில் செறி யா தேயுட னறிபோலே, அசையா தேமதி சமமா கியநிலை யது தான முக்கிய வாநந்தம். (கக0)

(இ-ள) அகங்கர வசமா மறைந்தால்-(நான் தேவதத்தனுகின றேன என்பது முதலியவிசேஷத்தோடுகூடாது நானிருக்கின்றே னென்னும உருவமுடைய சாமானய)வகங்காரவசமாயப் பிரமாநந்த மறைவுறறால,—நிசம-(அவவுதாசீனதசைக்கணடோனறுகின்றவாந நதம) நிசாநந்தவாசனையாம;—(ஆகலின,) நிசம ஆனது-அந்நிசாநந்த வாசனையானது—முக்கியமோ-முக்கியநிஜாநந்தமா (அன்று)—[முக்கி யாநந்தத்தினவேறாய வாசனாநந்தமுணடெனபதற்குதிருஷ்டாந்தங கூறுகினறா] வெளி ஈரம தான-(சலததாற்பூரணமான கும்பத்தினு டைய) வாஹயபாகததில (ஸ்பரிசததாற)றோனறுகின்ற சீதளத்தன மை—குடதது உள நீர அன்றே-குமபததினுள்ளேயுள்ள (முக்கிய)ச லமலலவே—(பின்னை அசசீதளததனமையாதெனின்;—அதுசலத தினகுணமாம சீதளததனமை சலததினகுணமென எவவாறறியபப டுகின்றதெனின;—அசசீதளத்தன்மைரூப ஏதுவால் சலத்தின் சற பாவங கடததினகண அநுமானததாலறியப்படுகின்றது) அஃதெங ஙனமெனின;— விவாதவிஷயமானகடததினகட்டோற்றுகின்றசீத ளததனமை சலததினினறும ஜநநியமாதற்குயோக்கியம சீதளதத னமையால, சலததினகடடோற்றுகின்ற சீதளதன்மைபோலவெ னக. [அங்ஙனம சீதளததனமை சலததின அநுமானத்திறகேது வாகுக அதனால, பிரகிருதமானவாசனாநந்ததிறகு யாதாயிறறெ னறுசங்கித்து, அசசீதளதன்மைபோல வாசனாநந்தத்திறகும முக்கி யாநந்தத்தினுடைய அநுமானததின ஏதுத்தனமைபெறப்பட்டதெ னககூறுகினறா]அது படிந்தால்*-(“வாக்கது மனத்திடை யடக்கு மடமனம, போக்கிடும புத்தியுள புத்தி மானிலே, யாகமெ யாதமா னிவையி னைததினும, தாக்கறுஞ் சாநதமாந் தன்னிற் சாந்தமா.” எனனும சுருதியாற) கூறுகினற நிரோதசமாதியின், அப்பியாசயோ

---

* படிதல=நிரோதமாதல.

கத்தால் (அகங்காரம்விலயமாய் எத்துணை எத்துணைச் சித்தத்தின் சூட்சுமத்தன்மையுண்டாமோ அத்துணை யத்துணை)—முக்கியவகை ஆகும்-முக்கியநிசாந்தம் ஆவிர்ப்பாவமாம். [என இவ்வாறு, அநுமானஞ் செய்யப்படுகின்றதென்பது எஞ்சிநின்றது] இங்கே இஃதநுமானம்: அகங்காரத்தினது சங்கோசத்தின் விலட்சணத்தன்மையோடு கூடியக்ஷணங்களில் இரண்டாவதுமுதலியக்ஷணரூபமான பட்சங்கள் பூர்வக்ஷணத்தினும் அதிக நிசாந்தத்தின் ஆவிர்ப்பாவமுடையன அகங்காரத்தினது சங்கோசத்தின் விலட்சணத்தன்மையோடு கூடியகாலரூபமாகலின், அகங்காரத்தினது சங்கோசத்தோடுகூடிய பிரதமக்ஷணத்தைப்போல. இதற்கு முன்னூலான பஞ்சதசியின் சுலோகம் வியாக்கியானங்களைக்கொண்டே இவ்வாறுபதங்களை அந்நுவயித்துப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. [புத்தியின் சூட்சுமத்தன்மைக்கு அவதியாதென்று சங்கைவரில்,—அதற்குச் சாவஞ்ஞானமாகாரவிருத்திகளும் நிரோதமாயப் பிரமாகாரத்தையடைந்த அந்தக்கரணத்தின்கண் அது தானென்ன உளதாகும் ஞானரூபசாட்சாத்காரமே அவதியென்றுகூறுகின்றார்.] மதி-அகங்காரமானது—இசையார் நிச்சயம் அறியாதே-சாஸ்திரங்களிலுநிறைந்துள்ள நிச்சயங்களை நினையாமல(மறந்து)—துயில் செறியாதே-நித்திரையுமடையாமல—உடல் தறி போலே-சரீரம் ஸ்தம்பம்போலே—அசையாதே-அசையாமல (இருக்க) [பூமியிலே வீழாமலென்றபடி]—(பரமமான சூட்சுமத்தன்மையையடைந்து) சட்ட ஆகிய நிலையது தான-பிரமாகாரமாகிய வெளியே—முக்கிய ஆநந்தம்-முக்கிய நிசாந்தமாம்.—எ-று.

புத்தியானது சர்வநிச்சயங்களையுமலரியாமல சூட்சுமத்தன்மையையடையின், அப்போது நித்திரையாமேயென்றுவருஞ்சங்கையைப்பற்றிச் சாவவிருத்திகளுமவிலயமாயினும அந்தக்கரணத்தின்சொரூபம் விலயமாகாமையின், அகங்காரத்தின்சூட்சுமத்தன்மை நித்திரையலலவென்பார், "துயிலசெறியாதே." என்றும், எங்கே சுழுத்தியாதிகளில் அந்தக்கரணமவிலீனமாமோ அங்கே தேகம் பூமியின்கண்வீழாநிற்பது காணப்படுகின்றது. இங்கே அது வீழாமையின், அகங்காரமவிலீனமாகாமல் சூட்சுமமான அந்தக்கரணரூபமாகவுளதென்பதை அறிதற்குத் தேகம் பூமியின்கண்வீழாததே இலிங்கமென்பார், "உடறறிபோலே அசையாதே." என்றுங்கூறினார்.

எங்கே தொய்தமுந்தோன்றுமல நித்திரையுமலலாமலிருக்கின்ற

தோ அங்கேயுளதாகும சுகம் பிரமாநந்தமென்று ஸ்ரீபகவானால் கீதையின் ஆறுமத்தியாயத்திற் கூறியிருப்பதுங்காண்க. (கூ௰)

(உஎச) [முக்கியாநந்தத்தின்மகிமைகூறல்.]

மனுடன் மனுடகந் தருவன் றேவகன் மாகந் தருவனோண் பிதிரோடே, பனுமா ஜானகன் கருமத தேவர்கள் பகர்முக கியரிந் திரனுசான், கனமார பிரஜா பதியென் விராட்டுபொ ன கர்ப்பப பிரமனென் றின்னோர்கள், பினவா நந்தங்க ளுரையாம பிரளய வெள்ளக் கடலபிர மாநந்தம். (கூக)

(இ-ள்) மனுடன-சார்வபௌமன,--மனுடகந்தருவன்,--தேவகனமாகந்தருவன,—ஒண பிதிரோடே-ஒள்ளிய அக்கினிஷ்வாத்தாதி பிதிரரோடு—பனும ஆஜானகன்-பிதிரர்க்குமேலாகச்சொலலாநின்ற ஆஜானதேவர்கள,—கருமத தேவர்கள்-(ஆஜானதேவராலும்பூஜிக்கப் பட்ட)கருமதேவர்கள,—பகர்முக்கியர்-கருமதேவர்க்குமேலாகச்சொலலும(யமன அக்கினிமுதலிய)முக்கியதேவர்கள்,—இந்திரன-(இவர்க்கிறையாகிய)இந்திரன,--ஆசான-(பிருகஸ்பதியெனனும்)தேவகுரு,--கனமார பிரஜாபதி என விராட்டு-கனம்பொருந்திய பிரஜாபதியெனனுமநாமமுடைய விராட்டு,—பொன காப்ப பிரமன எனற இனனோர்கள-இரணியகாப்பனெனனுநாமமுடைய பிரமாவென்று தைத்திரியசுருதியிற்கூறுகினற இப்பதினொருபேர்களுடைய—பின ஆநந்தங்கள -(உத்தரோத்தரம நூறுநூறுபங்கு) அதிகமான ஆநந்தங்கள—நுரையாம- (புறபுத்தரங்கங்கள்போல லேச)மாம்.—பிரளயவெள்ளக கடல பிரமாநந்தம-பிரளயகாலத்து மகோததிபோலும பிரமாநந்தமா ம —எ-று.

(உஎ௫) க-வது—யௌவனனுய,ரூபவானுய் வித்தை,அரோகம்,திடசித்தம் இவைகளுடையவனுய்ச் சேனைமுகங்களோடு கூடிச சார்வப்பிருதுவியையும பாலனஞ்செய்பவன, "சார்வபௌமன்."

உ-வது—இக்கற்பத்திலேயேமனுடனாயிருந்து புண்ணியவிசேஷத்தால் கந்தருவபதத்தையடைந்தவன, "மனுடகந்தருவன."

௩-வது—பூர்வகற்பத்திற்செய்தபுண்ணியத்தால் இக்கற்பாதியிலேயே கந்தருவனானவன, "தேவகந்தருவன்,"

௪-வது—தமதுலகின்கண் சிலகாலபரியந்தம் வாசம்பணணுகின்ற அக்கினிஷ்வாத்தாதியர் "பிதிரர்."

௫-வது—கற்பாதியிலேயே தேவத்துவத்தையடைநதோா "ஆஜானதேவர்."

௬-வது—வர்த்தமானகற்பத்தில் அசுவமேதாதிகருமங்கள்செயதுமகதபதத்தையடைந்து ஆஜானதேவாகளால்சேவியராயுள்ளோா "கருமதேவர்."

௭-வது—அஷ்டவசு, துவாதசாதிதநியா, ஏகாதசருதநிரா இவா முபபதமெதாருவரும் "முகநியதேவர்."

௮-௯-வது—"இநதிரன." "பிருகஸ்பதி." பிரசிததம.

௧0-வது—"பிரஜாபதி=விராட்டு"

௧௧-வது—"இரணியகருபபன."=பிரமன.

இவாகள் ஒருவாக்கொருவா உததரோததரம் நூறு நூறுமடஙகு அதிகமானசுகதலைக் கிரமமாக அடைகின்றனா, எனத தைததிரீய சுருதி கூறுகினறமெதனப. (௧௧௧)

(௨௭௧) [முக்கியசிசாகதமடைகதோரினைத் துதிக்கின்றா]

எவனு கிலுமிநதத் துரியா தீதததி லேழாம பூமியி லிருந தானேல், அவனு ரதனைசுகன் சிவன்மா லயன்முத லறிவோா ரநுபவ சுகபோதம், விவகா ரதிசய மிதுவே யநுபவ மெனமுன் சொல்லிய விவகாரி, உவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுநிருமம பொடிகளெனமுடிமேலே. (௧௧௨)

(இ-ள) எவன் ஆகிலும-யாவனுயிருககினும—இந்தத துரியாதீதத்தில ஏழாம பூமியில-இததுரியாதீதமெனனும ஏழாவதுபூமியில—இருந்தானேல-இருந்தானுயின,—அவன-அம்மகான— நாரதன-நாரதனும்,— சுகன-சுகனும,—சிவன-சிவனும,— மால-திருமாலும,—அயன்-பிரமனும—முதல அறிவோா-முதலிய அறிஞாகளுடைய— அநுபவ சுகபோதம-அநுபவமான ஆசுதசின்மயமானவன.—(அன்றியும,) விவகார அதிசயம இதுவே அநுபவம என-தோயதததோன்றுதலும், நித்திரையல்லாததுமான இக்கிலமே முகநியசிசாகதாநுபவமாமெனறு—முன் சொல்லிய-முன்னே(௧௧0-வதுசெய்யு

ளிற)கூறிய—விவகாரி-முக்கியாநந்தாநுபவிக்கு — உவமானமும்-அந் நாரதாதிசிவன்முதலியோர் உவமானமுமாவர்.—மகனே அறி-மைந் தா(நீஇதனை)யறிவாய்.—அவன் அடி உதிரும் பொடிகள்-அவன்பாத தலினின்றுமுதிராநின்றதூள்கள்—என் முடிமேலே-எனதுசிரசினை ப்ந்து (தரிக்கததக்கனவாம்.)—எ-று.

பிரமவித்து பிரமமேயென்னும் சுருதியால், "அவனு ரதன்சகன் சிவனமா லயன்முத லறிவோ ரநுபவ சுகபோதம்." என்றார்.

விவகார + அதிர்சயம் = விவகாரதிர்சயம் என நிலைமொழியீறறு அகரம தொருக்கப்பட்டது.

இப்படியே வாசிட்டததிலும், "மனமெனும் வினையை வென றோன மலரடி முடிமேற் கொள்வாம்." என்றனா. (கக௨)

[க௨-க-வதுசெயயுளில் ஆநந்தம்எண்வகையென றதலிப்பு கூறவின, எனையஆநந்தஙகளோவெனின், அதறகுக்கூறு கின்றார.]

[வேறு.]

இநதவா றைநதுசுகஞ் சொலலிேனாம் வித்தைசுக மினிமே ற சொலவோம, முநதமா யையுஞ்சச்சி தாநந்தப் பொருளு மே மொழியும் போதில், அநதமா மத்துவித சுகமான்ம சுக மிரணடு மங்கே சொன்னோம், தொநதமாற் றியமகனே வி னைமுனைக் கையமுண்டேற சொல்லு வாயே. (கக௩)

(இ-ள) இந்த ஆறு ஐந்து சுகம் சொல்லினோம் - இக்தப்படி (க௨௩-வது செய்யுளில விஷயாநந்தமும், க௨௪-முதல், க௨எ-வது செய்யுளவரையினும் பிரமாநந்தமும, க௨அ-வதுசெய்யுளில் வாசனாந நதமும், க௨க-வதுசெய்யுளில் நிசாநந்தமென்னும் மற்றோர்வாசனாநந தமும், கக0-வதுசெயயுளில் முக்கியநிசாநந்தமும்ஆக)ஐவகைஆநந்த ஙகளையுங்கூறினோம்;—வித்தை சுகம் இனிமேல் சொல்வோம்-வித்தி யாநந்ததனை இனி இந்நூலினகத்திற்கூறுவாம்.—முந்த-முன்னே —மாயையுமை சத் சித் ஆநந்தப் பொருளும் மொழியும்போதில்—மா யையினிலக்கணத்தையும், சச்சிதாநந்தசத்தங்களின்பொருள்களையு ஙகூறுஙகாலையில்,—அந்தம் ஆம்-(சுருதியின்கண்) முடிந்தநிலையாகிய

—அத்துவிதசுகம்-அத்துவிதாநந்தமும்,— ஆன்மசுகம்-ஆன்மாநந்தமு ம—இரண்டும்-ஆகியஇரண்டனையும் — அங்கே சொன்னேம்-முறை யே கஙு-வது செய்யுள்முதல், கஉ-செய்யுளாறும், ககச-வது செய்யு ள்முதல், எ-செய்யுளாறும் கூறினேம்—தொந்தம் மாற்றிய மகனே-(பிரமாநுபூதிவலியால்)சுகதுக்காதிதொந்தங்களைப் போக்கியமைந்தா —இனனம் உனக்கு ஐயம் உண்டேல்-இன்னமும் உனக்குச்சந்தேக முளவாயின்,—சொல்லுவாய்-வினவியறிவாய்.—எ-று. (கஙக)

(உஎஎ) [சச்சிதாநந்தப்பதங்கள பிரமத்தின்பரியாய நாமங்க ளாகவிராமல் வேறுவேறு பொருளுள்ளனவாகத்தோற்று தலால் எனமனம் ஒன்றென்னுமநுபூதியிலழுந்தவில்லை; ஆதலால, அவற்றை அகண்டைகரசமாகக்காட்டல்வேண மெனச சீடன்வினுதல்.]

குகன்றனையு மெனையுமுல கினையுமீன் றளித்தருளுங் குரு வே கேளீர், புகன்றசச்சி தாநந்தப் பதஙகடனித் தனியாகிப் பொருள்வே றுறல்,உகண்டமன முறைப்பதெங்ஙன் பரியா ய பதங்களைப்போ லுறவு காணேன, அகண்டமா யொருசு வையாய்த் தேளிக்கூட் டியமதுவா வறிவிப் பீரே. (கஙச)

(இ-ள்) குகன் தனையும்-சுப்பிரமணியனையும,— எனையும-என னையும, —உலகினையும்-ஆகாசமுதலியசகத்தையும — ஈன்று-படைத் து—அளித்து அருளும குருவே-அளித்தருளாநிற்குங்குருவே—கே ளீர்—புகன்ற சத் சித் ஆநந்தப பதஙகள-(ஆனமாவினசொரூபமாகமு னனே)யுபதேசித்தருளியசத்து, சித்து, ஆநநதம எனனுமுப்பதஙகளு ம-தனித் தனி ஆகி - (கடபடமெனனுஞ் சத்தஙகளைபபோல) வெவ வேறாகி—பொருள் வேறு ஆறல-(கடசத்தத்திறகுக்கலசமும, பட சத்தத்திற்குவஸ்திரமுமாக) வேறுவேறானபொருள்கள தோனறுகிற பனபோல சிவித்தியினமையது சததெனறும, சடத்தின்வேறானபி ரகாசரூபஞ்சித்தென்றும், துக்கத்தின்வேறான முக்கியமாகிய பிரீதிக் குவிஷயம் ஆநந்தமெனறும பொருள்களும பின்னமாகததோற்று மாயின்,—உகண்ட மனம்-(ஒருவிஷயத்தினின்று மற்றொருவிஷயத் திற்)றாவிச் சஞ்சலப்படாநின்ற அந்தக்கரணம—உரைப்பது எங்ஙு

ன்-(அநுபூதியில்)வழுந்தாகிற்பது எப்படி—பரியாய பதங்களைப்போல் -ஒரு பொருளைப்போதிப்பனவைகளான அஸ்தம், கரம், பாணியென னும பரியாயசத்தங்களைப்போல—உறவு காணேன்-குமார்த்தபோதக சத்தங்களாகக் கண்டிலேன்;—(ஆகலின, சச்சிதாநந்தபதங்களை) அகண்டம் ஆய் ஒரு சுவை ஆய்-அகண்டைகரசமாக—தேன் ஈக்கூட்டிய மதுவா அறிவிப்பீர்-பலபூக்களினின்றெடுத்துத் தேனீக்கள்சேர்த்த மதுப்போல அறிவிப்பீராக.—எ-று.

"குகன" எனபதும், "ஏனை" யெனபதும் உபலட்சணமாகிறறவின, முறையே ஈசுரவகுப்பும, சீவவகுப்புங்கொளக. (கஉச)

(உஎஅ)[முறசெயயுளிற் சீடன்வினவியசங்கைக்குச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவஙகளால்விரிததுச சமாதானங்கூறததொடஙகி அநேகதிருஷ்டாந்தமுகமாக அவைகள் அகண்டைகரசமாவுள்ளதன்மையையுணர்த்துகின்றார்.]

குளிரிளகல வெண்மையென்ற பதங்களினு னீர்மூன்று கூறு யிற்றோ, ஒளிதவனஞ் செமமையென்ற பதங்கள ளக கினியு மொருமூன் றாமோ, வெளிமுதலாஞ் சகமசதது மூட மிட ரெனபபிரித்து விலக்கி வேதம், எளிதறிய மூரண்மொ ழிநத சததாதி யெனுமபிரம மேகந் தானே. (கஉரு)

(இ-ள) குளிர் இளகல வெண்மை என்ற பதங்களினல-குளிரசசி, நெகிழ்ச்சி, வெண்மையெனனுஞ்சத்தங்களால்—நீர் மூனறு கூறு ஆயிற்றோ-நீரானது மூனறுபொருளாயினதோ — ஒளி தவனம் செமமை என்ற பதஙகளால அக்கினியும் ஒரு மூன்று ஆமோ-பிரகாசம,உஷ்ணம, லோகிதம எனனுஞ்சத்தஙகளால் அக்கினிமூன்றுபொருளாமோ—(இவைபோல)வெளிமுதல ஆம் சகம்-ஆகாசமுதல அகஙகாரபரியநதமானபிரபஞ்சஙகள்—(அத்தியாசததால் அஸ்திபாதிப்பிரியரூபங்களாகததோனறுகிற்றலால அவைஇரச்சுவிற்சர்ப்பமபோல அததியஸ்தமாகலின்,) அசத்து மூடம் இடர் எனப் பிரித்து விலக்கி--அசததுச்சடதுக்கங்களெனப்பிரிதது ஒழிதது—எளிது அறிய-எளிதாக (ப்பிரத்தியகபின்னபிரமத்தை)அறிதற்பொருட்டு — மூரண-

(அவ்வசத்துச்சடதுக்கங்கட்கு) மாறாக—வேதம் மொழிந்த-சுருதிகூறிய—சத்து ஆதி எனும் பிரமம்-சச்சிதாநந்தமாகியபிரமம்—ஏகம் தானே-ஒன்றே —எ-று.

சச்சிதாநந்தங்கள் பரஸ்பரம் பின்னமல்ல ஏகந்தான்: குணமாயின், பின்னமாம்; பிரமசொரூபமாகலின், பின்னமாகா பிரமமொன்றே நிவிர்த்தியின்மையின், சத்தென்றும், சடத்தின்விலட்சணமான பிரகாசரூபமாகலின், சித்தென்றும், துக்கத்தின்வேறாய் முக்கியப்பிரீதிக்குவிஷயமாகலின், ஆநந்தமென்றுங்கூறப்படுகின்றது. சலமானதெப்படிநெகிழ்ச்சி, குளிர்ச்சி, வெண்மைரூபமோ! அக்கினியானதெப்படி லோகிதோஷ்ணப்பிரகாசரூபமோ! அப்படிப் பிரமமும் சச்சிதாநந்தரூபமென்றறிக.

"வெளிமுதலாஞ் சகமசத்து மூடமிட ரெனப்பிரித்து விலக்கி வேத,மெளிதறிய மூன்மொழிந்த." என்றது பிரமத்தைச் சச்சிதாநந்தமென்று சுருதிகூறினதற்குக் காரணங்கூறியது, இப்படியே வாசுதேவமனனத்திலும், ஆன்மசுபாவமாகியசத்து அசத்தாகியசெகசுபாவமாகவும், ஆன்மசுபாவமாகியசித்து சடமாகியபுத்தியாதிசுபாவமாகவும், ஆன்மசுபாவமாகிய ஆநந்தம் துக்கரூபமாகியபுத்திர, பாரியாதிசுபாவமாகவுந்தோற்றிக்கொண்டே சகசுபாவமாகியஅசத்துரூபத்துவமும், புத்தியாதிசுபாவமாகிய சடரூபத்துவமும், புத்திரபாரியாதிசுபாவமாகிய துக்கரூபத்துவமும், நான்செத்துப்போகிறேன், நான்சடன், நான்துக்கியென்று ஆன்மசுபாவமாய்த்தோன்றுகின்றதால், இவ்விபரீதப்பிரதீதியை நிராகரிக்குநிமித்தம் ஆன்மாசத்ரூபன், சித்ரூபன், ஆநந்தரூபன் எனச்சுருதிசொல்லுகின்றதேயல்லாமல் ஆன்மசொரூபமாகியசச்சிதாநந்தங்கட்கு அந்நியோந்நியபேதஞ் சொல்லுகின்றதில்ல அதற்குத்தாற்பரியமில்லை; அன்றியும், சிலமதஸ்தர்கள் ஆன்மாசடரூபனென்றங்கீகரித்து அவனுக்குச்சத்து தாமமென்றும், சிறக்கங்கள் குணங்களென்றும் சொல்லாநிற்பதை மறுத்தற்பொருட்டு ஆன்மா சச்சிதாநந்தசொரூபமெனச்சுருதிசொல்லுகின்றதேயல்லாமல் அவற்றிற்கு அந்நியோந்நியபேதஞ்சொல்லுகின்றதிற் றாற்பரியமேயில்லை; ஆதலால், சத்தேசித்து, சித்தேஆநந்தமெனுஞ்சுருதிதாற்பரியாலோசனையால் அபேதஞ்சித்தித்ததெனக்கூறியிருப்பதுங்காண்க.

(௨௭௧) [சச்சிதாநந்தகுணங்கள் பரப்பிரமமின்னமல்லவெனப்படுதச சுருதிப்பிரமாணத்தாலுணர்த்துகின்றார்.]

நித்தியம்பூ ரணமேகம் பரமார்த்தம் பரப்பிரம நிதானஞ்
சாந்தம், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமநிருக்கு கூடஸ்த
ன சாட்சி போதம், சுத்தமிலக் கியஞ்சாந் தனஞ்சிவன் றத்து
வமசின் சோதி யான்மா, முத்தமவிப் ருகருமமென் றிவ்வ
ண்ணம விதிகுணங்கள் மொழியும வேதம். (௧௧௬)

(இ-ள்) நித்தியம்-[லட்சணவிருத்தி.] பின்னமாகிய எத்தேசத்திலு ம,எக்காலத்திலும ஆகாசமொருதன்மைத்தாயிருப்பதுபோலச்சாவஸ் தைபஞ்சங்களிலும பஞ்சகோசங்களுள்ளவிடங்களில கோசங்களைக்கா ணொதாகி எப்போதுமிருத்தலின நித்தியம்.—பூரணம்-[ல-தி.] நீரா ற்பூரிதமானகடமபோலப்பஞ்சகோசங்கள் பூர்வபூர்வம உத்தரோத்த ரங்களாற்பூரிதமாயச்சிவனாலும்பூரிதமாகியகோசங்களாற் பஞ்சபூதங் களபூரிக்கப்பட்டு அப்பூதங்களாற்பூரிக்கப்பட்டிருப்பதுசகம்;அச்சகத் தில எங்குனுமவியாபித்துள்ளமாயாவிசிட்டனும பிரமத்தாற்பூரிதமா யத்தனைப்பூரிப்பதாய் வேறொன்றின்மையாற் பூரணம.—ஏகம-[வி ஷ்ணுசகஸ்திரநாமபாஷியம.] “ஏகமேவாத்துவிதீயம்.” என்னுஞ்சுரு தியால மரத்திற்குச்சமானஜாதியான மற்றொருமரமும், விஜாதியமா னகொடிமுதலியவைவயும், ஸ்வகதபேதமானபத்திர, புஷ்ப, பலபேத ங்களுமிருப்பனபோலப் பரமார்த்தமாகச் சச்சிதாநந்த பரிபூரணவஸ் துவாக ஒருசஜாதியபேதமில்லை.விஜாதியமென்னும்அநிருதசடதுக்கா த்மகமானபிரபஞ்சமும் சத்திரஜதம்போல அநிதச்சமாகலின், இல் லை நிரவயவமாகலின, ஸ்வகதபேதமுமில்லை; ஆகலின், ஏகம்.—பர மார்த்தம-[ல-தி.] சொப்பனம் அபரமார்த்தம,சாக்கிரம பரமார்த்த ம சாக்கிரத்தினகண்ணும மினை, மேகம் அபரமார்த்தம, மற்றவை ப ரமார்த்தம; இவற்றுள்ளும, தேகமுதலிய இவ்வுலகவத்துக்கள் அபர மார்த்தம சொர்க்கமுதலியவை பரமார்த்தம; இவற்றினும், பிரம லோகம் பரமார்த்தம் என இவ்வாறு தாரதம்மியமாகக்கூறுமிற்கும் ச கசிவபரங்கண்முழுவதும் ஆராயுங்காலையில் பரமார்த்தமாகாமையி ன, சர்ப்பாதிக்கு இரச்சுவாதிபோலத் தான்பரமார்த்தருபமாதலானு ம, தனக்கழிவுவர்து வேறொருவஸ்து பரமார்த்தமாகாமையினாலும் பரமார்த்தம.— பரப்பிரமம்-[வி-ச-பா-ம்.] சத்தியஞானாநந்தம்பிரம

மென்னும் சுருதியானும், விஷ்ணுபுராணத்தில் சஜாதிய, விஜாதிய, ஸ்வகதபேதரகிதமாகவும, மனவாக்குகட் கேகாசரமாகவும, சத்திய ஞானசுகமாத்திரமாகவும, சுவயம்பிரகாசசுவவேத்தியமாகவும் இருக்கிறஞானமாத்திரம பிரமமென்றுகிணயித்ததானும, பரப்பிரமம.—கிதானம-[வி-ச-பா-ம.] [காரணமாத்திரம்]இதுதானே பிரபஞ்சோற்பத்தியிலே உபாதானகாரணமாயிருக்கின்றபிரகிருதியும, கிமித்தகாரணமாயிருக்கின்றகாலாதியுமாவதால், கிதானமெனனுங்காரணம.—சாந்தம-[வி-ச-பா-ம்.] கிஷ்களம், கிஷ்கிரியம், சாந்தமெனனும சுருதியால விஷயபோகங்களில் அசங்கமாயிருத்தலால, சாந்தம. அனறியும, [ல-கி.] காஷ்டத்திலுண்டானவக்கினி அக்காஷ்டத்தைச்சுட்டுத் தானுஞ்சாந்தமாவதுபோலச் சுருதியினாலும,குருவினாலும உளதாகாகிறகும அகண்டாகாரவிருத்திஞானம பிரமத்திற்குவேறான சாத்திரமுதலியவைகளைச்சுட்டுத தானும சாட்சியாகிய தனனில்ஒடுங்குதலால், கிஷ்பிரபஞ்சமாகியதான சாந்தம.—சத்தியம-[வி-ச-பா-ம.] பரமார்த்தசத்தியசொரூபமாயிருக்கையினாலே பிராதிகசத்தியமாயிருக்கிற சத்திரஜத, இரச்சுசாபபாதிகளினும, வியவகாரசத்தியமாயிருக்கிற ஆகாசாதிபதார்த்தங்களினும விசேஷமாகநித்தியபரிபூரணசர்வகாலத்தசர்வசாட்சியாயிருத்தலின சத்தியம.—கேவலம-ஏகமாவதால, அலலது,முழுதுமாவதால,அலலது, கிசசயமாயிருத்தலால, அலலது, ஞானமாயிருத்தலால்,அலலது,சுத்தமாயிருத்தலால கேவலம —துரியம-[ல-கி.] கான்காம்பொருள்,அஃதெங்஡னம? ஓரவஸ்தையுண்டாகில,மற்றோரவஸ்தைதோன்றுமல அழியாகிறகுமஅவஸ்தாத்திரயப்பிரபஞ்சமுணர்ந்தும் சாட்சியாய் கானகாமபொருளாயிருத்தலின துரியம.—சமம்-[வி-ச-பா-ம.] சாவவுலகங்களினும சாவவியவகாரங்கிதமாயிருத்தலால, சமம். அல்லது,[ல-கி.] தாரதமமியமானஉலகங்களை பிரமாமுதற்றம்பபரியந்தம உத்தம,மத்திம,அதமமமானஉடலகளஞானி,யோகி,உபாசகன் காமியெனனும் ஜீவாமுதல், ஈகரணபரியந்தத்தாரதம்மியமாகவிளங்காகிற்கும்வஸ்துக்களைத்தினும சத்தாகாரமாயுத் தாரதமமியமற எப்போதுமிருத்தலால சமம்.—திருக்கு-[ல-கி.] அறிவதுயாது அது திருக்கு,பிரமம் சர்வதிருசியங்களையும அறிவதாயிருத்தலால் திருக்கு.—கூடஸ்தன்-[ஷ.]கூடம்=கொல்லன்அடைகலது; அதுபோல கிர்விகாரரூபமாயிருத்தலால் கூடஸ்தன்.அலலது,[விசாரசாகரம்.] கூடமென்பது, மித்தையாகியபுத்தியும்,திதாபாசனுமாம;

அவைகளில அசங்கரூபமாகஇருப்பவன் கூடஸ்தன்.—சாட்சி-[வி-ச-பா-ம.] நேரேமறைவில்லாமற் சொரூபபூதஞானத்தாலே சகல பிரபஞ்சத்தையும்பார்ப்பதால சாட்சி.—போதம-[பஞசதசி.] சத்த முதலானவிடயங்களைத்தனையும அறியும சமவிதரூபமாவதால போதம.—சுத்தம-[ல-தி.] சாதிவர்ணாசிரமாதித்துடக்குற்றசீவன, கிருபையவதாரமுதலிய துடக்குற்றஈசுரன,சீவசங்கத்தால அசுத்தமுற்றபூதங்கள் இவைக்குவேறானதான இவைகளோடேகூடியிருந்த தன்மையசுத்தமபறறுமையினாலும, இவை தனதுவிவர்த்தமாதலாலும,சுத்தம.—இலக்கியம- இலட்சணையினறபோதிக்கப்பட்ட ஆத்தமாகலின இலட்சியம.—சநாதனம-[முத்திகண்டம]சந்ததம ஏகரூபமாயிருத்தலால சநாதனன.—சீவன-[பிருகதகோசம.] கடாவச்சின்னாகாசம போலச சரீரததிரயங்களால அவச்சின்னமாயிருத்தலால சீவன.—"சீவனாயிருந்து காணுஞ சிறபரத்தத்து வத்தே, மேவிய ஈனவை யுற்றோர." என்னும வாசிட்டத்துங்காணக. தத்துவம-[வி-ச-பா-ர.] தத்துவம, அமிர்தம, சத்தியம, பரமார்த்தம, யது, தத, துவம என்னும இவவேழுசபதங்களும பரமார்த்தசத்தாயிருக்கினறபிரமத்தையுணாத்துகினறனவாகலின தத்துவம=பரப்பிரமம.—விண-[வாசிட்டம.] "தடமான வதனபுற மிலாமையினால." விண. அல்லது, அசங்கத்துவாதிதாமத்தால ஆகாசசதிருசமாவதால் விண. — சோதி-[மு-ம] சூரியனமுதலியசோதிகளை விளக்குவிக்குஞ்சிற்சோதியாவதால் சோதி. அலலது, [வி-ச-பா-ம.] இதரமாகவிருக்கின்ற ஆதித்தியசநதிராதிகளையபேட்சியாமற றானேயிகவுமபிரகாசமாகப் பிரகாசிக்கினறதால் சோதி —ஆன்மா-[ல-தி] நானெனறபிமானத்திறகிடமாய்த தோன்றுகினற புத்திராதி,காரியகாரணதேகம, சீவன், இவைவெவவேறானநாமமடைந்து தனக்காகியமாகத்தோன்றலானும, இவைக்குபபாலாய ஞானகனப்பிரமமாகியதான அந்நியமாகாமையானும ஆனமா.—[வா-ம.] "அகமகமென் றனைத்துயிர் ணிடத்துமிருந்தனவரத முரைப்ப தாகி, நிகமொளியா யான்மதத் துவமான சொரூபத்தை நினைதல செய்வாம," எனறது, [பிர-தை.] "உரையாடுகினறநா னெனனுமு ரைக்கும அறிவுக்கு மறிவாய் காடுகின்ற வுணாவொன றுணடதுவே யானமா நமக்கெல்லாம." என்றது. முத்தம- [வி-ச-பா-ம.] விடுபட்டவனென்னுமசுருதியால் சுபாவமாகச் சமசாரபந்தம சர்வாதமனாஇல்லை; ஆகலின், முத்தம்.—விபு [வி-ச-

பா-ம்.] சகலபிரபஞ்சாகாரராகவும், இரண்யகர்ப்பாதிவிவிததேவராகவும் நாநாவிதமாகவுண்டாகின்றதால விபு. அன்றியும், சர்வதந்திரபரிபூரணராகவும், லோகநாயகராகவும் இருப்பதால் விபு. [ல-தி] அவித்தியாவிசிட்டனினவிபு லிங்கதேகம், இதனினவிபு தூலதேகம, இதனின் ஒன்றின்ஒன்று விபு பிருதுவியாதிபூதங்கள், இவற்றினொன்றினொன்றுவிபு இரண்யகாப்பாதி, இவைகளானமட்டிடக்கூடாதுவிரிந்த மாயாவிசிஷ்டனுமும மட்டிடக்கூடாதுவிரிகத அஸ்திபாதிப்பிரியரூபமாகலின விபு.—சூககுமம-[வி-ச-பா-ம்] "நுண்மை யாமதி னுணமை யாம." எனனுமசுருதியானும, "சாவகதமசூடசுமம." எனனுமசுருதியானும உத்தரோததரம ஸதூலகாரணமாயிருககினற பிருதுவியாதிபூதங்களும், ககதாதிகுணங்களும பிரளயததிலேயிலலாமையினற் சூக்குமம — வாசிட்டததில், "சூக்கமாயெட் டாமையினற் சொனனபரமே பரமாணு." எனறது. எனறு இவவண்ணம விதிகுணஙகள மொழியும வேதம்-எனறிவவாறு விதிகுணங்களைப்பிரதிபாதியாகிற்கும வேதமான்து.—எ-று. (க௯௯)

(௨௦௦) [இனி கேட்டநாமஙகள கூறுகினறார.]

அசலநிரஞ் சனமமிர்த மப்பிரமே யமவிமலம வசஞ் நிதம
அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந தரமகோ சரம கண்டம
அசமஞ்த மவிநாசி நிக்குணகேட் களநிரவ யவம காதி, அசரீ
ர மவிகார மதந்துவித மெனவிலககா மநேக மூண்டே. (க௯எ)

(இ-ன்) அசலம்-[ல-தி.] வீடு, ஊர, தேசம இவைகளில ஒனறைவிட்டு மறறொன்றில அலைகினற ஸ்தூலதேகம, உலகஙகளில ஒனறினினறொனறில் அலைகின்ற லிங்கதேகம, காரணதேகஙகளோடு பிருதுவியைவளையமாகசசுறறியலைக்கின்ற அபபு,அககினி இவைகளையலைகினறவாயு,இவைகட்கிடமாயுள்ள ஆகாசம இனனும பௌதிகசமஷ்டியோடுகூட இவையனைத்தையும உடலாககொணடு அறிவினுள்ளே அலையாநினற ஈசுரனும, அதிவேகமாக ஆகாசத்திறகருட ன் [illegible] ரலப் பததுததிககினும் நூறுகோடிகறபஙகளோடி அளவிட முண்டுமென்றுபாாக்கினும, அளவுகாணக்கூடாததாய் அஙகஙகே சாட்சியாய் அசைவற்றிருக்கின்றதால் அசலம.—நிரஞ்சனம-(அஞ்சனம்=தமம: மலினசுபாவத்தால; அஃதில்லாமையால் நிரஞ்சனம்.

— அன்றியும், ஆத்மபோதடீகா அஞ்சனரஹிதன், நிரஞ்சனன அஃதெரஙனம்? மனோவியாபாரமே அஞ்சனமாகலின், மனதேயில்லாமலிருத்தலால் நிரஞ்சனம்.* இன்னும், லட்சணவிருத்தியினுங் காணக. அமிர்தம்- [ல-நி.] மிர்தமற்றது அமிர்தம். யோகாமிர்தம், தேவாமிர்தங்களைப்புசித்து நமக்குமரணமில்லையென்றிருப்பவரும ஈசுரப்பிரளயத்தில் மரணமாவதுபோல அநந்தாநந்த சின்மாத்திரமேநாமென்றுமோட்சாமிர்தமான தன்னையடைந்தோர் மரணமாகாமையின் அமிர்தம். [வி-ச-பா-ம.] ஓர்காலத்தும் மரணமில்லாமல் நித்தியமாயும, சத்தியமாயும் இருத்தலின் அமிர்தம்.— அப்பிரமேயம்- [வி-ச-பா-ம்.] சர்வப்பிரமாணங்கட்கும் விடயமாகாமையின அப்பிரமேயம. சத்தஸ்பரிசரூபகந்தாதிகளானகுணங்கள் இவரிடத்தில்லாமையினான், கடபடாதிகள்போலப் பிரத்தியட்சவிஷயரல்ல. காரியலிங்கமில்லாமையின, அநுமானவிஷயரல்ல. சாதிருசமில்லாமையின; உபமானவேத்தியரல்ல. ஜாதிகுணக்கிரியைகளில்லாமையின, சத்தப்பிரமாணவிஷயருமல்ல. உபாதானதர்மமில்லாமையின, அர்த்தாபத்திவிஷயருமல்ல. பாவ (ஸாவ) ரூபமானசிற்சொரூபராகலின், அபாவகோசருமல்ல. அபாவத்திற்குச சாட்சியாயிருத்தலாலும் அபாவவிஷயரல்ல; இப்படிச்சகலபிரமாணங்கட்கும விஷயராகாவிடில் வேதாந்தசாஸ்திரங்களாலே எப்படியறியப்படுவரெனின்;—சகலமானபிரத்தியட்ச அநுமான உபமான சத்த அர்த்தாபத்தி அபாவசாஸ்திராதிகட்கும சாட்சியாக அறிகிறவராகவும், சுவயம பிரகாசராகவும் இருத்தலின பிரமாணங்கட்கு விஷயராகாவிடினும தம்மிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்ட சகல பிரபஞ்சபிரமாணங்களையும சொப்பிரகாசத்தினாலேமித்தையென்று நிச்சயித்து ஆநந்தசின்மாத்திரமாயிருத்தலால், சாஸ்திரயோனியென்றுசொல்லப்படுகின்றார்; ஆகலின அப்பிரமேயம். — விமலம - [ல-நி.] மலமற்றது. மலமுதலிராதிமலமபொருந்திய பிருதிவி, கலங்கல், புகை, புழுதிமுதலானமலமபொருந்திய மற்றநான்கு பூதங்கள், கோழை, சளி, பித்தம, மலம், மூத்திரமுதலான மலமுடையதூலதேகம், காசபடலங் காமக்குரோதமுதலான மலமுடையலிங்கதேகம், ஞானாஞ்ஞானமலமுடையசீவன, பஞ்சகிருத்தியாதி மலமுடைய ஈசுரன் இவைக்குவேறாயாதொருமலமுமற்று பிரகாசஞானாநந்தவடிவாகலின் விமலம்.—வசனாதீதம-வாக்கின் சக்திவிருத்திக்குக்கோசரமாகாமையின் வசனாத

திற்கெட்டாதது.—அசடம்-தேகமுதலியவைபோலச் சடமாகாமை யின் அசடம்.—அநாமயம்- ஆமயம்= நோய்: அஃதற்றதால் அநா மயம். [ல-தி.] ஆதிவியாதிவாசனையென்னும் மூன்று சரீரத்துச் சுரங்களுந் தனக்கு இல்லாமையின் அநாமயன்.—"சுழலும்வினை, கலனுமன் றியதுகரை மரணமும பசியையுமத, லுலகுறுந் துயாமு மூது முடையனன் றொருபொழுதும்." என்னும் பிரமகீதையினு லுங்காண்க. அசங்கம்-[விசாரசந்திரோதயம்.] சங்கமென்பது, சம் பந்தம்; அது சஜாதீயவிஜாதீயசுவகதபேதத்தால் மூவகையாம்· பி ராமணனுக்கு அந்நியபிராமணனோடுளதாகுஞ்சம்பந்தம், சஜாதீயச ம்பந்தம். சூத்திராதியரோடுளதாகுஞ்சம்பந்தம், விஜாதீயசம்பந் தம். அஸ்தபாதாதிகளோடுள்ளசம்பந்தம் சுவகதசம்பந்தம். தான் ஏகமாகலின், சாதியில்லை. சீவன், ஈசுரன், பிரமா, விஷ்ணு, சிவன், நான், நீமுதலியபேதமோ உபாதியாற்பண்ணப்பட்டது; ஆகலின், தனக்குயாதொன்றோடுஞ் சஜாதீயசம்பந்தமில்லை. அப்படியே தா ன் அத்வைதமாயும், சத்தாயுமிருத்தலின், தனக்குப்பின்னமாக மா யை மாயாகாரியமான தூலசூக்குமப பிரபஞ்சங்கள் அசத்தாம் அச த்து அற்பமும்வஸ்துவன்று; ஆகலின், தனக்கு யாதொன்றோடும் வி ஜாதீயசம்பந்தமில்லை. அப்படியே தான் நிரவயவமாகலின், சச்சி தானந்தாதிகளோ தன்தவயவமல்ல· பின்னையோ ஏகரூபமாகலின், த ன துசொரூபமாம். இதனால தனக்கு யாதொன்றோடும் சுவகதசம் பந்தமில்லை; இவ்வாறு சர்வசம்பந்தமுமில்லாமையின் அசங்கம்.— அதுலம்-[வி-ச-பா-ம.] உபமானமற்றது இதற்குச்சமானவஸ்து ஒ ருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் இல்லாமையின் அதுலம்.—நிரந்தரம் - அந் தரம்=அவகாசம்; அஃதில்லாதது நிரந்தரம்.—[நிச்சிதிரம்என்று பொருள்.] இதனை, "நிலனவினை காலதிசை திசையெலா மேவிபு செ ன்றுசில புரையாகா." எனனும் வாசிட்டத்தாலறிக. அகோசரம் -கோசரம் = விடயம்; தாமென்றறிகும் விடயமாகாமையின் அ கோசரம்.— அகண்டம்-காலதேசவஸ்துக்களால கண்டிதமாகாமை யின் அகண்டம்.—அசம்-ஜநநமில்லாதது. [வி-ச-பா-ம.] நித்தியசி த்தமாக இருப்பதுகொண்டு ஜநநத்தையடையாமையின் அசம்.— "ஊறுபட வொன்றிலே பிறத்தல்பிறந் துளவாதல், வேறுபட வளர் தல்வளர்ந் தயலொன்றாப் விளைத்தமைதல், மாறுபடத் தேய்தலற மாய்தலென வருகின்ற, வாறியலபு முடம்பனறி யறிவுடையாது."

எனினும், இதையிஞ்ஞலறிக. அநந்தம்-[வி-ச-பா-ம்.] நித்தியமாகவும், சர்வகதமாகவும் இருத்தலின், தேசகாலவஸ்துக்களால் பரிச்சேதமில்லாமையான் அநந்தம். — அவிநாசி-நாசரகிதமாகலின் அவிநாசி. —நிர்க்குணம் [வி-ச-பா-ம்.] பரமார்த்ததசைக்கண் குணத்திரயங்களில்லாமையான் நிர்க்குணம். அல்லது, சத்த, ஸ்பரிசாதிகுணரகிதமாயும், நித்தியசுத்தஞானரூபமாயும் இருத்தலின் நிர்க்குணம். [ல-இ.] சத்துவகுணத்தால் ஈசுரனையும், இரஜோகுணத்தால் சீவனையும், தமோகுணத்தால் சகத்தையுமுண்டாக்கி அவைகளையுகந்தோறும் விரித்தடக்கி விளைஞ்சியாநிற்கும் பிரகிருதிக்கு அதீதமாய்ச் சுத்த அதிஷ்டானசுகஸ்வரூபமாகத் தானிருத்தலின் நிர்க்குணம்.—நிட்களம்-கலை = அவயவம். அஃதின்மையின் நிட்களம்.— [ல-இ.] பிரமம் ஆகாசவுருவாயிருக்குமென்றது ஒருவேதம். அதற்கு நாமரூபமில்லை அமூர்த்தமாயிருக்குமென்றது ஒருவேதம். பிரமத்திற்கு முன் பின்உட்புறமில்லை அதுசாட்சியாயிருக்குமென்றது ஒருவேதம். அறியப்பட்டதுமறியப்படாததும் பிரமமல்ல; அவைகட்குக்கியமாய அவைகளைப்பிரகாசிப்பிக்கும் அறிவு நிராகாரமென்றது ஒருவேதம். இவ்வாறுகூறுகின்ற சுருதியானும், சூரியனைநாடாநிற்கும் மணிதோகூடநீண்டசிதாபாசனைக் கற்பித்தசேதனமென்றதுகொண்டு வாளால்வெட்டுதலும், அக்கினியாற்கவெதும், ட்டினகரத்திற்குக்குவதுபோற் சுகாமற்போமாயின, சுபாவசித்த ரூபரகிதமெனனல்வேண்டுமேனெனினும் உத்தியானும், தான உள்ளிந்திரியம், வெளியிந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் அவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கும் அநுபவத்தானும் நிஷ்களம்.—நிரவயவம்-[ல-இ.] அஸதபாதாதி அவயவங்களையுடைய மூவகைச்சரீரங்கட்கும் அந்நியமாய ஆகாயம்போலும் உருவாய் மூவகையவஸ்தைகட்குஞ்சாட்சியாய நித்தியமாகியுள்ளதனக்குத் தனக்கென ஓர் அவயவமின்மையானும், தன்போல உண்மையாயில்லாமல் தனதவயவமென்றுசொல்லத்தக்கதானபொருளும் அல்லாமல் தனனிற் கற்பிதமாயததோன்றுகின்ற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்தும் ஓரவயவமின்மையானும் தான் நிரவயவம். — அநாதி-ஆதி= உற்பத்தி, அஃதில்லாதது அநாதி. [வி-ச-பா-ம்.] இதற்குக்காரணமில்லை; இதுதானே சகத்பிராந்திக்கு ஆதிகாரணமாயும், அதிஷ்டானமாயும் இருத்தலால் அநாதி. [ல-இ.] யாவைக்குங்காரணமானதனக்குக் காரணம் இன்மையானும், அநாதியென்றுகூறும் காயம், அஞ்ஞானம்,

வேதம், ஈசன், சிவன் என்னும் சோபாதிகசகத்தும், நிருபாதிகசைதந்நியமான பிரமமும் ஆகியஇவ்வாதிநுள்ளே கற்பித அநாதியானஐந்திற்கும மூலமானசித்திற்கு ஆதியின்மையின் அநாதி.—அசரீரம்-தேகமின்மையது. [வ-தி.] சரீரங்களையுடையகர்மி, யோகி, உலகபாலர், வைசுவாநரன்முதலிய சீவர்க்கும், சகசரீரமுடைய ஈசுரனுக்கும் அந்நியமாய்விளங்காநிற்குந் தான் சிற்சதாநந்தரூபமாவதாலும், தனக்கொருசரீரமின்மையாலும், சரீரம் என்னதென்னும் அநுபவத்தாற்றனக்குச்சரீரம் அந்நியம், அநித்தியமென்னும்யுத்தி சர்வலோகசம்மதமாவதாலும் தான் அசரீரன்.—அவிகாரம்-விகாரமின்மையது. [வ-தி.] பஞ்சகோசங்களையும், அவைகளின் விகாரங்களையும் அறியும் அறிவேவடிவாதலால் அவிகாரம்.—அத்துவிதம்- [வ-தி] துவிதமெனபது=இரண்டு; அஃதின்மையது அத்துவிதம்.—துவிதசகந்தோன்றுவதனாற் றன் அத்துவிதமென்பது எவ்வாறெனின்;—மரஞ்செடிகொடிமுதலியவை மண்ணிலேயுண்டாய் மண்ணிலேயிருந்து மண்ணாகவே அழிதல்போலச் சாக்கிராதிய அவஸ்தைகளிற் றோன்றுகின்றசகம் சாட்சியாகியதன்னிலேயுண்டாய்த் தன்னிலேயிருந்து தானாகவே அழிதலாலும், தன்னைப்போல மற்றோர்வஸ்து இன்மையாலும் தான் அத்துவிதம்.—என விலக்கு ஆம் அநேகம் உண்டு-என்று நிஷேதங்களான நாமங்கள் அநந்தமுள.—எ-று.

அநந்தமென்றமையால், இன்னும் அஸ்தூலம, அநணு, அஹ்ருஸ்வம, அதிர்சயம், அக்கிராகியம், அசப்தம், அஸ்பாசம், அரூபம், அவ்வியயம என்பனமுதலியவுங்கொள்க. (கசுஎ)

[இப்படிவிதிமுகத்தானும், எதிர்மறைமுகத்தானும் பிரமத்தைச் சுருதிகள்கூறும் சதங்கள் அநேகமாயினும் பொருளொன்றேயாவதுபோலச் சச்சிதாநந்தசதங்கட்கும பொருளொன்றேயெனச் சுருதியாற்சந்தேகநிவிர்த்திசெய்கின்றார்.]

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்களொன்றாய்ச் சேர்ந்தொ
ருமித தெல்லாங் கூடிச், சொன்னபொரு ளொன்றன்றி பிர
ண்டிலலை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்
னபத மாமதனுற் சதாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேகம
அன்னபொரு ளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா யாவாய்
நீயே. (கசுஅ)

(இ-ள்) இன்னவகை-இப்படி(அநேகமாகச்சுருதிகள்கூறுகிற்கு ம)—விதி விலக்குக் குணங்கள் விதிநிஷேதங்களாகியகுணங்கள் — ஈனறு ஆய்ச்சேர்ந்து ஒருமித்து எல்லாம் கூடிச் சொன்னபொருள்-ஈனறாகச்சார்ந்தொன்றுபட்டு முழுவதுந்திரண்டுசொல்லியவஸ்துவானது —ஒன்று அன்றி இரண்டு இல்லை-ஒன்றேயல்லாமல் உபயமில்லை.—ஒருபொருளை-அகண்டைகரசமானபிரமத்தை—சொல்லும் சொற்கள்-பிரதிபாதியாநின்றசத்தங்கள்—பின்னபதம் ஆம்-(பரஸ்பரம்) பின்னமானசத்தங்களாம்.—அதனால்-அக்காரணத்தால்—சத்தாதிகுணப்பொருளை ஆம் பிரமம்-சத்து,சித்து,ஆநந்தமென்னும்விசேடணத்தையுடையவஸ்துவாகியபிரமம்—ஏகம-ஏகரூபமாம்.—அன்ன பொருள் ஒருமை அறிந்து-அந்தன்மையானபிரமத்தின் ஏகரசத்தன்மையை (ச்சுருதிப் பிரமாணத்தால)உணர்ந்து—அகண்ட பரிபூரணம் ஆய் ஆவாய் நீயே-(சஜாதியாதி)பேதரகிதமான பரிபூரணமாயிருப்பாய்நீ.—எ-று.

கைமலை, கறையடி, புழைக்கை என்னுமசொற்கள் பின்னபதமாயினும, அவைகளினபொருளான யானை பின்னமாகாமலொன்றேயாவதுபோலும, ஓர்புருடனை பிதா, மகன, தம்பி என்னும அநேகசொறகளாறசொலலினும அவன அநேகனாகாமல் ஒருவனேயாவதுபோலும்,சச்சிதாநந்தாதிபதஙகளாற் சுருதிகூறியபிரமமும அகண்டைகரசமாக இருத்தலாற் சந்தேகமொழிந்து அதுவாயிருத்தியெனபதாம. (கக-வ)

(உஅக) [பிரமம் நிர்க்குணமென்றதால் அதற்குக் குணங்கூறுதல் எனதாய் மலடியெனல்போல அசங்கதமாமென்று சங்கித்துக் குணமாயின, அங்கமாம சொரூபமாகலின், அங்கமாகாதென்று பரிகரிக்கின்றார்.]

நிற்குணவஸ்து தனின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியென னிகரென் றுநேகே, சற்குணமே வத்துவிலை யுரையாம லறியவல்ல சதுர ருண்டோ, நற்குணமே தங்களிக்கச் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களன்று பிரமமாஞ் சொரூபந் தானே. (கஉக)

(இ-ள்) நிற்குண வஸ்துவின் குணங்கள் உரைப்பது-நிர்க்குண

வஸ்துவிற்கு (ஆகந்தாதி அஸ்தூலாதிகளான அநேக) குணங்களை(ச்சு ருதி)கூறுவது—தாய்மலடி எனல் நிகர் என்றதே-(என்)றாய்மலடி யெனறுக்கூற்றிற்கிணையாய்வியாகாத*மாமென்று சங்கியாதே.—சற்குணனே-(சமாதி) சற்குணங்களையுடையனைநதா—வத்து நிலை உரையாமல்-வஸ்துவினுடைய(ஆநாதாதி அஸ்தூலாதி) குணங்களை(ச்சுருதியாலும், பெரியோர்களாலும்)கற்பியாமல்—அறிய வல்ல சதுரா உண்டோ-அறியச்சமாத்தமுடைய அறிஞருளரா(இலர்.)—நறகுண வேதங்கள்-(ஆகலின், யாவரிடதது)கருணையுடையசுருதிகள—இந்தச சீவன்முத்தி பெற-(௧௩0-வதுசெயயுளிற்கூறிய)லட்சணமுடைய சீவனமுத்திச்சுகமடையவும்,—பிரம ஞானம தோனற-'முதற்படலததில ௩௩,௩0-வதுசெய்யுளிற்கூறிய'பிரமததினபரோட்ச அபரோட்சவிஞ்ஞானம(அதிகாரிக்)குண்டாதற்பொருட்டும்—சொல் குணங்கள் -கறபியாநின்றகுணஙகள்--பிரமத்தின் குணஙகள் அன்று-பிரமததினுடையகுணஙகளல்ல.—[மறறெனனையெனின,—] பிரம்ம ஆம சொரூபநதானே-பிரமததினசொரூபமே.—எ-று.

"வத்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல சதுர ருணடோ," எனறதற்கு, உ-ம. வாசிட்டம். "சத்தியம பிரம மானமா பரமுதற் சாறறவேண்டி, யித்திறப் பெயர்மே லோரா லிடப்பெற்ற விகத வான்மா." எனவரும். மறறுமவருவனவற்றுற்காணக

"பிரமமாஞ் சொரூபக் தானே." என்றதற்கு, உ-ம. வாசிட்டம. "எலலாமென் றுரைததெலா மறிவித்தற் பொருட்டேயா மிசையசசொன்ன, சொலலாலென் வினனறே யாதலினு லோயெனறு துணிக விதனை." எனவரும். மறறும வருவனவறறுறகாண்க. (௩௩௯)

[சச்சிதாநந்தம் ஏகரசமெனபதிற் சுருதிப்பிரமாணத்தால் சந்தேகந்தெளிந்த சீடன் யுததியினாலும் சந்தேகநிவிர்த்தியடைதறபொருட்டு வினவுதல.]

மோகவிருள கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே மொழியக் கேளீர், ஏகபரி பூரணமா மென்சொரூப மென்னுளத இ லிறுகும வணணம், ஆகமங்கள் சொன்னபடி யென்னையகண் டார்த்தமா வறிக்தே னையா,வேகமுமொத் திடவுரைததாற் பகமாததி லாணிபோ லுறைக்கு நெஞசே. (௩௪0)

---

*வியாகாதம=முன்னுக்குப்பின விரோதமினனவாதனை.

(இ-ள்) மோக இருள் கெட-(தனது காரியவர்க்கங்களோடு) அஞ்ஞானவிருள் நாசமாக—கோடி அருணன் என வரு குருவே-கோடி ஆதித்தியர்போலெழுந்தருளிய குருவே — ஐயா-ஐயனே —மொழியக் கேளீர்-(அடியேன் ஓர்)விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருள்வீராக.—ஏக பரிபூரணம் ஆம் என் சொருபம்-ஏக(ரசசச்சிதாநந்த)பரிபூரணமாகிய எனது சொரூப(வநுபூதி)—என் உளத்தில் இறுகும வண்ணம் - எனது அந்தக்கரணத்தின்கண்ணழுந்தும்படியாக — ஆகமங்கள் சொன்னபடி-சுருதிகள்கூறியவாறு—என்னை அகண்டார்த்தமா அறிந்தேன் - (சச்சிதாநந்தமாகிய) வென்னை அகண்டாகாரசப்பொருளாக(நிச்சந்தேகமா)யறிந்துகொண்டேன்.—ஊகமும் ஒத்திட உரைத்தால்-(சச்சிதாநந்தம் ஏகமென்பதில்)உத்தியும்(எனக்குச்)சம்மதமாக வருளிச்செய்தால்—பசு மரத்தில் ஆணி போல்-பச்சைமரத்தில் (அறைந்த)ஆணிபோல—நெஞ்சு உறைக்கும்-(அநுபூதியின்கண் என்)மனமழுந்தும.—எ-று

"மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே," என்றது, சமுசயத்திற்குக்காரணமான அஞ்ஞானவிருளை அற்பமுஞ்சேடியாமல் சுலபமாகப்போக்குவிக்கும் சுருதி யுத்தி அநுபூதிவல்லமையைப் பூரணமாயுடையராயிருத்தலினென்க. (௧௪0)

(உ௮உ) [உத்தியினால் சச்சிதாநந்தங்களினொருமையைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.]

சத்தேசித் தாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தானாற் சாட்சி
யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்கு
த திதியு மில்லை, ஒத்தேதோன் றியசத்துஞ் சித்துமல்ல சுக
மாகு மாகத் துக்கோர், வித்தேயன் னியமாகிற் சடமசத்தாஞ்
சுகா நுபவம் விளைந்தி டாதே. (௧௪௧)

(இ-ள்) சத்தே சித்து ஆகும்-இருக்கின்றதே விளங்குகின்றதாம;—அயல் எனில்-(இருக்கின்றதற்கு விளங்குகின்றது) அந்நியமெனில்,—அசத்து ஆம்-(இருக்கின்றதற்கு அந்நியமானசித்து இருப்பில்லாமையின், சசவிஷாணம்போல) அசத்தாம்;— அசத்து ஆனால் -(அச்சித்துஇருப்பில்லாமற் சசவிஷாணம்போல்)அசத்தாயின்,—சாட்சி எங்கே-அதுசாட்சியாதல் எவ்விடத்திற்காணப்படும்: (ஓரிடத்து

யகாணப்படாது.)—(ஆகலின், சத்தேசித்தெனக்கொள்ளல்வேண்டு ம.) சிதசேதது ஆகும-விளங்குகின்றதேயிருக்கின்றதாம்;—அயல் எ னில- (விளங்குகின்றதற்கு இருக்கின்றது) அந்நியமெனில்,—சடம் ஆம-(அச்சத்திற்கு விளங்குந்தன்மையில்லாமையின், கடபடாதிகள் போல அச்சது)சடமாகும்.—சடங்களுக்குத் திதியும் இல்லை-சடப தார்த்தஙகட்கு (இரச்சசர்ப்பம்போல) இருப்புமில்லை.—(ஆகலின், சித்தே சத்தாகுமெனக்கொள்ளல்வேண்டும்.) ஒத்தே தோன்றிய-(இ வவாறனயுத்திக்குப் பின்னமாகாமல) ஏகமாகவேதோன்றிய—சத்து ம் சிதும்-சத்துஞ்சித்துமே—நல்ல சுகம ஆகும்-பரமப்பிரேமாஸ்பத மான ஆநந்தமாம்;—அன்னியம் ஆகில்-சத்தாகியசித்துக்கு ஆநந்த மந்நியமாயின்,—சடம் அசத்து ஆம்-சடமும், அசத்துமாம்;—(ஆக வே,) சுகாநுபவம் விளைந்திடாதே- ஆநந்தாநுபவமுண்டாகாதே!— (ஆகலின், சத்தும் சித்துமே ஆநந்தமெனக்கொள்ளல்வேண்டும;கொ ள்ளவே, பிரமம் அகண்டைகரசமெனபது யுத்தியாற்பெறப்படுகின றது.) ஊகத்துக்கு ஓர் விதது-(சச்சிதாநந்தங்களை அகண்டார்த்தமாக) யூகித்தற்கு இவவுத்தியே தலைமையானயுத்தியாம.—எ-று.

“ஊகத்துக்கு.” என்றதற்கு, ஏனையகாமங்களையும் ஊகித்தற்கெ னினுமாம். (கசக)

[இன்னும் சச்சிதாநந்தங்கள் அகண்டார்த்தமென்பதை யுத்தியால்வற்புறுத்திக்கூறி முடிக்கின்றார்.]

வியாத சத்துமுன்னம் விளங்குவது தன்னாலோ வேறொன் றாலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசதசோசத் தோவசத்தே ன் மலடி மைந்தன், பேயாகா ரியஞ்செயுமோ சத்தெனவிப் ப டியனைத்தும் பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாத வவத்தையாங் குதர் க்கமிகற் பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே. (கசஉ)

(இ-ள்) வியாத சத்து-காலத்திரயாபாத்தியமானசத்து—முன் னம் விளங்குவது-ஏற்கெனவேவிளங்காநிற்பது—தன்னாலோ வேறு ஒன்றாலோ - (தீபம்போலத்)தன்னாலேயேவிளங்குகின்றதா? (அல்ல து,தீபத்தினாலேகடம்போலத்)தனக்குஅந்நியமான வேறொருபதார்த் தத்தினாலேவிளங்குகின்றதா ?—வாயால் வேறெனில்-வாக்கால் தன

க்கநியமானவோபதார்த்தத்தால் விளங்குகின்றதெனனின;—அதுவு
ம-(ஆன்மசத்திற்கந்நியமான) அப்பதார்த்தமும,— அசத்தோ சத்
தோ-சத்துவிலட்சணமா? அல்லது, சதந்தர*மா? — அசத்தேல-
சத்துவிலட்சணமென்றுசொல்லுவாயாகின, —பேயா-மதிகேடனே
—மலடி மைந்தன் காரியம செய்யுமோ-வந்தியாசுதன் ஒகாரியஞ்செ
யவதுமுண்டா?—(சத்துவிலட்சணம வந்தியாசுதன்போல அசத்தா
கலின, அதற்குச் சத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கிறரூபமான காரியங்கூடா
தெனபதுகருத்து.) சத்து என-சதந்தரமென்று— இப்படி-இவவி
தம— அதையும்- அவவந்நியத்தையும,— பிரித்துச் சொன்னால்-பகு
த்துக்கூறிடில்,— ஓயாத அவத்தை ஆம்-(அச்சதந்தரம் நிக்கிருஷ்
டமாயிருந்துகொண்டு அசத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதா? அல்லது,
சமானமாயிருந்துகொண்டுதோற்றுவிக்கிறதா? அல்லது ஒன்றிலல
தானபிரகாசவதிசயமபெற்றுத்தோற்றுவிக்கிறதா? அல்லது, தானே
தோன்றிக்கொண்டு அசத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதாவென்று இப்படி
நானாவிதமானவிகற்பம்வரும; வரவே, அச்சதந்தரம் நிக்கிருஷ்ட
மாயிருந்துகொண்டு அசத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதெனனும் முதலவி
கற்பங்கூடாது. என்னை? சூரியபிரகாசத்திற்கு நிக்கிருஷ்டமாகிய
தீபமும் சூரியனைத்தோற்றுவித்தல்வேண்டும், அங்ஙனங்காணப்படா
மையினனக. அசசதந்தரம சத்துக்குச சமானமாயிருந்துகொண்
டு அசத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதெனனும இரண்டாம்விகற்பமுங்கூ
டாது. என்னை? தீபத்திற்குச சமானமானமற்றொருதீபம அத்தீப
த்தைத்தோற்றுவித்தலவேண்டும, அங்ஙனங்காணப்படாமையின்
னக. அசசதந்தரம ஒன்றிலல தான் பிரகாசவதிசயம்பெற்று அச
த்தைத்தோற்றுவிக்கிறதெனனும் மூன்றாமவிகற்பமுங்கூடாது. எ
ன்னை? அசசதந்தரத்திற்கும பிரகாசவதிசயந் தருகிறவஸ்து சத்
தா? அல்லது, அசத்தாவென்றுவிகற்பிக்கவரும. சத்தென்னின்;—
அதுசொப்பிரகாசமா? அல்லது, அப்பிரகாசமாவென்றுவிகற்பிக்கவ
ரும, அதுசொப்பிரகாசமெனனின்;—அப்பொழுது சொப்பிரகாசமா
கியசத்தே சித்தாகலின், சத்துக்குச் சொப்பிரகாசத்துவமும், அத்து
விதீயத்துவமும் வேதாந்திகட்கந்நியரால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆ
தலால், ஆன்மசொரூபமாகியசத்தைத் தோற்றுவிக்கிறசதந்தரத்திற்

* சதந்தரம்—வேறுசத்து.

குப் பிரகாசவதிசயந்தருகிறசத்து சொப்பிரகாசமென்னல்கூடாது. அப்பிரகாசமெனனின;—அதுவுங்கூடாது. என்னை? அப்பிரகாசமாகியவஸது பிரகாசமாகியவஸ்துவுக்குப பிரகாசவதிசயத்தைததருவதுகணடிலேம; ஆகலின், அப்பிரகாசமெனலுங்கூடாது; ஆனால, அந்நியவஸதுவினறபிரகாசவதிசயததைப்பெற்றுச் சதந்தரம் ஆனமாவைததோறறுவிக்கிறதென்னின்;—அந்நியவஸ்து அசத்தாகலின, அங்ஙனஞ்சொல்லுதலுங்கூடாது; அஙஙனமாயின்,ஆன்மசொரூபமானசததிறகுப்பிரகாசவதிசயந்தருஞசதநதரததிறகுப் பிரகாசாதிசயநதருஞசதது அந்நியமொனறுண்டெனலவேணடும; அஙஙனஞசொலலின,—அச்சததுக்குப்பிரகாசவதிசயந்தருஞ்சதது அந்நியமொனறுணடென்றும, அசசததிற்குப்பிரகாசவதிசயநதருகிறசத்து அந்நியமொனறுண்டெனறுமஇப்படி) அநவஸ்தாதோஷமும, சததிறகுஅப்பிரகாசததுவமும,தோயததுவமுமுணடெனறு) வரும.—(உலகினகணணேஒனறிறகுப் பிரகாசவதிசயநதருமஅககினியாதிகள தாமபிரகாசமாயிருந்துகொண்டே அந்நியஙகளைப்பிரகாசிபபிக்கககணடோம தாம அப்பிரகாசமாயிருநதுகொணடுஅந்நியஙகளைபபிரகாசிபபிக்கக கண்டிலேம;ஆதலால,முனசொனனபட்சததிரயஙகளுங்கூடாமையின,சததைததோறறுவிககிறசதந்தரமதானேசொப்பிரகாசமாயிருநதுகொணடுஅசசததாகியவஸதுவைததோற்றுவிககிறதெனறேசொலலலவேணடும, இஙஙனஞ்சொலலில, சொபபிரகாசமானசதநதரமே சிதெதனறுசிததிததது; இஙஙனமாமேல, உலகினகண ஆகாசததிற்போல உபாதியனறிச சததுத்துவயம்நிருபிததலகூடாது எனனின;—நிருபாதிகமாகியசத்து அததுவிதீயமெனறு சுருதியாதிகளாறசொலலபபடுவதால, ஆகலின, பிரகாசமாகியசதநதரததால அவவானமசததுத தோனறுநிற்கின்றதெனனலகூடாது. மறறெஙஙனெனனின, — ஆனமசொரூபமாகியசத்துச் சொப்பிரகாசமாயிருததலின, அதுவே சிதெதனறுசிததிததது; அசிததானசததிற்கு விலட்சணமானவஸ்து அசததாகலின், அதறகு இரண்டாமவஸ்து இலலை; ஆகையால, அசிததானசததே ஆநந்தரூபமாயிற்றெனறு இப்படியூகிதது) குதாக்க விகறபஙகளை விட்டு ஒழிக்கிடாய்-(முனனே நீ ஆட்சேபிதத) குதாக்கமாகியவிகற்பங்களை விட்டொழியக்கடவாய்.—எ-று.

“பேயா.” என்றது, சீடன் குதர்க்கங்களைவிட்டு நம்புதற்பொருட்டுத் திருவுள்ளத்தினகண் சற்றே முனிவுற்றதுபோற்காட்டிக் கூறினது. (௧௪௨)

(உஅரு) [சச்சிதாநந்தங்கள் அகண்டார்த்தமாகவுள்ளதன்மை யை, கஉ௫-வது செய்யுடொடங்கி, கசஉ-வது செய்யுள்வ ரையும், சுருதியுத்திகளாலுணர்த்துவித்து இனி அநுபூதியா லுந் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.].

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லநுபவமுங் கேள்சுழுத்திச் சுகவா னந்தம், பிருதிவடி வாதலிலவ் வானந்த மேயறிவாம வேறங் கில்லை, கருதுபிர ளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டிலுநீ யிருந் திருளைக் காண்கின் றாயே, இருதயத்திப் படிநோக்கி யேகப ரிபூரணமா யிருந்தி டாயே. (௧௪௩)

(இ-ள்) சுருதி யுத்தி ஒத்தது போல்-(சச்சிதாநந்தங்கள் தம்மில்வேறுபடாமல் அகண்டார்த்தமாயிருப்பதில்) சுருதியுத்திகள் விரோதியாமல் ஒத்ததுபோல—அநுபவமும் கேள்-அநுபவமொப்பதையுங் கூறக்கேட்பாய்.—சுழுத்திச் சுக ஆநந்தம்-உனதுசுழுத்தியின்கண் (நித்திய நிருபாதிக நிரதிசய) சுகசொரூபமாகிய ஆநந்தமானது—பிருதி வடிவு ஆதலில்-(அங்கே அஞ்ஞானத்தைப்பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டிருந்து விழித்தபொழுது ஒன்றுமறியாமற்சுகமாயிருந்தேனென்னும்) பிருதிரூபமாக உதித்தலால்,—அவ்வாநந்தமே அறிவு ஆம்-அவ்வாநந்தமே சித்தாகும்.—[ஆண்டஞ்ஞானம் வேறொன்றால்விளங்கிற்றெனப்படாமையால்,] அங்கு வேறு இல்லை - அச்சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தத்தைத்தவிரப்பிரகாசாந்தரமில்லை — கருது பிரளயம் சுழுத்தி இரண்டிலும்-கருதுகின்றபிரளயமும், சுழுத்தியுமாகியஇரண்டவஸ்தைகளிலும்—நீஇருந்து-(சிதாநந்தரூபனான) நீ இருந்தே—இருளைக் காண்கின்றாய-(அஞ்ஞானமாகிய) இருளைக்காண்கின்றாய்;—(ஆகலின், நீ சச்சிதாநந்தசொரூபனும்: சச்சிதாநந்தசொரூபமே சாஸ்திரங்களிற் பிரமமென்றுகூறியிருப்பதால் பிரமசொரூபமே ஆன்மா. [வியாபகமாயிருப்பதற்குப் பிரமமென்று பெயராம்.] தேசத்தாலெதற்கந்தமில்லையோ அது வியாபகமென்றுசொல்லப்படும்; அதற்கு ஆன்மாபின்னமாமேல், தேசத்தாலந்தமுடையதாம்: எதற்குத்தேசத்தாலந்தமுண்டோ அதற்குக்காலத்தாலும் அந்தமுண்டாம்; இதுநியமமாகலின், ஆன்மா அநித்தியமாம்: எதற்குக்காலத்தாலந்தமுண்டோ அஃதநித்தியமெனப்படும்; இதனால், பிரமத்திற்குப்பின்னமாக ஆன்மாஇல்லை; இன்

மாவிற்குப்பின்னமாகப் பிரமமில்லை; பின்னமாயின், அநான்மாவாம்: அநான்மாவாகியகடாதிகள் சடமாதலின், ஆன்மாவிற்குப்பின்னமானபிரமமும் சடமேயாம்; ஆதலால், ஆன்மாவுக்குப்பின்னமாகப் பிரமமுமில்லை, பின்னையோ பிரமசொரூபமே ஆன்மாவாம்: சேதனமொன்றே சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும், மாயைக்கும் அதிஷ்டானமாவதால் பிரமமென்றுசொல்லப்படுகிறது. அவித்தைக்கும், வியஷ்டி தேகாதிகட்கும் அதிஷ்டானமாவதால் ஆன்மாவென்றுசொல்லப்படுகிறது. தற்பதலட்சியம் பிரமமென்றும், துவம்பதலட்சியமான்மாவென்றுஞ்சொல்லப்படும். ஈசுரசாட்சி தற்பதத்திற்குலட்சியம். சீவசாட்சி துவம்பதத்திற்குலட்சியம். வியஷ்டிசங்காதவுபகிதசேதனம் சீவசாட்சி. சமஷ்டிசங்காதவுபகிதசேதனம் ஈசுரசாட்சி. சீவனுக்கும், ஈசுரனுக்கும் ஏகத்தன்மைகூடாதாயினும் சீவசாட்சிக்கும், ஈசுரசாட்சிக்கும் உபாதியினாலன்றிப்பேதமின்மையாற் சொரூபத்தாலவிரண்டுமொன்றே; மடத்தின்கண்ணுள்ளகடாகாச மடாகாசங்கட்கு உபாதியினாற்பேதமேயன்றிச்சொரூபத்தாற்பேதமின்மைபோல ஆன்மாவுக்கும், பிரமத்திற்கும் உபாதிபேதமேயன்றி வேறுபேதமில்லை, இரண்டுமொன்றே.) இத்துணையுங்கூறியது, "கருதுபிர ளயஞ்கழுதநி யிரண்டினுநீ யிருந்திருளைக் காண்கின் றுயே." என்பதன்கருத்துரை. இருதயத்து இப்படி நோக்கி-உனதிருதயத்தின்கண் இவ்வாறுநாடி—ஏக பரிபூரணம் ஆய இருந்திடாய்-(சஜாதீய, விஜாதீய, சுவகத) பேதரகிதமானபரிபூரணப்பிரமமாயிருப்பாய்.—எ-று.

"கழுதநிச் சுகவா நந்தம் மிருதிவடி வாதலின்." என்பதை, "பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய், மினனிய சமமா மறிவுகாண் பவறறின் மேவுற வெழுதல் சங கற்பம." எ-ம், " அறிவெனும விதைசங் கறபமா முளையாம." எ-ம வரும வாசிட்டச்செய்யுட்களாலுயத்துணர்க

௧௧௨-வது செய்யுளில், "சச்சிதா நந்தா னென்னவினை மனனும் பலமெனங்ஙனே." என்று சீடன்சங்கையின்மேல்வைத்து உபக்கிரமித்ததை இங்கே உபசமமாரஞ்செய்தனரென்றறிக. (௧௪௧)

(௨௮௪) [சீடன் குருவருளால் சமாதிரூபமான அநுபூதிவாயிலாகச் சந்தேகந்தெளிந்து ஆரூடமடைந்ததைக் கூறுகின்றார்.]

பலகலையு முணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடி யிவனுமநு பவமவி டாமல், பலமலரின் மதுப்போலே சச்சிதா நந்தமொன்றும பரமார்த் தத்தைப், பலபொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்துப் பார்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமா னானே. (௧௪௪)

(இ-ள்) பல கலையும் உணர்ந்த-பலஞானநூல்களையும் உள்ள படியறிந்து நிஷ்டையினையுமுடைய— குரு-குருவானவர்—பல மலரின் மதுப்போலே-பலபுஷ்பங்களினின்றும் (தேனீக்களாலெடுத்துச் சேர்த்த)தேனைப்போல—சத் சித் ஆநந்தம் ஒன்று ஆம்-சச்சிதாநந்தங்கள் அகண்டைகரசமான— பரமார்த்தத்தை-உண்மைநிலையை— மொழிந்தபடி-சுருதி யுத்தி அநுபவத்தோடும் உபதேசித்தபடி—இவனும்-இச்சிஷ்யனும்,—அநுபவம் விடாமல்-(சுருதி யுத்திகளுக்கொத்த தான) தன்னநுபவத்தைவிடாமற்கொண்டு— பலபொழுதும்-பலகாலும்—கண்மூடி- (இமைகளைப்பாராதிருக்கும்படி) கண்களைத் தனது மூக்கினுனிமேலேநிறுத்தி— சமாதி இருந்தான்-சமாதியிலிருந்தவன் —விழித்துப் பார்த்த போது-(பின்னே சமாதியினின்றும்) உத்தித்துப்பார்த்தபோது—பல வடிவு ஆம்-அநேகவிதரூபங்களான— சர அசர சித்திரங்கள் எலாம்-சராசரங்களாகிய சித்திரங்களெல்லாம்—தோன்றும்- (சித்திரமானகண்ணாடியிற்புரம்போலத்) தோன்றுகிறதற்கும்—ஒருபடம் ஆனான்-அகண்டசச்சிதாநந்தபரப்பிரமமே தானானான்.—எ-று.

சராசரவுருவங்களைச் சித்திரமென்றமையின், அவற்றிற்காதாரமாகிய அகண்டைகரசனானதன்னை, "படம்." என்றார்.

தியானிக்கிறவனையும், தியானத்தையும் கிரமமாகப்பரித்தியாகஞ்செய்து தியானிக்கப்படுமென்ற ஒருபிரமமாத்திரம் சேஷமாயுடைய தாய் நிவாதஸ்தலதீபம்போலிருக்குஞ்சித்தஞ் சமாதியெனப்படும். "விழித்துப் பார்த்த போது,பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமானானே." என்றதற்கு, உ-ம். வாசிட்டம். "கசனுயர் சமாதி நீங்கி யொருபகற் கழிக்கு நெஞ்சன், வசமறத் தழுதழுத்த வசனத்தன் யாது செய்கேன், திசையுற வெங்கு செல்கேன் றீபமென் கொள்வ தென்னு, மிசையுயர் கற்ப தீர்போல் மேதினி

யெங்கு நானே." எ-ம், "மேனியிற் புறத்தினுள்ளின் மேலொடு கீழி
ற் றிகில, வானிலவை யகத்திலெங்கும் யானன்றி மற்றொன் றில
லை, யானிலா விடமு மில்லை யெனவிடத் திலாது மில்லை, தானிகழ்
பொருளவே றில்லை சச்சிதா னந்த மென்றான்." எ-ம், பாடுதுறை. "த
னனிலே யெல்லாமி ருக்குமாகிற றனெல்லாத தன்னுமி ருப்பனுமி
ல், பினனிலன்முன்னில னவனுமிற பெரிதுமு டிநத தென் வாழ்க்கை
ப் பாட்டை." எ-ம் வரும். மற்றுமவருவனவற்றுற்காண்க. (௧௪௪)

[குருவையும், அவரருளாலே வேதாந்தவிசாரத்தினபயனு
ன கர்த்தவ்வியபுத்திநிவிர்த்தி தனக்குண்டானதையும வி
யந்து முன்னே ௧௩௨-வதுசெய்யுளில உபோத்காத*மாக
க்குருவருளியதைப்பற்றி விநோதமாகச் சிட்டைசங்கிக்கி
ன்றான்.]

இதயமொத்த சற்குருவே நமக்கிதுவே விநோதமன்றி யி
னி வேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பத
னறேறு ஞானிகளுக் கான நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமு
மேழாம பூமியுமுக் கியமா மென்ற, பதமுமதின வகையுமெ
னக் கெளிதாகத் தெளியுமவண்ணம பணித்தி டீரே. (௧௪௫)

(இ-ள்) இதயம் ஒத்த சற்குருவே-என் துயனதுக்கொத்த சத்
துபதேசம்பண்ணுகின்ற குருவே—நமக்கு-(கிருதகிருத்தியரான) நமக்
கு—இதுவே-(பிரமாகாரவிருத்தியுண்டாகிறதற்குக்காரணமான வேதாந்
தவாக்கியங்களால் நமதான சொரூபமானபிரமத்தைச் சிந்தித்துக்கொ
டிருக்கிற) இந்தொழிலதானே—விநோதம் அன்றி-விநோதமாகவுமி

*உபோத்காதம் என்றது, பிரகிருதத்தைச்சொல்லாநிற்கும் உ
தாரணம் பிரகிருதார்த்தத்தைவாணித்தற்கு அந்நியார்த்தத்தைவா
ணித்தல். திருஷ்டாந்தம். அந்நியனுடையகிரகத்திற்குப்போய போ
ஜனாயக ஒருவனுக்கு இச்சைவந்தபோது அவன் அந்நியனுடையகிரக
த்திற்குப்போய முன்னே போய்க்கொடுவென்று சொல்லவில்லை, உலோபியா
கியமறுடனால போசனம்கிடைக்கமாட்டாதாகலின், அந்தப்பிரயோஜன
த்தை மனதிலவைத்துக்கொண்டு அதனநீயத்தம உன்னுடையபசு க
றவைஉண்டா? இல்லையா? எனபதுமுதலியவார்த்தையுரைத்தல உபோ
த்காதம்.

யதல்லாமல்—இனி வேறுண்டோ-இனிமேல் இதற்கங்கியமான ஒரு கிரியைசெய்யத்தக்கதாகவுண்டோ (இல்லை.)—அதை உரைத்தும்-(சிஞ்ஞாசுகளையோர்வசில்)அப்பிரமத்தைத்தானே அவர்கட்குபதேசித்தும்,—அதை நினைத்தும்-(தனித்திருக்கில்)அதைத்தானேசிந்தித்தும்—இருப்பது அன்றோ-இருப்பதல்லவா!—ஞானிகளுக்கு ஆன நீதி-அறிஞர்கட்குரியநியாயம்.—(ஆகவின்,) முதல் உரைத்த-முன்னே (கஉ-வது செய்யுளிற்)கூறிய—துரியாதீதமும்,—ஏழாம்பூமியும்,—முக்கியம் ஆம் என்ற பதமும்-முக்கியமாகுமென்றுசொல்லியபதமும்,—அதின வகையும்-அதன்கூறுபாடும்—எனக்கு—எளிதாகத் தெளியும் வண்ணம-இலேசாகப் போதமாகும்படி—பணித்திடீர்-அருள்வீராக. —எ-று.

அநேகபிரகாரமாகத் தானுடசேபித்த ஆட்சேபங்களுக்கெல்லாஞ்சமாதானம தன்மனத்துக்குச்சம்மதமாகும்படி அருளிச்செய்து சந்தேகங்களனைதத்தையுந் தெளிவித்தலால், “இதயமொத்த சற்குருவே.” என்றான். (கசடு)

(உஅரு) [வேதாந்தசாஸ்திரங்களின் சாரபூதமான ஞானசத்தபூமிகளை விஸ்தாரமாகவறியவேண்டிச் சிடன்கடாவினதறகு விடையாகக்கீர்த்திக்கதொடங்கி அவைகளைவிரோதியாகவுடைய அஞ்ஞானசப்தபூமிகளின் நாமங்களை முனனர்க் கூறுகின்றார்.]

வினவுமிடத் தஞ்ஞான பூமிகளேழ ஞானபூ மிகளே ழெனபாா, இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளே ழையுமுக்கி யிய மபக கேளாய், தனிவிதநுச் சாகிரஞ்சாக் கிரமகா சாகிரஞ்சாக கிரத்தைச் சார்ந்த, கனவுகனுக் கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபோ கணித்தாரமேலோர். (கசசு)

(இ-ள) வினவும் இடத்து-(பூமிகளைத்தனையென்) றுசாவிந தாராயுமிடத்து—அஞ்ஞானபூமிகள் ஏழ் ஞானபூமிகள் ஏழ் என்பார் -அஞ்ஞானபூமிகளேழென்றும், ஞானபூமிகளேழென்றும்(வாசிட்ட முதலியகிரந்தங்களிற்)பெரியோர் கூறுவர்;--இனி அவற்றுள்—இனி அப்பூமிகளுள்,--அஞ்ஞானபூமிகள் ஏழையும் - அஞ்ஞானசத்தபூமி

கனையும்—மூர்ந்தி இயம்பக் கேளாய்-முன்னே சொல்லுகின்றோம் கேட்பாய்.—தனிவித்துச் சாக்கிரம்- (க-வது) கலப்பில்லாத பீஜசாக்கிரம்,— (உ-வது) சாக்கிரம்,— (ங-வது) மகாசாக்கிரம்,— சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த கனவு-(ச-வது) சாக்கிரசொப்பனம்,— கனு-(ரு-வது) சொப்பனம்,— கனவு சாக்கிரம்-(சு-வது) சொப்பனசாக்கிரம்,—(எ-வது) சுழுத்தி — என்று—எழுபேர்-எழு நாமங்கள்— கணித்தார் மேலோர்-மதித்தனர் பெரியோர்.—எ-று.

கணித்தார்—எண்ணினரெனினும் ஆம். (௧௪௬)

(உ-அக) [பீஜசாக்கிரம், சாக்கிரம், மஹாசாக்கிரம், சாக்கிரசொப்பனம் என்னும் இந்நான்கு பூமிகளின் இலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

மூர்ந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல்வித் தாகும், இந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை முளைபோலா யிதுநனவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மகாநனவாம், நந்துமகங் கொடுநனவின் மனோராசியத்தெயலே நனுக்கனவே. (௧௪௭)

(இ-ள்) மூர்ந்த-சர்க்காதியில் அல்லது, சாக்கிரத்தினாதியில்,— அகண்டத்து-மாயாசபள* சைதந்நியத்தினின்றும்— எழும் ஓர் அறிவு மாத்திரம் அது தான்-எழுகின்ற சிதாபாசத்தோடுகூடின ஒரு அறிவுமாத்திரமான அதுவே—முதல் வித்து ஆகும்-பிரதமாவஸ்தையான பீஜசாக்கிரமாம்.—(பின்னை) இந்த அறிவில்- (பீஜசாக்கிரமென்னும்) பேரறிவினகண்ணே—பண்டு இல்லா அகந்தை-முன்னில்லாததையான அகந்தை(மமதைகள்)—முளைபோல் ஆம்-அங்குரம்போலச் சூட்சுமமாகவெழாநிற்கும்—இது-இவ்வவத்தை—நனு ஆம்-சாக்கிரமாம்.—வந்து வந்து-உண்டாகி உண்டாகி—பிறவி தொறும்-சந்நகைதோறும்— அகம் மமதை வளரும் அது-அகந்தைமமதைகள் இடதரமாயுதியாநிற்குமதுவே—மகா நனு ஆம்-மஹாசாக்கிரமாம்.—நந்தும் அகங்கொடு-ஆக்கமுடைய அந்தக்கரணத்தைக்கொண்டு— நனவின்

* சபளம்—கூடியது.

-சாக்கிரத்தின்கண்—மனோராச்சியம் செயலே-(முன் தான் அறிந்த தேனும், அறியாததேனும் அதன்மயமாய லவணன்¶போல) மனோ ராசியஞ்செயலே—கனக் கனு-சாக்கிரசொப்பனமாம்.—எ-று.

அகந்தை என ஒன்றைக்கூறினும், இனமபற்றி மமதையுங் கொ ளளப்பட்டது.

இங்கே, "அகண்டம்." எனபதற்கு, மாயாசபளசைதன்யமென று பொருளவிரித்தது மாயாரஹிததிற் சிருஷ்டிகூடாதாகலினெனக; இது பெரியவாசிட்ட வியாக்கியானத்தின கருத்து; அதுசம்பூர்ணமா கலின, "அகண்டம்." என்றார்.

சிதாபாசசம்வலிதஷ்மானசேதனம் நாமயின்றி மலமினறியென பார்,"அறிவுமாத்திரம்." எனறும்,தேகோற்பத்தி அநந்தரமுண்டாய வனாராகிறகும சித்தம, சிவனமுதலியநாமசத்தங்கட்கும், அவைகளின அர்த்தங்கட்கும் பீஜபூதமாய் கிறறலாற பீஜசாக்கிரமாமென்பார், "வி த்தாகும." எனறுங்கூறினர்.

"அகந்தை." எனறது, தேகம் நானெனனுமம நிச்சயம். "மம தை." எனறது, போக்கியசமூகம எனதெனனும நிச்சயம். "பண டிலவா." எனறது, "முன்போலாம." எனபதறகேதுகூறினது. சஜா தியமான பூர்வபூர்வசம்ஸ்காரஉறபோதத்தால விசேஷஅறிவு திட ரமாயுதியாகிறகும சாக்கிரத்தினிசசயம, "மஹாசாக்கிரம." எனபா ர் "வநதுவநது பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மகாக ளுவாம" என்றார். (௧௪௭)

[ஏனைய மூன்றுபூமிகளின இலக்கணங்கூறுகின்றார.]

உண்டுறங்கி மனோராசசி யஞ்செயல்சொப் பனமெனுமபே ருண்டாய தாகும, பணடுகனுக் கண்டுமறக தனையீண்டு நினை பபதுசொப பனக ளுவாம, மண்டிமிருண டூடுவது சுழுத்தி யா மனுஞான வகைகள சொல்லேனும, மீண்டிநிறை முத்திக கு ஞானபூ மிகளேழும விளம்பக் கேளாய். (௧௪௮)

(இ-ள்) உண்டு உறங்கி-போஜனஞ்செய்து (பாயலிற்படுத்து) நி

லவணன் — வாசிட்டத்திறகூறியுள்ள ஓரரசன்.
சம்வலிதம—கூடியது.

தகிரைசெயது—மனோராச்சியம செயல்-(அற்பகாலத்தில் அநேககா லவியாபாரரூபமான) மனோராச்சியஞ்செய்து (நித்திரையினந்தத்தி ல நித்திராகாலத்தில அநுபவித்ததை) நினைப்பதே—சொப்பனம எ னும பேருடையது ஆகும-சொப்பனமாம.— பண்டு கணுக்கண்டு ம றந்ததை-பூர்வஞ்சொப்பனங்கண்டுமறந்ததை—மீண்டுமெனினைப்பது-தி ருமபவும (திடமான அபினிவேசத்தால வெகுகாலஸ்தாயியாகப்) பா ரப்பது—சொப்பன கனு ஆம-சொப்பனசாக்கிரமாம்.—(சொப்பனம ச ாக்கிரமபோலச சாக்கிரத்தினகண்ணேதோனறுதலின்,) சொப்பன சாக்கிரமாம. (அரிச்சந்திரனுக்குத துவாதசாதமகவருடம்போல, இது பெரியவாசிட்டவியாக்கியானக்கருத்து.) மணமெ இருள மூடிவ து - (மேலநுபவிக்கத்தக்கவாசனை கருமங்க) ணொருங்கியிருக்கும் அ ஞ்ஞானவிருண்மூடிச சடமாயிருப்பது—சுழுத்தி ஆம-சுழுத்தியென னும எழாமபூமியாம.—முந்தின ஆறவஸ்தைகளும காமபலபோகபூமி யாகலின், காமஞங்கியங்கள சுழுத்தியோ பூர்வகாமங்கள போகத் தினலக்ஷேமாகி மேலகாமங்களுண்டாகாமலிருக்குமபோது மத்தியில சத்திர* நாசத்திற்போலச சாவருடசும ஸ்தூலபப பிரபஞ்சவிலயத்தி ல அவைகளினபீஜமான அஞ்ஞானமாத்திரஞ் சேடித்திருப்பதால் அ தனஉபகிதமான ஆன்மாமாத்திரஞ்சேடித்திருப்பதான உருவமுடை யது சுழுத்தியெனறபிப்பிராயம. [அஞ்ஞானபூமிகளைமுடித்து ஞா னபூமிகளைக் கிரத்திக்கத்தொடங்கல்.] அஞ்ஞான வகைகள சொன னேம-அஞ்ஞானசத்தபூமிகளினகூறுபாடுகளைககூறினேம.—(இனி) விண்டு கிறை முத்தி தரும-வியாபகமாகக்கிறைந்துள்ள மோட்சத்தை க்கொடுக்கும—ஞானபூமிகள எழும விளமபக் கேளாய்-ஞானபூமிக ளேழையுங்கூறக் கேட்பாயாக.—எ-று.

"விண்டு"* எனபதறகு, அஞ்ஞானத்தையொழித்து எனப்பொ ருள்கூறினும அமையும; அங்கே விண்டு எனனுந்தனவினை "குடி பொனறிக குற்றமு மாங்கேதரும." என்றுறபோலப் பிறவினைப பொருட்கது கினறதெனககொளக. (கசஅ)

(உ.அஎ) [ஞானபூமிகளின நாமங்களை மாத்திரங கிரத்திக்கின்றார.]

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சை விசா ரணையிரண்டாம
பூமி யாகும, நலத்நுமா னசிமூன்றும பூமிசத்து வாபத்தி
நாலாம பூமி, சொலுமசமசத் திபபேரும பதார்த்தாபா வனை
ப்பேருந் துரியப் பேரும், மலினமறு மகனேயைந் தாறேழு
பூமிகளா வகுத்தார மேலோர். (கசகூ)

---

* சத்திரம=கொடை.

(இ-ள்) புலவர் புகழ் - (சகலசகத்துக்குஞ்சமென்றவற்றின்க ண்ணே அவாவொழிந்து அறியத்தக்கனவான அனைத்தினையும் அறிந் த) பெரியோர் கீர்த்தியாநிற்கும் (ஞானசத்தபூமிகளுள்,)—சுபேச்சை முதல் பூமி-சுபேச்சையெனபது முதற்பூமியாம.—விசாரணை இரண் டாம பூமி ஆகும்-விசாரணையெனபது இரண்டாமபூமியாம்.—கல த நுமானசி மூன்றும் பூமி-கல்லதநுமானசியென்பது மூன்றும்பூமியா கும்.—சததுவாபததி நாலாம பூம்-சததுவாபத்தியென்பதுநானகாம பூமியாகும.—சொலும அசமசததிப பேரும்-சொல்லுகின்ற அசம்ச த்தியெனனுநாமமுடையதையு,— பதாாத்தாபாவனைப் பேரும்-ப தாாததாபாவனையெனனுநாமமுடையதையும்,—துரியப் பேரும-துரி யமெனனுநாமமுடையதையும—(முறையே) ஐநது ஆறு ஏழு பூமிக ளா - ஐநதாமபூமி, ஆறும்பூமி, ஏழாமபூமிகளாக — வகுத்தாா மே லோா-வகுத்தனாபெரியோா.— மவினம்அறுமகனேனனறது, விளி. —எ-று. (சசக)

(உஅஅ) [அவற்றுள், முந்தினநானகுபூமிகளின் இலக்கணங்கூறல்.]

துறசங்க கிவிர்த்திவநது சிவஞானம் விரும்புவது சுபேச் சை யாகும், கறசங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகல்விசா ரணையா கம்பி, முற்சங்க வேடணைகள விடறநுமா னசியெனத மூன்றினுளும், சறசங்க மனநிலுண்மை யறிவுநித்தல் சத்து வா பத்திதானே. (சநிO)

(இ-ள்) துறசங்க கிவிாததி வநது சிவஞானம் விரும்புவது-ம னைவிபுத்திராாதிய (குசங்கஙகளோகூடி இததனைநாளும் மூடமா யிருநததாரணமென்னே? இனி அஙஙனம்மோசமபோகாமல்) இச்கு சஙகஙகளை வயிராக்கியததாறறுறந்து (அக்கிராசையினுல பிரமனிஷ்ட ரானபெரியோாகளாலும், ஞானசாஸ்திரங்களாலும அடையவேண் டிய) பிரமஞானததை (அடையக்கடவேமென்று அதனை) இச்சிப் பது—சுபேசசை ஆகும-சுபேச்சையென்னும் முதற்பூமியாம்.— சுற் சஙக மொழி-(சுபேச்சைமுதிர்ந்து) சற்சங்கமானபெரியோரையடை நது அவர்கள்வாக்கால்—ஞானநூல் வினவி-வேதாந்தசாஸ்திரங்களைக் கேட்டு—பழகல்-அதை மனனம்பண்ணுவது—விசாரணை ஆம்-விசா ரணையெனனு மிரண்டாம்பூமியாம்.—கம்பி-(முன்சொன்ன இரண்டு

பூமிகளின் அப்பியாசவலியால்) குருசாஸ்திரவாக்கியார்த்தங்களை விசுவசித்து—முற் சங்க ஏடணைகள் விடல-(நிதித்தியாசனஞ்செய்து அந்நிதித்தியாசனவப்பியாசவலியால் சவிகற்பசமாதிபரியந்தஞ்சித்தித்து)முன்னுள்ள மலினவாசனைகளான இச்சைகளைவிடுதலே—தநுமானசி-தநுமானசியென்னுமூன்றாம்பூமியாம்;—இந்த மூன்றினும் -இம்மூன்றுபூமியப்பியாசவலியினும்—சற்சங்க மனதில்-(வாகியார்த்தவிடயங்களில் சமஸ்காரநாசத்தால ஆத்தியந்திக திடவைராக்கியரூப) சத்துவாசனையோடுகூடியமனதினகண — உண்மை அறிவு நித்தல-ஆன்மசாட்சாத்காரமுண்டாதல—சத்துவாபத்தி-சத்துவாபத்தியென்னு நானகாமபூமியாம —எ-று.

"துறசங்கநிவர்த்தி." என்றது, சாதனசதுஷ்டயவுபலடசண ம; இப்படிக்கூறினதனால நிஷித்தவாசிதமாயும, நிஷ்காமமாயுமிருக்கின்ற யகஞம, தானமுதலிய அநுஷ்டானத்தாலுண்டானதாயும, சந்நியாசம் சாதனசதுஷ்டயமிவைகளோடுகூடினதாயும, முத்தியை முடிவாகவுடையதாயும், சிரவணாதிபரிபவர்த்தி பலத்தோடுகூடினதாயுமுள்ள ஆன்மசாட்சாத்காரத்தின திவிரவிச்சையேமுதற்பூமி. அங்கியம சித்தகத்திரதுவாகலால் முன்னமேசித்திததிருத்தலின, குருசுசுரூஷை, பிட்சாடனம,சௌசமுதலிய யதிதாமபாலனத்தோடுகூடின சிரவணமனனங்களான சதாசாரமே என்பார், "நற்சங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகல்விசாரணையாம." என்றார்.

சாதனசதுஷ்டயசமபத்தியாதிபூர்வகமான சிரவண மனனங்களோடுகூடின நிதித்தியாசனத்தினால மனதுக்குச் சத்தாதிவிஷயங்களில இச்சையொழிந்து சவிகற்பசமாதியான யாதொருசூட்சுமத்தன்மையுண்டோ அது, "தநுமானசி." [தநு=சூக்குமதமம.] மனது சூக்குமதமமானதன்மையையடைதலின், "தநுமானசி." எனப்பெயராயிற்று.

இவ்வாறு சுரோத்திரமுதலானகரணங்களால் சத்தாதிவிஷயங்களைக்கவாவது எதுவரையிலுண்டோ அதுவரையில தியானம்; அதற்குமேல் சமாதியென்று யோகசாஸதிரத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது.

வாகியார்த்தவிஷயங்களில் சம்ஸ்காரநாசத்தால் ஆத்தியந்திகமான சித்தத்தின்கண்ணுள்ள திடவைராக்கியத்தால் மாயை, அதன்

காரியம, அவஸ்தாத்திரயம் இவைகளினின்றுஞ்சோதிக்கப்பட்ட சாவதிஷ்டானசைதன்யமாத்திரரூபமான ஆன்மாவினைக் கண்ணோதகப்போலுந் திரிபுடிவிலயமாய்ச்சாட்சாத்காரபரியந்தமாகவுள்ளதான நிருவிகற்பசமாதிரூபஸ்திதியே சத்துவாபத்தி. மனது பரமார்த்தசத்துவரூபமாக ஆன்மையின், சத்துவாபத்தியென்றறிக. (க௦௦)

[பின்னமூன்றுபூமிகளினிலக்கணங்கூறல்.]

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மிதத்தையெலா மறத்தலசமசத்தியாகும், அத்துவிதா னந்தமவருந் திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபாவனையதாகும், வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசுபாவந் துரியமாகும், இத்துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தப்பதமென் றதுவுங் கேளாய். (கருக)

(இ-ள்) தத்துவத்தின் மனம் உறைத்து-(முன்சொன்ன ஞானபூமியின் அப்பியாசவலியால் நிர்விசயானந்தநித்தியாபரோட்ச) பிரமானந்தத்தில் மனதழுந்தி — இதத்தை எலாம் மறத்தல்-இந்திரியங்களும் அதன்காரியங்களுமாகிய இதத்தையுமறந்திருத்தல்—அசமசத்தி ஆகும்-அசமசத்தியென்னும் ஐந்தாம்பூமியாம்.—அத்துவித ஆனந்தம் வரும்-(ஐந்துபூமிகளின் அப்பியாசவலியால்) அத்துவிதமான ஆனந்தம் மேலிடும்; (மேலிடவே,)—திரிபுடி போம்-(முன்சொன்ன வியவகாரங்களையுள்ள) திரிபுடிரூபமானபதார்த்தங்கள் அபாவமாம்,—அது பதார்த்த அபாவனை ஆகும்-அதுவே பதார்த்தாபாவனையென்னும் ஆறாம்பூமியாம். —வத்துநிலை - (ஆறுபூமிகளின் அப்பியாசத்தால்) ஆன்மசொரூபத்தில்—இருந்தபடி இருந்த-இருந்தபடியேயிருக்கும்—மவுன சுபாவம்-மௌனநிஷ்டையே—துரியம் ஆகும்-துரியமென்னும் ஏழாம்பூமியாம்;—இத்துரியபூமியை - இந்தத்துரியமென்னும் ஏழாம்பூமியையே—முன் துரியாதீதப்பதம் என்றதுவும் - முன்னே (கஉ-வது செய்யுளில்) துரியாதீதப்பதமென்றுகூறினவகையையும் —கேளாய்-இப்போதுகூறுதல்கேட்பாய்.—எ-று.

உத்தமாதிகாரிகட்கு இரண்டாம்பூமியிலுஞ்சாட்சாத்காரம் சாப்தாபரோட்சத்தாற் பிரசித்தமாயினும ஐந்தாம் பூமியில் மந்தமத்திமாதிகாரிகட்கும் ஆத்தியந்திகமான துவிதசம்ஸ்காரநாசத்தாலுண்டான உதகாலமான அதிசயமுடைய நான்காம்பூமியின் முடிவிலுண்

டான சாட்சாதகாரம ஐநதாமபூமியில் திருடதரமாக உண்டாகுமென பஷ்தக குறிப்பிததற்பொருடடு, "மனமுறைத்து." என்ருா.

வாகியாநதரஙகளான ஆகாரஙகளோடும்,அவைகளின சமஸ்கா ரஙகளோடும சம்பநதமிலலாமை, "அசம்சததி." [சமசத்தி=சமபந் தம, அஃதிலலாமை அசமசததி]

வாகியாநதரபதாாததஙகளினுடைய அநுசந்தானமில்லாமை, "பதாாததாபாவனே." ஆயின,தேகயாததிரை எஙஙனகூடுமெனின,பி ரகாலபரபிரயத்தனததாற கூடுமெனக.

சுபாவீகநிஷடததுவமெனபாா, "வததுநிலே யிருநதபடி யிருநத" எனருா [சுபாவீகநிஷடததுவம=சொருபமாயிருததல]

பரப்பிரயததனததாலும பேதத்தையறியாமலெனபாா, "மவுன சுபாவ" எனருா. சாககிராதி மூவவததைகளினும விடுபடடதா ல, "துரியம"

பிரமவிததுமுதலியோருள, நானகாமவனேயடைதலின, ஏழாம நிலையைத் துரியகாவெனறுங கூறுவா.

அஞஞானசததபூமி,ஞானசததபூமி இவைகடகு, உ-ம வாசிட டததில உறபததிபபிரகரணததிறகாணக (கஎக)

(௧௨௩)[முனனே கக உ-வது செயயுளில துரியபூமியைத துரி யாதிதமெனறு கூறினதறகுக காரணஙகூறுகினருா.]

முறபுவிமூன் றினுமுலகந் தோனறுதலாற சாககிரமா மூ னறற கப்பால, சொறபனமா மதுவுமெளள நழுவுமைநதாம பூமியே சுழுததி யாகும, அற்புதமாஞ சுகாநுபவ மிகுமாறு ம புவிதுரிய மதறகப் பாலோா, கறபனேயி லாதவிட மதீதமெ னறு மௌனமாக் காட்டும் வேதம. (கடுஉ)

(இ-ள) முற்புவி மூனறினும உலகம தோனறுதலால-சுபேச சையாதி மூனறுபூமிகளிலும (பூரணஞானமினமையின)சகததுசசத தியமாயததோற்றுதலின்,—சாககிரம ஆம-அமமூனறும சாக்கிரமா ம;—மூனறறகு அப்பால்-அம்மூனறிறகுமேல — (நானகாம்பூமியிற சகததுச சொப்பனமபோல மிதலையாகப்பிரதீதியாவதால்) சொறப னம் ஆம-அதுசொப்பனமாகும்;—அதுவும் மெள்ள நழுவும்-அமமி

தனையாப்பிரதிதியுங் கிரமமாக நீங்காநிற்கும்—ஐந்தாம்பூமியே—சுழுத்தி ஆகும்-(சுழுத்திக்குச்சமானமாயிருப்பதால்) சுழுத்தியாம்.—அற்புதம் ஆம் சுகாநுபவம் மிகும்-ஆச்சரியமான ஆநந்தாநுபவமிருந்துகொண்டாநிற்கும்—ஆறாம்புவி-ஆறாம்பூமி—துரியம்-(நான்காமவத்தையாவதால்) துரியமாம்;—அதற்கு அப்பால்-அதற்குமேல்—ஓர் கற்பனை இலாத இடம்-(சத்து அசத்துமுதலிய) யாதொருகற்பனைகளுமில்லாத ஏழாம்பூமியை—அதீதம் என்று-(சகலவிஷயசம்பந்தங்களுமற்றிருத்தலால்) துரியாதீதமென்று—மௌனமாக் காட்டும் வேதம்—சுருதி மௌனமாகத்தரிசிப்பிக்கும்.—எ-று.

சுருதி மௌனமாகக்காட்டுவது அத்துவிதமாயிருத்தலிலக்ஷணை, அல்லது, சத்திவிருத்தியாற்காட்டாமல் லக்ஷணாவிருத்தியாற்காட்டுதலென்க, அதனை இப்படலத்தில், ௮, ௯-வது செய்யுளாலறிக.

ஏழாம்பூமிக்குமேல் பிராரத்தக்ஷயத்திலுண்டாவதான விதேககைவல்யமேயல்லாமல் சமாதிபூமியேழென்றினமையின், இதுவேமுக்கியமானபதமென்பதுதோன்ற, "வெறுமிலுமந்தத் துரியாதீதத்தி லேழாம் பூமியி லிருந்தானேல்." என்றும், துரியமென்னும்பெயரையுடைய ஏழாம்பூமியையே அவஸ்தாவிபாகத்தால் துரியாதீதமென்று முன்னேநமக்காலக்ஷிக்கப்பட்டதென்பது கருத்து. (௧௩௨)

(௨௩௦) [ஆனால், வாசிட்டத்தில் உற்பத்திப்பிரகரணத்தில் இங்ஙனங்கூறாது விதேககைவல்யத்தைத் துரியாதீதப்படமென்றுகூறினது என்னை? என்றாசங்கித்துச்சமாதானங்கூறுகின்றார்.]

துரியநிலை தனைத்துரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று கருதி மேலோர், அரியதொரு விதேகமுத்தி யதீதமென்பா ரது கணக்கி லாறும் பூமி, மருவுசுழுத் தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பதுநீ மனத்திற் கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்ப மின்னமுண்டு பேசக் கேளாய். (௧௩௩)

(இ-ள்) துரியநிலைத் தனைத் துரியாதீதம் எனின்-(தேகத்தோடு கூடிச் சீவித்திருப்பவர்களால் அடைந்திருக்கும்) துரியமென்னும்பெயரையுடைய ஏழாம்பூமியைத் துரியாதீதபதமென்றுகூறிடல்,—மய

க்கம் என்று கருதி-(நூலதிருஷ்டியுடையோர்க்கு) மயக்கமுண்டாகு மெனறெண்ணி—மேலோர்-பெரியோர்—அரியது ஒரு விதேகமுதத -அரிதானவொப்பற்ற விதேகலைகவல்யததை — அதீதம் எனபார்-துரியாதிதபதமாமென்றுகூறுவா;—அது-அஙஙனங்கூறுகிறபது—க ணக்கில-பூமியின்கணககில—(முதலமூன்றனையுஞ சாக்கிரமென்று ட, நானகாவதனைச் சொப்பனமெனறும் மூறகூறியமுறைப்படியே கொண்டு) சுழுததியில- (ஐந்தாவதான) சுழுததியில்—மருவு-கிட்டி னதான—ஆறுமபூமி - ஆறுமபூமியானபதாரததாபாவனையைச்(சோ தது)—காட்சி சுழுததி என்பார-அறபுதமான(காட)சுழுததியெனறு கூறுவா—எனபதும நீ மனததில கொளவாய-என்று இஙஙனஙகூறு கிறபதனையும நீமனததினகண தரிப்பாய --பெருமை தரும-(சிறுமை யையபோக்கிப்) பெருமையைததாராநிறகும—ஞானபூமியின விகற பய-ஞானபூமிகளினவேறுபாடானவிசேடணம் — இனனம் உணடு. -மேலுமுள—பேசக் கேளாய்-அவறறையுஙகூறககேட்பாய.—எ-று.

சுருதிமேலோா என்றுமபாடமுளது. [இஙகே மயக்கம் எனற தி, ஐயுறவை.]

காடசுழுததி=கனசுழுததி பரப்பிரயததனததால வெளிப்படு தலினனக.

"பெருமைதரும." எனறதால, சிறுமைபோககி எனபது, வ ருவிததாம்.

"சிறுமைபெருமை" எனறதறகு, உ-ம. பிரமகீதை. "யா வனொருவன் றனியிழுகதே யளவிலவேறு படககண்டும, யாவ னொருசொல் வேறுபடக கேடடுமறிந்தும வருகினறான, யாவனொ ருவன றனக்கென்றுஞ் சிறுமையதுவே பிறபபிறபபு போவதிலலா க காரணமு மதுவேயெனறு புகனறனனுல" எ-ம, அருளினு லி யாவன றனக ணிலையிலவே றெனறு காணு, தருளினுல வேறு கேளா தறிநதிடா திருக்கி லஃதே, யருளதாம பெருமை தானு மழி நதிடாத சுகமுமெல்லா, விருளிலா வீடு தானு மெனறன னிமையோ ர்க் கெல்லாம." எ-ம் வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காணக.(௪௫௩)

(௪௬௪) [சிடன்வினவிற்கு விடைகூறிமுடிதது ஞானபூமிகளி ன் விசேஷணங்களைக்கூறுகின்றார.]

முன்னிலங்க ளேறியமூ வரும்அப் பியாசிகளா முத்த ரல்லார்
பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர்
பேத மாகும், சொன்னகப்பூ மிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்
தாந் தூய முத்தர், இன்னமும் அப் பூமிகளின் பெருமைதனை நீ
யறிய யானசொல வேனே. (௧௫௪)

(இ-ள்) முன் நிலங்கள் ஏறிய மூவரும்-சுபேச்சை, விசாரணை தநுமானசியெனனும் முன் மூன்று பூமிகளில் ஏறியிருக்கும் மூவரும்—அப்பியாசிகள் ஆம்-அப்பியாசிகளாகும் —முத்தர் அல்லர்-ஜீவன் முத்தரல்லராம்.—பின் நிலங்கள்-அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரிய மெனனும் பின் மூன்று பூமிகளில்,—(ஏறியிருப்பவர்) வரன் வரியான் வரிட்டன் எனும் சீவன்முத்தர் பேதம் ஆகும்-வரன், வரியான், வரிட்டனென்கின்ற ஜீவன்முத்தரின் வேறுபாடாம்.—சொன்ன கப்பூமி வந்த ஞானிகளே-சொல்லிய (சத்துவாபத்தியெனனும்) மதிப்பூமியில் வந்த அறிஞரே—பிரம வித்து ஆம் தூய முத்தர்-பிரமவித்தாம் பரிசுத்தமுத்தராம். —இன்னமும்-மேலும் — அப்பூமிகளின் பெருமைதனை-அந்தஞானபூமிகளின் மகிமையை—நீ அறிய யான் சொல வேன்-நீயறியும்படி யான் கூறுவேன்.—எ-று,

பிரபஞ்சமென்னும் புத்தியும், தேகந்தானென்னும் புத்தியும் மறந்துவாராமையின், "தூயமுத்தர்" என்றார் (௧௫௫)

(௨௧௨) [ஜன்மந்துக்கமென்று கண்டு அதுநீவிர்த்தித்தற்பொருட்டுச் சிஞ்ஞாசையினால் யோகபூமியப்பியாசத்திற்கு நேரே விக்கினங்களாதலாற் பரலோகசாதனங்களான கர்மாநுஷ்டானங்களைவிட்டு முதற்பூமி, ௨-ம் பூமி, ௩-ம் பூமி அப்பியாசத்தோடு கூடிநின்று பிரதிபந்தத்தால் மோட்சசாதனமான யோகசித்தியடையாமல் மரணமானவன் மேகமண்டலத்தினின்றும் பிரிந்தமேகம் மற்றோர் மேகங்களோடு கூடாமல் மத்தியினின்று வியாத்தமாவதுபோல வியர்த்தமாகானோ? அல்லனோ? என்றுவருமாசங்கையைப்பற்றிக்கூறுகின்றார்.]

காலாம்பூ மியில்வருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைந்து கடந்து மாண்டோர், மேலான பதமடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள்ள வந்து வீடு சேர்வார், மாலான பவத்திலவிழார் முதற்பூமி இடைப்பட்டுமே வருத்த மைந்தா, காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்த தாமே. (௧௫௬)

(இ-ள்) நாலாம பூமியில் வரும் முன- (சத்துவாபத்தியென்னு ம ஆரூடபூமியாகிய) நான்காமபூமியில்வருதற்குமுன்னே—மூன்று பூமியும அடைந்து நடநது மாணடோா-சுபேசசை, விசாரணை, தநுமா னசியென்னும அப்பியாசபூமிகளைமூனறினையும அடைநது நடநது மரணமாயினோா,—மேல ஆன பதம அடைந்து - (தேவவிமானததி னமீது ஆரூடராயசசென்று) உயாவானசுவாக்கமுதலியபதஙகளை ய டைநது—(அஙகுளள இவவியபோகஙகளைப்புஜித்து)பிறந்து-(பூமியில சுததராயும,ஸ்ரீமானகளாயும உளளோா டனையினகணணே அலலது, யோகிகளவமசததில) ஜநிதது—மெளள மெள்ள வநது-கிரமமாக ஆ ரூடதசையாகிய நானகாமபூமியிலவநது — வீடு சோவாா-மோடசம டைவாா —மால ஆன பவததில விழாா-மயககததிற்குக் காரணமான ஜநநஙகளிலவீழாாகள.—[பூாவகதியினுட நிகழிருஷடகதியையடை யாமெனறபடி] முதல பூமி கிடைபபதுவே வருததம-சுபேசசையெ னனும முதறபூமிகிடைபபதே பிரயாசம —மைநதா-மைந்தனே—கா லான முதல பூமி கைவநதால- (மறறைபபூமிகடகு)வழியானமுதற்பூ மியானதுகைவசமாகில,—முதலியும கைவநதது ஆம-முதலியும அ வனுக்குவசமானதாம.—எ-று.

“முதறபூமிகிடைபபதுவேவருததம.” எனறது, “எறியுங கட லைநீந்துதலையி லாமைக கழுததுப புகுவதுபோல, பொறிவெல பிற வியிற்கைகூடாத புருடன விவேகியெனப்பிறநது.”எனனும வாசிட்ட க்கருத்து.

“ஏழுபூமிக்கிடந்த வொன்றே சநதுபூமியென முடிவிலவெளியாய”. எனறு வாசிட்டத்திறகூறியிருப்பதால,“காலானமுதற்பூமி கைவநதா ல் பூமியும் கை வநததாம ”எனறாா (௪௨௭)

[ஞானபூமிகளினமகிமைதோனறச சபததோடும அதனைப புகழநதுகூறி உபசயமிக்கினறாா]

இப்புவி யிலஞ்ஞான பூமியொனறி ரண்டிலடைந திருந் தாாானல, அபபுருடர் கிலேசசரா கிலுமுததா குருபாத ந் தாங்கு மெயயே, தபபுரையென றவாகெல்வாா கவான மறைகளுஞ் சஙகி யாதே, செபபுமொழி வழிநிடமா யகமபிர மமெனறிருநது தெள்நதி டாயே. (௪௨௮)

(இ-ள்) இப்புவியில-இப்பூமியின்கண்—இஞ்ஞானபூமி ஒன்றில இரண்டில-ஞானபூமிகளுள், (சுபேச்சையென்னும்) முதற்பூமியிலாவது (விசாரணையென்னும்) இரண்டாம்பூமியிலாவது— அடைந்து இருந்தாராகில்-அப்பியாசமுடையராயிருப்பார்களாயின்,—அப்புருடர்-அந்தப்புருடர்கள்—மிலேச்சர் ஆகினும்-மிலேச்சராயினும்—முத்தர்-முத்தராவர்:—குரு பாதத்து ஆணை மெய்யே-சற்குருபாதத்தின்மீதாணை இது சத்தியமே;—தப்புரை என்றவர்-இதுகபடவார்த்தையென்றுசொல்பவர்—கெடுவார்-நாசமாவார்.—தாயான மறைகளை-(மக்களிடத்துத் தாய்போலும்) பாரபட்சமற்றசுருதிவாக்கியங்களை—நீ சந்தியாதே-நீசங்கைசெய்யாதே;—செப்பும் மொழி வழி-(சுருதி) உபதேசியாநிற்கும் வாக்கியநெறியில்—திடம் ஆய்-உறுதியுடையவனாய—அகம் பிரமம் என்று இருந்து-நான் பிரமமாகின்றேனென்றநுசந்தானித்துப் பிரமமாகவேயிருந்து—தெளிந்திடாய-தெளிந்திடுதி.—எ-று.

[தெளிதல்=சந்தேகநீங்குதல்.]

"மிலேச்சர்." என்றது, உபலட்சணமாகலின் இராட்சதர், அசுரர்முதலியனவுங்கொள்க.

அசாமன்னன், கஜேந்திரன் இவர் ஞானபூமியடைந்ததால் மோட்சமடைந்தனரென வாசிட்டஆரணியவியாக்கியானத்திலும், அநுமன், கர்க்கடி, பிரகலாதர்முதலியோர் ஞானபூமியிலொன்றையடைந்தனரென்று பெரியவாசிட்டவியாக்கியானத்திலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

"குருபாதத்தாணை." என்றதால், இங்ஙனங்கூறினது ஆப்தவசனமென்பதும், "மெய்யே." என்றதால், சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணங்களின் சித்தாந்தமென்பதும் பெறப்படுகின்றன.

உலகில் அரசனுடைய வாக்கியத்தை அவன்குடைக்கீழ்வாழ்வோர் அவமதிக்கில் அவர் க்ஷேமமடையாமல் நாசமடைவதுபோல இறைவனதிருவாக்கான சுருதியை அவமதிப்பவரும் க்ஷேமமடையாமல் நாசமடைவரென்பார், "தப்புரையென்றவர்கெடுவோர்." என்றார். ()

(௨௩௬.) [வருணாச்சிரமதுரபிமானிகளான சிலருடையபிராந்தி வசனத்தைக் குருவாக்கால் நிவிர்த்திப்பிக்குங் கருத்தினை யுயசிடன்வினுதல்.]

பொல்லாத மிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞான பூமி யென்று, நெல்லாகி முளைக்குமெனைத் தண்டுலமாக் கியகுருவே நீர்சொன் னீரே, இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியா சமபுகுந்தே காங்கி யானோர், அல்லாமன் முத்திபெறா ரென்றுசிலர் சொலுமயக்க மகற்று வீரே. (௧௩௭)

(இ-ள்) பொல்லாத மிலேச்ச*ருக்கும்-துஷ்டத்தன்மையுடைய மிலேச்சருக்கும் — ஞானபூமி விதேகமுத்தி தரும் என்று- (சுபேச்சையாதி) ஞானபூமி(யடையப்படுமாயின்,) விதேககைவல்யத்தைக் கொடுக்குமென்று—நெல் ஆகி முளைக்கும் எனை-(உமியாதிகளோடு கூடி அங்குரியாநிற்கும்) நெல்லைப்போல (ஜநகஹேதுவான அவித்தை காம கர்மங்களோடுகூடி) ஜநித்துமரியாநிற்குமென்னை— தண்டுலம் ஆக்கிய குருவே-(அங்குரஹேதுவான உமியாதிகளைக்குத்திப்போக்கிய) அரிசியைப்போல (ஜநகஹேதுவான அவித்தையாதிகளைச் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களாற்போக்கி ஜனனஜராமரணமில்லாத) பிரமரூபமாகப் பண்ணிய ஆசிரியரே—நீர் சொன்னீரே-தேவரீரருளிச்செய்தீரே,—(இதற்குமாறாக) சிலர்-உலகினகட் சிலபேர் (நான்குவருணங்களுட் சிறந்தபிராமணவருணத்திலும்)—இல்லாளும் குடும்பம் விட்டு-மனைவியையும், குடும்பத்தையுந்துறந்து—சந்நியாசம் புகுந்து-(தண்டதாரணரூப) துரியாசிரமமடைந்து—ஏகாங்கி ஆனோர் அல்லாமல்-(விசனப்பிரதேசமாகியபருவதக் குகைமுதலானவைகளிற்) றனித்திருந்து ஞானபூமியையப்பியசித்தவர் மோட்சமடைவரேயல்லது—முத்திபெறார் என்று-(பிராமணர் தவிர்ந்தசிரமமுடையோரும், க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராதியரும் ஞானபூமியப்பியாசத்தால்) மோட்சமடையாரென்று—சொலும் மயக்கம் அகற்றுவீர்-சொல்லாநின்ற பிராந்தியை நீக்குவிப்பீராக —எ-று. (௧௩௭)

(௨௩௭) [சிடனையும், அவன்சங்கையையும் புகழ்ந்து சங்கைக்குத்தரங்கூறப்புகுந்து சந்நியாசவகைகளும், அவற்றின் நாமங்களும், சந்நியாசத்துக்கு முக்கியகாரணமுங்கூறுகின்றார்.]

* மிலேச்சர்—கோமாமசாதிபட்சிக்கும் கிராதாதிஜாதிபேதம்.

சிட்டர்புகழ் மகனேநீ சங்கித்த சங்கைநன்று தெரியக் கேளாய், கட்டழியுந் துறவுநாலு வகையாகு மவைகளுக்கா கும்பேர்கள், பட்டதுயர் கெடுங்குடீ சகம்வெகூ தகமஞ்சம பரம ஹஞ்சம், விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகங்கா ரணமன் றி வேடமன்றே. (கூஅ)

(இ-ள்) சிட்டர் புகழ் மகனே-பெரியோராற்புகழப்பட்டானென்ற மைந்தா—நீ சங்கித்த சங்கை நன்று-நீ ஆட்சேபித்த ஆட்சேபம் நல்ல ஆட்சேபம்—தெரியக் கேளாய்-(அதற்குச்சமாதானம்)உனக்குத்தோன்றக்கூறுதலைக் கேட்பாய்.—கட்டு அழியும் துறவு - குடும்பசம்பந்தங் கெடுதற்குக்காரணமான சந்நியாசம்—நாலுவகை ஆகும்-நான்குவகுப்பாம்;—அவைகளுக்கு ஆகும் பேர்கள்-அந்நாலுவகைச்சந்நியாசங்கட்கும் உளதாகுநாமங்கள்—குடீசகம், வெகூதகம், அஞ்சம், பரம அஞ்சம் (என்பவையாம்)—பட்ட துயர் கெடும்-(இவைகளாற் சம்சாரதுன்ற) பட்டதுன்பங்கெடும்.—விட்டு அகலும் துறவுக்கு-(குடும்பத்தை) விட்டொழியுஞ்சந்நியாசத்திற்கு—விராகம் காரணம் அன்றி வேடம் அன்று-விராகங்காரணமேயல்லாமல், (காஷாயவஸ்திரதாரணமுதலிய)வேஷங்காரணமன்று.—எ-று.

அங்கு—ஆங்கு என்னும்அசைநிலையிடைச்சொற்றிரிபு.

"நீசங்கித்த சங்கைநன்று." என்றது, துறவறமடையாதவரும், குத்திராதியரும் ஞானப்பிரயப்பியாசத்திற்கு அருகரல்லரென்னும் மதத்தியாவசனத்தால் ஞானசாஸ்திரத்திற்புகாதிருப்பவருடைய பெருஞ்சந்தேகத்தைப்போக்கப் புகச்செய்து ஞானயாயில்லாவ அநாத்தநிவிர்த்தி ஆனந்தப்பிராப்திருபமான மோட்சமடையப்பண்ணுமதாலென்க.

[விராகம் நான்கென்று, அவற்றின் இலக்கணம் இனையவென்றுங்கூறுகின்றார்.]

மந்தமுந்தீ விரமுந்தீ விரதரமு மென்றுமூன்று வகைவிராகம், வெந்துயரம் வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்தவரும் விராக மந்தம், இந்தவுடலளவுமினி தனம்வேண்டா மெனவிடற்றீ விரமென் பாரகள், அந்தணனுலகமித்தையென விடலதிதீ விரதரமா மறிந்திடாயே. (கூகூ)

(இ-ள்) விராகம-வைராக்கியமானது—மந்தமும், தீவிரமும், தீவிரதரமும்—என மூன்று வகை-என்மூவகையாம்.—(அம்மூவகையுள,)வெம துயரம வரும பொழுது-(புத்திரதாரதனுதிகணசெத்துப்போனதனல்)கொடிய துக்கமுண்டாகும்பொழுது—குடும்பத்தை வெறுத்து வரும விராகம-(அத்துக்கஞ்சகிக்கமாட்டாமல் இச்சமசாரம மகா கொடியது இதனைசசுடவேண்டுமெனறு அககாலத்திலமட்டும்)குடும்பத்தையுவாததுவரும வைராக்கியம—மந்தம-மந்தவிராகமாம —இந்த உடல அளவும-(சொறபபுணணியததால) இததேகமுளளளவும—மனே தனம வேணடாம என விடல-தாரதனமுதலியசமசாரம் நமககுவேணடாமெனறுவெறுததுவிடுகின்ற திடபுததியை—தீவிரம் எனபாாகள-தீவிரவைராக்கியமென்பா.—அந்தணன ஊா மிததை என விடல-(மகாபுண்ணியபலததால மீணடும் ஜநகததையுடைததான) பிரமலோகமுதலியவையும மிததையாகலின, நமக்குவேணடாமெனறு வெறுததுவிடுதலே—தீவிரதரம ஆம-தீவிரதரவைராக்கியமாம —அறிந்திடாய-(என) அறிவாய் —எ-று (கஙகூ)

[முனசொன்ன விராகஙகணமூனறனுள, மநதவிராகம சந்நியாசஙகட்குக் காரணமனறெனறொழிததுத தீவிரவிராகததாலுளதாகுஞ சநநியாசவேறுபாடுகளும, அவறறின இலக்கணஙகளுங் கூறுகினறூா.]

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்களொன்றும பலித்திடாதே, தீவிரத்திற குடீசகமும வெகூதகமு மென்றிரண்டிறங்க ளுணடாம, தாவிநடந் திடத்திடமி லாதவாக்குக் குடீசகமுஞ சகங்க ளெங்கும, மேவிநடந் திடத்திடமுள் ளவர்க்குவெகூ தகமுமென விதித்தாா மேலோா. (கங௦)

(இ-ள்) பாவி மந்தவிராகததில-பாவியினது மந்தவைராக்கியததில—சந்நியாசஙகள ஒனறும பலிததிடாது-(நாலவகைசசந்நியாசஙகளுள,)யாதொருசந்நியாசமுஞ சித்திககமாடடாது —தீவிரததில-தீவிரவைராக்கியததில்—குடீசகமும வெகூதகமும் என்று இரண்டு இறஙகள உணடாம்-குடீசகம், பகூதகமென்றுசொல்லும இருவிதசந்நியாசஙகளுளவாம:— [இனி அவற்றின் இலக்கணஙகூறுகினறூர்.] தாவி நடந்திடத் திடம இலாதவாக்குக் குடீசகம் - தாவி யாத்திரை

முதலியவைசெய்யச் சத்தியில்லாதோர்க்குக் குடீசகமும்,—சகங்களெங்கும்-உலகங்களிலெவ்விடத்தும்—மேவி நடக்கிடத் திடம் உள்ளவர்க்கு-தாவி யாத்திரைமுதலியசெய்யச் சத்தியுள்ளோர்க்கு—பகூதகமும் என-பகூதகமுமுரியதென்று—விதித்தார் மேலோர்-விதித்தனர்பெரியோர்.—எ-று.

துக்கம பாவபலமாதலின், அதனுலடையப்படும் மந்தவிராகமுடையவனை, "பாவி." என்றும், மயானவைராக்யம்போலும், இராம்யதாமானந்தரவைராக்யம்போலும் மந்தவிராகம உடனே மாறுதலால், 'பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்களொன்றும் பலித்திடாது." என்றுங்கூறினர்.

"இந்தவுட லனவுமினி தனமவேண்டா மெனவிடநீ விரவிராகம." என முன்னேகூறினதனுல் அதுகாரணமாயுளதாகும் குடீசகம், பகூதகங்கள் மறுமைப்பயன்குறித்ததென்றும், கர்மசந்நியாசங்களென்றுமறிக. (கக௦)

[தீவிரதரவிராகங்காரணமாக உளவாகுஞ்சந்நியாசங்களை இப்போது கூறுகின்றார்.]

இருவகைதீ விரதரத்து மஞ்சனென்றும பரமஞ்ச னென்றுஞ் சொல்வர், வருமஞ்ச னுக்குமுத்தி சத்தியலோ கத்தன்றி வாரா தென்பார், பரமஞ்ச னுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத்தாற் பலிக்கு மென்பார், இரமருவும் பரமஞ்சன் றானுமிரு வகையாகுஞ் செப்பக் கேளாய். (கக௧)

(இ-ள) தீவிரதரத்தும-தீவிரதரவைராக்யத்தும— அஞ்சனென்றும பரமஞ்சன் என்றும-ஹம்சனென்றும், பரமஹம்சனென்றும—இருவகை சொலவர-இருவித சந்நியாசாதிகாரமுண்டென்று சொல்லுவர்,—(அவ்விரண்டில்)வரும் அஞ்சனுக்கு-வாராகின்ற ஹம்சசந்நியாசமுடையோனுக்கு—முத்தி-மோட்சமானது— சத்தியலோகத்து அன்றி வாராது எனபார-பிரமலோகத்தில் வருமேயன்றி (இந்தலோகத்தில்) வாராதென்று சொல்லுவர்.—பரம அஞ்சனுக்கு-பரமஹம்சசந்நியாசமுடையோனுக்கு—முத்தி-மோட்சமானது—இவ்வுலகில ஞானத்தால் பலிக்கும் என்பார்-இவ்வுலகத்திலேயே தத்துவஞானத்தால் வாய்க்குமென்றுகூறுவர்.—இரம்மருவும்-திட[வி]ராகமு

ம், திவிரசிஞ்ஞாஸையும்) பொருந்தாநிற்கும்—பரமஅஞ்சன் தானும்-பரமஹம்சனும்—இருவகை ஆகும்-இருவிதக்கூறுபாடுடையசந்நியாமுடையவனுயிருப்பன; — செப்பக் கேளாய்-அவ்விருவகைச்சந்நியாசங்களினுமமும், இலக்கணமும் இனிக்கூறக்கேட்பாய்.—எ-று.

பிரமலோகவிச்சையால் முமூட்சுத்துவமிலலாவிடில் ஹம்சனெறும, இம்ப்போனஅநந்தஜநநங்களிற்செய்துவந்த புண்ணியபுஞ்சபரிபாகவசத்தாலுண்டான சித்தசுத்தியினுன் முமூடசுததுவமுண்டாயிருநதால நேரோஞானசாதனமான பரமஹமசசநநியாசமுடையவனெனறு சொலலப்படுமென்றறிக. (கசுக)

[பரமஹம்சசந்நியாசததின்கூறுபாடான சந்நியாசஙகளினுமமும, உடையோரிலக்கணமுஙகூறுகினறா.]

சிஞ்ஞாசு ஞானவா னென்றிரண்டு போகளவ ரிற்சிஞ் ஞாசு, மெய்ஞ்ஞான பூமியின்முன் மூன்றுபூ மியுண்டகரும விவேகியானேன் சுஞ்ஞான வானென்போன் சீவன்முத்தி யடைநதிருககுந தூயமேலோன், அஞ்ஞான மகலும்அதச் சிஞ்ஞாசு மிருவகையா மதுவுங் கேளாய். (கசுஉ)

(இ-ள்) (பரமஹம்சசந்நியாசமுடையோரும்) சிஞ்ஞாசு ஞானவான-சிஞ்ஞாசெனறும், ஞானவானென்றும்—இரண்டு பேர்கள்-இருவித(பேத)முடையராயிருப்பா;—அவரில்-அவ்விருவருள், — சிஞ்ஞாசு-சிஞ்ஞாசென்பவன—மெய்ஞ்ஞான பூமியில்-தததுவஞான பூமிகளுள்,—முன மூனறு பூமியுள் நடகரும-முன்னனவையாகிய (சுபேச்சை, விசாரணை, தநுமானசியென்னும) மூன்றுபூமியப்பியாசததிற்செலலும—விவேகி ஆனேன-விவேகியாம்.— சுஞ்ஞானவான என்போன-நலல ஞானவானெனறுசொல்லப்படுவோன — சீவன்முததி அடைந்து இருக்கும-சீவன்முததியையடைநதுள்ள—தூய மேலோன-சுததனனபெரியோனும்.—அஞ்ஞானம் அகலும்-அஞ்ஞானம் கிரமமாகநீங்கப்படும்—அந்தச் சிஞ்ஞாசும்-அச்சிஞ்ஞாசுவினபாகுபாடும—இருவகை ஆம்-இருவிதமாகவிருக்கும்;—அதுவும் கேளாய்-அவ்விருவகைப்பாகுபாட்டையுங்கேட்பாயாக.—எ-று.

தன்னையறிய இச்சிப்பவன், "சிஞ்ஞாசு." தன்னைப்பிரதிபந்தரிதமாயறிநதவன், "ஞானவான்." என்க.

"அஞ்ஞானமகலும்" என்றதை, "மாறாத வஞ்ஞான முழுதும கல வதுகூறின." எனனும் சொரூபாநந்தவுபநிடதத்தின், ௩௦-ம் செய்யுளாலறிக. (கசுஉ)

[ஞானிகளின பாகுபாடான இருவகைநிலைமையின இலக்கணங்கூறல.]

பந்தமனை துறந்துசில ரதிதிகளா யிருந்தடைவர் பரம ஞானம், அந்தணர்மன் னவர்வணிகர் சூத்திரரா யிருந்துசில ரடைவர் ஞானம், இந்தவகைச் சாத்திரத்து முலகத்து நடப்ப துகண் டிருந்து மைந்தா, சிந்தனையின் மயக்கமென்னே சுருதியுத்தி யநுபவத்தாற் றெளிந்திடாயே. (கசுங)

(இ-ள்) சிலர்-சிலபேர்—பந்த மனை துறந்து- (மமதுவாபிமானத்தால) பந்தரூபமான மனைவி, புத்திரர், தனங்களை (விரைவ்யமந்திரோச்சாரணபூர்வகமாக)சந்நியாசித்து—*அதிதிகள் ஆய இருந்து-(தண்டதாரணதியாசிரமரூபமான)யதிகளாய (குருவையடைந்து) நின்று—பரமஞானம அடைவர்-(ஞானபூமியை அப்பியாசித்துப) பிரமஞானமடைவர்.—சிலர்-(யாதாயினும ஓர்ஹேதுத்தால பிரசித்தமான வாசியசந்நியாசஞ்செய்துகொள்ளப் பிரதிபந்தமுடையரான) சிலபேர் — அந்தணர் மன்னவர் வணிகர் சூத்திரர் ஆய இருந்து-பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரராய (மனைவி புத்திராதியரோடு கூடித் தத்தமவருணத்திற்குரியதருமங்களைச்செய்துகொண்டு மேன மேறசாந்தத்தைக்கொடுக்கத்தக்கனவான காமபலத்திலிச்சையைமாத்திரம்விடுதான மானசசந்நியாசத்தையுடையராய்க் குருவையடைந்து) நின்று—ஞானம அடைவர்-(ஞானபூமியப்பியாசத்தால்)பிரமஞானத்தையடையாநிறபர்.—இந்தவகைச் சாத்திரத்தும உலகத்தும நடப்பது கண்டு இருந்தும-இந்தப்படி சாத்திரங்களிலும், உலகின்கணுமுய (முறையே) பிரதிபாதிப்பதையும, நடப்பதையுமறிந்திருந்தும—மைந்தா-மைந்தனே--சிந்தனையில் மயக்கம எனனே - (சிலருடையபிராந்திவசனத்தால் உனது மனதின்கண் மயக்கமுண்டாதவிதென்னே! — சுருதி யுத்தி அநுபவத்தால் தெளிந்திடாய்-சுருதியுத்தியநுபவங்களினாலே இச்சந்தேகமொழிந்து விந்தியாசந்தமடைதி.—எ-று.

---

* அதிதி-பரதேசி.

எனனே என்பது, அதிசயஇரக்கச்சொல.

இவவாறு நானகுவிதமானசநநியாசஙகள் பராசராஸமிருதியிற் கூறபபட்டிருககின்றன.

"இல்லாளுங் குடுமபமவிட்டுச சநநியா சமபுகுநதே காங்கி யாஞ்ஞு, ரலலாமன் முததிபெறு ரென்றுசிலா சொலுமயக்க மகறறுவீர்." எனறு, கருஎ-ம செய்யுளிற சிடனுட்சேபிததபடி உலகினகட் பெருமபாலும மயககததிறகுககாரணமாயுளள ஆடசேபததிறகு விருததிப்பிரபாகரகிரநததகதிற சமாதானஙகூறியிருபபதையும இங்ஙனமு உதாரணமாக எடுததுக்காட்டுதும.

(உகரு) ஓர்கிரநதகாராமதம

சநநியாசவிதாயகமான வெகுவாககியஙகளிற பிராமணபதமிருபபதால, பிராமணாமாததிரததிறகுச சநநியாசவதிகாரமிருக்கிறது, சநநியாசமின்றிக்கிரகஸதாமுதலியோருக்குப பிரமவிசாரததிற்கவகாசமிலலை, ஆகலின, சநநியாசததிலும, அபபடியே பிரமசிரவணததிலும க்ஷததிரிய வைசியாகளுக்கு அதிகாரமிலலையெனபது.

(உகசு) மறறொா கிரநதகாராமதம

சநநியாசததிற கேவலமபிராமணர்களுக்கு அதிகாரமுளதேனும பிரமசிரவணத்தில க்ஷததிரியவைசியாகளுக்கும அதிகாரமுளது; ஆயினும், ஜனமாநதரசமஸ்காரததால எவவுததமபுருடாகளுக்கு விடயஙகளிற் றினததுவமுதலியதோடமுணடாகவிலலையோ அபபடிபபடடசததபுததியுடையோாக்குச சந்நியாசமின்றியே ஞானமுணடாகாநிறகும்; இக்காரணததால, கிரகஸ்தாசிரமததிலே அநேகராஜரிஷிகள பிரபவிததெனறுசொலலபபடடிருக்கினறனரெனபது.

(உகஎ) வேறுசிலா

எபபடிப்பிரமசிரவணாதிகளில க்ஷததிரியவைசியாக்கு அதிகாரமுளதோ அப்படிச சந்நியாசததிலும க்ஷத்திரியவைசியாகளுக்கு நிஷேதமில்லை; ஞானோதயத்தால கருததிருததுவ, போக்திருததுவபுததியும, அப்படியே ஜாதிஆச்சிரமவபிமானமும் அபாவமாகாநிறகும்; கருததிருததுவ போக்திருததுவபுத்தியனறியும, ஜாதிஆச்சிரமஙகளினபிமானமன்றியும, கருமாதிகாரஙகூடாமையின, சாவகர்மபரித்தியாகபூரவகமாக அக்கிரிய, அசங்க ஆனமசொருபததோடு ஸ்திதிரூபமான

வித்துவத்சந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரியவைசியர்க்கு அதிகாரமுண்டு; கேவலம விவிதிஷாசந்நியாசத்தில் அதிகாரமில்லையென்பர்.

(உகஅ) வார்த்திககாரரான சுரேசுராசாரியர்மதம்:

விவிதிஷாசந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரியவைசியர்க்கு அதிகாரமுண்டு அநேகசுருதிவாக்கியங்களில் பிராமணர்க்குச் சந்நியாசஞ்சொலலியிருநதாலும சந்நியாசவிதாயக ஜாபாலசுருதியில் பிராமணபதமிலலாமலே கேவலமவைராக்கியசம்பத்தியால்சந்நியாசஞ்சொல்லியிருக்கின்றது; ஆதலால், அநேகசுருதிவாக்கியங்களில் துவிஜர்*கட்கு உபலட்சணமாகப் பிராமணபதமுள்ளது; ஸ்மிருதியிலோவென்றால, 'ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோவாபி வைஶ்யோவா ப்ரவ்ரஜேத்க்ருஹாத் । த்ரயாணாமபி வர்ணாநாமேதேஷாம் த்ரய ஆஶ்ரமா:' § (பிராமணட்சத்திரியோவாபி வைசியோவா பிரவிருஜேத்கிருகாத, தரயாணும வாணாநாம் வேதமதீத்யசத்வார ஆசிரமா:.) எனனும் வசனமிருப்பதால் க்ஷத்திரியவைசியர்க்குச் சநியாசததிலதிகாரம உண்டெனபது.

(உகக) வேறே ஒருகிரந்தகாரர் மதம்:

சந்நியாசவிதாயக சுருதிவாக்கியங்களிற் பிராமணபதம் உண்டு; அதறகுத துவிஜா மாத்திரததிற்கு உபலட்சணமுண்டென்பதிற பிரமாணமில்லை ஜாபாலசுருதியில பிராமணபதமில்லையாயினும், அநேகசுருதியதுசாரததால் அங்கேயும பிராமணகர்த்தாவுக்கு அத்தியாகாரம்*உணடு; ஆகலின, க்ஷத்திரியவைசியர்க்குச் சந்நியாசத்திலதிகாரமில்லையாயினும், அநேகஸதானததில கிரகஸ்தரான இராஜாக்கள ஞானவானகளாயிருநதனரென்று கூறப்பட்டிருக்கினறனா, ஆகவின, பிராமணாக்குப பிரமவிசாரததிற்குச சநநியாச

---

* துவிஜா = மூவருணத்தர்.

§ ப்ராஹ்மண: × க்ஷத்ரிய: = அந்தணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன் இம்மூவரும், கிரஹஸ்தாசிரமத்தைவிட்டு வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தையடைந்து காட்டுக்குப்போகவேண்டும். இம்மூன்றுவருணத்தரும் வேதம் கற்றுக்கொள்ளலாம். இவர்க்கு பிரமச்சரிய, கிரஹஸ்த, வானப்பிரஸ்த, ஸந்நியாசமென்னும் நான்காச்சிரமங்களுமுண்டு.

* அத்தியாகாரம் = அவாய்நிலை: அது ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல்.

ம அங்கமாம்; சந்நியாசமின்றிக் கிரகஸ்தாதி ஆச்சிரமத்திலுள்ள பி ராமணர்க்குப பிரமவிசாரத்திலதிகாரமில்லை சந்நியாசியாகிய பிரா மணனுக்கே பிரமவிசாரத்தில் அதிகாரமுண்டு. க்ஷத்திரியவைசியர்க ளுக் சந்நியாசமின்றியே பிரமவிசாரத்தில் அதிகாரமுண்டென்றொரு பக்ஷமுண்டு. என்னை? சந்நியாசவிதாயகவசனத்திற பிராமணபத மிருத்தலினென்க. க்ஷத்திரியவைசியர்க்குச சந்நியாசத்தின விதியி ல்லை ஆனமகாமனுக்கு ஆனமசிரவணத்தின அபாவஞ்சொலலுகை பொருந்தாது, இதனுன், க்ஷத்திரிய, வைசியாக்கு ஞானத்திறுபயோ கியான அதிருஷ்டமானது கேவலங்கருமத்திறலேயே உண்டாகா நிற்கும. சந்நியாசஜந்நியமான அதிருஷ்டததினபேட்சை க்ஷத்திரி ய, வைசியாக்கு ஞானத்திலில்லை; இதனுற்றன கீதையிலும, "கரத லா லரசன சனகனே முதலோா கருமமோ டொழுகியே யனரே, போதரா யுலகம புக்கது." என்றிவ்வாறு பரமேசராகூறியிருக்கின்ற னா இவ்வாக்கியத்தில, "போதராய." எனபதற்கு, அந்தக்கரணத்தி னசுத்தி அல்லது, ஞானம என்றுபொருள. பாஷ்யாாத்தமு சந்நியா சரகிதமான கேவலம கருமத்தால அந்தக்கரணசுத்தியை ஜனகாமு தலியோா அடைந்தனா; அல்லது, சந்நியாசரகிதமான கேவலங்கரு மத்தால ஞானபபிரதிபந்தகங்கிவிாதிவாயிலாகச சிரவணத்தால ஞா னத்தையடைந்தனரெனபது, இவவிருவகையாலும க்ஷத்திரிய, வை சியாக்குச சந்நியாசநிரபேட்சமான கேவலங்கருமமே ஞானப்பிரதி பந்தகமான பாவநிவிாத்திக்கேதுவாயிருக்கிறது. பிராமணாக்குச ச ந்நியாச சகிதமானகருமத்தால ஞானபபிரதிபந்தகமான பாவநிவிாத தியுளதாம. சிரவணத்திறகங்கம சந்நியாசமாமெனனும இபபட்சத் திலும சந்நியாசம பிராமணாகளினசிரவணத்திறகே அங்கமாம க்ஷத் திரிய, வைசியரின சிரவணத்திற்கு அங்கமனறு. பினனேயோ ப லாபிலாஷையும, குரோதாதிதோஷங்களும இலலாமல ஈசுராாப் பணபுத்தியோடுசெய்யும தத்தம வருணுசிரமதருமாநுஷ்டானத் தோடுகூடிய கரும அவகாசகாலத்தில சிரவணத்திறலேயே க்ஷத்தி ரிய, வைசியாக்கு ஞானமுண்டாகும. சாவதா விதையினுபயோகி யானகருமத்திலும, சிரவணத்திலும அதிகாரமுண்டு. என்னை? பி ராமணரைப்போல ஞானேச்சை க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்குஞ்சமமாம. பலத்திலதயிச்சித்தவனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகாரமுண்டு. ஆதலா ல, ஆனமகாமரான க்ஷத்திரிய, வைசியாக்கு வேதாந்தசிரவணத்தில் அதிகாரம் உளதென்பது.

(௯௦௦) மற்றோர்கிரந்தகாரர் மதம்.

மநுடமாத்திரத்திற்கு ஆன்மவிருப்பம் பொருந்தியிருப்பதால் க்ஷத்திரிய, வைசியர்போல ஞானேச்சையின் சத்பாவத்தால் சூத்திரர்க்கும் சொல்லியவாற்றால் வேதாந்தசிரவணத்தின் அதிகாரமுண்டாகவேண்டியதேயாயினும், சூத்திரர்க்கு உபதேசங்கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதால் சர்வதாஉபதேசரகிதபுருடர்க்கு விவேகாதிகூடாமையின், ஞானேச்சைகூடாது. அப்படியே சூத்திரர்க்கு யக்ஞாதிகருமங்களும் நிஷேதித்திருப்பதால் வித்தையினுபயோகியான கர்மத்தினபாவத்தால் அவர்க்கு ஞானஹேதுவான சிரவணத்தினதிகாரமில்லையென்பது.

(௯௦௧) வேறொருகிரந்தகாரர் மதம்.

உபநயனபூர்வகமாக வேதாத்தியயனஞ் சொல்லியிருக்கிறது. சூத்திரர்க்கு உபநயனஞ்சொல்லவில்லை ஆதலால், வேதசிரவணத்திலோ சூத்திரர்க்கு அதிகாரமில்லை; அப்படியானாலும், * ஶ்ராவயேச்சதுரோ வர்ணாந் என்பது முதலியவசனத்தால் இதிகாசபுராணாதிகளின் சிரவணத்தில் சூத்திரர்க்கும் அதிகாரமுண்டு. பூர்வஞ் சூத்திரர்க்கு உபதேசநிஷேதஞ்சொல்லியிருத்தற்கு அபிப்பிராயம் வைதிகமந்திரத்தோடுகூடின யக்ஞமுதலியகருமவுபதேசம் சூத்திரர்க்குச்செய்யற்க; அப்படியே வேதோக்த பிராணாதியக்ஞோபாசனையைச் சூத்திரர்க்கு உபதேசஞ்செய்யற்க என்பதாம்.

உபதேசமாத்திரத்தை நிஷேதிக்கவில்லை, உபதேசமாத்திரத்தைநிஷேதித்திருக்கின்றதென்றால், தர்மசாஸ்திரத்தில் சூத்திரஜாதியின் தர்மநிரூபணம் நிஷ்பலமாயவிடும். வித்தையினுபயோகிகளான கருமத்தினபாவத்தால் வித்தையில் அதிகாரமில்லையெனச் சொல்வாராயின், அதற்குச்சமாதானம் சாதாரணம் அசாதாரணமான சகலசுபகருமங்களுக்கும் வித்தையினுபயோகமிருக்கின்றது.

சத்தியம், அஸ்தேயம், க்ஷமை, சௌசம், தானம், விடயத்தினவிமுகதை, பாகவதநாமோச்சாரணம், தீர்த்தஸ்நாநம், பஞ்சாட்சரமந்திரராஜாதிகளின் ஜபம் இவைமுதலிய சகலகுணங்களின் சா

*ஶ்ராவ × வர்ணாந் = நான்குவருணங்களையுங் கேட்பிக்கலாம்.

தாரணதருமங்களிலும், அப்படியே சூத்திரகமலாகரத்திற்சொன்ன சதுர்வருணங்களின் அசாதாரணதருமத்திலும் சூத்திரர்க்கு அதிகாரமுண்டு; அக்கருமங்களின் அநுஷ்டானத்தால் அந்தக்கரணசுத்திவாயிலாக வித்தையின்பிராப்திகூடும். ஆகலின், இதிகாசபுராணாதிகளின்சிரவணத்தால் விவேகாதிகள்பொருந்தாநிற்பதால் சூத்திரர்க்கும் ஞானேச்சையுண்டு; ஆகலின், வேதத்திற்குப்பின்னமான அத்தியாத்மகிரந்தங்களின்சிரவணாதிகளிற் சூத்திரர்க்கும் அதிகாரமுண்டு. பாஷ்யகாரரும், பிரதமாத்தியாயத்தின் திருதீயபாதத்தில் உபநயனபூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனஞ்சொல்லியிருக்கிறது. சூத்திரர்க்கு உபநயனமின்மையின், வேதத்தில் அதிகாரமில்லை; ஆயினும் புராணாதிகளின்சிரவணத்தால் சூத்திரர்க்கும் ஞானமுண்டாய்விடில், ஞானசமகாலத்திலேயே சூத்திரர்க்கும் பிரதிபந்தரகிதமாக மோட்சமுண்டாகாநிற்கும் எனக்கூறியிருக்கின்றனர்; இவ்வாறன பாஷ்யகாரருடையவசனத்தினாலும் வேதத்திற்குவேறான ஞானவேதுவாகிய அத்தியாத்மகிரந்தத்தின்சிரவணத்தில் சூத்திரர்க்கு அதிகாரமுண்டு.

(௩௦௨) ஜன்மாந்தரசமஸ்காரத்தால் அந்தியஜாதிகட்கும் ஜிஞ்ஞாசையுண்டாய்விடில் பௌருஷேயவசனத்தால் அவர்கட்கும் ஞானமுண்டாகிக் காரியத்தோடுகூட அவித்தையின் நிவிர்த்திரூபமான மோட்சமுண்டாய்விடும்.

ஆகலின், வேதாநுசாரிகளைப்போலச் சகலமநுஷ்யர்க்கும் தத்துவஞானத்தின் அதிகாரமுண்டு. ஆன்மசொரூபத்தின் யதார்த்தஞானத்தைத் தத்துவஞானமென்பர். ஆன்மஹீனமாய ஓர்சரீரமுளதாயின், அதற்கு ஞானத்தின் அநதிகாரமுண்டு, ஆகலின், ஆன்மஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மநுஷ்யமாத்திரத்திலுண்டு.

(௩௦௩) ஆயினும், எந்தச்சரீரத்தில் தெய்வசம்பத்துண்டோ அதற்குத் தத்துவஞானமுண்டாகாநிற்கும், அசுரசம்பத்திற் றத்துவஞானமுண்டாகமாட்டாது.

வயூதங்களிலும் தயை, க்ஷமை, சத்தியம், ஆர்ஜவம்,* சந்தோஷாதிகளான தெய்வசம்பத்தின் பிராப்தி பிராமணரிடத்திலுண்டு. க்ஷத்திரியர்க்குப் பிரஜைகளைப்பாலனஞ்செய்யும்பொருட்டுப் பிரவிர்த்திரூபமுண்டாவதால் பிராமணரினும் கிஞ்சித்து நியூனமான

* ஆர்ஜவம்=சிரத்தையோடுகேட்பவனிடத்து நிச்சயித்தபொருளை மறையாமை.

தெய்வசம்பத்து அடையப்பட்டிருக்கிறது. தருமபுத்திரியால் பிரஜா சம்ரக்ஷணத்தின்பொருட்டுத் துஷ்டப்பிராணிகளை இம்சிப்பது அவிருத்தமேயாம், ஆதலால், தெய்வசம்பத்தின் அசம்பவமில்லை.

அப்படியே வைசியர்க்கும் கிருஷி, வாணிச்சியமுதலியசரீரவியாபாரம் க்ஷத்திரியரைப்பார்க்கிலும் அதிகமுண்டாவதால் ஆன்மவிசாரத்திற்கு அவகாசங்கூடாமையின், அவர்க்குச்சாமர்த்தியங்கூடாமலிருக்கிறது. அப்படியானாலும் எத்தனையோபாக்கியசாலிகளான வைசியர்க்குச் சரீரவியாபாரமில்லாமலே சகலவியவகாரங்களின் நிர்வாகமுமுண்டாகாகிற்கின்றது. அவர்கட்குத் தெய்வசம்பத்தின் பேற்றுக்கானசாமர்த்தியங்கூடும். எவ்வாசிரியாமதத்தில் க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்குச்சந்நியாசத்தின அதிகாரமுண்டோ அவர்மதத்தில் அநாயாசமாகவே தெய்வசம்பத்துகூடும். சதுர்த்தவருணத்திலும் அப்படியே அந்தியஜாதிகளிலும் தெய்வசம்பத்து துர்லபமாயினும் கர்மபலம் அநந்தவிதமாம்; ஆகலின், ஒருவர்க்கு ஜன்மாந்தரத்தின்கர்மத்தால் தெய்வசம்பத்தின்பேறுண்டாய்விடின், புராணாதிகளின்விசாரத்தால் சதுர்த்தவருணத்திற்கும், பாஷாப்பிரபந்தாதிகளின்சிரவணத்தால் அந்தியஜாதிகட்கும் பகவத்பக்தியும், தத்துவஞானப்பேற்றினவாயிலாக மோக்ஷப்பேறும் கிரமிகமாகவுள்ளதாம்; இவ்வாற்றால், பகவத்பக்தியும், தத்துவஞானத்தின அதிகாரமும் சகலமர்த்தியர்க்குமுண்டு: இது சாஸ்திரங்களின நிர்ணயமாமென்று விருத்திப்பிரபாகரத்தின அஷ்டமப்பிரகாசத்திற்கூறியிருக்கின்றது. (ககங)

(௩0௪) [கக௩-ம் செய்யுளில் இனிவிதியாகத்தக்கூறுவோமென்றவாறே அதனைக்கூறத்தொடங்கியபுருடனானவன் ஆனமாவை இவனொடொன்றறியாதால் பின்னையாருக்குப்போக்கியத்தமாக எந்தபோகத்தைக்குறித்துச் சரீரதாபப்படுவேனென்னும் பிருகதாரணியகசுருதியின் ரூபமாயான இகலோகத்துக்காமமும், புண்ணியமென்றவரும், பாவமென்றுபோய் என்னுமித்தரூபமான பரலோகத்துக்காமமும் இல்லாமையைக்குறிக்கவாக்கூறுகின்றார்.]

[வேறு]

பிறந்ததுண் டானு லன்றோ பிறகு சாவதா லுண்டாம்
பிறந்ததே யில்லை யென்னும் பிரமமா வதுவு நானே
பிறந்தது நானென் றெண்ணிற் பிரமமன் றந்த நானே
பிறந்தது பிறந்த தற்ற பிரமமா நானே நானே. (கக௪)

(இ-ள்) பிறந்தது உண்டானால் அன்றோ - (முன் ஒன்றிலிருந்து நான்) ஜனித்ததுண்டாயின் அல்லவா— பிறகு சாவதுதான் உண்டாம்-பின்பு (ஒன்றால்) மரிப்பது எனக்குண்டாகும்.—[ஜநநமரணம் உமக்கேனில்லையெனின்;—அதற்குக்கூறுகின்றார்.] பிறந்ததே இல்லை என்னும் பிரமம் ஆவதுவும் நானே-(சகலமும் ஜநநமாதற்கு அதிஷ்டானமாகலின்,) அஜன்மம், அசங்கம் என்று சுருதியாதிகள் கூறும் பிரமரூபமாகிய அப்பொருளும் நானாகிறேன்,—ஆகலின், எனக்கு ஜன்மாதிசட்பாவவிகாரங்களின்றென்பது கருத்து. [ஜன்மாதிசட்பாவவிகாரங்கள் உலகிலப்பிரசித்தமாயிருப்பதுமன்றி நீரும் இன்னாருடையபுத்திரன் என்பது பிரசித்தமாகவிருத்தலின், உமக்கு ஜநநமரணமுண்டேயென்று மேலுஞ்சங்கித்து அதற்குக்கூறுகின்றார்.] பிறந்தது நான் என்றுமில-(பிறவியிற) சநித்தது நானென்றுசொல்லப்படுமாயின்,—அந்த நான் பிரமம் அன்று-(ஜன்மஹேதுவான அவித்தை காமகர்மங்களோடுகூடிச் சநியாநின்ற அகம்சத்தவாச்சியமான அகங்காரம் பிரமமன்று:—பிறாததும் இறந்த(தும்)அற்ற பிரமம் ஆம் நானே நானே-ஜநநமும், மரணமுமாகிய விகாரமிறந்த (அசங்க) பிரமரூபமாகிய (அகம்சப்தலட்சியார்த்தமான) கூடஸ்தனே நான்.—எ-று

இக்காபாவங்கூறத்தொடங்கி "பிறந்ததுண்டானலன்றோ." என்று முன்னே ஜனனத்தையெடுத்து ஜனமப்பிரஸ்தியநந்தரம் சாவு நாமத்தங்களுந்தோன்றுமென்னையாகலின், அதுநிஷேதமாகவே சாவு நாமத்தங்களும் நிஷேதமாமென்னுங் கருத்தாலென்க (௱௩௪)

[நான் என்னுமசப்தத்தின் பொருளைப் பிரிதமானவதுப் பெறும் கட்டுகின்றார்]

சின்னற பிரம மான நானோரறிவிலே னென்றால்
காயெனப் பேசு பின்னை நம்முடைய புந்தி யெனனில்
தாயது மயக்கந் தவிர்ந்து சாகுமே சாவா தாகி
நாயேனை நிறைந்திருந்த ஞானமா நானே நானே. (௱௩௫)

(இ-ள்) நான் என்ற பிரமம் ஆன நானே நான்-(ஜாக்கிரப்பு தாவஸ்தையில், யாதொருசிந்தனையுமில்லாமல) யான(இருந்தேன்) என்றுகூறுகின்ற பிரமரூபமான ஆன்மாவே நான்—அறிவிலன் என்றால்-(ஜாக்கிரப்புதாவஸ்தையில ஆன்மாவை) அறியேனென்றுசொல்லில,—பின்னை-பின்னர்—நான் என்பது எது-(விசே

யமாக) நான் (தேவதத்தன், நானெக்ஞதத்தன்) என்றுகூறுவது யா துமோ—நம்முடைய புத்தி என்னில-நம்முடைய புத்திதான் அங்ஙன நக்கூறுகின்றதென்றுசொல்லில,—அதுதான் மயக்கந்தன்னில சா க்ஷாத்புத்தி நித்திராமோகத்திலபாவமாமே,-- (அங்ஙனம்,) சாவா தாகி நான் என நிறைந்து இருந்த-(சுழுத்தியினகண) அபாவமாகாததா ய் நானாகநிறைந்திருந்த—ஞானம் ஆம் நானே நான்-ஞானரூபமாகிய ஆன்மாவேநான்.—எ-று.

"நானென்ற." என்று சாமானியமாகக்கூறினதால், நிஜானந்தசு பாவமுள்ள சுகதுக்கங்களினந்தராளமாகிய ஞாதுரூபத்துவத்தை யும் "பின்னை." என்றதால, தேவதத்தன், எக்ஞதத்தன்னெனபன வும் வருவித்தாம்.

"சாவா தாகி, நானென நிறைந்திருந்த ஞானமாம் நானே நா னே" என்றதால, தன்னிடத்தும் போதருத்துவமிறந்திருப்பதைக் குறிப்பித்தனர். (ககo)

[அகம்சத்தத்தின் இலட்சியார்த்தமான ஆன்மாவைப் பிரசித்தமான அநுபவத்தாற்காட்டிச் சுழுத்தியில் ஆநந் தமாயிருக்குமதனைக்கொண்டு இவனானந்தமே பிரம மென்றுசாதிக்கின்றார்.]

நிறைந்தவா றெந்தவாறு நிலைதெரிந் திலனென் றேயல்
அறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி லானந்த மதுவே யாகும்
குறைந்ததற் காந்த தந்தான் குவலயந் தன்னி லில்லை
நிறைந்ததே யிந்தவானந் தானமிவ் வறிவு தானே. (ககக)

(இ-ள்) நிறைந்த ஆறு [illegible] ஆறு-(ஞானரூ [illegible]) [illegible] யாயிருக்கு [illegible] — நிலை தெரிந்திலன் என்றேயல-அந்நிச்சயமான தன்மையானநிலையறிந்திலனென்று சொல்லுமாகில, — சுழுத்திதன்னில - சுழுத்தியினகண — அறிந்தது - (அந்ஞானத்தை) அறிந்திருந்ததாகிய — அது - அஞ்ஞானமா — ஆனந்தம் ஆகும் - நிரதிசயானந்தரூபமாம். (ஆகவின், ஆனந்தமே பூரணப்பிரமமாம்.) — [இ [illegible] [illegible] னொ,—உலகிலப்பிரசித்தமென்றுகூறுகின்றார்.] குறைந்ததற்கு ஆனந் தந்தான்-குறைந்திருப்பதற்கு ஆநந்தமானது—குவலயந் தன்னில் இ லலை-உலகில் ஓரிடத்திலுங்காணப்படவில்லை,—(ஆகலின்,) இந்த ஆன்

பா நிறைந்ததே-(சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தமாயுள்ள) இவ்வானமா பூரணநதான,—இவ்வறிவுதானே நிதானம-இப்பரிபூரணப்பிரமசைதந்நியம்மே சகத்திற்கு ஆதிகாரணமாம.—எ-று.

லகில தனதானயாதி சயபத்துணடாயிருப்பினும புததிரன இலலெனனுங்குறையுள்ளதேற சுகமிலலை புததிர, மித்திர, களத்திரதிகள நிறைந்திருப்பினும தனயிலலையெனனுங்குறையுள்ளதேற சுகமிலலை, பிறவும இங்ஙனம உலகிறகாணப்படுதலின, "குறைந்தத றகாரந்தந்தான குவலயந் தனனி லிலலை" எனறார. (கசுசு)

[நிராகாரந்தரமாக ஆனமாநந்தவாயிலாற்றன்னிடத்துப போதத்தைத்துவாபாவத்தைக்காட்டித் தொயத்தித்தையெனனும சிந்தனுருபமான அத்துவிதாநந்தவாயிலால போகத்தியவபாவத்தையுங் குறிப்பாகவுணாத்துகினறார.]

மனத்தினு லெண்ணித் தானே வந்தவிவ் வுலக மாகும
நினைத்திடி லநேக லோக நிறைந்தவ் வறிவி லன்றோ
அனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென்
றெனைத்தனி விசாரித் திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோ னானே.

(இ-ள்) இவ்வுலகம-(ஆகாசமுதற்றேகபரியந்தமான)இப்பிரபஞ்சம--மனத்தினுல எண்ணித்தானே-மனத்தால்பாவனைசெய்தே--வந்து ஆகும-உண்டானதாம—நினைத்திடில-ஆராயின,--அநேக லோகம நிறைந்து-(மனதினபாவனையா லுண்டான) அநேகவிதவுலகங்களும(அனாதிதோடுகூட)நிறைந்து--அவ்வறிவில அன்றோ-(வாயுவசத்தால சமுத்திரத்திலுண்டான தரங்கபேனபுறபுதங்களசமுத்திரத்திற்போல னத்திற்கு ஆதாரமான) அப்பிரமசைதந்நியத்திலலலவா'—(ஆகலின,) இது அறிவு ஆம எனறு-(அறிவி லுண்டாகி அறிவிலகிறகும)இமமனமுதல னபிரபஞ்சம அறிவேயாகுமெனறு—எனைத் தனி விசாரித்திட்டால-(அறிவாகிய)எனனைச சுத்தமாக(இங்ஙனம)விசாரித்திடில,--அனைத்தையும கடந்து-(மனமுதலான)பிரபஞ்சமனைத்தையுங் கடந்து—அப்பாலும-அதற்குமேலும—அந்தம அற்று-முடிவிறந்து—ஏகமாய-சுவகதாதிபேதரகிதமாய—நிறைந்தோன நான்-நிறைந்திருப்பவனாயினை.—எ-று.

நான்குசெய்யுளின் அபிப்பிராயம் சீவான்மா, பரமான்மாவென ஆன்மா இருவகைத்தாம்; அவற்றுள், சேதனரூபமான ஆன்மா மூவகைத்தேகத்தோடுகூடிய தாதான்மியத்தாற் சீவனாய்ப்போக்தாருத்துவத்தையடைந்துளது. சச்சிதானந்தசொரூபமான பரமான்மா நாமரூபகற்பனைக்கதிஷ்டானமாகலின், அந்நாமரூபங்களோடுதாதான்மியமடைந்து போக்கியத்துவத்தையடைந்துளது. கசுச, கசு௫, கசுசு-ம்செய்யுட்களிற் பிரகாராந்தரமாகச்சொன்ன ஆன்யாக்தவாயிலானும், இந்த-கசுஎ-ம்செய்யுளிற்சுருக்கத்துக்கூறிய அத்துவிதாநந்தவாயிலானும், முறையே மூன்றுதேகத்தினின்றும், பிரபஞ்சத்தினின்றும் சீவான்மாவையும், பரமான்மாவையும்பிரித்தறியும்பொழுது போக்தா, போக்கியமென்னும் இவையில்லாமற்போதலின், போக்தா, போக்கியங்களின் சம்பந்தத்தால் உளதாகாநின்ற மூவகைச்சரீரங்களினிடமான இகலோகத்துக்கமும், அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலச் சமுசயரகிதமானபிரமாணவியக்திஞானத்தால் சகலசஞ்சிதகர்மங்களும் வெந்துபோனதனாலும், தாமரையிலையிற்சலம்போல அகர்த்திருத்துவஞானத்தால் ஆகாமியகாமியங்கள்பற்றுமற்போனதனாலும், புண்ணியபாவசிந்தரூபமான பரலோகதுக்கமும் அபாவமாயினவென்பதாம். (கசுஎ)

(உ0௫) [இனிச் சர்வகாமாப்திகூறத்தொடங்கிச் சார்வபௌமன்முதல் இரணியகர்ப்பாந்தமான கஉக-ம் செய்யுளில் முன்சொன்னசர்வாநந்தங்களிலும் ஞானி ஆசையில்லாமல், அருந்தினவன்போலவலயந்திருப்பதனாலும், தனது தேகத்தின்கண் ஆநந்தாகாரமான புத்திக்குச் சாட்சியாயிருப்பதால் ஆநந்தியாயிருப்பதுபோலச் சார்வபௌமன்முதலிய தேகங்களிலும் ஆநந்தாகாரபுத்திக்குச்சாட்சியாயிருப்பதால் ஆநந்தியாயிருப்பதனாலும், சாமவேதத்திற்சொல்லியபடி சாமகானம்பாடுவதால் "சர்வபோக்கியரூபமுமானேன், சர்வபோக்தாரூபமுமானேன்" என்னும் அநுபவத்தாலும் சர்வகாமாப்தி ஞானிக்குண்டென்று முன்னூலார் பஞ்சதசியிற்கூறியிருப்பதை இங்கே ஆட்சேபசமாதானவாயிலாக-கசு௮-ம் செய்யுள்முதல் நான்குசெய்யுட்களாற் கூறினார்.]

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யானந்த மநுப விக்க
வெந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னில்
இந்தமூன் றவஸ்தை தம்முள் ளெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில்
அந்தவா றிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே. (௧௬௮)

(இ-ள்) அந்த ஆறு இருந்து கொண்டு-முன்சொன்னபடி சாக்ஷியாய், அநந்தமாய், ஏகமாய்ப், பூரணமாயிருந்துகொண்டு—ஆநந்தம் அநுபவிக்க-சர்வகாமாப்தியென்னும் வித்தியாநந்தத்தை யநுபவிக்க—எந்த ஆறு இருந்து கொண்டால்-எவ்வாறிருந்தால்—எனக்கு—இது தெரியும் என்னில்-இச்சர்வகாமாப்தி தோன்றுமென்று நீ சங்கிக்கில்,—இந்த மூன்று அவஸ்தை தம்முள்-இச்சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியென்னும் மூவித அவஸ்தைகளில்—எழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில்-எழாநிற்கும் கோர, மூடமுதலிய விருத்திகளை ஒழிப்பாயாகில்,—அந்த ஆறு இருந்து-முன்கூறியவழியேநின்று— நீயும்— ஆநந்தம் அடையலாம்-வித்தியாநந்தம்பெறலாம் —எ-று. (௧௬௮)

[விருத்திநாசவுபாயங்கூறல்.]

வாதனை வசத்தி னாலே வருகிற விருத்தி யெல்லாம்
யாதினா லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செய்யில்
போதமா மிராசன் றானாய்ப் புந்தியைம் புலன்க ளெல்லாம்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றா றசகலமு மடங்குந் தானே. (௧௬௯)

(இ-ள்) வாதனை வசத்தினாலே-சம்ஸ்காரவசத்தால்— வருகிற விருத்தி எல்லாம்-(அந்தக்கரணத்தினின்றும்) எழுகின்ற விருத்திகளனைத்தையும்—எதினால் அடக்கல் ஆகும் என்று-யாதோருபாயத்தால், நிரோதித்தல்கூடுமென—விசாரம் செய்யில்-நீ ஆராயில்,—போதம் ஆம் இராசன் தான் ஆய-ஞானரூபமாகிய (ஆன்மதத்துவ)வரசனாகி—புந்தி ஐம்புலன்கள் எல்லாம்-அந்தக்கரணமுட், ஐவகை ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களுமாகியவனைத்தும் —தாதர் ஆய் இருக்கப்பெற்றால்-(தனது) ஆளாகவிருக்கப்பெறில்,—(தனதுவசமாக்விருக்கப்பெறில், என்றபடி.)சகலமும் தானே அடங்கும்,சகலவாசனைகளுந்தானே நிரோதமாம் —எ-று.

இரண்டாம்பாதத்திலுள்ளதான, அசை.

“போதமா மராசனை ருறையப் புந்தியைப் புலனை வெல்லாக், கூர்த்தா மிருக்கப்பெறுால்.” என்றது, “ஆத்மா நிரியாத யோதாலே ... தவென நிடில வணங்குறும்” என்னும் வாசிட்டக்கருத்து.

“விருத்தி.” என்றது, அகந்தை, மமதை, காமக்குரோதாதிரூ-பாந்தக்கரணத்தின் பரிணாமங்களே. (கசுரு)

[விருத்திக்சத்திற்கு இன்னும் அநேகவுபாயங்கூறல்.]

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விசேஷமாம் யோகத் தாலே
துருத்திபோ லூது மூச்சைச் சுகமுட னடக்கி னிற்கும்
கருத்ததற் கில்லை யென்னிற் காரண சரீர மாகிப்
பெருத்ததோ ரவித்தை தன்னைப் பிங்கிடி லடங்குந் தானே.

(இ-ள்) விருத்திகளை அடக்க-விருத்திகளையடக்க(வேண்டின்,) —இன்னம்-இன்னும்—விசேஷமாம் யோகத்தாலே-(வாசிட்டத்தில், வீதகவ்யோபாக்கியானத்திற் கூறியிருக்கிறபடி) விசேஷமாக (சமிசய்யப்பட்ட, ரேசக, பூரக, கும்பகாதிப்பிராணாயாமரூபமான) யோகாப்பியாசத்தால்—துருத்தி போல ஊதும் மூச்சை-(கொல்லன்) துருத்தியி(னால்) (நாசித்துவாரவழி) வீசாநின்ற பிராணவாயுவை—சுகம் உடன் அடக்கில்-ஆயாசமாக நிரோதஞ்செய்யில்,—நிற்கும்-(வாயுவடங்கினால் ஆகாசத்திற்றெரியடங்குவதுபோல) விருத்திகளடங்கும்.—அதற்கும் கருத்து இல்லை என்னில்-அவ்வியோகாப்பியாசத்திற்கு விருப்பமில்லையாயின்,—காரணசரீரம் ஆகி-(ஸ்தூலசூக்குமசரீரங்கட்குக்) காரணசரீரமாய—பெருத்தது ஓர் அவித்தைதன்னை-(காடாந்தகாரம்போன்று) கனத்திருப்பதான ஓரவித்தையை—பிங்கிடில்-நாசஞ்செய்யில்—தானே அடங்கும்-(உபாதானநாசத்தால்) வேறொருகிருத்தியத்தையும் பேட்சியாமலே விருத்திகணாசமாம்.—எ-று.

விருத்திகடாமும் என்றும் பாடமுண்டு.

பேர்ட்டையளிப்பதாகிய அடையோகமல்லாததனையெண்ணி, “விசேஷமாம்.” என்றார். இதில், “பிங்கிடில்.” என்பதும், பின்வருஞ்செய்யுளில், “களைவது.” என்பதும் விருட்சத்திற்கு வேர்போல விருத்திகட்கு அவித்தை உபாதானகாரணமானமூலமாகலின், அதனைக்கவே விருத்திகள் நிச்சயமாகநீங்காநிற்குமெனும்பொருளைக் குறிப்பித்தனன்.

"காரண சரீரமாகிய, பெருத்ததோ ரவித்தை தனனைப் பிடுங்கி டி டடங்குந தானே." என்று இவ்வாசிரியர் கூறினதுபோலவே, வா சிட்டத்தில, "உலகமெலலாம் பிரமமெனும பாவனையா லஞ்ஞான மொழிந்துபோனன, மலமுறுவா தனைதோனறு." என்று கூறியிருப்பது காணக (கஎ௦)

[காரணசரீரததைப்போக்குமுபாயம யாதெனறுடசே பித்து அவவுபாயங்கூறுகினறார்.]

காரண சரீரந தனனைக களைவதெவ வாறென றொழில
ஆரணம பொயசொல லாதே யதன்பொரு ளகத்தி லுயததுப
பூரண மாகு மெனமேற புவனங்க டோற்ற மென்று
தாரணை வந்த தாகிற றரித்திடு மவித்தை யெங்கே. (கஎக)

(இ-ள்) காரணசரீரந தனனைக களைவது-காரணதேகமான அவித்தையைப் போக்குவது—எவ்வாறு என்று ஒழில-எத்தனமையா னவுபாயத்தாலாமென்று ஆடசேபிக்கில, —ஆரணம பொய சொல லாதே-(ஏனைய நூலபோலச) சுருதி அசத்தியஞ்சொல்லமாட்டாதே, —(ஆகலின,) அதன பொருள அகத்தில உயத்து-(ஈணடு நாநாவான மை அறபமுமிலலை, ஈதனைத்தும பிரமமலலவா? எனபனமுதலிய) சுருதியின அாத்தத்தை மனத்தினகணணே(திடமாகத்)தரித்து—பூர ண ஆகுமென மேல-பரிபூரணசொரூபமான எனகண — புவன ஙகள தோற்றம என்று-பிரபஞசஙகள பிரதிபாசமாத்திரமாமென்று —தாரணை வந்தது ஆகில-நிச்சயமவநததாயின,—எங்கே தரித்திடும அவித்தை-அவித்தை எங்கேயிருக்கும (முடடறறாமல நாசமாய விடும)—எ-று.

[நிச்சயம=சமுசயத்தினவேறானஞானம]

"பூரண மாகு மெனமேற புவனஙக டோற்றம." என்றது கண ணாடியிற பிரதிவிமபியாகினற நகரமபோலும, அருகினமரஙகள வா விசலத்திறபோலுமெனறறிக. சூரியோதயமாயின, அநதகாரம ஓரி டத்துஙகாணுமலொழிந்துபோவதுபோலச சமுசயரகிதமானதிடஞா னத்தால ஆவரணரூபமசமான அஞ்ஞானம லேசமுமிலலாமலொ ழிந்துபோவதால், "தாரணை வநத தாகிற றரித்திடு மவித்தை யெங கே." என்றார்.

சமுச்சயராகித்தியாகப் பரிபூரணபிரமானுபூதி எழவே அவித்தை நிவர்த்தியாம்; உபாதானகாரணமான அவித்தைநீங்கவே, அநாதிகாலவாசனைகளொழிந்துபோம்; அவையொழியவே, அவற்றின்வசத்தாலெழாநின்ற விருத்திகள் அடங்கிவிடும்; விடவே, தன்தேகத்தில் ஆநந்தாகாரவிருத்திக்குச் சாட்சியாயிருப்பதுபோலச் சர்வப்பிராணிமுதலியோர் தேகங்களிலும் ஆநந்தாகாரவிருத்திக்குச் சாட்சியாயிருப்பதால், சர்வகாமாப்தியுளதாமென்பதாம். (௧௭௧)

(௫௦௩) [இனி கிருதகிருத்தியத்தன்மையைக் கூறுகின்றார்.]

அப்படி யிருக்கச் சித்த மலைதலால் விகா ரத்தில்
எப்படி கூடுமென்னி லென்னைவிட் டொன்று மில்லை
இப்படி கண்ட வெல்லா மென்கனாப்போல
கற்பித மென்று தானே காணுகின்ற சித்து நானே. (௧௭௨)

(இ-ள்) அப்படி இருக்க-முன்சொன்னபடி (பரிபூரணமான என்னை அகங்காராதி, ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத் தோற்றமுமாத்திரமென்னுந் தாரணையோடுகூடி) நிற்க—விகாரத்தில் சித்தம் அலைதலால்-(பிராரத்தவசத்தால்வாய்நின்ற விஷயங்களிலெனக்கே அல்லது, வைதிகமேயாதாயினுமொரு)விஷயாகாரத்தில் (பிரவிர்த்திக்குங்கால்) சித்தம் விக்ஷேபப்படுவதால்—எப்படி கூடும் என்னில்-எங்ஙனங்கூடுமென்றுசங்கிக்கில்,—என்னை விட்டு ஒன்றும் இல்லை-(அசங்கசிதானமயான) என்னையன்றி வேறொரு (பிரபஞ்சமும் சசவிஷாணம்போலும், வந்தியாபுத்திரன்போலும்) இல்லை —[அநாத்மகோசரமான பிரபஞ்சத்திற்குச் சசவிஷாணம்போலும், வந்தியாபுத்திரன்போலும் இவைக்கப்பாவத்துவங் கூடாதேயெனின்,—அதற்குக் கூறுகின்றார்.] இப்படி கண்ட எல்லாம்-இங்ஙனம் (ரூபங்களாகக்) காணுகின்ற(பிரபஞ்சங்கள்) அனைத்தும்—என் கனா-(தூங்கும்பொழுது சொப்பனங்களைப் படைச்சலாம்போல, கடகமகுடாதிபூஷணங்களைப்படைச்ச கனகம்போல அப்படி அகண்டைகரச சச்சிதாநந்தரூபனான) என்னுடையபா,—(அல்லது,) என் கனாப்போல கற்பிதம்-என்னுசொப்பன (ப்பிரபஞ்ச)ம்போல மித்தையாம்—என்று-என்று (நிச்சயித்து உபேட்சித்து)—தானே காணுகின்ற-(வாசியமாயும், ஆந்தரமாயுமுள்ள பிரபஞ்சங்களைச்) சுயமே அறியாநின்ற—சித்தே நான்-அசங்கசிதானமாவே நான்.—எ-று. (௧௭௨)

[இதுவுமது.]

சித்துநா னிறைந்தோ னென்று திடமுற வாதி ருந்தால்
எத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு நிற்கின்ற கனவே போல
அத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவு நானே. (கஎ௬)

(இ-ள்) சித்து நான்-(அசங்க)சிதானமாவாகியநான் — நிறைந்தோன்-பரிபூரண(பிரம)மானோன்—என்ற திடம்-என்னுமுறுதி—மறவாது இருந்தால்-(பிராமணனுக்குப் பிராமணத்துவம்போல) மறவாதிருக்கின்,— (கிருதகிருத்தியனான என்னுடையபுத்தியானது லோகாநுக்கிரகவிச்சையால்)எத்தனை எண்ணினாலும்-எத்துணை(விஷயா-தி பதார்த்தங்களை)யெண்ணினும் (எண்ணிக்க, அன்றிப் பிரமாநந்தத்தினைக்கணமே லெண்ணாயினுமாகுக,)—ஏது செய்தாலும்-(சரீரமானது தேவார்ச்சனை, ஸ்நானம், சௌசம், பிட்சைமுதலியவற்றில்)யாதுசெய்யினும் (செய்க,வாக்கானது பிரணவஜபம், வேதாந்தசாஸ்திர [illegible]முதலியவற்றுள், யாதுசெய்யினுஞ்செய்க)—என்ன-(அவைகளை நான்செய்பவனும், செய்விப்பவனுமல்லனாகலின், அவைகளால் எனக்)கென்ன(ஆனி யொன்றுமில்லை)—நித்திரை உணர்ந்த பின்பு-நித்திரையினின்றும் விழித்தபின்னர்—நிற்கின்ற கனவே போல-(பிரயத்தன மில்லாமலே மித்தையாகத்தோன்று) நிற்குஞ்சொப்பன(வியவகார)ம்போல—அத்தனையும் பொய்தான்-(காயவியவகாரமான தேவார்ச்சனைமுதலியனவும், வாக்கினவியவகாரமான ஜபமுதலியனவும், [illegible]வியவகாரமான மூர்த்திதியானாதிகளும் ஆகிய) அவைகளவும்மித்[illegible] — ஆநந்தவடிவுநான்-பரமாநந்தபூரணரூபன் நானும் எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், எனக்குச்செய்யற்பாலனவெனைத்துஞ் செய்துமுடிந்தனவாம் என்பது கருத்து. (கஎ௬)

(௩௦௭) இனி பிராப்தப்பிராப்பியத்தன்மை.

[கிருதகிருத்தியத்தன்மையால் திருப்தனானவன் பின்னர், பிராப்தப்பிராப்பியத்தன்மையாற்றிருப்தனாயத் தன்துமனதினால் நிரந்தரம் இவ்வாறுகருதுகின்றனனென்பதைத் தன்மையிடத்துவைத்துக் கூறுகின்றனர்.]

நானென வுடலைத் தானே நம்பினே னநேக சன்மம்
ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை யெலாமிப் போது
கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
நானென வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே. (௧௭௪)

(இ-ள்) அநேக சன்மம்-(கீழ்ப்போன) அநந்தஜன்மங்களில்—நான் என உடலைத்தானே நம்பினேன்-யானென்று(சரீராதிரியங்களாதி)ரூபங்களான தேகங்களையே (அறியாமையால்) விசுவசித்திருந்தேன்.—(அப்போது) ஈனர் ஆய் பெரியோர் ஆகி இருந்தவை எலாம்-இழிந்தோராயும், உயர்ந்தோராயும் இருந்த அவையனைத்தையும்--இப்போது-இப்பொழுது--சற்குருவினாலே-(கிருபாமூர்த்தியான) சற்குருவினாலே—கானலில் வெள்ளம்போலக் கண்டு-கானலிடத்து(த்தோன்றுகின்ற ப்ராதிபாசிக)சலம்போல(ப் பொய்யாக)க்கண்டு—நானென என்னைத் தானே நம்பி-நானென்று(பிரத்தியக்பின்னபரமான்மாவான)என்னையே விசுவசித்து—ஈடேறினேன்-உய்யப்பெற்றேன்.—எ-று.

இது குருவைவியாத்த (௧௭௪)

[இதுவுமது]

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னெதுபாக் கியமோ காணேன்
நன்னிலந் தனிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
தன்னிய னானே னுத்த தரீயத்தை வீசு கின்றேன்
தன்னிய னின்று நானே தாண்டவ மாடு கின்றேன். (௧௭௫)

(இ-ள்) என்ன புண்ணியமோ செய்தேன்-எப்படிப்பட்ட (உத்கிருஷ்டமான) புண்ணியங்களை (யான்) செய்தேனோ!—எது பாக்கியமோ-யாது அதிருஷ்டமோ!—காணேன்-யானறியேன்—நன்னிலந்தனில் எழுந்த-நன்னிலமென்னும் பதியினிடத்தில் (அருளோருருவ மா)ய் எழுந்தருளிய--நாரணன் கிருபையாலே-நாராயணதேசிகருடைய (பெருங்)கருணையினாலே--நான் தன்னியன் ஆனேன்-நான் கிருதார்த்தனானேன்—உத்தரீயத்தை வீசுகின்றேன்-வஸ்திரத்தை ஆகாசத்தி லெறிந்துவிளையாடுகின்றேன்;--தன்னியன் நான்-கிருதார்த்தனாகிய நான்—இன்னும் தாண்டவம் ஆடுகின்றேன்-மேலும் ஆநந்தக்கூத்தாடுகின்றேன்.—எ-று. (௧௭௫)

[குருவைவியந்து துதித்தல்]

தத்துவ ஞான மவந்த சந்தோட வதிச யத்தால
நித்தமா மென்கா ணென்ற நிலைமுன்ன மேய றிந்த
சத்திய மதனு லன்றோ தாண்டவா வென்ற ழைத்தார
அத்தனை மகிமை யுள்ளோ ரன்னையும பிதாவுந் தாமே.(௧௭௬)

(இ-ள்) தத்துவ ஞானம வந்த -(சகலவகாத்தங்களையுமொழித்து) நிச்சயானந்தத்தை நேரோபயக்கவல்ல)தத்துவஞானத்தாலுண்டான—சந்தோட அதிசயத்தால-வித்தியாநந்தமேட்டடால—நித்தம ஆமென்காண என்ற நிலை-நாடோறும (இவவாறுநந்த)நடனஞ்செய்யாநிற்பன்னனுமகிரணயத்தை — முன்னமே அறிந்த - திருவடியையடைந்தவன்றே திருவுளத்தினகணவேயுணாந்த—சத்தியம அதனுல அன்றோ-உண்மையானசாவஞுஞதவத்தாலலலவா—தாண்டவா என்று அழைத்தார - தாண்டவாவென்று(காரண)நாமமிட்டுவிளித்தனா,—(ஆகலின,)அத்தனை மகிமை உளளோராதாமே-அவவளவுமகிமையுளளவெனதுகுருவே—அன்னையும பிதாவும-(எனககுத)தாயுந்தந்தையுமாய —எ-று.

"இந்தவி பேபையு டையுறு மேதகு, தந்தையெ னப்புகழு கின்றிலா தக்கோ, ரந்தமி லாதவ கட்டமு நட்புட, டந்தவா தந்தையெனச்சமை வுறுமா" என்று பிரபலிங்கலீலையிற்கூறியிருப்பதால, இகுரு "அன்னையும பிதாவு" என்று குருவையேகூறினதெனக்கொளக

அன்றியும், "தாதைதாயுடையதந்தைகையுடையமுவர்" என்னுஞ்செயயனாலுமறிக. "தாண்டவ ராயன" என்றுதிருநாமம் குருவினுலிடப்பட்டது (கசசு)

[இன்னும குருசான்னித்தியத்திலிருந்து வணங்குதல்]

வந்தசோ கிவவா நந்த மகிழ்ச்சியா லுடனசொல வேனயான
சிந்தையி லெழுந்து பொங்கிச் செகமெலா நிறைந்து தேங்கி
அந்தமில லாத தாழ்பிற் றடிபடி குருவே தாந்த
மந்திர மருளு மீசன மலரடி வணங்கி னேனே. (௧௭௭)

(இ-ள்) வந்தது ஓா இவவாநந்த மகிழ்ச்சி-(பிரமவிந்தையா)

லுண்டானதான ஒப்புமற இவவித்தியாநந்தத்தின மகிழ்ச்சியை—ஆருடன சொலவேன யான் - யான் யாவரோடுகூறுவேன்!—சிந்தையில எழுந்து பொங்கி-புத்திவிருத்தியினகண்ணுதயமாகி மேலிட்டு—செகம் எலாம நிறைந்து தேங்கி-செகத்தனைத்தினுமவியாபித்துப பூரணமாய்— அந்தம இலலாதது ஆயிற்று-கரையிறந்ததாயினது,—அப்படி(அருளும)-அபபடி (பட்டவித்தியாநந்தத்தை)யருளாநிற்கும—குரு-பிரமநிஷ்டரையும,—வேதாந்த மந்திரம-வேதாந்தவாக்கியங்களையும— அருளும ஈசன-(குருரூபமாகவும, வேதாந்தவாக்கியரூபமாகவும இருந்து) அருளாநிற்கும (சாவக்ஞசிகாமணியாகிய)ஈசுரனுடைய—மலா அடி வணங்கினேன-மலாபோலுந்திருவடியையும பணிந்தேன.—எ-று. (கஎஎ)

(க0அ) [சொலலிவந்தவித்தியாநந்தத்தைமுடிப்பதோடு நூறபயனகூறல]

வித்தியா நந்த மிந்த விதமென விளம்பி னோமே
பத்தியா லிந்த நூலைப பாாத்தநு பவித்த பேர்கள
நித்திய தரும நிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன
முத்தியை யடைந்தி ருந்த முனிவர ராகு வாரே. (கஎஅ)

(இ-ள) வித்தியா[illegible] இந்தவிதம எனை விளம்பினேம்-தந்துவஞான (முதல ஆவி[illegible]யியாகினற) ஆநந்தம இந்தப்படி (துக்காபாவம, சாவகா[illegible]பதி, கிருதகிருத்தியம, பிராப்தபிராப்பியம) என (நானகுவகைத்த[illegible]மெனறு) கூறினோம். — பத்தியால இந்த நூலைப பாாத்து-விசுவாசத்தோடு (கூடி[illegible] குருவையடைந்து அவா[illegible]முகத்திறவ) இந்நூலை ([illegible])விசாாத்து—அநுபவித்த பேர்கள-(இந்நூலினவி[illegible]ன பி[illegible]டானுபவசுகத்தை இதிற்கூறியபடியே)அநுபவித்தோாகள—நித்திய தரும நிட்டை நிலைதனை அறிந்து - நித்தியமானபுண்ணியவிசேஷத்தையுடைய சமாதியின கூறுடதனை அநுபவித்து—சீவன முத்தியை அடைந்து இருந்த - சீவன முத்தியையடைந்து(பரவ)இருந்த—முனிவரா ஆகுவாரோ-முனிவராகிகராவா,—எ-று.

இங்கே, "தருமம்" எனறது, தனதுவிலாசத்*தோடுகூடிய அவி

* விலாசம்=காரியசமூகம்.

தத்தையுநிவர்த்தித்தற்கு நேரேகாரணமான சாட்சாத்காரத்திற்கு, பிரதிபந்தங்களான மலவிட்சேபதோஷங்களை நிவர்த்திப்பிப்பதுவாயிலாகச் சாதனபூதமானபுண்ணியவிசேஷத்தை.

முனி=மனனசீலர். வரர்=சிரேஷ்டர். இவர் சுகர், நாரதர் முதலியோர். (கஎ௬)

(௩0௯) [குருவினதாக்ஞாபலங்கொண்டு இப்பிரபந்தம் முற்றுவித்தேனெனல்.]

ஆரணப் பொருளாம் வித்தி யாநந்தம் விளங்க வேதும்
காரணங் குறைவி லாமற் கைவல்ய நவநீ தத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டிப் பூர்வமா நன்னி லத்தில்
காரண குருந மக்கு நவின்றனர் யோகில் வந்தே. (கஎஎ)

(இ-ள்) ஆரணப் பொருள் ஆம்-சுருதியின்பொருளான—வித்தியாநந்தம் விளங்க-(சாதனசதுஷ்டயமுதல்) வித்தியாநந்த(பரியந்த அதிகாரிகளுக்கு) விளங்க—காரணம் ஏதும் குறைவு இல்லாமல்-(எடுத்துக்கூறவேண்டுங்) காரணங்களுள், யாதொன்றுங்குறைவுபடாமல்—கைவல்ய நவநீதத்தை-கைவல்யநவநீத (மென்னுநாமமுடைய இப்பிரபந்த)த்தை—பூரணம் ஆக்கவேண்டி-சம்பூரணமாக்கி (உலகுக்களித்தற்பொருட்டுக் கருணைகூர்ந்து) — பூர்வம் ஆம் நன்னிலத்தில் - பழமையாகிய நன்னிலமென்னுந் ஸ்தலத்தின்கண்—காரண குரு - காரணர் (என்னுந்திருநாமமுடைய) குருவானவர்—நமக்கு—யோகில் வந்து-தியான(ம்பண்ணுங்) காலையில் ஆவிர்ப்பவித்து—நவின்றனர்-ஆக்ஞாபித்தனர்.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறினதுகொண்டு கல்வி, கேள்விகளில்லாதாகிய என்னுடைய புத்தியைக்கொண்டு இந்நூல் கூறினனல்லனென அவையடக்கங் கூறினவாறுமாயிற்று. (கஎஎ)

(௩௧0) [அநேகஞானசாஸ்திரப்பொருள்களையும் இந்நூல் ஒன்றிலேயே அறியலாகுமெனத் திருஷ்டாந்தமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.]

குலவுசற் குருவின் பாதக் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டால்
உலகினிற் றீர்த்த மெல்லா முற்றபே றடைவார் போல
நலமையார் கைவல்ய நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞா னிகளாய் வாழ்வார். ௧௮௦

(இ-ள்) குலவு சற்குருவின்-(அகண்டாகாரசப்பிரமசொரூபமாய்)பிரகாசியாநின்றசற்குருவினுடைய—பாதக் குளிர் புனல்-(ஸ்ரீ) பாதத்தில்அபிஷேகஞ்செய்த சீதளதீர்த்தத்தை—தலைமேல் கொண்டால் - சிரசின்மீது (புரோட்சித்துக்) கொள்ளில், — (அப்படிக் கொண்டவர்) உலகினில் தீர்த்தம் எல்லாம் உற்ற பேறு-உலகின் (கண்ணுள்ள கங்கைமுதலியபுண்ணிய) தீர்த்தங்களனைத்திலுஞ் (சென்று ஸ்நானஞ்செய்தோர்) பெற்ற பேறனைத்தும் — அடைவார்போல-(எப்படிப்) பெறுவாரோ அதுபோல—நலமை ஆரும்-(அத்யந்தநிவிர்த்தி ஆநந்தப்பிராப்திரூபமான) பயனைக்கொடுப்பதாகிய—கைவல்ய நவநீத நூலைக் கற்றோர்-கைவல்யநவநீத(மென்னுநாமமுடைய) இந்நூலைக்கற்றோர்கள்—பலகலை ஞான நூல்கள்-பலகலைகளாகிய ஞானநூல்களனைத்தையும்—படித்த ஞானிகள் ஆய் வாழ்வார்-கற்றுணர்ந்த ஞானிகட்கொப்பாய் வாழ்வார்கள்—எ-று.

இங்ஙனங்கூறினமையின், உலகில் தீர்த்தங்களோ அநந்தம், அவ்வநந்ததீர்த்தத்திலும் ஆடி அவைகளால்வரும் பேறடைதல் யாவர்க்கும் அரிது; குருபாதோதகந் தலைமேற்கொள்ளப்பெறில், அவ்வளவிறந்ததீர்த்தப்பேறும் பெறுதலெளிதாவதுபோல, அளவிறந்தஞானநூல்களையுமாராய்ந்து அவற்றின்பொருள்களையறிதல் யாவர்க்கும் அரிது; இக்கைவல்யஞானநூலைக் கற்கப்பெறில், அளவிறந்தஞானநூற்பொருள்களனைத்தையும் இதனாற்பெறுதல் யாவர்க்குமெளிதாகும். ஆகலின், சிஞ்ஞாசையுடையார் வேதாந்தத்தின்சூத்திரரூபமான இந்நூலை அவசியங்கற்கவேண்டுமென்பது கருத்து. (௧௮௦)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨-ஞ் செய்யுள் - ௨௯௩.

கைவல்லியநவநீதம் தத்துவார்த்ததீபவுரை

முற்றிற்று.

[இந்நூலாசிரியர்மாணாக்கர் இவ்வாசிரியரையும்,
இந்நூலாலடையும அநுபூதியையுந்துதித்தல்]

அண்ணறன் னருளினாலே யகம்புற மன்றி யொன்றாய்
எண்ணமி லகதி யாரதத நின்பொரு ளதுநா னென்ன
கண்ணில சரீர மாதி காதததி னுபாதி யென்றே
கண்ணதா யனைததுங காணக் காட்டினன் ருண்ட வேசன்.

ஆன்ற பதமா மூன்றறகு மதுநீ யானா யெனும்பொருளிற சான்ற துரியா தீதமெனுந தடையற நிலைகொண் சைதந்நிய ம, ஊன்றி புணாநதோர விகறபமயக கொழிததுத தடையு மூடறுததுத, தோன்றித தானே தானவா துலஙகுந தயகதே சுவா நுபவம். (௨)

என்னு மாவாக கியநான்கு மிசைக்கும் விதநியா நநதம சொன்ன நாரா யணனபாதந் தொழுது துதிததோர துகள றனோர, இவன மாணாக கனகுருவாற சநதே கநதீாக் கிடப தத்தே, துன்னி கிறைநது நினறோாக யே பூதத ராகுவரே.

தத்துவ விளக்கத தாலுஞ் சநதேகந தெளித லாலும்
ஒததிருள் விடாக மாயா வுளளிரு ளிரிய வோாகும்
சிததா மொளிவி ளங்கச செயதுபின் விருததி பேதப்
புததியாலவருமையததைப புரையறத தெளிவித தாண்டான.

ஆண்டதே சிகனு மைய ஞான னனநதன் பாதம்
பூண்டவா ரோபத தானமுன் பொயமமயக் காய்வக் தத்தை
மாண்டகல் லபவா தத்தான் மாயததரு ணேக்கத் தெனறும
காண்டிட வைத்த ளிதத காரணே போற்றி போற்றி. (௩)

ச ற் கு ரு வே து ணை.

கைவல்லிய நவநீதச்செய்யுள்,

முதற்குறிப்பகராதி.

பாடல்	பக்கம்
அகமெனு	௨௬௩
அகங்கனிக	௧௮௦
அசத்திலெ	௩௪௫
அசலநிர	௩௬௩
அசசுவத	௨௮௦
அடங்கிய	[illegible]
அதனையி	௩௨௬
அதுதானெ	௭௬
அதியாரோ	[illegible]
அந்தக்கண	௩௮௦
அந்தமுதல்	௨௭
அந்தவாறி	[illegible]
அப்படியிரு	௪௪௦
அரவன்று	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	௩௩௦
அருளுடை	[illegible]
அறிவிலா	[illegible]
அழுகலொ	[illegible]
அளிமகன	[illegible]
அறியாதம	[illegible]
அறிவுக்கு	[illegible]
அறுசுவை	[illegible]
அனகமை	[illegible]
அனுபவா	௪௭
அன்னபா	[illegible]
அன்னதன	[illegible]
ஆகமபிர	[illegible]
ஆடவா	[illegible]
ஆகாய	௧௨௭
ஆதிமுகக்கு	[illegible]
ஆரணப	௩௪௫
ஆரோப	[illegible]
ஆக்கு	௩௩௫
ஆனபாவி	௨௭௩
ஆனபின	[illegible]
ஆனாலெட	[illegible]
இகட்டன	[illegible]
இதுகுணங்க	௮௦
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
இதுநினைக	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
இப்படிப	[illegible]
இப்புவியி	[illegible]
இமபான	[illegible]
[illegible]	[illegible]
இருவகை	௪௨௪
இருளாக	[illegible]
இலக்கட	[illegible]
இலஙலய	[illegible]
இவனதி	[illegible]
இவனயன	[illegible]
இவவாறுரை	[illegible]
இவவுடன	[illegible]
இன்னதுபோ	[illegible]
இன்னவகை	[illegible]
இன்னவாற	[illegible]
ஈசாகாரிய	[illegible]

பாடல.	பக்கம.	பாடல.	பக்கம.
ஈசனுக்கித்து	அ௨	ஓயந்தக்கு	௨௫௬
ஈசனுமா	௨௬௧	—	
ஈனாந்தரு	௩௭௩	கங்கையிற	௧௬௭
ஈனறளித	௨௨	கடரீனா	௧௭௩
—		கடமெபனு	௨௦௨
உணடுறங	௪௧௦	கணட்பிந	௩௧௦
உதவுமபுவி	௩௭௭	கரணமா	௧௫௦
உததமவெ	௭௭	கருதும	௨௩௪
உத்தமகு ...	௨௬௦	கருபபை	௩௩௪
உருக்கியத	௨௨௯	களங்கம	௨௪௧
உருவங்களி ...	௩௪௭	களறுமறு	௩௦௦
உலகடான .	௯௦௩	கறபனைவ	௧௦௦
உனமுக்ம ...	௨௨௬	—	
—		காடயமிக	௧அ௭
எததனைநா	௧௮௭	கா[illegible]	௨௬அ
எரிக்னை ...	௨௩௧	கா[illegible]சரீ	௪௩௯
எலலாங்க ...	௧௫௬	காரிய[illegible]	௩௩௧
எலலாசசீவ ...	௨௬௨	காணனி	௨௦௭
எவருடை	௨௩	—	
எவனுமிலு	௩௮௫	கிளாபக	௨௫௪
எனவுரைத	௨௧௧	—	
எனமனந	௨௭௫	குகனறனை	௩அ௭
எனனபுண	௪௪௨	குரவரிகா	௨௫௩
எனனுடை	௨௫	குலவுசற	௪௪௯
எனனைதத	௪அ	குளி[illegible]	௩அஅ
—		—	
ஏகமாய	௨௪௨	கெடலான	௩௬௬
ஏமமாயா	அ௫	—	
—		கேவலநிலை	௧௩௯
ஐந்துபூதமு	௧௦	—	
ஐயனேயெ	௧௭௭	கைதவங்க	௨௭௧
ஐயாகேளீ	௨௫௫	—	
—		சகமதிலி	௧௨அ
ஒருவழியி	௭அ	சடமதாகி	௩௧௪
ஒனறுகிய	௩௭௯	சடமான	௩௪௯
ஒனறுகேள	௨அ௰	சடடிகுட	௨௬௩

பாடல்.	பக்கம்
சத்திசத்தனை	௯௩௨
சத்தேசித்	௪௦௦
சத்தொடுசிற	௧௱௦
சந்ததமபு	௨௧௩
சயந்தமம	௩௯
சருவமுத	௯௧௩
சாதனையினை	[illegible]
சிஞ்ஞாக	௪௨௫
சிட்டாபுக	௪௨௨
சிட்டனிய	௧௭௭
சித்துரா	௪௬௧
சிரவணப	௩௭
சிவசொரூ	[illegible]
சிறந்தனை	௭௭
சீயவிச	[illegible]
சீவபேத	[illegible]
சீவனமுத	௧௩௭
சுத்தமாரு	[illegible]
சுத்தியில	௧௯[illegible]
சுருதியுத்தி	[illegible]
சுழுத்தியி	௧௯௮
சூக்குமச	௬௦
செயலைகயு	௨௬௮
சென்மாந்த ...	[illegible]
சென்றதுக	௧௧௧
சொரூபஞா ...	௯௦௪
சொற்பன ...	௯௨௯
சொலலிய	௨௦௯
சொன்னது ...	௬[illegible]

பாடல்.	பக்கம்
ஞானநகர	௯௪௯
ஞானமார	௧௮[illegible]
தசபமான ...	௧௬௨
தஞ்சமாந	௧௭௬
தட்டத்துநீ	௨௯[illegible]
தடைப்பு	௧௭[illegible]
தத்துவஞா	௬௪௯
தத்துவத்தி	௬௧௪
தத்துவபி ...	௧௭௧
தத்துவவுரு	௧[illegible]
தத்துவவிசா	௧௯[illegible]
தாபரசாத்தி ...	[illegible]
தனபதிய	௨௨௭
தனையாபு	[illegible]
தாகபடு ...	[illegible]
[illegible]	[illegible]
தாலத்தின	௯
தானனி	[illegible]
தானிக	[illegible]
திச[illegible]	௨௭௭
தினபுடன	௨[illegible]
தீரா[illegible]	௧௮௯
தூயநில	௬௩௯
துருத்திமா	௯௫
தூசசங்க ...	௬௧௨
தூனகுத .	௨௪௯
தூங்குஞக்க	௯௭௫
தூடனைதம	௧௨௬
தூலருடக	௧௫௫
தூலமேம ..	௪௨

பாடல்.	பக்கம்
தெரிதரும	உருஅ
தேகத்தனல	உளஎ
தேகமலலா ...	ரு
தொடாபவ ...	சசு
தோற்றத்தன	அகூ
தோற்றத்தானு	கருரு
நூரினம ...	உஙங
நாகுழிப ...	உகக
நலமெய ...	உஅங
நலலவனே .	உஙω
நறகருத்துடை ...	உகஉ
நனவுகண ...	ருஉ
நனமையா ...	உஙகூ
நாசசரி ...	ருருகூ
நாலாமபூமி ...	சகஅ
நானென .	சசஉ
நானெனற	சருரு
நீசமானது	ருஅஉ
நிததியபூ	ருஙω
நிததியவடி	ருரு
நிறகுணவ ...	ருஙஅ
நிறைநதவ ...	சருச
நீநானென	களஅ
நெயயும ...	ருஎஅ
பஙகயாசன	ருஉஉ
பஞசகோச	கருரு
பஞசினைபூழி	கஙஅ
படமுறாறு	கஉஉ
படாநதவே	உஙு
பததியபவ ...	உகூக
பநதமனைது .	சஉகூ
பலகலையுமு ...	சωகூ
பனனிய	கஎω
பாவிமாத	சஉரு
பிரமஞானி	கஙகூ
பிரமபாவனை	கஅக
பிரமமாத	கருஅ
பிரமரூபத ...	ருகரு
பிறநததுனே	சருஉ
பிறிவறிதப	கஙசா
பினனைபுவ	கஙரு
புணணிய	கசக
புலவாபுக	சகக
புலியுமநு	ருகூஅ
பூசியவீச .	கசஅ
பூரிகருசுக ...	கூசஉ
பூனமடா ...	கஉகூ
பேதகாமத	கஅகூ
பேதமானது ...	கஎகூ
பொயமையெ .	ருஉச
பொலலாத ..	சஉக
பொறுமை .	உωω
பொனனில ...	ச
போகததில ...	ருஎக
போகமாரு ..	உஙகூ
போனசன .	உஙω

பாடல்.	பக்கம்.
மதுரமாங்க	௧௯௪
மதுவிறைச	௩0௧
மந்தமுந்தி	௪௨௨
மந்திரமூா	௨௧௫
மரங்கள	௧00
மலடிமை	௩௨0
மறைமு	௨௧௭
மனதுசத	௨௪0
மனத்திற	௪௩௫
மனாசசு	௨௪௩
மனுடன	௩௮௪
மனைகருள ...	௨௩௯
மனைவிலங	௨௮௪
—	
மாயையெனபதே	௩௨௫
மாயையெனபது	௩௨௧
மானமுசி	௩௯௯
—	
முத்தனையே	௩௨
முத்திநல	௨௯௭
முந்தவகண ...	௬0௯
முந்தியசங ...	௨௨௮
முறபுவிமுன ...	௬௧௫
முனபுகறச ...	௧௫௬
முனனிலங்க ...	௬௧௮
—	
மூவராமடா ...	௨௭௮
—	
மெயயுங	௨௫௧
—	
மேவுமண	௩௩௭
—	

பாடல்.	பக்கம்.
மோகவிருள	௩௯௩
—	
யோகஞா	௨௭0
—	
வகுததகா	௩௨௯
வஞசக ...	௨௩௩
வடதூலவல	௧௯௭
வணஙகிசி .	௭௨
வநதுதோ	௭௭௩
—	
வாகிபநத	௨௨௯
வாதனைசத ...	௬௩௭
வாயுததட ...	௩௩௯
வாசாமெயன	௬௯
—	
விடயசக ...	௩௯௩
விணமேனை	௧௬௬
விததிடர ...	௪௬௭
விருததிக ...	௭௩௮
விருததிரா ...	௩0௮
விருததியும ...	௨௩௨
விவகாரமே .	௨௬௫
வினவுபட	௬0௮
—	
விடதயபட	௩௧௭
வியாததச .	௬0௧
—	
வேஙினற ...	௩௯௨
வேடமாறி	௨௯௧
—	

கைவல்லியநவநீதச்செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

கைவல்யநவநீதப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி.	பிழை	திருத்தம்
உக	அ	பிா	பிர
௬அ	கஅ	துவை	தூவ
எ0	உஉ	சேன	சேதன
எஉ	க௬	சத்தியில,	சத்தியில,
எரு	கூ	முவலியவை	முதலியவை,
எஎ	உரு	நயமென	நயமென,
அக	௩உ	[illegible]பாத்னகாரண	உபாதானகாரண
அ௩	கூ	அர்த்கா	அர்த்தகா
௯௪	௩உ	[illegible]டி	[illegible]டி
கூ0	உஅ	அவைளி	அவைகளி
கசகூ	௬0	[illegible] அநி்யசனீய	அநி்யசனீய
கககூ	உஎ	இநிசசு	இநிசசு
கஉ0	௩க	[illegible]	[illegible]
கசக	உ0	[illegible]	[illegible]
கசாஙு	சா	[illegible]	[illegible]
கருக	௬	அ[illegible]	அநிருத்த
கருஅ	கரு	[illegible]	[illegible]
கஎஉ	௩க	[illegible]	[illegible]
கஅ0	௬ரு	அ[illegible]	அ[illegible]
உஉஎ	கஙு	[illegible]	[illegible]
உருகூ	ககூ	[illegible]	[illegible]
உகூஉ	உ௩	இரு[illegible]னா	இரு[illegible]லனா
உக௩	உ0	[illegible]	
உகூ௪	ரு	[illegible]	[illegible]
உ௭கூ	கஅ	[illegible]	
௩[illegible]	உ௩	க[illegible]	க[illegible]
௩உ௩	௬சு	அ[illegible]	அ[illegible]
௩௩[illegible]	அ	[illegible]த்தி	[illegible]த்தி
௩௪உ	உஉ	[illegible]லை	[illegible]போல
௩௪௪	உச	[illegible]	[illegible]யயதா
௩௪ரு	கஉ	[illegible]	[illegible]
௩ருஎ	உ[illegible]	[illegible]	[illegible]
சுக௩	கசு	சத்துருபடியி	சத்துருபடியி

கைவல்யநவநீதப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
அநு-ணி			
லைக-கஉ	கக	ஞாயிகை	யாயிகை
பா-மகரு	உரு	ஞாசடை	ஞாசையுடை
உக	கஉ	சியாலா	சியால
டிை	கங	சியாலா	சியால
கூ0	எ	ஆஞாயி	ஆகயாயி
டிை	டிை	ஆஞான	ஆகயான
டிை	உரு	ஆஞாயி	ஆகயாயி
டிை	உசா	ஆஞான	ஆகயான
கூக	க	பாதகரு	தனரு
கூச	உக	[illegible]	உபாம
கூள	எ	[illegible]	உபாம
கஉங	க	கிறுகு	கிருகு
கஎட	ங க	ருபகம்	பக்கம்
கய0	க	செயிறுசெயமாரு	செயிறுஞசெயமா
உசாஅ	சா	கணடோம	கணடோம
ங0சா	ஙங	அதறகுபாதக மாகாமற …	அதனைப் பாதகமாக பொருததமற
ஙஉ0	௬	காகஞா	காகயா
டிை	டிை	கஞா	கயா
ஙஉக	க	கஞாயி	கயாயி
டிை	ரு	காகஞாயி	காகயாயி
ஙஙக	உரு	வியவகார	விகார
ச0ங	ங	ஞாசடை	ஞாசையுடை
சஉஅ	க0	வு வு	வு வு
டிை	கக	பிரவிரு	பிரவா
டிை	உஎ	வானபிரஸதாசிரம	சந்நியாசாசிரம